

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΖ΄

Δευτέρα 20 Δεκεμβρίου 2010

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 13ο Δημοτικό Σχολείο Αθήνας, το 3ο Δημοτικό Σχολείο Μεταμόρφωσης, το Γ' Γενικό Λύκειο Νέας Ιωνίας Αττικής, το 1ο και 2ο Γυμνάσιο Παλαμά Καρδίτσας, το 1ο Γενικό Λύκειο Καβάλας και ο πρώην Βουλευτής και άρτι εκλεγείς Περιφερειάρχης Θεσσαλίας κ. Κ. Αγοραστός, σελ. 2999, 3006, 3012, 3019, 3025, 3045

2. Συλλυπητήρια αναφορά για το θάνατο της Ζακλίν ντε Ρομιγί και του Τομάζο Πάντοα Σιόπα, σελ. 2999

3. Αναφορά στην αποχώρηση από το Βουλευτικό Αξίωμα του κ. Α. Κατσιφάρα, λόγω εκλογής του ως Περιφερειάρχης Δυτικής Ελλάδος, σελ. 3001, 3002

4. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 3063

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 3029-3032

2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 3032-3044

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2011", σελ. 2989

2. Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Οι Υπουργοί Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Οικονομικών και Εξωτερικών κατέθεσαν σχέδιο νόμου: "Κύρωση του Μνημονίου Συνεργασίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης του Κράτους του Κατάρ στον τομέα της Υγείας και της Ιατρικής", σελ. 3000

3. Κατάθεση πρότασης νόμου:

Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξης Τσίπρας και οι Βουλευτές του Κόμματός του κατέθεσαν πρόταση νόμου: "Διαμόρφωση θεσμικού πλαισίου λειτουργίας των κέντρων πρόληψης της χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών", σελ. 3049

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της αποχώρησης από το Βουλευτικό Αξίωμα του κ.

Α. Κατσιφάρα:

ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ Α. , σελ. 3001

ΞΥΝΙΔΗΣ Σ. , σελ. 3002

ΠΕΤΣΑΛΛΗΝΙΚΟΣ Φ. , σελ. 3001

Β. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 3063

ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β. , σελ. 3063

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΓΑΤΣΑ Α. , σελ. 3082

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Α. , σελ. 3015

ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ Χ. , σελ. 3065

ΒΑΓΓΙΩΝΑΣ Γ. , σελ. 3028

ΒΑΡΔΙΚΟΣ Π. , σελ. 3048, 3049

ΒΛΑΤΗΣ Ι. , σελ. 2991, 2992

ΒΛΑΧΟΣ Γ. , σελ. 3068

ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ Ε. , σελ. 3045

ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ Π. , σελ. 3076

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Μ. , σελ. 3075

ΓΚΕΡΕΚΟΥ Α. , σελ. 3090

ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. , σελ. 3047

ΕΜΙΝΙΔΗΣ Σ. , σελ. 3089

ΕΞΑΡΧΟΣ Β. , σελ. 3045

ΕΥΘΥΜΙΟΥ Π. , σελ. 3055

ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ Η. , σελ. 3072, 3073

ΘΕΟΧΑΡΗ Μ. , σελ. 2993

ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. , σελ. 3021

ΚΑΝΤΕΡΕΣ Ν. , σελ. 3081

ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ Γ. , σελ. 3008

ΚΑΡΙΠΙΔΗΣ Α. , σελ. 3011

ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ Μ. , σελ. 3074, 3076

ΚΑΤΡΙΝΗΣ Μ. , σελ. 3025

ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ Α. , σελ. 3001

ΚΑΤΣΟΥΡΑΣ Χ. , σελ. 3069

ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ. (ΠΑ.ΣΟ.Κ.) , σελ. 2995

ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 3017

ΚΟΛΛΙΑΣ Κ. , σελ. 3090

ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 2999, 3000

ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ. , σελ. 3083, 3084

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Ε. , σελ. 3080

ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α. , σελ. 3010

ΛΕΓΚΑΣ Ν. , σελ. 2994

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 3050, 3053

ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ Χ. , σελ. 3046

ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ Α. , σελ. 2989, 2990

ΜΑΡΓΕΛΗΣ Σ. , σελ. 3007

ΜΑΡΙΝΟΣ Γ. , σελ. 3070

ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 3057, 3058

ΜΕΛΑΣ Π. , σελ. 3006

ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ Α. , σελ. 3004, 3006

ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 2990

ΜΙΧΟΣ Λ. , σελ. 3058

ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Β. , σελ. 2998

ΜΠΑΤΖΕΛΗ Α. , σελ. 3016, 3017

ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ Π. , σελ. 3071, 3072

ΜΠΟΛΑΡΗΣ Μ. , σελ. 3067

ΜΠΟΥΡΑΣ Α. , σελ. 2996, 2997

ΝΑΚΟΣ Α. , σελ. 3059

ΞΥΝΙΔΗΣ Σ. , σελ. 3002, 3003

ΠΑΜΠΟΥΚΗΣ Χ. , σελ. 3022

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 3019

ΠΑΝΑΡΙΤΗ Ε. , σελ. 3081

ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ε. , σελ. 3073

ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗ Α. , σελ. 3085

ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Γ. , σελ. 3000

ΠΑΠΑΣΙΩΖΟΣ Κ. , σελ. 3088

ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ. , σελ. 3060

ΠΕΡΛΕΠΕ - ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ Α. , σελ. 3027

ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. , σελ. 3087

ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. , σελ. 3015, 3053, 3054, 3055

ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ Ν. , σελ. 3018, 3019

ΣΑΛΜΑΣ Μ. , σελ. 3026

ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ. , σελ. 3063

ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ. , σελ. 3013, 3015

ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ Μ. , σελ. 3079

ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 3009

ΣΤΑΜΑΤΗΣ Δ. , σελ. 3085, 3086

ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ Σ. , σελ. 3004

ΤΖΕΛΕΠΗΣ Μ. , σελ. 3056

ΤΟΛΚΑΣ Α. , σελ. 3092

ΤΣΟΝΟΓΛΟΥ -ΒΥΛΙΩΤΗ Β. , σελ. 2997

ΦΑΡΜΑΚΗ-ΓΚΕΚΗ Α. , σελ. 3011

ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. , σελ. 3062

ΧΑΛΚΙΔΗΣ Μ. , σελ. 2992, 2993

ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ. , σελ. 3066, 3067

ΧΑΤΖΗ ΟΣΜΑΝ Α. , σελ. 3020

ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ Σ. , σελ. 3091

ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 3049

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΖ'

Δευτέρα 20 Δεκεμβρίου 2010

Αθήνα, σήμερα στις 20 Δεκεμβρίου, ημέρα Δευτέρα και ώρα 10.02' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΕΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2011».

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Ανδρέας Μακρυπύδης.

Πιστεύω πως για κανέναν δεν χρειάζεται να υπενθυμίσουμε ότι ο χρόνος είναι επτά λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Ούτε για εμάς που ήρθαμε πρωί-πρωί, κυρία Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Εσείς είστε συνεπής, οπότε ισχύει περισσότερο για εσάς.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Ξέρουμε και εμείς, κυρία Πρόεδρε, ότι είσατε επιεικής και ελαστική όσον αφορά το χρόνο.

Ευχαριστούμε πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τον προϋπολογισμό του 2011, τον οποίο συζητάμε αυτές τις μέρες στη Βουλή, θα πρέπει να δούμε το δημοσιονομικό, οικονομικό και πολιτικό περιβάλλον μέσα στο οποίο συντάχθηκε και πολύ περισσότερο θα υλοποιηθεί. Αυτό το περιβάλλον που άμεσα επηρεάζει τη χώρα μας, αλλά είναι και ευρωπαϊκό και διεθνές.

Με μεγάλη μου λύπη διαπιστώνω ότι οι κύριοι συνάδελφοι της Αξωματικής Αντιπολίτευσης είτε αγνοούν –πράγμα που δεν πιστεύω– είτε –και είμαι βέβαιος– εθελουφλούν, αποκρύπτουν, ξεπερνούν το περιβάλλον μέσα στο οποίο ο προϋπολογισμός αυτός καλείται να υλοποιηθεί.

Θα επικαλεστώ δύο-τρία από τα δημοσιονομικά μεγέθη που επιβεβαιώνουν αυτήν την εκτίμησή μας. Σε σχέση με το έλλειμμα ακούσαμε και ακούμε πολλά. Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, εγώ να δεχτώ αυτό που επίσημα η Νέα Δημοκρατία στις 2 Οκτωβρίου του 2009 έστειλε στην EUROSTAT, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενημερώνοντας ότι το έλλειμμα στη χώρα μας –επαναλαμβάνω: στις 2 Οκτωβρίου 2009– είναι 6%.

Αν αυτό είναι μια πραγματικότητα, τότε εμείς με την πολιτική

που εφαρμόσαμε ένα χρόνο τώρα, το 2010, μηδενίσαμε το έλλειμμα, χωρίς να είμαστε «ταχυδακτυλουργοί», όπως είπε ο κ. Σαμαράς που μηδενίζει μέσα σε δεκαοκτώ μήνες το έλλειμμα του 15,4%, αλλά μέσα από μια συγκεκριμένη πολιτική υλοποιήσιμη και εφικτή.

Δυστυχώς, όμως, για τη χώρα το έλλειμμα δεν ήταν 6%, όπως έλεγε η Νέα Δημοκρατία. Είναι υπερδιπλάσιο. Έφτασε 15,4%, που μας υποχρεώνει, δυστυχώς, αυτή η σκληρή πραγματικότητα, αποτέλεσμα των πολιτικών της Νέας Δημοκρατίας, να συνεχίσουμε μια πολιτική περιοριστική και για τα επόμενα δύο χρόνια, ούτως ώστε να φτάσουμε το έλλειμμα στο 3% που είναι και η δέσμευσή μας στο πλαίσιο της συνθήκης του Μάαστριχτ.

Ένα δεύτερο στοιχείο σε σχέση με το χρέος: έχουν ακουστεί πολλά και σε αυτό το θέμα. Άκουγα με μεγάλη μου λύπη τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας χθες από το Βήμα αυτό να κάνει «βουτιά στο παρελθόν», κύριε Μητσοτάκη και να πηγαίνει στο 1981. Και μάλιστα έφτασε που; Έφτασε στον Ελευθέριο Βενιζέλο στο 1932, για να μας αποδείξει ότι το ΠΑΣΟΚ ευθύνεται για τη διόγκωση του χρέους.

Δυστυχώς, οι αριθμοί είναι αμελίκτοι για τη Νέα Δημοκρατία. Το 2003 το δημόσιο χρέος καλώς ή κακώς ήταν 170 δισεκατομμύρια ευρώ. Το 2009, μετά από έξι χρόνια πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας, έφτασε 300 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυξήθηκε μέσα σε έξι χρόνια 130 δισεκατομμύρια ευρώ. Και επειδή ακούγονται πολλά για το ΠΑΣΟΚ και τις πολιτικές του, έγινε και μια αναγωγή στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας επί του κ. Μητσοτάκη ή και στην κυβέρνηση της εξαετίας και ειπώθηκε ότι μόνο 12 δισεκατομμύρια επιβάρυναν οι πολιτικές αυτές μιας δεκαετίας το δημόσιο χρέος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, μπορείτε να μας πείτε πόσο ήταν οι πρωτογενείς δαπάνες το 2003; Να σας θυμίσω εγώ. Ήταν 31 δισεκατομμύρια ευρώ. Επαναλαμβάνω, οι πρωτογενείς δαπάνες το 2003 ήταν 31 δισεκατομμύρια ευρώ. Το 2009 έφτασαν στα 62 δισεκατομμύρια ευρώ, χωρίς τόκους, χωρίς «βερεσέδια», κατά όπως λένε του ΠΑΣΟΚ.

Γιατί υπερδιπλασιάστηκαν τα 31 δισεκατομμύρια ευρώ των πρωτογενών δαπανών μέσα σε έξι χρόνια και χωρίς να χρειαστεί να κάνετε αυτήν την υπέρβαση για μεγάλα έργα, για μεγάλες υποδομές, για κοινωνική πολιτική, χωρίς όλα αυτά; Απλούστατα, επιβαρύνετε το χρέος μέσα από σπατάλες και πολιτικές που στόχο είχαν να εξυπηρετήσουν και μόνο τους ημέτερους.

Ακούγονται πολλά για το εάν ο προϋπολογισμός αυτός θα υλοποιηθεί. Μάλιστα, υπάρχει κριτική για το εάν θα υλοποιηθεί στο σκέλος των εσόδων. Μπορώ να σας πω ότι είναι ένας ισορροπημένος και ρεαλιστικός προϋπολογισμός και θα υλοποιηθεί και στο σκέλος των εσόδων, όπως προβλέπεται, για τον απλού-

στατο λόγο ότι δεν επικεντρωνόμαστε στη φορολογική επιβάρυνση πλέον, αλλά στοχεύουμε στη φοροδιαφυγή.

Μάλιστα, μπορώ να σας αναφέρω δύο-τρεις καινοτόμες παρεμβάσεις, όπως είναι το νομοσχέδιο που περάσαμε για τις φοροδίκες, που εκεί εκκρεμούν 30 δισεκατομμύρια ευρώ με 150.000 φορολογικές υποθέσεις, που για να εκδικαστούν χρειάζονται οκτώ με δέκα χρόνια.

Μια ουσιαστική παρέμβαση έγινε για πρώτη φορά στη χώρα μας με τη δημιουργία της οικονομικής αστυνομίας στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, ακριβώς για να στοχεύσουμε το οικονομικό έγκλημα που γίνεται και που υπάρχει στη χώρα μας σε μεγάλη έκταση.

Τέλος, μέσα από την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, μέσα από αποκρατικοποιήσεις και μέσα από τέτοιες παρεμβάσεις θα έχουμε την αύξηση των εσόδων που χρειαζόμαστε, χωρίς –επαναλαμβάνω– να μπούμε στην πεπατημένη αύξηση των φορολογικών συντελεστών και της φορολογικής επιβάρυνσης.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που νομίζω ότι είναι ζητούμενο σήμερα για την ελληνική κοινωνία, την ελληνική οικονομία και την αγορά είναι αυτό που λέμε ανάπτυξη. Είναι αυτό που όλοι επιδιώκουμε, το επικαλούμαστε μέσα από αυτόν τον προϋπολογισμό. Και μέσα σε αυτήν την σκληρή, δυστυχώς, δημοσιονομική πραγματικότητα υπάρχουν θετικές, ουσιαστικές και αποτελεσματικές παρεμβάσεις στον τομέα της ανάπτυξης.

Πρώτα και κύρια επιδιώξαμε και πετύχαμε να δημιουργήσουμε ένα άλλο, νέο, σύγχρονο, ελκυστικό –θα έλεγα– επενδυτικό και αναπτυξιακό περιβάλλον. Ο αναπτυξιακός νόμος είναι ήδη έτοιμος. Το Ταμείο Επιχειρηματικότητας και Ανάπτυξης είναι και αυτό έτοιμο. Ήδη ψηφίσαμε με το fast track το πλαίσιο εκείνο για τις μεγάλες και γρήγορες επενδύσεις και έγιναν ουσιαστικές παρεμβάσεις, όσον αφορά την περιστολή της γραφειοκρατίας σε σχέση με την έναρξη και λειτουργία νέων επιχειρήσεων.

Δεν έγιναν μόνο αυτά. Ψηφίσαμε το φορολογικό νόμο για ένα νέο, σταθερό φορολογικό περιβάλλον και το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, προκειμένου ακριβώς να υπάρχει και εκεί μια βιώσιμη προοπτική του ασφαλιστικού και συνταξιοδοτικού συστήματος της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Υπήρξαν όμως και τελειώνω, κυρία Πρόεδρε- και ουσιαστικές παρεμβάσεις σε επιμέρους ζητήματα, όπως η μείωση από 24% σε 20% στα επενδυόμενα κέρδη, η μείωση στο 6,5% -από 11%- του ΦΠΑ σε έναν από τους πυλώνες της ανάπτυξης, που είναι ο τουρισμός, και η αντίστοιχη μείωση στα φάρμακα, για να μειώσουμε την επιβάρυνση στα ταμεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Έγινε αναστολή για δύο χρόνια του «πόθεν έσχες» στην πρώτη κατοικία, καθώς και παρέμβαση για την αγορά –τελειώνω, κυρία Πρόεδρε- αυτοκινήτων κ.ο.κ..

Δεν αρκούν όμως αυτές οι νομοθετικές παρεμβάσεις. Κάνουμε παρέμβαση, για να στηρίξουμε το τραπεζικό σύστημα στη χώρα μας, για να μην έχουμε τα προβλήματα της Ιρλανδίας, μέσα από τη δημιουργία του ενιαίου Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας με 10 δισεκατομμύρια ευρώ και φυσικά με τη στήριξη με 25 δισεκατομμύρια ευρώ εγγυήσεων στο τραπεζικό σύστημα, ούτως ώστε τα χρήματα αυτά να έρθουν επιτέλους στην αγορά για την ανάπτυξη.

Κυρία Πρόεδρε, επειδή είπα για ανάπτυξη –και τελειώνω– δεν μπορούμε να μην δούμε την ανάπτυξη με μια προοπτική ισομερείας, να υπάρξει δηλαδή και περιφερειακή ανάπτυξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε συνάδελφε, έχει τελειώσει ο χρόνος σας και δεν κάνουμε καλή αρχή.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Ως προς το Νομό Αιτωλοακαρνανίας, τα έργα υποδομής βρίσκονται σε εξέλιξη. Η Ιόνια Οδός, η Αμβρακία - Άκτιο, το φράγμα στ' Αχυρά, το μεγάλο έργο στο Πλατυγιάλι του Αστακού είναι εκείνες οι υποδομές που όντως θα μπορέσουν και τη δυτική Ελλάδα και κυρίως το Νομό Αιτωλοακαρνανίας να τονβάλουν σε μια αναπτυξιακή προοπτική που διαγράφεται θετική για τη χώρα μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένως το κουδούνι λήξεως

του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Όμως, για να γίνει πραγματικότητα η ανάπτυξη της χώρας μας, θα πρέπει να μπούμε σε αυτόν το «διάδρομο», τον οποίο πρέπει να διανύσουμε, το «διάδρομο» που όντως θα μας δώσει τη δυνατότητα να απογειωθούμε, να πετάξουμε, ούτως ώστε να φθάσουμε σε αυτό που θέλουμε και να είναι παρένθεση αυτή η δύσκολη οικονομική συγκυρία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Φαίνεται όμως ότι αυτός ο διάδρομος είναι πολύ μακρύς για εσάς. Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Και αυτός ο προϋπολογισμός εγγυάται αυτή τη θετική προοπτική. Γι' αυτό και υπερηφίζω τον προϋπολογισμό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς σας ευχαριστούμε, αλλά πρέπει να τηρείται ο χρόνος. Το καταλαβαίνουμε όλοι ότι έχουν γραφτεί διακόσιοι δέκα ομιλητές.

Συνεχίζουμε με τον κ. Κυριάκο Μητσοτάκη, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας στη Β' Αθηνών.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, με την εμπειρία σας προτείνω να εισηγησέτε στους Βουλευτές να ξεκινούν τις αναφορές τους με τα ζητήματα των εκλογικών τους περιφερειών και να μην καταλήγουν με αυτά, ώστε, κύριε συνάδελφε, να μη σας πιέζει τόσο πολύ ο χρόνος.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η έκτη συζήτηση προϋπολογισμού στην οποία έχω τη χαρά να συμμετέχω και πολύ φοβάμαι ότι κάθε συζήτηση στην οποία συμμετείχα, φαίνεται να διακρίνεται από μία, συχνά, αβάσταχτη ελαφρότητα και μια ανυπόφορη μονοτονία. Άκουσα και τον προλαλήσαντα Βουλευτή της Πλειοψηφίας να χρησιμοποιεί τον συνηθισμένο, κατά την άποψή μου, ξύλινο κομματικό λόγο.

Η πραγματικότητα, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι οι προϋπολογισμοί των τελευταίων δέκα ετών –όλοι!– έχουν πέσει έξω. Κανείς προϋπολογισμός δεν έχει υλοποιηθεί έτσι όπως ψηφίστηκε από τη Βουλή των Ελλήνων.

Κατά συνέπεια, η συζήτηση την οποία κάνουμε και σήμερα εδώ πέρα ενέχει πολλά στοιχεία εικονικής πραγματικότητας. Δεν είναι ο προϋπολογισμός ένα πλαίσιο δεσμευτικών στόχων, αλλά μια έκφραση προσδοκιών και ελπίδων που πολύ συχνά –τις περισσότερες φορές– μένουν ανεκπλήρωτες.

Και παρ' ότι ο Πρωθυπουργός δήλωσε στη συζήτηση του Προϋπολογισμού του 2010 ότι αυτός Προϋπολογισμός της χρονιάς που διανύουμε θα διαφέρει ριζικά από τους προηγούμενους, δυστυχώς, και αυτός ο Προϋπολογισμός αστόχησε εκεί που αστοχούν όλοι οι Προϋπολογισμοί. Και δεν αναφέρομαι βασικά στις δαπάνες, αλλά στα έσοδα.

Με μεγάλη χαρά σήμερα διαπιστώνω ότι σήμερα εκπροσωπεί την Κυβέρνηση και ο αρμόδιος Υφυπουργός Οικονομίας, υπεύθυνος για τα έσοδα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΣΕΛΑΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Φέτος δεν θα αστοχήσει.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Το εύχομαι, κύριε Υπουργέ, διότι στην υλοποίηση του προϋπολογισμού του 2010 –και το γνωρίζετε καλά– παρά τους υψηλότερους φορολογικούς συντελεστές, υπάρχει μια υστέρηση εσόδων, η οποία ξεπερνά τα 2 δισεκατομμύρια ευρώ και παρά τις φιλότιμες προσπάθειες του κ. Μακρυπιδά να μας πείσει ότι κάτι έχει αλλάξει στο πρόβλημα της αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής, η φοροδιαφυγή δυστυχώς παραμένει η εκτεταμένη γάγγραινα των δημόσιων οικονομικών.

Θα πρέπει να πούμε μια μεγάλη αλήθεια εδώ, κύριε Υπουργέ, ότι αν δεν περιορίσουμε τη φοροδιαφυγή, ουσιαστικά τα δημόσια οικονομικά σε αυτήν τη χώρα δεν πρόκειται ποτέ να μπουν σε τάξη. Η υψηλή φορολογία, την οποία επιβάλατε, έφερε την κοινωνία και την οικονομία στα όριά της, αλλά δυστυχώς η κατάσταση στο μέτωπο της φοροδιαφυγής παραμένει ζοφερή.

Ακούσαμε στη διάρκεια του περασμένου έτους διάφορες ενδιαφέρουσες ανακοινώσεις από πλευράς Κυβέρνησης για φοροφυλάδες, οι οποίοι δήθεν εντοπίστηκαν. Πολύ φοβάμαι, όμως, ότι αυτές οι πρωτοβουλίες εξαντλήθηκαν σε επικοινωνιακά τε-

χνάσματα και η πραγματικότητα δυστυχώς παραμένει εξαιρετικά δυσάρεστη.

Το γνωρίζετε καλά και εσείς, κύριε Μακρυπύδη. Η φορολογική νομοθεσία παραμένει εξαιρετικά περίπλοκη. Από το 2001 μέχρι και σήμερα έχουν ψηφιστεί συνολικά από τη Βουλή των Ελλήνων πενήντα οκτώ αλλαγές ως προς τη φορολογία των νομικών προσώπων. Δυστυχώς, η διαφθορά στους φοροεισπρακτικούς μηχανισμούς εξακολουθεί να υπάρχει και να είναι εξαιρετικά διαδεδομένη. Τα φορολογικά δικαστήρια μέχρι και σήμερα εξακολουθούν να λειτουργούν με κανόνες απαρχειωμένους, η δε περαίωση, την οποία εσείς ψηφίσατε, αποτελεί τελικά την καλύτερη και την πιο έμπρακτη επιβεβαίωση του ασυνεπής φορολογούμενου.

Βέβαια, δεν θέλω να θυμίσω στο Σώμα το πώς αλλάξατε ρότα 180 μοίρων ως προς τη διαγραφή των χρεών προς το δημόσιο, όταν ο ίδιος ο Πρωθυπουργός έλεγε ότι υπάρχουν 32 δισεκατομμύρια ανείσπρακτες οφειλές, από τα οποία μπορούσαμε να βρούμε τα χρήματα και τα οποία υποτίθεται ότι υπήρχαν. Και ήρθατε εδώ πέρα και επιχειρήσατε τα 24 δισεκατομμύρια από αυτά να τα διαγράψετε.

Η πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι επειδή ακριβώς δεν μπορέσατε να περιορίσετε τη φοροδιαφυγή, αυξήσατε οριζόντια τους φορολογικούς συντελεστές και στα φυσικά πρόσωπα και στα νομικά πρόσωπα και στο ΦΠΑ και το τελικό αποτέλεσμα ήταν να βυθίσετε την αγορά σε μια πολύ βαθιά ύφεση, τη χειρότερη ύφεση των τελευταίων τριάντα ετών.

Γίνεται πολύς λόγος αν είναι δυνατόν μια οικονομία, η οποία βρίσκεται σε συνθήκες περιοριστικής πολιτικής, να έχει ρυθμούς ανάπτυξης και εγώ ενδεχομένως θα συμφωνήσω με όσους θεωρούν ότι ένα τέτοιο εγχείρημα είναι δύσκολο.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, υπάρχει μια πολύ μεγάλη διαφορά μεταξύ του να έχει κανείς ύφεση 5% ή να έχει ύφεση 2%. Και αυτή η διαφορά των τριών ποσοστιαίων μονάδων είναι εκατό χιλιάδες περισσότεροι άνεργοι, οι οποίοι προέρχονται αποκλειστικά από τον ιδιωτικό τομέα, άνεργοι που κατά κανόνα δεν διαδηλώνουν στους δρόμους μαζί με τους προνομιούχους των ΔΕΚΟ, διότι αναλώνουν το χρόνο τους ψάχνοντας αγγελίες απασχόλησης στο διαδίκτυο για θέσεις, οι οποίες δυστυχώς δεν δημιουργούνται σήμερα από την ελληνική οικονομία.

Η πραγματικότητα σήμερα της ελληνικής αγοράς και της πραγματικής οικονομίας του ιδιωτικού τομέα είναι ότι αυτή, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ και κύριοι Υπουργοί της Κυβέρνησης, θυμίζει έρημη χώρα, για να δανειστώ τη φράση, την οποία χρησιμοποίησε ο εισηγητής της Πλειοψηφίας από το ομότιτλο ποιήμα του Τόμας Έλιοτ και με το οποίο έκλεισε την ομιλία του.

Μόνο που θέλω να θυμίσω στους συναδέλφους της Πλειοψηφίας ότι ο πρώτος στίχος αυτού του πολύ σημαντικού ποιήματος λέει ότι ο Απρίλιος θα είναι ο πιο άγριος μήνας. Το επαναλαμβάνω. Αυτό λέει ο ποιητής και ελπίζω η πρόβλεψή του να μην επιβεβαιωθεί. Διότι όλοι πολύ καλά γνωρίζουμε ότι ο Απρίλιος είναι η ημερομηνία ορόσημο για την εκταμίευση της τέταρτης δόσης και δεν θα ήθελα να διαπιστώσουμε σε εκείνο το σημείο ότι θα έχουμε ψηφίσει εδώ σ' αυτήν την Αίθουσα άλλον έναν προϋπολογισμό, ο οποίος δεν θα μπορεί να εφαρμοστεί και ο οποίος θα πρέπει να αναθεωρηθεί κάποια στιγμή κατά τα μέσα του χρόνου.

Κυρία Πρόεδρε, το ερώτημα για τη χώρα είναι ευρύτερο και πολύ πιο διαχρονικό. Το 1978 ο γνωστός φιλόσοφος Κώστας Αξελός έγραψε ένα πολύ ενδιαφέρον κείμενο. Το διάβασα χθες το βράδυ. Είναι σύντομο και έχει τίτλο «Η μοίρα της σύγχρονης Ελλάδας». Το κείμενο αυτό κλείνει, στην τελευταία του σελίδα, με μια σειρά από πολύ επίκαιρα ερωτήματα. Διαβάζω μόνο τρία.

«Η Ελλάδα, αφήνοντας κατά μέρος την αυταρέσκειά της, θα περάσει μήπως στο στάδιο της προσπάθειας και της συνέπειας; Θα εκτιναχθεί σαν μεταλλικό ελατήριο πιεσμένο από καιρό προς την κατάκτηση της δικής της κίνησης; Θα γνωρίσει τη χαρά της αποτελεσματικής έντασης ή την αληθινή θλίψη της κακίας ώρας; Σ' έναν κόσμο που κυριαρχείται από μεγάλες δυνάμεις, με ποιο τρόπο θα εδραιώσει η Ελλάδα την αρμονία ανάμεσα στη δύναμη και στην αδυναμία της;».

Το κείμενο αυτό γράφτηκε το 1978. Είναι σαν να γράφτηκε σή-

μερα. Εύχομαι –και κλείνω μ' αυτό, κυρία Πρόεδρε– ως πολιτικό σύστημα, αλλά και ως κοινωνία να μπορέσουμε να γνωρίσουμε ακριβώς αυτή τη χαρά της δημιουργικής έντασης. Πολύ φοβάμαι, όμως, ότι ο προϋπολογισμός τον οποίο μας καλείτε να ψηφίσουμε σήμερα, μας σπρώχνει προς την αντίθετη κατεύθυνση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Βλατής, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, σας ευχαριστώ εκ των προτέρων για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας παρακαλώ, να είστε όσο γίνεται πιο συνεπής στο χρόνο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Μια φορά και έναν καιρό ήταν μια μικρή χώρα. Στη χώρα αυτή ζούσαν πολίτες που ήταν ικανοί για το καλύτερο και το χειρότερο. Στη διάρκεια της ιστορίας τους είχαν κάνει θαύματα. Είχαν προσφέρει τα φώτα τους σ' όλους τους λαούς του κόσμου, είχαν αντισταθεί στο άδικο, στο ανήτικο, σε κάθε τι μικρό. Είχαν ξεπεράσει ανυπέρβλητα εμπόδια και ενωμένοι μετά από κάθε δοκιμασία έβγαιναν πιο δυνατοί. Μετά κουράστηκαν. Μετά έχασαν τον προσανατολισμό τους. Μετά υποδουλώθηκαν όχι σε άξιους εχθρούς, αλλά σε ανάξια πάθη, στην ευκολία, τον γρήγορο πλουτισμό, τον υπερκαταναλωτισμό, τον εγωισμό, την απάθεια.

Έτσι κάπως διηγούνταν το παραμύθι της Ελλάδος τα ξένα μέσα ενημέρωσης λίγους μήνες πριν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Μας έλεγαν λαθρεπιβάτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του αναπτυσσόμενου δυτικού κόσμου, ανάξιους και ευθυνόφοβους ηγέτες, ανίκανους και τεμπέληδες πολίτες, με ευτελείς πρακτικές και πολιτικές. Αυτά έγραφαν για τους Έλληνες ένα χρόνο πριν.

Υπάρχει άραγε αλήθεια σ' όλα αυτά; Ίσως κάποια είναι αληθινά, κάποια άλλα υπερβολές και άλλα απλώς ψέματα. Γι' αυτό άλλωστε και τα ονομάζουμε παραμύθια. Την αλήθεια, όμως, που κρύβεται πίσω από το παραμύθι, τη γνωρίζουν καλύτερα από τον καθέναν οι πρωταγωνιστές του και αυτήν την αλήθεια καλούμαστε να την κοιτάξουμε σήμερα κατάματα.

Η άνευ προηγουμένου οικονομική κρίση που ξέσπασε ένα χρόνο πριν στη χώρα μας, μας έθεσε προ των ευθυνών μας. Εμφάνισε με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο τα κακώς συμπεράσματα του παρελθόντος, τις αδυναμίες του συστήματος, τις κακές επιλογές όλων μας.

Δεν θα μπω στη λογική απονομής των ευθυνών. Δεν είναι ανάγκη σήμερα, δεν είναι αυτό που χρειαζόμαστε σήμερα. Ούτεως ή άλλως λίγο έως πολύ όλοι έχουν βγάλει τα δικά τους συμπεράσματα. Αυτό που σήμερα θέλουν να ακούσουν οι πολίτες είναι τις λύσεις, τι θα γίνει από εδώ και στο εξής.

Δυστυχώς, το τελευταίο κεφάλαιο που γράφεται για την Ελλάδα της κρίσης μιλάει για χιλιάδες ανέργους, για συνταξιούχους και μισθωτούς που δοκιμάζονται, για ανύπαρκτη δημόσια υγεία και παιδεία, για προβληματικές ΔΕΚΟ και για ένα κράτος υδροκέφαλο και γραφειοκρατικό, ένα κράτος κάτω από τον ζυγό του οποίου καμμία επιχείρηση και κανένας ελεύθερος επαγγελματίας δεν μπορεί να ευδοκιμήσει, μια χώρα καταχρεωμένη και πολίτες θύσιους, κατηφείς και αβέβαιους για το μέλλον.

Ζώντας σ' αυτήν την πραγματικότητα, ο σημερινός Πρωθυπουργός της χώρας είχε θέσει λίγους μήνες πριν το δίλημμα «ή αλλάζουμε ή βουλιάζουμε». Την ίδια στιγμή ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης έκανε λόγο για ξεπούλημα και εργασιακό Μεσαίωνα και σήκωνε την αντιμνημονιακή σημαία, τη σημαία του αντιμνημονιακού αγώνα. Τα μικρότερα κόμματα της Αντιπολίτευσης ηχούσαν τις «δημοκρατικές» σάλπιγγες του πολέμου.

Πρέπει μόνο να σας θυμίσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι όλων των πτερόγων, ότι με τις μάχες οπισθοφυλακής το μόνο που μπορεί να κερδίσει κανείς είναι μια αξιοπρεπή ήττα, τίποτα περισσότερο. Λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι οι κυβερνητικοί και μη Βουλευτές γνώριζαν την πραγματικότητα της ελληνικής κατάστασης, τίθεται το εύλογο ερώτημα. Για ποιο λόγο το δίλημμα που έθεσε ο Πρωθυπουργός προκάλεσε τόσο μεγάλη αναταραχή;

Ναι, τα μέτρα που έλαβε η Κυβέρνηση μέχρι σήμερα και ίσως και τα μέτρα του επόμενου έτους είναι εξαιρετικά σκληρά και άδικο για μια μερίδα του λαού. Δεν θα διαφωνήσω. Δεν είναι όμως αναγκαία; Δεν γνωρίζει η Αντιπολίτευση και δη και Αξιωματική Αντιπολίτευση, που έχει ασκήσει εξουσία στο παρελθόν, ότι δεν μπορούμε να ασκούμε υπερήφανη οικονομική πολιτική με δανεικά;

Κατηγορήθηκε η Κυβέρνηση ότι προσέφυγε στην εύκολη λύση, στη μείωση των μισθών και των συντάξεων, την αύξηση της άμεσης και έμμεσης φορολογίας. Ρωτώ όλους αυτούς που το ισχυρίζονται το εξής: Είναι εύκολη λύση για οποιαδήποτε κυβέρνηση να λάβει μέτρα που στρέφουν την κοινωνία εναντίον της;

Δεν ήταν η υιοθέτηση των εύκολων λύσεων, οι διορισμοί στο δημόσιο, οι αυξήσεις μισθών –μικρών μεν, πέραν των οικονομικών δυνατοτήτων μας δε- η κατάρρευση των φοροεισπρακτικών μηχανισμών και η πλήρης ασυδοσία σε προμήθειες και αναθέσεις έργων, που μας οδήγησαν στη σημερινή κατάσταση;

Επανέρχομαι στο δίλημμα του Πρωθυπουργού. Θα αλλάξουμε ή θα βουλιάζουμε; Με αντίπαλο την ύφεση, που ήδη προκαλεί έκρηξη ανεργίας και μείωση εσόδων για το κράτος, η Κυβέρνηση αναζητά εδώ και μήνες τρόπους ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας.

Θεσμοθετήθηκαν μεγάλες μεταρρυθμίσεις, ασφαλιστικό, «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ», διάγεια, ενιαία αρχή πληρωμών, απελευθέρωση οδικών μεταφορών, νέο, πιο δίκαιο –δεν μπορείτε να το αρνηθείτε αυτό- φορολογικό σύστημα, δύο νόμοι για νέα σχολεία, για νέα νοσοκομεία.

Το ευτύχημα για τη χώρα είναι ότι τα αποτελέσματα όλων αυτών των μεταρρυθμίσεων θα είναι πολλαπλασιαστικά. Το δυστύχημα είναι ότι θα είναι ορατά σε ένα βάθος χρόνου. Καμιά από αυτές τις τομές που προώθησε η Κυβέρνηση τον τελευταίο χρόνο δεν αφορά μόνο το παρόν. Αφορούν κυρίως το μέλλον του τόπου, το αύριο, γιατί για να εξασφαλίσουμε ένα καλύτερο αύριο, οφείλουμε να προνοήσουμε σήμερα. Ας το παραδεχτούμε, κύριοι συνάδελφοι. Η προνοητικότητα δεν ήταν έως σήμερα το μεγαλύτερό μας πλεονέκτημα.

Αυτό που τώρα πρέπει να γίνει είναι να δώσουμε στους Έλληνες προοπτική για το μέλλον, να τους δείξουμε την έξοδο απ' αυτήν την κρίση, να τους δώσουμε μια ζωντανή εικόνα της χώρας μας αύριο, όταν πλέον τα αποτελέσματα των σημερινών μέτρων θα είναι ορατά και οι θυσίες που έκαναν θα έχουν επιτέλους αντίκρισμα. Αυτό προσπαθεί να κάνει ο προϋπολογισμός του 2011, να δώσει το σήμα της αλλαγής και της προοπτικής.

Οι περικοπές των δαπανών δεν επαρκούν πλέον ούτε και η αύξηση της φορολογίας. Το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης γνωρίζει ότι τα έσοδα του κράτους, με όλες τις περικοπές δαπανών, με δυσκολία καταφέρνουν να ξεπεράσουν το 50% των εσόδων του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε δευτερόλεπτα τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Συνεπώς θα πρέπει να υπάρξει και ανανέωση της παραγωγικής βάσης της χώρας. Αν δεν βοηθήσουμε την πραγματική οικονομία, κανένας λόγος δεν μπορεί να γίνεται για έξοδο από την κρίση. Από εδώ και στο εξής, λοιπόν, επικεντρώναμε στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και στην αξιοποίηση των πόρων του ΕΣΠΑ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και με αυτό ολοκληρώνετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Ο προϋπολογισμός του 2011 έχει συγκεκριμένους στόχους, κυρίως όμως θέλει να συνδράμει στην υλοποίηση ενός εθνικού σχεδίου ανάπτυξης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Τελειώσα, κυρία Πρόεδρε.

Η πραγματικότητα είναι μία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Τελειώσατε, αλλά τελεία δεν μπαίνει!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Πρέπει να αλλάξουμε ρότα. Αναγκαστικά; Ίσως. Υπάρχει ελπίδα; Ναι, υπάρχει ελπίδα, κύριοι συνάδελφοι. Γι' αυτό ψηφίζουμε τον προϋπολογισμό του 2011.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Χαλκίδης Μιχαήλ.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΑΛΚΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ο προλαλήσας συνάδελφος μίλησε για μύθους και παραμύθια και για ευτελείς χαρακτηρισμούς εναντίον της χώρας και των πολιτών από τα ξένα κέντρα. Θα του θυμίσω μόνο ότι εκείνος που πρωτοστάτησε στον εξευτελισμό και τον ευτελισμό της χώρας και των πολιτών είναι ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, όταν διά στόματος αξιωματούχων των Βρυξελλών ακούσαμε ότι είπε πως κυβερνά μια χώρα διεφθαρμένων.

Κυρία Πρόεδρε, τα όσα συμβαίνουν τον τελευταίο χρόνο στο ελληνικό Κοινοβούλιο είμαι σίγουρος ότι θα καταγραφούν με τα μελανότερα χρώματα στα βιβλία της ιστορίας από τους ιστορικούς του μέλλοντος και αυτό γιατί τον τελευταίο χρόνο η Βουλή των Ελλήνων έχει αποκτήσει, με ευθύνη αποκλειστικά της Κυβέρνησης, απλά διακοσμητικό χαρακτήρα.

Σε εποχές που η πραγματική συναίνεση θα έπρεπε να είναι το μοναδικό ζητούμενο, καθώς μόνο μέσα από ουσιαστικές, συναινετικές διαδικασίες μπορεί να επιτευχθεί η μέγιστη δυνατή νομιμοποίηση της πολιτείας απέναντι στους πολίτες της –και το τονίζω, ειδικά για τις εποχές που ζούμε- δυστυχώς η Κυβέρνηση έχει εγκλωβιστεί σε επιφανειακές κινήσεις εντυπωσιασμού, σε επίπλαστες προσκλήσεις δήθεν συνεννόησης, σε ήδη προαποφασισμένες κινήσεις της.

Θέλει με άλλα λόγια να βρει συνενόχους. Θέλει να αποσπάσει συναίνεσεις, μόνο και μόνο για να έχει μετά άλλοθι, για τα σφοδρά και απάνθρωπα μέτρα που παίρνει. Στη Νέα Δημοκρατία δεν θα βρει αυτό που ψάχνει.

Με τον προϋπολογισμό του 2011 η Κυβέρνηση καλείται να δώσει λύση στα προβλήματα που η ίδια δημιούργησε με την άνευ όρων παράδοσή της – και μαζί της χώρας μας – στους όρους των ξένων δανειστών μας. Με τον προϋπολογισμό αυτόν η Κυβέρνηση διατείνεται ότι προσπαθεί να λύσει χρόνιες παθογένειες. Και εδώ συμφωνούμε ότι αυτές υπάρχουν. Και συμφωνούμε ότι είναι υπερκομματικές και διαχρονικές, συσσωρευμένες χρόνια τώρα.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι, επιλέγει η Κυβέρνηση έναν κοινωνικά βάρβαρο τρόπο για να το πετύχει. Και δεν είναι μόνο η κοινωνική αδικία στα μέτρα, αλλά πρόβλημα υπάρχει και στη συνταγή που ακολουθεί, στις πολιτικές που επιχειρεί να συνδυάσει, προκειμένου να κλείσει τρύπες και να γεμίσει τα ταμεία της.

Οι πολιτικές αυτές για εμάς είναι σε λάθος κατεύθυνση. Είναι πολιτικές χωρίς μακροπρόθεσμη στρατηγική, είναι επιλογές χωρίς μακρόπνοο ορίζοντα, είναι μέτρα ευκαιριακού και εφήμερου χαρακτήρα.

Με αυτόν τον τρόπο, όμως, η Κυβέρνηση, κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, πλήττει, χωρίς να ενδιαφέρεται, ένα πρωτεύον στοιχείο της οικονομικής δράσης, την ψυχολογία της αγοράς. Οι οικονομικοί παράγοντες οδηγούνται σε ακόμη περισσότερο αγοραφοβικές συμπεριφορές. Το χρήμα δεν κυκλοφορεί. Όλοι ζούνε μέσα στην απαισιοδοξία. Και τελικά, τροφοδοτείται ο κύκλος της ίδιας ύφεσης, που υποτίθεται ότι θέλουμε να νικήσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τονίζουμε από την πρώτη μέρα ότι είναι ασφαλής, ένας σίγουρος δρόμος ταχύτερης εξόδου από την κρίση θα έπρεπε από την Κυβέρνηση να θεωρείται με ταξί άλλων ο τομέας των υποδομών, των κατασκευών, των δημοσίων έργων. Δεν ξέρω πόσα ακόμη επιχειρήματα πρέπει να επικαλεστούμε, για να πείσουμε τους αρμόδιους. Δεν ξέρω γιατί παραβλέπουν, αλήθεια, την αναπτυξιακή διάσταση των κατασκευών.

Ο προϋπολογισμός του 2011 είναι πάντως ενδεικτικός των κυβερνητικών προθέσεων στον τομέα αυτόν. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων προβλέπεται βάσει του σχεδίου να μειωθεί στο ποσό των 8,5 δισεκατομμυρίων ευρώ ή στο 3,7% του ΑΕΠ. Υπενθυμίζουμε ότι στον προϋπολογισμό του 2009 το Πρόγραμμα

Δημοσίων Επενδύσεων είχε ανέλθει στο ποσό των 9,58 δισεκατομμυρίων ευρώ και στον πλασματικό προϋπολογισμό του 2010, που ψήφισε η κυβερνητική Πλειοψηφία το 2010, ήταν στο ύψος των 10,3 δισεκατομμυρίων ευρώ. Ανακοινώθηκε κατ' αρχάς το ποσό αυτό, μειώθηκε κατά 500 εκατομμύρια στην αρχή και στη συνέχεια περιορίστηκε άλλες δυο φορές λόγω μνημονίου, για να καταλήξει στα 8,5 δισεκατομμύρια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία έχει σταθερές απόψεις για τα δημόσια έργα και για το γεγονός ότι μαζί με την οικοδομή είναι από τους πιο βασικούς πυλώνες της εθνικής οικονομίας. Αυτό δεν το έχει αντιληφθεί η Κυβέρνηση.

Μέσα στο άκρως δυσμενές αυτό οικονομικό περιβάλλον, δεκάδες ελληνικές κατασκευαστικές εταιρείες βρίσκονται αντιμέτωπες με το πρόβλημα της αφερεγγυότητας κάποιων πελατών τους. Ένας απ' αυτούς –και μάλιστα ο μεγαλύτερος– είναι και ο ευρύτερος δημόσιος τομέας, ο οποίος εκτιμάται ότι οφείλει αυτή τη στιγμή περίπου 1,5 δισεκατομμύρια ευρώ για έργα που ήδη έχουν ολοκληρωθεί εδώ και αρκετό καιρό.

Και όμως, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου περιδιαβαίνει τη χώρα εξαγγέλλοντας νέα μεγάλα έργα, προϋπολογισμού πολλών δισεκατομμυρίων ευρώ. Εξαγγέλλοντας! Ποτέ δεν προχωρεί στο επόμενο βήμα, ενώ πρόσφατα στη Θεσσαλονίκη ανακοινώθηκαν στους εμβρόντητους πολίτες όχι μία, αλλά δύο υποθαλάσσιες αρτηρίες και μία ζεύξη του Θερμαϊκού.

Και επειδή χθες στην ομιλία του ο Υπουργός Υποδομών αναφέρθηκε απαξιωτικά στο έργο της κυβέρνησης των πεντέμισι ετών του Κώστα Καραμανλή, θα σας πω χαρακτηριστικά μόνο κάποια νούμερα: 19 δισεκατομμύρια ευρώ είναι το συνολικό ποσό των έργων που έχουν κατασκευαστεί.

Και επειδή ο συνάδελφος που προλόγησε, ο αγαπητός φίλος Ανδρέας Μακρυπίδης από την Αιτωλοακαρνανία, αναφέρθηκε και σε έργα της περιφέρειάς του, θα του θυμίσω μόνον ότι το έργο της Ιονίας Οδού, το έργο της Ολυμπίας Οδού, το έργο της Εγνατίας Οδού από τον Έβρο μέχρι την Ηγουμενίτσα, το κομμάτι του Μαλλιακού, το κομμάτι των Τεμπών, όλα αυτά τα έργα, αγαπητέ συνάδελφε και συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, έχουν γίνει επί κυβερνήσεως του Κώστα Καραμανλή και της Νέας Δημοκρατίας.

Σας αφήσαμε κάποια κομμάτια, όπως τη Στυλίδα, και εδώ και ενάμιση χρόνο δεν κάνατε τίποτα. Ξέρετε τι κάνατε; Ακυρώσατε έργα τα οποία ήταν έτοιμα, όπως στην περιοχή τη δική σας, της Αιτωλοακαρνανίας, τον άξονα Αμβρακία-Άκτιο, όπως την τρίτη φάση της Ηγουμενίτσας και τόσα άλλα.

Μέχρι στιγμής δεν έχει δημοπρατηθεί από το Υπουργείο ούτε ένα έργο πάνω από 100 εκατομμύρια ευρώ σε όλη την Ελλάδα. Και ακούσαμε χθες τον Υπουργό ικετευτικά να απευθύνεται στους πολίτες ότι ναι, δόθηκε η Εγνατία, αλλά πρέπει να καταλάβουν και οι πολίτες ότι πρέπει να πληρώσουμε τα διόδια. Ναι, αλλά σε τέτοια κρίση οικονομική, όταν μειώνονται μισθοί και συντάξεις, αν μη τι άλλο, οφείλει η Κυβέρνηση να μην αυξήσει τα διόδια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πόσο θα αντέξει ο μικρός και ο μικρομεσαίος ακόμη; Πόσο θα αντέξει ο εργαζόμενος και ο συνταξιούχος; Πόσο θα αντέξει ο άνεργος και ο νέος επιστήμονας; Πόσο ο μικρός επιχειρηματίας, ο αγρότης και η αγρότισσα;

Ο προϋπολογισμός του επόμενου έτους είναι ένα εξαιρετικά φιλόδοξο, μη ρεαλιστικό και εφαρμόσιμο νομοσχέδιο εξυγίανσης των δημοσίων οικονομικών, ένα σχέδιο που δεν στηρίζεται σε γερές βάσεις, αγνοεί την ανάκαμψη της οικονομίας και την αναθέρμανση της αγοράς, αδιαφορεί και για την κοινωνική προστασία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία κρατάει υπεύθυνη και συνετή στάση από την αρχή. Πολύ έγκυρα ο Αρχηγός μας, ο Αντώνης Σαμαράς, παρουσίασε μια εμπεριστατωμένη πρόταση πέρυσι την άνοιξη στο Ζάππειο, ένα άλλο μείγμα πολιτικής, όπως εύστοχα προσδιορίζεται η πολιτική του πρότασης, μια άλλη ακολουθία βημάτων, προκειμένου να επιτευχθεί ο μεγάλος μας στόχος.

Εμείς θα μείνουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, στον δρόμο της ευθύνης. Χωρίς να παραγνωρίζουμε την ιστορική πραγματικότητα ή να εθελουφλούμε, προτείνουμε ένα διαφορετικό τρόπο εξόδου από την κρίση, δικαιότερο για τον πολίτη, αποτελεσματικότερο για την οικονομία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΑΛΚΙΔΗΣ: Έτσι θα πορευτούμε, έτσι αντιλαμβανόμαστε το ρόλο μας. Και αυτόν το ρόλο δεν τον υπηρετεί ο σημερινός προϋπολογισμός, γι' αυτό και τον καταψηφίζουμε.

Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει τώρα η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Μαρία Θεοχάρη.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΧΑΡΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός που συζητάμε σήμερα είναι ίσως ο κρισιμότερος προϋπολογισμός που έχει έρθει ποτέ στην ιστορία του ελληνικού Κοινοβουλίου. Και αυτό για δυο λόγους:

Πρώτον, γιατί είναι η πρώτη φορά που ένας προϋπολογισμός αντανάκλασε ρεαλιστικά και υπεύθυνα τα πραγματικά μεγέθη της ελληνικής οικονομίας για το 2011, χωρίς υπέρμετρα αισιόδοξες προβλέψεις, που θα τον καθιστούσαν έναν ακόμη αποτυχημένο προϋπολογισμό.

Δεύτερον, γιατί είναι ένας προϋπολογισμός που θα καθορίσει την πορεία της ελληνικής οικονομίας για τα επόμενα χρόνια, διότι εντάσσεται σε ένα σχέδιο δημοσιονομικής προσαρμογής και οικονομικής ανάπτυξης και αποτελεί την απαρχή της επανόδου της οικονομίας μας σε μια βιώσιμη πορεία.

Ο προϋπολογισμός αυτός έρχεται σε μια περίοδο βαθειάς ύφεσης σε εθνικό και διεθνές επίπεδο. Ειδικά, όμως, για την Ελλάδα –με το έλλειμμα και το χρέος να ανέρχονται σε πρωτοφανή επίπεδα– ο προϋπολογισμός που συζητάμε είναι η μοναδική εναλλακτική πολιτική, μια υπεύθυνη πρόταση μιας Κυβέρνησης που βάζει το μέλλον της χώρας πάνω από το όποιο πολιτικό κόστος – και το πολιτικό κόστος είναι πράγματι μεγάλο. Μιας Κυβέρνησης που κατάφερε να πετύχει την μεγαλύτερη δημοσιονομική προσαρμογή που έχει επιτευχθεί ποτέ, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και παγκοσμίως.

Μειώσαμε ένα τεράστιο έλλειμμα κατά έξι ολόκληρες μονάδες του ΑΕΠ, με συγκεκριμένο σχέδιο και βέβαια με σκληρές, επώδυνες, αλλά αναγκαίες θυσίες του ελληνικού λαού. Το πετύχαμε παρά τις αντιδράσεις της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, που όχι μόνο μας κληροδότησε αυτήν την κατάσταση, αλλά παρέμεινε σθεναρά αντίθετη στις προσπάθειές μας, χωρίς όμως να προτείνει ουσιαστικές εναλλακτικές λύσεις – ή μάλλον πρότεινε τον μηδενισμό του ελλείμματος σε ενάμιση χρόνο!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ύφεση, η ανεργία, η έλλειψη ανταγωνιστικότητας δεν είναι συνέπειες του μνημονίου, αλλά αποτελέσματα των καταστρεπτικών πολιτικών των τελευταίων χρόνων. Η κρίση δεν μας χτύπησε ξαφνικά την πόρτα το 2010. Ήταν μια κατάσταση που προϋπήρχε και βρήκε τη χώρα μας αθωράκιστη. Και μέσα σε αυτό το ζοφερό κλίμα κληθήκαμε να κυβερνήσουμε.

Αν συνεχίζαμε την ίδια πολιτική η κατάρρευση θα ήταν δεδομένη. Δεν μας είναι ευχάριστο να αυξάνουμε τους φόρους ή να προχωράμε σε περικοπές μισθών και συντάξεων. Είναι, όμως, επιβεβλημένο, αν θέλουμε να σώσουμε τη χώρα, που βρέθηκε στο χείλος του γκρεμού. Και δεν την έφερε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, σε αυτό το σημείο.

Βεβαίως και πολλά από τα προβλήματα είναι διαχρονικά και ευθύνονται γι' αυτά όλες οι κυβερνήσεις των τελευταίων τριάντα χρόνων. Αλλά κορυφώθηκαν με την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας από το 2004.

Ναι, μεσολάβησε η διεθνής κρίση. Αυτό, όμως, δεν δικαιολογεί την αύξηση του ελλείμματος κατά δέκα ολόκληρες μονάδες από το 2004, την αύξηση των δαπανών κατά 13 δισεκατομμύρια

ευρώ από το 2007 έως το 2009.

Γι' αυτές τις αλόγιστες δαπάνες πόνεσε πολύ ο ελληνικός λαός τους τελευταίους μήνες, για να μπορέσουμε να τις περιορίσουμε. Αν είχαμε συνεχίσει την ανεύθυνη πολιτική της προηγούμενης κυβέρνησης, τώρα το ενδεχόμενο της αναδιάρθρωσης του χρέους, που συνεχίζουν να επικαλούνται διάφορες Κασσάνδρες, θα είχε γίνει πραγματικότητα. Και αντί να μιλάμε για περικοπές και μειώσεις, θα μιλούσαμε για στάση πληρωμών και συνεπώς χρεοκοπία.

Δεν έχουμε την πολυτέλεια να είμαστε λαϊκιστές και να υποσχόμαστε μαγικές συνταγές. Για πρώτη φορά όλα τα μεγέθη είναι στο τραπέζι. Ο προϋπολογισμός έρχεται να συνεχίσει μια τεράστια επώδυνη προσπάθεια, που περιλαμβάνει μέτρα για τη δημοσιονομική εξυγίανση, την αντιμετώπιση των δομικών προβλημάτων της ελληνικής οικονομίας.

Το 2010 αναγκαστήκαμε να λάβουμε οριζόντια μέτρα, για να αντιμετωπίσουμε την κρίση που κληθήκαμε να διαχειριστούμε. Το 2011 είναι η χρονιά των μεγάλων διαρθρωτικών αλλαγών.

Στοχεύουμε τις μεγάλες παθογένειες της ελληνικής οικονομίας, όπως το μεγάλο κόστος λειτουργίας του δημοσίου, τα τεράστια ελλείμματα στις ΔΕΚΟ, τις αμυντικές δαπάνες, τη σπατάλη στο χώρο της υγείας. Λαμβάνουμε διαρθρωτικά μέτρα, για να ενισχύσουμε την ανάπτυξη – και εδώ πρέπει να επιμείνουμε πάρα πολύ – που είναι το αντίδοτο για την έξοδο από την κρίση, με τη μείωση του ΦΠΑ στις υπηρεσίες τουρισμού, τη στήριξη της επιχειρηματικότητας και της καινοτομίας, την ενίσχυση της εξωστρέφειας με στρατηγικές επενδύσεις και την αναθέρμανση της οικονομίας με την ενίσχυση της ρευστότητας.

Και βέβαια, όταν μιλάμε για ανάπτυξη, εννοούμε και την περιφερειακή ανάπτυξη, που είναι άρρηκτα συνδεδεμένη και με την αγροτική ανάπτυξη.

Στέκομαι λίγο σε αυτό το σημείο, αγαπητοί συνάδελφοι, γιατί είναι ένα ζήτημα που αφορά άμεσα τους συμπολίτες μου στο Νομό Καρδίτσας, έναν νομό με τεράστιο αναπτυξιακό έλλειμμα, το οποίο θα μεγιστοποιηθεί ακόμη περισσότερο με την πιθανή κατάργηση των ΔΟΥ και παραρτημάτων του ΙΚΑ σε κομβικές κωμοπόλεις, όπως οι Σοφάδες, ο Παλαμάς και το Μουζάκι, αφού είναι υπηρεσίες που συντελούν στην αναπτυξιακή διαδικασία του τόπου.

Ισχύουν όντως αυτές οι φήμες, κύριε Υπουργέ; Και αν ναι, με ποια κριτήρια θα γίνει η επιλογή των υπό κατάργηση υπηρεσιών; Εάν πραγματοποιηθεί, θα είναι όντως άδικο, σκληρό και, εν τέλει, αντιπαραγωγικό, γιατί οι πολίτες θα ταλαιπωρούνται έως και δύο ώρες, για να μεταβαίνουν από την ορεινή Αργιθέα και την ορεινή Ρεντίνα στην Καρδίτσα για να διεκπεραιώνουν τις υποθέσεις τους.

Όπως γνωρίζετε, η περιφέρειά μου είναι μια κατ' εξοχήν αγροτική περιοχή, που στηρίζεται στον πρωτογενή τομέα που δοκιμάζεται. Συνεπώς ο προϋπολογισμός του 2011 θα πρέπει να διασφαλίζει τις πιστώσεις για την υλοποίηση προγραμμάτων νηρορύπανσης, πρόωρης συνταξιοδότησης, το Πρόγραμμα «Αλέξανδρος Μπαλτατζής», σχέδια βελτίωσης, προγράμματα προστασίας της αγροτικής παραγωγής μέσω του ΕΛΓΑ και των ΠΣΕΑ.

Η στήριξη των αγροτών και των αγροτικών προϊόντων μπορεί να συμβάλει στη μείωση του ελλείμματος του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών με την ενίσχυση των εξαγωγών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2011 καταδεικνύει τις μεγάλες προσπάθειες για την οικονομική μας ανάταξη. Όλοι μας έχουμε την αίσθηση της δυσκολίας που κουβαλάει ο μέσος πολίτης, ο άνεργος, ο εργαζόμενος, η επιχείρηση, ο αγρότης που πραγματικά υποφέρει. Πρέπει, όμως, αυτούς τους πολίτες να τους πείσουμε ότι υπάρχει φως στο βάθος του τούνελ και ότι οι θυσίες τους δεν θα πάνε χαμένες.

Και αυτό θα το πετύχουμε, αν τους δώσουμε να καταλάβουν ότι έχουμε σχέδιο και πλαίσιο στρατηγικής και ότι οι πολιτικές μας δεν υποβάλλονται μόνο από τις επιταγές της τρόικα ή από άλλες δάνειες δυνάμεις.

Η συγκεκριμένη πολιτική της Κυβέρνησης πρέπει να πετύχει. Τυχόν αποτυχία θα οδηγήσει τη χώρα σε αδιέξοδο. Η επιτυχία δεν θα είναι της Κυβέρνησης, αλλά όλων των Ελλήνων που υπομένουν πραγματικά με στωικότητα τη συνέχιση αυτών των μεγάλων

αλλαγών.

Αλλά πρέπει να μπουν και κάποιες κόκκινες γραμμές στα βάρη. Να μην την πληρώνουν πάντα τα συνθήκη υποζύγια, οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι. Το κόστος προσαρμογής θα πρέπει να είναι αναλογικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αρχή έγινε από το 2010. Συνεχίζουμε το 2011, που πράγματι θα είναι ο δυσκολότερος χρόνος της μεγαλύτερης δημοσιονομικής προσαρμογής. Ανηφορικός ο δρόμος, μονόδρομος, αλλά δρόμος που θα μας οδηγήσει σε συνθήκες προοπτικής και ανάπτυξης για τις επόμενες γενιές.

Για όλους αυτούς τους λόγους υπερψηφίζω τον προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε την κ. Θεοχάρη.

Το λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Λέγκας, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2011 αποτυπώνει την απόπειρα της Κυβέρνησης να καταγράψει τις δημοσιονομικές εξελίξεις σε μια ομολογουμένως ευαίσθητη περίοδο γεμάτη αβεβαιότητες. Περίοδο που θα πρέπει να μας κάνει όλους πιο επιφυλακτικούς όταν μιλάμε για προβλέψεις, όταν μιλάμε για αποκλίσεις, όταν μιλάμε για πραγματοποιήσεις.

Το λέω αυτό γιατί δεν μπορεί να λέγεται ότι το έλλειμμα -μόνο στη χώρα μας- αυξήθηκε την περίοδο 2007-2009 κατά εννέα ποσοστιαίες μονάδες και να παραβλέπεται ότι η αύξηση του ελλείμματος των προηγμένων οικονομιών την ίδια περίοδο ήταν στο ίδιο επίπεδο.

Στο κλίμα αυτής της αβεβαιότητας είναι σαφές ότι ο προϋπολογισμός του 2011, με την ολοκλήρωση της συζήτησής του, θα αρχίσει να ξαναγράφεται από την αρχή. Θα αναθεωρηθεί, όπως και να λέμε την αλήθεια- γίνεται διαχρονικά. Θα αναθεωρηθεί, αφού έγινε κανόνας το «όταν τα αποτελέσματα των πολιτικών δεν συναντούν τους στόχους, προσαρμόζονται οι στόχοι πάνω στα αποτελέσματα».

Επισημαίνω πως ο στόχος μόνο των καθαρών εσόδων αναθεωρήθηκε τουλάχιστον πέντε φορές για να έχουμε στο τέλος του 2010 έσοδα 5 δισεκατομμύρια λιγότερα από αυτά που προέβλεπε το μνημόνιο. Και όλα αυτά παρά τα αλλεπάλληλα, τα πολυπλασία μέτρα που λήφθηκαν.

Όσον αφορά τις δαπάνες του 2010, για τις οποίες τόσο συζήτηση γίνεται -και είναι λογικό να γίνεται- έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον να δούμε τις πηγές μείωσης των πρωτογενών δαπανών, που η Κυβέρνηση εκτιμά ότι θα είναι γύρω στα 5 δισεκατομμύρια. Τι είναι, λοιπόν, αυτά τα 5 δισεκατομμύρια;

Είναι οι οριζόντιες περικοπές αποδοχών και συντάξεων κατά 2,5 δις. Είναι η μείωση των καταναλωτικών και συνθέτων δαπανών κατά 700 εκατομμύρια ευρώ. Και είναι η μείωση επιχορήγησης του ΙΚΑ κατά 1,7 δισεκατομμύρια ευρώ.

Εδώ, βεβαίως, τίθενται κάποια ειδικότερα ερωτήματα, τα οποία πρέπει να απαντηθούν. Πώς είναι δυνατόν η επιχορήγηση του ΙΚΑ να είναι αυξημένη, να είναι «φουσκωμένη» στα 4 δισεκατομμύρια και να περιορίζεται στα 2,3 δισεκατομμύρια τόσο για το 2010, όσο και για το 2011; Γιατί αυτή η απλοχερία το 2009 για το ΙΚΑ και γιατί η ανάλογη απλοχερία για το σύνολο των επιχορηγήσεων στα διάφορα ασφαλιστικά ταμεία; Το 2009 ήταν 3 δισεκατομμύρια παραπάνω. Προφανώς για να πληρωθούν με πιστώσεις το 2009 οι συντάξεις του 2010.

Πώς επίσης, είναι δυνατόν οι εξοπλιστικές δαπάνες, στην ουσία οι προγραμματισμένες παραλαβές - επαναλαμβάνω οι προγραμματισμένες παραλαβές - από τα 3 δισεκατομμύρια το 2009 να πέφτουν στο 1,3 δισεκατομμύρια το 2010 και στα 800 εκατομμύρια το 2011; Έχουμε ακυρώσεις; Έχουμε μεταθέσεις; Έχουμε ετεροχρονισμό στις παραλαβές στρατιωτικού εξοπλισμού; Τι έχουμε;

Πώς ακόμη είναι δυνατόν το 2010 να μειώνεται το έλλειμμα στα νοσοκομεία στο μισό, όταν οι δαπάνες τους τρέχουν με ακόμη μεγαλύτερο ρυθμό από το 2008 και το 2009, όταν πλησιάζουν τα 200 εκατομμύρια ευρώ το μήνα;

Αν όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν την αξία και

τη σημασία τους, ακόμη μεγαλύτερη σημασία έχει ένα καινούργιο στοιχείο που προστέθηκε στον προϋπολογισμό του 2011. Μιλώ για την πρόσφατη επιβάρυνση, κυρίως, του δημοσίου χρέους και δευτερευόντως των ελλειμμάτων εξαιτίας της αναταξινόμησης των δημοσίων επιχειρήσεων και του swap της Goldman Sachs, το οποίο για την ιστορία λέμε ότι συνήφθη από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Δυστυχώς, τόσο οι αλλαγές αυτές στις επανακατατάξεις των δημοσίων επιχειρήσεων, για τις οποίες μάλιστα συζητείται μια μονομερής εφαρμογή κανονισμού που είναι αμφίβολο αν ισχύει σε άλλες χώρες της Ευρώπης, όσο και το swap της Goldman Sachs επιβαρύνουν το δημόσιο χρέος με 20 και πλέον δισεκατομμύρια ευρώ.

Το σημαντικότερο, όμως, είναι ότι έχουμε τη λογιστική επανακρατικοποίηση δημοσίων επιχειρήσεων, οι οποίες θα εναποθέσουν τις ζημιές τους στο δημόσιο και τον κρατικό προϋπολογισμό.

Σε κάθε περίπτωση –και κλείνω με αυτό το κεφάλαιο– η δημοσιονομική ιστορία κάθε χώρας πρέπει να αναλύεται, πρέπει να γράφεται με αντικειμενικά κριτήρια, με κριτήρια μηδενικής πολιτικής εμπάθειας, τέτοια που δεν θα οδηγούν στην αμαύρωση του παρελθόντος ούτε στην εξίσου ωραιοποίηση του παρόντος και του μέλλοντος. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να εντοπίσουμε τα συστημικά λάθη μας για τα οποία ευθύνες έχουμε όλοι μας και κυρίως –για να μην αδικώ αυτούς που δεν έχουν ασκήσει εξουσία– τα κόμματα που άσκησαν εξουσία. Γιατί έξω από τα σύνορά μας δεν βλέπουν Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ, βλέπουν μόνο Ελλάδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζει η χώρα μας είναι το υψηλό δημόσιο χρέος και γι' αυτό ο στόχος μας θα πρέπει να είναι ο μηδενισμός των πρωτογενών ελλειμμάτων. Υπάρχει, όμως, εδώ ένα λεπτό σημείο. Ακόμα κι αν φτάσουμε στο επίπεδο του μηδενισμού των πρωτογενών ελλειμμάτων, ακόμα κι αν μηδενίσουμε κάθε νέο δανεισμό, ο λόγος του χρέους προς το ΑΕΠ μπορεί να συνεχίζει να αυξάνεται. Μπορεί να συνεχίζει να αυξάνεται, όταν το μεσοσταθμικό επιτόκιο εξυπηρέτησης του δημοσίου χρέους είναι υψηλότερο από το ρυθμό μεταβολής του ονομαστικού ΑΕΠ κι αυτό γιατί ο αριθμητής θα αυξάνεται γρηγορότερα από τον παρονομαστή.

Είναι, επίσης, σαφές ότι πέρα από την αναγκαιότητα για τη δημιουργία συστηματικών πρωτογενών πλεονασμάτων, μεγαλύτερη σημασία έχει η τόνωση της οικονομικής μεγέθυνσης. Και στην κατεύθυνση αυτήν απαιτούνται πολιτικές και μέτρα για τη μεταφορά πόρων σε τομείς με υψηλό πολλαπλασιαστή. Και αυτό δεν μπορεί να συμβεί όταν το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων –το βασικότερο μέσο άσκησης αναπτυξιακής πολιτικής– μεταμορφώνεται σε εργαλείο βίαιης δημοσιονομικής προσαρμογής, σε ρόλο δηλαδή «μαξιλαριού», για να καλύπτονται οι αποκλίσεις και οι αστοχίες των εσόδων. Όταν το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων έχει επανακατηγοριοποιηθεί από την Κυβέρνηση στην κατηγορία των δαπανών προς περικοπή, σε αυτήν δηλαδή που θα μας φέρει πιο κοντά στο στόχο του ελλείμματος. Την ώρα μάλιστα, που όπως το IOBE υποστηρίζει, οι δύο από τις τέσσερις μονάδες της ύφεσης οφείλονται στις μειωμένες επενδύσεις και στο κουτσουρεμένο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Αποτέλεσμα; Το καταγεγραμμένο. Για να μειώσουμε το έλλειμμα κατά 19 δισεκατομμύρια, να παίρνουμε μέτρα πολλαπλάσια. Μέτρα για 34 δισεκατομμύρια, καθόσον η ύφεση –κι αυτή είναι η αλήθεια– καταβροχθίζει την αποτελεσματικότητα των μέτρων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτήν την κρίσιμη περίοδο που διανύουμε όχι μόνο εμείς αλλά και όλη η Ευρωζώνη, θα πρέπει να επενδύσουμε σε ισχυρούς πολλαπλασιαστές στην ανάπτυξη, στη συναίνεση, στη σύνεση, στον αυτοπεριορισμό. Στον αυτοπεριορισμό όταν μιλάμε για το σπίτι μας, τόσο για το χθες όσο και για το σήμερα, μα κυρίως για το μέλλον, βάζοντας στο λόγο μας ισχυρές δόσεις ελπίδας, ισχυρές δόσεις αισιοδοξίας και αναπτυξιακής προοπτικής. Γιατί αν θέλετε αυτό είναι που χρειάζεται η χώρα και η οικονομία μας πέρα και πάνω από κάθε μνημόνιο. Η ελπίδα της ανάπτυξης να γίνει πραγματικότητα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Συμεών Κεδίκογλου.

ΣΥΜΕΩΝ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν θέλω να χρησιμοποιήσω μεγαλόσχημους χαρακτηρισμούς για τον προϋπολογισμό που συνήθως ακούγονται κάθε χρόνο σε μια τέτοια συζήτηση. Αυτό που χρειάζεται πρωτίστως η Ελλάδα είναι ένας προϋπολογισμός αξιοπίστος, ρεαλιστικός, υπεύθυνος και εφαρμόσιμος. Ένας τέτοιος προϋπολογισμός ήταν αυτός του 2010. Προϋπολογίστηκε 25,2 δισεκατομμύρια ευρώ και το τελικό έλλειμμα διαμορφώθηκε στα 20,6 δισεκατομμύρια ευρώ, όταν το 2009 προϋπολογίστηκε 8,8 δισεκατομμύρια ευρώ και το τελικό έλλειμμα όπως όλοι πλέον ξέρουμε ήταν 33,6 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτή η κραυγαλέα αναντιστοιχία αντικατοπτρίζει και το μέγεθος της αναξιοπιστίας της προηγούμενης κυβέρνησης.

Αυτό που κρατάω από το 2010 και αναγνωρίζουν και οι Έλληνες πολίτες είναι ότι αποφύγαμε τη χρεοκοπία, ότι εκτελέσαμε για πρώτη φορά καλύτερα τον προϋπολογισμό από ό,τι είχαμε προβλέψει, ότι επιτύχαμε τη μεγαλύτερη δημοσιονομική προσαρμογή που έχει επιτευχθεί ποτέ με μια μείωση του ελλείμματος κατά έξι ολόκληρες μονάδες του ΑΕΠ.

Φυσικά δεν έχουμε λόγους πανηγυρισμών. Είναι με επίπονες και μεγάλες θυσίες των Ελλήνων πολιτών που καταφέραμε τα παραπάνω. Θα μπορούσε η Κυβέρνηση να τα πάει και καλύτερα; Ακούστηκε και από έναν προηγούμενο ομιλητή της Αντιπολίτευσης. Ναι, θα μπορούσε να τα πάει, όπως για παράδειγμα στον τομέα των εσόδων όπου η υστέρηση είναι μεγαλύτερη από την προβλεπόμενη, αλλά ο αγώνας συνεχίζεται και συνεχίζεται με σχέδιο. Και το σχέδιο είναι αυτός ο προϋπολογισμός να χτυπήσει την καρδιά του προβλήματος, τις παθογένειες του ελληνικού δημοσίου και της πραγματικότητας, το κόστος του δημοσίου, τα μεγάλα ελλείμματα στις ΔΕΚΟ, τις σπατάλες στην υγεία, την εκτεταμένη φοροδιαφυγή. Βέβαια, εκτός από τα νούμερα και τους αριθμούς, θα πρέπει να δούμε στο δημόσιο τομέα και ποιτικές παρεμβάσεις, τέτοιες όπως τα κίνητρα σύνδεσης των αμοιβών για την αποτελεσματικότητα των υπαλλήλων, δηλαδή για την παραγωγικότητα τους.

Οι Έλληνες πολίτες έχουν σηκώσει όλο το βάρος και δεν μπορούν να σηκώσουν περισσότερο. Ο κοσμάκης ό,τι πλήρωσε πλήρωσε, ό,τι έδωσε έδωσε. Δεν μπορούμε να επαναλάβουμε τα οριζόντια μέτρα άμεσης απόδοσης στα οποία αναγκάστηκε να καταφύγει η Κυβέρνηση, προκειμένου να αποφύγει τη στάση πληρωμών και την κατάρρευση της χώρας. Θα πρέπει, όμως, να συνεισφέρουν παραπάνω και οι έχοντες αυτού του τόπου. Άλλωστε, όταν το ίδιο το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο λέει σε μια σοσιαλιστική κυβέρνηση ότι θα πρέπει να επωμιστούν και οι πλουσιότεροι περισσότερα βάρη, ότι θα πρέπει να «κάψουμε λίπος» εκεί, είναι φανερό ότι θα πρέπει να εντείνουμε τις προσπάθειές μας προς αυτήν την κατεύθυνση στην αντιμετώπιση για παράδειγμα της φοροδιαφυγής. Τώρα είμαστε καταδικασμένοι να πετύχουμε σε αυτό, όπως και στη μείωση της σπατάλης και στον εξορθολογισμό των δημοσίων δαπανών.

Ανοίγω μια παρένθεση όσον αφορά το πάνδημο αίτημα να αποδίδονται και ποινικές ευθύνες σε όσους καταχράστηκαν χρήματα του ελληνικού λαού. Πιστεύω ότι αυτό μπορεί να γίνει μόνο με την τροποποίηση του νόμου περί ευθύνης Υπουργών και γι' αυτό θα πρέπει η επόμενη Βουλή να είναι αναθεωρητική.

Επανερχόμενος καλωσορίζω τα μέτρα εξοικονόμησης 6,5 δισεκατομμυρίων ευρώ όπως την ενιαία αρχή πληρωμών, τις παρεμβάσεις στις ΔΕΚΟ που εξοικονομούν 800 εκατομμύρια, την περαιτέρω μείωση των λειτουργικών εξόδων του δημοσίου κατά 200 εκατομμύρια και τις συγχωνεύσεις των δημοσίων οργανισμών στα οποία ήδη έχουμε προχωρήσει, στα οποία θα πρέπει να είμαστε ακόμα πιο γενναίοι στο μέλλον.

Μεγάλο περιθώριο υπάρχει και στην αξιοποίηση της δημόσιας ακίνητης περιουσίας. Πολλή συζήτηση γίνεται από πολλούς γι' αυτό το θέμα. Για να γίνει, όμως, αυτό ρεαλιστικό και εφικτό, θα πρέπει να προχωρήσουμε στην υιοθέτηση συγκεκριμένων μέτρων, όπως είναι η αναβάθμιση του μητρώου ακινήτων, η οριστική διευθέτηση με νομοθετική ρύθμιση του προβλήματος των καταπατήσεων, η άμεση συγκρότηση λίστας ακινήτων υψηλού

ενδιαφέροντος, ώστε να αξιοποιηθούν με προτεραιότητα, η δημιουργία γενικής γραμματείας δημόσιας περιουσίας και στέγασης των δημοσίων υπηρεσιών στην οποία θα συγκεντρωθούν τα επιμέρους χαρτοφυλάκια ακινήτων του δημοσίου και η ίδρυση μιας κυρίαρχης εταιρίας αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας του δημοσίου.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι, πριν μιλήσουμε για τέτοια μεγαλόπνοα σχέδια, θα σας αναφέρω ένα παράδειγμα που αποτελεί χαρακτηριστική περίπτωση παθογένειας του ελληνικού δημοσίου, το νέο Νοσοκομείο Χαλκίδας. Είχε εξαγγελθεί από δύο πρώην Πρωθυπουργούς, εξαγγέλθηκε κι από εμάς προεκλογικά κι αυτήν τη στιγμή, παραμονές του 2011 δεν έχει διασφαλιστεί το οικόπεδο στο οποίο θα γίνει η ανέγερσή του, όταν για πρώτη φορά έγινε σε υπουργική απόφαση το 1986. Αυτό που πρέπει να γίνει είναι το οικόπεδο να μεταβιβαστεί από έναν φορέα του δημοσίου, από το ένα Υπουργείο σε έναν άλλο φορέα, σε ένα άλλο Υπουργείο. Δυστυχώς, λόγω γραφειοκρατίας αυτήν τη στιγμή αποτέλεσμα είναι να μην έχουμε νοσοκομείο, να μην έχουμε τις δημοσιονομικές υπηρεσίες που θα έπρεπε να έχουμε για τον πληθυσμό, τα κονδύλια που έχουν δεσμευθεί μέσω ΕΣΠΑ ή άλλων πόρων να είναι εκεί αδιάθετα και επιπλέον, να δύναται ο ανάδοχος να ζητήσει αποζημίωση για τη σύμβαση που έχει ήδη υπογράψει από το Μάρτιο του 2009.

Θεωρώ ότι είναι ζήτημα αρχής και ηθικής τάξεως. Γιατί δεν μπορούμε από τη μια μεριά να ζητάμε σκληρά μέτρα και να επιβάλλουμε σκληρά μέτρα στον κόσμο και από την άλλη να αναγκάζεται το δημόσιο να καταβάλλει μεγάλα ποσά σε εργολάβους για αδικαιολόγητες δικές μας καθυστερήσεις. Είναι ένα θέμα στο οποίο χρειάζεται παραπάνω συντονισμός. Και εκμεταλλεύομαι την ευκαιρία, για να ζητήσω μία συνάντηση όλων των εμπλεκόμενων Υπουργείων για να προχωρήσει το θέμα. Επειδή, λοιπόν, το κάθε Υπουργείο μπορεί να βλέπει τα ζητήματα από τη δική του σκοπιά, γι αυτό μίλησα προηγουμένως για μια ενιαία αρχή δημόσιας περιουσίας.

Στο θέμα της υγείας υπάρχει σημαντικό περιθώριο εξοικονόμησης για το δημόσιο με την αντιμετώπιση της κατασπατάλησης. Ήδη προχωρήσαμε γι αυτό στη μείωση των τιμών του φαρμάκου, στην ηλεκτρονική συνταγογράφηση, στα νέα συστήματα προμηθειών που σχεδιάζει το Υπουργείο Υγείας.

Στο ΕΣΠΑ θέλουμε και θα καταφέρουμε ακόμα πιο γρήγορα απορρόφηση, σχεδόν διπλάσια για να φτάσουμε στο 30% του χρόνου. Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή στην απορρόφηση στον τομέα της έρευνας και της καινοτομίας. Αν τα στοιχεία μου είναι σωστά –που είναι σωστά– αυτή φτάνει μόνο το 0,4% από το διαθέσιμο 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ. Έχουν δεσμευθεί δηλαδή, μόλις 48 εκατομμύρια ευρώ από το 1,5 δισεκατομμύριο και έχουν απορροφηθεί λίγο περισσότερα από 6 εκατομμύρια ευρώ, ενώ στις τέσσερις από τις οκτώ θεματικές προτεραιότητες έρευνας και καινοτομίας δεν έχει ενταχθεί ούτε ένα έργο.

Είναι χρήσιμο εργαλείο, λοιπόν, για να κρατήσουμε ανοιχτές τις ελληνικές επιχειρήσεις και το επιστημονικό και ερευνητικό δυναμικό της χώρας εντός των συνόρων.

Τέλος, θα συμφωνήσω με το Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος ότι χρειάζεται να καταρτίσουμε έναν οδικό χάρτη για την ανάπτυξη, να υπάρχει ένα μακροπρόθεσμο σχέδιο για την πορεία μας, ένα σχέδιο δράσης για το πού πάμε, τι ακριβώς θέλουμε να επιτύχουμε, ποια είναι τα ανταγωνιστικά μας πλεονεκτήματα, για να καταφέρουμε να επανέλθει ξανά η εμπιστοσύνη στο εμπορικό σήμα της Ελλάδας, σε καθετί ελληνικό. Πρέπει να αποφασίσουμε για το μέλλον μας, γιατί, ως γνωστόν, το μέλλον δεν το προβλέπεις, το σχεδιάζεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, απαιτείται, είναι αλήθεια, αντοχή της πολιτικής ηγεσίας για ακόμη περισσότερες μεταρρυθμίσεις. Και αν ο προϋπολογισμός του 2010 είχε στόχο την αποφυγή της χρεοκοπίας, ο προϋπολογισμός του 2011 έχει στόχο τη μείωση της σπατάλης, τον εξορθολογισμό των δημοσίων δαπανών, τις μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές που έχει ανάγκη η Ελλάδα. Είναι

ένας προϋπολογισμός συνέχειας και συνέπειας, ένας προϋπολογισμός ευθύνης και γι' αυτό σας καλώ να τον υπερψηφίσουμε. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Συνεχίζουμε με τον κ. Μπούρα Αθανάσιο, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα το δεύτερο προϋπολογισμό της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, που ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας τον Οκτώβριο του 2009, για να μοιράσει, υποτίθεται, καλύτερα τα χρήματα που υπήρχαν, να εισπράξει τα χρήματα που δεν μπορούσε να εισπράξει το κράτος από τους οφειλότες του και να αλλάξουμε, αντί να βουλιάσουμε. Όπως φάνηκε, όμως, από τις πρώτες μέρες της διακυβέρνησης από το ΠΑΣΟΚ, αλλάξαμε μεν, αλλά δυστυχώς πάμε για βούλιαγμα!

Προσπάθησε, λοιπόν, το ΠΑΣΟΚ, αφού δεν μπορούσε να πραγματοποιήσει την ακατάσχετη προεκλογική του υποσχυσολογία, να φορτώσει την πράγματι δύσκολη οικονομική κατάσταση στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, λες και το ΠΑΣΟΚ –και το ακούω διαρκώς από τους συναδέλφους– δεν είχε κυβερνήσει ποτέ την Ελλάδα, λες και ήρθε από άλλον πλανήτη και δεν γνώριζε τίποτα.

Αντί, λοιπόν, να ρίξει το βάρος στην προσπάθεια για ανάκαμψη και ανάπτυξη, έκανε ό,τι μπορούσε για να φουσκώσει το έλλειμμα του 2009, ώστε να παρουσιάσει μείωση το 2010 και μετά. Κατέθεσε έναν προϋπολογισμό το 2010, που η εκτέλεσή του ήταν ανέφικτη και η αποτυχία του σίγουρη.

Είναι σύνηθες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ρίχνουμε τις ευθύνες της αποτυχίας μας στους άλλους και όχι σε δικά μας λάθη, αν και η Νέα Δημοκρατία έχει το θάρρος να αποδέχεται τα δικά της λάθη. Αυτό, λοιπόν, έκανε το ΠΑΣΟΚ από την πρώτη στιγμή. Το χειρότερο, όμως, ήταν ότι κατέφυγε σε μια δυσφημιστική εκστρατεία κατά της χώρας, με αποτέλεσμα κυρίως η πιστοληπτική της δυνατότητα να εκμηδενιστεί. Μετέτρεψε την κρίση ελλείμματος, που είχαν όλες οι χώρες της Ευρώπης, σε κρίση δανεισμού.

Και ενώ οι ανάγκες δανεισμού ήταν υπαρκτές και δεδομένες και οι συνθήκες δανεισμού ήταν ευνοϊκές τους πρώτους μήνες της διακυβέρνησης από το ΠΑΣΟΚ, η Κυβέρνηση έκανε ό,τι μπορούσε για να μας οδηγήσει εκεί που μας οδήγησε. Είναι πρωτοφανές –και δεν χρησιμοποιώ άλλες λέξεις– ένας ηγέτης να διαβάλλει τη χώρα του, για να παραδοθεί στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και σε ένα μηχανισμό, που όλοι οι Έλληνες κατάλαβαν αργότερα, γιατί δεν έπρεπε να παραδοθούμε και μάλιστα με τους συγκεκριμένους όρους.

Η Κυβέρνηση ανέλαβε δεσμεύσεις και υποχρεώσεις, που δυστυχώς φόρτωσε στις πλάτες του Έλληνα πολίτη, κυρίως στους εργαζόμενους και –το χειρότερο– στους συνταξιούχους. Ήταν η εύκολη λύση βέβαια.

Όσον αφορά τη φοροδιαφυγή, όπως είπαν και άλλοι συνάδελφοι μου και ο κ. Μητσοτάκης πριν από λίγο, όχι μόνο μέτρα δεν πήρε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, αλλά σχεδίασε και τη διαγραφή των φόρων, όπως πριν από λίγες ημέρες είδαμε, με την προσπάθεια διαγραφής των 24 δισεκατομμυρίων.

Με λογιστικά τρικ προσπάθησε η Κυβέρνηση να μειώσει το έλλειμμα. Περιέκοψε τις δημόσιες επενδύσεις σημαντικά και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, που είναι το σημαντικότερο εργαλείο για την ανάπτυξη και στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας και το οποίο θα συγκρατούσε την ύφεση κατά περίπου δύο μονάδες, όπως προχθές δήλωσε κατηγορηματικά στην Επιτροπή Έρευνας και Τεχνολογίας ο Γενικός Διευθυντής του ΙΟΒΕ, ο Καθηγητής κ. Στουρνάρας, ο οποίος δεν πρόσκειται στη Νέα Δημοκρατία. Το ανέλυσε, μάλιστα, με διεξοδικό τρόπο.

Τα έσοδα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατέρρευσαν. Η ύφεση καταράκωσε στο 4,2%. Η ανεργία ανέβηκε στο 12,2%. Ο πληθωρισμός ξεπέρασε το 5%. Τα καταστήματα και οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις κλείνουν η μία μετά την άλλη σε όλη την Ελ-

λάδα και το βλέπετε. Παντού υπάρχουν ταμπέλες «ενοικιάζεται» ή «πωλείται». Βέβαια, δεν υπάρχει ούτε ενοικιαστής ούτε αγοραστής.

Στην ίδια κατεύθυνση κινείται και ο προϋπολογισμός του 2011. Η φιλοσοφία του νέου προϋπολογισμού είναι ίδια με αυτήν του προηγούμενου. Είναι η φιλοσοφία του μνημονίου, που εμείς αρνηθήκαμε να ψηφίσουμε, γιατί ούτε τη σπατάλη ούτε τη φοροδιαφυγή χτυπά ούτε την ανάπτυξη ενισχύει. Οποιαδήποτε εισπρακτικά μέτρα και αν πάρεις, όσες περικοπές αποδοχών και αν κάνεις, χωρίς ομολογία ήταν ένας καλός νόμος.

Γι' αυτό η Νέα Δημοκρατία δεν είναι αρνητική σε κάθε θετική πρόταση, δεν λέει «όχι» στις διαρθρωτικές αλλαγές που προτείνονται και είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Η Νέα Δημοκρατία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι ΠΑΣΟΚ που έλεγε «όχι» σε όλα. Να θυμίσω σε μερικούς ότι έλεγε «όχι» ακόμη και στην εγγύηση των καταθέσεων των Ελλήνων πολιτών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αντίθετα, εμείς δεν ακρούμαστε μόνο στο να κάνουμε κριτική, αλλά καταθέτουμε εποικοδομητικές προτάσεις και μάλιστα, ένα πλήρες πρόγραμμα εναλλακτικής διεξόδου από την κρίση.

Ένα χρόνο τώρα αναπτυξιακός νόμος δεν υπάρχει. Είναι, μάλιστα, πρωτοτυπία σε περίοδο οικονομικής κρίσης μία Κυβέρνηση να καταργεί τον υπάρχοντα μέχρι τότε αναπτυξιακό ν. 3299, που κατά κοινή ομολογία ήταν ένας καλός νόμος.

Τα πάντα έχουν παγώσει. Τα δημόσια έργα είναι σταματημένα ή προχωρούν με ρυθμούς χελώνας. Οι προεκτάσεις της Αττικής Οδού, που θα βοηθούσαν όλο το λεκανοπέδιο και όχι μόνο την Περιφέρεια Αττικής, βρίσκονται σε αναστολή.

Στην Περιφέρεια Αττικής, συγκεκριμένα, όλα τα έργα βάλτωσαν. Μόνο στη διαχείριση των απορριμμάτων δείχνει σπουδή και επιμονή η Κυβέρνηση, αρνούμενη μάλιστα αυτές τις ημέρες το διάλογο με τις τοπικές κοινωνίες.

Το Πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ», με ό,τι αυτό συνεπάγεται, είναι σταματημένο. Τα ειδικά αναπτυξιακά προγράμματα που συνέβαλλαν στην εσωτερική συνοχή πολλών νομών και περιφερειών, δεν χρηματοδοτούνται από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Αναφέρω ως χαρακτηριστικό παράδειγμα -το ξέρουν οι περισσότεροι- το Πρόγραμμα «ΠΙΝΔΟΣ», που αφορά πέντε διαφορετικές περιφέρειες και αναφέρεται σε δεκαπέντε νομούς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Το πρόγραμμα ενίσχυσης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και ελεύθερων επαγγελματιών, ύψους 1,3 δισεκατομμυρίων, το περικόψατε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς ολοκληρώσαμε με επιτυχία το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Σας παραδώσαμε ενεργοποιημένο πάνω από 50% του ΕΣΠΑ. Στην απορρόφηση του ΕΣΠΑ τον Οκτώβριο του 2009 η Ελλάδα ήταν στην πέμπτη θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση και σήμερα βρίσκεται στη δέκατη όγδοη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Τελείωσε ο χρόνος, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ολοκληρώνω σε μισό λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Δεν έχετε μισό λεπτό ακόμη. Ολοκληρώστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική σας είναι αναποτελεσματική. Ζητάτε δήθεν συναίνεση, για να επικαλείστε αργότερα τη συνοχή. Αντί γι' αυτό, ακούστε και μελετήστε τις προτάσεις μας. Μάλιστα, ο Πρόεδρος μας, ο Αντώνης Σαμαράς, από τις αρχές του καλοκαιριού κατέθεσε λεπτομερείς, ρεαλιστικές και υπεύθυνες προτάσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο λαός μας δεν αντέχει άλλες θυσίες. Άρχισαν ήδη οι πρώτες μεγάλες αντιδράσεις. Για όλους αυτούς τους λόγους καταψηφίζουμε τον προϋπολογισμό του 2011.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει η κυρία Τσόνολου-Βυλλιώτη Βασιλική, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΣΟΝΟΓΛΟΥ-ΒΥΛΛΙΩΤΗ: Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκοινί. Περίμενα ότι η Νέα Δημοκρατία τουλάχιστον θα είχε τη σεμνότητα να μη κάνει συγκρίσεις, διότι είναι κοινός τόπος ότι πράγματι η δημοσιονομική εκτροπή της χώρας μας, η δυσφήμισή της στο εξωτερικό, η αφερεγγυότητα της και η κατάταξή της στον διεθνή Τειρεσία, οφείλεται στις πολιτικά λανθασμένες επιλογές και αστοχίες της οικονομικής πολιτικής, κυρίως της Νέας Δημοκρατίας.

Παρέδωσε τη χώρα τον Οκτώβριο του 2009 σε πλήρη ύφεση. Ήδη η χώρα μας είχε δυσφημιστεί στο εξωτερικό εξ αιτίας των πλαστών στοιχείων και των επίπλαστων προϋπολογισμών της Νέας Δημοκρατίας. Ποιος έχει ξεχάσει τη λεηλασία των ασφαλιστικών ταμείων; Το σκάνδαλο των ομολόγων, την κατάργηση των ανεξάρτητων αρχών, ώστε να μην υπάρχει διαφάνεια; Μία φορολογία η οποία ευνοούσε τους ολίγους, γιατί αυτούς χάιδευε και τα συμφέροντα αυτών εξυπηρετούσε και όχι κατ' αναλογία της φοροδοτικής ικανότητας του κάθε πολίτη. Ποιος θα ξεχάσει το πόσο σκανδαλώδης υπήρξε η περίοδος διακυβέρνησης και οικονομικής διαχείρισης της χώρας μας, όταν οι ίδιοι οι Υπουργοί Οικονομικών της Νέας Δημοκρατίας κατηγορούν ο ένας τον άλλον;

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ανέλαβε ένα μεγάλο έργο. Η διάσωση της χώρας μας δεν ήταν απλή υπόθεση. Ο Γιώργος Παπανδρέου δεν το έβαλε στα πόδια. Δεν φυγομάχησε. Το ΠΑΣΟΚ έδωσε μάχη και τη δίνει καθημερινά και σε όλα τα επίπεδα. Ο Πρωθυπουργός μας διανύει χιλιόμετρα, δίνει μάχες, κάνει συναντήσεις και επαφές, προσπαθώντας να ανακτήσει η χώρα μας τη φήμη και το κύρος που είχε πριν από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Μία χώρα που τέλεσε με τέτοια επιτυχία τους Ολυμπιακούς Αγώνες -γιατί το ΠΑΣΟΚ είναι εκείνο που τους διοργάνωσε και τους έδωσε έτοιμους να τους διαχειριστεί η Νέα Δημοκρατία, αύξησε το κύρος της χώρας μας στο εξωτερικό και την παρέδωσε μία χώρα περήφανη- που κυριολεκτικά κατέπεσε στα μάτια των ξένων αγορών, έγινε αντικείμενο των στυγνών κερδοσκοπικών συμφερόντων. Και δικαιολογημένα. Αλλά, όχι από την πολιτική του ΠΑΣΟΚ. Δεν έφτασε το ΠΑΣΟΚ τη χώρα μας στο μνημόνιο μέσα σε πέντε μήνες. Αντίθετα, ένας διεθνούς κύρους άνθρωπος έτρεξε χιλιόμετρα σε όλο τον πλανήτη και μίλησε ακόμη και με τον Πρόεδρο της Αμερικής, προκειμένου να πείσει ότι η χώρα είναι εδώ και παλεύει για την εθνική σωτηρία. Έτσι εμείς αντιλαμβανόμαστε την πατρίδα. Η χώρα ακολουθεί το μνημόνιο. Γιατί όμως; Είναι αποτέλεσμα της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ;

Το μνημόνιο για το οποίο μίλησε και για το άρθρο 14 ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας ήταν μία αναγκαία λύση για να μη φτάσει η χώρα μας στη χρεοκοπία. Κύριε Τζαβάρα, αγαπητέ συνάδελφε, που κατακρίνατε το άρθρο 14 του μνημονίου -όπου η Νέα Δημοκρατία μας έφερε σ' αυτό το σημείο για να αντιμετωπίσουμε την καταστροφή- μπορείτε να δώσετε μία εξήγηση στο λαό και να πείτε τι σημαίνει πτώχευση; Ποια είναι τα αποτελέσματα της δήλωσης αναστολής των πληρωμών; Μπορούν οι δανειστές σου ενωμένοι σε ομάδα να κάνουν κατάσχεση σε οποιοδήποτε περιουσιακό στοιχείο κρίνουν αυτοί; Είναι αυτό αποτέλεσμα της δήλωσης αναστολής; Έχεις τη δυνατότητα να διαχειριστείς και να κάνεις συμβιβασμούς, όταν έρχεσαι σε περίοδο πτωχευτική; Είναι δυνατόν να αποκατασταθείς στους δανειστές σου στην αγορά κατόπιν και πόσα χρόνια χρειάζονται για να το πετύχεις αυτό; Και τι αγώνας δρόμου πρέπει να γίνει γι' αυτό; Και τολμάτε και κρίνετε το μνημόνιο ότι πράγματι ήταν κακή επιλογή της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ;

Μα εδώ μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, εγώ προσωπικώς δεν άκουσα ποτέ από καμμία παράταξη κανέναν συνάδελφο να με πείσει ότι δεν υπήρχε άλλη λύση πλην του μνημονίου, υπήρχε μιν, αλλά έπρεπε να γίνει αυτό ή το άλλο. Δεν άκουσα κανέναν να βγει στον ελληνικό λαό και να πει ότι κακώς ακολουθήθηκε το

μνημόνιο και έπρεπε να γίνει αυτό ή το άλλο και είχαμε διέξοδο και είχαμε την άλλη λύση. Κανείς μέχρι τώρα.

Γιατί αγαπητοί συνάδελφοι, με αφορισμούς και αναθέματα δεν περνάει η κρίση. Δεν υπάρχουν μαγικά ραβδιά και το διαπιστώνουμε. Πρέπει να είμαστε ρεαλιστές. Ο προϋπολογισμός του 2011 είναι προϋπολογισμός ρεαλισμού, αλλά και ελπίδας, διότι διαφαίνεται ότι όλοι αυτοί οι κόποι του ελληνικού λαού δεν πάνε στράφι, ότι υπάρχει φως και αυτή η αισιοδοξία είναι που κάνει την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να συστήνει επιτροπή παρακολούθησης του προϋπολογισμού. Γιατί αυτή είναι η έννοια της διαφάνειας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αυτή τη διαφάνεια και την ειλικρίνεια δείχνει ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ Γεώργιος Παπανδρέου προτείνοντας εξεταστικές επιτροπές, για να δούμε τη ροή του μαύρου χρήματος, για να δούμε εκείνους που πίστεψαν στην απόλυτη εξουσία και διέφθειραν το κράτος μας. Γιατί ο Γιώργος Παπανδρέου δεν τρέχει μόνο για την ανόρθωση της οικονομίας μας, κάνει διαρθρωτικές αλλαγές στη δικαιοσύνη, στην ποινική και διοικητική, για την επιτάχυνση των διαδικασιών, να μην ταλαιπωρούνται οι πολίτες, για να γίνουν τα φορολογικά δικαστήρια ταχύτερα, για να μπορεί να εισπράττει το κράτος, να ενεργοποιηθούν οι φοροεισπρακτικοί μηχανισμοί εναντίον εκείνων που έχουν και κατέχουν και τόσα χρόνια τους «χάϊδευε» η Νέα Δημοκρατία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι είχα ετοιμάσει και εγώ ένα λογύδριο να διαβάσω και να πω για τον προϋπολογισμό, αλλά ακούγοντας όλα αυτά τα πράγματα αισθάνομαι ότι το ΠΑΣΟΚ δεν έχει λόγο να απολογηθεί, γιατί τη μάχη που δίνει την αναγνωρίζουν παγκοσμίως και τη φέρνουν την Ελλάδα σαν παράδειγμα, γι' αυτό και η Μέρκελ έφτασε σε σημείο να πει ότι η Ελλάδα μπορεί και θα τα καταφέρει και μόνη της. Και ερχόμαστε εδώ και μεμψιμοιρούμε, τη στιγμή που πρέπει να υπάρχει εθνική ομοψυχία, εθνική συναίνεση να προχωρήσουμε, να βγάλουμε τη χώρα από το τέλμα και να κοιτάξουμε μπροστά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό κάνει ο προϋπολογισμός του 2011. Κοιτάει μπροστά. Ελπίζω και εύχομαι αυτό να συμβεί και για το Νομό Βοιωτίας, όπου είναι γνωστά τα περιβαλλοντικά προβλήματα στον Ασωπό, είναι γνωστή η δυσφήμιση των αγροτικών προϊόντων και το έλλειμμα του Έλληνα αγρότη της περιοχής της επαρχίας Θήβας που με τόση ευκολία από τα κανάλια δυσφημίζονται τα προϊόντα του. Είναι γνωστά τα προβλήματα της μη ανάδειξης των αρχαιολογικών χώρων, όπως και των Βυζαντινών αρχαιοτήτων.

Είναι γεγονός ότι η Βοιωτία δεν είναι ένας νομός μόνο βιομηχανίας και έρευνας, είναι ένας νομός ο οποίος έχει το συγκριτικό πλεονέκτημα να βρίσκεται κοντά στην Αθήνα και είναι ένας νομός ο οποίος διαθέτει τουρισμό, παράλια και έχει ανάγκη ισόρροπης ανάπτυξης παντού.

Κυρία Πρόεδρε, θέλω να πω σε όλους τους συναδέλφους να έχουν δύναμη και υγεία για να παλέψουμε για την πατρίδα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Ο κ. Βασίλειος Μουλόπουλος, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2011 είναι ένας ωμός και απροκάλυπτα ταξικός προϋπολογισμός, γιατί επαναπροτείνει την ίδια οικονομική φιλοσοφία που παρήγαγε την οικονομική κρίση. Αυτή που απαιτεί λιγότερο κράτος και περισσότερη αγορά.

Αλήθεια κύριοι της Κυβέρνησης, όλα τα κακά της ελληνικής οικονομίας οφείλονται στο υπερμεγέθες, σπάταλο και αντιπαραγωγικό δημόσιο, όπως μας είπε χθες ο κ. Παπακωνσταντίνου; Στις επιχειρήσεις δεν υπάρχει ουδεμία ευθύνη για την επιλογή τους να στηρίζουν την ανταγωνιστικότητά τους αποκλειστικά στη μείωση του κόστους εργασίας και να παράγουν μόνο χαμηλούς μισθούς; Ρητορική ερώτηση, αφού εσείς τους επιβραβεύετε γι' αυτό, παραχωρώντας τους ό,τι έχει απομείνει από το κράτος.

Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η μείωση των δαπανών και η μείωση των μισθών, μαζί με τη μείωση της φορολογίας του κεφαλαίου, θα απελευθερώσει κεφάλαια για την ανάπτυξη στον

ιδιωτικό τομέα. Το κοινωνικό κράτος που συνόδευε τους πολίτες από την κούνια στον τάφο, δεν μπορεί πλέον να ισχύσει, γιατί έχουν μειωθεί και οι κούνιες και οι τάφοι. Γεννάμε λιγότερο και – δυστυχώς για την Κυβέρνηση– αρνιόμαστε να πεθάνουμε γρήγορα.

Είναι εμφανές ότι ο στόχος του προϋπολογισμού, είναι ο οριστικός ενταφιασμός του κοινωνικού κράτους και του δημόσιου τομέα, ενώ η κρίση απαιτεί ακριβώς το αντίθετο.

Μεγαλύτερη προστασία στις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες και αύξηση της απασχόλησης στο δημόσιο ως αντίδοτο στην αύξηση της ανεργίας.

Αυτά, κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι τίποτα αριστεριστικές προτάσεις. Δεν χρειάζονται την κατάληψη των χειμερινών ανακτόρων για να εφαρμοστούν. Είναι μια κλασική σοσιαλδημοκρατική πολιτική για την οικονομική κρίση, εάν στους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ η λέξη «σοσιαλδημοκρατία» θυμίζει τίποτα.

Μας λέτε ότι το χρέος μας πνίγει και ότι είναι αναγκαίο να κόψουμε τις δαπάνες για την παιδεία, την υγεία, την προστασία του περιβάλλοντος, τις δημόσιες συγκοινωνίες, την έρευνα. Ο προϋπολογισμός, όπως μας είπε ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ, δεν είναι ούτε αριστερός ούτε δεξιός. Είπε ότι είναι αναγκαίος, κάτι το αναπόφευκτο, όπως η έκλειψη ηλίου, ενώ η κερδοσκοπία των τραπεζών και των αγορών, η εκμετάλλευση των εργαζομένων από τους κεφαλαιοκράτες καθορίζονται από αναλλοίωτους νόμους της φύσης. Εμείς το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να τους υποστούμε όπως τις φυσικές καταστροφές, κάτι σαν τσουνάμι. Μεγάλο ψέμα.

Η πλειονότητα των περικοπών που κάνετε δεν είναι σπατάλες. Οι παιδικοί σταθμοί, η υποστήριξη της μητρότητας και των γηραιών δεν είναι σπατάλη. Οι γιατροί και οι δάσκαλοι που κόβετε, δεν είναι δαπάνη. Το πετρέλαιο θέρμανσης για τα σχολεία, για τους συνταξιούχους, για τους ανέργους, για τους ημιάνεργους, για τους εργαζόμενους, δεν είναι σπατάλη. Σπατάλη είναι να έχεις τη μεγαλύτερη πολιτιστική κληρονομιά του κόσμου και να κόβεις λεφτά στα μουσεία, τους αρχαιολογικούς χώρους και τα θέατρα. Σπατάλη είναι να σπουδάξεις τα παιδιά σου και μετά να τα αναγκάζεις να μεταναστεύσουν. Σπατάλη τελικά είναι το να έχεις ένα εκατομμύριο ανέργους και τρία εκατομμύρια φτωχούς. Αυτή είναι μια ιδιαίτερη σπατάλη γιατί είναι σπατάλη ανθρώπινης ζωής και ανθρώπινες αξιοπρέπειες.

Οι επιλογές που κάνει η Κυβέρνηση δεν είναι νομοτελειακές. Είναι πολιτικές και είναι βαθειά ταξικές. Είναι πολιτικές διάσωσης όλων όσων έχουν προκαλέσει την κρίση ώστε όχι μόνο να βγουν αλώβητοι από αυτήν, αλλά και πλουσιότεροι. Είναι μία επιχείρηση βίαιης ανακατανομής του εισοδήματος υπέρ του κεφαλαίου.

Χθες ο κ. Παπακωνσταντίνου μας μίλησε για διαχωριστικές γραμμές. Υπάρχουν και υπάρχει μια βασική διαχωριστική γραμμή μεταξύ του κεφαλαίου και της εργασίας.

Εσείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, έχετε κάνει την επιλογή σας. Γι' αυτό διαλύετε το δημόσιο, γι' αυτό νομοθετείτε την εργασιακή ζούγκλα και για να το δικαιολογήσετε λέτε ψέματα.

Ψέμα πρώτο, το υπερτροφικό κράτος. Η απογραφή έδειξε ότι το σύνολο των υπαλλήλων είναι επτακόσιες εξήντα οκτώ χιλιάδες, από τους μόνιμους έως τα «STAGE» και από τους ένστολους και τους κληρικούς ως τους αιρετούς. Ποσοστό δηλαδή 11,4% επί του συνόλου των εργαζομένων. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι το τέταρτο χαμηλότερο σε όλη την Ευρώπη.

Ψέμα δεύτερο, οι υπέρογκες δημόσιες δαπάνες. Από τα ευρωπαϊκά στοιχεία, από την έκθεση ανταγωνιστικότητας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προκύπτει ότι το σύνολο των δαπανών του ελληνικού κρατικού τομέα, ως ποσοστό του ΑΕΠ, είναι 12% ή κάτι λιγότερο. Επίσης, ένα από τα χαμηλότερα σε όλη την Ευρώπη.

Για τις κοινωνικές δαπάνες που μίλησε επίσης χθες ο κ. Παπακωνσταντίνου, τον πληροφορώ ότι είναι στο μισό της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ψέμα τρίτο: Ποιοι πληρώνει τις δημόσιες δαπάνες. Το 2008 οι έμμεσοι φόροι ήταν 12,1% του ΑΕΠ, ενώ οι άμεσοι φόροι μόνο το 7,7%. Αλλά και στους άμεσους φόρους οι μισθωτοί και οι συ-

νταξιούχοι συμμετέχουν πολύ περισσότερο σε σχέση με τις επιχειρήσεις. Το 2008 πλήρωσαν σε άμεσους φόρους 6,5 δισεκατομμύρια, ενώ οι επιχειρήσεις μόνο 4,7 δισεκατομμύρια. Αν συνυπολογίσουμε τους άμεσους και έμμεσους φόρους, προκύπτει ότι οι εργαζόμενοι συμμετέχουν με περισσότερο από 80% στα κρατικά έσοδα και οι επιχειρήσεις με λιγότερο από 20%.

Ψέμα τέταρτο, η αβάστακτη φορολογία του κεφαλαίου. Ο πραγματικός φορολογικός συντελεστής κεφαλαίου στην Ελλάδα βρίσκεται κάτω από το μισό του μέσου όρου της Ευρώπης, 15,8% έναντι 32,6% της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δηλαδή, το ελληνικό κράτος εισπράττει τους μισούς φόρους κάθε χρόνο από τις επιχειρήσεις και τους εισοδηματίες σε σύγκριση με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Αυτά, κύριοι συνάδελφοι, λένε οι αριθμοί, αν θέλουμε να μιλήσουμε με αριθμούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πρωθυπουργός είπε στην Κοινοβουλευτική Ομάδα προχθές ότι έχουμε μπροστά μας μια Οδύσσεια. Θέλω να του θυμίσω ότι ο Οδυσσέας έφθασε στην Ιθάκη μετά από πολλά, πολλά χρόνια έχοντας χάσει στο δρόμο και το σκάφος του και το πλήρωμά του.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ, κύριε Μουλόπουλε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι μαθητές και ένας εκπαιδευτικός από το 13ο Δημοτικό Σχολείο Αθήνας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Κουρουμπλής έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, ως άνθρωπος, πριν ξεκινήσω την ομιλία μου, θέλω να εκφράσω τη θλίψη μου για την απώλεια δυο σημαντικών προσωπικοτήτων, μιας προσωπικότητας του πνευματικού κόσμου της Ευρώπης, μιας πραγματικής «Ελληνίδας», της Ζακλίν Ντε Ρομγί και μιας διεθνούς πολιτικής προσωπικότητας, από τις λίγες που πραγματικά είχαν όραμα γι' αυτό που λέμε ενιαία Ευρώπη, του αείμνηστου Τομάσο Σκίόπα.

Κυρία Πρόεδρε, συζητούμε σήμερα ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας έναν κρίσιμο προϋπολογισμό, προϊόν μιας δεινής και οδυνηρής περιόδου, την οποία ανέλαβε μετά τις εθνικές εκλογές του 2009 να διαχειριστεί η σημερινή Κυβέρνηση.

Καλείται, λοιπόν, η σημερινή Κυβέρνηση να μετατρέψει ένα μελαγχολικό και καταθλιπτικό κοινωνικό και οικονομικό περιβάλλον, σε ένα περιβάλλον δημιουργικής εξέλιξης, που θα επιχειρήσει να μεταβάλει ακριβώς όλες αυτές τις συνθήκες, ώστε να μπορέσει η ελληνική κοινωνία να εξέλθει απ' αυτήν την κρίση.

Καλείται, λοιπόν, η Κυβέρνηση να κινητοποιήσει όλα τα ενεργειακά κοιτάσματα της ψυχής των Ελλήνων, μέσα από τη συγκρότηση ενός συλλογικού «εγώ» που πραγματικά θα αποτελέσει τη δύναμη δημιουργικής αναταραχής και προώθησης των προσπαθειών, ώστε η κοινωνία και η ελληνική πολιτεία να αντιμετωπίσει με αισιοδοξία το μέλλον.

Στόχος μας, κυρίες και κύριοι, δεν πρέπει να είναι μόνο η έξοδος της οικονομίας από την κρίση, αλλά να κατορθώσουμε να βγάλουμε και την κοινωνία αλώβητη. Άρα, χρειάζεται να οργανώσουμε την κοινωνική άμυνα αυτού του λαού, ενός λαού που στην ιστορική του διαδρομή έζησε κρίσιμες εθνικές και κοινωνικές κρίσεις και στάθηκε όρθιος. Άρα, λοιπόν, μέσα από την οργάνωση της κοινωνικής άμυνας μπορεί η ελληνική κοινωνία να αντιμετωπίσει τις αντικοινωνικές αμμοθύελλες που έρχονται μπροστά της και οι οποίες δεν έχουν προέλευση Αφρικανική αλλά Κεντρικοευρωπαϊκή.

Το λικέρ των εμπειριών όλων μας, έχει καταδείξει ότι δυστυχώς στη χώρα λειτουργεί ένας ασθενικός αναδιανεμητικός μηχανισμός ανίκανος να κατανείμει δίκαια τα βάρη προς όλους. Αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης είναι να διαπιστώνουμε όλοι ότι έχουμε μια προκλητική, μια σκανδαλώδη φοροκλοπή και φοροδιαφυγή.

Το πολιτικό σύστημα οφείλει να κηρύξει πόλεμο κατά της φοροδιαφυγής, ώστε να μη ζούμε τα φαινόμενα που έχουμε ζήσει τα τελευταία χρόνια, όπως το να έχουμε πολυεθνικές φαρμακευτικές εταιρείες οι οποίες για δαπάνη 9 δισεκατομμυρίων ευρώ πληρώνουν μόνο 80 εκατομμύρια ευρώ φόρο στο ελληνικό κράτος, διατηρώντας ακόμη και ένα 15% απαλλαγής τους για δήθεν διαφημιστική προώθηση του προϊόντος. Αυτά ούτε στην Ουγκάντα δεν γίνονται!

Επίσης κάθε χρόνο καταγράφονται στην Ελλάδα 100 εκατομμύρια συνταγές φαρμάκων, όσες και στην Ισπανία, η οποία έχει τετραπλάσιο πληθυσμό από τη χώρα μας. Μόνο στον ΟΠΑΔ το 2007, είχαμε 300 εκατομμύρια ευρώ δαπάνη φαρμάκου και το 2008, 650 εκατομμύρια ευρώ και από την άλλη μεριά δίνουμε στα ανασφάλιστα παιδιά, που δεν έχουν καμμία προστασία, εδώ και δεκαπέντε χρόνια, μόνο 45 ευρώ.

Να περικόπτουμε τα επιδόματα των αναπήρων και των μικροσυνταξιούχων, να δίνουμε ένα μέρος του δώρου σε εκείνους που είναι πάνω από εξήντα πέντε ετών και να το περικόπτουμε άνισα για εκείνους που είναι κάτω από εξήντα πέντε ετών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και κύριοι Υπουργοί υπάρχει ένα ζήτημα, γιατί οι μέρες μας είναι πράγματι πονηρές και η καχυποψία βρίσκει πολύ μεγάλο έδαφος, ώστε να μετατρέπεται σε δύναμη ανατροπής. Αναφέρομαι στην απόσυρση του άρθρου 7. Ήταν πράγματι σοφή η απόσυρση και χαίρομαι πραγματικά που υπάρχει αυτή η απόφαση.

Εγώ κύριοι Υπουργοί, όπως ξέρετε δεν βλέπω, αλλά ακούω καλά, για να κάνουμε και λίγο χιούμορ. Ακούω καλά το τι συντελείται μέσα στην κοινωνία. Θα πρέπει, λοιπόν, εφόσον έχετε αποφασίσει να επαναφέρετε τη διάταξη αυτή, να μην συνοδεύεται μόνο με τα ονόματα αυτών που είναι πίσω από τα 24 δισεκατομμύρια ευρώ. Θα πρέπει να κατατεθεί στη Βουλή ότι τόσο οι ίδιοι όσο και κανένα μέλος από τις οικογένειές τους δε συμμετέχουν σε off shore εταιρείες. Επίσης, θα πρέπει να μας διαβεβαιώσετε ότι έχει εξαντληθεί η περίπτωση διεθνούς δημοπρασίας αυτού του πεδαιωματος σε εταιρείες που αναλαμβάνουν τέτοια δικαιώματα.

Θα πρέπει να εξασφαλιστούν δικαστικές εγγυήσεις μέσα από το Ελεγκτικό Συνέδριο ότι δεν υπάρχει δυνατότητα είσπραξης. Και, βεβαίως, πρέπει να διαβεβαιώσετε την Αίθουσα, ότι αυτή η διαγραφή δεν θα χρεωθεί στο έλλειμμα μελλοντικών.

Κυρία Πρόεδρε, απέναντι σ' αυτόν το χειμώνα τον αντικοινωνικό που ζει η κοινωνία η Κυβέρνηση οφείλει συνεργασία, ιδιαίτερα του Υπουργείου Εργασίας και του Υπουργείου Υγείας με την Εκκλησία, την Τοπική Αυτοδιοίκηση και κοινωνικούς φορείς, όχι από το πλεόνασμα αλλά από το υστέρημά μας, ως κράτος να υλοποιήσουμε ένα σημαντικό πρόγραμμα στήριξης εκατό χιλιάδων οικογενειών που δεν ζουν μόνο στα όρια της φτώχειας, αλλά βιώνουν πείνα, για να μπορέσουμε πραγματικά να προστατεύσουμε ένα σημαντικό τμήμα της κοινωνίας απ' αυτήν την εκτροπή.

Πρέπει να στηρίξουμε με κάθε τρόπο και ουσιαστικές πρωτοβουλίες μέσα από προγράμματα καινοτομίας και έρευνας, τη δημιουργία θέσεων εργασίας για επιστημονικό προσωπικό, ιδιαίτερα για τους νέους μας που διαθέτουν υψηλό γνωσιολογικό πεδίο δίνοντάς τους ελπίδα ώστε να μην σκέφτονται την ξενιτιά και να αποφασίζουν την μετάβαση τους στο εξωτερικό για την επαγγελματική τους αποκατάσταση.

Πρέπει κύριοι Υπουργοί, να δούμε το ζήτημα της οικοδομής με πιο γενναίο τρόπο, για να μπορέσει πραγματικά κι αυτός ο τομέας που συμπαντάρει και εμπλέκει πάρα πολλά επαγγέλματα να συμβάλει στην ανάπτυξη.

Βεβαίως, σε ό,τι αφορά το ΕΣΠΑ, να ζητήσουμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως το έχουν κάνει κι άλλες χώρες, να το υλοποιήσουμε στην αρχή χωρίς να είναι αναγκαία η εθνική συμμετοχή.

Στηρίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού για τη συλλογή ενός εκατομμυρίου υπογραφών για υιοθέτηση της πολιτικής εκδόσεων ευρωομολόγων, για στήριξη των αδύναμων οικονομικά. Αυτή είναι μία πρωτοβουλία που έχει να κάνει με την κινητοποίηση της ίδιας της ευρωπαϊκής κοινωνίας η οποία πρέπει να διεκδικήσει και να αποκτήσει και ρόλο

και λόγο στις εξελίξεις των πραγμάτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κλείνω, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Πρόεδρε, η Ιόνια Οδός είναι ένα έργο όπως το Γεφύρι της Άρτας. Είναι ένα έργο που οδηγεί στην είσοδο της Ελλάδας στην Ευρώπη. Είναι η πύλη της Ευρώπης προς την Ελλάδα. Κι όμως, αν υπολογίσουμε πώς λειτουργεί, πώς εξελίσσεται αυτό το έργο σε σχέση με άλλα έργα, όπως είναι ο Οδικός Άξονας του Μορέως θα δούμε ότι εδώ κάτι συμβαίνει, κάτι δεν πάει καλά.

Επιτέλους λοιπόν, αυτή η περιοχή που βιώνει και η Ήπειρος και η Αιτωλοακαρνανία, την περιθωριοποίηση όλα αυτά τα χρόνια, δικαιούται μίας καλύτερης μεταχείρισης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ ολοκληρώστε, έχει τελειώσει ο χρόνος σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κλείνω κυρία Πρόεδρε, λέγοντας ότι κανένας μας δεν μπορεί να κοιμάται ήσυχος, κανένας μας δεν μπορεί να είναι ήσυχος αν δεν εξαντλήσουμε όλα τα περιθώρια, ώστε να υπάρξουν δείκτες κοινωνικοί που θα προστατεύουν κάθε πολίτη και κυρίως την αξιοπρέπεια και του πιο αδύναμου πολίτη αυτής της χώρας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανακοινώνω προς το Σώμα, ότι οι Υπουργοί Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης Οικονομικών και Εξωτερικών κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση του Μνημονίου Συνεργασίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης του Κράτους του Κατάρ στον τομέα της Υγείας και της Ιατρικής».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Ιωάννης Παπαθανασίου, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν το Μάρτιο του 2009 αποφασίσαμε σαν κυβέρνηση να παγώσουμε τους μισθούς πάνω από 1700 ευρώ στο δημόσιο, ο σημερινός Υπουργός Οικονομικών, στις πολλές παρεμβάσεις που έκανε τότε στο Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, το σχολίαζε. Αυτά είναι ακριβώς τα λόγια του: «Το πάγωμα μισθών σημαίνει αφαίρεση από την οικονομία ρευστότητας, άρα περαιτέρω βάθεμα της ύφεσης, άρα τελικά και μικρότερα έσοδα για το δημόσιο και συνέχιση της κατάστασης που έχουμε σήμερα. Είναι δηλαδή μία λάθος πολιτική. Δεν πρέπει κανένας να σκέφτεται καν να πάει σ' αυτήν την κατεύθυνση».

Αν αυτά πιστεύει ο Υπουργός για το πάγωμα των μισθών, εγώ διερωνύμαι πραγματικά τι πιστεύει για τη μείωσή τους. Και ξέρουμε καλά ποιος επέβαλε τη μείωση.

Εν πάση περιπτώσει, πριν μερικές μέρες η Νέα Δημοκρατία ψήφισε το νόμο για τον περιορισμό του μισθολογικού κόστους στις ΔΕΚΟ, τηρώντας υπεύθυνη στάση. Τα κόμματα οφείλουν να δείχνουν υπευθυνότητα και συνέπεια και όχι άλλα να λένε ως Αντιπολίτευση και άλλα να πράττουν ως κυβέρνηση.

Θα ήθελα να αναλογιστούν οι κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ τι κριτική μας έκαναν και τι υποσχέσεις έδιναν στον ελληνικό λαό για να κερδίσουν την εξουσία και τι πολιτική ασκεί σήμερα η Κυβέρνηση.

Όταν στις εκλογές του 2009 λέγαμε ότι θα πρέπει να γίνουν τα επόμενα δύο χρόνια όσα δεν έγιναν τις προηγούμενες τρεις δεκαετίες, μας χλευάζατε. Όταν καταθέταμε στον ελληνικό λαό συγκεκριμένες προτάσεις για μείωση του ελλείμματος με δυσάρεστα αλλά αναγκαία μέτρα, μας λέγατε ανάληπτους αλλά και επικίνδυνους και μοιράζατε υποσχέσεις. Και θυμίζω: Αυξήσεις στους μισθούς και στις συντάξεις, 550 ευρώ στην αγροτική σύνταξη, αυξήσεις στις δαπάνες για την υγεία, την παιδεία.

Σήμερα όλοι Έλληνες ξέρουν ποιος έλεγε την αλήθεια και ποιος είπε ψέματα. Το Μάιο του 2010 όταν φέρατε για ψήφιση το μνημόνιο, εμείς είπαμε ότι αυτό το μείγμα πολιτικής οδηγεί τη χώρα σε αδιέξοδο και όχι σε έξοδο από την κρίση και τότε μας χλευάσατε.

Σήμερα λίγους μήνες μετά, κανένας από τους στόχους που είχαν τεθεί με το μνημόνιο δεν επιτυγχάνεται. Η ύφεση είναι μεγαλύτερη, ο πληθωρισμός και η ανεργία έχουν εκτοξευθεί και το έλλειμμα θα είναι μεγαλύτερο γιατί και έσοδα έπεσαν έξω, παρά την αύξηση των φόρων. Και το χειρότερο είναι ότι με την εφαρμογή του νημονίου το χρέος θα αυξηθεί κοντά στο 170% του ΑΕΠ τα επόμενα χρόνια, οπότε υποτίθεται ότι η Ελλάδα θα πρέπει να επιστρέψει στις διεθνείς κεφαλαιαγορές.

Μερικές μέρες πριν τις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές ο Πρωθυπουργός πάλι δεσμεύτηκε ότι δεν θα υπάρξουν πρόσθετα μέτρα. Όμως χρειάζονται μέτρα ύψους 6,1 δισεκατομμυρίων για το 2011 κι άλλα 13 δισεκατομμύρια για το 2014.

Κι εγώ ρωτώ, πώς μπορεί να εμπιστευθεί ο ελληνικός λαός μία Κυβέρνηση κι έναν ηγέτη που επιμένει σε ακάλυπτες προεκλογικές επιταγές; Και για ποιο λόγο δώσατε συνειδητά ψεύτικες υποσχέσεις στις εθνικές εκλογές, την ώρα που η τότε κυβέρνηση, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας παρουσίαζε με ειλικρίνεια και τις δυσκολίες και την κατάσταση και επεσήμαινε την ανάγκη να ληφθούν σκληρά μέτρα, προκειμένου να μην φθάσουμε εδώ που φθάσαμε;

Και πώς επιδιώκετε τη συναίνεση -που την ακούω συνέχεια- πώς επιδιώκετε την κατανόηση και την ανοχή του ελληνικού λαού, όταν τη μία μέρα με τόση ευκολία δίνετε υποσχέσεις και με την ίδια άνεση την επόμενη μέρα τις πετάτε στο καλάθι των αχρήστων;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η έξοδος από την κρίση απαιτεί συνέπεια, ευθύνη, ειλικρίνεια. Χωρίς αυτά τα τρία στοιχεία δεν μπορεί να υπάρξει ούτε η συναίνεση που ζητάτε κι αυτό το λέω εγώ που είμαι γνήσιος οπαδός της συναίνεσης και το λέω επίσης, γνωρίζοντας καλά ότι δεν υπάρχουν εύκολες λύσεις για την οικονομία.

Το 2011 όλα δείχνουν ότι θα είναι η πιο δύσκολη χρονιά των τελευταίων δεκαετιών. Το κύμα της ανεργίας και των λουκέτων θα ενταθεί. Θα υπάρξουν συνάνθρωποι μας και ήδη υπάρχουν που χρειάζονται βοήθεια για να εξασφαλίσουν τα στοιχειώδη κι αυτή τη βοήθεια πρέπει να είναι σε θέση να την παράσχει το κράτος.

Πρέπει να βρούμε το συντομότερο δυνατόν από το αδιέξοδο και περαιτέρω φορολογική επιβάρυνση ή συμπίεση των εισοδημάτων δεν βοηθάει, αντίθετα θα βαθαιίνει την κρίση.

Οι ελπίδες για το αύριο βασίζονται στον ιδιωτικό τομέα. Πράγματι χρειάζονται μέτρα μείωσης του ελλείμματος για να βρούμε από την κρίση -αυτό το λέμε και το ξέρουμε όλοι- χρειάζονται όμως και αναπτυξιακές προσπάθειες, διαφορετικά όσα μέτρα κι αν πάρετε δεν θα έχουν αντίκρισμα κι αυτό το επιβεβαιώνουν τα δικά σας στοιχεία.

Ο προϋπολογισμός του 2011 προβλέπει μέτρα ύψους 14,3 δισεκατομμυρίων ευρώ για να μειωθεί το έλλειμμα κατά 5 δισεκατομμύρια ευρώ. Γιατί όσο επιμένουμε σ' αυτό το μείγμα πολιτικής, η οικονομία συρρικνώνεται και το μεγαλύτερο μέρος της προσπάθειας εξανεμίζεται λόγω της ύφεσης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Άκουσα χθες τον Υπουργό Οικονομικών να λέει ότι η ανάπτυξη δεν έρχεται με το πάτημα ενός κουμπιού. Πράγματι, συμφωνώ και εγώ. Αλλά έχουν περάσει δεκατέσσερις μήνες από τότε που αναλάβατε την εξουσία.

Και εγώ ρωτώ: Γιατί μιλάμε δεκατέσσερις μήνες μετά για τον καινούργιο αναπτυξιακό νόμο και την ίδια στιγμή επιμένουμε στην υψηλή φορολόγηση των επιχειρήσεων με αποτέλεσμα η μία μετά την άλλη ή να κλείνει ή να μεταναστεύει στο εξωτερικό; Γιατί ακόμη μιλάμε, δεκατέσσερις μήνες μετά για νέα εξαγωγική στρατηγική και την ίδια στιγμή οι επιστροφές του ΦΠΑ στους εξαγωγείς είναι λιγότερες σε σύγκριση με πέρυσι -για να εμφανιστεί μειωμένο το έλλειμμα- παρ' όλο ότι οι εξαγωγές έχουν αυξηθεί; Γιατί δεν έγινε ούτε μία αποκρατικοποίηση το 2010 την ώρα που κόβατε μισθούς και συντάξεις;

Υπήρχαν περιπτώσεις που τα θέματα ήταν σε προχωρημένο στάδιο και μπορούσαν να συνεχιστούν. Παραδείγματος χάριν, στη «ΛΑΡΚΟ» είχαμε εννέα σοβαρούς ενδιαφερόμενους. Όμως, επιλέξατε να βάλετε όλο το φάκελο στο συρτάρι, στο ίδιο συρτάρι που βάλατε και τους φακέλους για τη ΔΕΠΑ και το Καζίνο

της Πάρνηθας.

Γιατί τα ΣΔΙΤ είναι ακόμη στον πάγο; Γιατί καρκινοβατούν τα μεγάλα συγχρηματοδοτούμενα έργα; Γιατί ακυρώσατε τους διαγωνισμούς για το νέο αεροδρόμιο στο Καστέλι και τις επεκτάσεις της Αττικής Οδού, για να επαναπροκηρυχθούν, που όμως ακόμη δεν έχει γίνει; Γιατί βάλατε στο συρτάρι τον χωροταξικό σχεδιασμό που είχε ολοκληρωθεί; Γιατί η απελευθέρωση της ενέργειας είναι ακόμη στα χαρτιά; Γιατί το σχέδιο για τη σύνδεση δύο εκατομμυρίων νοικοκυριών στην οπτική ίνα είναι καταχωνιασμένο; Γιατί δεν αξιοποιούνται τα μεγάλα περιφερειακά αεροδρόμια και λιμάνια, όπως έγινε με το «Ελευθέριος Βενιζέλος»; Γιατί δεκατέσσερις μήνες μετά δεν έχει γίνει τίποτα για την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, που κάποτε δεν τη θέλατε και τώρα συμφωνείτε; Γιατί δεκατέσσερις μήνες μετά η Κυβέρνηση δεν έχει αναλάβει πόσο μάλλον να υλοποιήσει, ούτε μία σοβαρή αναπτυξιακή πρωτοβουλία; Και δεν μιλώ βέβαια για φιάσκο τύπου Αστακού.

Πράγματι η ανάπτυξη είναι κάτι που δεν επιτυγχάνεται με μία απόφαση. Χρειάζονται πράξεις και αποτελεσματικότητα και όχι σχέδια επί χάρτου και μεγάλα λόγια. Κι αυτό δεν το βλέπουμε.

Αντί, λοιπόν, η Κυβέρνηση να εξαγγέλει fast track για τις ξένες επενδύσεις –εφαρμόζοντας μάλιστα ουσιαστικά ένα νόμο που εμείς ψηφίσαμε το καλοκαίρι του 2009– θα πρέπει πρώτα να βάλει σε fast track την ίδια τη λειτουργία της. Γιατί όσο καθυστερεί στα θέματα ανάπτυξης, τόσο μεγαλύτερες θυσίες θα απαιτούνται από τους Έλληνες, χωρίς να είναι βέβαιο τελικά ότι θα γλιτώσουμε και τα χειρότερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία έχει αποδείξει στην πράξη ότι βάζει πλάτη και στα δύσκολα και θα εξακολουθήσει να το κάνει. Ο προϋπολογισμός του 2011 δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις των καιρών και γι' αυτό τον καταψηφίζουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Παπαθανασίου.

Έχω την τιμή να καλέσω στο Βήμα τον Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ, πρώην Υφυπουργό Δικαιοσύνης και νυν εκλεγμένο Περιφερειάρχη Δυτικής Ελλάδος κ. Απόστολο Κατσιφάρα.

(Χειροκροτήματα)

Τον συγχαίρουμε για την επιτυχία του και του ευχόμαστε καλά έργα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ: Αγαπητέ Πρόεδρε, με συγκινείτε με τα λόγια σας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αγαπητοί Υπουργοί, εμφανίζομαι για τελευταία φορά σήμερα εδώ στο Βήμα του ναού της δημοκρατίας με το ίδιος δέος και σεβασμό όπως και την πρώτη φορά. Επέλεξα έναν άλλο νέο συλλογικό θεσμό να προσφέρω στα κοινά, την αιρετή Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας.

Είμαι βαθιά συγκινημένος γιατί στέκομαι απέναντί σας. Πέρασαμε δύσκολες στιγμές, με αντιθέσεις, με συναισθήσεις. Είχαμε χαρές, είχαμε συγκρούσεις. Είχαμε καλές και δύσκολες στιγμές. Αποχωρώ, όμως, ως ένας άλλος άνθρωπος, πιο ολοκληρωμένος πολιτικά, πιο ώριμος, πιο συνετός. Διδάχθηκα, έμαθα πολλά, έμαθα να μαθαίνω κι αυτό είναι μια δύναμη και αναγκαία όσο ποτέ άλλοτε. Γαλουχήθηκα, αλλά και γνώρισα από πολύ κοντά τις αδυναμίες του πολιτικού μας συστήματος και του κοινοβουλευτικού συστήματος.

Ήμουν τυχερός που με εμπιστεύτηκαν οι Αχαιοί συμπολίτες μου τρεις φορές να με εκλέξουν Βουλευτή και μάλιστα τις δύο φορές, πρώτο Βουλευτή. Ήμουν επίσης τυχερός γιατί η παράταξή μου μου άνοιξε το δρόμο. Ήμουν επίσης τυχερός, γιατί με εμπιστεύτηκε ο Πρωθυπουργός της χώρας ο Γιώργος Παπανδρέου να μου αναθέσει τον ευαίσθητο τομέα της δικαιοσύνης, της διαφάνειας, της ισότητας και να χειριστώ θέματα από τη θέση του Υφυπουργού.

Είναι πράγματα που δεν τα ξεχνώ. Δεν τα ξεχνώ ποτέ. Όπως και δεν θα ξεχάσω ότι ξεκίνησα τη διαδρομή μου από ένα ορεινό ιστορικό χωριό στις πλαγιές του Ερύμανθου, με θάρρος, με αισιοδοξία για τη ζωή, με σεβασμό και με μέτρο. Το θάρρος σήμερα έγινε πείρα. Αλλά κρατώ αναλλοίωτες τις αρχές του

σεβασμού και του μέτρου. Και κρατώ ζωντανή την αισιοδοξία μου.

Είμαι περήφανος για τη διαδρομή μου, για τη διαχρονική μου στάση στα κοινά. Την προσφορά μου θέλω να την κρίνουν άλλοι, να την κρίνετε εσείς και πάνω απ' όλα ο ελληνικός λαός.

Δεν ρίζωσα εδώ. Φεύγω πριν καν συμπληρώσω επτά χρόνια κοινοβουλευτικής θητείας. Αυτό ίσως να είναι καλύτερο για τη δημοκρατία και τον κοινοβουλευτισμό, για την ίδια την κοινωνία που ζητά ανανέωση, ζητά νέες δυνάμεις.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η πατρίδα μας περνά δύσκολες ώρες, περνά ιστορικές στιγμές και εύχομαι από την καρδιά μου να είναι ο τελευταίος δύσκολος προϋπολογισμός. Η διέξοδος, όμως, από την κρίση είναι εθνική υπόθεση, ξεπερνά τα κόμματα και τις παρατάξεις και απαιτεί πανστρατιά από όλους μας, πολίτες και άρχοντες, δυνάμεις της παραγωγής, αλλά και κοινωνικές δυνάμεις. Έχουμε ανάγκη και τη δύναμη του μοναχικού ανθρώπου σήμερα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η ιστορία θα είναι αμείλικτη προς όλους μας αν δεν τα καταφέρουμε. Αλλά θα είναι και γενναιοδωρή αν τα πάμε καλά. Τον εχθρό μόνο στο ξέφωτο τον πολεμάς. Όταν είσαι σε τούνελ, χρειάζεσαι να πιστείς χέρι-χέρι, για να μπορείς να πας στο φως. Διαφορετικά θα τρώμε τις σάρκες μας.

Κατέβηκα ξανά στο στίβο της αυτοδιοίκησης γιατί πιστεύω στο θεσμό, πιστεύω στο νέο θεσμό του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ». Και κατέβηκα με δύο δεσμεύσεις, δύο προτάγματα:

Το ένα, η Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδος να είναι περιφέρεια πρότυπο δημοκρατικής λειτουργίας, πρότυπο τοπικής δημοκρατίας, για να δώσουμε ανάσα στο πολιτικό σύστημα, να δώσουμε πνοή στους θεσμούς, με συμμετοχή και με τις αρχές της αξιοκρατίας, της δικαιοσύνης, της ίδιας της ζωής, που θέλει απολογισμό και λογοδοσία από τους υπηρετούντες και κρατούντες.

Το δεύτερο πρόταγμά μας, εμένα και της παράταξής μου, ήταν να είναι η περιφέρεια Δυτικής Ελλάδος πρότυπο ανάπτυξης, να αλλάξουμε τη μοίρα του τόπου μας, να αλλάξουμε την Ελλάδα, να αναδιατάξουμε τις δυνάμεις μας.

Το πρώτο το μπορώ και θα το παλέψω, όχι μόνο εγώ, αλλά και η κοινωνία της Δυτικής Ελλάδος. Για το δεύτερο θέλω και τη συμπαράσταση όλων και της Κυβέρνησης, που έχει τη διαχείριση των πολιτικών πραγμάτων, αλλά και της αντιπολίτευσης, που αναδεικνύει όλα τα ζητήματα. Σας έδω διπλά μου. Σας θέλουν οι πολίτες της Δυτικής Ελλάδος δίπλα τους.

Πάνω απ' όλα, όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, πιστεύω ότι οι μεγάλες αλλαγές, οι ανατροπές γίνονται από τα κάτω. Από πάνω στην καλύτερη περίπτωση να κάνεις εκσυγχρονιστικές παρεμβάσεις.

Η χώρα μας, όμως, σήμερα χρειάζεται ριζικές αλλαγές. Και προϋπόθεση για να γίνουν αυτές οι ριζικές αλλαγές είναι να συναντηθεί η πολιτική με την κοινωνία. Όταν η πολιτική αποκοπεί από την κοινωνία, γίνεται μια απλή διοικητική διαδικασία, ανούσια, άνευρη, αναποτελεσματική. Αν συναντηθεί, όμως, με την κοινωνία, αν την εκφράσει, γίνεται μια δημιουργική δύναμη, αποτελεσματική και χρήσιμη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ)

Θέλω και πάλι να σας ευχαριστήσω όλους σας, τους συναδέλφους, τους Αρχηγούς των Κομμάτων, τους υπαλλήλους της Βουλής, τους δημοσιογράφους, για τη βοήθεια, για τη συνεργασία, για τις ωραίες στιγμές που είχαμε στο Κοινοβούλιο.

Και θέλω να σας καλέσω όλους στην Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας. Μπορεί να είμαστε η φτωχότερη Περιφέρεια σε επίπεδο ΑΕΠ. Είμαστε, όμως, μια ζεστή Περιφέρεια, με ιστορία. Και είμαστε μια Περιφέρεια που θα αλλάξει τα δεδομένα. Σας καλώ όλους, τον κάθε έναν από εσάς. Δεν έχουμε εκεί ωραίο κτήριο, όπως έχει στα Χανιά ο φίλος ο Μανώλης ο Σκουλάκης, αλλά έχουμε μια ζεστή, ανοικτή καρδιά κι είμαστε ως άνθρωποι φιλόξενοι, ευγενείς.

Πάνω απ' όλα, σας θέλω δίπλα μου στη μεγάλη προσπάθεια να αναδιατάξουμε τις δυνάμεις μας, να ανασυγκροτήσουμε τη χώρα μας, να έρθει πάλι η ελπίδα, η χαρά, η δημιουργία στον τόπο μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε τον κ.

Κατσιφάρα.

Ο Απόστολος Κατσιφάρας –και είμαι σίγουρος ότι με αυτό που θα πω εκφράζω όλες και όλους στην Αίθουσα αυτή- για το αμέσως επόμενο διάστημα θα λείψει από την Αίθουσα του Κοινοβουλίου και από τις διεργασίες του Κοινοβουλίου. Θα λείψει σε όλους, γιατί σε αυτά τα χρόνια που προηγήθηκαν, με τις επανειλημμένες φορές που ο λαός της Περιφέρειάς του τον τίμησε και τον έστειλε να εκπροσωπήσει την Αχαΐα στο εθνικό Κοινοβούλιο, απέδειξε με τη σεμνότητά του, την εργατικότητα του, την προσήλωση στους στόχους και την πίστη στις ιδέες του, ότι είναι ένα από τα πλέον διακεκριμένα στελέχη σε αυτό το Κοινοβούλιο.

Εγώ είχα την ευκαιρία να συνεργαστώ μαζί του επανειλημμένα όλο αυτό το διάστημα, όπως και όλοι σας. Γι' αυτό λέω ότι από την Αίθουσα αυτή θα λείψει.

Είμαι, όμως, σίγουρος ότι με την ίδια επιμονή, προσήλωση στους στόχους, εργατικότητα, πίστη στις ιδέες του και τη σεμνότητά του –το υπογραμμίζω αυτό- θα προσφέρει πάρα πολλά στην ανάπτυξη της Περιφέρειας, της οποίας τώρα οι πολίτες τού αναθέτουν τις ευθύνες.

Αγαπητέ Απόστολε, η Περιφέρειά σου, όπως είπες, μπορεί να είναι από τις περιφέρειες με το προς στιγμήν χαμηλότερο ΑΕΠ, ταυτόχρονα, όμως, όλοι γνωρίζουμε ότι είναι μία από τις πληθύτερες και ταυτόχρονα μία από τις περιφέρειες που έχει σημαντικά συγκριτικά πλεονεκτήματα. Αυτά τα πλεονεκτήματα καλείσαι εσύ και οι συνεργάτες σου να τα αναδείξεις και να τα αξιοποιήσετε.

Σε διαβεβαιώνουμε –και πιστεύω ότι και με αυτό εκφράζω όλες τις πτέρυγες και όλους τους συναδέλφους- ότι σε αυτές, τις δικές σου προσπάθειες ανάπτυξης της Περιφέρειας για το καλό των πολιτών. Θα είμαστε όλοι δίπλα σου. Και δεν χρειάζεται να έχεις μεγάλα κτήρια για να υποδεχθείς συναδέλφους, επιτροπές της Βουλής, το ελληνικό Κοινοβούλιο. Έχετε μια πολύ μεγάλη καρδιά κι εκεί χωράνε όλοι.

Θα παρακολουθούμε από κοντά, θα συμπαραστεκόμαστε και θα βοηθάμε στις δικές σου δημιουργικές προσπάθειες. Σε ευχαριστούμε για τη συνεργασία όλα αυτά τα χρόνια και για την παρουσία σου στο εθνικό Κοινοβούλιο!

(Χειροκροτήματα)

Βλέπετε, είναι η πρώτη φορά –και χθες και σήμερα- που το Προεδρείο καλώς κάνει, κατά την άποψή μου, και παραβιάζει το πρωτόκολλο, χειροκροτώντας, επικροτώντας τα όσα είπαν οι συνάδελφοι που ολοκληρώνουν έναν κύκλο εδώ κι ανοίγουν έναν κύκλο ευθυνών με άλλες αρμοδιότητες και ιδιότητες. Και αυτό λέει πολλά, Απόστολε!

Το λόγο έχει τώρα ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας κ. Σωκράτης Ξυνίδης.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΞΥΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητέ συνάδελφε Αποστόλε Κατσιφάρα, σου ευχόμαστε καλή επιτυχία στο δύσκολο έργο που έχεις αναλάβει κι εσύ και όλοι οι νεοεκλεγέντες περιφερειάρχες. Έχουμε μιλήσει πάρα πολλές φορές, και σε αυτή την Αίθουσα και στο Κίνημά μας, για τη σπουδαιότητα που αποδίδουμε σε αυτό το εγχείρημα. Και πιστεύουμε ότι άνθρωποι του δικού σου βεληνεκού, της δικής σου εμπειρίας, του δικού σου ήθους είναι αυτοί που θα πραγματώσουν αυτό το μεγάλο πολιτικό στοίχημα της πατρίδας που είναι ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» και η μεγάλη μεταρρύθμιση στην αυτοδιοίκηση.

Θα προσπαθήσω, με την τοποθέτησή μου, να ακολουθήσω το πνεύμα που ακολούθησε και ο Αποστόλης, που προηγήθηκε:

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο χώρο του Κοινοβουλίου έχει συζητηθεί κατά κόρον το θέμα της οικονομικής κρίσης και της δημοσιονομικής κατάστασης της χώρας μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ)

Υπήρξαν διάφορες προσεγγίσεις, διαπιστώσεις, πολιτικά συμπεράσματα και ερμηνείες ενδιαφέροντες, κοινότητες, λογικές, ενίοτε και απίθανες. Είτε το ονομάσουμε «παγκόσμια οικονομική κρίση του χρηματοπιστωτικού συστήματος» είτε το ονομάσουμε «κρίση θεσμών και προοπτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης» είτε το

ονομάσουμε «κατάρρευση των αξιωμάτων που αφορούν τη λειτουργία της ελεύθερης αγοράς» είτε το ονομάσουμε «κρίση του καπιταλισμού» είτε το ονομάσουμε «επίθεση του καπιταλισμού», η σταθερά είναι παρούσα και ονομάζεται «οικονομική κρίση».

Αντίστοιχα, για τη χώρα μας, είτε το ονομάσουμε «δημοσιονομική κατάρρευση» είτε το ονομάσουμε «δημοσιονομική κρίση που κατέληξε σε κρίση δανεισμού» είτε το ονομάσουμε «επίθεση των παγκόσμιων κερδοσκοπών» είτε το ονομάσουμε «επίθεση της παγκόσμιας άρχουσας τάξης», η σταθερά είναι παρούσα και λέγεται «κίνδυνος κατάρρευσης της χώρας».

Ας σταματήσουμε, λοιπόν, να διαπιστώνουμε και να συζητούμε για τα αίτια και την ερμηνεία τους κι ας επικεντρωθούμε στις επιλογές που έχουμε.

Κάποιοι είπαν ότι πρέπει να πτωχεύσουμε ελεγχόμενα ή μη. Δηλαδή, να κάνουμε αυτό που λογικά πρέπει να αποφύγουμε. Εάν θεωρήσουμε ότι τώρα, δυστυχώς, έχουμε όρους και μνημόνιο, προτείνουν να αποφασίσουμε να έχουμε μόνιμα μόνο όρους και μνημόνια, που θα τα καθορίζουν και θα τα εφαρμόζουν μονομερώς οι δανειστές μας.

Κάποιοι είπαν ότι θα πρέπει να αντισταθούμε ως λαός –γενικώς και αορίστως- και να απαιτήσουμε την ανατροπή των αδικιών της κοινωνίας και του παγκόσμιου οικονομικού κατεστημένου που προκαλεί τέτοιες επιθέσεις σε βάρος των λαών. Μόνο που δεν μας λένε πώς θα πληρωθούν οι μισθοί και οι συντάξεις στον απλό εργαζόμενο και συνταξιούχο, μέχρι να το ανατρέψουμε.

Κάποιοι άλλοι, που δραπετεύσαν από την εξουσία, για να μην αντιμετωπίσουν κατάματα αυτά που η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ καλείται σήμερα να διαχειριστεί, μιλάνε για αστοχία χειρισμών και άλλα μείγματα πολιτικής. Μόνο που ξεχνούν ότι το μόνο που παρέδωσαν ήταν μια ωρολογιακή βόμβα που έγραφε «μηδέν» την ώρα που συζητούν περί όνου σκιάς.

Η λύση, η λύση ανάγκης, προφανώς ήταν και είναι μία και όχι ενόχτα αποδεκτή από τους εταίρους και τους δανειστές μας. Η χώρα δεν έπρεπε να πτωχεύσει. Η χώρα έπρεπε να έχει δανεικά για να παλέψει. Η χώρα πρέπει σε χρόνο ρεκόρ να ανατρέψει τη δημοσιονομική πραγματικότητα. Η χώρα πρέπει σε χρόνο ρεκόρ να τα αλλάξει σχεδόν όλα. Η χώρα πρέπει να βρει τις δυνάμεις της και την αυτοπεποίθησή της.

Αυτό είναι το έργο μας. Το γνωρίζουμε. Παλεύουμε και θα το πετύχουμε, αναμετρώμενοι όχι μόνο με τις αντιξοότητες, αλλά και με την ίδια την ιστορία και με πλήρη συναίσθηση της ευθύνης. Λύση, πάντως, σίγουρα δεν είναι η επιστροφή στο παρελθόν. Λύση δεν είναι η αναπαραγωγή του αποτυχημένου μοντέλου ανάπτυξης που μας έφερε μέχρι εδώ.

Λύση δεν είναι η αύξηση των απασχολούμενων στο δημόσιο τομέα και η αναπαραγωγή του πελατειακού κράτους. Λύση δεν είναι η αναζωογόνηση της κρατικοδίαιτης ανάπτυξης των επιχειρήσεων. Λύση δεν είναι η παραχώρηση προνομίων σε κοινωνικά στρώματα σε βάρος του εθνικού προϋπολογισμού και των φορολογούμενων. Λύση δεν είναι η στήριξη των ημετέρων σε ανομίες και παρανομίες. Λύση δεν είναι η επανακυριαρχία της ιδεολογίας του πολιτικού κόστους, η αναβλητικότητα στη λήψη κρίσιμων αποφάσεων, η ικανοποίηση του πρόσκαιρου σε βάρος του καλού και του τώρα σε βάρος του μέλλοντος.

Η μεγάλη αλλαγή που συντελείται δεν επιμερίζεται και δεν τεμαχίζεται. Αφορά τα πάντα. Πρέπει να αναγνωρίσουμε τη νέα πραγματικότητα και να κάνουμε άλμα προς τα εμπρός και όχι προς τα πίσω με δυνамισμό και αποφασιστικότητα. Για εμάς δεν υπάρχουν αδιέξοδα.

Το οικονομικό και κοινωνικό κόστος που πληρώνουμε τώρα για όλα αυτά που δεν κάναμε επί τόσα χρόνια για μας είναι το αντίτιμο του εισιτηρίου για το μέλλον. Το ΠΑΣΟΚ δεν αντιμετωπίζει φοβικά τις προκλήσεις. Το μνημόνιο είναι μια στιγμή στην ιστορία μας. Όμως η ιστορία γράφεται από εμάς, γράφεται από τον ελληνικό λαό.

Παρακολούθησα την ομιλία του εισηγητή του ΛΑΟΣ. Ο κ. Βορίδης προσπάθησε να αποδομήσει το βασικό ζητούμενο: πώς μια Κυβέρνηση και ένας Πρωθυπουργός, που πραγματοποιεί μέρα με τη μέρα μέσα σε ένα χρόνο ό,τι δεν τόλμησε να αναλάβει ως βάρος και πολιτικό κόστος καμμία κυβέρνηση από τη Μεταπολί-

τευση και μετά, συνεχίζει το δρόμο, διαψεύδοντας όλες τις προβλέψεις ότι δεν θα αντέξει, στην αρχή μέχρι το Μάιο, μετά μέχρι το Σεπτέμβριο και ύστερα μέχρι τα Χριστούγεννα.

Προσπαθώντας, λοιπόν, να αποδομήσει το μοναδικό συναγόμενο αποτέλεσμα, ότι ο ελληνικός λαός υποφέρει, αλλά είναι αποφασισμένος να στηρίξει τις μεγάλες αλλαγές και την προσπάθεια σωτηρίας της χώρας από την καταστροφή, επεδίωξε να αποδομήσει το ηθικό υπόβαθρο αυτής της προσπάθειας δηλαδή, την πρόθεση της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού να αλλάξει την Ελλάδα. Είπε απλά ότι ποιήσαμε την ανάγκη φιλοτιμία.

Ας δούμε λοιπόν, αν είναι έτσι. Η παράταξή μας, από την ήττα μας από το 2004 και μετά πέρασε από σκληρή διαδικασία αυτοκριτικής. Παράλληλα, μέσα από τη σκληρή αυτή διαδικασία διηγήθηκα μια Ελλάδα χωρίς παλαιοκομματισμό, χωρίς αδιαφάνεια, χωρίς κρατικοδίαιτη, αντιπαραγωγική και γραφειοκρατική αντίληψη, μια Ελλάδα της νεολαίας και των νέων αντιλήψεων. Το ΠΑΣΟΚ και ο Πρόεδρος του λοιδορήθηκαν για την αφήγηση αυτή. Και μέσα στο ΠΑΣΟΚ και έξω απ' αυτό.

Τα χρόνια που ακολούθησαν δικαίωσαν την αφήγηση αυτή, αλλά δυστυχώς δικαιώσαν με το χειρότερο τρόπο τους φόβους μας για μια Ελλάδα ξοφλημένη πολιτικά, ηθικά και οικονομικά. Και σιγά-σιγά τα επόμενα χρόνια οι λέξεις και οι ιδέες που λοιδορούνταν μπήκαν στο στόμα όλων, ακόμα και των πλέον σκληρών μας αντιπάλων: διαβούλευση, διαφάνεια, ανοιχτό κόμμα, ηλεκτρονική διακυβέρνηση, καινοτομία, νέες τεχνολογίες, πρόσηνη ανάπτυξη, αξιολόγηση, διά βίου μάθηση, κοινωνική λογοδοσία και τόσες άλλες.

Αναζητήστε, κύριοι συνάδελφοι, της Νέας Δημοκρατίας, στον πολιτικό σας λόγο από το 2004 και το 2005 και δεν θα βρείτε ούτε λέξη από αυτές τις έννοιες που σήμερα κατά κόρον χρησιμοποιείτε και επικαλείστε. Άρα, όχι μόνο δεν ποιούμε την ανάγκη φιλοτιμία, αλλά υλοποιούμε τις αρχές με βάση τις οποίες απευθυνθήκαμε στον ελληνικό λαό τα δύσκολα χρόνια της Αντιπολίτευσης και της αμφισβήτησης της πολιτικής μας αντίληψης και του πολιτικού μας λόγου. Γι' αυτό και διατηρούμε ακόμα και σήμερα, παρά τα δύσκολα μέτρα, το ηθικό πλεονέκτημα στην κοινωνία. Γιατί ο λαός θυμάται. Δεν είναι σαν εσάς, που θέλετε να ξεχάσετε τον εαυτό σας μέσα σε ένα χρόνο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη χώρα μας ο κομβικός κλάδος της βιομηχανίας παρουσιάζει χαρακτηριστικά παρακμής, κρατικοδίαιτης εξάρτησης και εγκατάλειψης δίχως δυναμισμό, δίχως όραμα. Παρά τις φωτεινές εξαιρέσεις, ο κανόνας καταγράφει το γεγονός ότι βρισκόμαστε αντιμέτωποι με τη συρρίκνωση της βιομηχανίας τα τελευταία χρόνια.

Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό με το σημαντικό ρόλο των εισαγωγών στη διαμόρφωση των καταναλωτικών προτύπων, δημιουργεί εύλογες ανησυχίες για τη διαρθρωτική υποκατάσταση των εγχώρια παραγόμενων προϊόντων από εισαγόμενα, γεγονός που είναι σίγουρο ότι δημιουργεί εμπόδια στην ανάκαμψη της ελληνικής βιομηχανίας.

Με αυτά τα δεδομένα ο σχεδιασμός του Υπουργείου προσανατολίστηκε σε μια οικονομία με ισχυρές παραγωγικές δυνατότητες που να βασίζεται στην υψηλή ποιότητα του εργατικού δυναμικού, το αποτελεσματικό κράτος, τις νέες τεχνολογίες και το σεβασμό στο περιβάλλον.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Νόμιζα ότι είχα δεκαοκτώ λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Όχι. Είναι δέκα λεπτά.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΞΥΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Κύριε Πρόεδρε, νόμιζα ότι είχα περισσότερο χρόνο. Θα αφήσω τις ειδικότερες αναφορές και θα ακολουθήσω μόνο ένα ουσιαστικό κομμάτι που έχει περισσότερη σημασία να αναφερθεί στην Αίθουσα αυτήν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κάντε μια αναδιάταξη της ύλης. Από πλευράς Προεδρείου, να σας ενημερώσω, για να οργανώσετε το λόγο σας, ότι θα έχετε δεκαπέντε λεπτά.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΞΥΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Δεν θα χρειαστώ, κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ. Θα χρειαστώ λιγότερο. Θα παραλείψω το ειδικότερο κομμάτι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πλέον δεν πρέπει να μιλάμε με συνθήματα, αλλά πρέπει να μιλάμε για το περιεχόμενο αυτών των συνθημάτων. Το ζητούμενο είναι να μιλήσουμε για τον τρόπο οικοδόμησης μιας νέας πραγματικότητας. Το ζητούμενο είναι να συμφωνήσουμε, αλλά και να διαφωνήσουμε για την ουσία των πραγμάτων, έτσι ώστε να κληθούμε να αποσαφηνίσουμε το τι ακριβώς θέλουμε.

Η σιωπή για την ουσία επιφέρει την αναπαραγωγή του, μέχρι σήμερα, κυρίαρχου μοντέλου και των συστημάτων εξουσίας που μας έφεραν στη σημερινή κρίση. Υπό τέτοιες συνθήκες σιωπής, μετά το τέλος της κρίσης και τις συνυφασμένες οικονομικές θυσίες θα συναντήσουμε μια καρικατούρα του ίδιου του σημερινού συστήματος που παρήγαγε την κρίση.

Εμείς δεν θα επιτρέψουμε κάτι τέτοιο. Οι θυσίες του ελληνικού λαού αυτή τη φορά δεν θα πάνε χαμένες. Κοιτάμε μπροστά. Αλλάζουμε την Ελλάδα.

Σήμερα, όμως, προβάλλει όσο ποτέ άλλοτε η αναγκαιότητα να δούμε αυτό που εδώ και καιρό έχουμε ονομάσει κρίση αντιπροσωπευτικότητας του πολιτικού μας συστήματος. Η κρίση αντιπροσωπευτικότητας σήμερα δεν έχει να κάνει με ταξικά κοινωνικά ή συντεχνιακά χαρακτηριστικά. Έχει να κάνει με οριζόντια χαρακτηριστικά. Οι πολίτες δεν βλέπουν τον εαυτό τους στα πρόσωπα αυτών που συμμετέχουν στο πολιτικό σύστημα και τους αποδίδουν ανικανότητα, ή ακόμα χειρότερα, έλλειψη πρόθεσης να υπηρετηθεί το δημόσιο συμφέρον, δηλαδή, το συμφέρον τους.

Δεν εκφράζονται οι πολίτες εκείνοι που δυσκολεύτηκαν να προσανατολιστούν στα δεδομένα του κατεστημένου, που αρνήθηκαν να προσαρμοστούν στον δήθεν πολιτικό καθωσπρεπισμό, παρ' ότι έδωσαν και δίνουν αγώνες για την προσωπική και πολιτική τους αξιοπρέπεια, που αν και συμμετείχαν στις γενιές που έχτισαν την Ελλάδα, κατέληξαν να στερούνται την πολιτική τους συμμετοχή, έκφραση και αξιοπρέπεια.

Δεν εκφράζονται όμως και ολόκληρες γενιές, οι γενιές που μεγάλωσαν με την απαξιωτική αναφορά «της γενιάς που τα βρήκε όλα έτοιμα» και κατέληξαν οι γενιές που δεν έχουν απολύτως τίποτα.

Η δυνατότητα έκφρασης αυτών των γενιών και των πολιτών παντού, στην πολιτική, στην επιχειρηματικότητα, στη διοίκηση, στην παιδεία, στην καινοτομία, στην έρευνα, στον πολιτισμό, αποτελεί τη μοναδική δυνατότητα της κοινωνίας μας να ανανεωθεί, να αποκτήσει δύναμη.

Να εκφραστούν αυτοί που μέχρι σήμερα υπήρξαν σιωπηλοί συνοδοιπόροι και άκοντες συνένοχοι σε ένα σύστημα που ουδέποτε τους εξέφρασε και ουδέποτε τους έδωσε την ευκαιρία να αποδείξουν ότι υπάρχουν Έλληνες και νεότερες γενιές Ελλήνων που έχουν την ικανότητα να τραβήξουν τη χώρα μπροστά. Να υπερβούν μειονεκτικά σύνδρομα του φτωχού συγγενή της Ευρώπης, να μην έχουν ανάγκη από επικίνδυνες ακροασίες εθνικισμού, ξενοφοβίας και πολιτικού λαϊκίστικου καιροσκοπισμού, προκειμένου να κριθούν τα μειονεκτικά μας σύνδρομα.

Σήμερα δημιουργούμε συνθήκες έκφρασης και δημιουργίας αυτών των νέων κοινωνικών δυνάμεων, μιας χρυσής εφεδρείας της κοινωνίας μας. Και τους καλούμε να αδράξουν τη συγκυρία να χτίσουμε την Ελλάδα του κόσμου και της Ευρώπης, την Ελλάδα των πολιτών που έχουν προνομιακή σχέση όχι με συστήματα εξουσίας αλλά με την παιδεία, τη γνώση την εκπαίδευση, τη διά βίου μάθηση και εξέλιξη του ανθρώπου, τις τέχνες, τον πολιτισμό, τον αθλητισμό, την περιβαλλοντική συνείδηση, την αειφορία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είναι ευθύνη μας να ανασυντάξουμε τους στόχους μας και να προδιαγράψουμε τις προοπτικές μας. Ο προϋπολογισμός του 2011 ανταποκρίνεται σ' αυτές ακριβώς τις προκλήσεις και τις προοπτικές. Είναι ένας προϋπολογισμός ευθύνης που αναλαμβάνει το κόστος της προσαρμογής της οικονομίας στα δεδομένα που ορίζουν οι δυνατότητές μας και η ανάγκη διασφάλισης των προοπτικών του ίδιου του μέλλοντος της πατρίδας.

Σας καλώ να τον υπερψηφίσουμε ως συνέχεια της μεγάλης προσπάθειας που καταβάλλουμε ένα χρόνο τώρα και που θα αποτελέσει τη βάση για θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης το 2012.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τη πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον Υπουργό, κ. Σωκράτη Ξυνίδη.

Το λόγο έχει τώρα –και καλείται να λάβει το Βήμα- ο Βουλευτής Καρδίτσας της Νέας Δημοκρατίας, κ. Σπυρίδων Ταλιαδούρος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2011 εκφράζοντας την πολιτική της Κυβέρνησης, δυστυχώς, δεν κινείται προς την κατεύθυνση που έχει ανάγκη η χώρα μας, για να αντιμετωπίσει την εξαιρετικά δύσκολη οικονομική κρίση.

Χαρακτηριστικό της ανεπάρκειας της οικονομικής πολιτικής είναι ότι έπεσε εντελώς έξω στις προβλέψεις. Συγκεκριμένα, ενώ για την ύφεση το Πρόγραμμα Σταθερότητας προέβλεπε -0,3%, ο προϋπολογισμός του 2011 προβλέπει -4,2%. Ομοίως, για τα δημόσια έσοδα ενώ το μνημόνιο προέβλεπε αύξηση 13,7%, μέχρι τον Οκτώβριο ήταν μόλις στο 3,7%. Για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων το μνημόνιο προέβλεπε μείωση των δαπανών κατά 4,1%, ενώ μέχρι τον Οκτώβριο η μείωση είχε φθάσει στο 24,5%. Τέλος, για τον πληθωρισμό το μνημόνιο προέβλεπε 1,9% και βρίσκεται ήδη στο 5%.

Δεν είναι τυχαίο ότι η ανεργία θα εξακολουθήσει να παραμένει και για την επόμενη τριετία σε επίπεδα που θα ξεπερνούν το 13% με 14%, κάτι που είναι ενδεικτικό της αποτυχίας της Κυβέρνησης να εφαρμόσει στην πράξη ένα συγκροτημένο αναπτυξιακό σχέδιο δράσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτός είναι ένας προϋπολογισμός που περιλαμβάνει πρόσθετους φόρους και περικλείει νέες, ακόμη μεγαλύτερες θυσίες για νοικοκυριά και επιχειρήσεις, χωρίς να εξασφαλίζει ότι αυτές θα πιάσουν τόπο. Ο προϋπολογισμός αυτός δεν δίνει καμμία αναπτυξιακή διέξοδο στην οικονομία, δεν πολεμά την ύφεση, δεν αντιμετωπίζει την ανεργία και δεν προστατεύει τους οικονομικά αδύνατους.

Είναι συνεπώς σαφές και έχει λεχθεί κατ' επανάληψη από τη Νέα Δημοκρατία και από τον Πρόεδρο Αντώνη Σαμαρά ότι απαιτείται άμεσα αλλαγή του μείγματος της οικονομικής πολιτικής για έξοδο από την κρίση, με ανάκαμψη και ανάπτυξη.

Σημαντικό είναι η αναπτυξιακή πολιτική να επικεντρωθεί στους κλάδους εκείνους που μπορούν να αποδώσουν άμεσα και στους οποίους υπάρχει συγκριτικό πλεονέκτημα της πατρίδας μας, όπως είναι η μεταποίηση των αγροτικών προϊόντων, η ναυτιλία, ο τουρισμός.

Παράλληλα, πρέπει να προχωρήσουν διαρθρωτικές αλλαγές. Βασικοί στόχοι πρέπει να είναι ο εκσυγχρονισμός και η διαφάνεια της Δημόσιας Διοίκησης, η ενίσχυση της ευελιξίας στην αγορά εργασίας, η ενδυνάμωση του ανταγωνισμού στις αγορές αγαθών και υπηρεσιών, η βελτίωση της απορρόφησης κονδυλίων από τα κοινотικά προγράμματα και βέβαια η αποτελεσματικότητα της εκπαίδευσης, για την οποία δυστυχώς τα αντίστοιχα κονδύλια του προϋπολογισμού μειώθηκαν περίπου κατά 1 δισεκατομμύριο, σε σχέση τόσο με το 2010 όσο και με το 2009, παρά τη δέσμευση του κυρίου Πρωθυπουργού ότι θα έδινε 1 δισεκατομμύριο επιπλέον για την παιδεία.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να πω ότι ειδικότερα στην ανώτατη εκπαίδευση και την έρευνα που συνδέονται στενά με την ανάπτυξη της πατρίδας μας, δυστυχώς, η νέα ακαδημαϊκή χρονιά έχει ξεκινήσει με σημαντικές καθυστερήσεις και αδυναμίες που πλήττουν την ποιότητα της παρεχόμενης ανώτατης εκπαίδευσης της πατρίδας μας και δυσχεραίνουν την εκπλήρωση των στόχων κάθε πανεπιστημίου και ΤΕΙ σε όλη την επικράτεια.

Συγκεκριμένα, καταργήθηκε και δεν προχωρεί η υλοποίηση των τετραετών ακαδημαϊκών αναπτυξιακών προγραμματισμών. Οι περιοχές στις λειτουργικές δαπάνες των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ έχουν προ πολλού ξεπεράσει το 40% και τα ανώτατα ιδρύματα έχουν οικονομική ασφυξία. Δεν έχει προχωρήσει η υλοποίηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Έχουν παγώσει όλα τα έργα. Εκκρεμούν στο Υπουργείο Παιδείας περισσότεροι από επτακόσιοι διορισμοί εκλεγέντων καθηγητών διαφόρων βαθμίδων. Παρατηρείται τεράστια καθυστέρηση στην έγκριση νέων προγραμμάτων μεταπτυχιακών σπουδών.

Σημειώνεται σημαντική καθυστέρηση στην πληρωμή των εκτάκτων καθηγητών των περισσότερων ΤΕΙ της πατρίδας μας. Δεν έχουν προωθηθεί οι προκηρύξεις για στελέχωση τμημάτων και πανεπιστημίων της χώρας μας με διοικητικό προσωπικό, ενώ σημειώνεται αδικαιολόγητη καθυστέρηση στις διαδικασίες έγκρισης των Προγραμμάτων «ΘΑΛΗΣ» και «ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ» που αδρανοποιούν την πανεπιστημιακή έρευνα.

Τέλος, η κατάργηση της βάσης του «10» για την εισαγωγή στα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ της χώρας οδήγησε σε φαινόμενα απαξίωσης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με υποψηφίους να πετυχαίνουν σε σχολές με βαθμούς που αγγίζουν το μηδέν.

Όλη αυτή η κατάσταση αποτυπώνει πόσο κρίσιμη είναι σήμερα η ανάγκη για αναβάθμιση της ποιότητας της ανώτατης παιδείας στην πατρίδα μας. Για το λόγο αυτό πρέπει να ληφθούν μέτρα, για να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα αυτά, αξιοποιώντας κυρίως το ισχύον νομοθετικό καθεστώς. Και αυτό γιατί πολλά από τα θέματα, για τα οποία καλεί σε διάλογο το Υπουργείο Παιδείας, έχουν ήδη θεσπιστεί από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και απομένει να αξιοποιηθούν.

Για παράδειγμα, έχουν ληφθεί όλες οι απαραίτητες νομοθετικές ρυθμίσεις για την αξιολόγηση των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Υπάρχουν ήδη τα κατάλληλα νομοθετικά εργαλεία για την ανάπτυξη της εξωστρέφειας και της διεπιστημονικότητας των ΑΕΙ, ενώ με το ν.3396/2005 θεσμοθετήθηκαν τα ινστιτούτα διά βίου εκπαίδευσης στα ΑΕΙ της πατρίδας μας.

Όμως, ορισμένες προτάσεις του Υπουργείου Παιδείας εγείρουν και σοβαρά ζητήματα αντισυνταγματικότητας στο μέτρο που μεταθέτουν κρίσιμες αρμοδιότητες των οργάνων των ΑΕΙ, όπως είναι η έγκριση του προϋπολογισμού, η επιλογή του πρύτανη σε τρίτο όργανο, με τη συμμετοχή και προσωπών εκτός του ανωτάτου εκπαιδευτικού ιδρύματος προσβάλλοντας με τον τρόπο αυτό τη συνταγματικά κατοχυρωμένη αυτοδιοίκησή τους.

Το κείμενο διαβούλευσης μοιάζει να αντιμετωπίζει τα ελληνικά πανεπιστήμια και ΤΕΙ ως θεσμούς μιας νεόκοπης χώρας, που για πρώτη φορά ιδρύει ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, παραβλέπει όλες τις υφιστάμενες δομές λειτουργίας των ΑΕΙ και εμφανίζεται σαν να νομοθετεί σε θεσμικό κενό. Είναι αναγκαίο να δημιουργηθεί το κατάλληλο κλίμα, ώστε η εκπαίδευση να αποτέλεσει τον πυλώνα της παιδείας.

Κλείνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λέγοντας ότι μόνο με μια άλλη κατεύθυνση της οικονομικής πολιτικής μπορούμε να βάλουμε τη χώρα μας σε ένα δρόμο ανάπτυξης και σταθερότητας, ώστε να βγούμε από το δρόμο της ύφεσης και της υπερχρέωσης, στον οποίο μας βυθίζει η πολιτική της Κυβέρνησης και να πιάσουν τόπο οι σκληρές θυσίες του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Σπύρο Ταλιαδούρο.

Καλείται στο Βήμα η κ. Αθανασία Μερεντίτη, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Τρικάλων.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είμαι βέβαιη ότι εμείς, κάθε Έλληνας και κάθε Ελληνίδα Βουλευτής, ανεξαρτήτως της πολιτικής μας τοποθέτησης, κάνουμε μια ευχή και μοιραζόμαστε μια ελπίδα, την ελπίδα να επιτύχει τους στόχους του αυτός ο προϋπολογισμός, γιατί όσες αντιπολιτευτικές φωνές και αν ακούστηκαν ή θα ακουστούν εδώ μέσα, γνωρίζουμε όλοι ότι πρέπει να επιτύχει ο προϋπολογισμός, γιατί είναι απαραίτητος για τη νέα Ελλάδα.

Είμαστε στην αρχή ενός πολύ δύσκολου δρόμου. Ο λαός αγωνιά, υποφέρει, υπομένει και εμείς οι πολιτικοί –το πολιτικό σύστημα, κατά τη γνώμη μου- έχουμε χρέος να κάνουμε δυο πράγματα, να πούμε αλήθειες και να δώσουμε ελπίδα και προοπτική, να πούμε αλήθεια για το πού είμαστε, πού θέλουμε να φθάσουμε και πώς θα φθάσουμε και κυρίως να πούμε ότι, ναι, θα τα καταφέρουμε. Θα τα καταφέρουμε και η αρχή είναι αυτός ο προϋπολογισμός, ο οποίος με αλήθεια και ρεαλισμό προσπαθεί να καλλιεργήσει ταυτόχρονα προσδοκίες και ελπίδες.

Οι πολίτες κατανοούν την τιτάνια προσπάθεια και το μεγάλο

έργο που συντελείται, υποφέρουν όμως από τις συνέπειες της ύφεσης. Ταυτοχρόνως, μας στέλνουν ένα μήνυμα και μια εντολή, εντολή εξόδου από την κρίση, εντολή για επαναφορά της χώρας στην τροχιά ανάπτυξης και προόδου, εντολή για εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών, εντολή για πάταξη της διαφθοράς και της φοροδιαφυγής, εντολή για μείωση των λειτουργικών δαπανών του δημοσίου, εντολή για αποκατάσταση της κοινωνικής συνοχής με πολιτικές που θα επιτρέψουν σε όσους έχουν περισσότερη ανάγκη να αισθάνονται ότι έχουν δίπλα τους το κράτος αρωγό και συμπαροσάτη.

Τη χρονιά που πέρασε, υλοποιήθηκε η μεγαλύτερη δημοσιονομική προσαρμογή στην ιστορία της Ελλάδας μετά τη Μεταπολίτευση. Το σπάταλο κράτος άρχισε να νοικοκυρεύεται, όμως πρέπει να γίνει πιο σύγχρονο και πιο παραγωγικό.

Η ανεξέλεγκτη φοροδιαφυγή, η εισφοροδιαφυγή, η διαφθορά πρέπει να περιοριστούν. Οι απαρχαιωμένες και υποβαθμισμένες δημόσιες υπηρεσίες, πρέπει να εκσυγχρονιστούν. Η σπατάλη στο φάρμακο πρέπει να σταματήσει. Η αξιοποίηση της δημόσιας υπηρεσίας πρέπει να ξεκινήσει. Το έλλειμμα εμπιστοσύνης της ελληνικής κοινωνίας προς το κράτος, την πολιτική και τους πολιτικούς είναι κυρίαρχο και σ' ένα βαθμό –για να λέμε αλήθειες– είναι και δικαιολογημένο.

Τις τελευταίες μέρες, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ζήσαμε φαινόμενα, που δεν τιμούν κανέναν, ούτε τη δημοκρατία ούτε το λαό μας. Τα φαινόμενα αυτά γεννιούνται όταν κάποιοι επενδύουν πάνω στην απόγνωση και την απελπισία και την απαισιοδοξία, που έχουν κατακυριεύσει το μεγάλο μέρος των πολιτών, των πολιτών, που βλέπουν τα εισοδήματά τους να συρρικνώνονται, να χάνουν τις δουλειές τους, οι ίδιοι, τα παιδιά τους, τα παιδιά τους, να μην μπορούν να βρουν δουλειά.

Αυτό είναι το σημαντικότερο πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας, η απόγνωση, που όσο γενικεύεται, απειλεί το αξιακό μας σύστημα. Και πιθανόν, αν δεν ανασχεθεί, να οδηγήσει σε επικίνδυνους ατραπούς την κοινωνία.

Και εδώ έγκειται η δική μας αποστολή και ευθύνη, πέρα από κόμματα, πέρα από μικροσυμφέροντα, μακριά από τον οποιονδήποτε ίλιγγο της οποιασδήποτε εξουσίας. Σε μας ανήκει η ευθύνη να περάσουμε στον σκληρά δοκιμαζόμενο σήμερα πολίτη το μήνυμα της ελπίδας που μας αναλογεί, της αισιοδοξίας, της προοπτικής για τις καλύτερες μέρες που θα έρθουν, αν τα καταφέρουμε και ολοκληρώσουμε με επιτυχία τους στόχους μας.

Οι Έλληνες ιστορικά έχουν αποδείξει ότι ξέρουν και μπορούν να κάνουν υπομονή, όταν υπάρχει όραμα και προοπτική. Και εδώ θα σας θυμίσω την περίπτωση της ένταξης στην ΟΝΕ: παλέψαμε, πιστέψαμε, τα καταφέραμε και απολαμβάνουμε ακόμα και σήμερα τα αποτελέσματα.

Αυτό πρέπει να κάνουμε και σήμερα, να κινητοποιήσουμε όλες τις δημιουργικές δυνάμεις της κοινωνίας μας, να δώσουμε στους νέους μας ελπίδα ότι μπορούν να αξιοποιήσουν τα ταλέντα τους στην Ελλάδα που χτίζουμε σήμερα και ότι υπάρχει χώρος στην Ελλάδα αυτή, επιτέλους, για όλους όσους θέλουν να δουλέψουν και να προσφέρουν. Και μόνο γι' αυτούς.

Ταυτόχρονα, όμως, πρέπει να πούμε αλήθειες και να αναλάβουμε τις ευθύνες μας, σαν πολιτικό σύστημα. Δεν αρκεί να λέμε στους πολίτες, ότι αυτά τα μέτρα είναι αρκετά και θα νοικοκυρέψουν. Χρειαζόμαστε περισσότερα. Πρέπει να αλλάξουμε τη νοοτροπία των Ελλήνων, αλλά ταυτόχρονα να αναγνωρίσουμε και τις δικές μας ευθύνες και ολόκληρου του πολιτικού συστήματος.

Μπορούμε να δούμε το μέλλον, να τρέξουμε στο μέλλον, αν αναγνωρίσουμε και παραδεχθούμε το παρελθόν. Και αυτό το παρελθόν μάς διδάσκει ότι το πολιτικό σύστημα εξέθρεψε γενεές ολόκληρες Ελλήνων ανθρώπων, με μόνο όραμα την ιδανική σταδιοδρομία στο δημοσιοϋπαλληλίκι και –επιτρέψτε μου να πω– το εύκολο βόλεμα.

Φταίει το πολιτικό σύστημα για τον ωχαδερφισμό που χαρακτηρίζει πολλούς καρεκλοκένταυρους της Δημόσιας Διοίκησης και των ΔΕΚΟ και τους ανεχτήκαμε. Φταίει το πολιτικό σύστημα που ενθάρρυνε τους αγρότες μας να μην επενδύουν σε νέες καλλιέργειες και ποιοτικά προϊόντα, αλλά να έχουν σαν μόνη επιδίωξη την επιδότηση, με κάθε κόστος και κάθε τρόπο. Είναι το

πολιτικό σύστημα που επέτρεψε στους αεριτζήδες να διασπαθίζουν πολύτιμους κοινοτικούς πόρους. Είναι το πολιτικό σύστημα που δεν αντιστάθηκε και δεν πάταξε ελαστικές συμπεριφορές. Είναι το πολιτικό σύστημα που επέτρεψε σε δημόσια κτήρια να νοικιάζονται με 100 ευρώ και να αφήνεται ανεκμετάλλευτη η δημόσια υπηρεσία.

Εδώ θα καταθέσω δύο έγγραφα στους αρμόδιους Υπουργούς, που δείχνουν ότι υπάρχει κτήριο της Περιφέρειας Θεσσαλίας που νοικιάζεται αυτήν την ώρα με 350.000 ευρώ και δίπλα υπάρχει –ζητήθηκε από την περιφερειάρχη να παραδοθεί– πολύ μεγαλύτερο κτήριο του ΕΟΜΜΕΧ, που μπορεί αμέσως να προσφέρει στο κράτος.

Αυτό δείχνει ότι μας μένει πολύς δρόμος, ότι ζητάμε θυσίες, αλλά πρέπει να δείχνουμε στους πολίτες ότι κάνουμε και πρόοδο και μπορούμε να τρέξουμε, όχι διεκδικώντας αυτό που είναι εύκολο και αρεστό πρόσκαιρα, αλλά αυτό που θα φέρει την αλλαγή και το μεγάλο, μακροχρόνιο έστω, κέρδος.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Αθανασία Μερεντίτη καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι ευχάριστο σε κανέναν μας να βιώνουμε αυτήν την κατάσταση, ούτε να εισηγούμεθα ούτε να ψηφίζουμε σκληρά μέτρα, αλλά δεν υπάρχει διέξοδος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε.

Η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών ανέλαβε τη διαχείριση μιας πολύ δύσκολης συγκυρίας δημοσιονομικά, πρωτόγνωρης δυσκολίας και τραγικής και νομίζω ότι και Νέα Δημοκρατία το παραδέχτηκε, όταν έφευγε το 2009 – διότι περί αυτού πρόκειται – από την εξουσία.

Έχοντας, λοιπόν, απόλυτη επίγνωση και συνείδηση των δυσκολιών η Κυβέρνησή μας και αντιλαμβανόμενη το χρέος της, αποδέχεται την ευθύνη. Και είναι αποφασισμένη, γιατί ο στόχος είναι ένας και είναι εθνικός. Δεν πρέπει να εφησυχάζουμε.

Το δημοσιονομικό έλλειμμα πρέπει να μειωθεί. Το χρέος πρέπει να αποκλιμακωθεί. Τα μέτρα πρέπει να λυθούν. Και πάντα να κάνουμε όσο το δυνατόν πιο δίκαιη κατανομή των βαρών.

Πρέπει ταυτόχρονα να τρέξει και η ανάπτυξη. Γιατί χωρίς την ανάπτυξη, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα. Η χώρα είναι σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Όλες οι πολιτικές μας πρέπει να υλοποιούνται άμεσα. Δεν υπάρχουν περιθώρια για αναβολές, για δεύτερες σκέψεις, για δισταγμούς, για αναμονές, για αναποφασιστικότητα, γιατί πρέπει να δώσουμε ελπίδα στο λαό και ιδιαίτερα στη νεολαία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Πρέπει να κοιτάξουμε τους νέους στα μάτια και να τους πούμε ότι δεν υπάρχει το καταφύγιο του δημοσίου, αλλά ότι εμείς θα προσπαθούμε, θα δημιουργούμε τις προϋποθέσεις, θα στηρίζουμε τις προσπάθειες τους, για να αναζητήσουν την τύχη τους στην αγορά, να αναπτύξουν τη δημιουργικότητά τους, το ταλέντο τους, τις δυνάμεις τους σε αυτήν τη χώρα, στην Ελλάδα, στην πατρίδα τους. Η Κυβέρνησή μας εγγυάται κανόνες ίσους για όλους, ευνομία και αξιοκρατία. Και από εκεί και πέρα εξαρτώνται όλα από τους ίδιους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Και κλείνω με δύο λόγια για το χρέος μας που έχουμε απέναντι σε αυτούς που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη. Η κοινωνική δικαιοσύνη –πέρα από αξία και ιδεολογία– για εμάς στο ΠΑΣΟΚ είναι και προαπαιτούμενο συμμετοχής όλων των κοινωνικών ομάδων στην εθνική προσπάθεια και στο προσδοκώμενο αποτέλεσμα.

Όταν διαρρηγνύεται η κοινωνική συνοχή, τότε υπονομεύεται και η όποια εθνική προσπάθεια γίνεται, για την έξοδο της χώρας από την κρίση. Είναι, λοιπόν, πολύ σημαντικό να είμαστε δίπλα στους ασθενέστερους, να τηρούμε τις δεσμεύσεις μας, γιατί έτσι δυναμώνουμε την κοινωνία, δυναμώνουμε την προσπάθειά μας και μπορούμε να επιφέρουμε γρηγορότερα αποτελέσματα που θέλουμε.

Υπερψηφίζω τον προϋπολογισμό γιατί τον θεωρώ αναγκαίο, απαραίτητο και τη μόνη λύση για διέξοδο της χώρας από την τραγική θέση που βρίσκεται.

Σας ευχαριστώ για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Μερεντίτη.

Όντως υπήρξε ανοχή εξαιτίας σας.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Αυτό το «εξαιτίας σας» είναι αμφίσημο.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Εγώ το εκλαμβάνω, κύριε Πρόεδρε, και το απολαμβάνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Μάλιστα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το 3ο Δημοτικό Σχολείο Μεταμόρφωσης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τώρα καλείται στο Βήμα ο κ. Παναγιώτης Μελάς, Βουλευτής Πειραιώς της Νέας Δημοκρατίας, να λάβει το λόγο. Να είναι περιεκτικός και ευσύνοπτος, ως γιατρός.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Συζητάμε τον δεύτερο προϋπολογισμό που κατετέθη από τη Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Είναι ένας προϋπολογισμός που δεν δίνει ελπίδα και προοπτική επίλυσης των πολλαπλών οικονομικών προβλημάτων της κοινωνίας μας, αλλά πιστεύω ότι θα οδηγήσει τη χώρα σε χειρότερη οικονομική στενωπό. Δυστυχώς, μέχρι σήμερα το ΠΑΣΟΚ έχει ακολουθήσει μια λάθος τακτική, μια αποτυχημένη οικονομική πολιτική. Και αυτή φαίνεται ότι θα συνεχίσει.

Όταν ήταν αντιπολίτευση, παρ' ότι η Νέα Δημοκρατία ως κυβέρνηση είχε μιλήσει για την επερχόμενη οικονομική κρίση, όχι μόνο δεν συμφώνησε, αλλά έλεγε ότι «λεφτά υπάρχουν» και ότι «δε χρειάζονται νέα μέτρα». Και αντιδρούσε στα πολύ ελαφρότερα μέτρα που πήγε να εφαρμόσει τότε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Αντιστάθηκε με πείσμα. Καταψήφισε τα πάντα. Καταψήφισε όλες τις μεταρρυθμίσεις, για τη στήριξη της οικονομίας και ζητούσε συνεχώς εκλογές.

Τράνο παράδειγμα είναι η περίπτωση της αποκρατικοποίησης των «Ολυμπιακών Αερογραμμών». Ένα εκατομμύριο ευρώ την ημέρα έφευγε από τον κρατικό κορβανά και πήγαινε στο ταμείο της Ολυμπιακής. Κανείς, μα κανείς συνάδελφος της τότε αξιωματικής αντιπολίτευσης, αλλά και άλλων κομμάτων δεν διατύπωσε ένα θετικό σχόλιο. Μια καλή κουβέντα δεν είπε.

Όταν το ΠΑΣΟΚ ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας, ακολουθήσε μία σειρά ερασιτεχνικών κινήσεων, με πολλά λάθη. Αδράνησε σε πολλά θέματα και διέσυρε τη χώρα μας στο εξωτερικό, χαρακτηρίζοντάς την μέχρι και «διεφθαρμένη χώρα». Αδράνησε όλο το διάστημα, από τον Οκτώβριο του 2009 που ανέλαβε την εξουσία μέχρι τη στιγμή που οδηγήθηκαν στο μνημόνιο και την επιτήρηση. Δεν διαπραγματεύτηκε κανένα σημείο του μνημονίου και με αυτόν τον τρόπο έθαψε την ελπίδα ανάπτυξης και προοπτικής της χώρας μας.

Το μνημόνιο, τελικά, είναι μία θηλιά στο λαιμό των μικρομεσαίων και των οικονομικά αδυνάτων, που δυστυχώς, από ό,τι φαίνεται, και από τον προϋπολογισμό που συζητάμε όλο και περισσότερο θα ασκεί ασφυκτική πίεση στις κοινωνικές αυτές ομάδες.

Η Νέα Δημοκρατία είπε «όχι» στο μνημόνιο, διότι έβλεπε ότι δεν θα βγάλει τη χώρα από το φαύλο κύκλο της ύφεσης, των ελλειμμάτων και του χρέους και γενικά από την οικονομική κρίση. Σήμερα επιβεβαιώνεται, αφού το μνημόνιο γίνεται αντικείμενο σκληρής κριτικής ακόμη και από αυτούς που το ψήφισαν.

Η Ελλάδα, δυστυχώς, δεν ακολούθησε την τακτική της Ιρλανδίας, όταν και αυτή αντιμετώπισε οικονομική κρίση. Η Ιρλανδία

διαπραγματεύτηκε σκληρά τους όρους δανεισμού και κατάφερε να εξασφαλίσει τέσσερα χρόνια χάριτος και επτά χρόνια αποπληρωμής.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ επεδίωξε μόνη της την υποταγή της χώρας μας στο ΔΝΤ και αποδέχθηκε αμαχητί τους δυσβάστακτους όρους που μας επιβλήθηκαν. Σήμερα ο ελληνικός λαός βιώνει αυτήν τη στάση και τη συμπεριφορά της Κυβέρνησης. Είναι εγκλωβισμένος στη δίνη της ύφεσης, της υψηλής ανεργίας, του πληθωρισμού και διακατέχεται από ανασφάλεια για το αύριο. Αυτή η πολιτική δημιουργεί συνεχώς νέα θύματα, νέους άνεργους, βάζει νέα λουκέτα σε επιχειρήσεις, με αποτέλεσμα να διογκώνεται η δυσарέσκεια των πολιτών.

Οι μισθοί και οι συντάξεις μειώνονται. Ο πληθωρισμός και οι φορολογικοί συντελεστές αυξάνονται, ενώ η λέξη «ανάπτυξη» δεν υπάρχει στο λεξικό και στο μυαλό της Κυβέρνησης.

Μειώνοντας τους μισθούς και τις συντάξεις και περικόπτοντας το δέκατο τρίτο και δέκατο τέταρτο μισθό ή σύνταξη, φθάσαμε στο σημείο ο μισθωτός και ο συνταξιούχος να χάνουν ετησίως περίπου 20% των αποδοχών τους.

Μετά ταύτα, η Κυβέρνηση θα έπρεπε να φροντίσει με κάθε τρόπο να ελαττωθούν οι τιμές όλων των καθημερινών καταναλωτικών αγαθών. Μιλώ για τα καθημερινά καταναλωτικά αγαθά και όχι για τα είδη πολυτελείας. Με αυτόν τον τρόπο θα έδινε μια μικρή ανάσα σε όλους τους οικονομικά αδυνάτους.

Δυστυχώς, έπραξε το αντίθετο, αύξησε όλες τις τιμές, αυξάνοντας το ΦΠΑ, για να έχει περισσότερα έσοδα, καθιστώντας τη ζωή των πολιτών ακόμα πιο δύσκολη. Όμως, τα έσοδα εκ του ΦΠΑ θα μπορούσαν να είναι περισσότερα με τη μείωση των τιμών, αφού θα υπήρχε αύξηση στην κατανάλωση των αγαθών. Αυτή η πολιτική, αυτήν την τακτική της μείωσης των τιμών έπρεπε να ακολουθήσει η Κυβέρνηση.

Όμως, με την πολιτική που ακολουθεί ο πληθωρισμός ανέβηκε στο 5,6% και ουδείς πιστεύει ότι δεν θα υπάρξουν νέα μέτρα, που θα πλήξουν ξανά τους μισθωτούς, του συνταξιούχους και τους ελεύθερους επαγγελματίες με τον προϋπολογισμό που συζητάμε.

Παρ' όλα αυτά, η Νέα Δημοκρατία, σεβόμενη το θεσμικό της ρόλο, στάθηκε με σοβαρότητα και υπευθυνότητα, παρουσιάζοντας πλήρες πρόγραμμα για να βρούμε πιο ανώδυνα από την κρίση. Μίλησε για ανάπτυξη, για επενδύσεις, για αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας του δημοσίου κ.λπ.. Ακόμη, ψήφισε περισσότερα από τριάντα νομοσχέδια μέσα σε ένα χρόνο, όταν το ΠΑΣΟΚ σε πεντέμισι χρόνια ψήφισε μόνο επτά νομοσχέδια.

Εμείς δεν μένουμε μόνο στην κριτική, ούτε στη στεία αντιπολίτευση, όπως έκανε το ΠΑΣΟΚ, γιατί θέλουμε τη σωτηρία της χώρας μας και την καλύτερη πορεία της. Το πράττουμε αυτό, γιατί η οικονομία της Ελλάδας, έχει οδηγηθεί στο χείλος του γκρεμού, για να μην πω ότι έχει αρχίσει να κατρακυλά.

Η ευθύνη για την κατάσταση αυτή είναι διαχρονική. Δυστυχώς, μάθαμε για πολλά χρόνια να ζούμε με δανεικά, χωρίς κανείς να ενδιαφερθεί για το σημείο που φθάσαμε.

Προσωπικά, σε συζήτηση προηγούμενου προϋπολογισμού, απ' αυτό το Βήμα είχα τονίσει, μεταξύ άλλων, ότι δεν μπορούμε να ζούμε συνεχώς με δανεικά. Τα δανεικά επιστρέφονται και με τόκους και φέρνουν πρόσκαιρα χαμόγελα και μετά δάκρυα. Και δυστυχώς, τα δάκρυα του ελληνικού λαού ήρθαν. Εδώ που φθάσαμε κινδυνεύει το μέλλον της Ελλάδας, το δικό μας μέλλον και των παιδιών μας. Ακούμε καθημερινά πολλά παιδιά να λένε ότι θα φύγουν στο εξωτερικό. Εάν συμβεί αυτό, διερωτάται κανείς ποιο θα είναι το μέλλον της Ελλάδας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας, θα ήθελα να τονίσω, χρησιμοποιώντας και ιατρικοπολιτική σκέψη και έκφραση, ότι η οικονομία της χώρας μας βρίσκεται σήμερα στην εντατική. Γι' αυτό, επιβάλλεται τα κόμματα να λειτουργήσουν, όπως λειτουργεί ένα συμβούλιο ιατρών-καθηγητών για ένα βαριά άρρωστο. Εκεί ο καθένας καταθέτει την καλύτερη άποψη για τη σωτηρία του αρρώστου και γίνεται σύνθεση απόψεων. Κατ' όμοιο τρόπο επιβάλλεται το ΠΑΣΟΚ να αφήσει τα πείσματα και τους εγωισμούς και τα κόμματα να καταθέσουν τις καλύτερες από-

ψεις, απόψεις σοβαρές, υπεύθυνες και υλοποιήσιμες για τη σωτηρία της χώρας μας και να γίνει μία σύνθεση απόψεων, ώστε να βγούμε το ταχύτερο δυνατό και όσο γίνεται πιο ανώδυνα απ' αυτήν την οικονομική κρίση.

Πάνω απ' όλα, πάνω από πρόσωπα και κόμματα, πρέπει να είναι η Ελλάδα. Έτσι θα δώσουμε ελπίδα και προοπτική για μία καλύτερη πορεία της χώρας μας και θα αποκαταστήσουμε στα μάτια του ελληνικού λαού την πολιτική και την κοινοβουλευτική δημοκρατία.

Φυσικά, καταπιφίζω τον προϋπολογισμό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Μελά.

Ιδιαίτέρως εκτιμάται, κύριε Μελά, η αλληγορία ή η αναλογία με το ιατρικό συμβούλιο στην πολιτική.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ: Δεν συμφωνείτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ναι και εκτιμάται.

Το λόγο έχει ο κ. Μαργέλης Σπυροπάνος, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ από τη Λευκάδα, δηλαδή συμπατριώτης του Βαλαωρίτου και του Σικελιανού.

ΣΠΥΡΟΠΑΝΟΣ ΜΑΡΓΕΛΗΣ: Ακριβώς, κύριε Πρόεδρε. Σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε σε μία εποχή που δεν είμαστε μόνοι μας στον κόσμο. Ζούμε σε ένα μεγάλο κόσμο χωρίς σύνορα, σε έναν κόσμο που αλλάζει κάθε μέρα, που τίποτε αύριο δεν θα είναι το ίδιο με σήμερα. Ζούμε σ' έναν κόσμο που η τεχνολογία, οι τηλεπικοινωνίες, η πληροφορική δίνουν καινούργιες δυνατότητες και αποτελούν καινούργιες προκλήσεις.

Σε αυτόν το μεγάλο κόσμο, λοιπόν, λειτουργεί η οικονομία μας, σ' ένα εντελώς παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον, χωρίς όμως ένα σαφές και σταθερό πλαίσιο για την προστασία της εργασίας και του φυσικού περιβάλλοντος.

Συγχρόνως, παρακολουθούμε όλοι τα προβλήματα στην Ευρώπη, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τους κλυδωνισμούς στην Ευρωζώνη, την κρίση του ευρώ. Παρακολουθούμε όλοι με ανησυχία την αδυναμία των ηγετών των ευρωπαϊκών κρατών να πάρουν γενναίες, τολμηρές αποφάσεις που έχει ανάγκη η Ευρώπη, για να βγούμε από αυτό το αδιέξοδο που σήμερα υπάρχει και να δημιουργήσουμε καλύτερες συνθήκες για το αύριο.

Διαπιστώνουμε ακόμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι πολλές φορές χανόμαστε στο παρελθόν και δεν ασχολούμαστε με το μέλλον. Πολλές φορές περισσότερο αναλώνουμε τις δυνάμεις μας, για να αποδίδουμε ευθύνες για το παρελθόν και όχι να βρούμε λύσεις για το αύριο που έχει ανάγκη ο τόπος μας. Μεμψιμοιρούμε, τελικά, για το σήμερα και δεν σχεδιάζουμε το μέλλον.

Τον προϋπολογισμό, που συζητάμε αυτές τις ημέρες στη Βουλή, είναι φανερό ότι τον συντάξαμε μέσα σε αυτές τις συνθήκες, μέσα σε αυτό το διεθνές περιβάλλον. Οφείλαμε να έχουμε γνώση –και είχαμε καλή γνώση– για το πού βρίσκεται η χώρα μας, ότι δηλαδή η χώρα μας έχει το μεγαλύτερο έλλειμμα από όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ότι έχει ένα από τα μεγαλύτερα χρέη στον κόσμο. Πιο συγκεκριμένα, είναι τέταρτη στον πίνακα κατάταξης των χωρών με το μεγαλύτερο δημόσιο χρέος σε όλο τον κόσμο.

Συγχρόνως, ξέρουμε πολύ καλά ότι η χώρα μας έχει μια παραγωγική βάση, η οποία είναι αποδιοργανωμένη, μία αδύναμη παραγωγική βάση. Ξέρουμε πολύ καλά ότι καταναλώνουμε περισσότερα από ό,τι παράγουμε. Κάποια στιγμή, λοιπόν, θα έπρεπε να σοβαρευτούμε και να σχεδιάσουμε το μέλλον με σοβαρότητα. Και σ' αυτόν τον προϋπολογισμό, όπως και στον προϋπολογισμό του 2010 που συζητούσαμε πριν από ένα χρόνο, βάλαμε ως κεντρικό μας στόχο να νοικοκυρέψουμε την οικονομία μας, να βγούμε από το αδιέξοδο, να μειώσουμε τελικά το έλλειμμα, να τακτοποιήσουμε τα δημοσιονομικά μας.

Γίνεται μεγάλη κριτική όλες αυτές τις ημέρες από συναδέλφους της Αντιπολίτευσης ότι δεν πετύχαμε τους στόχους, ότι ξεφύγαμε στα έσοδα, στις δαπάνες, ότι είχαμε αποκλίσεις σε αυτό που σχεδιάσαμε. Είναι αλήθεια. Είχαμε αποκλίσεις και μερικές φορές σοβαρές αποκλίσεις. Θα ήθελα, όμως, να πω δύο πράγ-

ματα.

Πρώτον, θεωρώ ότι είναι από τους ελάχιστους προϋπολογισμούς, αν όχι ο μοναδικός προϋπολογισμός, όπου κεντράραμε σ' ένα στόχο και τελικά τον πετύχαμε. Πετύχαμε να μειώσουμε το έλλειμμα όσο είχαμε σχεδιάσει, δηλαδή, κατά έξι μονάδες.

Και βεβαίως, αλλάξαμε πάρα πολλές φορές και πολλές φορές είμαστε ανακόλουθοι με αυτά που είπαμε. Είναι, όμως, προτιμότερο να αδιαφορούμε, παρά να κεντράρουμε στο στόχο μας; Δεν είναι προτιμότερο δηλαδή να κάνουμε αλλαγές και διορθωτικές κινήσεις, προκειμένου στο τέλος να πετύχουμε το στόχο μας, παρά να αδιαφορούμε; Ε, λοιπόν, αυτό κάναμε εμείς. Κάναμε διορθωτικές κινήσεις, κάναμε αλλαγές στη διάρκεια της πορείας και θεωρώ ότι πετύχαμε το βασικό μας στόχο.

Στο ίδιο κλίμα και με τον ίδιο στόχο συντάχθηκε –και συζητούμε τώρα– ο προϋπολογισμός για το 2011. Είναι ο ίδιος ακριβώς στόχος. Να μειώσουμε ακόμη περισσότερο το έλλειμμα, να μαζέψουμε και να νοικοκυρέψουμε τα δημοσιονομικά πράγματα της χώρας μας. Υπάρχει ένας στόχος, ένα πρόγραμμα, ένα σχέδιο, μέχρι το 2014 το έλλειμμα από 36 δισεκατομμύρια να το φτάσουμε στα 6 δισεκατομμύρια, για να μπορέσουμε τελικά να διαχειριστούμε το δημόσιο χρέος της χώρας, για να μπορέσουμε τελικά να μιλήσουμε για ανάπτυξη, πρόοδο, ευημερία, για ένα καλύτερο αύριο για τα παιδιά μας.

Στο χρόνο που έχω, θέλω να κάνω μερικές παρατηρήσεις. Πρώτη παρατήρηση. Κάνουμε πάρα πολύ καλά που προσπαθούμε και έχουμε στόχο το 2011 να μειώσουμε τις δαπάνες στο χώρο της υγείας, αλλά πρέπει να πούμε τις σπατάλες στο χώρο της υγείας. Δεν θα πρέπει με αυτή την προσπάθεια, με αυτή τη μείωση των δαπανών στο χώρο της υγείας, να μειώσουμε και την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών υγείας. Και εδώ χρειάζεται μεγάλη προσοχή, γιατί κακή λειτουργία της διοίκησης, κακή λειτουργία των διοικήσεων που έχουμε στα νοσοκομεία, αβλεψίες και παραλείψεις, μπορούν να οδηγήσουν στο συμπέρασμα τους Έλληνες πολίτες και τους συμπολίτες μας σε κάθε νομό, ότι τελικά μειώνουμε τις παρεχόμενες υπηρεσίες, υποβαθμίζουμε τις υπηρεσίες που προσφέρει το ΕΣΥ.

Δεύτερη παρατήρηση, που έχει να κάνει με τις ΔΕΚΟ. Καλά κάνουμε και καλά κάναμε προχθές και ψηφίσαμε στο πολυνομοσχέδιο την περικοπή των αποδοχών στον ευρύτερο δημόσιο τομέα στις ΔΕΚΟ. Πρέπει, όμως, συγχρόνως να καταρτίσουμε ένα σοβαρό σχέδιο εξυγίανσης για κάθε ΔΕΚΟ, για να είμαστε και αξιόπιστοι απέναντι στους Έλληνες πολίτες, γιατί δεν αρκεί μόνο η μείωση των μισθών για να πετύχουμε το στόχο μας.

Τρίτη παρατήρηση. Για να πετύχουμε όλη αυτήν την τιτάνια πραγματικά προσπάθεια, πρέπει να αναδιοργανώσουμε, να ανασυγκροτήσουμε το κράτος. Με αυτό το κράτος που έχουμε, με αυτήν την διοίκηση που έχουμε, δεν είναι σίγουρο ότι θα πετύχουμε. Πρέπει, λοιπόν, να συνεχίσουμε και να εντείνουμε αυτές τις προσπάθειες που έγιναν τον προηγούμενο χρόνο. Θα πρέπει το κράτος να λειτουργήσει πραγματικά με σχέδιο. Θα πρέπει να κάνουμε γρήγορα τις μετατάξεις που απαιτούνται. Δεν μπορεί την ίδια στιγμή να λέμε ότι έχουμε ένα υπερδιογκωμένο κράτος, ότι έχουμε πολύ περισσότερους δημοσίου υπαλλήλους από όσους χρειάζεται –και είναι αλήθεια– και την ίδια στιγμή να υπάρχουν υπηρεσίες, οι οποίες δεν έχουν υπαλλήλους, δεν είναι στελεχωμένες. Αναφέρομαι παραδείγματος χάριν στην Κτηματική Υπηρεσία του Νομού μου της Λευκάδας, όπου δεν έχει ανθρώπους να λειτουργήσει και για να οριοθετηθεί ένας αιγιαλός και μια παραλία χρειάζονται δυο χρόνια και δεν μπορούν να προστατεύσουν και τη δημόσια υπηρεσία. Πρέπει δηλαδή, τελικά το κράτος, τα Υπουργεία και οι Υπουργοί να λειτουργήσουν με ένα master plan. Πρέπει να υπάρχει προγραμματισμός δράσεων, στόχων, ενεργειών και απολογισμός και πρέπει να γίνονται και διορθωτικές κινήσεις στην πορεία, προκειμένου να πετύχουμε τους στόχους που θα βάλουμε. Πρέπει τελικά να δανειστούμε τη λειτουργία του ιδιωτικού τομέα και τα εργαλεία και τα μέσα που έχει ο ιδιωτικός τομέας στις διαδικασίες, στον προγραμματισμό και στη διαχείριση των προβλημάτων.

Το τελευταίο που θέλω να πω είναι ότι για να πετύχουμε, θα πρέπει πραγματικά να υπάρξει μια πανοραμική. Πρέπει όλοι να έχουμε συμμετοχή σ' αυτήν την προσπάθεια. Χρειάζεται ένας συ-

ναγερμός κυριολεκτικά. Θα πρέπει το κράτος να λειτουργήσει καλύτερα. Η ελληνική Δημόσια Διοίκηση να λειτουργήσει καλύτερα. Οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης να λειτουργήσουν καλύτερα και να καταλάβουν την προσπάθεια που κάνει η χώρα και το πρόβλημα που έχει η χώρα. Θα πρέπει να λειτουργήσουν καλύτερα οι ελληνικές επιχειρήσεις, οι οποίες μέχρι σήμερα ξέρουμε πώς λειτουργήσαν. Θα πρέπει και αυτές να αναλάβουν τις ευθύνες τους, να οργανωθούν περισσότερο, να βάλουν στόχους, να έχουν σχέδιο, να προσβλέπουν στο αύριο και στο μέλλον και όχι μόνο στο σήμερα. Πρέπει να καταλάβουν ότι λειτουργούν σε ένα ανταγωνιστικό περιβάλλον και δεν ζουν μόνο από το κράτος.

Θα πρέπει και ο πνευματικός κόσμος της χώρας να κάνει και αυτός το καθήκον του. Οι ακαδημαϊκοί μας, οι πανεπιστημιακοί μας, όλη η ακαδημαϊκή κοινότητα, πρέπει να βγουν μπροστά, να προσπαθήσουν να δώσουν τον καλύτερο εαυτό τους να εμπνεύσουν τελικά τους Έλληνες πολίτες. Αν όλα αυτά τα κάνουμε, εγώ είμαι αισιόδοξος ότι στο τέλος θα πετύχουμε. Θα βγούμε από το αδιέξοδο, θα κερδίσουμε τη μάχη.

Με αυτές τις σκέψεις καταθέτω τη στήριξή μου, την υπερψήφισή μου στον προϋπολογισμό για το 2011.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Μαργέλη.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Γεώργιος Καρασμάνης Βουλευτής Νέας Δημοκρατίας από το Νομό Πέλλης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Το αν θα έχετε ένα λεπτό επιπλέον, επειδή είστε κοσμήτωρ της Βουλής, θα εξαρτηθεί από τη συντομία του λόγου σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Θα προσπαθήσω, κύριε Πρόεδρε, να δώσω ταχύτητα στο λόγο μου, για να τελειώσω σύντομα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εντάξει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εν μέσω της σοβαρότερης οικονομικής κρίσης που έχει γονατίσει τη χώρα και οδηγεί το λαό στα όρια της απόγνωσης, περιμέναμε έναν προϋπολογισμό ευέλκτο, καινοτόμο, να δίνει έμφαση και κίνητρα για την αντιμετώπιση της βαθιάς ύφεσης, για την αναζωογόνηση της αγοράς, για τη συγκράτηση των τρομακτικών ρυθμών αύξησης της ανεργίας, για την ανακούφιση των ευπαθέστερων κοινωνικών ομάδων. Αντ' αυτού, έχουμε έναν προϋπολογισμό στον οποίο οι μόνοι χαρακτηρισμοί που αρμόζουν είναι: Αναξίπιστος, αναποτελεσματικός, κοινωνικά άδικος και ανάλητος, φοροεισπρακτικός και προδήλως αντιαναπτυξιακός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κοινωνικά άδικος ο προϋπολογισμός. Θεωρείτε κοινωνική πολιτική την επίθεση –διότι πρόκειται περί επίθεσης– στις τρίτεκνες και πολύτεκνες οικογένειες, αποστερώντας τα πολυτεχνικά επιδόματα με την καθιέρωση εισοδηματικών κριτηρίων; Αυτοί οδήγησαν μια οικονομία στα τάρταρα και βρήκατε να ο εφορμόσετε σε μια χώρα που βουλιάζει δημογραφικά και εξελίσσεται σε χώρα γερόντων; Δεν παραδειγματιστήκατε, ούτε από το γεγονός ότι πριν από μια δεκαετία δική σας κυβέρνηση επιχείρησε να κάνει το ίδιο και το Συμβούλιο της Επικρατείας το απέρριψε ως παράνομο;

Έρχεστε, κύριοι της κυβέρνησης, και επιβάλλετε περαίωση σε απασχολούμενους με τα μπλοκάκια. Θα σώσει την οικονομία η γενιά των 700 ευρώ, ή θα τη σώσουν οι νέοι αγρότες με την τήρηση βιβλίων, όπου επιβάλλετε και σε αυτούς περαίωση; Επιβάλλετε πρόσθετα μέτρα στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και στους μικροεμπόρους. Έχετε υπ' όψιν τα στοιχεία που κατέθεσε η Εθνική Συνομοσπονδία Ελληνικού Εμπορίου; Διαβάσατε τι λένε για τα φετινά Χριστούγεννα; Ο Τζίρος του λιανικού εμπορίου –λένε– ότι θα είναι χαμηλότερος, κατά 3 δισεκατομμύρια από την αντίστοιχη περίοδο. Με όλα αυτά, υπάρχει κανείς που να πιστεύει σ' αυτήν την Αίθουσα ότι αυτές οι μέρες θα είναι μέρες γιορτής; Χριστούγεννα φτώχειας, με ένα λαό σε απόγνωση που για πρώτη φορά εδώ και δεκαετίες δεν παίρνει το δώρο των Χριστουγέννων που το περίμενε ο κάθε οικογενειάρχης κάθε χρόνο.

Θέλατε να ακούσετε και ένα παγκόσμιο ρεκόρ αναποτελεσματικότητας; Στον προϋπολογισμό κάνατε περικοπές 3,9% του ΑΕΠ. Τι προσδοκάτε να πετύχετε από αυτό, εάν το καταφέρετε;

Μείωση του ελλείμματος, κατά 0,8% και προσπαθείτε σοβαρά να μας πείσετε ότι μ' αυτήν την αλλοπρόσκληση πολιτική σας θα μπορέσετε κάποια στιγμή να μηδενίσετε το έλλειμμα; Που βασίζετε αυτήν την αισιοδοξία; Έχετε διαψευστεί σε όλες σας τις προβλέψεις. Σας ξέφυγαν τα έσοδα, σας ξέφυγαν οι δαπάνες, σας ξέφυγε ο προϋπολογισμός, πολύ φοβάμαι ότι σας έχει ξεφύγει γενικά ο έλεγχος της οικονομίας με ό,τι αυτό εξυπακούεται και συνεπάγεται για τη χώρα.

Να καταθέσω ένα ακόμη κατόρθωμά σας που έχει σχέση με την παρακράτηση του ΦΠΑ και με τη μη έγκαιρη επιστροφή του. Συγκρατείτε τεχνικά με λογιστικές αλχημείες το έλλειμμα για να δείξετε καλή διαγωγή στην τρόικα. Από την άλλη, όμως, καταφέρνετε τα τελειωτικά χτυπήματα στις επιχειρήσεις, στην αγορά, στους εργαζόμενους, στους παραγωγούς.

Να σας φέρω ένα παράδειγμα από το Νομό Πέλλης; Βιομηχανία μεταποίησης αγροτικών προϊόντων που απασχολούσε τριακόσιους εργαζόμενους και πλέον, έκλεισε πριν από ένα μήνα. Άλλες τριακόσιες οικογένειες στο δρόμο. Και γιατί μπήκε αυτό το λουκέτο, κύριοι της Κυβέρνησης; Γιατί εδώ και ένα χρόνο δεν αποδίδεται ΦΠΑ 1 εκατομμυρίου ευρώ και από την άλλη δεν δίνονται επιδοτήσεις από επενδυτικά προγράμματα 2 εκατομμυρίων ευρώ. Το κλείσιμο αυτής της βιομηχανίας που έδινε ψωμί, έδινε ζωή σε μια ολόκληρη περιοχή, έχει συγκλονίσει, όχι μόνο την αγορά, αλλά ολόκληρη την τοπική κοινωνία.

Και ένα άλλο παράδειγμα. Είκοσι εκατομμύρια ευρώ, τα οποία έπρεπε να εισπραχθούν ως ΦΠΑ στις μεταποιητικές βιομηχανίες συμπύρηνου ροδάκινου, παρακρατούνται.

Η συνέπεια αυτόνοστη. Οι βιομηχανίες δεν μπορούν να πληρώσουν τους ροδακινοπαραγωγούς για την πρώτη ύλη που παρέδωσαν. Η κατάσταση είναι τραγική και απελπιστική. Οι περισσότεροι είναι μονοκαλλιεργητές. Δεν έχουν άλλη πηγή εισοδήματος. Μαύρα Χριστούγεννα θα κάνουν αυτοί και οι οικογένειές τους, όπως μαύρα Χριστούγεννα θα κάνουν και οι άλλοι που δεν μπαίνει στα μαγαζιά τους κανένας πελάτης γιατί δεν υπάρχουν χρήματα.

Με τον προϋπολογισμό περιστέλλεται το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων που αποτελεί το καύσιμο που μπορεί να δώσει επανεκκίνηση στον κινητήρα της εθνικής μας οικονομίας. Μ' αυτόν τον τρόπο βαλτώνει η απορρόφηση των 32 δισεκατομμυρίων του ΕΣΠΑ, ενός προγράμματος που μπορεί να δώσει πνοή και ανάπτυξη σε όλη την ελληνική περιφέρεια. Θα δώσει δουλειά σε νέους ανθρώπους, θα καταβληθούν σημαντικά ποσά ΦΠΑ, θα πληρωθούν φόροι εισοδήματος, θα καταβληθούν ασφαλιστικές εισφορές στα ταμεία, θα δουλέψουν τα μαγαζιά. Μόνο με ανάπτυξη μπορεί να πάει ο τόπος μπροστά και η οικονομία και όχι με υπερφορολόγηση, η οποία οδηγεί στη συρρίκνωση.

Για να γίνει όμως αυτό, κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να επαναδιαπραγματευτούμε με την τρόικα για χρονικό διάστημα δύο, τριών ετών, να μην υποχρεωθούμε να καταβάλλουμε την εθνική συμμετοχή των 6 δισεκατομμυρίων στα 32 δισεκατομμύρια που είναι όλο το ΕΣΠΑ, με το επιχείρημα ότι η χώρα μας βρίσκεται σε διηνεκική οικονομική κατάσταση. Έχετε τη δυνατότητα, έχετε το σθένος να το διαπραγματευτείτε αυτό; Να έχετε όμως κατά νου ότι η καθυστέρηση υλοποίησης του ΕΣΠΑ προκαλεί μοιραία καθυστερήσεις σε έργα υποδομής και μάλιστα ζωτικής σημασίας.

Θα μιλήσω πάλι για το νομό μου με απτά παραδείγματα, ότι λόγω της καθυστέρησης υλοποίησης του ΕΣΠΑ ένας σημαντικός δρόμος Χαλκηδόνα – Γιαννιτσά – Έδεσσα κοντεύει να καταντήσει γεφύρι της Άρτας, πέρα από το γεγονός ότι τα 120 εκατομμύρια είναι εξασφαλισμένα. Έπρεπε το έργο αυτό να είχε δημοπρατηθεί από το πρώτο εξάμηνο του 2010.

Για ένα ακόμη μεγάλο έργο, το φράγμα Αλμωπαίου ποταμού, έργο πνοής για το νομό, έχει ενταχθεί η μελέτη του στο ΕΣΠΑ με εξασφαλισμένη τη χρηματοδότηση 3,4 εκατομμύρια ευρώ, έχετε παύσει τη διαδικασία αξιολόγησης των προσφορών. Την ίδια τύχη έχουν και άλλα έργα τα οποία δεν έχω τη δυνατότητα του χρόνου να τα αναλύσω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η προσπάθεια για τη σωτηρία της χώρας είναι υπόθεση όλων μας. Ασκοούμε αντιπολίτευση συνέπειας και ευθύνης. Θα είμαστε στο πλευρό της κάθε προσπάθειας που εγγυάται την προάσπιση των εθνικών μας συμφερό-

ντων. Λέμε «ναί» στις σωστές διαρθρωτικές αλλαγές και στη δημοσιονομική πειθαρχία. Αυτό ακριβώς που σας λέει κατ' επανάληψη ο Αρχηγός μας Αντώνης Σαμαράς και σας έχει προτείνει συγκεκριμένες τεκμηριωμένες προτάσεις ανάκαμψης και ανάπτυξης, αλλά δεν ακούτε.

Είμαστε όμως απέναντί σας στην ακατανόητη πρόθεσή σας για νέα φορολογητική πολιτική που δρομολογείτε επί δικαίων και αδικιών. Εμείς δεν πλειοδοτούμε σε λαϊκισμούς, δεν κατεβάζουμε ορδές λαού στους δρόμους απλά και μόνο για να κάνουμε αντιπολίτευση. Αυτά αποτελούν δικές σας πρακτικές.

Ασφαλώς γνωρίζετε καλά ότι αν η δική μας κυβέρνηση είχε πάρει αυτά τα τρομακτικά μέτρα, κάποιος θα ανέβαιναν στα κεραμίδια, κάποιος θα είχαν κατεβάσει το λαό να ξηλώνει τα πεζοδρόμια. Για μας πάνω από όλα το συμφέρον της πατρίδας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Καρασμάνη.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Σπηλιόπουλος Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Αχαΐας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2011 δεν είναι ένας απλός συνηθισμένος προϋπολογισμός. Δεν είναι ένας προϋπολογισμός που θα φέρει βελτιώσεις στη ζωή των Ελλήνων πολιτών. Είναι ένας προϋπολογισμός δύσκολος, είναι ένα δύσκολο μονοπάτι, αναγκαίο όμως για τη σωτηρία και την ανόρθωση της χώρας.

Πρέπει το 2011 η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να εφαρμόσει με απόλυτη επιτυχία ένα δύσκολο προϋπολογισμό και μαζί ένα ευρύ φάσμα αλλαγών και μεταρρυθμίσεων μέσα σε ένα εξαιρετικά δύσκολο οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον. Για το λόγο αυτό η κριτική στον προϋπολογισμό του 2011 είναι εύκολη δουλειά. Ας συνειδητοποιήσουμε όμως όλοι μας ότι η καταγγελία και ο λαϊκισμός δεν πείθουν πια τους πολίτες. Οι πολίτες ζητούν αυτοκριτική και τιμωρία των υπευθύνων για τα δεινά του τόπου. Ζητούν σχέδιο και πρόγραμμα εξόδου από την κρίση. Ζητούν αποτέλεσμα και δίκαιη κατανομή των βαρών. Ζητούν προτάσεις και ρεαλιστικές ιδέες. Και βεβαίως ζητούν την ελπίδα και το όραμα για μια νέα πορεία απαλλαγμένη από τα βάρη του παρελθόντος.

Είναι πλέον σαφές ότι η χώρα μας και οι πολίτες πληρώνουν τον εκτροχιασμό που είχε τα τελευταία χρόνια η οικονομία μας, αλλά και η χώρα γενικότερα δυστυχώς από την έλλειψη υπεύθυνης πολιτικής ηγεσίας, από το πελατειακό κράτος, τον νεοπλουτισμό και τη σπατάλη. Το έλλειμμα πολιτικής ηγεσίας και συνάμα πνευματικής και επιχειρηματικής ηγεσίας οδήγησαν την πατρίδα μας στην κατηφόρα.

Η προσπάθεια που καταβάλλει σήμερα η χώρα γίνεται σε ένα δύσκολο και γκρίζο ευρωπαϊκό περιβάλλον με χαρακτηριστικά το έλλειμμα φωτισμένης και ικανής ηγεσίας, την απουσία οράματος και συνοχής για μια κοινή ευρωπαϊκή πορεία. Παρατηρούμε δυστυχώς στην Ευρωπαϊκή Ένωση την αναβίωση προσπαθειών για επανεθνικοποίηση των ευρωπαϊκών οικονομικών πολιτικών. Κάποια κράτη βέβαια τα ευνοεί αυτή η προσπάθεια. Βλάπτει όμως το συνολικό οικοδόμημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την ισχυροποίηση της Ευρώπης.

Σ' αυτήν τη δύσκολη καμπή η χώρα μας χρειάζεται αφύπνιση ολόκληρης της πολιτικής ηγεσίας του τόπου και υπεύθυνη στάση με γνώμονα το εθνικό συμφέρον. Δεν φτάνει όμως μόνο αυτό. Η πνευματική ηγεσία και γενικότερα οι άνθρωποι του πνεύματος πρέπει να φωτίσουν την προσπάθεια της χώρας μακριά από το λαϊκισμό και την εύκολη καταγγελία.

Επίσης, επιχειρηματική ηγεσία και επιχειρηματική κοινότητα να μη βλέπουν την κρίση σαν ευκαιρία για την αύξηση του πλουτισμού τους ή για την κατάκτηση θέσεων και ρυθμίσεων εις βάρος των εργαζομένων.

Σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πολίτες είναι απαισιόδοξοι. Τα εισοδήματά τους μειώνονται. Η ανεργία αποτελεί νάρκη στα θεμέλια της κοινωνίας. Οι οικογένειες τα βγάζουν δύσκολα πέρα. Οι νέοι απογοητεύονται και αποστασιοποιούνται και

δυστυχώς μένει ανεκμετάλλευτη αυτή η ελπίδα του έθνους. Χρειαζόμαστε επειγόντως μια νέα ελπίδα, ένα νέο όραμα να σώσουμε τη χώρα και να χτίσουμε μια υγιή και στέρεα πορεία για το μέλλον.

Με τον προϋπολογισμό του 2011 κάνουμε ένα βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση, χρειαζόμαστε όμως αντοχή της πολιτικής ηγεσίας και την ικανότητα για την υλοποίηση αυτών που σχεδιάζουμε. Ο λαός κατανοεί και ίσως αισθάνεται κάπου και ένα μικρό δικό του μερίδιο ευθύνης, διότι ανέχθηκε τα προηγούμενα χρόνια μια λαθεμένη πορεία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΞΗ**)

Στον προϋπολογισμό του 2011 κάνουμε ένα ακόμη βήμα για την δημοσιονομική εξυγίανση της χώρας. Αυτό ασφαλώς γίνεται με δυσκολίες γιατί πρέπει το πρόγραμμα αυτό να εφαρμοστεί μέσα σε ένα κλίμα οικονομικής ύφεσης. Επιτυχία, όμως, χωρίς την ανάπτυξη δεν θα υπάρξει. Πρέπει το συντομότερο δυνατόν να επανέλθουμε σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Ασφαλώς αυτό δεν γίνεται με το πάτημα ενός κουμπιού. Χρειάζεται σχέδιο με στόχους, ρεαλισμό, με αξιοποίηση των εθνικών πλεονεκτημάτων και την κινητοποίηση όλων των δυνάμεων.

Πολλές φορές ακούμε ότι καθυστερεί ο αναπτυξιακός νόμος ο οποίος, πράγματι, είναι ένα χρήσιμο εργαλείο, αλλά δεν αποτρέπει πανάκεια και δεν θεραπεύει όλα τα προβλήματα ανάπτυξης της χώρας. Αναπτυξιακούς νόμους είχαμε και στο παρελθόν, αλλά η συμβολή τους ήταν μικρή. Σήμερα η χώρα χρειάζεται μια συμφωνία ανάπτυξης, ένα μνημόνιο, θα έλεγα, ανάπτυξης. Και όπως το κάθε Υπουργείο σήμερα έχει το δικό του κομμάτι από το μνημόνιο να εφαρμόσει, έτσι θα πρέπει να έχει και το δικό του μνημόνιο ανάπτυξης με στόχους, χρονοδιαγράμματα και βέβαια αυστηρή επιτήρηση και εφαρμογή. Υπάρχουν υγιείς τομείς στη χώρα μας που μπορούν, πραγματικά, να κινητοποιήσουν την ανάπτυξη, όπως τα τρόφιμα, ο τουρισμός, η ενέργεια και η ναυτιλία που μπορούμε να τους αξιοποιήσουμε.

Κύριοι συνάδελφοι, θα αναφερθώ εδώ και για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων είναι, πράγματι, ένα χρήσιμο εργαλείο και η μείωσή του είναι λάθος γιατί είναι κρίσιμο για την ανάπτυξη της χώρας. Ελπίζουμε αυτήν τη χρονιά τα 8,5 δισεκατομμύρια που έχουν προϋπολογιστεί να μην έχουν περικοπές και να χρησιμοποιηθούν κυρίως για να εισρεύσουν οι πόροι των συγχρηματοδοτούμενων έργων από την Ευρωπαϊκή Ένωση και να προχωρήσουν γρηγορότερα τα έργα, να υπάρξουν απαλλοτριώσεις στα συγχρηματοδοτούμενα και στις συμβάσεις παραχώρησης που σήμερα καθυστερούν.

Εδώ θέλω να κάνω μια παρατήρηση. Πρόσφατα το IOBE ανακοίνωσε στην Επιτροπή Έρευνας και Τεχνολογίας, όπου είχαμε καλέσει τον κ. Στουρνάρα, το Γενικό Διευθυντή ότι ο καλύτερος πολλαπλασιαστής της ανάπτυξης είναι το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Μία μονάδα αύξησης του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων αυξάνει μεσοπρόθεσμα πέντε μονάδες το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν. Άρα, λοιπόν, φαίνεται η σημασία του, η συμβολή του στην ανάπτυξη και στην ανόρθωση της χώρας.

Οι συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα που είναι ένα χρήσιμο εργαλείο, δυστυχώς δεν ενεργοποιήθηκαν ακόμα. Παρ' ότι το νόμο που είχε ψηφίσει η Νέα Δημοκρατία, τον είχαμε ψηφίσει κι εμείς, παρά τις αντιρρήσεις, τις αδυναμίες και τα προβλήματα που είχε ακόμη δεν έχει εφαρμοστεί.

Πρέπει να εφαρμοστεί σε κρίσιμους τομείς της οικονομίας, όπως στην ενέργεια, στα απορρίμματα, στον τουρισμό κι όχι σε έργα που δεσμεύουν το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Πρέπει να εφαρμοστεί σε έργα και σε δράσεις που θα φέρουν πόρους στην οικονομία μας και κυρίως νέες μεθόδους, καινοτομίες και νέες τεχνολογίες.

Η οικοδομή επίσης, είναι ένα χρήσιμο εργαλείο για την ανάπτυξη της χώρας που τώρα έχει φρενάρει. Θεωρώ θετικό ότι θα υπάρξει απαλλαγή του πόθεν έσχες από την πρώτη κατοικία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, σε μισό λεπτό.

Δεν φθάνει όμως αυτό, πρέπει να γίνουν κι άλλα πράγματα κι

όχι πράγματα που χρειάζονται χρήματα. Πρέπει να δώσουμε θεσμικές λύσεις σε πολλά προβλήματα που υπάρχουν για να προχωρήσει η οικοδομή.

Παραδείγματος χάριν, σήμερα με μία απόφαση από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, ουσιαστικά δεν χτίζεται κανένας οικισμός της χώρας με το διάταγμα του '85. Μιλάμε σχεδόν για το σύνολο των οικισμών της χώρας. Γιατί αυτό το θέμα να μην έχει λυθεί ή να μην μπορεί να λυθεί;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας θέλω να πω ότι υπάρχει ένα ερώτημα από το λαό και τους πολίτες: «Υπάρχει ελπίδα;». Η απάντηση είναι ότι «ναι», υπάρχει ελπίδα και το λέμε με βεβαιότητα. Όμως χρειάζεται όλοι μαζί να κατανοήσουμε ότι έχουμε ένα μακρύ και δύσκολο δρόμο και χρειαζόμαστε δεβαίως αντοχές. Γι' αυτό όλες οι πλευρές, όλοι οι πολίτες και κυρίως η πολιτική ηγεσία του τόπου πρέπει να το κατανοήσει αυτό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Σπηλιόπουλο, Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Αχαΐας.

Το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής Αττικής, κ. Αθανάσιος Λεβέντης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο τόπος μας δοκιμάζεται σκληρά από την παγκόσμια οικονομική κρίση, προϊόν βέβαια του καπιταλιστικού συστήματος που πλήττει πιο πολύ τις αδύναμες χώρες. Όμως και στις αδύναμες χώρες αλλά και σε όλες τις χώρες πλήττει πολύ περισσότερο τα αδύναμα οικονομικά στρώματα κι αυτό το ζούμε και στη χώρα μας.

Υποβαθμίζεται βέβαια κατακόρυφα το οικονομικό και βιοτικό επίπεδο όλου του ελληνικού λαού κι εδώ βέβαια, δεν πάσχουν μόνο τα χαμηλότερα οικονομικά στρώματα, αλλά και τα μεσαία στρώματα, εκτός από μία υψηλή οικονομική αριστοκρατία.

Η ανεργία καλπάζει και βάλλεται κατ' εξοχήν το κράτος πρόνοιας που είναι μόνιμος στόχος της οικονομίας της αγοράς και του κέρδους. Τα εργασιακά δικαιώματα που κατακτήθηκαν με αγώνες, θυσίες, με αίμα μέσα σε εκατονταετίες, ποδοπατούνται κυριολεκτικά. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το τελευταίο νομοσχέδιο που προώθησε η Κυβέρνηση με διαδικασίες κατεπεύγοντες και ψήφισε η κυβερνητική πλειοψηφία πριν από λίγες μέρες.

Καταργήθηκε ο δέκατος τρίτος και δέκατος τέταρτος μισθός στο δημόσιο και έπεται ο ιδιωτικός τομέας. Περιορίζονται σημαντικά οι αμοιβές τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα. Περικόπτονται οι συντάξεις, τα επικουρικά, οι υπερωρίες.

Μία ιδιότυπη οικονομική κατοχή έχει επιβληθεί στη χώρα με απόλυτο κυρίαρχο το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Το μνημόνιο δεσπόζει στη ζωή μας, αυτό το μνημόνιο που εμείς ως Δημοκρατική Αριστερά καταψήφισαμε και κάθε τρεις και πέντε αυτό το μνημόνιο επικαιροποιείται και πάντα προς το χειρότερο.

Ο προϋπολογισμός του 2011 αναδύει αυτό το άρωμα του τρίτου επικαιροποιημένου μνημονίου και οι επικαιροποιήσεις υπογράφονται από τον Υπουργό Οικονομικών που έχει αναδειχθεί στον απόλυτο κυρίαρχο της ζωής όλων μας εν αγνοία του Κοινοβουλίου, σύμφωνα με διάταξη που πέρασε ο κύριος Υπουργός και παρά τις κατηγορηματικές δεσμεύσεις ότι αυτές οι πράξεις των επικαιροποιήσεων θα έρθουν τουλάχιστον για συζήτηση και έγκριση στη Βουλή.

Επειδή ο χρόνος είναι εξαιρετικά περιορισμένος δεν θα μπορέσω να επεκταθώ σε άλλα θέματα που είναι επίσης καθοριστικά, αλλά θα περιοριστώ περισσότερο στο κράτος πρόνοιας και ειδικότερα στα θέματα της υγείας, σύμφωνα με ορισμένες θέσεις και κάποιους αριθμούς που καταγράφονται στον προϋπολογισμό, αλλά και στο τρίτο επικαιροποιημένο μνημόνιο που αυτό θα καθορίσει τη λειτουργία και την αποτελεσματικότητα του προϋπολογισμού για το 2011.

Αυτό το επικαιροποιημένο μνημόνιο, λοιπόν, είδε πρόσφατα το φως της δημοσιότητας και αναφέρομαι πιο πολύ στο μνημόνιο γιατί αυτό θα είναι ο ουσιαστικός προϋπολογισμός που θα λειτουργήσει.

Δίνει πρωταρχική έμφαση σε δύο διαρθρωτικά προβλήματα:

στις δαπάνες υγείας και στις δημόσιες επιχειρήσεις. Και όσον αφορά στις μεταρρυθμίσεις στον τομέα της υγείας αναφέρει ότι υπολογίζεται εξοικονόμηση 1/2% του ΑΕΠ το 2011. Δηλαδή περίπου 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ θα υπάρξουν εξοικονομήσεις από τις δαπάνες υγείας.

Ποιες είναι αυτές οι δαπάνες υγείας; Στον προϋπολογισμό αναφέρεται ότι οι δαπάνες υγείας για το 2011 θα είναι 6,1 δισεκατομμύρια ευρώ σε σχέση με το 4,7 δισεκατομμύρια που ήταν το 2010. Εδώ όμως θα έχουμε περικοπές, όπως αναφέρει το μνημόνιο. Ποιόν να πιστέψουμε; Νομίζω ότι το μνημόνιο είναι αυτό που θα επικρατήσει.

Επίσης, οι δαπάνες πρόνοιας το 2011 θα είναι 830 εκατομμύρια ευρώ, λέει ο προϋπολογισμός. Το 2010 είχαμε 998 εκατομμύρια ευρώ.

Αναφέρει επίσης, διέγερση της λίστας των μη εγκρινομένων φαρμάκων. Δηλαδή, θα υπάρχουν φάρμακα, αυτά που είχαμε ως τώρα, τα οποία δεν τα ενέκριναν. Και θα έπρεπε να επιβαρύνουν τον πολίτη. Τώρα αυτή η λίστα θα διευρυνθεί ακόμα περισσότερο. Θα υπάρξει μία ενοποίηση πακέτων παροχών μεταξύ των διαφόρων ταμείων. Λέει για κεντροποίηση των προμηθειών. Αυτή την κεντροποίηση προμηθειών είχε προσπαθήσει να την κάνει και ο κ. Αβραμόπουλος και κάθε τόσο διακήρυσσε από εδώ ότι θα είχαμε 500 εκατομμύρια οικονομία. Τα είδατε αυτά;

Θα υπάρχει επίσης ολοήμερη λειτουργία των νοσοκομείων και -σημειώστε το αυτό- μείωση στα αναλώσιμα και στις παρεχόμενες υπηρεσίες των νοσοκομείων και των κέντρων υγείας. Αυτό τι σημαίνει; Κατακόρυφη υποβάθμιση του ήδη πολύ χαμηλού επιπέδου των προσφερομένων υπηρεσιών υγείας.

Θα υπάρξουν όπως λέει, απογευματινά ιατρεία στα δημόσια νοσοκομεία και στα κέντρα υγείας για να βελτιωθούν οι υπηρεσίες και για να αυξηθούν τα έσοδα. Και πώς θα το πετύχουμε αυτό; Αυξάνοντας αυτό το τέλος που βάλαμε, το εισιτήριο των 3 ευρώ, τώρα θα το κάνουμε 5 ευρώ από το 2011.

Επίσης, λέει ότι επεκτείνει αυτήν τη χρέωση και στις αδικαιολόγητες επισκέψεις στα επείγοντα περιστατικά. Κύριοι Υπουργοί, σας παρακαλώ προσέξτε. Ποιος θα κρίνει αν είναι αδικαιολόγητη η επίσκεψη στα επείγοντα περιστατικά; Για παράδειγμα έχει κάποιος έναν πόνο. Μπορεί να είναι ένα έμφραγμα, μπορεί και να μην είναι κάτι. Αν δεν είναι κάτι δηλαδή, αυτός θα επιβαρυνθεί; Ποιος το ξέρει; Ή κι εάν είναι ένας τραυματίας. Υπάρχει μεγάλος κίνδυνος να έχουμε πάρα πολλά και οδυνηρά παρατραγουδά.

Επίσης, λέει και κάτι άλλο το μνημόνιο, ότι θα υπάρξει ιδιωτικοποίηση της κρατικής περιουσίας. Γενικό ξεπούλημα θα το έλεγα εγώ, μιας και περιμένουν να εισπράξουν τουλάχιστον 7 δισεκατομμύρια ευρώ από απευθείας πωλήσεις, δημοπρασίες και παραχωρήσεις.

Θα υπάρξει λέει και ολοκλήρωση της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης, η οποία σύμφωνα με ενημέρωση που μας έκανε πρόσφατα, πριν από λίγες μέρες ο κ. Κουτρομάνης, στοχεύει στο να περιοριστεί το κόστος της ασφαλιστικής δαπάνης από το 10% του ΑΕΠ στο 7,5%.

Και το κερασάκι είναι ότι αν η εφαρμογή των παραπάνω μέτρων είναι ανεπαρκής, η Κυβέρνηση θα εφαρμόσει μέτρα μετά από συζητήσεις με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το προσωπικό του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Από αγορά ιατρικών υπηρεσιών και αγαθών θα έχουμε επίτευξη σημαντικής μείωσης των δαπανών κατά 25% και θα υπάρξει σύναψη συμφωνιών για τις τιμές με βάση την αγοραζόμενη ποιότητα. Μιλάμε για ιατρικές υπηρεσίες και μιλάμε για αγοραζόμενη ποσότητα των ιατρικών υπηρεσιών.

Δεν είναι πράγματα αυτά. Στην ιατρική δεν μπορείς να έχεις αυτή την μπακαλίστικη λογική.

Επίσης, ένα άλλο καίριο ζήτημα είναι ότι οι προσλήψεις περιορίζονται πια σε όλο το δημόσιο τομέα. Πέντε φεύγουν κι ένας έρχεται.

Φεύγουν ήδη κατά χιλιάδες το νοσηλευτικό προσωπικό, το

οποίο ήταν ανεπαρκέστατο και δεν προσλήφθηκε, σύμφωνα με τις διακηρύξεις και τις εξαγγελίες της Κυβέρνησης και από παλαιότερα της Νέας Δημοκρατίας και της τωρινής Κυβέρνησης. Ούτε γιατροί προσλήφθηκαν. Θα φεύγουν πέντε και θα προσλαμβάνεται ένας. Καταλαβαίνετε πού θα οδηγηθούμε. Και όλα αυτά όταν έχουμε τα ΑΜΕΑ, τις πολύτεχνες οικογένειες, τη «Βοήθεια στο Σπίτι».

Εμείς τι προτείνουμε; Προτείνουμε να υπάρξει ένας εξορθολογισμός του συστήματος. Να είναι δημόσιο και δωρεάν το σύστημα υγείας για όλους τους πολίτες. Να υπάρξει υγειονομικός χάρτης, ενιαίος φορέας υγείας, πρωτοβάθμια φροντίδα, προσλήψεις προσωπικού, πάταξη της διαπλοκής και της διαφθοράς στο σύστημα, έλεγχος των δαπανών, οι οποίες ούτως ή άλλως είναι πολύ χαμηλές και δεν έχουν περιθώριο περαιτέρω περιστολής.

Γι' αυτό λέμε ότι ο προϋπολογισμός του 2011 είναι ένας προϋπολογισμός αντιλαϊκός, άδικος, ταξικός, που φορολογεί σκληρότερα τα λαϊκά εισοδήματα, ευνοεί τους υψηλότερα οικονομικά ιστάμενους και έναν τέτοιο προϋπολογισμό εμείς σε καμμία περίπτωση δεν μπορούμε να τον ψηφίσουμε. Τον καταψηφίζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Λεβέντη.

Το λόγο έχει η κ. Αικατερίνη Φαρμάκη-Γκέκη, Βουλευτής Κορινθίας.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΦΑΡΜΑΚΗ-ΓΚΕΚΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήταν ψέματα βέβαια να πω ότι αισθάνομαι καλά που το 2010 ανατρέπονται κατακτήσεις δεκαετιών, που μειώθηκε το εισόδημα των εργαζομένων και που πολλά δεδομένα, στα οποία οι πολίτες βασίζαν τη μέχρι τώρα ζωή τους, δυστυχώς μεταβάλλονται βίαια. Είναι πραγματικά δε δύσκολο να το καταλάβει αυτό ένας απλός πολίτης, είναι δύσκολο ένας άνθρωπος που δεν έχει σχέση με δημοσιονομικά μεγέθη και νούμερα προϋπολογισμού, να αντιληφθεί το μέγεθος του προβλήματος, την κρισιμότητα της κατάστασης, το πώς ακριβώς φτάσαμε εδώ και να μην αντιδρά σε αυτές τις αλλαγές.

Το 2009 βρεθήκαμε σε μία πάρα πολύ δύσκολη θέση. Χρειάζομασταν 62,5 δισεκατομμύρια ευρώ, για να πληρώσουμε μισθούς και συντάξεις, να λειτουργήσει το κράτος, την ώρα που τα κρατικά έσοδα έφταναν μόλις τα 48,5 δισεκατομμύρια ευρώ και συγχρόνως, το δημόσιο χρέος ήταν στα 300 δισεκατομμύρια ευρώ. Ποιος δανειστής, ποιος λογικός άνθρωπος θα δάνειζε σε μία χώρα αυτό το ιλιγγιώδες ποσό, όταν αυτή η χώρα βρισκόταν σε συνθήκες κατάρρευσης και χρεοκοπίας, σε μία χώρα όπου δυστυχώς οι πολίτες ζούσαν σε ένα καθεστώς συνεχούς δανεισμού και κατανάλωσης και πλασματικής ανάπτυξης και που οι κυβερνήσεις μιλούσαν για θωράκιση της οικονομίας, δίνοντας ψεύτικα στοιχεία στους Ευρωπαίους εταίρους, σε μία χώρα που για χρόνια ανέχθηκε παρωχημένες δομές και πολιτική επιδομάτων, που αντιμετώπιζε την ανεργία με διορισμούς στο δημόσιο, τη συρρίκνωση της αγροτικής παραγωγής με κοινοτικές επιδοτήσεις και αποζημιώσεις και την ανάπτυξη με γραφειοκρατία και μίζες;

Ήταν, λοιπόν, αναπόφευκτο κάποια στιγμή να βρεθούμε αντιμέτωποι με πρωτοφανή για μετά τη Μεταπολίτευση διλήμματα και τη διαρκή απειλή της πτώχευσης ως δαμόκλειο σπάθι πάνω από τα κεφάλια μας. Ο Πρωθυπουργός προσωπικά, ο Γιώργος Παπανδρέου, προσπάθησε και πέτυχε να δημιουργηθεί ο μηχανισμός και έτσι υπογράψαμε το μνημόνιο και μπορέσαμε και πήραμε νομοθετικές πρωτοβουλίες για την εφαρμογή του.

Κάποιοι λένε ότι το μνημόνιο είναι κατάρρα για την Ελλάδα, κάποιοι άλλοι ότι είναι ευλογία και ότι θα έπρεπε να το είχαμε εφεύρει, εάν τελικά δεν το είχαμε υπογράψει. Όμως, τίποτε απ' όλα αυτά δεν είναι. Είναι τελικά ένα εργαλείο με το οποίο μπορούμε πέρα από τα νούμερα μείωσης του ελλείμματος να προβούμε και σε διαρθρωτικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις στο φορολογικό, στο ασφαλιστικό, στο άνοιγμα των κλειστών επαγγελματιών και αγορών, στην κατάργηση των μονοπωλίων, να κάνουμε όλα αυτά που τα σιγοψιθυρίζαμε όλοι τόσα χρόνια, αλλά που δεν είχαμε ποτέ το θάρρος να πάρουμε το πολιτικό κόστος και να τα κάναμε πράξη για την Ελλάδα.

Οφείλουμε σήμερα, λοιπόν, να κάνουμε αυτό που δεν κάναμε την εποχή της αφθονίας και των μεγάλων ρυθμών ανάπτυξης. Θα πρέπει σταδιακά τα επόμενα χρόνια, μέχρι το 2013, να καταλήξουμε σε ένα έλλειμμα όχι πάνω από τα 6.000.000.000 ευρώ, έτσι ώστε να μπορέσουμε να δημιουργήσουμε πρωτογενή ελλείμματα και να μειώσουμε το χρέος. Μόνο έτσι το κράτος θα μπορεί να βγει με ίδιες δυνάμεις στις αγορές, να δανειστεί με δίκαιους όρους. Όλα αυτά βέβαια, σε μία Ευρώπη που πιστεύω βαθιά ότι είναι ο χώρος μας, αλλά και που χρειάζεται να επανακαθορίσει τη θέση της απέναντι στα κράτη-μέλη της περιφέρειας.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, το κράτος μας καλείται με μία νέα δημοσιονομική πνοή να μπορέσει να διαχειριστεί ορθά τους δημόσιους πόρους κατευθύνοντάς τους στην παιδεία, στην υγεία, στην επιστήμη, στην τεχνολογία και σε ένα νέο μοντέλο ανάπτυξης, ένα πράσινο μοντέλο ανάπτυξης που απ' ενός θα αξιοποιήσει τον φυσικό μας πλούτο, τα ορυκτά μας, τον ήλιο, τον αέρα, τη θάλασσα, πηγές φθηνές και αστείρευτες, που είναι το εθνικό πλεονέκτημα στο χώρο της ενέργειας και που απ' ετέρου θα προστατεύσει το ταλαιπωρημένο φυσικό μας περιβάλλον βοηθώντας τον τουρισμό και την γεωργία μας να αποκτήσουν νέα κατεύθυνση και να δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας.

Αυτήν την προτεραιότητα σηματοδότησε η σύσταση του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, ώστε να αντιμετωπιστούν ενεργειακά και περιβαλλοντικά ζητήματα που είχαν αφεθεί στο περιθώριο τα προηγούμενα χρόνια. Το 2011 το ΥΠΕΚΑ φιλοδοξεί να προχωρήσει πολλά βήματα πιο πέρα τόσο στον τομέα της ενέργειας με δράσεις για την εξοικονόμηση ενέργειας, τη χρήση ΑΠΕ στο δημόσιο και οικιακό τομέα, την προώθηση του φυσικού αερίου και τη δημιουργία υποδομών για τη μεταφορά ηλεκτρικής ενέργειας, όσο και στον τομέα του περιβάλλοντος με δράσεις για την προστασία των δασών και των υδάτων, την εκπόνηση θαλάσσιας στρατηγικής, τις αναπλάσεις υποβαθμισμένων περιοχών στα αστικά κέντρα και την αξιοποίηση των πόρων του πράσινου ταμείου σε έργα με περιβαλλοντική αξία για όλη την επικράτεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας έχει ανάγκη όσο ποτέ άλλοτε να αλλάξει, αν θέλει να επιβιώσει, και να βάλει τις βάσεις για μία βιώσιμη και αειφόρο ανάπτυξη. Δεν υπάρχουν, δυστυχώς, μαγικές λύσεις για να βγούμε από το μεγάλο αδιέξοδο. Πρέπει να αλλάξουμε. Σήμερα από αυτό το Βήμα θέλω να ζητήσω απ' όλους τους πολίτες την εμπιστοσύνη τους στην προσπάθεια που έχει ξεκινήσει η Κυβέρνηση εδώ και ένα χρόνο. Η επιμονή και η υπομονή μας είναι απαραίτητα στοιχεία, για να μετατραπούν σε μία χώρα που παράγει, δημιουργεί, βελτιώνεται και τελικά πλουτίζει.

Πίσω από τον προϋπολογισμό του 2011 που καλούμαστε να ψηφίσουμε σήμερα υπάρχει η αγωνιώδης προσπάθεια ενός περήφανου λαού να αντέξει και να διεκδικήσει με αξιοπρέπεια ένα καλύτερο μέλλον, ενός λαού που διήνυσε μέχρι τώρα πολύ δρόμο και έκανε μεγάλες θυσίες. Αυτές οι θυσίες δεν πρέπει να πάνε χαμένες.

Η εκτέλεση του προϋπολογισμού του 2011 με συνέπεια μπορεί να διασφαλίσει ότι οι θυσίες του ελληνικού λαού δεν θα πάνε χαμένες. Με αυτά τα λόγια σας καλώ να υπερψηφίσουμε τον προϋπολογισμό του 2011.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κι εμείς ευχαριστούμε την κ. Αικατερίνη Φαρμάκη-Γκέκη, Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Κορινθίας.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Σερρών της Νέας Δημοκρατίας κ. Αναστάσιος Καριπίδης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΙΠΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι, «αλλάζουμε ή βουλιάζουμε». Τι ωραίο σύνθημα! Πόσο άγγιξε τις ψυχές των συμπατριωτών μας! Πόσοι Έλληνες το πίστεψαν! Φάνηκε άλλωστε και από τα αποτελέσματα των εθνικών εκλογών. Είπε ο ελληνικός λαός ότι το ΠΑΣΟΚ άλλαξε. Δεν είναι εκείνο το παλαιό ΠΑΣΟΚ του «ο λαός στην εξουσία», «Τσοβόλα, δωσ' τα όλα», εκείνο το ΠΑΣΟΚ που μοίραζε αναπληρωτικές συντάξεις στους μισούς Έλληνες πολίτες, που διόριζε ασύστολα κάθε πράσινη απόχρωση, που

έκανε βίωμά του την ήσσυα προσπάθεια, που γκρέμιζε θεσμούς και αξίες και που υποσχόταν τα πάντα στους πάντες. Πίστεψε ότι θα ήταν ένα άλλο ΠΑΣΟΚ.

Δυστυχώς, κύριοι του ΠΑΣΟΚ αλλάξατε, αλλά ο ελληνικός λαός βούλιαξε. Δεν χρειάζεται να σας πούμε νούμερα και αριθμούς με τα οποία ζαλιστήκαμε όλοι μας.

Δείτε τα πρόσωπα των συμπατριωτών μας. Μιλήστε μαζί τους. Φόβος και αγωνία κυριαρχεί παντού. Η ελπίδα έσβησε από τα πρόσωπά τους. Δεν πιστεύουν τίποτα. Τους γκρεμίσате κάθε τι. Καταφέρατε, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, μέσα σ' ένα χρόνο να οδηγήσετε τον ελληνικό λαό στη χειρότερη κατάσταση που βρέθηκε ποτέ.

Τέτοια σκληρή και άδικη Κυβέρνηση δεν γνώρισε ποτέ ο τόπος. Αλλάξαμε και βουλιάξαμε. Βουλιάξαμε, κύριοι, γιατί δεν είστε ικανοί, γιατί δεν είχατε πρόγραμμα, γιατί είπατε ψέματα στον ελληνικό λαό, γιατί δεν είχατε στόχους που θα βοηθούσαν την πατρίδα μας να πάει μπροστά.

Ο στόχος σας ήταν να φορτώσετε στη Νέα Δημοκρατία όλα τα αρνητικά που συνέβησαν από ιδρύσεως του ελληνικού κράτους και να οδηγήσετε τον ελληνικό λαό στο ζυγό της τρόικας. Και αυτό το κάνατε, όχι γιατί πιστεύατε ότι μέσω των «φίλων» μας της τρόικας θα ορθοποδήσουμε σαν κράτος και σαν λαός, αλλά γιατί νοιάζεστε μήπως οι δανειστές δεν πάρουν τα λεφτά τους, αγωνιάτε μήπως δεν φέρετε σε πέρας την άνωθεν εντολή που σας δόθηκε.

Γι' αυτόν το λόγο και κόβετε συντάξεις και μισθούς, βάζετε φόρους επί δικαίων και αδικών, καταργείτε εργασιακές συμβάσεις, στέλνοντας τους εργαζόμενους στα δόντια των εργοδωτών, φορολογείτε ό,τι κινείται, καταργείτε το κοινωνικό κράτος, χτυπάτε τους μικρομεσαίους και γενικά μαζεύετε χρήματα για να δώσετε τις δόσεις αδιαφορώντας για οποιαδήποτε αναπτυξιακή πρωτοβουλία.

Πού είναι η ανάπτυξη, κύριοι του ΠΑΣΟΚ; Ποιος παράγει πλούτο σήμερα; Ποιος δημιουργεί; Ποιος κάνει όνειρα για το αύριο; Τους τρομάξετε όλους. Κυβερνάτε σαν το λίβα που καίει τα σπαρτά. Είπαμε να αλλάξετε, όχι να πίνετε καθημερινώς το αίμα του ελληνικού λαού! Όλα έχουν και τα όριά τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε, πραγματικά, σε εξαιρετικά δύσκολη θέση να μιλήσουμε γι' αυτόν τον προϋπολογισμό στον ελληνικό λαό. Και τι να πούμε; Να πούμε ότι άλλο ηπιότερο προσχέδιο προϋπολογισμού παρουσίασε η Κυβέρνηση πριν τις δημοτικές εκλογές και άλλο σκληρότερο προϋπολογισμό συζητούμε σήμερα;

Τι να πούμε; Ότι μιλάμε για έναν προϋπολογισμό της εθνικής μας καταδίκης, έναν προϋπολογισμό εθνικής αυτοκτονίας, που εδράζεται σε αβάσιμες παραδοχές και περικλείει μη ρεαλιστικές προβλέψεις, που περιλαμβάνει πρόσθετα –εντός και εκτός μνημονίου– περιοριστικά δημοσιονομικά μέτρα; Δεν βλέπετε, κυρίες και κύριοι, ότι είναι μη ρεαλιστικός και ότι περιέχει αστοχίες προβλέψεων και αποκλίσεις στόχων;

Είδαμε μέχρι τώρα, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι οι εκτιμήσεις της Κυβέρνησης σπανίως επιβεβαιώνονται, γι' αυτό και αναθεωρούνται. Κάθε μέρα έχουμε αλλαγές. Πρέπει καθημερινώς, όπως βλέπουμε τι καιρό θα κάνει αύριο, να βλέπουμε ποιες είναι οι κυβερνητικές αποφάσεις για να καταλαβαίνουμε τι μέρα θα ξημερώσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2011 είναι δυστυχώς ένας αποτυχημένος προϋπολογισμός. Περιλαμβάνει πρόσθετους φόρους και νέες περικοπές εντός και εκτός μνημονίου. Περικλείει νέες, ακόμα μεγαλύτερες και από εκείνες του 2010, θυσίες για νοικοκυριά και επιχειρήσεις. Ο συγκεκριμένος προϋπολογισμός ενσωματώνει μη ρεαλιστικές προβλέψεις, τέτοιες από τις οποίες μπορεί να χαρακτηριστεί ως προϋπολογισμός εικονικής πραγματικότητας.

Χωρίς να θέλω να γίνω μάντης κακών ειδήσεων, μάλλον μιλάμε για προσωρινό προϋπολογισμό, γιατί δυστυχώς πολύ γρήγορα θα αναθεωρηθεί, όπως άλλωστε έγινε και με το προσχέδιο του προϋπολογισμού, γεγονός που αποτελεί για την Κυβέρνηση ξεκάθαρη παραδοχή αποτυχίας του προγράμματος οικονομικής πολιτικής.

Τι άλλο δηλαδή πρέπει να γίνει, κυρίες και κύριοι, για να καταλάβετε ότι πρέπει να αλλάξετε επιτέλους ρότα; Ποια άλλη επιβεβαίωση αποτυχίας πρέπει να λάβετε για να αποφασίσετε να αλλάξετε οικονομική πολιτική; Πότε επιτέλους θα πιάσουν τόπο οι μεγάλες και διευρυνόμενες θυσίες των Ελλήνων πολιτών; Με αυτήν την πολιτική η υστέρηση εσόδων έναντι των στόχων συνεχίζεται, οι επιστροφές φόρων προς τις επιχειρήσεις εμφανίζονται μειωμένες έναντι του ετησίου στόχου για αύξηση κατά 3%, η συρρίκνωση των δαπανών για δημόσιες επενδύσεις συνεχίζεται.

Οι κυβερνητικές αναφορές ότι πραγματοποιήθηκε η μεγαλύτερη δημοσιονομική προσαρμογή που επιτεύχθηκε ποτέ στη χώρα μας, η οποία ανέρχεται στο 6% του ΑΕΠ ή στα 14.000.000.000 ευρώ, αποτελούν αισιόδοξες εκτιμήσεις και όχι πραγματικά δεδομένα.

Η Κυβέρνηση μιλάει για μείωση του ελλείμματος κατά 10.000.000.000 ευρώ το 2010, δεν μας λέει όμως πώς θα γίνει αυτό. Όμως, εμείς πρέπει να το πούμε ξεκάθαρα, ότι δηλαδή η οποία μείωση υπάρξει θα προέλθει κυρίως από τη φορολογική αφαίμαξη νοικοκυριών και επιχειρήσεων και από την περιοριστική εισοδηματική πολιτική και όχι από τη μείωση της σπατάλης.

Άρα, για ποια μείωση μιλάμε όταν η ύφεση παραμένει βαθιά και παρατεταμένη, ενώ η δημοσιονομική προσαρμογή είναι εξαιρετικά φιλόδοξη και κοινωνικά άδικη; Και λέω ότι είναι εξαιρετικά φιλόδοξη, γιατί η Κυβέρνηση παραμένει εκτός στόχων στην εισπράξη εσόδων.

Και πώς θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά αφού είμαστε σε βαθιά ύφεση, έχουμε καθίζηση της κατανάλωσης, συρρίκνωση των εισοδημάτων και εκτίναξη της ανεργίας; Κυρίως όμως δεν υπάρχει αναπτυξιακός προσανατολισμός, δεν υπάρχει σχέδιο για ουσιαστικές παρεμβάσεις με στόχο την αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου, ενώ το δημόσιο χρέος διογκώνεται και διατηρεί τη δυναμική του.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι του ΠΑΣΟΚ, η πολιτική σας θυμίζει αργό και βασανιστικό θάνατο και όχι σωτηρία, με πρόσθετους φόρους και περαιτέρω περικοπές, με νέες, ακόμη μεγαλύτερες και από εκείνες του 2010, θυσίες που γίνονται πιο οδυνηρές λόγω του διαφαινόμενου εκτροχιασμού του προϋπολογισμού για το τρέχον έτος, όπως αποτυπώνεται και από τις αποκλίσεις των προβλέψεων για βασικά μεγέθη της ελληνικής οικονομίας.

Ακόμα και ο Πρόεδρος του ΔΝΤ κ. Στρος Καν πρόσφατα δήλωσε ότι η λιτότητα αλά ελληνικά είναι λάθος συνταγή για την Ευρώπη. Λίγοι τότε όμως προέβλεψαν ότι η θεραπεία- σοκ ήταν λάθος.

Κυρίες και κύριοι, η Νέα Δημοκρατία πρότεινε άλλο μείγμα πολιτικών, το οποίο οδηγεί ταχύτερα και με λογικούς όρους στην έξοδο στις αγορές και κυρίως είναι συμβατό με την ελληνική πραγματικότητα. Εσείς του ΠΑΣΟΚ δεν καταδεχθήκατε ούτε να δείτε την πρότασή μας. Δεν πειράζει. Να ξέρετε όμως ότι η οργή των πολιτών έχει αρχίσει να ξεχειλίζει. Προσέξτε, γιατί σε λίγο θα γίνει χείμαρρος και θα μας καταπιεί όλους.

Θέλω να θυμίσω κάτι κλείνοντας. Η παρέμβαση του ΔΝΤ στην Αργεντινή το 2001 οδήγησε το 50% του πληθυσμού κάτω από τα όρια της φτώχειας και ο πρόεδρος της χώρας φυγαδεύτηκε με ελικόπτερο από το προεδρικό μέγαρο. Φαντάζομαι ότι δεν θα θέλετε να σας θυμάτε ο ελληνικός λαός να δραπετεύεστε αλά Παλαικόωστα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Καριπίδη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής τριάντα επτά μαθητές και μαθήτριες και δυο εκπαιδευτικοί από το Γ' Γενικό Λύκειο Νέας Ιωνίας Αττικής.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Κωνσταντίνος Σκανδαλίδης για δεκαοκτώ λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νιώθω υποχρέωση, ξεκινώντας την τοποθέτησή μου, να κάνω μερικά πολιτικά σχόλια που βγαίνουν από μέσα μου για το ευρύτερο πολιτικό πλαίσιο και τις εξελίξεις, γιατί πιστεύω ότι τοποθετήσεις και αντιπαραθέσεις του τύπου που συνηθίζεται εδώ και πολύ καιρό στην ελληνική Βουλή δεν βοηθούν με τίποτα στην αυτο-συνειδησία της χώρας και στη δυνατότητά της να ξεπεράσει τα μεγάλα της προβλήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνει μια δεκαετία, που μπήκε με τους καλύτερους αιώνους το 2001, με το ευρώ, με την ΟΝΕ, με την προετοιμασία για τους Ολυμπιακούς Αγώνες και φεύγει σε κλίμα ανησυχίας και φόβου. Είναι λέξεις που σηματοδότησαν μια ολόκληρη εποχή, οι οποίες σήμερα τρομάζουν τους Έλληνες, λέξεις όπως «Ασφάλεια, Δικαίωμα, Ευημερία, Μέλλον».

Το δικαίωμα στην ευημερία ή το ασφαλές μέλλον ήταν το σήμα κατατεθέν της Μεταπολίτευσης, όμως σήμερα μπαίνουν στη δοκιμασία μιας μακρόσυρτης κρίσης με άδηλη προοπτική. Είμαστε εδώ, οι τριακόσιοι Βουλευτές του εθνικού Κοινοβουλίου και έχουμε ένα ιστορικό χρέος, να ανταποκριθούμε στην ανάγκη αναγέννησης του ελληνισμού, να ανταποκριθούμε στην ανάγκη επανάκαμψης των Ελλήνων στην ευημερία.

Για να ανταποκριθούμε σ' αυτό το χρέος, είναι απόλυτη ανάγκη να μεταβούμε από το «τις πταίει» του Χαριλάου Τρικούπη στο «quo vadis», πού πάμε σήμερα, τι προβλέπεται να μας συμβεί στο μέλλον.

Υπάρχει ένας μαγικός χρόνος, το 2020. Εκεί προετοιμάζεται να πάει η Ευρώπη. Είναι ο κρίσιμος γεωπολιτικός σταθμός. Ένας σταθμός, στον οποίο συγκλίνουν οι μεσοπρόθεσμες επιδιώξεις των δυνάμεων που διαμορφώνουν τις παγκόσμιες εξελίξεις. Ένας σταθμός που συγκλίνουν οι νέες στρατηγικές επεξεργασίες των ΗΠΑ, η παρουσία και η αυξανόμενη ισχύς της Κίνας, ο επανακαθορισμός του ρόλου της Ρωσίας, η άνοδος μεγάλων περιφερειακών δυνάμεων στον κόσμο. Ο ακήρυχτος Γ' Παγκόσμιος Πόλεμος είναι ένας νομισματικός και εμπορικός πόλεμος, που θα κρίνει το μέλλον του πολυπολικού μας κόσμου.

Η Ευρώπη στέκεται μπροστά σ' ένα κρίσιμο δίλημμα: ολοκλήρωση ή διάλυση της Ένωσης; Μια ομοσπονδία που οραματίστηκαν οι ιδρυτές της ή επιστροφή στους εθνικούς προστατευτισμούς;

Η χώρα μας δίνει μια ευρύτερη μάχη μέσα σ' αυτό το πλαίσιο και δεν μπορεί να τίθενται λογικές ευρωφοβίας ή επιστροφής στην αυτάρκεια, δεν μπορεί να τίθενται λογικές επιστροφής σε έναν αδιέξοδο απομονωτισμό, ο οποίος δεν δίνει καμμία απάντηση στην πορεία της χώρας και στην αντιμετώπιση της κρίσης.

Η έξοδος από την κρίση κάτω από ποιους όρους θα γίνει; Κάτω από μια προοδευτική εξέλιξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή κάτω από μια συντηρητική διάλυση; Γιατί διαμορφώνονται, δειά έστω, συγκεκριμένες προτάσεις για τους ίδιους πόρους, για τον περιβαλλοντικό φόρο, για το ευρωομόλογο, όλα αυτά, που οι σοσιαλιστικές δυνάμεις αρχίζουν να ψελλίζουν για εναλλακτική στρατηγική, την οποία πρέπει να ολοκληρώσουν και γρήγορα να θέσουν στους Ευρωπαίους πολίτες.

Το ελληνικό πρόβλημα θα κριθεί και θα επιλυθεί μέσα στους διεθνείς συσχετισμούς που θα προκύψουν στη διάρκεια αυτών των χρόνων. Η χώρα πρέπει να φύγει από τη μυωπική αντιπαράθεση περί του μνημονίου, που άλλοι το δαιμονοποιούν και άλλοι το δοξάζουν. Χρειάζεται να αποκτήσει στρατηγική που ενσωματώνει το μνημόνιο και τους στόχους του και κυρίως, το υπερβαίνει στο συντομότερο δυνατό χρόνο και με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Αυτή η σκιαμαχία που ζούμε συνεχώς αυτές τις μέρες, δίνει μια απάντηση προς αυτήν την κατεύθυνση. Προς την κατεύθυνση μιας εθνικής στρατηγικής που να βλέπει στο 2020 και να καθορίζει τα συγκεκριμένα βήματα από τώρα; Δεν τρέφω καμιά αυταπάτη. Αν θέλουμε να υπάρξει αυτή η στρατηγική, απαιτούνται δύο πολύ συγκεκριμένες προϋποθέσεις: πρώτα απ' όλα πολιτική σταθερότητα και δεύτερον, ένα ελάχιστο επίπεδο εθνικής συνεννόησης, προϋποθέσεις που για να γίνουν πράξη, χρει-

άζεται άλλος πολιτικός λόγος, άλλου τύπου πολιτική αντιπαράθεση. Χρειάζεται μια υπέρβαση από όλους μας.

Το χθες μάς πληγώνει όλους και ισοπεδώνει κόμματα και πολιτικές. Ναι, ασφαλώς δεν έχουμε την ίδια ευθύνη για την πορεία της χώρας. Άλλη ευθύνη έχουν τα κόμματα που κυβερνούν και άλλη τα μικρότερα. Ναι, ασφαλώς ο καθένας μας διαβάζει διαφορετικά την ιστορία. Όμως, όποιος νομίζει ότι μετά από αυτήν την κρίση θα βγει στον αφρό, είναι γελασμένος.

Η ιστορία μάς περιπαίζει, μεγάλους και μικρούς, με τον ίδιο ισοπεδωτικό τρόπο και περιπαίζει και τα κόμματα που δημιουργήθηκαν μετά τη Μεταπολίτευση. Και όσα επιχειρήθηκαν τα τελευταία χρόνια ή επιχειρούνται να δημιουργηθούν, κινούνται μέσα στο ίδιο φάσμα μιας εθνικής στρατηγικής που έχει εξατλήσει τα συγκεκριμένα της όρια και ενός πολιτικού συστήματος που βρίσκεται υπό κατάρρευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα σ' αυτό το πλαίσιο πρέπει να δούμε την ελληνική γεωργία. Ανέλαβα το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων με βασικό στόχο να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις αυτής της υπέρβασης, να εντάξουμε τη γεωργία σε μια εθνική στρατηγική, σε μια στρατηγική με ορίζοντα δεκαετίας. Αυτή ήταν η εντολή του Πρωθυπουργού.

Το 2020 είναι ο επόμενος σταθμός, που όμως περνά μέσα από μια κρίσιμη στάση: το 2014 και τη νέα Κοινή Αγροτική Πολιτική. Ποια είναι η αφετηρία; Οι αριθμοί είναι αμελικοί:

Το ισοζύγιο εισαγωγών-εξαγωγών εμφανίζει μια σταθερή επιδείνωση τα τελευταία χρόνια. Το 2009 έχει έλλειμμα 3 δισεκατομμύρια ευρώ. Κάναμε εισαγωγές αγροτικών προϊόντων 6,4 δισεκατομμυρίων ευρώ, σε μια κατ' εξοχήν αγροτική χώρα. Το εισόδημα από το 2001 μέχρι το 2009 έχει μείωση 17%. Η απασχόληση στον αγροτικό τομέα από το 16,1% που ήταν το 2001, έφθασε στο 3,4% το 2009. Η συμβολή του αγροτικού τομέα στο Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν από το 5,6% του 2001, έφθασε στο 3,4% το 2009. Σε ό,τι αφορά τους πόρους, το 40% της ακαθάριστης αξίας της γεωργικής παραγωγής ουσιαστικά αποτελείται από πόρους της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής.

Όλα αυτά τα χρόνια κάναμε μια μεγάλη προσπάθεια για να στηρίξουμε το αγροτικό εισόδημα. Τουλάχιστον, σε ό,τι αφορά τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, από την αρχή έδωσαν μια τεράστια σημασία και αξία σ' αυτό και πάλεψαν σκληρά, με πολύ σκληρές διαπραγματεύσεις στο πεδίο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να διασφαλιστούν οι πόροι.

Πρέπει να ομολογήσουμε, όμως, ότι δημιουργήσαμε μια επιδοματική γεωργία, όταν από την αρχή της Μεταπολίτευσης μιλούσαμε για παραγωγή, μιλούσαμε για αναδιάρθρωση καλλιεργειών, μιλούσαμε για αγροτοβιομηχανικούς συνεταιρισμούς, μιλούσαμε για νέες αγροτικές εκμεταλλεύσεις.

Δεν μπαίνω στο παρελθόν. Δεν έχουμε χρόνο για κατασπατάληση πόρων και άλλων πόρων, για άλλα πανωγραψίματα, για επαγγελματικές κινητοποιήσεις, για κατακερματισμένες δομές, για να πληρώνουμε αλόγιστα πρόστιμα που έρχονται το ένα μετά το άλλο και κυρίως, για να τρεφόμαστε με εισαγόμενα τρόφιμα.

Η νέα Κοινή Αγροτική Πολιτική είναι επί θύραις, με μεγάλες απαιτήσεις και πολύ μεγαλύτερες δυσκολίες. Και η χώρα πρέπει να προετοιμαστεί ταχύτατα κι αυτά τα τρία χρόνια που ακολουθούν είναι ιδιαίτερα κρίσιμα για να φθάσουμε στο 2014.

Μια εθνική στρατηγική θα έπρεπε να συμπεριλάβει πολύ συγκεκριμένα βήματα. Ξεκίνησε από την αρχή της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Το 2010 επιχειρήσαμε ένα στοιχειώδη εκσυγχρονισμό, που συνεχίζεται με μεγαλύτερη ένταση και ταχύτητα. Το 2011 πρέπει να στραφούμε στην παραγωγή. Το 2012 πρέπει να έχουμε ένα πρακτικό αποτέλεσμα στο ισοζύγιο εμπορικών συναλλαγών των αγροτικών προϊόντων. Και το 2013 πρέπει η γεωργία μας να βρίσκεται σε τροχιά δυναμικής ανάπτυξης.

Το 2010 μια σημαντική θετική εξέλιξη συνέβη: κάναμε εκσυγχρονιστικά βήματα προς τα εμπρός. Στη φάση της ύφεσης και της ένδειας, που βρίσκεται σήμερα ο ελληνικός λαός, ο αγροτικός τομέας της οικονομίας γίνεται αποκορύφωμα και για τον αγρότη και για την αγορά. Γιατί μέσα στο 2010 τα 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ των άμεσων ενισχύσεων –που αν συνυπολογίσουμε ότι φέτος δώσαμε και του 2009 και του 2010, ξεπερνούν τα 5,5 δισεκατομμύρια ευρώ– όπως και η δυνατότητα μέσα στο 2011 να

«πέσουν» 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ σε παραγωγικές επενδύσεις στην αγροτική οικονομία, ανοίγουν ένα παράθυρο αισιοδοξίας σε έναν σκοτεινό ορίζοντα.

Το 2011, λοιπόν, πρέπει να στραφούμε χωρίς άλλο στην παραγωγή. Να στραφούμε στην περιφερειακή ανάπτυξη της χώρας. Να στραφούμε στα καλάθια των προϊόντων της ελληνικής γης. Να φέρουμε σε κάθε περιφέρεια ένα επιχειρηματικό σχέδιο με επίκεντρο τη συγκέντρωση, την τυποποίηση, την πιστοποίηση, τη μεταποίηση, την εμπορία, την προώθηση των προϊόντων.

Από οπουδήποτε μπορούμε να μαζέψουμε πόρους –και είναι δύσκολο αυτό– σε προγράμματα που συνεχίζονται, πρέπει να το κάνουμε, για να πάνε ένα βηματάκι μπροστά, να βάλουμε ένα λιθαράκι.

Δεν είναι μόνο το fast track και οι επενδύσεις που η χώρα έχει ανάγκη να έρχονται από το εξωτερικό. Έχει ανάγκη η οικονομία μας, για να κινηθεί και να αρχίσει πάλι η ανάπτυξη, να εξαντλήσει όλες τις παραγωγικές της δυνάμεις και την τελευταία ικμάδα, σε οποιοδήποτε μέρος της χώρας κι αν βρίσκεται, αξιοποιώντας τα συγκριτικά της πλεονεκτήματα.

Το 2012 θα μπορέσουμε να κάνουμε μια παρέμβαση στο ισοζύγιο για να συμβάλει η αγροτική οικονομία στην έξοδο της χώρας από την κρίση.

Ο στόχος πρέπει να είναι κάθε στιγμή, κάθε λεπτό, υποκαθιστούμε τις εισαγωγές, αυξάνουμε τις εισαγωγές. Γι' αυτό από τώρα και παράλληλα το βάρος πρέπει να δοθεί στο να αποκτήσουμε ελληνική γεωργία. Να έχουμε σπόρους. Να έχουμε συγκριτικά πλεονεκτήματα. Να μην κατασπαταλώνται οι δικοί μας πόροι στις παράνομες ελληνοποιήσεις. Και κυρίως να αποκτήσουμε εθνική καταναλωτική συνείδηση. Αγρότες, επιχειρηματίες και πολίτες οφείλουν να συμπτύξουν ένα μεγάλο μέτωπο δυνάμεων, ούτως ώστε αυτός ο στόχος να γίνει πραγματικότητα, γιατί είναι απόλυτη ανάγκη αυτήν τη στιγμή να ανοίξει ο δρόμος για την Ελλάδα των περιφερειών.

Καμμία χώρα δεν έχει βγει από τέτοια κρίση χωρίς παραγωγική ανασυγκρότηση του πρωτογενούς τομέα, χωρίς να στρέψει το βλέμμα στο έδαφός της, στις πηγές του πλούτου της, χωρίς εμείς να είμαστε εδώ να τσακωνόμαστε μεταξύ μας και να μην καταλαβαίνουμε ότι ήδη πολλές κοινωνικές δυνάμεις φεύγουν από τα αστικά κέντρα και πάνε να καλλιεργήσουν τα χωράφια τους, να ζήσουν μ' έναν τρόπο που ζούσαν τη δεκαετία του '50 και τη δεκαετία του '60.

Και αντί να επιταχύνουμε, να ενισχύσουμε, να επιδοτήσουμε αυτήν ακριβώς την προσπάθεια, εμείς περί άλλα τυρβάζουμε και περί άλλων κάνουμε αντιπαραθέσεις.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι ιστορικές περιφέρειες της χώρας σε ό,τι αφορά στον αγροτικό τομέα πρέπει να αποκτήσουν όνομα και ταυτότητα. Το εθνικό προϊόν στο χώρο της παραγωγής να έχει brand name, όπως λένε, την Ελλάδα και την ιστορική περιφέρεια: την Κρήτη, τη Ρούμελη, την Πελοπόννησο, το Ιόνιο, την Ήπειρο, τη Θεσσαλία, τη Μακεδονία, την Αττική, τη Θράκη, το Αιγαίο, όλες τις περιφέρειες της χώρας.

Για να γίνουν αυτά όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απαιτούνται μεγάλες ανατροπές. Τρεις είναι οι δέσμες των μεγάλων ανατροπών που πρέπει να δρομολογήσουμε.

Η πρώτη μεγάλη ανατροπή αφορά στη ριζική αλλαγή στο κράτος: το επιτελικό Υπουργείο, την περιφερειακή άρθρωση και την προσαρμογή στον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», την ανασύσταση, ανασυγκρότηση και ενοποίηση οργανισμών, την απλούστευση των διαδικασιών, την ενίσχυση των ελέγχων και την ψηφιακή σύγκλιση όλων των κρατικών μηχανισμών.

Νομίζω ότι αυτή η αλλαγή είναι προϋπόθεση οποιασδήποτε άλλης προσπάθειας. Ένα κατακερματισμένο Υπουργείο με εκατοντάδες περιφερειακές δομές, με εκατοντάδες κτηνιάτρους και με πολλές εκατοντάδες γεωπόνους, όπου όμως κανείς δεν ασχολείται με την στήριξη στον αγρότη, κανείς δεν ασχολείται με μια περιφερειακή διάθρωση τέτοια, ώστε να ενισχύσει την παραγωγή, είναι υποχείριο –και δεν φταίνε οι άνθρωποι αυτοί– της γραφειοκρατικής εξέλιξης και στρέβλωσης ενός κράτους που, ενώ έπρεπε να είναι παραγωγικό, κατάντησε κατακερματισμένο και αναποτελεσματικό.

Η δεύτερη μεγάλη αλλαγή αφορά τη στήριξη του αγρότη. Εφαρμοσμένη έρευνα, επαγγελματική κατάρτιση, πιστοποίηση ποιότητας. Πρέπει να οδηγήσουμε το γεωπόνό στο χωράφι και τον κτηνίατρο στη στάλη. Έχουμε όλη τη δυνατότητα και το ανθρώπινο δυναμικό να κάνουμε πραγματικά τον αγρότη να νιώσει ότι αυτό που κάνει θα του αποδώσει, αν παράξει περισσότερο κέρδος απ' αυτό που θα μπορούσε να κερδίσει με την ήσσονα προσπάθεια ή αν θέλετε με την απλή στήριξη του εισοδήματός του.

Η τρίτη αλλαγή είναι στην οργάνωση της παραγωγής, στο κατακερματισμένο τοπίο των εξήμισι συνεταιρισμών, στις ομάδες παραγωγών που γίνονται ευκαιριακά για να μπουν σε ένα πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αλλαγή σ' αυτό που κάνουμε εδώ, όπου όλα τα γραφεία κάνουν μελέτες και επειδή οι μελέτες δεν εφαρμόζονται ποτέ, επειδή καμιά δεν τελειώνει, μετά τις ξανακάνουμε και τις επικαιροποιούμε και ξαναξοδεύουμε χρήματα για να κάνουμε μελέτες.

Διεπαγγελματικές οργανώσεις και συμβολαϊκή γεωργία. Στην Ευρώπη βρίσκονται σε εξέλιξη, στην Ελλάδα όμως είναι σε υποτυπώδη μορφή. Και βέβαια να υπάρχουν δημοπρατήρια αγροτικών προϊόντων σε κάθε περιφέρεια της χώρας, που να μπορούν να προσταψούν το εισόδημα του αγρότη και να καταργήσουν τις στρεβλώσεις που υπάρχουν και τους μεσάζοντες στην αγροτοδιατροφική αλυσίδα.

Με ποιον προϋπολογισμό θα τα κάνουμε αυτά; Με την παραγωγική αξιοποίηση των διαθέσιμων πόρων. Με τη δραστική εξοικονόμηση που διασφαλίζουν οι καταργήσεις και συγχωνεύσεις οργανισμών, η διαδικτυακή λειτουργία, ο εξορθολογισμός των δαπανών, η εξυγίανση, ο έλεγχος της αγροτοδιατροφικής αλυσίδας και η χρήση νέων χρηματοδοτικών πόρων σε παραγωγική κατεύθυνση, όπως το αγροτικό ΕΠΕΑΝ που ετοιμάζουμε και που θα δώσει βάρος κυρίως στη μεταποίηση των αγροτικών προϊόντων.

Εύχομαι να είναι ο τελευταίος προϋπολογισμός που τα έσοδα σπριζίνονται κυρίως σε εισοδηματικά και φορολογικά μέτρα και δεν προέρχονται από διαρθρωτικές αλλαγές –που κατά συρροή νομοθετούμε– και την ανάπτυξη που προσδοκούμε.

Όλοι μας οφείλουμε να αντιληφθούμε μια αλήθεια. Κανένας νόμος, καμιά επικοινωνιακή στρατηγική δεν διασφαλίζουν την απόδοση των αλλαγών. Μόνο η δημόσια πολιτική που ασκείται μέσω του κράτους με τους συγκεκριμένους φορείς, πρόσωπα και δομές που μπορούν να ενισχύσουν τη συμμετοχή, με την αποκέντρωση των αποφάσεων και των εξουσιών, με τον έλεγχο της χρηστής διαχείρισης οποιουδήποτε πόρου μέχρι το τελευταίο ευρώ και με όλη αυτήν την προσπάθεια που πρέπει να γίνει, για να γίνει μια εκ βάθρων ανατροπή.

Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πω ότι όλοι μιλούν για την κρίση του πολιτικού συστήματος. Μιλούν για νέα μεταπολίτευση. Εμείς μιλήσαμε εδώ και πολλά χρόνια. Τώρα όλοι μιλούν για την κρίση του πολιτικού συστήματος και την κατάρρευσή του. Όλοι μιλούν για μια υπέρβαση, που όμως πρέπει να γίνει από τους άλλους και όχι από τον εαυτό μας. Αυτή είναι υποκρισία του κύκλου που κλείνει. Είναι υποκρισία και αποδοχή της παρακμής.

Όλοι μιλούν και θέλουν –το λέμε χρόνια– συνταγματικές αναθεωρήσεις και θεσμικές αλλαγές. Το 1974 ξεκινήσαμε από το πρώτο μεγάλο δημοκρατικό Σύνταγμα της χώρας που είχε ένα διυισμό στην εκτελεστική εξουσία ανάμεσα στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και τον Πρωθυπουργό. Το 1985 φτάσαμε στο πρωθυπουργικοκεντρικό καταργώντας τον διυισμό.

Το 2010, 2011, 2012, 2013, αν κάνουμε τέτοια αλλαγή, πρέπει να είναι συντακτικού τύπου, όχι απλή αναθεώρηση, αλλά ανακατανομή εξουσιών προς τη Βουλή των Ελλήνων, το Αντιπροσωπευτικό Σώμα, που σήμερα διασύρεται. Δεν θα ξαναγυρίσουμε στο διυισμό, ούτε στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Ούτε θα καταργήσουμε το πολίτευμα της Προεδρευομένης Δημοκρατίας.

Αλλά βασικές και θεμελιακές διατάξεις που αφορούν τη σχέση των εξουσιών, την κατοχύρωση των δικαιωμάτων που καταπατούνται συστηματικά και όλα αυτά που έχουν σχέση με ένα προωθημένο δημοκρατικό σύνταγμα μόνο μια αλλαγή δυνατή, συντακτικού τύπου μπορεί να επιφέρει. Και αυτό, μόνο αν συμ-

φωνήσει η Βουλή των Ελλήνων, που σήμερα λοιδορείται και προπηλακίζεται στους δρόμους -ως μη όφειλε- σ' αυτήν τη Δημοκρατία που σήμερα γίνεται ολοένα και πιο ολιγαρχική και ατελέσφορη.

Έχω τη γνώμη ότι, αν συνομολογήσουμε ότι το χτες πέρασε οριστικά, ότι το αύριο είναι μπροστά μας και ότι πρέπει η επανέκκίνηση της χώρας να συνδυαστεί με την επανίδρυση της δημοκρατίας, μπορούμε να προχωρήσουμε σ' ένα καλύτερο μέλλον για όλους μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης.

Έχει ζητήσει το λόγο για δύο λεπτά ο κ. Ροντούλης. Έχετε τρία λεπτά από την τριτολογία σας, κύριε Ροντούλη.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού έχει το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, μας είπατε μια πάρα πολύ ωραία έκθεση ιδεών, την οποία συνοπογράφουμε. Δεν έχουμε κανένα απολύτως πρόβλημα. Και μάλιστα είδα ότι υιοθετείτε και την πρόταση που πολλάκις έχουμε φέρει στην επιφάνεια εμείς του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, περί αγροτικών δημοπρατηρίων σε κάθε περιφέρεια της χώρας.

Να έρθουμε και στην οδυνηρή πραγματικότητα όμως. Αποκρύψατε δύο πάρα πολύ σημαντικά μεγέθη του προϋπολογισμού που πρέπει ν' ακούσει η Αίθουσα.

Πρώτον, αναφέρομαι στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, στο οποίο ο αγροτικός τομέας εμφανίζεται λαβωμένος, κύριε Υπουργέ. Δυο χαρακτηριστικά στοιχεία θα σας αναφέρω και μόνο. Πέρυσι στον προϋπολογισμό του 2010 προβλέπονταν 685 εκατομμύρια ευρώ από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων για τον αγροτικό τομέα. Δόθηκαν 400 εκατομμύρια ευρώ.

Φέτος ξέρετε πόσα προβλέπεται να δοθούν, αγαπητοί συνάδελφοι; Προβλέπεται να δοθούν -πρόβλεψη- μόνο 231.000.000 ευρώ.

Δεύτερο στοιχείο: ΕΛΓΑ. Είναι πολύ σημαντικό μέγεθος για τον παραγωγό, για τον αγρότη η ασφάλιση της παραγωγής του. Ο προϋπολογισμός του 2010 προέβλεπε 450.000.000 ευρώ. Δόθηκαν 213.000.000 ευρώ. Τώρα προϋπολογίζονται 296.000.000 ευρώ.

Κύριε Υπουργέ, είναι πολύ ωραία αυτή η έκθεση ιδεών που αναπτύξατε πριν από λίγο από του Βήματος της Βουλής. Θα μας πείτε, όμως, πώς θα αναπτυχθεί, με υποδομές, ο αγροτικός χώρος; Θα μας πείτε πώς θα διασφαλιστεί ο αγρότης την παραγωγή του στο χωράφι, για να μπορέσει να παραμείνει στο χωράφι του ή στο μαντρί του; Σας πληροφορώ δε ότι είκοσι χιλιάδες παραγωγοί ετησίως εγκαταλείπουν τις αγροτικές τους ενασχολήσεις. Αυτό δεν σας απασχολεί καθόλου;

Και, βεβαίως, θα πρέπει να αισθάνεστε ως Υπουργός πάρα πολύ άβολα, γιατί το Υπουργείο σας χάνει αρμοδιότητες. Χάσατε τα νερά. Χάσατε τη δάση. Οι κτηνίατροι μετατρέπονται σε υγειονομικούς υπαλλήλους. Στο τέλος θα σας καταντήσουν Υφυπουργείο του Υπουργείου Ανάπτυξης και δεν θα έχουμε ένα δυνατό Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, για να κάνει όλες αυτές τις αναδιρθρώσεις που επαγγέλλεστε.

Είναι ωραία, λοιπόν, τα λογύδρια, είναι ωραίες οι ιδέες, αλλά ο αγρότης θέλει πράξεις, κυρία Πρόεδρε. Και απευθύνομαι σε εσάς, γιατί ξέρω και την ευαισθησία σας γι' αυτά τα ζητήματα, μια που προέρχεστε από την περιφέρεια.

Επιτέλους, όμως, σταματήστε τα λόγια και περάστε στις πράξεις!

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Ροντούλη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, για τα δύο μεγέθη του προϋπολογισμού να μας πείτε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Πρώτον, είναι ένας προϋπολογισμός σε γνωστά πλαίσια συρρίκνωσης πόρων, διότι υπακούει σε μια ευρύτερη ανάγκη, την οποία όλοι γνωρίζουμε και κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει.

Δεύτερον, στο πλαίσιο αυτού του Προϋπολογισμού το Υπουργείο Γεωργίας έχει σαφέστατα καλύτερη μοίρα από όλα τα άλλα Υπουργεία, για τους εξής λόγους: πρώτον, διότι δεν μετέχει στο μνημόνιο. Δεύτερον, διότι τα προγράμματα ανάπτυξης του έχουν πολύ συγκεκριμένους πόρους, που είναι σημαντικοί και που η ελληνική Κυβέρνηση βάζει τους αντίστοιχους εθνικούς πόρους για να τα υλοποιήσει.

Τρίτον, όσον αφορά στο θέμα του ΕΛΓΑ, είναι φανερό ότι το ελληνικό κράτος, ο ελληνικός προϋπολογισμός πήρε ένα μεγάλο χρέος της τάξης των 4.000.000.000. Κι έχουμε και μια διαδικασία όπου και ο αριθμός ο φετινός, σε σχέση με τα περσινά, είναι σαφώς βελτιωμένος.

Και πρέπει να σας πω ότι όλες οι αποζημιώσεις που εκκρεμούσαν τα τελευταία χρόνια, τελειώνουν με το τέλος του 2010. Μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου θα πληρωθούν όλες οι αποζημιώσεις. Άρα, είμαστε σε μια πολύ καλύτερη μοίρα...

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Για τις τιμές των αγροτών θα πείτε τίποτα; **ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση):** Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): ...από αυτήν που ήταν τα προηγούμενα χρόνια.

Τέλος, μιλήσατε για τις αρμοδιότητες του Υπουργείου. Εγώ δεν είμαι τιμαριούχος στην Κυβέρνηση, ούτε νιώθω ότι είναι τιμάρια το Υπουργείο. Η πολιτική που ασκείται συνολικά από την Κυβέρνηση, οφείλει να απαντά αποτελεσματικά στα προβλήματα αυτά. Και πιστεύω ότι η διάταξη, η δομή της και η λειτουργίας της θα αποδείξουν στην πράξη -γιατί είναι πρόσφατη η αλλαγή που λέτε- ότι μια χαρά θα τα καταφέρει το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης να είναι στην πρωτοπορία της κυβερνητικής πολιτικής.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ποια πρωτοπορία; Αφού χάνει αρμοδιότητες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης.

Καλείται στο Βήμα η Βουλευτής Φθιώτιδας του ΠΑΣΟΚ κ. Αντωνίου Αντωνία.

Κυρία Αντωνίου, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2011 δεν μοιάζει με καμμία από αυτές που έχουν γίνει στο παρελθόν. Ζούμε στη δίνη της μεγαλύτερης οικονομικής κρίσης που έχει αντιμετωπίσει η χώρα μας στη μεταπολεμική περίοδο. Πρόκειται για μία κρίση που ξεκίνησε ως κρίση του διεθνούς χρηματοπιστωτικού συστήματος, αλλά εξελίχθηκε στη συνέχεια σε δημοσιονομική κρίση για τα κράτη και σε κρίση για το διεθνές πολιτικό σύστημα.

Η κρίση αυτή είχε συγκεκριμένη πολιτική αφετηρία και ταυτότητα, την ιδεολογία του ακραίου νεοφιλελευθερισμού, που ήθελε τις αγορές να λειτουργούν ασύδοτα, χωρίς αρχές, χωρίς κανόνες, χωρίς έλεγχο.

Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να είναι σήμερα το διεθνές πολιτικό σύστημα έρμαιο στους ανέμους και τις επιταγές των διεθνών αγορών, χωρίς την αναγκαία βούληση και αποφασιστικότητα να αντιδράσει και να επιβάλει θεσμούς και κανόνες οικονομικής διακυβέρνησης.

Η διεθνής κρίση βρήκε την Ευρώπη σε φάση αδυναμίας. Οι συντηρητικές δυνάμεις, που έχουν την πλειοψηφία, αντιδρούν σθεναρά στη θεσμική και δημοκρατική ολοκλήρωσή της. Και φτάσαμε στο παράδοξο να υπάρχει κοινό νόμισμα, χωρίς να υπάρχει κοινή οικονομική πολιτική.

Αντί για την ιδέα της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης, πρυτανεύουν κοντόφθαλμοι εθνικοί εγωισμοί και επιμέρους στρατηγικές των ισχυρότερων χωρών.

Αυτό το είδαμε και στη δική μας περίπτωση. Έπρεπε να φτάσει ο κόμπος στο χτένι, για να πειστούν κάποιοι εταίροι μας να

συμφωνήσουν στο μηχανισμό διάσωσης. Το ίδιο έργο βλέπουμε σήμερα να επαναλαμβάνεται με τα θέματα της επιμήκυνσης και των ευρωομολόγων.

Η κρίση, όμως, δεν βρήκε μόνο την Ευρώπη αντιμέτωπη με τις αντιφάσεις και τις αδυναμίες της. Βρήκε και την Ελλάδα ανοχύρωτη και αποδυναμωμένη.

Ασφαλώς, αγαπητοί συνάδελφοι, και υπάρχουν διαχρονικές πολιτικές ευθύνες για την εξέλιξη του χρέους, για τα διαρθρωτικά προβλήματα της οικονομίας μας, για το μοντέλο ανάπτυξης που ακολουθήθηκε στη Μεταπολίτευση και για τα φαινόμενα σπατάλης, πελατειακού κράτους και κακής διαχείρισης του δημοσίου χρήματος.

Καμμία, όμως, κυβέρνηση στο παρελθόν δεν παρέδωσε τη χώρα στα πρόθυρα της χρεοκοπίας και σε πλήρη, διεθνή, αναξιοπιστία, για να δραπετεύσει τελικά από την εξουσία, όπως έκανε η κυβέρνηση του κ. Καραμανλή.

Η δημοσιονομική και οικονομική κατάρρευση την εξαετία 2004 – 2009 ήταν ολοκληρωτική. Το δημόσιο χρέος αυξήθηκε από 168.000.000.000 σε 298.000.000.000 ευρώ, 130.000.000.000 επάνω. Το έλλειμμα έφτασε από το 5,6% στο 15,4%, δέκα μονάδες πάνω. Ο ρυθμός ανάπτυξης έπεσε από το 6% στο -2,3%, 8,3 μονάδες κάτω. Η ανταγωνιστικότητα της χώρας μας κατρακύλησε από την τριακοστή πέμπτη θέση στην κόσμο στην εβδομηκοστή πρώτη, τριάντα έξι θέσεις κάτω.

Η σημερινή ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας αντί να απολογηθεί για όλα αυτά, αρνείται ότι υπήρξε καν έγκλημα και υποστηρίζει ότι μπορεί να μηδενίσει το έλλειμμα μέσα σε δεκαοκτώ μήνες με τη μαγική συνταγή που διαθέτει, χωρίς να πονέσει κανένας. Δεν χρειάζεται, αγαπητοί συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να πω τι συμπεράσματα βγάζουν οι πολίτες από τέτοιες δηλώσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ που έχουν φτάσει τα πράγματα, το μεγάλο εθνικό μας στοίχημα είναι να αποτρέψουμε τον εφιάλτη της χρεοκοπίας. Η μάχη, όμως, που έχουμε να δώσουμε δεν είναι μόνο απέναντι στον κακό μας εαυτό και στις λάθος επιλογές του παρελθόντος. Είναι η μάχη απέναντι στις επιδιώξεις των διεθνών αγορών και των εξωθεσμικών κέντρων που θέλουν σήμερα να επιβάλουν τη δική τους ατζέντα σε κράτη και κοινωνίες.

Η απαξίωση των πολιτικών θεσμών και η μείωση του ρόλου τους, αποτελεί στρατηγική επιλογή και εργαλείο αυτών των δυνάμεων, προκειμένου να εδραιώσουν το δικό τους ρόλο. Οι θεσμοί, όμως, της πολιτικής και της δημοκρατίας, με τις όποιες αδυναμίες τους, αποτελούν σήμερα τη μοναδική ασπίδα προστασίας που μπορεί να έχουν οι πολίτες -και ιδιαίτερα οι πιο αδύναμοι- σε ό,τι απειλεί τα δικαιώματά τους και την κοινωνική συνοχή.

Αυτή η ασπίδα, βέβαια, για να είναι αποτελεσματική έχει ως προϋπόθεση ισχυρούς πολιτικούς θεσμούς, ισχυρά κόμματα, ισχυρά συνδικάτα, ισχυρό Κοινοβούλιο κι όχι το κάψιμο της Βουλής, όπως ζητάει ένα ακραίο σύνθημα τυφλής διαμαρτυρίας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, μπορεί να είναι ακραίο, αλλά δεν είναι πρωτόγνωρο. Το κάψιμο της γερμανικής βουλής το 1933 όρισε και το πέρασμα στη ναζιστική δικτατορία.

Σήμερα, στη χώρα μας δεν υπάρχει ο κίνδυνος επιβολής δικτατορικών λύσεων. Η αποτροπή, όμως, της οικονομικής χρεοκοπίας και των συνεπειών της για την κοινωνία, που είναι το ζητούμενο, συνδέεται άρρηκτα με την αποτροπή χρεοκοπίας της ίδιας της δημοκρατίας.

Η ευθύνη και για τα δύο αφορά ολόκληρο το πολιτικό μας σύστημα, όλες τις ηγεσίες και όχι μόνο την Κυβέρνηση, αφορά τη Βουλή και τα κόμματα, την αυτοδιοίκηση, τα συνδικάτα, τα Μέσα Ενημέρωσης, τους φορείς εκπροσώπησης των πολιτών, τα κοινωνικά κινήματα, ακόμα και τους bloggers του διαδικτύου. Γι' αυτό οι πολίτες σ' αυτήν την κρίσιμη φάση για τη χώρα θα πρέπει να συμμετέχουν ενεργά και όχι να αδιαφορούν και να απέχουν.

Σήμερα δεν μπορούμε να συζητάμε με τους πολιτικούς όρους που ζήσαμε στο παρελθόν. Σήμερα συζητάμε υπό το καθεστώς των σκληρών όρων που μας έχουν επιβάλει οι δανειστές μας. Αυτό οδήγησε, ώστε ο φετινός προϋπολογισμός να είναι ένας

υποχρεωτικός προϋπολογισμός, που χρειάζεται μεγάλη προσοχή και αυστηρή συνέπεια στην υλοποίησή του.

Το 2010 είναι η χρονιά που η Κυβέρνηση θα πρέπει να πετύχει στα δύσκολα, κύριοι Υπουργοί, στην καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, στη δραστική μείωση φαρμακευτικής δαπάνης και της σπατάλης στο χώρο της υγείας, στην περαιτέρω περιστολή των καταναλωτικών δαπανών στο δημόσιο τομέα, στην απαλλαγή των Ελλήνων φορολογούμενων από τα ελλείμματα των ΔΕΚΟ, στις αναγκαίες διαρθρωτικές αλλαγές που δεν έγιναν για δεκαετίες στην Ελλάδα, με πραγματικό, ουσιαστικό διάλογο, όμως, με τον κόσμο της εργασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να γίνουν όλα αυτά χρειάζεται οι πολίτες να δουν και να πιστέψουν πρώτον, στην ορθότητα των μέτρων και δεύτερον, στη δίκαιη και αναλογική κατανομή των βαρών.

Το πολιτικό σύστημα από την πλευρά του θα πρέπει να κάνει την αυστηρή αυτοκριτική του με έργα και όχι με λόγια. Και αυτό επειδή οι πολίτες γνωρίζουν ότι ποτέ δεν ήταν όλοι στο ίδιο πάρτι καλεσμένοι και επειδή ποτέ δεν τα έτρωγαν όλοι μαζί. Γι' αυτό απαιτούν ο λογαριασμός να πάει στη σωστή διεύθυνση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο λαός μας δεν ήταν ποτέ φυγόπονος. Το στοίχημα, όμως, σήμερα δεν είναι για το λαό, είναι για τις ηγεσίες του. Γι' αυτό το ξεπέρασμα της κρίσης είναι ιστορικό χρέος όλων μας απέναντι στις ανάγκες των πολιτών και της Ελλάδος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Τόνια Αντωνίου, Βουλευτή ΠΑΣΟΚ Φθιώτιδας.

Καλώ στο Βήμα τη Βουλευτή ΠΑΣΟΚ Φθιώτιδας και πρώην Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης την κ. Μπατζελή Αικατερίνη.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΠΑΤΖΕΛΗ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το 2011 είναι μια ιδιαίτερα δύσκολη χρονιά για την Ελλάδα. Μια χρονιά με δύσκολες αποφάσεις, αλλά και μια χρονιά αφετηρία για έξοδο από την κρίση.

Ο προϋπολογισμός του 2011 στην ουσία καταγράφει τις πολιτικές της Κυβέρνησης για συνέχιση της προσπάθειας με σκοπό τη σταθεροποίηση των δημόσιων οικονομικών και τη δημιουργία των προϋποθέσεων για βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας. Καταγράφει με αρκετή σαφήνεια το κόστος που καλούμαστε όλοι να πληρώσουμε ως αντιστάθμισμα της αδράνειας, της αμεριμνησίας και της ανευθυνότητας του παρελθόντος.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση πρέπει να σταματήσει τις γραφικότητες και την καταγραφή του αριθμού πρωτοκόλλου των σύμφωνων με την ίδια, λαθών της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Άλλωστε ούτε την ίδια ωφελεί, το αντίθετο μάλιστα. Συμβάλλει στην ενίσχυση της εσωστρέφειας της και στην επιβεβαίωση για μια ακόμη φορά ότι δεν μπορεί να απεγκλωβιστεί από τα χαρακτηριστικά της λαϊκής Δεξιάς και της ένταξής της στην ευρωπαϊκή Δεξιά και τα ευρωπαϊκά συντηρητικά κόμματα. Εξ ου άλλωστε και τα μαθήματα της πολιτικής ορθοφωνίας που παραδίδονται στον κ. Σαμαρά, όταν επισκέπτεται τις Βρυξέλλες.

Αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να τολμήσουμε, να σκεφτούμε και να δράσουμε διαφορετικά. Απαιτείται σύγκλιση απόψεων, κοινωνική δράση, πολιτικός διάλογος, ακόμα και συναίνεση για τις μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές που πρέπει να γίνουν στην εθνική μας οικονομία. Φυσικά ο όρος, η πρακτική του διαλόγου αυτού να τρομάζει το ελληνικό Κοινοβούλιο και τα πολιτικά κόμματα για διαφορετικούς λόγους. Αυτά, όμως, είναι ζητήματα τα οποία πρέπει να τα λύσουμε και να αντιμετωπίσουμε κατ' αρχάς με την ίδια την κοινωνία.

Οι αλλαγές που πρέπει να γίνουν θα περάσουν -και περνάν- μέσα σ' ένα ασφυκτικό εσωτερικό και διεθνές οικονομικό περιβάλλον, σ' ένα περιβάλλον ύφεσης, ανεργίας και συρρίκνωσης των εισοδημάτων γενικά στην Ευρώπη, αλλά και στο διεθνή χώρο, σ' ένα περιβάλλον όπου ο Πρωθυπουργός δίνει τη δική του εθνική μάχη. Γνωρίζουμε ότι μετά από αυτήν την έντονη διαμάχη πολιτική, ιδεολογική, κοινωνική θα φτιαχτεί μια νέα Ευρωπαϊκή Ένωση με νέες πολιτικές, νέα εργαλεία και νέα χρηματοδοτικά όργανα.

Η ενίσχυση των πόρων του ευρωπαϊκού μηχανισμού στήριξης, το ευρωμόλογο, οι νέοι ίδιοι πόροι στήριξης του κοινοτικού προϋπολογισμού θα επαναπροσδιορίσουν τη νέα Ευρώπη, τη συμμετοχή της στο παγκόσμιο γίνεσθαι, την εξυγίανση της αγοράς, αλλά και τη διασφάλιση της δημοκρατίας σε παγκόσμιο επίπεδο.

Στο πλαίσιο αυτό ο νέος προϋπολογισμός αποτελεί μέρος των αλλαγών αυτών που γίνονται σταδιακά σε εθνικό, ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο, επιδιώκοντας να διασφαλίσει τη δημοσιονομική σταθερότητα και ανταγωνιστικότητα της οικονομίας. Αυτά είναι θετικά ζητήματα, με τα οποία μεθοδικά ασχολείται το Υπουργείο Οικονομικών με την ανασυγκρότηση των εισπρακτικών και ελεγκτικών μηχανισμών.

Το φορολογικό σύστημα πρέπει να εγγυάται τους απαραίτητους πόρους για τη δημιουργία ενός συστήματος κοινωνικών παροχών που θα διασφαλίζουν σε μόνιμη βάση ένα επίπεδο διαβίωσης δίκαιο για όλους. Στο πλαίσιο της απλοποίησης και διαφάνειας μπορεί να γίνεται ταυτόχρονη εισπραξη των φορολογικών εσόδων με τις ασφαλιστικές εισφορές. Αυτό το ζήτημα είναι σκόπιμο και συζητιέται με τους αρμόδιους ασφαλιστικούς οργανισμούς.

Οι οριζόντιες περικοπές δαπανών εκτιμάται ότι πλέον θα αποτελέσουν παρελθόν, διότι πέρα της κοινωνικής τους διάστασης, επιβαρύνουν το ίδιο το δημόσιο, όπως με τη μείωση των εισπράξεων υπέρ του δημοσίου, των ασφαλιστικών εισφορών και άλλων. Προετοιμάζεται προς αυτήν την κατεύθυνση η οικονομική αναδιάρθρωση και αυτό διαφαίνεται πλήρως με το πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής που παρουσιάστηκε από τον ίδιο τον Υπουργό Οικονομικών στις 16 Δεκεμβρίου του 2010.

Με την αναμενόμενη εσωτερική αναδιάρθρωση του δημοσίου οι εισοδηματικές πολιτικές θα είναι πλέον αναλογικές και δίκαιες. Η αύξηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, η οποία σήμερα δεν είναι εφικτή, θα έχει μέγιστο όφελος για τις επιχειρήσεις, τους εργαζόμενους και την ίδια την εθνική οικονομία. Η σταδιακή μείωση του εμπορικού ελλείμματος αποτελεί, μαζί με το χρέος, τη δομική αδυναμία της οικονομίας μας.

Η Κυβέρνηση αυτό το γνωρίζει και έχει προχωρήσει στην ενεργοποίηση του ΕΣΠΑ και σύντομα και στην ψήφιση του νέου επενδυτικού νόμου. Είναι δύο αναπτυξιακές παράλληλες και συμπληρωματικές πολιτικές, οι οποίες θα βγάλουν τη χώρα από το βάλτο του 4% της ύφεσης και θα την οδηγήσουν σταθερά στο δρόμο της ανάπτυξης και της απασχόλησης.

Στην πορεία αυτή ίσως είναι σκόπιμο να εξεταστούν όλες οι μορφές ευελιξίας χρηματοδότησης που παρέχονται από τη λειτουργία των διαρθρωτικών ταμείων και των κρατικών ενισχύσεων. Η επαναδιαπραγμάτευση της εθνικής συμμετοχής, ύψους περίπου 3,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, στην υλοποίηση ήδη ενταγμένων και ώριμων έργων στο πλαίσιο του ΕΣΠΑ από το 2010 είναι πιθανώς χρονικά πολύ ώριμη.

Απαιτείται, όμως, μια συνολική επαναδιαπραγμάτευση, όταν μάλιστα αναμένεται το 2012 και το 2013 να έχει ήδη προχωρήσει το θέμα της επιμήκυνσης εξόφλησης του δανείου, η ολοκλήρωση του μηχανισμού στήριξης, η υλοποίηση του ευρωομολόγου, αλλά και οι συζητήσεις για τις δημοσιονομικές προοπτικές της Ευρώπης.

Η ανταγωνιστικότητα αποτελεί το σημαντικό κομμάτι αυτής της πολιτικής. Οι ελληνικές επιχειρήσεις, πέρα των μεγάλων αλλαγών, χρειάζονται απλά μέτρα, τα οποία μειώνουν τις επισφάλειες, όπως την άμεση εξόφληση των οφειλών του κράτους από τις επιχειρήσεις και μάλιστα σε επιχειρήσεις που ήταν ενταγμένες σε προγράμματα.

Ήδη, στην Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδος, στην περιφέρειά μου, πολλές επιχειρήσεις αναμένουν την εκταμίευση αντίστοιχων πληρωμών. Επίσης, την εξασφάλιση μικροδανείων για την κάλυψη πληρωμής τιμολογίων, ώστε να αποφευχθεί το επιχειρηματικό ντόμινο καταρρεύσεων.

Φυσικά, θα πρέπει να τονιστεί ότι δεν έχουν επιβαρύνει όλοι οι τομείς το έλλειμμα της χώρας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ο αγροτικός τομέας, ο οποίος λαμβάνει από το 2003 έως το 2010 την ίδια εθνική και κοινοτική αρωγή.

Από την άλλη πλευρά, ξέρουμε ότι οι απορροφήσεις από τις

κοινοτικές επιδοτήσεις ενισχύουν το 40% του εισοδήματος, γεγονός που αποδεικνύει ότι οι δημόσιες επενδύσεις τόσο από τα μεγάλα διαρθρωτικά προγράμματα όσο και από το ίδιο το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων θα πρέπει να ενισχυθούν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΠΑΤΖΕΛΗ: Κλείνοντας –και ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε- ως Βουλευτής Φθιώτιδας θα ήθελα να επισημάνω πέντε βασικές αναπτυξιακές δράσεις, οι οποίες είναι κομβικής σημασίας για το νομό μου:

Εκμετάλλευση των ιαματικών πηγών που πρέπει στο πλαίσιο της νέας πολιτικής επενδύσεων να αποδεδμευθούν από τα Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα, μια πολιτική που καθυστερεί ιδιαίτερα, και να αναζητηθούν επενδυτές για τη δημιουργία νέων σύγχρονων τουριστικών μονάδων. Ένταξη του Νομού Φθιώτιδας με επίκεντρο την Αθήνη και τα Καμένα Βούρλα στο σχέδιο εκμετάλλευσης των γεωθερμικών πεδίων. Ανάπτυξη του λιμανιού της Στυλίδας και κατασκευή του ολοκληρωμένου προγράμματος Σμοκόβου.

Αγαπητοί συνάδελφοι, για τους παραπάνω λόγους υπερψηφίζω τον προϋπολογισμό του 2011.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Μπατζελή.

Καλώ στο Βήμα την Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Σερρών κ. Μαρία Κόλλια – Τσαρουχά.

Οι κυρίες έχουν σημαντική και ουσιαστική παρουσία στο Κοινοβούλιο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Και ωραία παρουσία.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτήν την εξαιρετικά δύσκολη οικονομική περίοδο και σ' αυτήν τη συζήτηση του προϋπολογισμού του 2011 επιβάλλεται να ξεπεράσουμε τις κομματικές μας προσεγγίσεις και να τοποθετηθούμε, όπως το Σύνταγμα ορίζει, ως εκπρόσωποι του έθνους. Πάνω από τη συλλογική μας πολιτική ευθύνη υπάρχει και η ατομική ευθύνη, στο όνομα της οποίας σήμερα τοποθετούμαι.

Οι πιο πολλοί Βουλευτές, κύριοι συνάδελφοι, και μάλιστα όσοι υπηρετήσαμε και από τη θέση του κυβερνητικού Βουλευτή, πρέπει να επαναφέρουμε στη μνήμη μας ό,τι έχουμε υποστηρίξει κατά καιρούς, να δικαιολογήσουμε τα αδικαιολόγητα. Ευθυνόμαστε για όσα είπαμε και όσα πράξαμε, αλλά κυρίως γι' αυτά που παραλείψαμε να πούμε και να πράξουμε άλλοι λιγότερο και άλλοι περισσότερο –μιας και κυβέρνησαν τη χώρα για πάνω από είκοσι χρόνια- και βέβαια εκείνοι που λειτουργούν ως κόμματα διαμαρτυρίας και οπαδοί της πλήρους άρνησης.

Οι ευθύνες μας, λοιπόν, ξεκινούν από το γεγονός ότι όλοι μας δημιουργήσαμε μία χώρα πνιγμένη στα δημόσια ελλείμματα, στο εξωτερικό χρέος, στην ακρίβεια, στη χαμηλή ανταγωνιστικότητα, στην ανεργία και κατά την εκτίμησή μου γιατί δεν καθοδηγήσαμε τους πολίτες με τη στάση μας, γιατί δεν τιμήσαμε τον αξιακό κώδικα που κληρονομήσαμε.

Η πατρίδα μας σήμερα δεν δανείζεται μόνο για να πληρώσει το χρέος της, αλλά και για να καλύψει τις τρέχουσες υποχρεώσεις της. Αυτό σημαίνει ότι έχουμε μπροστά μας αδιέξοδο. Δεν είναι δυνατόν να επιβιώσουμε έτσι. Το χρέος μεγαλώνει, η παραγωγική μας υποδομή συρρικνώνεται. Αυτό υποκρύπτει ένα διαχρονικά υδροκέφαλο, αναποτελεσματικό και διεφθαρμένο κράτος.

Μοναδική διέξοδος είναι να μειώσουμε παράλληλα τα έξοδά μας, να ψαλιδίσουμε τις δημόσιες δαπάνες με ταυτόχρονη αύξηση της παραγωγής πλούτου, να επιδιώξουμε μία νέου τύπου ανάπτυξη σε παραγωγικές επενδύσεις που θα αποδίδουν μεγαλύτερη εθνική προστιθέμενη αξία και απασχόληση. Χρειάζεται βέβαια ένα πλέγμα μεγάλων και δύσκολων αποφάσεων, ικανών όμως να ανατρέψουν όλα εκείνα τα δεδομένα που περιορίζουν, αποπροσανατολίζουν και νοθεύουν την οικονομική δραστηριότητα, με όλες εκείνες τις κοινωνικές συναινέσεις, στη βάση ενός λεπτομερούς και μακροχρόνιου σχεδίου ανάπτυξης και οικονο-

μικής εξωστρέφειας της χώρας μας. Πολλοί το ονομάζουν «το δικό μας» αναπτυξιακό μνημόνιο.

Στην προοπτική αυτή αντιστέκεται με σφοδρότητα μέρος του βολεμένου πολιτικού και οικονομικού συστήματος, αλλά και της κοινωνίας. Αγώνιων βέβαια οι πολίτες που δυσκολεύονται να πιστέψουν ότι έχουμε τη γνώση, αλλά και τη θέληση να ανατρέψουμε τα πράγματα. Στη βεβαιωμένη ευθύνη μας, ας προσθέσουμε και την ανευθυνότητα εκείνων που με την ψήφο τους έφεραν κυβερνήσεις στην εξουσία πιστεύοντας στις ανεδαφικές τους υποσχέσεις.

Κρίσιμο ζήτημα είναι η ανάκτηση της χαμένης εθνικής υπερηφάνειας και η εκ νέου απόκτηση της ατομικής μας αυτοπεποίθησης. Η πατρίδα μας συνδέθηκε με διαφθορά, άκοπη καλοπέραση και επιβίωση σε βάρος των κόπων άλλων. Τσαλακώθηκε η εικόνα της χώρας και του λαού μας.

Επιχαίρουμε γιατί μπήκαμε σε μηχανισμό δήθεν σωτηρίας, γιατί έγινε υπερδεκαετής η υποχρέωση αποπληρωμής. Ο κ. Παπανδρέου δηλώνει ότι αν δεν ήταν Πρωθυπουργός, θα βρισκόταν ο ίδιος και πολλοί Υπουργοί του στους δρόμους. Έλεος, κύριοι συνάδελφοι! Κρινόμαστε, κύριοι της Κυβέρνησης και εσείς γι' αυτά που ως κατεπείγοντα ψηφίζετε στη Βουλή και εμείς για την ποιότητα της αντιπολίτευσης που ασκούμε.

Στο όνομα όλων των προηγούμενων γενιών που έδωσαν και τη ζωή τους για την ελευθερία της πατρίδας, αλλά και στο όνομα των παιδιών και των εγγονιών μας έχουμε την ιστορική ευθύνη, όσοι πιστεύουμε στην Ελλάδα, να σταματήσουμε τον κατήφορο του λαϊκισμού, να βάλουμε τις προτεραιότητές μας και να ξανα-συνεννοηθούμε οι πολιτικές δυνάμεις σε νέα επίπεδα συναίνεσης, όχι βέβαια λευκών επιταγών που θα ισοδυναμούν με καταστροφή της ελπίδας και της χώρας μας, αλλά να προχωρήσουμε σε στρατηγικές συμφωνίες, όπου δεν θα ανατρέπονται, από ευκαιριακά εκλογικά αποτελέσματα, μεγάλα ζητήματα όπως η παιδεία, η οικονομία, το δημογραφικό.

Τη συναίνεση ούτε την αξίζετε ούτε τη δικαιούστε, κύριοι του ΠΑΣΟΚ. Την έχει, όμως, ανάγκη η πατρίδα μας. Αυτή είναι υπεύθυνη στάση Αντιπολίτευσης για να μπορεί να ξαναγεννηθεί η ελπίδα. Μας κατηγορείτε για λαϊκισμό και ανευθυνότητα –μα, ψηφίσαμε τριάντα πέντε νομοσχέδια- και ότι αποφεύγουμε να αναλάβουμε τις ευθύνες μας. Ψηφίσαμε το ασφαλιστικό, τον ΟΣΕ, τις μειώσεις στις ΔΕΚΟ, όταν μάλιστα δικό σας Βουλευτής ζητούν να ψηφίσουν κατά συνείδηση.

Είναι λαϊκισμός να υποστηρίζεις ότι ο κόσμος δεν αντέχει άλλη φορολογική λαίλαπα, ότι πρέπει να ληφθούν μέτρα τόνωσης της εσωτερικής ζήτησης; Είναι λαϊκισμός να αναδεικνύεις ότι Υπουργοί αποδεικνύουν με τις πράξεις τους την άγνοιά τους για τους όρους του μνημονίου που κλήθηκαν να ψηφίσουν την άνοιξη; Είμαστε λαϊκιστές, όταν ζητάμε μία στοιχειωδώς σοβαρή απάντηση γιατί η Κυβέρνηση συνυπέγραψε και αποδέχτηκε τη βίαιη μείωση των μισθών και συντάξεων στον ιδιωτικό τομέα, όταν γνωρίζουμε ότι η κρίση είναι κρίση χρέους στο δημόσιο τομέα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξέρετε γιατί η Νέα Δημοκρατία θα γίνει αύριο καλύτερη κυβέρνηση και ο Αντώνης Σαμαράς καλύτερος Πρωθυπουργός; Διότι απλά σήμερα είναι καλύτερος Αρχηγός Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και η Νέα Δημοκρατία σύσσωμη κινείται σ' αυτήν την κατεύθυνση αξιοπιστίας.

Σκέφτεστε, κύριοι συνάδελφοι, τι θα γινόταν αν η Νέα Δημοκρατία έπαιρνε τα μέτρα αυτά που παίρνει σήμερα το ΠΑΣΟΚ; Το φαντάζεστε; Ξέρουμε ότι είναι δύσκολο να πεις σ' ένα λαό που έχει μάθει να ζει με δανεικά και επιδοτήσεις να επιδιώξει ένα άλλο κοινωνικό μοντέλο, όπου τον περιμένει η σκληρή προσπάθεια, η εργασία και η ανταγωνιστικότητα.

Οι αρχαίοι μας πρόγονοι δίδαξαν πως η τύχη των εθνών εξαρτάται από την εκπαίδευση των νέων και η ενότητα ενός λαού πρέπει να επιδιώκεται με την παιδεία. Η κρίση που βιώνουμε είναι οικονομική, αλλά κυρίως αξιακή. Οι έννοιες της ελευθερίας, της δημοκρατίας παρεξηγήθηκαν και εξισώθηκαν με την ασυδοσία. Εξαφανίστηκε η αξιοκρατία. Ο Έλληνας βυθίστηκε στην πολυθρόνα του χάνοντας το δυναμισμό, τη φαντασία και την ανθρωπιά του. Για χρόνια οδηγήσαμε τα παιδιά μας στο μαρτύριο της παπγαλίας και στην αφαρία της δημοσιοϋπαλληλίας. Επιτρέψαμε ως πνευματικός και πολιτικός κόσμος να πορευόμαστε

χωρίς αξίες, πρότυπα και στόχους, επιβραβεύοντας την ήσσανα προσπάθεια, την αναβλητικότητα. Φτάσαμε στο σημείο να ντρεπόμαστε να κάνουμε το σταυρό μας, να μιλάμε για πατρίδα, για έθνος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς λέμε «φτάνει ως εδώ». Η επόμενη Βουλή είναι αναθεωρητική. Οι Βουλευτές μπορούν να μειωθούν στους διακόσιους, να καταργηθεί κάθε μορφή ποινικής αμνηστίας και ασυλίας, ακόμα και με ανώτατη θητεία του αιρετού μέλους, με αποτελεσματικό σύστημα εκτελεστικής, νομοθετικής και δικαστικής εξουσίας.

Σε καμμία περίπτωση δεν θα αφήσουμε την ελπίδα να πεθάνει. Με το παράδειγμά μας ας οδηγήσουμε τις εξελίξεις. Πρέπει να αποφασίσουμε ότι θέλουμε να βγάλουμε τη χώρα από την παρακμή. Στο όνομα της υπερηφάνειας, της νοικοκυροσύνης και του ελληνικού φιλότιμου δεν θα αφήσουμε την ελπίδα να πεθάνει. Σήμερα ας σταθούμε στο διπλανό μας που έχει την ανάγκη μας. Μπορούμε να πάρουμε πίσω την πατρίδα μας με αλληλεγγύη, κουράγιο και ελπίδα.

Με τις σκέψεις αυτές, κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταψήφισα τον προϋπολογισμό, γιατί πιστεύω ότι με τις προτάσεις του καμμία ελπίδα δεν μπορεί να εμψυχήσει στον Έλληνα πολίτη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Μαρία Κόλλια – Τσαρουχά.

Παρακαλώ να λάβει το λόγο ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Καρδίτσας κ. Νικόλαος Σαλαγιάννης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα λίγα λεπτά που διαθέτω δεν θα τα σπαταλήσω να μιλήσω για το παρελθόν, πώς φτάσαμε ως εδώ, ούτε για τα στοιχεία του προϋπολογισμού, που νομίζω, ότι με εξαιρετικό τρόπο τα ανέπτυξε εχθές ο εισηγητής μας και οι Υπουργοί και οι αγαπητοί συνάδελφοι. Θα τα αξιοποιήσω όμως, για να φωτίσω από τη δική μου πλευρά, την προσωπική μου άποψη, για τα πράγματα.

Δεν υπάρχει, λοιπόν, αμφιβολία ότι έχουμε μπει σε μία οδυνηρή περιπέτεια, με τεράστιο κοινωνικό κόστος στη χώρα. Το ερώτημα είναι πώς θα βγούμε από αυτήν, πότε θα βγούμε από αυτήν και με ποιο κόστος θα βγούμε από αυτήν; Είναι επίσης σαφές, ξεκάθαρο πια, ότι δεν φτάνουν αυτά, που θα κάνουμε εμείς. Δεν φτάνουν, όσο καλά κι αν τα κάνουμε. Είναι κρίσιμη η παράμετρος, το πώς θα κινηθεί η κοινότητα. Δεν μιλάω γι αυτό, τα είπαν οι συνάδελφοι, τα είπε ο Πρωθυπουργός. Θέλω μόνο να υπογραμμίσω, ότι έχουμε ένα πλεονέκτημα, το ότι ο σημερινός Πρωθυπουργός, ο Γιώργος Παπανδρέου κινείται με άνεση, κινείται με κύρος και με αξιοπιστία και στον ευρωπαϊκό και στο διεθνή χώρο. Και αυτό είναι πλεονέκτημα για τη χώρα, σε αυτήν την κρίσιμη φάση που βρισκόμαστε. Οφείλουμε να το αναγνωρίσουμε.

Θα μωμ μόνο στα εσωτερικά μας. Είμαι πεπεισμένος προσωπικά, ότι δεν υπάρχει περίπτωση να βγει η χώρα από τα αδιέξοδα, χωρίς τους ανθρώπους της. Η βασικότερη παράμετρος είναι οι άνθρωποι της. Και για να μπορέσουν οι άνθρωποι της, οι πολίτες, το πιο δημιουργικό κομμάτι να ενστερνιστούν τις πολιτικές, να εμψυχωθούν, να κινητοποιηθούν, να μπουν ενεργά στην υποστήριξη των νέων πολιτικών, θα πρέπει να δημιουργήσουμε προσδοκία, ελπίδα, προοπτική. Το μεγαλύτερο έλλειμμα σήμερα στην κοινωνία, είναι το έλλειμμα προσδοκίας. Και αυτό είναι ζήτημα όχι μόνο ψυχολογίας, ζήτημα κοινωνικό, είναι κατ' εξοχήν οικονομικό και αναπτυξιακό μέγεθος. Αλλά πώς χτίζεται η ελπίδα και η προοπτική;

Πρώτον, αν η κοινωνία νιώθει ότι η πολιτική της ηγεσία έχει ένα συνολικό σχέδιο, ξέρει πού πάει, ξέρει τα βήματα, ξέρει τις πρωτοβουλίες και ξέρει και το κόστος που θα υποστεί και η ίδια. Να ξέρει δηλαδή πού πάμε. Να μη νιώθει ότι πάμε από το κακό στο χειρότερο, από τα δύσκολα στα δυσκολότερα και να μην έχει τέλος αυτή η υπόθεση. Αυτό είναι ένα μείζον θέμα.

Εμείς στο ΠΑΣΟΚ κάναμε ένα λάθος. Ενώ είχαμε στο πρόγραμμά μας επαναστατικές, σαρωτικές αλλαγές στο κράτος, στην παιδεία, στην υγεία, στο ασφαλιστικό, που το είχε ανάγκη η κοινωνία, που το λέγαμε χρόνια ολόκληρα -εγώ από το 2000

τα έλεγα αυτά- ενώ ήταν στο πρόγραμμά μας αυτή η μεγάλη ειρηνική επανάσταση, δεν το προβάλαμε αυτό ως πρωτοβουλία μας. Συνδέθηκε με το μνημόνιο. Έγιναν ασφαλώς οι αλλαγές πιο επώδυνες, αλλά συνδέθηκαν και με οδυνηρά μέτρα του μνημονίου και έτσι η κοινωνία θεωρεί ότι όλα αυτά μας επιβάλλονται. Φοβήθηκε, στριμώχθηκε και είναι σε απαισιοδοξία. Σαρώνει ο φόβος και η απαισιοδοξία την κοινωνία σήμερα. Ήταν λάθος μας αυτό. Έπρεπε να πούμε: «Αυτά είναι δικό μας θέμα, αυτό είναι το σχέδιο μας για το μέλλον και καλείται η κοινωνία να υπερασπιστεί αυτά τα θέματα». Αυτό ήταν το λάθος μας. Επείγοντως, λοιπόν, να πείσουμε ότι υπάρχει σχέδιο συγκροτημένο, με χρονοδιάγραμμα και με στόχους.

Δεύτερον, πώς χτίζεται η προοπτική; Με την εμπιστοσύνη, με την αξιοπιστία! Να πούμε στην κοινωνία ότι αυτά είναι τα μέτρα και να το χρονοδιάγραμμά τους, να ξέρει τι περιμένει. Δεν μπορεί να της δίνουμε χαστούκια από την μια μέρα στην άλλη και από το ένα στον άλλο και να μην έχει τέλος. Πώς χτίζεται η εμπιστοσύνη, πώς χτίζεται η φερεγγυότητα, πώς χτίζεται η ελπίδα στον κόσμο; Έτσι χτίζεται! Να μην κάνουμε τα ίδια λάθη, να ξέρει η κοινωνία, να λέμε την αλήθεια στην κοινωνία, να είμαστε ειλικρινείς απέναντι της.

Τρίτο θέμα, πως χτίζεται η εμπιστοσύνη; Με την αίσθηση δικαίου! Να νιώθει η κοινωνία ότι πληρώνουν όλοι, ανάλογα με την αντοχή τους. Σήμερα δεν το νιώθει αυτό. Και μάλιστα νιώθει ότι δεν υπάρχει δικαιοσύνη, ότι δεν υπάρχει κράτος δικαίου, δεν πληρώνει κανένας. Μπορεί να κάνει ο καθένας οτιδήποτε, να λεηλατήσει, να κλέψει, να παρανομήσει. Δεν πληρώνει κανένας. Κανένας!

Από εκεί και πέρα, όμως, υπάρχουν πολιτικές που μέχρι σήμερα αφήνουν την αίσθηση στην κοινωνία, ότι η κοινωνία μονόπαντα υφίσταται τα βάρη, το πιό αδύναμο κομμάτι της. Θα σας πω ένα παράδειγμα. Ενώ κόβουμε μισθούς και συντάξεις, που είναι οδυνηρό μέτρο και για την κοινωνία και για την οικονομία και για την ανάπτυξη, αφήνουμε τους φοροφυγάδες απείραχτους! Και να καταλάβω ότι πήραμε ένα κράτος ξεχαρβαλωμένο, να το κατανοήσω. Δεκαπέντε μήνες μετά, μπορούμε να ισχυριζόμαστε το ίδιο;

Ένα μικρό παράδειγμα. Λέει η Τράπεζα της Ελλάδος, ότι αυτή τη χρονιά, που είμαστε σε «πόλεμο», που λέει ο Πρόεδρος, κάποιος πήραν τα λεφτά τους και τα πήγαν στο εξωτερικό, 27 δισεκατομμύρια, 35 κατά άλλους. Για να καταλάβει η κοινωνία, μιλάμε για 10-15 τρισεκατομμύρια δραχμές με το παλιό νόμισμα. Γι' αυτό μιλάμε. Ξέρουμε τα ονόματά τους; Τα ξέρουμε! Μα, γιατί δεν φτιάξαμε μία επιτροπή να δούμε ποιος είναι αυτός ο καθένας, που είναι το «πόθεν έσχες» τους, πώς τα έχουν τα λεφτά, πού τα βρήκαν τα λεφτά; Θα δώσουμε αμνηστία, ηθική και πολιτική; Ή θα τους αφήσουμε μετά από τρία χρόνια να φέρουν τα λεφτά μέσα και να αγοράσουν τις περιουσίες και τις επιχειρήσεις και τα σπίτια μας, όσων έχουν χρεοκοπήσει; Λάθος μέγα!

Δεύτερον, οι τράπεζες και οι τραπεζίτες και οι μέτοχοι δεν θα βάλουν τίποτα από την τσέπη τους; Δεν θα πρέπει να κάνουν αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου τους; Δώσαμε και εμείς εγγυήσεις είκοσι πέντε δισ. και η Νέα Δημοκρατία είκοσι πέντε δισ. και αυτές έχουν στραγγίξει την αγορά. Για να πάρεις δάνειο είτε ως επιχείρηση είτε ως επαγγελματίας είτε ως πολίτης, χρειάζεται να βάλεις υποθήκες τα μάρμαρα του Παρθενώνα. Αυτό θα το συνεχίσουμε; Αναφέρω δύο παραδείγματα, για να σας πω τι σημαίνει δικαιοσύνη και πως τα βάρη δεν μπορεί να πέφτουν μονόπαντα.

Αγαπητοί φίλοι και συνάδελφοι, εμείς οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ είμαστε στρατευμένοι σε μία προσπάθεια να κάνουμε τις μεγάλες αλλαγές που έχει ανάγκη η χώρα. Ούτε πυροβολούμε ούτε συνωμοτούμε ούτε φτιάχνουμε ομάδες ανταρτών. Την αγωνία μας εκφράζουμε σε αυτήν την κρίσιμη ιστορική στιγμή για την χώρα. Πότε θα την εκφράσουμε, αν δεν την εκφράσουμε τώρα δηλαδή; Μα το σύστημα έφτασε ως εδώ, έφτασε γιατί οι Βουλευτές του, ποτέ δεν μιλούσαν, μην φθαρεί η παράταξή μας, μην φθαρεί η κυβέρνησή μας, μην θιγεί ο Πρωθυπουργός, μην θιγεί Υπουργός. Θα συνεχίσουμε έτσι; Είμαστε, λοιπόν, στρατευμένοι. Προσωπικά είμαι στρατευμένος σε αυτήν την υπόθεση, την στηρίζω και θα την στηρίζω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-

λίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Ακούστε όμως, η ευθύνη που λέει ο Πρόεδρος -και το είπε άριστα προχθές, ότι έχουμε ιστορική ευθύνη εμείς οι Βουλευτές- σημαίνει δύο πράγματα: να στηρίζουμε αποφάσεις, ακόμα και επώδυνες, αλλά και να κρίνουμε αυστηρά τις πολιτικές των Κυβερνήσεων μας και τους Υπουργούς που τις φέρνουν. Θα είμαι και στα δύο συνεπής, γιατί νομίζω ότι το υπηρετώ, την παράταξή μου και τη χώρα μου.

Αλλά ποια χώρα, κύριοι συνάδελφοι; Τι σημαίνει να «μην χρεοκοπήσει η χώρα»; Τι σημαίνει αυτό; Για μένα σημαίνει να μη διαρραγεί ο κοινωνικός ιστός. Σημαίνει να μην υπάρξει εκατόμβη μικρομεσαίων μισθοσυντηρητών και ανέργων. Σημαίνει ότι δεν θα γίνει κόλαση η ζωή των ανθρώπων που εκπροσωπούμε και που μας γέννησαν. Κι εγώ δεν είμαι πορφυρογέννητος. Αυτό σημαίνει «χώρα». Τα παιδιά μας είναι η χώρα. Ο λαός είναι η χώρα. Χωρίς το λαό, πάμε δηλαδή;

Σ' αυτά, λοιπόν, είμαι αλληλέγγυος. Υπερασπίζομαι τις αποφάσεις. Δεν θα σιωπήσω, όμως, όταν θεωρώ ότι κάποια πράγματα δεν πάνε καλά. Για να πάνε καλύτερα τα πράγματα ψηφίζω τον προϋπολογισμό. Όχι γιατί με απειλεί κανένας - δεν φοβάμαι και κανέναν- αλλά γιατί εκτιμώ ότι η χώρα θέλει τη στήριξή μας σ' αυτήν την κρίσιμη στιγμή. Γιατί αν δεν πάει κάτι καλά, αυτούς οι οποίους εγώ υπερασπίζομαι, αυτοί θα πληρώσουν το μάρμαρο.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Σαλαγιάννη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, εξήντα επτά μαθητές και μαθήτριες και οκτώ εκπαιδευτικοί από το 1ο και 2ο Γυμνάσιο Παλαμά Καρδίτσας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Μόλις κατήλθε του Βήματος, ο Βουλευτής του Νομού Καρδίτσας, που ήταν και αγορητής στον προϋπολογισμό.

Έχω την τιμή να καλέσω, τώρα στο Βήμα, τον Βουλευτή Β' Αθήνας της Νέας Δημοκρατίας και πρώην Υπουργό, κ. Παναγιώτη Παναγιωτόπουλο. Είπα ολόκληρο το όνομα, για να μην έχουμε συνειρμούς.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός τον οποίον συζητούμε στην Αίθουσα της Εθνικής Αντιπροσωπείας είναι προϊόν έκτακτης ανάγκης, αλλά και προϊόν πολιτικού καταναγκασμού. Η χώρα είναι υπό επιτήρηση και περνά τη δυσκολότερη συγκυρία στην ιστορία της, στη νεότερη και νεότερη ιστορία της τουλάχιστον των τελευταίων πενήντα ετών.

Πώς φθάσαμε μέχρι εδώ; Έχουν ειπωθεί πολλά και είμαι βέβαιος ότι αυτό το ερώτημα θα απασχολήσει και τον ιστορικό του μέλλοντος. Εμείς οι πολιτικοί, οι οποίοι δημοσιολογούμε ή δημοσιογραφούμε μέσα στη βραχεία κλίμακα του χρόνου, είμαστε υποχρεωμένοι να απαντήσουμε. Ασφαλώς υπάρχουν συσσωρευμένα προβλήματα του πολιτικού συστήματος και ασφαλώς υπάρχουν ευθύνες διαχρονικά, που βαρύνουν τους ώμους όλων των κυβερνήσεων των τελευταίων τριάντα ετών. Όμως, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, όπως το έπραξαν όλες οι κυβερνήσεις μετά τη Μεταπολίτευση, αλλά ουσιαστικότερα από το '81 μέχρι σήμερα -γιατί η εκτίναξη και του δημοσίου χρέους και των ελλειμμάτων έγινε από το '81 και μετά- παρέδωσε τον Οκτώβριο του 2009 στην Κυβέρνηση Παπανδρέου πρόβλημα χρέους και ελλείμματος, το οποίο εξαιτίας των λανθασμένων επιλογών, εξαιτίας της καθυστέρησης στη λήψη των απαραίτητων μέτρων και εξαιτίας δηλώσεων, παραλείψεων και λαθών, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το μετέτρεψε σε οξεία κρίση δανεισμού.

Μόλις πριν από λίγες εβδομάδες κυκλοφόρησε μια έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Μου έκανε εντύπωση ότι αποσιωπήθηκε

από μία μεγάλη μερίδα των Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας, παρά τις προσπάθειες της Νέας Δημοκρατίας να την προβάλει. Τι έλεγε αυτή η έκθεση; Η έκθεση αυτή ανεδείκνυε τις ευθύνες του σημερινού Υπουργού Οικονομίας κ. Γιώργου Παπακωνσταντίνου για τη ραγδαία εκτίναξη προς τα πάνω των spreads του ελληνικού δανεισμού, μία αύξηση ραγδαία των spreads, που δημιούργησε τα αδιέξοδα στο δανεισμό της Ελλάδος και άνοιξε το δρόμο για να μπει η χώρα στην τριμερή επιτήρηση.

Είναι προφανείς, είναι κραυγαλέες οι ευθύνες της Κυβερνήσεως Παπανδρέου. Δεν νομίζω ότι υπάρχει λόγος να σας θυμίσω τις δηλώσεις περί Τιτανικού, περί διεφθαρμένης χώρας, οι οποίες εξέθεταν τη χώρα στα μάτια των πιστωτών ή των υποψηφίων δανειστών της, την πιο κρίσιμη περίοδο, και καθιστούσαν την Ελλάδα στόχο των παγκοσμίων κύκλων κερδοσκοπών, που δεν άργησαν να επιτεθούν σε βάρος μας.

Από την άλλη πλευρά, κάτω απ' αυτές τις συνθήκες, η χώρα υποχρεώθηκε να μπει στην τριμερή επιτήρηση. Δεν ήταν, λοιπόν, μονόδρομος η προσφυγή στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Δεν ήταν μονόδρομος για τον ελληνικό λαό, την ελληνική κοινωνία, το έθνος μας η κατάσταση που ζούμε σήμερα. Είναι μια κατάσταση την οποία υφίσταμεθα, είναι δεινά τα οποία υφίσταται ο ελληνικός λαός εξαιτίας των λαθών, των επιλογών, των παραλείψεων του σημερινού Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Φθάσαμε, λοιπόν, στο μνημόνιο. Και πρέπει να σας πω -χωρίς να θέλω να προβοκάρω τους συναδέλφους- ότι παρακολούθησα με πολλή προσοχή τις πολύ ενδιαφέρουσες επιστημονικές που έκανε ο κ. Σαλαγιάννης πριν από λίγο. Μιλώ για ένα συνάδελφο, ο οποίος ξέρει ότι τον τιμώ και έχουμε βρεθεί απέναντι πολλές φορές. Είναι σκληρός οπαδός των θέσεων και της γραμμής του ΠΑΣΟΚ, αλλά, όπως όλοι μας, κάποια στιγμή σε αυτήν την Αίθουσα υποχρεούμεθα να τιμούμε τον όρκο που δώσαμε ως εντολοδόχοι ενός εντολέως, του ελληνικού λαού. Σήμερα αναγνωρίζουν Υπουργοί της Κυβέρνησης σε ακριτομυθίες ή σε ευθείες δηλώσεις ότι τα όσα υπεγράφησαν στο μνημόνιο δεν ήταν προϊόν καμιάς διαπραγματεύσεως. Γι' αυτό ακούμε ότι στέλνουν οι Υπουργοί γράμματα -θα ζητήσουμε από τον κ. Παπακωνσταντίνου να μας πει εάν εστάλη τέτοια επιστολή- προς το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο για το θέμα των εργασιακών σχέσεων. Σε λίγο, θα καταθέσω ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων. Βλέπουμε την Υπουργό κ. Κατσέλη να διοχετεύει πληροφορίες ότι διαπραγματεύεται, για να αλλάξουν οι όροι.

Μα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, τι είδους διαπραγμάτευση έκανε η Κυβέρνησή σας, τι είδους κείμενο υπέγραψε υπό τη μορφή μνημονίου, το οποίο οι ίδιοι οι Υπουργοί του ΠΑΣΟΚ σήμερα αναγνωρίζουν ότι δεν μπορούν να εφαρμόσουν; Και όταν το εφαρμόζουν, μας οδηγεί κατευθείαν πάνω στα βράχια, μας οδηγεί σε δραματικά εθνικά και κοινωνικά αδιέξοδα.

Η ουσία είναι ότι η Κυβέρνηση Παπανδρέου δεν έκανε καμμία διαπραγμάτευση. Υπέγραψε ένα μνημόνιο, όπως της υποβλήθηκε από ανθρώπους, που, απ' ό,τι αποδείχθηκε, δεν είχαν καμμία γνώση του ιδιαίτερου περιεχομένου της ελληνικής οικονομίας και της ταυτότητας της ελληνικής κοινωνίας.

Είδατε την Ιρλανδία. Και οι Ιρλανδοί διαπραγματεύτηκαν. Η Κυβέρνηση Μακ Όουεν διαπραγματεύτηκε και πέτυχε να διατηρήσει το ισχυρό ατού της ιρλανδικής οικονομίας, που είναι ο φορολογικός συντελεστής του 12,5%.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επειδή ο χρόνος δεν επαρκεί, ερωτώ: Μπορεί να σωθεί η χώρα έτσι; Σήμερα και τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ αποδέχονται ότι η χώρα με την εφαρμογή αυτής της πολιτικής οδηγείται σε δραματικά αδιέξοδα. Η κοινωνική συνοχή έχει διαρραγεί και η ανεργία έχει εκτιναχθεί στα ύψη. Άλλα προϋπολογίσατε και άλλα σας βγήκαν. Υπήρξε πλήρης αστοχία σε όλα τα επίπεδα και σε όλους τους τομείς.

Υπάρχει διέξοδος; Ναι, υπάρχει διέξοδος. Είναι ο δρόμος της ανάκαμψης και της ανάπτυξης.

Η Νέα Δημοκρατία, με αίσθηση ευθύνης εκεί που χρειάστηκε, βγήκε μπροστά και στήριξε τις περιορισμένες περιπτώσεις στις οποίες πράξατε το σωστό. Σας καλούμε σήμερα, με επίγνωση των αδιεξόδων που ορθώνονται μπροστά μας, να αλλάξετε πο-

λιτική, να δώσετε ανάσα στην οικονομία, να δώσετε δυνατότητα ανάκαμψης και ανάπτυξης, να υιοθετήσετε πολιτικές δοκιμασμένες, προκοστολογημένες, άμεσα εφαρμόσιμες, όπως αυτές που προτείνει η Νέα Δημοκρατία εδώ και πολύ καιρό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι κρινόμαστε. Άλλωστε, το είπε και ο Πρωθυπουργός, μιλώντας προς την Κοινοβουλευτική του Ομάδα. Περνάμε μέσα από συμπληγάδες. Είναι καιρός ο καθένας και η καθεμία από εμάς, ως μέλη του Εθνικού Κοινοβουλίου, να αναλάβουμε τις ευθύνες μας. Είναι αδιανόητο, ένας προϋπολογισμός που δεν οδηγεί πουθενά να πάρει την ψήφο στηρίξης και εμπιστοσύνης των μελών της Εθνικής Αντιπροσωπείας. Σας καλούμε να τον καταψηφίσουμε όλοι μαζί και να επαναδιαμορφώσουμε, ως Εθνική Αντιπροσωπεία, έναν προϋπολογισμό ανάταξης, ανάκαμψης και ανάπτυξης. Είναι η μόνη δυνατότητα να ξεφύγουμε από τα σημερινά εθνικά, κοινωνικά, δραματικά αδιέξοδα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Πάνο Παναγιωτόπουλο, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Χατζή Οσμάν Αχμέτ.

ΑΧΜΕΤ ΧΑΤΖΗ ΟΣΜΑΝ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι η χώρα μας βρίσκεται σε μια εξαιρετικά κρίσιμη περίοδο. Ο λαός ασφυκτιά οικονομικά, το κράτος προσπαθεί να ορθοποδήσει, να επουλώσει πληγές του παρελθόντος και να ακολουθήσει το ρυθμό ανάπτυξης των ευρωπαϊκών και διεθνών αγορών.

Ο αγώνας που δίνουμε καθημερινά σε εθνικό, ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο είναι επώδυνος και σκληρός. Η προσπάθεια που καταβάλλει η Κυβέρνηση είναι οργανωμένη. Υπάρχει προγραμματισμός πολύ συγκεκριμένος, υπάρχει χρονοδιάγραμμα υλοποίησης και οι πολιτικές που υιοθετούμε θα επιφέρουν σε βάθος χρόνου τα επιθυμητά αποτελέσματα.

Ο προϋπολογισμός που συζητάμε σήμερα καθρεφτίζει όλα τα παραπάνω. Μπορεί σε κάποιους να φαντάζει ως ένας σφικτός προϋπολογισμός, συμβαδίζει ωστόσο απόλυτα με τις ανάγκες της χώρας μας και έχει ως γνώμονα το κοινό καλό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκλέγομαι στη Ροδόπη, μια περιοχή με πολλά προβλήματα και ακόμα περισσότερα ελλείμματα. Η οικονομία του τόπου μου στηρίζεται στον πρωτογενή τομέα, ο οποίος τα τελευταία χρόνια διέρχεται από βαθιά κρίση.

Η καλλιέργεια καπνού, που καλύπτει το μεγαλύτερο ποσοστό της αγροτικής παραγωγής στη Ροδόπη, έχει σχεδόν νεκρώσει λόγω λανθασμένων πολιτικών και χειρισμών. Οι καπνοπαραγωγοί στηρίζουν με κόπο και ιδρώτα μια εξαιρετική σε ποιότητα καλλιέργεια, όπως είναι ο μπασμάς. Με την περικοπή των άμεσων ενισχύσεων, οι παραγωγοί συντηρούν τις οικογένειές τους κάτω από εξαιρετικά δύσκολες συγκυρίες. Τον περασμένο Οκτώβριο έλαβαν το πρώτο θετικό μήνυμα, όταν σε επίσκεψη του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εθνικής Ανάπτυξης στην Αλεξανδρούπολη λάβαμε τη δέσμευση για επιστροφή του 50% των άμεσων ενισχύσεων. Η ανακοίνωση αυτή υπήρξε απόρροια μιας σειράς συσκέψεων και επαφών στην Αθήνα, τις οποίες πραγματοποιήσαμε με τοπικούς φορείς, από τον Οκτώβριο του 2009, μέχρι σήμερα. Οι παραγωγοί της Ροδόπης χαιρέτησαν τις ανακοινώσεις του Υπουργού για επιστροφή των χρημάτων και αναμένουν την υλοποίησή τους. Προς το παρόν, έχουμε καλά νέα για το βαμβάκι, για διατήρηση του παλαιού καθεστώτος, που αποτελεί το αίτημα των παραγωγών.

Κλείνοντας την αναφορά μου στη γεωργία, οφείλω να αναφέρω ότι αποτελεί χρέος μας να βοηθήσουμε και να ενισχύσουμε τους αγρότες μας. Η Ροδόπη δεν αποτελεί ξεχωριστό παράδειγμα από τις υπόλοιπες επαρχιακές πόλεις της επικράτειας. Υπάρχουν πολλά κοινά χαρακτηριστικά.

Η βιομηχανική περιοχή της Κομοτηνής έχει μετατραπεί σε βιομηχανικό φάντασμα, με τα εργοστάσια να κλείνουν το ένα μετά το άλλο, γεγονός που εκτοξεύει τα ποσοστά ανεργίας στα ύψη.

Στο χώρο της υγείας, η Κομοτηνή διαθέτει ίσως το χειρότερο, από άποψη υποδομών και έλλειψης προσωπικού, επαρχιακό νο-

σοκομείο της χώρας μας. Το λιγοστό προσωπικό στηρίζει «με νύχια και δόντια» ένα άκρως προβληματικό νοσοκομείο. Για πρώτη φορά δρομολογείται η κατασκευή ενός νέου νοσοκομείου.

Σε εκκρεμότητα βρίσκονται και άλλα θέματα υποδομών, καθώς υπάρχουν περιοχές και απομακρυσμένα χωριά του ορεινού όγκου της Ροδόπης, που παραμένουν χωρίς ασφαλτόστρωση και υδροδότηση. Ευελπιστούμε ότι θα υλοποιηθούν άμεσα αυτά τα έργα ζωτικής σημασίας.

Επιτρέψτε μου να αναφέρω και δύο λόγια για τη μειονότητα της Θράκης, την οποία έχω την τιμή να εκπροσωπώ στο Κοινοβούλιο. Το 2010 σηματοδεύτηκε με την κατάργηση της Ειδικής Παιδαγωγικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης. Η κατάργηση αυτού του μορφώματος αποτελούσε χρόνιο και δίκαιο αίτημα της μειονότητας, το οποίο καμμία κυβέρνηση δεν τολμούσε να αγγίξει.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με Πρωθυπουργό τον Γιώργο Παπανδρέου, ανέλαβε αυτή την πρωτοβουλία, η οποία αποτελεί ένα σημαντικό βήμα στην πορεία της μειονοτικής εκπαίδευσης. Ανάλογες θετικές πρωτοβουλίες έχουμε να δούμε από την εποχή Υπουργίας του Γιώργου Παπανδρέου στο Υπουργείο Παιδείας. Φυσικά αυτή η κίνηση πρέπει να συνοδεύεται από μια σειρά πρωτοβουλιών και πολιτικών, που θα βγάλουν τη μειονοτική εκπαίδευση από το τέλμα στο οποίο έχει έλθει. Ήρθε η ώρα, το μορφωτικό επίπεδο της μειονότητας να καταγράψει θετικά ποσοστά και οι νέοι να λάβουν τα εκπαιδευτικά εφόδια που θα τους διασφαλίσουν μια πετυχημένη πορεία στο μέλλον και στην επαγγελματική τους εξέλιξη. Προσωπική μου εκτίμηση ότι η κατάργηση της ΕΠΑΦ, θα αποτελέσει μόνο την αρχή μιας σειράς μεταρρυθμίσεων που θα στοχεύουν στην ποιοτική βελτίωση της μειονοτικής εκπαίδευσης.

Μείζονος σημασίας για τη μειονότητα είναι το ζήτημα της εκλογής των μελών των διαχειριστικών επιτροπών βακουφίων και το ζήτημα εκλογής του μουφτή, του θρησκευτικού ηγέτη της μειονότητας. Εν έτη 2011, πρέπει να θεωρείται αυτονόητο το δικαίωμα ενός μειονοτικού πληθυσμού να εκλέγει τον θρησκευτικό του ηγέτη και να ορίζει τα του οίκου του, δηλαδή την περιουσία του που δεν είναι άλλη από τα βακούφια. Πρόκειται για θέματα αρχής, ελευθεριών και δικαιωμάτων, τα οποία πρέπει να απαλλαγούν από προσκόμματα και στεγανά του παρελθόντος. Υπάρχουν και άλλα ζητήματα, τα οποία ωστόσο ιεραρχικά δεν είναι τόσο σημαντικά, όσο η μειονοτική εκπαίδευση, η εκλογή του μουφτή και των διαχειριστικών επιτροπών των βακουφίων. Αναφέρθηκα σε αυτά, γιατί αν τα επιλύσουμε, τότε θα αλλάξει η φυσιογνωμία της μειονότητας προς το καλύτερο. Θα δικαιωθούν χρόνια αιτήματα, θα ενισχυθεί η ηρεμία στη μειονότητα και στην περιοχή.

Ως μέλη της μειονότητας και πολίτες αυτής της χώρας σεβόμαστε απόλυτα τους νόμους, αγαπάμε την πατρίδα μας, είμαστε υπεύθυνοι πολίτες και εκπληρώνουμε τις υποχρεώσεις μας, όπως όλοι οι υπόλοιποι πολίτες της επικράτειας. Εφόσον εκπληρώνουμε τις υποχρεώσεις μας, γιατί να μην απολαμβάνουμε και τα δικαιώματά μας; Οι συγκυρίες έχουν ωριμάσει. Αποτελεί προσωπική μου πεποίθηση ότι τα ζητήματα αυτά μπορούν και πρέπει να δρομολογηθούν άμεσα, για να μην επαναλάβουμε τα λάθη των προηγούμενων κυβερνήσεων, οι οποίες, επιχειρώντας να λύσουν ένα πρόβλημα, δημιούργησαν δέκα καινούρια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαβάζοντας το κείμενο του προϋπολογισμού, διαπιστώνω ότι η Κυβέρνηση διακρίνεται από απόλυτη ειλικρίνεια και επίγνωση της κατάστασης. Θέλουμε κάθε πολίτη σύμμαχο σε μια δύσκολη διαδρομή, η οποία να είστε σίγουροι ότι θα είναι επιτυχής και θα σημάνει ένα νέο ξεκίνημα για τη χώρα μας. Να μην ξεχνάμε ότι στο επίκεντρο αυτών των προσπαθειών βρίσκεται ο άνθρωπος, ο πολίτης και ότι οι πολιτικές, που ακολουθεί η Κυβέρνηση, στοχεύουν πρωταρχικά στο καλό των πολιτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δηλώνω παρών και σύμμαχος στον αγώνα που δίνει η Κυβέρνηση καθημερινά. Για όλους τους παραπάνω λόγους υπερψηφίζω τον προϋπολογισμό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ

τον κύριο συνάδελφο.

Η Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Λιάνα Κανέλλη έχει το λόγο.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτόν τον προϋπολογισμό εγώ θα σας μιλήσω μόνο για την πατρίδα και με αριθμούς, γιατί υποτίθεται ότι ο προϋπολογισμός αφορά την πατρίδα. Και δεν υποτίθεται απλώς, οφείλει να είναι έτσι, ακόμη και με αυτές τις συνθήκες, ακόμη και με τον τρόπο με τον οποίο συζητάμε σήμερα, ακόμη και με αυτούς τους παράλληλους μονόλογους που δεν παίρνουν απαντήσεις. Σας καλώ ευθέως –την Κυβέρνηση, ευθέως όμως– να απολογηθείτε εντός του ελληνικού Κοινοβουλίου, εντός εκτός προϋπολογισμού, για τη συνειδητή απεμπόληση κυριαρχικών δικαιωμάτων.

Δεν μπορούμε να παίξουμε άλλο το παιχνίδι. Ξέρουμε ότι κάνατε διάψευση για τις μυστικές συμφωνίες με τους Τούρκους. Ε, δεν θα σας μιλήσω για τις μυστικές, σας μιλάω για τις φανερές. Δεν θα ασχοληθώ ούτε καν με τον κ. Νταβούτογλου, ο οποίος δηλώνει: «Μα, ποιες; Εμείς ήδη κάνουμε μπίζνες στο Αιγαίο με το Γιώργο». Και εδώ μιλάμε για τις Ένοπλες Δυνάμεις κι εδώ μιλάμε για τις επενδύσεις κι εδώ μιλάμε για τον τρόπο με τον οποίο παραγγέλλετε υποβρύχια που γέρνουν. Δίνετε 30 τρισεκατομμύρια δραχμές από το 1998. Τριάντα τρισεκατομμύρια δραχμές έχετε δώσει. Τριάντα τρισεκατομμύρια δραχμές –να ακουστεί αυτό εδώ το νούμερο– για να φυλάξετε τι και πώς; Τι δεν φυλάσσεται; Να πούμε την αλήθεια. Με τη συνέργεια των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας στην αλληλοδιαδοχή των δύο κομμάτων από το 1982 μέχρι σήμερα, αρνείστε και δεν έχετε πάρει καμμία θέση –γι' αυτό σας εγκαλούμε– για την αποκλειστική οικονομική ζώνη που περιλαμβάνει το Καστελόριζο. Δεν μπορείτε να τη χρησιμοποιείτε επικοινωνιακά το Καστελόριζο. Δεν μπορεί να έχετε αδρανήσει. Δεν χρειάζεται πολεμοκαπηλική αντίληψη και το Αιγαίο ανήκει στα ψάρια του.

Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι με βάση το δικαίωμα της θάλασσας από το 1982 μέχρι σήμερα η αποκλειστική οικονομική ζώνη συνεπάγεται πολύ συγκεκριμένα κυριαρχικά δικαιώματα. Δικός σας άνθρωπος είναι ο Κουλουμπής και δεν μιλάω ούτε μόνο για τις γεωτρήσεις, ούτε για τα πετρέλαια ούτε για το θησαυρό ούτε για την πραγματικότητα ότι αυτός ο τόπος είναι πλούσιος και έχει λεφτά. Δεν θα μιλήσω για τον Κουλουμπή και για τον Μπάμπουρα ούτε για το Λεβιάθαν. Δεν λέω λέξεις τυχαίες. Ο Μπάμπουρας είναι περιοχή πετρελαϊκών κοιτασμάτων στο βόρειο Αιγαίο και ο Λεβιάθαν είναι περιοχή με κοιτάσματα φυσικού αερίου και πετρελαίου μεταξύ Κύπρου, ελληνικών χωρικών υδάτων, Αιγύπτου και Ισραήλ.

Και έρχεστε σήμερα και μιλάτε για φτώχεια, για τούτο, για εκείνο, για το άλλο. Ξοδεύετε να φυλάξετε την Καταχάρ, το Νταρφούρ. Στο Νταρφούρ και στο Σουδάν ποιοι κάνουν επένδυση, κύριοι της Κυβέρνησης; Κάνουν οι μεγάλες πολυεθνικές. Τι θέλετε να μας πείσετε; Ότι είναι εκσυγχρονιστική πολιτική αυτή τη στιγμή και σωτήρια για τη χώρα; Ο Πρωθυπουργός σας έρχεται σε μόνιμη αντίφαση. Δεν μπορεί το Σάββατο να σας λέει στην κοινοβουλευτική ομάδα ότι όλα γίνονται για την πατρίδα και την Ελλάδα για να παραμείνει ανεξάρτητη και ελεύθερη, όταν είναι ο ίδιος άνθρωπος ο οποίος άπειρες φορές πριν από τις εκλογές μέχρι σήμερα μιλάει για μειωμένη εθνική κυριαρχία συνειδητά και με τη ψήφο του ελληνικού λαού. Δεν είναι δυνατόν το Καστελόριζο να μην μπορείτε να το υπερασπιστείτε στο επίπεδο της οικονομικής ζώνης, να έχετε πάρει απόφαση, χωρίς να μιλάμε για casus belli. Προσέξτε, εδώ δεν σας μιλάω για casus belli, σας μιλάω για αποκλειστική οικονομική ζώνη. Γιατί δεν είναι μόνο τα κοιτάσματα. Είναι πολλαπλές οικονομικές δραστηριότητες. Και ξέρετε πάρα πολύ καλά τι σημαίνει το οικόπεδο δώδεκα το ισραηλινό στην περιοχή.

Έτσι αφήνετε την πατρίδα ακάλυπτη και έρχεστε μετά εδώ και ξοδεύετε, πότε για τους μετανάστες, πότε για τους αγωγούς, πότε για το ένα και πότε για το άλλο. Πού είναι, λοιπόν, οι πραγματικές και ουσιαστικές παρεμβάσεις; Ξοδεύουμε «τον άμπακο». Ο ελληνικός λαός πληρώνει τα πάντα, για απειλή από την Ανατολή, μετά απειλή από το Βορρά και από κάτω το μεγάλο κεφάλαιο με όλα τα ιμπεριαλιστικά του σχέδια, με στρατηγείο τη

Θεσσαλονίκη, με Σούδα, με Άκτιο, με στρατόπεδο διεθνών προδιαγραφών στις Σέρρες, με το Κέντρο Θαλασσίων Ερευνών του ΝΑΤΟ. Συμμετείχαμε στα πάντα. Δεν μπορείτε παρά να θυμηθείτε μια ρήση. Είτε σας αρέσει είτε όχι, στην ιστορία έχουν γραφτεί πράγματα που δεν αλλάζουν.

Αυτή είναι η αντίληψή σας για τις Ένοπλες Δυνάμεις που μας φέρνουν έναν προϋπολογισμό που λέει ότι κάνετε οικονομία; Να πούμε την αλήθεια στον ελληνικό λαό. Μεταθέτετε, στην πραγματικότητα, σε επόμενες χρήσεις προϋπολογισμών τμήμα από τα χρή. Τι κάνετε πραγματικά; Καταστρέψατε –όπως συμβαίνει και με το σύνολο του ελληνικού λαού– την ποιότητα, τη ζωή, τις συντάξεις, κλείσατε και δύο νοσοκομεία των στρατιωτικών και εκεί φτάσατε.

Σας είπα ποτέ το ΚΚΕ να μην δώσετε; Πού να τα δώσετε; Να τα δώσετε σε πολίτες θητείας που παίρνουν 8 ευρώ και κουβαλούν τις ευχετήριες κάρτες, εκ των πραγμάτων, γιατί αυτή είναι η δουλειά τους.

Φτιάξατε μια δομή Ενόπλων Δυνάμεων, η οποία είναι κυριολεκτικά υποστηρικτική των μεγάλων οικονομικών συμφερόντων σε αυτό το ο Νταβούντογλου –δώδεκα χρόνια δεν μπορεί να καμώνεστε ότι δεν ξέρετε– λέει στο βάθος την ουσία των πραγμάτων ότι η Ανατολική Μεσόγειος, δηλαδή τα δικά μας εθνικά κυριαρχικά συμφέροντα σε πρώτο βαθμό, είναι το κεντρικότερο γεωστρατηγικό, γεωπολιτικό, οικονομικό σημείο στον εξελισσόμενο κόσμο της Ευρασίας. Και τι κάνετε; Έχετε τσακίσει το ηθικό στις Ένοπλες Δυνάμεις. Στην πραγματικότητα τσιράκια αλλότριων συμφερόντων, εκ των πραγμάτων, οι αξιωματικοί, με συζητήσεις εδώ μέσα κατάπνυστες, για μια χώρα που θέλει να είναι εθνικά κυρίαρχη, ανάμεσα στην άδεια του περιπτέρου, στη σύνταξη για κάποιον που δεν έχει, στο κλείσιμο των νοσοκομείων και στη αφαίρεση των γυναικολογικών προδιαγραφών από ένα νοσοκομείο. Αυτά καθόμασταν και συζητούσαμε. Τις τριακονταπενταετίες, τα τρία ευρώ πάνω, τα τρία ευρώ κάτω. Και στο μεταξύ, κρουνοί τα λεφτά στους δανειστές κυρίως, γιατί το μεγαλύτερο ποσό το έχετε δανειστεί από τη Γερμανία.

Έτσι ξεπουλήσατε και τα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά. Πού είναι η εθνική πολιτική σας σε αυτά τα πράγματα, η υποστηρικτική πολιτική, για να μπορείτε να μιλάτε για πατρίδα, την ίδια ώρα που μιλάτε για απεμπολημένα κυριαρχικά δικαιώματα και με φόντο το Καστελόριζο προσκαλείτε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Δεν θα κάνω κατάχρηση. Και άλλοι έφτασαν στα οκτώ λεπτά. Είναι ώρα μεσημεριού και είναι μερικά πράγματα που πρέπει να ακούγονται.

Δεν λέτε αλήθεια και σε πάρα πολλά άλλα πράγματα, όπως για στρατηγικούς τομείς αυτής της χώρας. Γιατί αν τους βάλετε διά των οικονομικών ζωνών της ανοχής σας και της απάθειάς σας στο θαλάσσιο χωράφι των ελληνικών συμφερόντων, τότε βεβαίως μπορείτε να το παίζετε ειρηνιστές και να λέτε ότι «το Αιγαίο ανήκει στα ψάρια του», ενώ στην πραγματικότητα θα εννοείτε τους μεγάλους καρχαρίες, τις πολυεθνικές. Εκεί το πάτε. Η «CHEVRON» είναι. Σας το είπε ο Morningstar, ο Υφυπουργός για την ενέργεια των Ηνωμένων Πολιτειών, ο κ. Αυγερινός. Όχι ο δικός σας, ο συμπαθέστατος κατά τα άλλα πολιτικός, αλλά ο Αμερικάνος. Βρείτε τα πρώτα στην οικονομική ζώνη, δηλαδή κάντε πίσω εκεί που πρέπει και μετά θα χαράξουμε σύνορα.

Ξέρετε, ο Στάλιν έλεγε –και μη φοβάστε, μην ανατριχιάζετε, δεν πλανώνται φαντάσματα εδώ μέσα– ότι πρέπει να είναι κάποιος πάρα πολύ γενναίος, για να είναι δειλός στον Κόκκινο Στρατό.

Βγαίνει ο κ. Δρούτσας και λέει «ούτε γρατζουνιά στα κυριαρχικά δικαιώματα». Λέγονται μεγάλα πράγματα. Στο ζήτημα της οικονομικής ζώνης δεν υπάρχει casus belli, δεν είναι καν διατυπωμένο. Bussiness plan είναι. Τι κάνετε γι' αυτό; Τι κάνετε για την ελληνική αμυντική βιομηχανία; Πουλάτε τα πάντα σε ιδιώτες. Όταν πουλάτε και αυτά τα κομμάτια, τότε η μειωμένη εθνική κυριαρχία είναι όντως μια αλήθεια εκ στόματος Πρωθυπουργού. Αλλά, μειωμένη εθνική κυριαρχία, χωρίς από κάτω ο λαός να γνωρίζει. Όπως για παράδειγμα δεν γνωρίζει ότι το μεγαλύτερο

ποσοστό γης –που βγαίνετε και μιλάτε και λέτε τούτα και εκείνα– στη χώρα, το έχει ο ΟΣΕ. Ο ΟΣΕ έχει τη μεγαλύτερη γη. Γι' αυτό μιλάτε για τουρισμό και για τουριστικό σιδηρόδρομο. Γι' αυτό σας φαίνονται πολλά να παίρνει κάποιος 1600 και 1800 ευρώ όταν δουλεύει από τη δεκαετία του 1970 στον ΟΣΕ, στις ράγες, μέχρι σήμερα. Τριάντα χρόνια και είναι πολλά τα λεφτά; Που το βρήκατε γραμμένο αυτό; Στα υποβρύχια που γέρνουν;

Για να σας πω πώς φέρεστε στις Ένοπλες Δυνάμεις και πώς αντιμετωπίζετε το ζήτημα της εθνικής κυριαρχίας, τελειώνω με δύο φράσεις. Κρατείστε τις καλά στο κεφάλι σας, γιατί είναι πραγματικές πληροφορίες. Στα πλαίσια της οικονομίας κόψατε το δωρεάν γάλα στο στρατό, σε στρατιωτικούς των σχολών. Κόψαμε το γάλα στο στρατό. Εγώ ντρέπομαι! Πηγαίνετε στη «Vivartia» και στους άλλους, στο καρτέλ γάλακτος, να πάρετε με χορηγό γάλα για τις Ένοπλες Δυνάμεις.

Κλείνετε δύο στρατιωτικά νοσοκομεία –αν αυτό το θεωρείτε εξαιρετικά υγιές– έχετε κληρωτούς με οκτώ ευρώ και παραγγείλατε και έξι φρεγάτες για να τις χρησιμοποιήσετε πού; Στη Σομαλία; Εσείς που έχετε συμμετάσχει και στο σχέδιο του ΝΑΤΟ να εκπαιδεύονται οι εθνικοί στρατοί, για την αντιμετώπιση των διαδηλώσεων και των εκδηλώσεων;

Δεν σπέρνετε για να θερίσετε θύελλες. Σπέρνετε εκείνη την ανασφάλεια που θα χρειαστεί μια σπίθα για να αποκτήσει έννοια η πατρίδα, έξω από τις δημόσιες σχέσεις και τις επικοινωνίες. Για την ώρα δεν έχει καταργηθεί η έννοια και ούτε πρόκειται να την καταργήσετε. Με ψεύτικα διλλήματα δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί αυτή η ιστορία. Σας το είχα ξαναπεί και την προηγούμενη φορά. Σας το λέω και κάθε φορά που συζητάμε για τις Ένοπλες Δυνάμεις. Όταν δεν μπορείτε να στηρίξετε ως σάρκα εκ της σαρκός σας τον ένστολο Έλληνα στο εικοστό πρώτο αιώνα και τον κάνετε μισθοφόρο, μην ψάχνετε να βρείτε πόσο πάει το κλειδί της κερκόπορτας. Μην το ψάξετε. Θα το βρείτε σε ξεπουλημένα από την πατρίδα πολύ φθηνά γαλόνια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Λιάνα Κανέλλη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Επικρατείας κ. Χάρης Παμπούκης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΜΠΟΥΚΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αξιότιμοι κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν είχα σκοπό να μιλήσω καθόλου σήμερα για το παρελθόν. Ακούγοντας όμως ορισμένες τοποθετήσεις νιώθω ότι είμαι αναγκασμένος και υποχρεωμένος να το κάνω.

Άκουσα προηγουμένως τον κ. Παναγιωτόπουλο, ο οποίος ούτε λίγο ούτε πολύ είπε ότι για όλα τα δεινά φταίει αυτή η Κυβέρνηση. Είναι λάθος αυτό. Η Νέα Δημοκρατία είναι παρούσα μόνο στην κριτική. Είναι απύσχα από την ευθύνη, από την αυτοκριτική. Δοκιμαστήκατε επί πέντε χρόνια. Είχατε την ευκαιρία να πάτε την Ελλάδα εμπρός. Δυστυχώς την πήγατε πίσω. Οι Έλληνες ξεχνούν δυστυχώς, αλλά δεν ξεχνούν και τόσο γρήγορα. Δεν έχουν ξεχάσει τις αλόγιστες σπατάλες, την επιβάρυνση των δημοσιονομικών μας, τα κούφια λόγια, την ήττα από τη φαυλοκρατία. Ακόμα και σήμερα έχετε την ευκαιρία να είστε δημιουργικοί, εάν με την αντιπολίτευσή σας βάλετε το εθνικό συμφέρον πιο πάνω από τους κομματικούς ανταγωνισμούς. Κατά καιρούς το έχετε κάνει. Εγώ θέλω να είμαι τίμιος. Δεν το είδα σήμερα και λυπάμαι πάρα πολύ γι' αυτό.

Στην κυρία εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος πρέπει να πω ότι όταν συζητάμε για εθνικά ζητήματα, στα οποία όλοι έχουμε μια ευαισθησία και την οποία την αναγνωρίζω, απαιτείται –γενικώς απαιτείται σήμερα, αλλά περισσότερο όταν συζητάμε αυτά τα θέματα– μεγάλη σοβαρότητα και φειδώ.

Δεν μπορεί να λέμε σήμερα στο ελληνικό Κοινοβούλιο ότι έχουμε απεμπολήσει κυριαρχικά δικαιώματα. Ποια έχουμε απεμπολήσει συγκεκριμένα; Είναι κουβέντες; Επειδή υπάρχει μια εφημερίδα –και αναφέρομαι στον «ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΤΥΠΟ»– η οποία τα λέει, πρέπει εμείς να τα υιοθετούμε και να τα λέμε στη Βουλή; Ποια είναι τα πραγματικά γεγονότα;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Μνημόνιο....

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΜΠΟΥΚΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Με συγχωρείτε, δεν μίλησε γι' αυτό η κ. Κανέλλη. Δεν μίλησε για το

μνημόνιο. Εγώ μιλώ για τα άλλα. Αν μιλούσε για το μνημόνιο, ευχαρίστως.

Είναι αλήθεια ή όχι ότι αυτή η Κυβέρνηση –για να μιλήσουμε για πράξεις- δημιούργησε μετά από πάρα πολλά χρόνια τον Οργανισμό ο οποίος θα μπορεί έγκυρα και έγκαιρα να μας πληροφορήσει για τον εθνικό πλούτο; Το έκανε αυτό ή δεν το έκανε; Λέω για πράξεις. Τώρα τον ψηφίσατε – όχι όλοι. Αυτό δεν είναι πράξη; Τι είναι η απεμπόληση των βιομηχανικών δικαιωμάτων, το οποίο έχει γίνει τώρα; Γιατί υπάρχει αυτός ο αέρας, ποιον βολεύει αυτός ο αέρας, αυτό το κλίμα και πού στηρίζεται κυρίως;

Διότι, να σας πω κάτι: είναι αλήθεια ότι όταν βρισκόμαστε σε μια περίοδο ανέχειας, μεγάλης δυσκολίας, λαϊκών κόπων, είναι πολύ επικίνδυνο να εξάrouμε τη φαντασία και να συνομοσιολογούμε. Όταν μιλάμε για εξωτερική πολιτική και για εθνικά κυριαρχικά δικαιώματα, πρέπει να είμαστε σαφείς και τεκμηριωμένοι, αλλιώς είναι καλύτερα αυτά να γίνονται με μεγάλη φειδώ, ακόμα κι αν χάνετε ένα κομμάτι της αντιπολιτευτικής, ας πούμε, ικανότητας. Δεν βαριέστε – είναι πιο σοβαρά τα εθνικά θέματα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα μέσα στην κρίση συζητείται ο προϋπολογισμός, ένας Προϋπολογισμός, όμως, ο οποίος δεν είναι εκτός συγκυρίας, εκτός πλαισίου. Κι αυτό πρέπει να το καταλάβουμε όλοι, να το εννοήσουμε.

Σήμερα, βρισκόμαστε σε μια κρίση παγκόσμιας μετάβασης. Η παγκόσμια διακυβέρνηση δοκιμάζεται. Είναι ένα παλαιό μοντέλο, είναι το μοντέλο το μετά το '45. Σήμερα έχουν αλλάξει πλήρως οι συνθήκες, έχει αποδιοργανωθεί το σύστημα από την παγκοσμιοποίηση των αγορών, της τεχνολογίας και φυσικά, θα έλεγα κι από τη μεγάλη δυνατότητα και ικανότητα υπερσυσσώρευσης κεφαλαίων των αγορών και τη δυνατότητα και ικανότητα να δρουν τάχιστα, προσηλωμένα, με ακρίβεια έναντι των κρατών.

Καταλαβαίνω ότι είναι ένα ζήτημα πάρα πολύ σύνθετο και δύσκολο, το πώς θα επανασυστήσεις την παγκόσμια διακυβέρνηση, σε ποιες βάσεις και με ποιους. Και βέβαια, ο διάλογος σήμερα σ' αυτό το θέμα είναι ανοιχτός. Έχει ξεκινήσει αυτό, σε επίπεδο G20. Και μετέχουν όλοι βέβαια, μετέχει και η Κίνα, μετέχει και η Ρωσία, μετέχει και η Γαλλία και η Γερμανία και η Ευρώπη και ο Καναδάς.

Η κρίση την οποία ζούμε σήμερα είναι μία ανέκδοτη κρίση. Είναι ανέκδοτη με την εξής έννοια: ποτέ στο παρελθόν δεν είχαμε αντιμετωπίσει μία με ίδια χαρακτηριστικά και επομένως λύσεις του παρελθόντος δεν είναι δοκιμασμένες για σήμερα. Αυτή είναι η αλήθεια. Είναι μία κρίση πολύ μεγάλης συνθετότητας, τόσο μεγάλης συνθετότητας που προκαλεί πεδία αγνώστου. Πολλοί από εμάς δεν ξέρουμε όλες τις πτυχές και σίγουρα δεν ελέγχονται όλες.

Και μέσα σ' αυτήν την παγκόσμια κρίση -η οποία δεν είναι χωρίς συνέπειες για τα κράτη και τους λαούς- εξελίσσεται παράλληλα το αναγκαίο μεγάλο βήμα μετεξέλιξης της Ευρώπης.

Διότι, για να είμαστε σαφείς, η Ευρώπη για την Ελλάδα αλλά και για όλα τα κράτη τα οποία μετέχουν σ' αυτήν είναι η λύση, δεν είναι το πρόβλημα. Έτσι ισχυριζόμαστε. Έτσι λέμε κι έτσι είναι.

Η κρίση της Ευρώπης δεν θα είναι χωρίς συνέπειες για κανένα κράτος-μέλος, ακόμα και για τα κράτη-μέλη τα οποία είναι διστακτικά αυτήν τη στιγμή στο να κάνουν το επόμενο μεγάλο βήμα. Μετά την Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη του 1984, αυτό είναι το επόμενο βήμα, τώρα πρέπει να γίνει. Διότι δεν μπορεί να μην υπάρχει μία εναρμόνιση μεταξύ νομισματικής και οικονομικής πολιτικής. Δεν μπορεί να στερείται. Δεν είναι οι ίδιες συνθήκες σ' όλα τα κράτη-μέλη. Δεν έχουμε όλοι τους ίδιους κινδύνους.

Η Ευρώπη είναι και υπόθεση των λαών. Γι' αυτό όσοι πιστεύουν σ' αυτό πρέπει να δράσουν. Πρέπει να προσφύγουν και να δράσουν σε αυτήν την κατεύθυνση.

Βεβαίως, πρέπει να μπορεί να εκδίδει ευρωομόλογα. Τι είναι αυτή η μειωμένη οικονομική κυριαρχία; Τι είναι η Ευρώπη; Μόνο για να τρώει ξύλο και να διαλέγουν κατά καιρούς αδύναμους κρίκους και να επιτίθενται οι αγορές και να μην έχει στην πραγματικότητα δυνατότητες αμύνης, όπως για παράδειγμα έχουν οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής;

Αυτό το βήμα πρέπει να γίνει και χαίρομαι πάρα πολύ και όλοι

πρέπει να στηρίξουμε την προσπάθεια του Πρωθυπουργού μας, ο οποίος πρώτος μίλησε για ευρωομόλογα, σε μια εποχή που το θέμα σχολιαζόταν και στο ευρωπαϊκό επίπεδο περίπου σκωπτικά. Τώρα έχει γίνει κεντρικό θέμα. Πόσες φωνές δεν έχουν αθροιστεί πάνω σ' αυτήν τη γραμμή, η οποία είναι η μόνη γραμμή της λογικής;

Και είμαι βέβαιος ότι εκεί θα πάμε, διότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Ο άλλος δρόμος είναι ο δρόμος της μη Ευρώπης κι αυτός δεν αντέχεται από κανέναν και πάντως όχι από τους λαούς μας. Διότι είναι κοινή συνείδηση ότι καμμία χώρα της Ευρώπης στην παγκοσμιοποίηση και στα μεγέθη της, στην κλίμακα του giga δεν μπορεί να παίξει κανένα ρόλο, παρά μόνο αν είναι ως Ευρώπη, ως μέλος της Ευρώπης. Καμμία χώρα ούτε η Γερμανία.

Ποιες είναι οι προϋποθέσεις για να βγούμε από την κρίση; Οι προϋποθέσεις είναι πρώτα απ' όλα οι μεταρρυθμίσεις, αλλά μεταρρυθμίσεις στις οποίες εμείς πιστεύουμε και όχι η καλλιέργεια των οποίων μας επιβλήθηκε. Γιατί πρέπει να γίνουν. Εφ' όσον πιστεύουμε ότι πρέπει να γίνουν, τότε πρέπει να γίνουν σε διάφορους τομείς πάρα πολύ σημαντικούς. Εκτός αν είμαστε όλοι ευχαριστημένοι από την κατάσταση στην οποία περιήλθε η χώρα. Ε, δεν είμαστε!

Δεύτερον, θέλει μια ριζική αλλαγή νοοτροπίας. Αυτοί οι οποίοι εργάζονται στο δημόσιο πρέπει να είναι περήφανοι γι' αυτό, διότι εργάζονται για το συλλογικό συμφέρον. Κι αυτοί όμως που συνταλάσσονται με το δημόσιο, πρέπει να τιμούν τους δημοσious υπαλλήλους.

Θα πρέπει να δώσουμε προτεραιότητα στο συλλογικό είναι μας. Θα πρέπει να ξεχάσουμε λίγο τον εαυτό μας και να πάμε στο συλλογικό. Δεν έχει γίνει αρκετά αυτό κι αυτό βέβαια είναι θέμα και πολιτισμού. Χρειάζονται ευρείες κοινωνικές συναινέσεις.

Τι μπορείς να απαντήσεις σε μία χίρα πενήντα εννέα ετών με επτακόσια ευρώ το μήνα, που με ρώτησε; Ειλικρινά, τι μπορείς να της απαντήσεις; Δεν μπορείς να της απαντήσεις τίποτα. Μόνο σεβασμός μπορείς να δείξεις με τη σιωπή σου, αν είναι σοβαρός. Και το μόνο που μπορείς να ελπίζεις είναι ότι είμαστε σε μία κοινωνία ακόμα που παραδοσιακά τα δεσμά της έχουν δεσμούς αλληλεγγύης μέσω της οικογένειας, μέσω των φίλων. Εγώ πιστεύω ότι η ελληνική κοινωνία διατηρεί ακόμα ανθρώπινα χαρακτηριστικά και θέλω να το πιστεύω αυτό το πράγμα.

Το τέταρτο είναι ότι πρέπει να έχεις σαφές μέτωπο κατά της κλεπτοπλουτοκρατίας. Βέβαια, έτσι είναι. Υπάρχουν και εχθροί σ' αυτό το σύστημα εναντίον του κοινωνικού παρασιτισμού –γιατί έχει κοινωνικές συνέπειες– ο οποίος είναι παντού.

Χρειάζονται κανόνες οι οποίοι να τηρούνται. Δεν χρειάζονται πολλοί κανόνες. Εμείς οι νομικοί νομίζω ότι έχουμε καυτηριάσει πολλές φορές αυτήν την πολυνομία. Έτσι δεν είναι; Είναι πηγή προβλήματος η πολυνομία και η κακονομία. Χρειάζονται όμως κανόνες που να τηρεί ο κόσμος, έχοντας πεποίθηση δικαίου, ότι «πρέπει να το κάνεις αυτό».

Πάνω απ' όλα, πρέπει να πούμε μια μεγάλη αλήθεια, την οποία δεν ξέρω αν είχαμε πει τόσο emphatic στον κόσμο, όσο θα έπρεπε να είχε λεχθεί. Η ευημερία, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν χαρίζεται πια -στην πραγματικότητα δεν χαριζόταν ποτέ- η ευημερία κατακτιέται.

Η Ελλάδα της ανεξαρτησίας και της ευημερίας δεν μπορεί να είναι άλλη από την Ελλάδα της ποιότητας, της αξιοπρέπειας και της ευφύιας. Δεν υπάρχει καμμία περίπτωση να έχουμε κέρδος, χωρίς να καταβάλουμε την ανάλογη προσπάθεια. Θα ήταν ψέμα να το πούμε αυτό.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στην πιο κρίσιμη καμπή της σύγχρονης ελληνικής δημοκρατίας, η Κυβέρνηση έχει την ευθύνη να συνεχίσει το δύσκολο έργο επανόδου της χώρας στο δρόμο της ανάπτυξης. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος από το δρόμο της προσπάθειας, της εθνικής συνεννόησης, των κοινωνικών συναινέσεων.

Όσο πιο σοβαρά, όσο πιο συλλογικά, όσο πιο γρήγορα και έντονα κάνουμε την προσπάθεια αυτή, τόσο πιο γρήγορα θα βγούμε από την κρίση. Δεν υπάρχει μυστικό. Αυτή είναι η αλήθεια. Και ο νέος προϋπολογισμός σηματοδοτεί αυτό το κρίσιμο σημείο, τη χρονιά της έντασης της προσπάθειας, για να αρχίσει

η ανάκαμψη από το 2012 και μετά.

Δεν είναι ώρα για ιδιαίτερες και αδιέξοδες αναδρομές στο παρελθόν. Πρέπει να διοχετεύσουμε όλη την ενεργητικότητά μας στο να ανακτήσουμε το χαμένο χρόνο με τολμηρές μεταρρυθμίσεις, με άνοιγμα της οικονομίας και της κοινωνίας μας στο αύριο. Γιατί το αύριο έχει ανάγκη ο τόπος, το σήμερα δεν μας ικανοποιεί. Ούτε μία μέρα δεν πρέπει να πάει χαμένη.

Οι στρεβλώσεις που θα διορθωθούν μέσα από το εκτεταμένο πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής, αλλά και αναπτυξιακής στρατηγικής θα οδηγήσουν σε μία βιώσιμη δημοσιονομική πολιτική και σίγουρα αμέσως μετά σ' έναν πραγματικά νέο αναπτυξιακό μετασχηματισμό.

Τη χρονιά που πέρασε, η Κυβέρνησή μας εργάστηκε σκληρά, πολύ σκληρά, με αγωνία, για να φέρει τη χώρα ένα βήμα πιο κοντά στην επόμενη μέρα, για μία Ελλάδα, η οποία είναι πραγματικά διαφορετική και θα είναι διαφορετική, μία Ελλάδα απελευθερωμένη στ' αλήθεια από οπισθοδρομικές αντιλήψεις και ανорθολογικά πρότυπα και στρεβλώσεις.

Η Ελλάδα είναι έτοιμη και πάντα ήταν έτοιμη να αναπνεύσει το οξυγόνο της προόδου και της δημιουργίας και οι Έλληνες το ίδιο. Χρειάζεται να υπερηφανεύονται για μια χώρα πρότυπο, μια χώρα που δεν αναλώνεται στο να αναπολεί μόνο το παρελθόν της, αλλά που υπερηφανεύεται για το παρόν και χτίζει σε στέρεες βάσεις το μέλλον της. Σήμερα βρισκόμαστε σε αυτό ακριβώς το σημείο, στο σημείο της αρχής, της επανεκκίνησης, εδώ που μπαίνουν οι βάσεις γι' αυτό το νέο ξεκίνημα, για τη νέα πορεία.

Είναι αλήθεια ότι σημειώθηκαν και καθυστερήσεις και ότι έγιναν και λάθη. Υπήρξαν αδικίες στον επιμερισμό των βαρών αυτής της προσπάθειας. Θα μπορούσαμε να είχαμε κινηθεί ταχύτερα και ίσως με μεγαλύτερη ευελιξία.

Υπάρχει, όμως, ένας αέρας αλλαγών. Έχουν γίνει σημαντικές αλλαγές, έχουν γίνει σημαντικές μεταρρυθμίσεις, έχει επικρατήσει μια νέα πολιτική αντίληψη, η οποία είναι πρωτόγνωρη, νομίζω, στην πολιτική ιστορία του τόπου μας.

Αυτή η αντίληψη είναι που θα καλλιεργήσει μια συλλογική συνειδηση και μια κοινωνική συνοχή. Αυτή είναι που θα συγκροτήσει ένα μέτωπο αλλαγής της χώρας μας με τη συμμετοχή όλων των υγιών κοινωνικών και παραγωγικών δυνάμεων του τόπου.

Οφείλουμε να κάνουμε την ποιότητα σύμμαχό μας σε κάθε επιλογή. Κάθε επιλογή μας πρέπει να εμπεριέχει το στοιχείο της ευφύας. Δεν είμαστε και δεν θα γίνουμε και δεν μπορούμε να γίνουμε μια οικονομία ποσότητας. Όμως μπορούμε να πετύχουμε μια ανάπτυξη βασισμένη στα ποιοτικά μας χαρακτηριστικά, στα ιδιαίτερα δικά μας ανταγωνιστικά γνωρίσματα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το 2011 θα έχει και αυτό χαρακτηριστικά ύφεσης, τουλάχιστον το πρώτο εξάμηνο. Η υπέρβαση αυτής είναι ένα θέμα που πρέπει να μας αφορά όλους. Χωρίς τις θεσμικές αλλαγές που προωθούμε, θα είναι δύσκολο να προσελκύσουμε επενδύσεις, θα είναι αδύνατο να καλλιεργήσουμε θετικές προσδοκίες για τις διεθνείς αγορές, θα είναι αδύνατο να πείσουμε την κοινωνία και τους πολίτες ότι έχουμε τη βούληση να προχωρήσουμε για να διασφαλίσουμε μια Ελλάδα με συνοχή και ανάπτυξη.

Γνωρίζουμε όλοι ότι η βελτίωση του οικονομικού κλίματος περνά μέσα από τη βελτίωση των οικονομικών δεικτών και ασφαλώς μέσα από τη διασφάλιση ενός δικτύου προστασίας για τις αδύναμες κοινωνικά ομάδες. Εμείς δεν θέλουμε να ευημερούν οι αριθμοί και να δυστυχούν οι πολίτες. Η αλήθεια είναι όμως ότι σήμερα, την εποχή της παντοδυναμίας των αγορών, αν δεν ευημερούν και οι αριθμοί, σίγουρα δεν ευημερούν και οι πολίτες.

Αυτά διασφαλίζονται, στο μέτρο του εφικτού, με υπέρβαση. Χρειαζόμαστε ένα σύγχρονο, παραγωγικό δημόσιο τομέα -είναι βασικός πυλώνας της ανάπτυξης- που να ωθεί, να στηρίζει, να συνεργάζεται με τον ιδιωτικό τομέα σε αυτόνομες και καινοτόμες δράσεις.

Στόχοι μας είναι, σε μακροοικονομικό επίπεδο, η δημιουργία πρωτογενούς πλεονάσματος το 2012, η σταδιακή αποκλιμάκωση της δυναμικής του χρέους, η κατακόρυφη μείωση των ελλειμμάτων και η βελτίωση του ισοζυγίου πληρωμών. Μόνο αυτά θα μας οδηγήσουν σταδιακά, αφού περάσει χρόνος και υπάρξει σχετική

προσπάθεια, ξανά στο δρόμο της ανάπτυξης.

Η διεθνής μας ανταγωνιστικότητα είναι ο εθνικός μας στόχος. Αν δεν είμαστε ανταγωνιστικοί, δεν μπορεί να υπάρξει ελπίδα στ' αλήθεια. Ας μη λησμονούμε ούτε μία στιγμή ότι το περιβάλλον μέσα στο οποίο καλούμαστε να βγάλουμε τη χώρα από το αδιέξοδο, είναι ιδιαίτερα επιβαρυνόμενο.

Μίλησα για τη Νομισματική Ένωση, την κρίση και τα προβλήματα της Ευρωζώνης. Και αυτά επηρεάζουν. Και εκεί πρέπει να έχουμε άποψη. Και εκεί χρειάζεται συνέγερση των λαών. Δεν μπορεί να είμαστε αμέτοχοι. Η Ευρώπη δεν είναι η Ευρώπη της γραφειοκρατίας ούτε μόνο των κυβερνήσεων. Είναι υπόθεση των λαών μας.

Η σημερινή Κυβέρνηση δρα συνεκτικά, θωρακίζοντας την εθνική οικονομία και αξιοποιώντας τον εθνικό πλούτο. Για την Ελλάδα πάγιος στόχος παραμένει η ανταγωνιστικότητα και η ανάπτυξη. Είναι η ομορφιά η ιδανική γεωγραφική μας θέση, η οποία προσδιορίζει γεωπολιτικά πολλά πράγματα, είναι το έμπυχο δυναμικό μας και κυρίως είναι μια χώρα στην οποία υπάρχουν πολλές κρυμμένες δυνάμεις, που αποτελούν στην πραγματικότητα και την ελπίδα του μέλλοντος.

Η πράσινη ενέργεια: βλέπω ότι στην πράξη ήδη διεθνώς υπάρχει ενδιαφέρον. Δεν είναι λόγια, δεν είναι σλόγκαν. Είναι αλήθεια. Θέλουν να επενδύσουν στην πράσινη ενέργεια σήμερα σε αυτή τη κατάσταση που είμαστε.

Ο τουρισμός, η ναυτιλία, βεβαίως, αργότερα, και οι υπηρεσίες μας, αυτά είναι που μπορούν να μας επιτρέψουν να διατηρηθούμε και να είμαστε διεθνώς ανταγωνιστικοί. Και πρέπει να είμαστε σαφείς. Μόνο αυτός ο στόχος εγγυάται ότι δεν θα ξαναβρεθούμε σε θέση αδυναμίας.

Χρειάζεται δημιουργία ενός νέου πλαισίου ανάπτυξης, νοικοκύρεμα του κράτους, παραγωγή κοινωνικών μερισμάτων. Εγώ κατανοώ ότι θα υπάρξει μια δύσκολη, επίπονη περίοδος προσαρμογής. Θα δημιουργηθεί όμως το πλαίσιο της ανάπτυξης και της ανταγωνιστικότητας, προς όφελος του πολίτη και μόνο μέσα σε αυτό το πλαίσιο θα επιχειρήσουμε -και επιχειρούμε- να προσελκύσουμε τις λεγόμενες στρατηγικές επενδύσεις.

Θα μπορούσε, υπό μία έννοια, να είναι -επιτρέψτε μου να σας θυμίσω αυτή τη σειρά η οποία έγινε και φιλμ- mission impossible, όπου καταστρέφονταν οι φάκελοι κ.λπ. Το να φέρνεις, λοιπόν, σήμερα στρατηγικές επενδύσεις στη χώρα αυτό είναι, για να είμαστε μεταξύ μας εξηγημένοι και να λέμε την αλήθεια.

Αν δεν είναι αδύνατη, πάντως είναι επικίνδυνη αυτή η αποστολή. Γιατί οι επενδύσεις δεν επιτάσσονται. Επενδύσεις προκαλούνται μέσα από μια σύνθετη διαδικασία κυρίως διαρθρωτικών αλλαγών, σύνθετων, συνολικών και στόχευσης, που αφορά φυσικά το σύνολο της Κυβέρνησης και των Υπουργών, αλλά και το σύνολο της διοικήσεως.

Για παράδειγμα, εάν δεν υποχωρήσει η γραφειοκρατία, εάν δεν υποχωρήσει η διαφθορά, πώς θα γίνουν επενδύσεις; Πώς θα εκτιμηθεί ο άλλος τον επιχειρηματικό κίνδυνο, όταν έχει και άλλους κινδύνους, που δεν είναι επιχειρηματικοί;

Πρέπει να επιλύσουμε το πρόβλημα της ταχύτητας στην απονομή της δικαιοσύνης. Δεν γίνεται να βγαίνουν αποφάσεις μετά από δέκα χρόνια και να θέλουμε να γίνονται επενδύσεις. Δέκα χρόνια είναι τεράστιος χρόνος για κάποιον ο οποίος βάζει τα χρήματά του και επενδύει με σκοπό το κέρδος.

Βεβαίως, υπάρχουν και σημαντικά παράλληλα κοινωνικά αποτελέσματα. Η μείωση της ανεργίας πώς θα γίνει, αν δεν φτιάξεις δουλειές; Πώς θα μειωθεί η ανεργία, που είναι το πιο σοβαρό πρόβλημα στην κοινωνία, εάν δεν υπάρξουν δουλειές; Και, ας είμαστε ειλικρινείς, αυτό δεν εξαρτάται από έναν άνθρωπο, προφανώς, ούτε από ένα σύστημα. Θέλει μια συλλογική προσπάθεια και μια συνδυασμένη κυβερνητική δράση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, γνωρίζετε όλοι ότι δεν είμαι επαγγελματίας της πολιτικής. Η δουλειά μου είναι να προσπαθήσω από κοινού με τους συναδέλφους μου να προσελκύσουμε επενδύσεις, για να ανασάνουν οι Έλληνες, για να πάψουμε να ζητάμε και άλλα από πολίτες που πλέον δεν αντέχουν, για να έχουν όλοι δουλειά και ιδίως οι νέοι, αλλά και οι πιο ευάλωτοι. Και δεν θα ησυχάσω εάν δεν συμβάλω, στο να επιτύχουμε κάτι.

Γιατί η μεγαλύτερη επένδυση σε αυτή τη χώρα σήμερα είναι

να επιστραφεί στους Έλληνες το πολυτιμότερό μας γνώρισμα, η περηφάνια μας. Και γι' αυτό έχουμε όλοι χρέος να επιδείξουμε σθένος, επιμονή, γνήσια προσήλωση στον εθνικό στόχο, μα πάνω απ' όλα ανθρωπιά. Γιατί η κοινωνική αλληλεγγύη αυτό που χρειάζεται πάνω απ' όλα είναι ψυχή.

Πολλοί έχουν μιλήσει για την ευκαιρία που δημιουργεί η κρίση που περνάμε. Αλλά, ποια είναι αλήθεια η μήτρα αυτής της ευκαιρίας; Είναι πιστεύω η κατανόηση της αξίας του «συν». Είναι να περάσουμε από μια κοινωνία του «αντί», του φθόνου, των διαιρέσεων, σε μια κοινωνία της συναντίληψης, της συμμετοχής, της συνέργειας, της συνέχειας, της σύνθεσης και της συλλογικότητας, μιας αξίας που στα χρόνια της επίπλαστης ευημερίας, του ευδαιμονισμού και των ευκόλων αποφάσεων είχε ξεχαστεί όχι μόνο σε εθνικό επίπεδο, αλλά και σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Η διεθνής συγκυρία είναι αναμφίβολα κακή. Όπως γράφει ο Γκρίσπαν στο τελευταίο βιβλίο του, ζούμε στην εποχή της αβεβαιότητας. Θα έλεγα ότι είμαστε στην εποχή του απρόβλεπτου, του «μαύρου κύκνου», γιατί το ίδιο το σύστημα έχει αποκτήσει τέτοια πολυπλοκότητα, που πλέον βάλλεται η ίδια η διατήρησή του. Οι δυνάμεις που απελευθερώθηκαν στρέφονται κατά των δημιουργών τους. Ίσως γι' αυτό, το καίριο εγχείρημα επανεκκίνησης της οικονομίας μοιάζει σήμερα ακόμη πιο προκλητικό.

Η αλλαγή θεσμικού πλαισίου της οικονομίας που επιχειρούμε μπορεί να επισπεύσει και να διευκολύνει τις επενδυτικές δραστηριότητες. Και είμαι αισιόδοξος ότι μπορούμε να περπατήσουμε αυτό το δύσκολο δρόμο. Είμαι αισιόδοξος και για έναν επιπλέον λόγο: γιατί είμαι πεπεισμένος ότι δεν υπάρχει άλλος. Αυτός είναι ο λόγος, όμως, που σας μίλησα για mission impossible.

Έχουμε όμως πλεονεκτήματα. Έχουμε μεγάλο περιθώριο ανάπτυξης. Με ρωτούν: γιατί να κάνουμε επενδύσεις; Γιατί υπάρχει μεγάλη δυναμική, έχουμε μεγάλη δυνατότητα. Έχουμε πλέον ένα σοβαρό πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων και σιγά-σιγά θα είμαστε στις πρώτες θέσεις ελκυστικότητας για επενδύσεις στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

Θα στηριχτούμε στο «εμπιστευτείτε μια Ελλάδα που αλλάζει προς το καλύτερο, μια χώρα που κοιτάζει εμπρός». Οι στρατηγικές επενδύσεις έχουν ιδιαίτερη μεταχείριση, ακριβώς επειδή είναι ιδιαίτερες. Θωρακίζουν στρατηγικά τη χώρα, την αναβαθμίζουν γεωπολιτικά, έχουν πολλαπλασιαστική θετική επίδραση στο σύνολο της οικονομίας μας και μπορούν να λειτουργήσουν ως ελκτήρες στις μικρότερες επενδύσεις.

Πρέπει όμως να το πω. Αυτός είναι ο σκοπός του fast track 1. Μας ενδιαφέρουν όλες οι επενδύσεις και οι μικρές. Απλώς εκεί χρειάζεται περισσότερος χρόνος και μεγαλύτερες διορθωτικές αλλαγές. Αυτό είναι το αντικείμενο, αυτό που έχουμε δεσμευθεί να φέρουμε, το fast track 2. Αυτό θα αφορά όλες τις επενδύσεις.

Στη μάχη να κερδίσουμε το χαμένο έδαφος δεν περισεύει ούτε μία στιγμή και αυτή είναι η ουσία του fast track. Αυτή η ουσία νομίζω ότι είναι πλέον οριζόντια και κάθετη. Ο νόμος που ψηφίστηκε, πρακτικά αποτελεί την εκκίνηση αυτού του συστήματος, για να μπορέσουμε να δημιουργήσουμε μία θετική προσδοκία στις διεθνείς αγορές.

Ταυτόχρονα με τη διαδικασία αυτή του fast track, πρέπει να αντιμετωπίσουμε χρόνια και μεγάλα ζητήματα, όπως είναι το θέμα της πολυνομίας, της κωδικοποίησης της νομοθεσίας, του ευνομοθεσίου και πολλά άλλα. Αυτό είναι το συνολικό σχέδιο, για να μπορέσουμε να βγάλουμε τη χώρα από την πρωτοφανή αυτή κρίση.

Είμαστε μια Κυβέρνηση που δεν αναβάλλει τις δύσκολες αποφάσεις για το μέλλον – τις παίρνουμε τώρα – που δεν φοβάται να αναμετρηθεί με τις νοοτροπίες, με οργανωμένα συμφέροντα και οπισθοδρομικές αντιλήψεις. Δεν φοβάται να συγκρουστεί και με λάθη του δικού της παρελθόντος.

Σας καλούμε για τη μέγιστη δυνατή συναίνεση στη μάχη κατά της ιδιότητας και του παρασιτισμού. Η ηλιθιότητα μας θα τα πατάει ή θα χαθούν οι πολιτικοί λόγω αναξιοπιστίας. Εκφράζω από την καρδιά μου την ελπίδα και την πίστη ότι θα παλέψουμε μαζί για να διαλύσουμε την καταχνιά, γιατί δεν υπάρχει επιτυχία, χωρίς στόχο και πίστη σ' αυτόν, όπως δεν υπάρχει πρόοδος χωρίς προσπάθεια.

Σας ευχαριστώ πολύ για την υπομονή σας και ιδιαίτερα εσάς, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Παμπούκη, Υπουργό Επικρατείας.

Βέβαια, θα σας πω ότι ένας τόσο πολιτικά πολιτισμένος λόγος και τόσο εμπνευσμένος δεν χωράει την ανταγωνιστικότητα, που είναι προϋπόθεση για να πετύχουμε. Άρα, θα πρέπει οπωσδήποτε να επινοήσουμε κάτι άλλο, με τόσα συν, συνοδοιπορία, συνειδητότητα και συνύπαρξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, εβδομήντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και πέντε εκπαιδευτικοί από το 1ο Γενικό Λύκειο της κοντινής Καβάλας, με τον ήχο σαν να «ξεκαβαλικέψατε» άλογο όταν μπήκατε μέσα στην Αίθουσα από τα δεξιά.

Η Βουλή τους καλωσορίζει και σας εύχεται χρόνια πολλά.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Μέχρι τι ώρα θα συνεδριάσουμε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Μέχρι τις τέσσερις.
ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Δεν προλαβαίνουμε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Δεν θα κάνουμε όμως διάλογο εδώ.

Ο κ. Κατρίνης, Βουλευτής Ηλείας του ΠΑΣΟΚ, έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα παρακαλέσω για τη συνέπεια στο χρόνο, ανεξάρτητα αν είναι κάποιος Υπουργός...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Αν ήσασταν, φίλτατε κύριε Βαγιώνα, στο Βήμα, δεν θα μου το λέγατε αυτό, γιατί θα σας άφηνα το ίδιο.

Κύριε Κατρίνη, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2011 που συζητάμε είναι ένας προϋπολογισμός τελείως διαφορετικός από τους άλλους, γιατί για πρώτη φορά δεν θα δούμε τους Βουλευτές της Συμπολίτευσης να μιλούν διθυραμβικά για τους στόχους της νέας χρονιάς και τους Υπουργούς να υπόσχονται ακόμα καλύτερες μέρες, με ευημερία και ανάπτυξη.

Βεβαίως, δεν θα ακούσουμε –με εξαίρεση ενός τμήματος της Αριστεράς– τους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης να κατακρίνουν με ξύλινο και ισοπεδωτικό τρόπο και λόγο τον προϋπολογισμό που τρέχει, προεξοφλώντας την αποτυχία του προϋπολογισμού που συζητάμε, υποκύπτοντας για μία ακόμη φορά στην πτωχευμένη λογική της αντιπαράθεσης για τις εντυπώσεις. Γιατί οι περισσότεροι από όσους πήραν και θα πάρουν το λόγο σ' αυτήν την Αίθουσα αισθάνονται πρωτίστως βαριά την ευθύνη που τους αναλογεί απέναντι στη χώρα και τη νέα γενιά, γιατί η συγκυρία απαιτεί γενναιότητα στην αυτοκριτική και γενναιοψυχία στις αποφάσεις.

Η συζήτηση για τον προϋπολογισμό δεν αποτυπώνει μόνο τους στόχους και τις κατευθύνσεις της οικονομικής πολιτικής, αλλά και τη σχέση που έχουν οι πολιτικές δυνάμεις με την κοινωνία και κυρίως με την πραγματικότητα. Η πραγματικότητα είναι ότι για πρώτη ίσως φορά στα τριάντα έξι χρόνια της Μεταπολίτευσης, με ενδιάμεσες φωτεινές εξαίρεσεις, ένας προϋπολογισμός φιλοδοξεί με μεγάλες πιθανότητες να είναι αξιόπιστος και ακριβής – και αυτό να γίνει αντιληπτό τόσο εντός όσο και εκτός συνόρων – ένας προϋπολογισμός που δεν «κλείνει το μάτι» στους πολίτες για μια ακόμη φορά, αλλά μιλάει τη σκληρή γλώσσα της αλήθειας.

Και είναι βέβαιο ότι, τόσο η συζήτηση, όσο και το περιεχόμενο του προϋπολογισμού βάζει τέλος σε μια σειρά από προϋπολογισμούς, που κάθε χρόνο τοποθετούσαν μια νάρκη στα θεμέλια της ελληνικής οικονομίας, αγοράζοντας πολύτιμο χρόνο για την πολιτική ατομική επιβίωση των κρατούντων, υποθηκεύοντας όμως ταυτόχρονα τη θέση της χώρας και το μέλλον της γενιάς των σημερινών εικοσιπεντάρηδων και τριαντάρηδων. Αυτών που

καλούνται «να πληρώσουν τα σπασμένα» από το ατελείωτο πάρτι της Μεταπολίτευσης, πάρτι που οδήγησε σε μια εικονική ευημερία και έληξε άδοξα το Μάιο του 2010.

Μπορεί σ' αυτό το πάρτι να ήταν συγκεκριμένοι καλεσμένοι, ποικίλων πάντα αποχρώσεων, μπορεί να έγιναν συστάσεις που προειδοποιούσαν για τη σοβαρότητα της κατάστασης και ότι ξέφυγε από τον έλεγχο, μπορεί να προσέφερε μοναδικές στιγμές καλοπέρασης, όταν όμως τελείωσε, τον λογαριασμό δεν κλήθηκαν να τον πληρώσουν μόνο οι διοργανωτές και οι συμμετέχοντες, αλλά, δυστυχώς, κυρίως αυτοί που δεν πήραν μέρος.

Η νέα γενιά, όπως και πάρα πολλοί συμπολίτες μας, είναι σίγουρο ότι δεν συμμετείχαν σ' αυτό το πάρτι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Γνωρίζω την αγωνία αυτών των νέων ανθρώπων που θέλουν να αποτρέψουν αυτό που σήμερα φαίνεται αναποφύεκτο: το να ζήσουν πολύ χειρότερα από τους γονείς τους.

Προέρχομαι από ένα νομό που το πρόβλημα της ανεργίας, ιδιαίτερα των νέων ανθρώπων, λαμβάνει εκρηκτικές διαστάσεις. Ένα νομό που στη γενικότερη δύσκολη οικονομική συγκυρία ήρθαν να προστεθούν οι πρωτοφανείς φυσικές καταστροφές και η υστέρηση στην υλοποίηση αναπτυξιακών έργων. Η Ελεία περιμένει πολλά από αυτή την Κυβέρνηση και η Κυβέρνηση οφείλει να είναι φερέγγυα στις υποσχέσεις της απέναντι στην Ηλεία. Με πράξεις και όχι με λόγια.

Η φερεγγυότητα όμως αποτελεί το χαρακτηριστικό του προϋπολογισμού που συζητάμε. Φερεγγυότητα που θα ελέγχεται σε τακτά χρονικά διαστήματα και την οποία προσπαθούν εναγωνίως οι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να αμφισβητήσουν.

Μπορεί όμως να μιλάει για φερεγγυότητα μια παράταξη που, σε πενήντα χρόνια διακυβέρνησης, συστηματικά παραπληροφόρούσε τους Ευρωπαίους εταίρους μας, μια παράταξη που διπλασίασε το χρέος και τετραπλασίασε το έλλειμμα; Μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνη μια παράταξη που, ενώ γνώριζε το μέγεθος του προβλήματος, όχι μόνο δεν πήρε τα αναγκαία μέτρα, όχι μόνο δεν έκανε τις διαρθρωτικές αλλαγές, αλλά τις εγκατέλειπε άκοπα με πρόσχημα το πολιτικό κόστος και συνέχιζε με απροκάλυπτο τρόπο τη σπατάλη οδηγώντας στο σημερινό αδιέξοδο;

Βεβαίως, είμαι ο τελευταίος που θα ισχυριστεί ότι για τη σημερινή κατάσταση ευθύνονται μόνο ο κ. Καραμανλής και οι Υπουργοί του. Μια διαχρονική, επιδεσμική προσέγγιση της πραγματικότητας χαρακτηρίζει συνολικά τη μεταπολιτευτική περίοδο, με εξαιρέσεις βεβαίως. Δεν πρέπει να είμαστε ισοπεδωτικοί, αλλά ούτε και αμνήμονες.

Κύριο μέρος της ευθύνης φέρουν αυτοί που κυβέρνησαν τη χώρα, αλλά εξίσου μεγάλη ευθύνη αναλογεί και σ' αυτούς που, στο όνομα του λαϊκού πάντα συμφέροντος, υπερασπίστηκαν με πάθος συντεχνιακές απαιτήσεις, παροχές χωρίς όρους και όρια, επιλέγοντας να είναι ευχάριστοι και όχι υπεύθυνοι.

Οι Έλληνες πολίτες, χάρη στις θυσίες των οποίων επιτεύχθηκε η δημοσιονομική εξυγίανση του τρέχοντος έτους, απαιτούν πρώτα και πάνω από όλα την αλήθεια. Αυτή την αλήθεια την εκφράζει, με επώδυνο βέβαια τρόπο, ο προϋπολογισμός του 2011, προϋπολογισμός αναγκάιος, που επιχειρεί να προσάψει το κοινό συμφέρον, το συμφέρον της πλειοψηφίας των πολιτών, το οποίο δεν περνάει μέσα από τη διόγκωση των ελλειμμάτων και του χρέους. Δεν περνάει μέσα από την αέναη αναζήτηση δανεικών με ολοένα δυσμενέστερους όρους. Δεν περνάει μέσα από τη διαιώνιση όλων των αδικιών και των στρεβλώσεων ούτε από τη μετάθεση των ευθυνών και των προβλημάτων στο μέλλον.

Περνάει μέσα από τη διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας του κράτους και της αγοράς, την τήρηση των θεσμών και των νόμων, την ανάπτυξη που δεν βασίζεται σε δανεικά ή στον κρατισμό, αλλά διαχέεται σε πολλούς και μάλιστα μακροπρόθεσμα. Περνάει μέσα από διαρθρωτικές αλλαγές που διασφαλίζουν έναν αξιόμαχο δημόσιο τομέα, που θα αξιολογείται βάσει της παραγωγικότητάς του, με ενιαίους κανόνες στα κριτήρια, πάντα προς όφελος των πολιτών.

Περνάει μέσα από την πάταξη της παραοικονομίας, η οποία φέτος άγγιξε τα 30 δισεκατομμύρια ευρώ, κατατάσσοντας την Ελλάδα πρώτη στην ευρωζώνη, στερώντας πολύτιμους πόρους από το κοινωνικό κράτος, από την υγεία, από την παιδεία, από

την κοινωνική ασφάλιση. Περνάει, βεβαίως, μέσα από τον εξορθολογισμό του ασφαλιστικού συστήματος, που εγγυάται την αλληλεγγύη των γενεών, χωρίς ταυτόχρονα, με πολιτική επιλογή, να διευρύνει το χάσμα μεταξύ των γενεών, όσον αφορά την τεχνολογία και τις απολαβές. Και βεβαίως, η αλληλεγγύη οφείλει να είναι αμφίδρομη. Περνάει μέσα από τη φορολογική δικαιοσύνη απέναντι σε όλους και σε όλα, χωρίς ανατιμολογήτες διαγραφές χρεών, χωρίς επαναλαμβανόμενες περαιώσεις, χωρίς ρυθμίσεις που ακυρώνουν κάθε φορά τον κανόνα και αμαυρώνουν τις καλές προθέσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2011 φιλοδοξεί, μέσα απ' όσα προανέφερα, να υπηρετήσει το δημόσιο συμφέρον. Η Ελλάδα αλλάζει. Πρέπει να αλλάξει, για να βρει την ελπίδα. Για να είναι στο αύριο και να μην παραμείνει στο χθες.

Σ' αυτές τις δύσκολες συνθήκες απαιτείται ευρεία συναίνεση. Αυτή η συναίνεση δυστυχώς δεν υπάρχει στο πολιτικό σύστημα. Οφείλουμε να την αναζητήσουμε στην κοινωνία, με λόγο αληθινό, με λόγο αξιοπίστο. Πρέπει -για να δανειστώ τη ρήση ενός Γάλλου κλασικού- να σταματήσουμε να λέμε ψέματα στους άλλους τόσο συχνά, ώστε να κινδυνεύουμε να συνηθίσουμε να λέμε ψέματα στους εαυτούς μας. Πρέπει να σταματήσουμε να προσποιούμαστε ότι δεν βλέπουμε την πραγματικότητα.

Στον προϋπολογισμό που συζητάμε, πίσω από τους αριθμούς βρίσκεται ισχυρή πολιτική βούληση για μια νέα Ελλάδα, με θυσίες, αλλά και με προοπτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σωτηρία και η ασφαλής πορεία της χώρας δεν χρειάζεται θεωρητικές προσεγγίσεις και μικροπολιτικές αντιλήψεις. Απαιτεί σχεδιασμό, αποφασιστικά βήματα, συνέπεια και συνέχεια. Δεν αρκούν πλέον μόνο οι καλές προθέσεις. Η σωτηρία της ψυχής μας προϋποθέτει κυρίως τη σωτηρία της χώρας, γιατί θα κριθούμε αμείλικτα από τους πολίτες για τα αποτελέσματα των πολιτικών επιλογών μας, όπως κρίνονται σήμερα αυτοί οι οποίοι οδήγησαν την κατάσταση σ' αυτό το αδιέξοδο.

Η κοινωνία ψάχνει την ασφάλεια για το παρόν, την αισιοδοξία και την ελπίδα για το μέλλον. Στους πολίτες που δοκιμάζονται και μας κοιτούν διστακτικά πρέπει να εγγυηθούμε το δικαίωμα στην ελπίδα, ότι θα μετασχηματίσουμε τις θυσίες στις οποίες υποβάλλονται σήμερα σε δικαίωμα για ένα καλύτερο αύριο. Αυτή η ελπίδα, που σήμερα χρειάζεται η χώρα όσο ποτέ, απαιτεί ενδιάμεσα βήματα σταθερότητας. Και ένα από τα πιο σημαντικά αυτά βήματα είναι και ο προϋπολογισμός που συζητάμε τον οποίο και υπερψηφίζω.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Μιχάλη Κατρίνη.

Ο κ. Μάριος Σαλμάς, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας από το Νομό Αιτωλοακαρνανίας, έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, συναίνεση σημαίνει, όταν είσαι στην αντιπολίτευση, να δίνεις τις προτάσεις σου στην κυβέρνηση και να συμμετέχεις θετικά στο διάλογο, κάτι που δεν κάνατε όταν ήσασταν Αντιπολίτευση, κάτι που κάνουμε εμείς τώρα.

Συνεννόηση είναι η διάθεση της Κυβέρνησης να πάρει μερικές από τις προτάσεις της Αντιπολίτευσης, πράγμα το οποίο κάνετε σήμερα. Και το κάνετε, ενώ μέχρι σήμερα ο Πρωθυπουργός εφήρμοσε όλη του την πολιτική μέχρι το βαθμό που έφθασε στη σύναψη του μνημονίου με τους δανειστές μας, χωρίς καν να ρωτήσει την ελληνική Βουλή, χωρίς καν να συζητήσει με τα κόμματα. Μάλιστα, έδωσε τυφλή εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών να μη ρωτά καν τους υπόλοιπους Υπουργούς για τα επιμέρους θέματα, όταν φέρνει τις επικαιροποιήσεις του μνημονίου.

Να κάνω μια διόρθωση, που προφανώς εκ παραδρομής σας ξέφυγε. Είπατε ότι τριπλασιάσαμε το έλλειμμα μέσα σε πέντε χρόνια. Να σας θυμίσω ότι η απογραφή του 2004 έδειξε ένα έλλειμμα 7,8%, που παρέδωσε η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη και δεν περιελάμβανε...

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Ήταν 4%...

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Το 2004 το έλλειμμα που μας παραδώσατε

ήταν 7,8% και δεν περιελάμβανε καθόλου μια σειρά δαπανών. Τώρα, στο 15% που έχει φθάσει, είναι γιατί εγγράφονται και μια σειρά δαπανών που δεν εγγράφονταν τότε.

Όσον αφορά το χρέος, που είπατε ότι το διπλασιάσαμε –αν άκουσα καλά– να σας αναφέρω ότι το χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ το παραλάβαμε στο 101% από την κυβέρνηση του κ. Σημίτη και είναι τώρα στο 120%. Σας θυμίζω, όμως, ότι θα το παραδώσετε σε τρία χρόνια στο 150%.

Και σε αριθμούς θα σας πω ότι παραλάβατε 300 δισεκατομμύρια ευρώ ομόλογα –αυτό ήταν το χρέος της χώρας– και θα παραδώσετε 300 δισεκατομμύρια ευρώ ομόλογα συν 110 δισεκατομμύρια ευρώ ενυπόθηκο δάνειο. Δηλαδή, θα παραδώσετε 410 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτό, για να καταλαβαίνουμε τη βαρύτητα των περιστάσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα χρησιμοποιήσω το παράδειγμα των δαπανών υγείας και της πολιτικής όσον αφορά την υγεία, για να αποδείξω ότι αυτή η Κυβέρνηση δεν έχει καθόλου στόχευση. Και θα το κάνω αυτό, γιατί βλέπω εδώ τον Υφυπουργό Υγείας και θεωρώ ότι είναι έντιμο να μιλήσω για θέματα, στα οποία θα μπορούσε να απαντήσει.

Οι δαπάνες για την υγεία έχουν άμεση σχέση και με τον δημοσιονομικό εκτροχιασμό της χώρας, αλλά και με το χρέος της χώρας. Είναι ευθέως εξαρτώμενες.

Το πρώτο ερώτημα που θα ήθελα να απαντηθεί σήμερα και να ακούσουν οι Έλληνες πολίτες, είναι αν οι θυσίες, στις οποίες καλούνται να υποβληθούν, πιάνουν τόπο. Δυστυχώς όχι.

Τα μέτρα που πήρε φέτος αυτή η Κυβέρνηση, ήταν εισπρακτικά, αξίας 20 δισεκατομμυρίων ευρώ –από αύξηση των εσόδων, αλλά και από μείωση των δαπανών– και το έλλειμμα μειώθηκε μόλις μετά βίας στο 5%. Δηλαδή, έχουν χαθεί γύρω στα 9 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτά τα απορρόφησε η ύφεση που έφερε αυτή η Κυβέρνηση.

Σ' αυτά τα μέτρα της Κυβέρνησης καλούνται κοινωνικές τάξεις να δώσουν το «οβολόν» τους. Οι πολύτεκνοι και οι τρίτεκνοι καλούνται από τον προϋπολογισμό του 2011 να δώσουν 150 εκατομμύρια ευρώ. Ο προϋπολογισμός του Υπουργείου Υγείας για το κατασκηνωτικό πρόγραμμα έχει περικοπεί στο μισό. Τα μισά παιδιά φέτος θα πάνε σε κατασκηνώσεις. Τα παιδάκια που είναι εγκαταλελειμμένα στις μονάδες κοινωνικής φροντίδας, στα ιδρύματα, θα δουν τα ιδρύματά τους, με τους ήδη περιορισμένους προϋπολογισμούς, να καλούνται να λειτουργήσουν με 30% λιγότερους πόρους. Επίσης, για το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό των νοσοκομείων θα δοθούν 500 εκατομμύρια ευρώ από τον προϋπολογισμό του 2011.

Και ρωτούν: πιάνουν τόπο αυτά τα χρήματα; Όχι. Γιατί δεν γυρίζουν ως επιστροφή πίσω στις κοινωνικές παροχές, αλλά πάνε για να καλύψουν τα 300 εκατομμύρια ευρώ περίπου, που χάθηκαν το 2010 από τις λειτουργικές δαπάνες των νοσοκομείων, οι οποίες το 2009 ήταν 2,9 δισεκατομμύρια ευρώ. Και εκεί που περιμέναμε να μειωθούν, σύμφωνα με τη ρητορική της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού, τις είδαμε φέτος, το 2010, να φθάνουν τα 3 δισεκατομμύρια ευρώ, σύμφωνα με δήλωση του κ. Λοβέρδου.

Αν αθροίσει κανείς τα 500 εκατομμύρια ευρώ με το στοκ των νοσοκομείων που χρησιμοποιήθηκε, θα δει ότι φέτος οι λειτουργικές δαπάνες των νοσοκομείων ήταν 600 εκατομμύρια ευρώ περισσότερα από το 2009. Και η ενημέρωση στα Υπουργικά Συμβούλια της προκατόχου του σημερινού Υπουργού ήταν ότι μειώθηκαν οι δαπάνες. Η δήλωση του Πρωθυπουργού στη διακαναλική συνέντευξη, αλλά και στην Έκθεση Θεσσαλονίκης, ήταν ότι οι λειτουργικές δαπάνες των νοσοκομείων μειώθηκαν. Εννοούσαν την αύξηση κατά 600 εκατομμύρια ευρώ!

Γιατί συνέβη αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Γιατί αυτή εδώ η Κυβέρνηση –εγώ λέω λόγω έλλειψης ικανότητας, δεν λέω ότι είχε δόλο– χάρισε στους προμηθευτές αυτά τα 300 εκατομμύρια ευρώ, διότι προμήθειες νοσοκομείων 3 δισεκατομμυρίων ευρώ έγιναν με απευθείας αναθέσεις και μάλιστα, με εντολή της πρώην Υπουργού Υγείας και μετέπειτα της Προέδρου της Επιτροπής Προμηθειών Υγείας, χωρίς ούτε ένα διαγωνισμό. Άρα, όταν προμήθειες νοσοκομείων 3 δισεκατομμυρίων ευρώ έγιναν χωρίς διαγωνισμό, με απευθείας αναθέσεις, καταλαβαίνει κανείς

ότι –αν ήταν το 10% να κέρδιζε το κράτος από τους διαγωνισμούς– χάθηκαν 300 εκατομμύρια ευρώ.

Είναι μόνο αυτά τα 300 εκατομμύρια ευρώ που χάθηκαν; Προσθέστε και άλλα 150 εκατομμύρια ευρώ από τη μη επιβολή έκπτωσης των ασφαλιστικών ταμείων, ως μεγάλοι πελάτες που είναι, όταν αγοράζουν από τη φαρμακοβιομηχανία. Πώς συνέβη αυτό; Με δύο τρόπους:

Πρώτον, το *repaïd*, που είναι θεσμοθετημένο, που είναι το επιστροφόμενο ποσό επί της λιανικής των φαρμάκων από τη φαρμακοβιομηχανία στα ασφαλιστικά ταμεία, δεν το εισέπραξε αυτή η Κυβέρνηση. Μάλιστα, πρέπει να σας πω ότι με τον καινούργιο νόμο που έφερε για διαβούλευση ο Υπουργός και παρουσίασε πριν από λίγες μέρες, μειώνει και το ποσοστό του *repaïd*.

Και όσον αφορά την περιβόητη λίστα –γιατί άκουσα τον γενικό εισηγητή της Πλειοψηφίας να μιλάει για τη λίστα– σας είπαμε ότι δεν θέλει αυτή η Κυβέρνηση να εφαρμόσει τη λίστα. Γι' αυτό και επί ένα χρόνο που έχει αναλάβει, δεν την εφαρμόζει. Επειδή υπάρχει κρυφή ατζέντα σε πάρα πολλά θέματα, σας λέω ότι ο Υπουργός διαβεβαιώνει τους φαρμακοβιομηχάνους ότι δεν θα φέρει την πραγματική λίστα, αλλά θα φέρει μια μεσοβέζικη λίστα, που ουσιαστικά δεν θα τους επιβάλει άλλες εκπτώσεις. Υπάρχει κρυφή ατζέντα με τους φαρμακοποιούς, που τους έλεγε ότι δεν θα ανοίξει το επάγγελμα και τώρα διατείνονται ότι θα ανοίξουν και το ιδιοκτησιακό καθεστώς.

Υπάρχει μια παράδοση του Υπουργείου σε λογιστές, που τους έβαλαν τέσσερις μεγάλες εταιρείες να παρακολουθούν την εκτέλεση των προϋπολογισμών σε πέντε μεγάλα νοσοκομεία. Και υπάρχει ανάθεση, μέσω του μνημονίου, σε μια καινούργια ομάδα, η οποία το Μάιο θα υποβάλλει τη μεγάλη μεταρρύθμιση που πρέπει να έχει το σύστημα υγείας.

Μ' αυτά τα λίγα και μ' ένα συγκεκριμένο παράδειγμα του Υπουργείου Υγείας, νομίζω ότι τεκμηρίωσα την έλλειψη στρατηγικής και σχεδίου του Υπουργείου Υγείας, που φαίνεται και από το τελευταίο νομοσχέδιο, μιας και πρέπει να σας πω ότι αυτό που παρουσίασε ο Υπουργός Υγείας στις αρχές Δεκεμβρίου στο Υπουργικό Συμβούλιο δεν έχει καμμία σχέση μ' αυτό που παρουσίασε μετά από επτά μέρες και το πήρε πάλι πίσω από την ιστοσελίδα του Υπουργείου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Σαλμά από τη Νέα Δημοκρατία.

Συνεχίζουμε με την κ. Περλεπέ-Σηφουνάκη Αικατερίνη Βουλευτή Ευβοίας του ΠΑΣΟΚ και γιατρό.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΕΡΛΕΠΕ-ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο κύριος συνάδελφος προηγουμένως ξέχασε να πει ότι επί πεντέμισι χρόνια που κυβερνούσε η Νέα Δημοκρατία διαλύθηκε εντελώς το δημόσιο σύστημα υγείας. Και μπορώ να το πω μετά λόγου γνώσης αυτό, γιατί μέχρι το 2004 ήμουν γιατρός στο Εθνικό Σύστημα Υγείας για πάρα πολλά χρόνια. Δεν λέω ότι τα είχαμε τέλεια, αλλά αυτά τα πεντέμισι χρόνια διαλύθηκε το σύμπαν. Αναπτύχθηκε πάρα πολύ ο ιδιωτικός τομέας της υγείας και διαλύθηκε, βέβαια, ο δημόσιος τομέας.

Και όσον αφορά στις προμήθειες, κύριε Σαλμά, να σας πω ότι ψηφίσατε ένα νόμο για τις προμήθειες τον οποίον ποτέ δεν βάλατε σε εφαρμογή. Επί πεντέμισι χρόνια όλα τα νοσοκομεία έπαιρναν εξωσυμβατικά, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την οικονομία της υγείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις δύσκολες μέρες που περνάει η πατρίδα μας και οι πολίτες, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, με υψηλό το αίσημα της ευθύνης, συνεχίζει την προσπάθεια που ξεκίνησε πριν από 14 μήνες για τη σωτηρία της χώρας και την έξοδο από την κρίση.

Ο προϋπολογισμός του 2011, αυτόν ακριβώς το στόχο υπηρετεί, βάζοντας πρώτα απ' όλα τάξη στα δημοσιονομικά μεγέθη και εξυγιαίνοντάς τα με ρεαλισμό, με υπευθυνότητα και με συνέπηση.

Ανταποκρινόμαστε στις δεσμεύσεις και απαντάμε στις πραγματικές ανάγκες της οικονομίας μας με τις δυνατότητες και τις υστερήσεις της με την πιο αντικειμενική αποτύπωση στους λο-

γαριασμούς του προϋπολογισμού των δημόσιων οικονομικών μεγεθών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική των προηγούμενων πεντέμισι χρόνων της Νέας Δημοκρατίας, με την δημιουργία του τεράστιου ελλείμματος, οδήγησε στο δάνειο των 110 δισεκατομμυρίων και τις υποχρεώσεις που προκύπτουν απ' αυτό.

Το δεύτερο μείζον πρόβλημα είναι το δημόσιο χρέος, που βέβαια υπήρχε και πριν το μνημόνιο, που θα υπάρχει και μετά τη λήξη των δόσεων του δανείου προς τη χώρα μας. Πρέπει να ξέρουν όμως οι πολίτες, ότι το χρέος αυτό από το 2003 ως το 2009 αυξήθηκε κατά 30 ποσοστιαίες μονάδες.

Σε πορεία αντιμετώπισης αυτών των συμπληγάδων κινείται και ο προϋπολογισμός του 2011, ακριβώς για να τις ξεπεράσει και για να βγει η χώρα στα ανοιχτά σε πιο γαλήνιες θάλασσες. Αυτός είναι ο στόχος και η αγωνία συνάμα και της Κυβέρνησης και των πολιτών.

Όμως ορισμένοι, με πρώτη τη Μείζονα Αντιπολίτευση, συμπεριφέρονται με πλήρη ανευθυνότητα και εφόσον δεν έχουν τίποτα συγκεκριμένο να προτείνουν, τουλάχιστον ας μην προκαλούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πολεμικές σήμερα οι συνθήκες για την οικονομία και κατά συνέπεια για την κοινωνία. Όμως, έπρεπε να αποφευχθεί η καταστροφή, δηλαδή, η πτώχευση που θα σήμανε καταστροφή ανάλογη με εκείνη ενός πραγματικού πολέμου. Το καταφέραμε μέχρι εδώ και η οικονομική διάλυση αποφεύχθηκε. Όμως, ο συναγερμός εξακολουθεί να είναι στο κόκκινο.

Πριν από έναν ακριβώς χρόνο συζητούσαμε για τον προϋπολογισμό του 2010 και η νεοεκλεγείσα τότε Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ σε χρόνο μηδέν, με όσα στοιχεία είχε μπορέσει να αποκραυγογραφήσει το οικονομικό επιτελείο, είχε φέρει τον προϋπολογισμό προς ψήφιση στη Βουλή.

Θυμίζω, ότι λίγο πριν, η προηγούμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είχε στείλει στις Βρυξέλλες πρόβλεψη για έλλειμμα 6% στο τέλος του 2009. Το τι ακολούθησε και τι αποκαλύφθηκε το γνωρίζουμε όλοι πάρα πολύ καλά. Τα πραγματικά στοιχεία ήταν καταπέλτης για τη χώρα αφού τελικά αποδείχθηκε ότι το έλλειμμα έκλεισε στο 15,4%.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είχε αναλάβει να σηκώσει ένα απίστευτο φορτίο και είχε μια μόνο επιλογή: να πετύχει να σώσει τη χώρα από τη χρεοκοπία. Καταφέραμε μέσα σ' ένα χρόνο, με τις επώδυνες αποφάσεις που πήραμε, που σήμαιναν σκληρές θυσιές για τους Έλληνες, να μειώσουμε τη μαύρη τρύπα του ελλείμματος κατά 6 μονάδες.

Δεν ήταν καθόλου εύκολο για την Κυβέρνηση να πάρει τις αποφάσεις και τα μέτρα για να μην χρεοκοπήσει η χώρα και δεν ήταν ούτε εξακολουθούν να είναι εύκολες οι συνέπειες για τους πολίτες. Όμως, δεν υπήρχε άλλη λύση και κανείς δεν πρότεινε καμία άλλη λύση με συγκεκριμένες και υλοποιήσιμες θέσεις.

Είχαμε οδηγηθεί στο πιο σκοτεινό μέρος του λαβυρίνθου και η συνάντησή με το τέρας της πτώχευσης θα ήταν αναπόφευκτη, αν δεν είχαμε δράσει με τον τρόπο που δράσαμε. Αν αδρανούσαμε, οι επιπτώσεις θα ήταν ανυπολόγιστα τραγικές. Καταφέραμε να αποτρέψουμε αυτήν την εξέλιξη.

Σήμερα βρισκόμαστε στο δρόμο προς την έξοδο. Έχουμε διανύσει ένα πολύ κρίσιμο κομμάτι της πιο κακοτράχαλης διαδρομής των τελευταίων δεκαετιών. Κάποιοι, δυστυχώς, εξακολουθούν να μην εννοούν την κρισιμότητα και το μέγεθος του προβλήματος. Αυτοί που ευθύνονται για τα σημερινά δεινά, το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας με τις κυβερνήσεις του, ασκούν κριτική στο ΠΑΣΟΚ μιλώντας για καθυστερήσεις για λάθη, για μίγμα οικονομικής πολιτικής που πρέπει να αλλάξει.

Άλλο όμως είναι, κύριοι συνάδελφοι, να κάνεις κάποιο λάθος σε μια προσπάθεια που σε πάει μπρος και άλλο να οδηγείς ανάποδα, γιατί έτσι βολεύει πρόσκαιρα τη διατήρησή σου στην εξουσία και το εφήμερο κομματικό συμφέρον. Αυτό κάνετε, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, με την πολιτική των κυβερνήσεών σας τα προηγούμενα πεντέμισι χρόνια και τώρα πελαγοδρομείτε στον αντιπολιτευτικό σας λόγο.

Το ΠΑΣΟΚ δεν στέκεται σ' αυτά που έγιναν. Οι πολίτες μάς εμπιστεύτηκαν για να οδηγήσουμε τη χώρα ξανά στο οξυγόνο της ανάπτυξης και να κλείσουμε τις πληγές. Με τον προϋπολο-

γισμό του 2011 τηρούμε την υπόσχεσή μας στον ελληνικό λαό ότι δεν θα γίνει στάση πληρωμών, ότι θα βελτιωθεί το επενδυτικό έδαφος στη χώρα μας, αυτό που είχε γίνει χέρσο και απρόσφορο για να ξεπεραστεί η ύφεση. Στοχεύουμε συγκεκριμένα τις παθογένειες του οικονομικού συστήματος και του μοντέλου συγκρότησης του κράτους, που πρέπει να αλλάξει και αλλάζει με πολύ γρήγορους ρυθμούς, παθογένειες όπως είναι το παράλογο κόστος στο δημόσιο, όπως είναι τα τεράστια ελλείμματα στις ΔΕΚΟ, όπως είναι η σπατάλη στην υγεία.

Μετά τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις που νομοθετήσαμε το 2010, όπως η διαφάνεια και η αξιοκρατία στο δημόσιο, ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ», η φορολογική μεταρρύθμιση, το ασφαλιστικό, τώρα με μπουσούλα τον προϋπολογισμό του 2011 και βεβαίως με τους περιορισμούς του, προχωράμε τις θεσμικές αλλαγές.

Ο προϋπολογισμός του 2011 έχει ως αφετηρία τις προσπάθειες και τις θυσιές του 2010. Είναι προϋπολογισμός της αλήθειας, με την έννοια των πραγματικών στοιχείων, αλλά και με την έννοια του εφικτού. Είναι προϋπολογισμός σύνεσης που οδηγεί σε λύσεις. Περιστεύεται ακόμα πιο πολύ η σπατάλη στο δημόσιο και εξορθολογίζονται οι δαπάνες. Εξορθολογίζονται οι δαπάνες στην υγεία για παράδειγμα, χωρίς να έχουμε επίπτωση στις υγειονομικές ανάγκες των πολιτών.

Είναι, επίσης, προϋπολογισμός της σταθεροποίησης, που θα οδηγήσει στην ανάπτυξη τα επόμενα χρόνια, όταν η ύφεση θα σταματήσει. Γι' αυτό αγωνιζόμαστε. Εκεί στοχεύουμε, αυτό αισιοδοξούμε να καταφέρουμε όσο πιο σύντομα γίνεται.

Παρ' όλους τους περιορισμούς στον παρόντα προϋπολογισμό το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων δίνει αισιοδοξία. Θα θέλαμε, βέβαια, να είναι υψηλότερο από το 3,7%. Πρώτοι εμείς το λέμε. Όμως και έτσι δημιουργεί ισχυρές προϋποθέσεις για επενδυτικές δραστηριότητες.

Αγαπητοί συνάδελφοι, οι πολίτες που ακούνε τη συζήτηση αυτή για τον Προϋπολογισμό αγωνιούν για το παρόν και το μέλλον των ιδίων και των παιδιών τους. Οφείλουμε να δείξουμε απέναντι στις αγωνίες τους το μεγαλύτερο σεβασμό και απέναντι στις ανάγκες τους τη μεγαλύτερη υπευθυνότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα και η οικονομία εκτός από προβλήματα, έχουν και πολύ μεγάλες δυνατότητες. Ψηφίζω τον Προϋπολογισμό με όλη την υπευθυνότητα που απαιτούν οι συγκυρίες και οι ανάγκες της χώρας και των πολιτών. Είναι βέβαιο ότι μπορούμε να τα καταφέρουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε πολύ.

Προχωράμε στον κ. Γεώργιο Βαγιώνα, Βουλευτή Χαλκιδικής της Νέας Δημοκρατίας, πολλά σεβαστά και αγαπητά.

Ορίστε, κύριε Βαγιώνα, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα είμαι τυπικός για άλλη μία φορά στο χρόνο μου.

Κύριε Υφυπουργέ, όταν κατατέθηκε ο προϋπολογισμός, μελέτησα στο βάθος ένα μικρό κομμάτι που αναφέρεται στην υγεία. Ένωσα θλίψη και απογοήτευση. Γι' αυτό και σας δηλώνω ότι δεν θα αναφερθώ σε στοιχεία του προϋπολογισμού, διότι πιστεύω ακράδαντα ότι ο προϋπολογισμός αυτός δεν κατατέθηκε από τη νόμιμα εκλεγμένη Κυβέρνηση του τόπου. Κατατέθηκε στο Εθνικό Κοινοβούλιο από την τρόικα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Και δεν νομίζω στην Αίθουσα αυτή να αμφιβάλλει κανείς.

Πέρασαν από το Βήμα αυτό τις ημέρες αυτές περισσότεροι από εκατό συνάδελφοι. Στη συντριπτική πλειοψηφία ανιαροί μονόλογοι. Πρέπει να αλλάξει το σύστημα της συζήτησης του προϋπολογισμού. Το έχει ανάγκη ο τόπος. Το έχει ανάγκη η κάθε κυβέρνηση. Υπήρχαν, φυσικά, και φωτεινές εξαιρέσεις.

Ο τόπος περνάει βαθιά κρίση. Έχουμε βαθιά ύφεση. Σήμερα βρίσκεται στο 4,2%. Και θα ήθελα να είναι ο κ. Παμπούκης και να ρωτήσουμε: Για να μηδενιστεί η ύφεση αυτή, πόσα δισεκατομμύρια χρειάζονται; Σας ενημερώνω, κύριε Παμπούκη, ότι θέλουμε 4.000.000.000 με 5.000.000.000 για να μηδενιστεί.

Υπάρχουν συγκεκριμένες προτάσεις; Θα ακούσετε από εμένα πέντε απλές, που δεν χρειάζονται καμία νομοθετική ρύθμιση. Κι έπρεπε ήδη, στους δεκατέσσερις μήνες που κυβερνάτε, αυτά

να έχουν γίνει πράξη. Και επιφορτίζεστε, κύριοι εκπρόσωποι της Κυβέρνησης, να μεταφέρετε αυτά τα πράγματα, διότι καλό θα κάνουν και στην Κυβέρνηση.

Πρώτη πρόταση: Η πρώτη δύναμη για την οικονομία της Ελλάδος ήταν και είναι ο εμπορικός στόλος των Ελλήνων. Η Κυβέρνηση πρέπει εδώ και τώρα –έπρεπε ήδη να το είχε κάνει- να δώσει κίνητρο στους Έλληνες εφοπλιστές να σηκώσουν ξανά την ελληνική σημαία στα πλοία τους με τα ίδια ακριβώς ναύλα, που πληρώνουν για τις ξένες σημαίες σε χώρες του εξωτερικού, να πληρώνουν και στην Ελλάδα. Τα χρήματα που εισπράττουν από τους Έλληνες εφοπλιστές οι ξένες χώρες, δεν καταλαβαίνω για ποιο λόγο να μην μπαίνουν στα ταμεία του ελληνικού κράτους.

Μεγάλης στρατηγικής σημασίας είναι το λιμάνι του Πειραιά που με αντίστοιχες κινήσεις μπορεί να εξελιχθεί στο μεγαλύτερο διακομιστικό λιμάνι της νοτιοανατολικής Ευρώπης, βοηθούσης βέβαια και της «COSCO». Πολεμήσατε να τη διώξετε. Τώρα την επαινείτε. Και καλά κάνετε.

Δεύτερον, τα ακίνητα του δημοσίου: Η Νέα Δημοκρατία κι εγώ προσωπικά, από τριετίας περίπου, έχουμε επιμείνει στην ανάγκη προσοδοφόρας για το κράτος διαχείρισης της αξιοποίησής τους. Θα αναφερθώ συγκεκριμένα:

Το σύνολο των ακινήτων που υπάρχουν στην Αθήνα –και είναι περί τις δύο χιλιάδες- ρημάζουν αφήμένα στην τύχη τους. Τα περισσότερα από αυτά –ίσως κάπως λιγότερα από τα μισά- έχουν χαρακτηριστεί ως διατηρητέα. Προτείνω η πολιτεία να τα βγάλει σε δημοπρασία ένα προς ένα και όχι με ομαδοποίηση που είπε ο Πρωθυπουργός. Κρύβουν πολλά κακά. Δεν θέλουμε μόνο fast track. Εδώ είναι τα fast track. Και να υποχρεωθούν οι αγοραστές τους να επιβαρυνθούν με τα έξοδα ανακατασκευής τους ως διατηρητέα, με αντάλλαγμα την απαλλαγή αυτών επί μία, δύο, τρεις δεκαετίες από το φόρο που θα κατέβαλαν για τα ενοίκια, τα οποία οι ίδιοι θα εισέπρατταν από αυτά τα ακίνητα.

Το ίδιο μπορεί να συμβεί με τα ακίνητα του δημοσίου, που δεν είναι διατηρητέα, χωρίς, όμως, φορολογικές απαλλαγές. Τελούν, όμως υπό κατάρρευση. Αυτό θα άλλαζε μερικώς την όψη της Αθήνας, θα τόνωνε την απασχόληση και θα ενίσχυε την αγορά και την ανάπτυξη.

Τρίτον: Εκτιμάται ότι το κράτος εισπράττει το χρόνο περί τα 15.000.000 ευρώ και πληρώνει 300.000.000 για χώρους που νοικιάζει. Την ίδια ώρα, όμως, τα ολυμπιακά ακίνητα, για τα οποία δαπανήθηκαν εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ από τα λεφτά του Έλληνα φορολογουμένου, βρίσκονται εγκαταλελειμμένα.

Αδυνατώ να καταλάβω γιατί μέχρι σήμερα πολλές από τις εγκαταστάσεις των Υπουργείων και των δημοσίων φορέων δεν ακολουθούν το παράδειγμα της κ. Γιαννάκου, με τη μεταφορά του Υπουργείου Παιδείας σε ολυμπιακό ακίνητο στο Μαρούσι.

Τέταρτον: Πολλές χιλιάδες στρέμματα και εκτάσεις - φιλέτα. Πάνω από διακόσιες χιλιάδες έχει το Υπουργείο Εθνικής Αμυνας. Και μέσα σε αστικά κέντρα. Στη Θεσσαλονίκη έχει καμιά δεκαριά στρατόπεδα, στη Λάρισα και αλλού. Μπορούν κι εφόσον κινηθούν οι κατάλληλες διαδικασίες σύντομα, με τη μέθοδο της αντιπαροχής, να μετατραπούν σε μεγάλα πάρκα, ένα μέρος των οποίων θα οικοδομηθεί. Αυτό θα συνεπαγόταν αύξηση της οικονομικής δραστηριότητας και ενίσχυση των θέσεων εργασίας.

Πέμπτον: Στη μεγάλη υπόθεση των αυθαιρέτων η Κυβέρνηση επέλεξε τη λύση του μπαλώματος όπως και η Νέα Δημοκρατία. Αντί για νέα νομοθετική ρύθμιση -πρόταση την οποία είχαμε κάνει πριν από τις περασμένες εθνικές εκλογές- η Κυβέρνηση επέλεξε τελικά, μετά από παλινωδίες, να αναγνωρίσει υπόγεια και κάθε είδους παράνομες ταρατσες, χωρίς όμως να εγγυάται ταυτόχρονα την οριστική νομιμοποίησή τους, κρατώντας έτσι εκατοντάδες χιλιάδες αυθαιρέτουχους σε μία ιδιότυπη ομηρία. Αυτό, όμως, όπως απεδείχθη, δεν λύνει το πρόβλημα.

Προτείνω, η νομιμοποίηση να γίνεται με ποσοστό επί της αντικειμενικής αξίας της περιοχής και το βαθμό και το μέγεθος της αυθαιρεσίας που έχει εντοπιστεί στα εν λόγω ακίνητα. Θα συγκεντρωθούν πολλά δισεκατομμύρια ευρώ. Ίσως και τριψήφιος αριθμός.

Παράλληλα, εδώ και τώρα, η Κυβέρνηση πρέπει να φέρει νομοθετική ρύθμιση δύο γραμμών, που θα προβλέπει, με ευθύνη

των δημάρχων, την υποχρεωτική κατεδάφιση των ακινήτων. Και τα έξοδα θα βαρύνουν το νόμιμο ιδιοκτήτη του νέου αυθαιρέτου.

Η Νέα Δημοκρατία, κύριοι συνάδελφοι, δεν επενδύει στην αποτυχία της Κυβέρνησης, γιατί στο Γολγοθά που έχει εμπλέξει τη χώρα ο Πρωθυπουργός, δεν υπάρχουν νικητές και ηττημένοι.

Το 2011 θα είναι η χειρότερη χρονιά της Μεταπολίτευσης για την Ελλάδα. Ο λαός πίστευε –απ' όσα μας έταζε ο Πρωθυπουργός- ότι λεφτά υπάρχουν. Υπολόγιζε 31.000.000.000, που είχε να λαμβάνει το κράτος από τους μεγαλοφειλέτες. Και χάριζε με μία μονοκονδυλιά 24.000.000.000. Ευτυχώς το απέσυρε, προσωρινά τουλάχιστον. Παίρνει, όμως, 100 ευρώ από το συνταξιούχο των 400 ευρώ.

Το μήνυμα που πρέπει να λάβει η Κυβέρνηση από τη συζήτηση του προϋπολογισμού είναι ένα και μόνο: Προχωρήστε, χωρίς άλλες καθυστερήσεις, «ήξεις, αφήξεις», ολιγωρίες, αναστολές σε αυτό που έχει ανάγκη η ελληνική οικονομία, έναν αναπτυξιακό νόμο, εφόσον βέβαια η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός επιθυμούν, όσο κι εμείς, την έξοδο από το μνημόνιο και το ΔΝΤ.

Ως προς το τελευταίο: Το πόσο γρήγορα θέλει ο Πρωθυπουργός να βγούμε από την επιτήρηση του ΔΝΤ, επιτρέψτε μου προσωπικά να διατηρώ, δυστυχώς, τις επιφυλάξεις μου. Μακάρι να διαψευστώ.

Τον προϋπολογισμό τον καταψηφίζω.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας. Χρόνια Πολλά και καλές γιορτές σε όλους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πάρα πολύ το συνάδελφο κ. Βαγιώνα.

Στο σημείο αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, διακόπτουμε τη συνεδρίαση για σήμερα Δευτέρα, 20 Δεκεμβρίου 2010 και ώρα 18.00'.

Σας ευχαριστώ.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α'

Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να διαβάσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Πυθαγόρα Βαρδίκο, Βουλευτή Σάμου, τα ακόλουθα:

A. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Οι Βουλευτές, Β' Θεσσαλονίκης κ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (ΛΙΤΣΑ) ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ – ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ και Ηρακλείου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Πολυμελών Οικογενειών με τρία τέκνα Ελλάδος εκφράζει τη διαμαρτυρία της για την καθιέρωση εισοδηματικών κριτηρίων για τη χορήγηση του επιδόματος τριών τέκνων και άνω κ.λπ..

2) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΠΑΡΑΣΥΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο αναφέρεται η αναγκαιότητα παραχώρησης μιας σειράς αναξιοποίητων δημόσιων ακινήτων στους Δήμους Ηρακλείου και Χερσονήσου στο Νομό Ηρακλείου.

3) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι κάτοικοι του Δήμου Αγριάς Μαγνησίας αιτούνται να παραμείνει στην θέση του ο γιατρός του ΙΚΑ Αγριάς κ. Ψώχιας.

4) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΠΑΡΑΣΥΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Πρακτόρων ΟΠΑΠ Νομού Ηρακλείου καταθέτει προτάσεις και ζητά την επίλυση του θέματός τους σχετικά με την αδυναμία απόδοσης των εισπράξεων προς την ΟΠΑΠ ΑΕ.

5) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Πολυτέκνων Πύργου και

Περιχώρων εκφράζει τη διαμαρτυρία του για την κατάργηση επιδομάτων συγκεκριμένων κατηγοριών των πολυτέκνων κ.λπ..

6) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Επιτροπή Αγώνα για την Υγεία στην Αμοργό Νομού Κυκλάδων αιτούνται να προκηρυχθούν όλες οι θέσεις που προβλέπονται για την καλή λειτουργία του Κέντρου Υγείας Αμοργού.

7) Ο Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης κ. ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Φορτηγών Αυτοκινητών Ελλάδος Διεθνών Μεταφορών ζητά την τροποποίηση των όρων της υπουργικής απόφασης (Τ.1861/34/Β0019/2008) σύμφωνα με την οποία υποχρεούνται της χωριστής καταγραφής εσόδων-εξόδων της διαχείρισης του καθεστώτος ΤΙΡ.

8) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Δήμαρχοι Άνδρου και Τήνου Νομού Κυκλάδων αιτούνται την άμεση επαύξηση της διαθέσιμης ισχύος του ΑΠΣ Άνδρου, που τροφοδοτεί την Άνδρο και την Τήνο με ρεύμα, για τις επόμενες δέκα ημέρες κ.λπ..

9) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Βασιλική Μπίνου ζητά διευκρινήσεις σχετικά με τον χρόνο θεμελίωσης δικαιώματος συνταξιοδότησης της.

10) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Δήμαρχος Ασωπού Νομού Λακωνίας αιτείται τη συνέχιση της λειτουργίας των Εφοριών Μολαών και Νεάπολης Λακωνίας.

11) Οι Βουλευτές, Ηρακλείου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ και Β' Θεσσαλονίκης κ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (ΛΙΤΣΑ) ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ - ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ανώτατη Συνομοσπονδία Πολυτέκνων Ελλάδος αιτούνται την άμεση απόσυρση των επίμαχων άρθρων 42, 43 και 44 του Κεφαλαίου 5 του σχεδίου νόμου «Διαρθρωτικές αλλαγές στο σύστημα Υγείας και άλλες διατάξεις».

12) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Χρυσάνθη Γκανίδου ζητά την επίτευξη της διαδικασίας για τη συνταξιοδότησή της.

13) Ο Βουλευτής Λέσβου κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μυρίνας Νομού Λέσβου διαμαρτύρεται σχετικά με την υπ' αριθμ. 47514/Φ.391/18.11.2010 πράξη διεξαγωγής ακρόασης για την αναμετάδοση σημάτων των τηλεοπτικών σταθμών «ANT1» και «STAR».

14) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην υπολειτουργία του ΙΚΑ Αγίου Αλεξίου, καθώς και άλλων καταστημάτων στο Νομό Αχαΐας, λόγω της σαρανταοκτώωρης απεργίας.

15) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στο πρόβλημα διαχείρισης απορριμμάτων που καλείται να επιλύσει ο Δήμαρχος του Δήμου Αιγιαλείας.

16) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Άρης Αθανασιάδης κάτοικος Δυτικού Πέλλας αιτείται να πληροφορηθεί συγκεκριμένες λεπτομέρειες για την κατασκευή του κλειστού γυμναστηρίου στο ΔΔ του Δυτικού Πέλλας.

17) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Μεσσαράς Νομού Ηρακλείου καταθέτει προτάσεις για την τροποποίηση του μέτρου 133 «Ενημέρωση-Πρωώθηση των προϊόντων στο πλαίσιο συστημάτων για την ποιότητα και ασφάλεια

των τροφίμων».

18) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο αναφέρεται η έλλειψη υποδομών στην ψυχιατρική περίθαλψη της κλινικής του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Πατρών.

19) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην αδυναμία του Δήμου Πατρών να ορίσει τον αριθμό εργαζομένων που θα απολυθούν στις 31 Δεκεμβρίου του 2010.

20) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι αδιόριστοι επιτυχόντες του ειδικού γραπτού διαγωνισμού του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων εκφράζουν τη διαμαρτυρία τους για τη λύση που δόθηκε, με σκοπό την καλύτερη λειτουργία των δικαστηρίων, με τη χρήση ασκούμενων δικηγόρων και όχι αυτών.

21) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στο ενδεχόμενο μεταφοράς απορριμμάτων από τη μία περιφέρεια στην άλλη για την αντιμετώπιση του προβλήματος των χωματερών στην Πελοπόννησο.

22) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην αναζήτηση από τη «ΓΑΙΑ ΟΣΕ» αξιόπιστης πρότασης αξιοποίησης του σταθμού Αγίου Διονυσίου Πατρών.

23) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις ανεξέλεγκτες σπατάλες και παράτυπες συμφωνίες στη δημόσια τηλεόραση (ΕΡΤ), σύμφωνα με το πόρισμα των Επιθεωρητών Δημόσιας Διοίκησης.

24) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία αιτείται να ενημερωθεί εάν είναι αληθή τα ποσά που αφορούν κονδύλια του ΟΣΚ τα οποία είναι εγγεγραμμένα σε έγγραφο που κυκλοφόρησε στον Οργανισμό Σχολικών Κτηρίων.

25) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο αναφέρεται ότι ο Αλέξης Κούγιας καταθέτει στην εισαγγελέα φάκελο για όσα διαδραματίστηκαν στον αγώνα Ηλιούπολης- Εθνικού Αστέρη, που επηρέασαν την άνοδο της ομάδας της Παναχαϊκής.

26) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ασημακόπουλος Γεώργιος, συνταξιούχος απόστρατος αξιωματικός της Ελληνικής Αστυνομίας εκφράζει τη διαμαρτυρία του για την έκνομη κράτηση κάθε μήνα από τη σύνταξή του.

27) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο αναφέρεται ότι ο Αλέξης Κούγιας θέλει να προκαλέσει το ενδιαφέρον των υπευθύνων της UEFA σχετικά με το παρασκήνιο σε βάρος της ομάδας της Παναχαϊκής.

28) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην τοποθέτηση του Σωκράτη Λαζαρίδη στο Χρηματιστήριο Αθηνών.

29) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην εκπροσώπηση της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων από τον Πιλούταρχο Σακελλάρη ο οποίος επίκειται να κληθεί ως μάρτυρας στην εξεταστική για την οικονομία.

30) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Ιωαννίνων αιτείται να γίνει άμεσα αποτίμηση των ζημιών των πληγέντων παραγωγών καλαμποκιού του νομού του, για να αποζημιωθούν.

31) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο αναφέρεται η δυσφορία των εκπαιδευτικών του Νομού Ηλείας για το θέμα της εισαγωγικής επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών του 2010-2011 η οποία λαμβάνει χώρα μετά την έναρξη των μαθημάτων και πέραν του ωραρίου εργασίας τους.

32) Οι Βουλευτές, Ευβοίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ και Β' Αθηνών κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Φουρνά Νομού Ευρυτανίας αιτείται να καλυφθεί το αγροτικό ιατρείο του δήμου του με γιατρό.

33) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο αναφέρεται η εκρηκτική κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στο λιμάνι της Πάτρας μεταξύ λιμενικών και μεταναστών.

34) Η Βουλευτής Κορινθίας κ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΦΑΡΜΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ξυλοκάστρου Νομού Κορινθίας ζητά την συμβολή των αρμοδίων αρχών για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που έχουν δημιουργηθεί από τη διάβρωση των ακτών στο Νομό Κορινθίας.

35) Ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Σπερχειάδος Νομού Φθιώτιδας αιτείται τη συνέχιση της λειτουργίας και ταυτόχρονα την αναβάθμιση της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας Μακράκωμης Νομού Φθιώτιδας.

36) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Ιωαννίνων ζητά από την Γενική Γραμματεία Αθλητισμού την ένταξη στο πρόγραμμα έργων ΣΑΕ του νέου χρόνου των προγραμματικών συμβάσεων για τα υπό εκτέλεση αθλητικά έργα στο νομό.

37) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο αναφέρεται η επικινδυνότητα των εθνικών οδικών στο Νομό Αχαΐας και στην αδυναμία συντήρησής τους από την περιφέρεια, λόγω έλλειψης πόρων.

38) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην αναγκαιότητα λήψης αποφάσεων για την διαχείριση των απορριμμάτων από τον περιφερειάρχη και τους δημάρχους Πατρών, δυτικής Αχαΐας και Ερυμάνου, Αιγιαλείας και Καλαβρύτων.

39) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην πρόταση του Συλλόγου Μηχανικών Αχαΐας για παράταση της λατομικής ζώνης Αράξου, μέχρι να βρεθεί εναλλακτική λύση μετεγκατάστασης των επιχειρήσεων.

40) Η Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης κ. ΧΡΥΣΗ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος Θεσσαλονίκης αιτείται την πληρωμή των οφειλών ή τη λήψη μέτρων συμψηφισμού των οφειλών του δημοσίου προς τις επιχειρήσεις του ΣΕΒΕ.

41) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο αναφέρεται η πολιτική πίεση που φαίνεται να ασκεί ο δήμαρχος δυτικής Αχαΐας για οποιαδήποτε πηγή ρύπανσης στην περιοχή.

42) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται σύμφωνα με τον διευθυντή της υγειονομικής μονάδας του ΙΚΑ Πατρών στα

προβλήματα που δημιουργούνται με την συγχώνευση του ΙΚΑ με το ΕΣΥ.

43) Ο Βουλευτής Λευκάδος κ. ΣΠΥΡΟΠΑΝΟΣ ΜΑΡΓΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Δημοτικού Σχολείου και Νηπιαγωγείου Καρυάς Νομού Λευκάδας αιτείται την άμεση κάλυψη της κενής θέσης τέταρτου δασκάλου που έχει δημιουργηθεί στο τετραθέσιο δημοτικό σχολείο τους.

44) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο αίτημα του Συλλόγου Νοσηλευτών Αχαΐας να υπάρξει η απαιτούμενη οργάνωση για την πλήρη κάλυψη των ασθενών.

45) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται σε πόρισμα της έκθεσης Επιθεωρητών Δημόσιας Υγείας για το Εργαστήριο Ιατροδικαστικών Ερευνών Κρήτης.

46) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις αδιευκρίνιστες συνθήκες σύλληψης του προέδρου των εργαζομένων στα Λατομεία του Αράξου.

47) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται, σύμφωνα με τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου, στην αναγκαιότητα επιτάχυνσης των ρυθμών απονομής καθώς και της επίλυσης του κτηριακού προβλήματος των δικαστικών υπηρεσιών της Πάτρας.

48) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο αναφέρεται ότι στο Υπουργείο Εργασίας ιδρύθηκε Υφυπουργείο αρμόδιο για τους μετανάστες.

49) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Ιωαννίνων ζητά από την Γενική Γραμματεία Αθλητισμού την ένταξη στο πρόγραμμα έργων ΣΑΕ του νέου χρόνου των προγραμματικών συμβάσεων για τα υπό εκτέλεση αθλητικά έργα του νομού.

50) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρει ότι παρ' όλο που το σύστημα νοσοκομειακών προμηθειών κόστισε πακτωλούς χρημάτων, το Υπουργείο Υγείας αποφάσισε να αναθέσει τη διαχείριση των προμηθειών σε ιδιωτική εταιρεία.

51) Η Βουλευτής Έβρου κ. ΟΛΓΑ ΡΕΝΤΑΡΗ - ΤΕΝΤΕ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του Επιμελητηρίου Έβρου καταθέτει προτάσεις και ζητά την επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι επιχειρήσεις και το εργατικό δυναμικό στον Νομό Έβρου.

52) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στο θέμα που έχει δημιουργηθεί στο Αίγιο λόγω του προβλήματος αποκομίδης των σκουπιδιών.

53) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην αδυναμία πρόσβασης των μαθητών του Αρσακείου Πάτρας στον αρχαιολογικό χώρο της Βούντενης, λόγω στενότητας του δρόμου.

54) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις προβλέψεις του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος για τη πορεία της οικονομίας, ότι το 2011 θα είναι δυσκολότερη χρονιά κ.λπ..

55) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην κα-

ταγγελία των ληπτών ψυχικής υγείας, καθώς και των οικογενειών τους για την έλλειψη υποδομών στην ψυχιατρική κλινική του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Πατρών.

56) Ο Βουλευτής Ημαθίας κ. ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΛΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Πρακτόρων ΟΠΑΠ καταθέτει προτάσεις και ζητά την επίλυση των οικονομικών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν.

57) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Βασίλειος Φρατζίσκος Καθηγητής Μουσικής ΤΕΙ και ο Πρόεδρος του Συλλόγου Γονέων Τυφλών Μαθητών αιτούνται την πρόσληψη καθηγητή Βυζαντινής μουσικής και πιάνου με γνώση μουσικής σημειογραφίας Braille στο Μουσικό Σχολείο Αλίου.

58) Ο Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Μουζακίου ζητά να

μην καταργηθεί το παράρτημα του ΙΚΑ Μουζακίου και παράλληλα την ενίσχυση των αποκεντρωμένων υπηρεσιών.

59) Ο Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Μουζακίου ζητά να μην καταργηθεί το γραφείο ΔΟΥ Β' Τάξης στο Δήμο Μουζακίου.

60) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Απόστρατων Σωμάτων Ασφαλείας Αγρινίου αιτούνται την επαναφορά της εύρυθμης λειτουργίας του Μετοχικού Ταμείου Στρατού κ.λπ..

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 1766/26-08-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αϊβαλιώτη Κωνσταντίνου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 105899/ΙΗ/3-12-2010 έγγραφο από τον Υφυπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

Βαθμός Ασφαλείας:
Να διατηρηθεί μέχρι:

Μαρούσι, 3-12-2010
Αριθμ. Πρωτ. Βαθμός Προτερ.
105899 / ΙΗ

ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ: Βουλευτή κ.
✓ Κ. Αϊβαλιώτη
(Διά της Βουλής των Ελλήνων)


ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/ση : Α. Παπανδρέου 37
Τ.Κ. - Πόλη : 151 80 ΜΑΡΟΥΣΙ
Ιστοσελίδα : www.minedu.gov.gr
Τηλέφωνο : 210-344 2320
FAX : 210-344 2365
ΕΦΙ

ΘΕΜΑ: «Συμπληρωματική Απάντηση
στην Ερώτηση με αριθμό
1766 / 26-8-2010»

Απαντώντας συμπληρωματικά στην Ερώτηση με αριθμό 1766 / 26-8-2010, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Κ. Αϊβαλιώτης σας διαβιβάζουμε τα ακόλουθα έγγραφα:

1. αριθμ. 14515/ 28-9-2010 έγγραφο του Πανεπιστημίου Πατρών,
2. αριθμ. 146/14-10-2010 έγγραφο του Πανεπιστημίου Δυτικής Ελλάδας,
3. αριθμ. 1494/9-11-2010 έγγραφο του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου,
4. αριθμ. 556/10-11-2010 έγγραφο της Ανώτατης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Βελιάς - Ιωαννίνων,
4. αριθμ. 1011006228/29-10-2010 έγγραφο του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών,
5. αριθμ. Α280/22-10-2010 έγγραφο του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης.

Σημειώνεται ότι μέχρι σήμερα δεν έχει αποσταλεί απάντηση από τα εξής Πανεπιστήμια: Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Πανεπιστήμιο Πειραιώς, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Πανεπιστήμιο Κρήτης, Ανώτατη Εκκλησιαστική Ακαδημία Αθηνών.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ

Εσωτερική Διανομή

1. Γραφείο κ. Υπουργού
2. Γραφείο κ. Υφυπουργού
3. Δ.Τ.Τ.Α.Ε.
4. Δ.Ο.Υ.
5. Τ.Κ.Ε.



ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΣ

2. Στην με αριθμό 5129/19-10-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ανατολάκη Γεώργιου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 132541/ΙΗ/3-12-

2010 έγγραφο από τον Υφυπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/ση : Α. Παπανδρέου 37
Τ.Κ. - Πόλη : 151 80 ΜΑΡΟΥΣΙ
Ιστοσελίδα : www.yperph.gr
Τηλέφωνο : 210-344 23 20
FAX : 210-344 32 45
IRIS

Βαθμός Ασφαλείας:
Να διατηρηθεί μέχρι:

07 DEC 2010

Μαρούσι, 3-12-2010
Αρ.Πρωτ. Βαθμός Προτερ.
132541/ΙΗ

ΠΡΟΣ : Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ: Βουλευτή κ.
-Γεώργιο Ανατολάκη
(Δια της Βουλής των Ελλήνων)

ΘΕΜΑ : «Απάντηση στην Ερώτηση
με αριθμό 5129/19-10-2010»

Απαντώντας στην Ερώτηση με αριθμό 5129/19-10-2010, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Ανατολάκης σχετικά με τη λειτουργία των Ιδρυμάτων της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης της χώρας, σας κάνουμε γνωστά τα ακόλουθα:

Ι. Πανεπιστήμια

α) Όσον αφορά το τακτικό και έκτακτο διδακτικό προσωπικό :

Σήμερα στα Πανεπιστήμια της χώρας υπηρετούν περισσότερα από 9.500 μέλη Δ.Ε.Π. εκ των οποίων 459 στα Παιδαγωγικά Τμήματα όλων των Πανεπιστημίων. Ειδικότερα, στα Παιδαγωγικά Τμήματα του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης υπηρετούν 57 μέλη Δ.Ε.Π. ενώ στα Παιδαγωγικά Τμήματα του Πανεπιστημίου Αθηνών υπηρετούν 56 μέλη Δ.Ε.Π.

Σύμφωνα με τη διάταξη του αρθ.5 του Ν. 3549/07 στο πλαίσιο του τετραετούς ακαδημαϊκού προγραμματισμού των ΑΕΙ για τα έτη 2009-2012, καταρτίστηκαν προγραμματικές συμφωνίες μεταξύ του Υπουργείου Παιδείας και των Πρυτάνεων όλων των Πανεπιστημίων βάσει των οποίων έχει καθοριστεί ο αριθμός πρόσληψης του τακτικού και έκτακτου διδακτικού προσωπικού καθώς και του διοικητικού προσωπικού.

Συγκεκριμένα στο Πανεπιστήμιο Αθηνών για τα έτη 2009 και 2010 έχουν εγκριθεί τρεις (3) & εννέα (9) θέσεις αντίστοιχα, ενώ στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης έχουν εγκριθεί τρεις (3) & δέκα (10) θέσεις αντίστοιχα, για την πλήρωση θέσεων μελών Δ.Ε.Π., προκειμένου με ευθύνη των αρμόδιων Πανεπιστημιακών οργάνων να κατανεμηθούν στα οικεία τμήματα ανάλογα με τις διδακτικές τους ανάγκες.

Ενόψει της τρέχουσας οικονομικής συγκυρίας της χώρας και των δεσμεύσεων που απορρέουν από το επικαιροποιημένο Πρόγραμμα σταθερότητας και Ανάπτυξης 2008-2011 και το Ν. 3845/2010 «Μέτρα για την εφαρμογή του μηχανισμού στήριξης της ελληνικής οικονομίας από τα κράτη μέλη της Ζώνης του ευρώ και το Δ.Ν.Τ.» (ΦΕΚ65 Α') εκδόθηκε ο Ν.3879/2010 «Ανάπτυξη της Δια Βίου Μάθησης και λοιπές διατάξεις»

(ΦΕΚ163/τ. Α'21-9-2010), όπου καθιερώθηκε ως προϋπόθεση για τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως κάθε προκήρυξης μελών ΔΕΠ των Πανεπιστημίων ή επαναπροκήρυξης από οποιαδήποτε αιτία, η προηγούμενη έγκριση της σχετικής πίστωσης από τον Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων».

Προκειμένου να καλυφθούν έκτακτες και επείγουσες διδακτικές ανάγκες εκδόθηκε η αριθμ. ΔΙΠΠ/Φ.ΕΓΚΡ.10/64/16217/25-10-2010 Π.Υ.Σ. για την πρόσληψη του έκτακτου προσωπικού με βάση το Π.Δ. 407/80 και του αρθ. 18 του Ν.1268/82, σύμφωνα με την οποία κατανέμονται 630 πιστώσεις σ' όλα τα Πανεπιστήμια της χώρας και ειδικότερα στα Πανεπιστήμια Αθηνών & Θεσσαλονίκης θα διατεθούν 25 & 37 πιστώσεις αντίστοιχα, όπου με ευθύνη της Πανεπιστημιακής Συγκλήτου θα κατανεμηθούν στα οικεία Τμήματα, ανάλογα με τις διδακτικές τους ανάγκες.

Κατόπιν των ανωτέρω δεν τίθεται θέμα μη ομαλής λειτουργίας αφενός των Παιδαγωγικών Τμημάτων των Πανεπιστημίων Αθηνών & Θεσσαλονίκης αφετέρου δε συνολικά όλων των Τμημάτων των Πανεπιστημίων της χώρας δεδομένου ότι ο αριθμός των υπηρετούντων μελών Δ.Ε.Π. θεωρείται πολύ ικανοποιητικός σε σχέση με τον αριθμό των διδασκόντων.

β) Σχετικά με τις προσλήψεις διοικητικού προσωπικού πάσης φύσεως και σχέσης εργασίας, θέτουμε υπόψη σας τα εξής:

Ο αριθμός των διοικητικών υπαλλήλων σε όλα τα Πανεπιστήμια ανέρχεται σε 7.015. Ειδικότερα στο Πανεπιστήμιο Αθηνών υπηρετούν 1.483 υπάλληλοι ενώ στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης 988 υπάλληλοι χωρίς σε αυτούς να υπολογίζονται οι υπάλληλοι που έχουν προσληφθεί με σύμβαση ορισμένου χρόνου.

Για την πρόσληψη διοικητικού προσωπικού πάσης φύσεως και σχέσης εργασίας, η μισθοδοσία του οποίου βαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό, απαιτείται η έκδοση σχετικής Εγκριτικής Απόφασης της Επιτροπής του άρθρου 2 παρ. 1 της αριθ. 33/27.12.2006 Πράξης Υπουργικού Συμβουλίου, η οποία Επιτροπή συγκροτείται από τους Υπουργούς Εσωτερικών, Αποκέντρωσης & Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομικών και από το Γενικό Γραμματέα της Κυβέρνησης.

Οι Υπηρεσίες αποστέλλουν τα αιτήματά τους με βάση τις ανάγκες τους σε προσωπικό είτε στα πλαίσια του ετήσιου προγραμματισμού προσλήψεων όλων των φορέων του δημοσίου τομέα είτε ως κατ'εξαιρεση αιτήματα πρόσληψης προσωπικού λόγω εκτάκτων και επιτακτικών αναγκών. Τα εν λόγω αιτήματα υποβάλλονται με πρόταση του αρμοδίου Υπουργού στα Υπουργεία Εσωτερικών και Οικονομικών προς έκδοση της προαναφερόμενης εγκριτικής απόφασης.

Σύμφωνα όμως με το άρθρο 10, παρ. 1, του ν. 3833/2010, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, «Προστασία της εθνικής οικονομίας-Επείγοντα μέτρα για την αντιμετώπιση της δημοσιονομικής κρίσης», «Κατά τη διάρκεια του έτους 2010 δεν χορηγούνται εγκρίσεις της Τριμελούς Επιτροπής της παρ. 1 του άρθρου 2 της ΠΥΣ 33/2006 (ΦΕΚ 280 Α), όπως ισχύει για την πλήρωση κενών οργανικών θέσεων ή προσλήψεων προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου στους φορείς του άρθρου 1 παρ. 1 του ν. 3812/2009 (ΦΕΚ 234 Α). Για το ίδιο έτος, με την επιφύλαξη της επόμενης παραγράφου, αναστέλλονται οι προσλήψεις και διορισμοί του ανωτέρω προσωπικού των φορέων αυτών. Εξαιρούνται οι τομείς: α) υγείας, προκειμένου για ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό, β) παιδείας, προκειμένου για εκπαιδευτικό προσωπικό, γ) ασφάλειας, προκειμένου για ένστολο προσωπικό, καθώς και δ) ο υποχρεωτικός διορισμός των αποφοίτων της Σχολής Δημόσιας Διοίκησης και της Σχολής Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Ομοίως εξαιρείται το προσωπικό που προβλέπεται στις περιπτώσεις β' έως και ια', ιγ' έως και ιη' και στην περίπτωση κ' της παρ. 1 του άρθρου 4 της ΠΥΣ 33/2006.»

Αναφορικά με τον προγραμματισμό προσλήψεων έκτακτου προσωπικού και σύνταξης μισθωτής έργου 2010, σας γνωρίζουμε ότι:

- με το αριθ. Φ. 908/39548/Η/ 9-4-2010 έγγραφο «Προγραμματισμός Προσλήψεων Προσωπικού για το έτος 2010», προωθήθηκε το αίτημα της Υπουργού Παιδείας, ΔΒΜΘ προς το Υπουργείο Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, στο

Υπουργείο Οικονομικών (Γενικό Λογιστήριο του Κράτους) και τη Γραμματεία του Υπουργικού Συμβουλίου για την πρόσληψη εξακοσίων είκοσι έξι (626) ατόμων εποχικού προσωπικού και τριακοσίων δεκατριών (313) ατόμων με σύμβαση μίσθωσης έργου στα Πανεπιστήμια σύμφωνα με τα αιτήματά τους.

II. Τ.Ε.Ι.

Το μέτρο της αναστολής των προκηρύξεων για θέσεις τακτικών μελών εκπαιδευτικού προσωπικού στα ΤΕΙ και την ΑΣΠΑΙΤΕ, αποσκοπεί στον περιορισμό των διορισμών τακτικών μελών εκπαιδευτικού προσωπικού για τα επόμενα τρία έτη και λήφθηκε στο πλαίσιο προστασίας της Εθνικής μας Οικονομίας και της λήψης επείγοντων μέτρων για την αντιμετώπιση της δημοσιονομικής κρίσης.

Βάσει των στοιχείων που τηρούνται στην αρμόδια Υπηρεσία ο αριθμός των υπηρετούντων μελών Ε.Π στα ΤΕΙ και την ΑΣΠΑΙΤΕ ανέρχεται σε 2321.

Όσον αφορά στην έλλειψη διοικητικού προσωπικού στα Τ.Ε.Ι. της χώρας, σας γνωρίζουμε ότι το Υπουργείο Εσωτερικών κατόπιν αιτήματος της υπηρεσίας, με την αρ. ΔΙΠΠΠ/Φ.ΕΓΚΡ.10/49/1083/6-10-2010 απόφαση της επιτροπής της Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου (ΠΥΣ) 33/2006 ενέκρινε την πρόσληψη εβδομήντα δυο (72) ατόμων διάφορων ειδικοτήτων με σύμβαση ορισμένου χρόνου 8 μηνών (εποχικό προσωπικό) για την κάλυψη των αναγκών των Τ.Ε.Ι. της χώρας και την ΑΣΠΑΙΤΕ για το τρέχον ακαδημαϊκό έτος. Η διαδικασία υλοποίησης της παραπάνω Π.ΥΣ. είναι σε εξέλιξη.

Τέλος, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου έχει ανακοινώσει τις κατευθυντήριες γραμμές για τις αλλαγές που είναι απαραίτητες στη λειτουργία των Ιδρυμάτων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Η εξειδίκευση της πολιτικής αυτής γίνεται στο πλαίσιο της διαβούλευσης η οποία έχει ήδη ξεκινήσει.

Τόσο η αναβάθμιση των Ιδρυμάτων όσο και η χωροταξική αναδιάρθρωση και ανάπτυξη τους θα είναι αποτέλεσμα του διαλόγου σε περιφερειακό και σε εθνικό επίπεδο.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ

Εσωτερική διανομή

1. Γραφείο κ. Υπουργού
2. Γραφείο κ. Υφυπουργού
3. Δ/ση Προσωπικού Ανωτάτης Εκπαίδευσης
4. Δ/ση Μελετών, Στατιστικής και Οργάνωσης
5. Δ.Τ.Τ.Α.Ε.
6. Τ.Κ.Ε.



ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ

3. Στην με αριθμό 5368/21-10-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αποστολάτου Βαΐτη (Βάη) δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-2461/3-

12-2010 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων η ακόλουθη απάντηση:



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

13 Δεκ. 2010

Παπάγου, 3 /12/2010

Αριθ. Πρωτ. Β-2461

TAX. Δ/ΝΣΗ : Αναστάσεως & Τσιγάντε
Τ.Κ. : 101 91 Παπάγου
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ : Σ. Σμαραΐδου
ΤΗΛΕΦΩΝΟ : 6508315
FAX : 6508299
E mail : tkvel@ yme.gov.gr

ΠΡΟΣ: Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΘΕΜΑ : Απάντηση σε Ερώτηση.
ΣΧΕΤ: Έγγραφό σας 5368/21-10-2010.

Σε απάντηση της Ερώτησης με αριθμό 5368/21-10-2010, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Βαΐτης Αποστολάτος σχετικά με ελλειπείς ελέγχους τεχνικούς Ελέγχους στα Λεωφορεία της ΕΘΕΛ, θέτουμε υπόψη σας τα εξής:

1. Με την με αριθμ. 2715/268/13-1-2006 εγκύκλιο του Γ. Γ. του Υπ.Υ.Με.Δι, την οποία επισυνάπτουμε, περιγράφονται οι ειδικοί όροι και οι προϋποθέσεις ελέγχου των λεωφορείων της ΕΘΕΛ, τα οποία χρησιμοποιούν ως καύσιμο φυσικό αέριο.

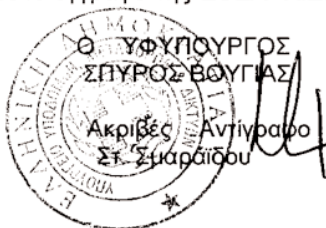
Στα πλαίσια αυτά, εκτός των ελέγχων που γίνονται στα υπόλοιπα λεωφορεία, πραγματοποιούνται ειδικοί έλεγχοι σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και τις απαιτήσεις του Κανονισμού 110 της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη του Ο.Η.Ε., ο οποίος αναφέρεται στην έγκριση τύπου των εξαρτημάτων των οχημάτων που χρησιμοποιούν ως καύσιμο συμπιεσμένο φυσικό αέριο.

Οι ειδικοί, αυτοί, έλεγχοι αφορούν τα εξαρτήματα του συστήματος τροφοδοσίας, τους κυλίνδρους αποθήκευσης και τους ελέγχους διαρροών του φυσικού αερίου. Οι έλεγχοι γίνονται από ειδικά εκπαιδευμένο προσωπικό, ή φορείς ελέγχου, με τη βοήθεια ειδικών διατάξεων και, αν οι έλεγχοι είναι επιτυχείς, εκδίδονται τα προβλεπόμενα πιστοποιητικά ή βεβαιώσεις, για κάθε έλεγχο.

Οι έλεγχοι γίνονται σε τακτά χρονικά διαστήματα ή κάθε φορά κατά την οποία αντικαθίσταται ένα εξάρτημα της υψηλής πίεσης του φυσικού αερίου ή γίνεται επέμβαση στο σύστημα υψηλής πίεσης λόγω σύγκρουσης ή μερικής πυρκαγιάς του οχήματος.

2. Συγκεκριμένα για το περιστατικό ατυχήματος σε λεωφορείο της ΕΘΕΛ, σας επισυνάπτουμε το με αριθμ. 754/11-11-2010 έγγραφο της ΕΘΕΛ Α.Ε., για πληρέστερη ενημέρωσή σας.

Συνημμένα : τα αναφερόμενα



4. Στην με αριθμό 5671/29-10-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κολοκοτρώνη Αγγέλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2410/3-12-2010

έγγραφο από τον Αναπληρωτή Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης η ακόλουθη απάντηση:



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΓΕΝ. Δ/ΝΣΗ Δ/ΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ
ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ &
ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ

Αθήνα 3 Δεκεμβρίου 2010
Αριθ. Πρωτ.: 2410

ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
✓ Τμήμα Ερωτήσεων
Αθήνα

Ταχ. Δ/ση: Πειραιώς 40
Ταχ. Κώδικας: 101 82 - Αθήνα
TELEFAX: 2105203872
Πληροφορίες: Π.Παναγιωτακοπούλου
Τηλέφωνο: 2105295194
e-mail: ypertns@ypakp.gr

ΘΕΜΑ: Υποχρεώσεις ΟΑΕΔ σε άνεργους.

ΣΧΕΤ: Η με αρ. πρωτ. 5671/29-10-2010 ΕΡΩΤΗΣΗ ✓

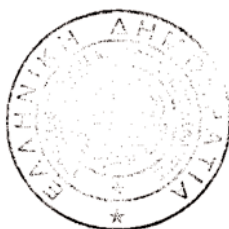
Σε απάντηση της με αρ. πρωτ. 5671/29-10-2010 Ερώτησης, που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Α. Κολοκοτρώνη, σχετικά με το ανωτέρω θέμα, σας πληροφορούμε ότι παρά την ιδιαίτερα δυσχερή ταμειακή κατάσταση που αντιμετωπίζει ο ΟΑΕΔ και η οποία οφείλεται σε λόγους ανεξάρτητους από την εύρυθμη τρέχουσα διαχείριση του φορέα, πρωταρχικό μέλημα παραμένει, η καταβολή των τακτικών επιδομάτων και η αντιμετώπιση των λοιπών υποχρεώσεων του Οργανισμού κατά σειρά προτεραιότητας.

Παράλληλα, ο Οργανισμός καταρτίζει και υλοποιεί προγράμματα αύξησης της απασχόλησης και ανάσχεσης της ανεργίας, μέσω διατήρησης υπαρχουσών θέσεων εργασίας. Συγκεκριμένα, ακόμα και εν μέσω της δημοσιονομικής κρίσης που πλήττει τη χώρα μας, σχεδιάστηκαν και βρέθηκαν τρόποι να χρηματοδοτηθούν δεκαεπτά (17) νέα προγράμματα καταπολέμησης της ανεργίας, που αγγίζουν τα 2,35 δισεκατομμύρια €.

Επομένως, η αύξηση του αριθμού των επιδοτουμένων ανέργων, αντισταθμίζεται από τα προγράμματα νέων θέσεων εργασίας και επιχειρηματικότητας του Οργανισμού, καθώς και από προγράμματα που στοχεύουν, στη διατήρηση θέσεων εργασίας και διαρθρωτικής προσαρμογής των επιχειρήσεων.

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ



ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΤΟΥ ΣΥΜΜΕΜΕΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

5. Στην με αριθμό 5999/08-11-2010 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Γεωργιάδη Σπυρίδωνος - Αδώνιδος, Πλεύρη Αθανασίου

δόθηκε με το υπ' αριθμ. 355/3-12-2010 έγγραφο από τον Υπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:



**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΑΚΡΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ & ΠΡΟΒΛΕΨΕΩΝ**

03 DEC 2010

**Αθήνα, 3 Δεκεμβρίου 2010
Αριθ. πρωτ. : / 355**

Ταχ.Διεύθυνση : Πλ.Συντάγματος
Ταχ.κώδικας : 101 80
Τelex :
Τelefax : 333 2716
Πληροφορίες : Γ.Δημητροπούλου
Τηλέφωνο : 333 2774

Π ρ ο ς :
Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Κοινοποίηση :
Βουλευτές κ.κ. Σπ.Γεωργιάδη,
Αθανάσιο Πλεύρη

ΘΕΜΑ : Ερώτηση με αριθ. πρωτ. 5999/8.11.2010 των βουλευτών κ.κ.Σπ.Γεωργιάδη, Αθ.Πλεύρη.

Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης και σε ό,τι αφορά στις αρμοδιότητες του Υπουργείου μας, σας ενημερώνουμε ότι :

Προτεραιότητα της οικονομικής πολιτικής είναι η αλλαγή του υπάρχοντος αναπτυξιακού προτύπου, με κύρια εστίαση στον εξαγωγικό προσανατολισμό και τις επενδύσεις. Για την επίτευξη του στόχου αυτού προωθείται σειρά διαρθρωτικών αλλαγών στο Δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα με σκοπό να δρομολογηθεί μια νέα βιώσιμη αναπτυξιακή τροχιά όπως, τον εκσυγχρονισμό της λειτουργίας του δημοσίου τομέα, το άνοιγμα των κλειστών επαγγελματιών, την προώθηση των επενδύσεων, την πράσινη ανάπτυξη, την απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας, το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων, την ορθολογικοποίηση της διαχείρισης των ΔΕΚΟ κλπ, δημιουργώντας έτσι τις προϋποθέσεις για αύξηση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας.

Το πρόβλημα του πληθωρισμού, είναι γεγονός ότι είναι διαχρονικό, με διαρκείς αποκλίσεις από τον μέσο όρο της Ευρωζώνης. Οι εξελίξεις στον τομέα αυτό με συνεχή αύξηση σε μέσα επίπεδα 10μήνου (4,6%) προκύπτουν από την επίδραση της αύξησης των ειδικών φόρων κατανάλωσης, την αύξηση των συντελεστών ΦΠΑ και από την αύξηση της διεθνούς τιμής καυσίμου, αλλά και από τη δομή της αγοράς και την ύπαρξη ολιγοπωλιακών καταστάσεων. Η προοπτική του πληθωρισμού αναμένεται να επιβραδυνθεί λόγω της συνεχιζόμενης μείωσης της εγχώριας ζήτησης, της αναμενόμενης συμπίεσης των περιθωρίων κέρδους των επιχειρήσεων καθώς και της επιβράδυνσης του κόστους εργασίας ανά μονάδα προϊόντος, ενισχύοντας με τον τρόπο αυτό την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας και δημιουργώντας έτσι στέρεες βάσεις για μια βιώσιμη ανάπτυξη.

Ο Υπουργός Οικονομικών

Γ. Παπακωνσταντίνου

Αγγελος Δ. Τζαβάρας
ΔΕ/Α' ΕΦΟΡΙΑ

Εσωτερικά Διεύθυνση

- Γραφείο Υπουργού κ. Γ. Παπακωνσταντίνου
- Γραφείο Γεν. Γραμματέα κ. Ηλ. Πλασκοβίτη
- Γενική Διεύθυνση Οικονομικής Πολιτικής
- Διεύθυνση Μακροοικονομικής Ανάλυσης και Προβλέψεων
- Αυτοτελές Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

6. Στην με αριθμό 6050/10-11-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Καράογλου Θεοδώρου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 143021/ΙΗ/3-12-

2010 έγγραφο από τον Υφυπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

17 DEC 2010



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Βαθμός Ασφαλείας:
Να διατηρηθεί μέχρι:

Μαρούσι, 3.12.2010

Αριθμ. Πρωτ. Βαθμός Προτερ.
143021 / ΙΗ

Ταχ. Δ/ση : Α. Παπανδρέου 37
Τ.Κ. - Πόλη : 151 80 ΜΑΡΟΥΣΙ
Ιστοσελίδα : www.minedu.gov.gr
Τηλέφωνο : 210-344 2320
FAX : 210-344 2365
RENA

ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην Ερώτηση
με αριθμό 6050/ 10.11.2010

ΚΟΙΝ: 1. Υπουργεία
- Εσωτερικών
- Οικονομικών
(Γραφεία κ.κ. Υπουργών)
2. Βουλευτή κ.
- Θεόδωρο Καράογλου
(Δια της Βουλής των Ελλήνων)

Απαντώντας στην Ερώτηση με αριθμό 6050/10.11.2010, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Θεόδωρος Καράογλου, σχετικά με τον τρόπο διεξαγωγής επικείμενων προσλήψεων διοικητικού και τεχνικού προσωπικού στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, και στα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας κάνουμε γνωστά τα ακόλουθα:

Η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου έχει ανακοινώσει τις κατευθυντήριες γραμμές για τις αλλαγές που είναι απαραίτητες στη λειτουργία των Ιδρυμάτων Ανώτατης Εκπαίδευσης. Η εξειδίκευση της πολιτικής αυτής γίνεται στο πλαίσιο της διαβούλευσης, η οποία έχει ήδη ξεκινήσει. Οι αλλαγές που θα επέλθουν στο χώρο της Ανώτατης Εκπαίδευσης θα είναι αποτέλεσμα του διαλόγου σε περιφερειακό και σε εθνικό επίπεδο.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ

Εσωτερική Διανομή

1. Γραφείο κ. Υπουργού
2. Γραφείο κ. Υφυπουργού
3. Δ/ση Προσ/κού Ανώτατης Εκπ/σης
4. Δ.Τ.Τ.Α.Ε.
5. Τ.Κ.Ε.



ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΣΤΑΤΑΜΕΝΟΣ

7. Στην με αριθμό 6054/10-11-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βελόπουλου Κυριάκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 363/3-12-2010

εγγραφο από τον Υπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:



**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΑΚΡΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ & ΠΡΟΒΛΕΨΕΩΝ**

03 DEC 2010

**Αθήνα, 3 Δεκεμβρίου 2010
Αριθ. πρωτ. : / 363**

Ταχ. Διεύθυνση : Πλ. Συντάγματος
Ταχ. κώδικας : 101 80
Telex :
Telefax : 333 2716
Πληροφορίες : Α. Σειμένη
Τηλέφωνο : 333 2664

Π ρ ο ς :
Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Κοινοποίηση :
Βουλευτή κ. Κυρ. Βελόπουλο

ΘΕΜΑ : Ερώτηση με αριθ. πρωτ. 6054/10.11.2010
του βουλευτή κ. Κυριάκου Βελόπουλου.

Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, σας ενημερώνουμε ότι :

Η Ελλάδα, σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία της Eurostat, παρά την αναθεώρηση των στοιχείων του 2009, κατορθώνει τη μεγαλύτερη μείωση του ελλείμματος που έχει επιτευχθεί ποτέ στη χώρα – και στην Ευρωζώνη. Συγκεκριμένα από ένα έλλειμμα της τάξης του 15,4% του ΑΕΠ το 2009 μειώνεται σε 9,4% το 2010. Η μείωση αυτή αντιστοιχεί σε απόλυτους αριθμούς από 36,2 δισ. ευρώ το 2009 σε περίπου 21,9 δισ. ευρώ το 2010, μείωση η οποία ξεπερνά τα 14 δισ. ευρώ. Το μέγεθος αυτό της προσαρμογής αποδεικνύει την αποτελεσματικότητα της οικονομικής πολιτικής στην επίτευξη των στόχων που έχουν τεθεί.

Με τα δεδομένα αυτά, συνεχίζεται η προσπάθεια για την επίτευξη των μεσοπρόθεσμων δημοσιονομικών στόχων του Προγράμματος και τη δραστική μείωση του ελλείμματος έως το 2014. Η μείωση του ελλείμματος τα επόμενα χρόνια θα γίνει με ισορροπημένο και δίκαιο τρόπο και σύμφωνα με τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει η χώρα. Δεν θα γίνει με περαιτέρω περικοπές σε μισθούς και συντάξεις, ούτε με αυξήσεις φόρων πέρα από αυτές που έχουν περιληφθεί στο πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής. Η μείωση του ελλείμματος θα προέλθει κυρίως από τον εξορθολογισμό στις δαπάνες του κράτους, όπως περιγράφεται αναλυτικά στον προϋπολογισμό του 2011.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Ο Προϊστάμενος
του Τμήματος Γραμματείας

Αγγελος Δ. Χανδακός
ΔΕ/Α' ΕΦΕΤΑΚΑΝ

Ο Υπουργός Οικονομικών

Γ. Παπακωνσταντίνου

Εσωτερική Διανομή:

- Γραφείο Υπουργού Γ. Παπακωνσταντίνου
- Γραφείο Γεν. Γραμματέα κ. Ηλ. Πλασκοβίτη
- Γενική Διεύθυνση Οικονομικής Πολιτικής
- Διεύθυνση Μακροοικονομικής Ανάλυσης και Προβλέψεων
- Αυτοτελές Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

511

8. Στην με αριθμό 6074/10-11-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Παρασύρη Φραγκίσκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ90022/ 30286/

1001/3-12-2010 έγγραφο από τον Αναπληρωτή Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης η ακόλουθη απάντηση:



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
& ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
Δ/ΝΣΗ ΠΡΟΣΘΕΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Β'
ΤΑΧ. Δ/ΝΣΗ : Σταδίου 29
ΤΑΧ. ΚΩΔΙΚΑΣ : 101 10
TELEFAX : 210 - 3368148
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ : Μ. Βογιατζόγλου
ΤΗΛΕΦΩΝΟ : 210 - 3368151

Αθήνα, 03/12/2010
Αριθ.Πρωτ.Φ90022/30286/1001

ΠΡΟΣ:

1. Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου, Τμήμα Ερωτήσεων
(σε 2 αντίγραφα)
Κτίριο Βουλής-Αθήνα
2. Βουλευτής κ. Φραγκίσκος
Παρασύρης
Κτίριο Βουλής-Αθήνα

ΘΕΜΑ: «Εκκρεμείς αιτήσεις για χορήγηση στον επιζώντα των συζύγων και σύνταξης λόγω θανάτου από το ΤΕΑΔΥ »

Σε απάντηση της με αριθμ. πρωτ. ~~ΠΑΒ~~ 6074/10-11-2010 ερώτησης που κατέθεσε στην Βουλή των Ελλήνων ο βουλευτής κ. Φραγκίσκος Παρασύρης για το ανωτέρω αναφερόμενο θέμα σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Με τις διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 9 του ν.3620/07 καταργήθηκε ο περιορισμός που υπήρχε για τη χορήγηση διπλής σύνταξης από το Δημόσιο (παρ.8 του άρθρου 58 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, π.δ.169/2007), στις περιπτώσεις συζύγων που και οι δυο συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο ή από φορέα κύριας ασφάλισης με καθεστώς εξομοιούμενο με αυτό του Δημοσίου, αλλά η μία από τις δύο συντάξεις, την οποία επιλέγει ο επιζών σύζυγος, καταβάλλεται μειωμένη κατά 75%.

Έτσι, καταβάλλονται δύο συντάξεις στον επιζώντα των συζύγων που δικαιούται ή έχει δικαιωθεί, από το Δημόσιο, σύνταξη εξ ιδίου δικαιώματος και σύνταξη από μεταβίβαση λόγω θανάτου του/της συζύγου του, εφόσον στη σύνταξη αυτή δεν συντρέχουν συνδικαιούχα τέκνα. Στην περίπτωση αυτή η μία εκ των δύο συντάξεων, κατόπιν επιλογής τους, καταβάλλεται σε ποσοστό 25%.

J ✓

Επιπλέον, με τις διατάξεις του άρθρου 13 "Ειδικοί όροι συνταξιοδότησης επιζώντων συζύγων" του ν.3863/2010, αντικαταστάθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 62 του ν.2676/1999 (ΦΕΚ Α'1) όπως αυτές ίσχυαν μετά την αντικατάστασή τους με το άρθρο 4 του ν.3385/2005 (ΦΕΚ Α'210) ενώ ρυθμίστηκε ενιαία το θέμα της χορήγησης σύνταξης λόγω θανάτου στον επιζώντα των συζύγων, έτσι ώστε να αντιμετωπίζονται οι εν λόγω δικαιούχοι με τον ίδιο τρόπο σε όλους τους φορείς κύριας και επικουρικής ασφάλισης από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της διάταξης αυτής (15-7-2010) και εφεξής, για τις περιπτώσεις που ο θάνατος **επέλθει μετά την ημερομηνία αυτή**, σύμφωνα με την παρ.3 του ίδιου άρθρου.

Συγκεκριμένα, με την παρ.4 του ίδιου ανωτέρω αναφερόμενου άρθρου ορίζεται ρητά προς αποφυγή αμφισβητήσεων ότι, οι διατάξεις της παρ.1 του άρθρου αυτού έχουν ανάλογη εφαρμογή και στους φορείς και τομείς επικουρικής ασφάλισης, οι ασφαλισμένοι των οποίων συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο ή από φορέα κύριας ασφάλισης με καθεστώς εξομοιούμενο με αυτό του Δημοσίου και αφορά μόνον τις περιπτώσεις εκείνες που ο θάνατος έχει επέλθει μετά την έναρξη ισχύος του νόμου (15-7-2010).

Η ρύθμιση αυτή, που αναφέρεται στους συγκεκριμένους φορείς και τομείς επικουρικής ασφάλισης, μεταξύ των οποίων και το ΤΕΑΔΥ, δεν έχει αναδρομική ισχύ, έτσι ώστε και στις εκκρεμείς περιπτώσεις, που ο θάνατος του συζύγου έχει επέλθει πριν την 15^η/7/2010, να είναι δυνατή η χορήγηση στον επιζώντα των συζύγων επικουρικής σύνταξης λόγω θανάτου από το ΤΕΑΔΥ σύμφωνα με τα οριζόμενα και με τους περιορισμούς που προβλέπονται στο άρθρο 62 του ν.2676/1999 όπως αντικαταστάθηκε και ισχύει σήμερα, εφόσον έχει δικαιωθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 4 παρ.3 του ν.3620/2007, την αντίστοιχη για την αυτή αιτία κύριας σύνταξης από το Δημόσιο,.

Κατόπιν των ανωτέρω, είναι προφανές ότι οι αιτήσεις που έχουν υποβληθεί στο ΤΕΑΔΥ για χορήγηση στον επιζώντα σύζυγο και σύνταξης λόγω θανάτου και είναι σε εκκρεμότητα, δεν είναι δυνατόν να κριθούν με βάση το νέο νομικό καθεστώς συνταξιοδότησης επιζώντων συζύγων (άρθρο 13, ν.3863/2010) .

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ :

1. Γραφ. Υπουργού
(σχετ.1802/15-11-2010)
2. Γραφ. Αναπλ. Υπουργού
3. Γραφ.Γεν. Γραμματέως
4. Γραφ. Γεν.Δ/τριας Κ.Α.
5. Δ/ση Πρόσθετης Ασφάλισης
Τμήμα Β'

**Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ

**ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ**

9. Στην με αριθμό 6569/23-11-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κουράκη Αναστασίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 149023/ΙΗ/3-12-

2010 έγγραφο από τον Υφυπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Βαθμός Ασφαλείας:
Να διατηρηθεί μέχρι:

Μαρούσι, 3-12- 2010
Αριθμ.Πρωτ. Βαθμός Προτερ.
149023 / ΙΗ

Ταχ. Δ/ση : Α. Παπανδρέου 37
Τ.Κ. - Πόλη : 151 80 ΜΑΡΟΥΣΙ
Ιστοσελίδα : www.minedu.gov.gr
Τηλέφωνο : 210-344 2320
FAX : 210-344 2365
ΕΦΙ

✓ ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ: 1.Υπουργείο Οικονομικών
(Γραφείο κ. Υπουργού)
2. Βουλευτή κ.
- Αναστάσιο Κουράκη
(Διά της Βουλής των Ελλήνων)

ΘΕΜΑ: «Απάντηση στην Ερώτηση
με αριθμό 6569/23-11- 2010»

Απαντώντας στην Ερώτηση με αριθμό 6569/23-11-10, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Αναστάσιος Κουράκης σχετικά με την πρόσληψη των εκλεγμένων μελών Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού(ΔΕΠ) των Πανεπιστημίων, και στα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Σήμερα στα Πανεπιστήμια της Χώρας υπηρετούν περισσότερα από 9.500 μέλη ΔΕΠ. Οι νέοι διορισμοί μελών ΔΕΠ σε κενές θέσεις των ΑΕΙ ολοκληρώνονται μετά την έγκριση των σχετικών πιστώσεων από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους (ΓΛΚ). Προκειμένου να διασφαλίζεται η δικαιότερη προώθηση των φακέλων διορισμών για έγκριση πίστωσης και δημοσίευση στο ΦΕΚ, η αρμόδια Υπηρεσία του Υπουργείου Παιδείας Δ.Β.Μ.Θ. λαμβάνει υπόψη ως γενικό κριτήριο, τον αριθμό πρωτοκόλλου και την αντίστοιχη ημερομηνία εισόδου της Πρυτανικής πράξης και περίληψης διορισμού στο ΥΠ.Π.Δ.Β.Μ.Θ.

Σας πληροφορούμε ότι με το αριθμ. Φ.117/125/131837/Β2/20-10-2010 έγγραφό προς το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, γνωστοποιήθηκε στο αρμόδιο Υπουργείο Οικονομικών, ότι στο Υπουργείο Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων εκκρεμούν από τις 14-7-2009 έως τις 30-9-2010 οκτακόσιοι (800) νέοι διορισμοί μελών ΔΕΠ.

Επιπλέον, το Υπουργείο Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων εξασφάλισε από το Υπουργείο Οικονομικών πιστώσεις για τον διορισμό τριακοσίων (300) μελών ΔΕΠ σε όλα τα Πανεπιστήμια της Χώρας. Πιστώσεις

για τις υπόλοιπες θέσεις που εκκρεμούν θα δοθούν σε δύο φάσεις, την άνοιξη του 2011 και τον Αύγουστο του 2011. Ως εκ τούτου έχουν γίνει όλες οι δυνατές ενέργειες, στα πλαίσια των δυνατοτήτων του προϋπολογισμού, προκειμένου να πραγματοποιηθούν οι απαραίτητοι διορισμοί μελών ΔΕΠ στα Πανεπιστήμια.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ

Εσωτερική Διανομή

1. Γραφείο κ. Υπουργού
2. Γραφείο κ. Υφυπουργού
3. Δ/ση Προσωπικού Ανωτάτης Εκπαίδευσης
4. Τ.Κ.Ε.



ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΣΤΟ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Στο σημείο αυτό συνεχίζουμε τη συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών, οικονομικού έτους 2011».

Ο κ. Βασίλης Έξαρχος, Βουλευτής στο Νομό Λαρίσης, έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΕΞΑΡΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον προϋπολογισμό γίνεται σε μια περίοδο όπου οι ανάγκες της χώρας το επιβάλλουν και οι πολίτες, ανεξαρτήτως από την κομματική τους τοποθέτηση, με πολύ μεγάλη σαφήνεια και θα έλεγα ορισμένες φορές και με θυμό ζητούν να γίνουν ριζοσπαστικές και ουσιαστικές αλλαγές στο πολιτικό σύστημα, στο κράτος, στην οικονομία, στο παραγωγικό σύστημα.

Το αίτημα για ανάπτυξη, απασχόληση, διαφάνεια, δικαιοσύνη και αυστηρή απόδοση ευθυνών σε όσους ενεπλάκησαν σε υποθέσεις διαφθοράς και κατασπατάλησης του δημοσίου χρήματος, το αίτημα για ένα κράτος δικαίου, που λειτουργεί με κανόνες που σέβονται τον πολίτη, είναι πλέον καθολικό στη χώρα. Οι πολίτες ζητούν από την Κυβέρνηση να συγκρουστεί με τα πιράνχας και τα κατεστημένα συμφέροντα, που απομυζούν τους δημόσιους πόρους και το εισόδημα όσων δουλεύουν με καθαρό μέτωπο.

Στο ερώτημα «από πού θα βρεθούν οι πόροι για την παιδεία, την υγεία, την καταπολέμηση της ανεργίας και το κοινωνικό κράτος», η απάντηση είναι σαφής και συγκεκριμένη: Από τη μαύρη οικονομία που φοροδιαφεύγει, από την καταπολέμηση της σπατάλης στο σύστημα υγείας και στα ασφαλιστικά ταμεία για φάρμακα που δεν χρειάζονται και ιατρικές πράξεις που πολλές φορές είναι ιατρικές πράξεις «μαϊμού», από την καταπολέμηση του λαθρεμπορίου και της κερδοσκοπίας στα καύσιμα, από την πάταξη της διακίνησης των αγροτικών προϊόντων, χωρίς τιμολόγηση, από τις υπέρογκες ορισμένες φορές αμοιβές υψηλόβαθμων στελεχών του δημόσιου τομέα, αλλά και από την κατάργηση πολλών εκατοντάδων αχρείαστων επιτροπών που είχε δημιουργήσει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μπορούν να βρεθούν οι πόροι για την υγεία, για την παιδεία, για το κοινωνικό κράτος.

Συγχρόνως, όμως με την καταπολέμηση της σπατάλης και την αύξηση των εσόδων είναι απαραίτητη και η ριζική αλλαγή του αναπτυξιακού μοντέλου της χώρας. Αυτό, βεβαίως, μπορεί να γίνει με επενδύσεις και πόρους για τη στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, τη ριζική αναδιοργάνωση του αγροτικού τομέα και τη στήριξη των τουριστικών και των εμπορικών επιχειρήσεων.

Να το πούμε καθαρά. Ανάπτυξη της χώρας χωρίς παραγωγή νέου πλούτου δεν μπορεί να υπάρξει. Ανάπτυξη της χώρας χωρίς χρηματοδοτήσεις από τις τράπεζες δεν μπορεί να υπάρξει. Ανάπτυξη της χώρας χωρίς έγκαιρη και σωστή αξιοποίηση των 26 δισεκατομμυρίων ευρώ του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς δεν μπορεί να υπάρξει. Οι μεγάλες αλλαγές που είναι απαραίτητες, πρέπει να γίνουν ορατές παντού, σε όλους τους τομείς και να είναι ορατές και στα μεγάλα αστικά κέντρα και στην ύπαιθρο. Είναι φανερό ότι η Κυβέρνηση κάνει μία πολύ μεγάλη προσπάθεια, παρά τις μεγάλες, επίσης, δυσκολίες που υπάρχουν. Αυτή η προσπάθεια φαίνεται ότι έχει τα πρώτα θετικά αποτελέσματα.

Εμείς, χωρίς να εφησυχάζουμε, οφείλουμε να συνεχίσουμε, πιστεύοντας ότι η χώρα μπορεί να βγει από το τούνελ της ύφεσης και της οικονομικής κρίσης, στηριζόμενη στα δικά της αποθέματα δυνάμεων, βεβαίως και με την αλληλεγγύη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που δυστυχώς χρειάστηκε να περάσει κρίσιμος χρόνος, προκειμένου να κατανοήσει ότι το πρόβλημα της Ελλάδας είναι και δικό της πρόβλημα, ότι η αντιμετώπιση της κερδοσκοπίας στις διεθνείς οικονομικές συναλλαγές μόνο με συντονισμένες συλλογικές δράσεις μπορεί να αντιμετωπιστεί.

Χάθηκε κρίσιμος χρόνος, γιατί δεν κατανόησαν από την αρχή ορισμένες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αυτό που τους έλεγε ο Γιώργος Παπανδρέου, ότι χρειάζονται συλλογικές πρωτοβουλίες, ότι το πρόβλημα δεν είναι η Ελλάδα, το πρόβλημα είναι η προοπτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η προοπτική του ευρώ, τι Ευρώπη θέλουμε.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε πλήρη συναί-

σθηση της κρισιμότητας των στιγμών που περνάει η χώρα, όπως έχουμε και πλήρη συναίσθηση ότι την κρίση δεν μπορεί να την πληρώσουν οι οικονομικά ασθενέστεροι, που δεν φταίνε για την κρίση.

Γι' αυτό, οφείλουμε να κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν για να αποφύγουμε φαινόμενα κοινωνικού αποκλεισμού, για να μην οδηγηθούν συμπολίτες μας στο περιθώριο της ζωής. Οφείλουμε να κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν για να στηρίξουμε τους άνεργους, τους χαμηλόμισθους, τους χαμηλοσυνταξιούχους, τα άτομα με αναπηρία, τις πολύτεκνες οικογένειες. Οφείλουμε να κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν για να στηρίξουμε το κοινωνικό κράτος, γιατί αυτό που έχει σημασία, αυτό που είναι κυρίαρχο ζήτημα για τη χώρα, είναι να αντιμετωπίσει την κρίση με κοινωνική συνοχή. Αυτό νομίζω ότι είναι ένα κορυφαίο ζήτημα για όλους μας, γι' αυτό εμείς σε αυτή την κατεύθυνση θα συνεχίσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός κάνει μια προσπάθεια να πετύχει το μεγάλο στόχο, που είναι η σωτηρία της χώρας. Εμείς θα διαθέσουμε όλες μας τις δυνάμεις, προκειμένου να πετύχουμε αυτό το μεγάλο στόχο. Είμαι βέβαιος ότι μέσα από τη συζήτηση που θα γίνει και αυτές τις μέρες στον προϋπολογισμό, αλλά και την επόμενη περίοδο, όταν θα συζητήσουμε μεγάλες νομοθετικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης ότι θα υπάρξει η ελάχιστη συνεννόηση που χρειάζεται η χώρα, προκειμένου να βγει από την κρίση.

Σε κάθε περίπτωση, εμείς θα σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ πολύ τον κ. Έξαρχο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας ενημερώσω ότι από τα Έδρανα των Επισήμων παρακολουθεί τη συνεδρίασή μας ο πρώην συνάδελφος Βουλευτής, κ. Κώστας Αγοραστός, άρτι εκλεγείς Περιφερειάρχης Θεσσαλίας.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Εισερχόμεθα τώρα εις την αγόρευση της κ. Ελισσάβετ Βόζεμπεργκ.

Θα παρακαλούσα να τηρούμε τους χρόνους. Ο κ. Έξαρχος ετήρησε απολύτως το χρόνο και τον ευχαριστώ ιδιαίτερα.

Το ίδιο απευθύνω και προς εσάς, κυρία Βόζεμπεργκ.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Με μια μικρή ανοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Με μία ελάχιστη ανοχή.

Η «ελάχιστη», βέβαια, σημαίνει ορισμένα δευτερόλεπτα.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί κοινή πεποίθηση ότι η χώρα μας βρίσκεται σε μια εξαιρετικά δύσκολη καμπή, καθώς διέρχεται τη μεγαλύτερη οικονομική κρίση της μεταπολεμικής περιόδου. Οι δραματικές μειώσεις μισθών και συντάξεων, η βίαιη ανατροπή του ασφαλιστικού συστήματος, η ανάληψη περικοπής ακόμη και του πολυτεχνικού επιδόματος, της μέριμνας για τους τρίτεκνους, η εκμηδένιση της αγοραστικής δύναμης των νοικοκυριών απέδειξαν στην πράξη ότι ο περιφημος μηχανισμός στήριξης ήταν τελικά ένας μηχανισμός κατάρρευσης αποκτημένων δικαιωμάτων. Η αγορά έχει παγώσει, ο τζίρος είναι 40% κάτω -το γνωρίζετε- και οι πολίτες δοκιμάζονται σκληρά. Πα-νευρωπαϊκό ρεκόρ ανεργίας στους νέους.

Για πρώτη φορά αισθανόμαστε όλοι ορατή την απειλή διατάραξης του κοινωνικού ιστού, της κοινωνικής συνοχής. Μέσα σ' αυτό το ζοφερό κλίμα, η νεολαία, η πιο ανταγωνιστικό κομμάτι του ανθρώπινου δυναμικού της χώρας, άρχισε να ψάχνει διέξοδο στο εξωτερικό. Γνωρίζετε τις σχετικές έρευνες.

Η Κυβέρνηση, προφανώς υποτιμώντας τη μνήμη και την κρίση των πολιτών, επιχειρεί να πείσει ότι για όλα τα δεινά του τόπου, αποκλειστικός υπεύθυνος είναι η προηγούμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Η πραγματικότητα, όμως, είναι ότι ακριβώς πριν ένα χρόνο το ΠΑΣΟΚ ακύρωσε όλα τα μέτρα που είχε λάβει ήδη η Νέα Δημοκρατία για τη συγκράτηση του ελλείμματος και με λογιστικές αλχημείες φόρτωσε σημαντικές δαπάνες του 2010 στο 2009, μεταθέτοντας ταυτόχρονα έσοδα του 2009 στον επό-μενο χρόνο, σε μια προσπάθεια να επιβαρύνει τα οικονομικά με-

γέθης της χρονιάς που κυβέρνησε η Νέα Δημοκρατία, για να εξωραϊστεί αυτά του 2010.

Και σαν να μην έφθανε αυτό, οι κυβερνώντες κλώτσησαν την ευκαιρία να αξιοποιήσουν τα 43 δισεκατομμύρια ευρώ που μας πρόσφεραν απλόχερα οι αγορές με πολύ συγκεκριμένο χαμηλό τόκο. Άργησαν υπέρμετρα να λάβουν μέτρα για την οικονομία και παρέλυσαν τον κρατικό μηχανισμό καθυστερώντας υπερβολικά την τοποθέτηση προέδρων οργανισμών και γενικών γραμματέων Υπουργείων, με αναπόφευκτο αποτέλεσμα την κατάρρευση των εσόδων του τελευταίου τριμήνου του 2009.

Αυτά τα τραγικά λάθη της Κυβέρνησης είχαν ως αποτέλεσμα να φουσκώσει το έλλειμμα του 2009, από το 9,5% στο 14% και να εκτοξευθούν τα spreads από τις 130 μονάδες βάσης, παραμονές εκλογών του 2009, στις 900 μονάδες σήμερα, μετατρέποντας το πρόβλημα του υψηλού ελλείμματος, κοινό πρόβλημα όλων των Ευρωπαίων εταίρων μας, σε οξύτατο πρόβλημα δανεισμού μόνο για την Ελλάδα.

Οφείλω να υπογραμμίσω ότι τα περίφημα spreads –η ορολογία εισήλθε στη ζωή μας από το ΠΑΣΟΚ, κανείς δεν γνώριζε πριν τα ακριβώς σημειώσουν- δεν ανέβηκαν όταν ανακοινώθηκε το διψήφιο έλλειμμα στα μέσα Νοεμβρίου του 2009, αλλά εκτοξεύθηκαν στα ύψη από το Φεβρουάριο του 2010, όταν οι διεθνείς αγορές διαπίστωναν εμπράκτως την αδράνεια και ανεπάρκεια της σημερινής Κυβέρνησης και όταν οι ίδιοι οι κυβερνώντες διέσπυραν τη χώρα στο εξωτερικό, μιλώντας για «επικείμενη χρεοκοπία», «επικείμενο ναυάγιο», «Τιτανικό». Δεν τα ακούτε αυτά για πρώτη φορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Απέναντι σε όλα αυτά το ΠΑΣΟΚ, με περίσσιο πολιτικό θράσος, κατηγορεί τη Νέα Δημοκρατία για τα 80 δισεκατομμύρια ευρώ που δανεισθηκε επί των ημερών της, αποκρύπτοντας σκόπιμα ότι τα 50 δισεκατομμύρια εξ αυτών ξοδεύτηκαν για την αποπληρωμή των ετήσιων τόκων του δημοσίου χρέους –που η Νέα Δημοκρατία παρέλαβε από το ΠΑΣΟΚ- και άλλα 20 δισεκατομμύρια ευρώ πήγαν για την κάλυψη άμεσων υποχρεώσεων του κράτους, τις οποίες είχαν αναλάβει οι προηγούμενες κυβερνήσεις.

Αυτή είναι η αλήθεια. Γιατί το μεσημέρι ακούσαμε στα δελτία ότι ο Υπουργός, κ. Παμπούκης –λυπούμαι που δεν είναι εδώ- κατατρόπωσε τη Νέα Δημοκρατία και ότι επετέθη σκληρά. Δεν ειπώθηκε, όμως, ο αντίλογος με επιχειρήματα, γιατί αυτά τα οποία σας αναφέρουμε σήμερα, μιλάνε πάνω σε επιχειρήματα και σε πολύ συγκεκριμένα επίσημα στατιστικά στοιχεία.

Αυτό που απογοητεύει βαθιά και πραγματικά εξοργίζει τους πολίτες είναι ότι η σημερινή Κυβέρνηση δεν σεβάστηκε και δεν προστάτευσε ούτε τους ευαίσθητους τομείς, στους οποίους ο κ. Έξαρχος αναφέρθηκε προηγουμένως. Μιλώ για τον πυρήνα του κοινωνικού κράτους, παιδεία, υγεία, κοινωνική ασφάλιση.

Πιο συγκεκριμένα, σε ό,τι αφορά στην παιδεία, που έχω την τιμή να μου έχει ανατεθεί ο τομέας ευθύνης από τη Νέα Δημοκρατία, ο συνολικός προϋπολογισμός του Υπουργείου για το 2011 ανέρχεται σε 6.270.000.000 ευρώ έναντι 7.160.000.000 ευρώ το 2010 και 7.045.000.000 ευρώ το 2009. Μιλάμε δηλαδή για μείωση 1 δισεκατομμυρίου ευρώ από τις περασμένες χρονιές, ενώ ο Πρωθυπουργός είχε υποσχεθεί το ακριβώς αντίθετο.

Στον προϋπολογισμό δημοσίων επενδύσεων το ποσό που διατίθεται για την παιδεία από 1.150.000.000 το 2010 μειώνεται σχεδόν στο μισό, δηλαδή σε μόλις 580.000.000 ευρώ για το 2011.

Δράττομαι της ευκαιρίας να τονίσω για μία ακόμη φορά αυτό που –και δια στόματος του Προέδρου μας Αντώνη Σαμαρά- έχει κατ' επανάληψη ειπωθεί στο δημόσιο διάλογο, ότι για εμάς η παιδεία είναι κυρίαρχος τομέας εθνικής πολιτικής και γι' αυτό πρέπει να εξαιρείται από την πολιτική της λιτότητας και των περικοπών, ακόμη και όταν διατρέχουμε μία περίοδο κρίσης, έστω και βαθιάς ύφεσης. Δυστυχώς, για την εκπαιδευτική κοινότητα η Κυβέρνηση δεν συμμερίζεται τη θέση αυτή. Το βέβαιον είναι ότι χιλιάδες κενά στα σχολεία, σοβαρά προβλήματα του υλικοτεχνικού εξοπλισμού, τάξεις με υπεράριθμους μαθητές, διάλυση της πρόσθετης διδακτικής στήριξης, στρατιές αδιόριστων εκπαιδευτικών και σημαντικές ελλείψεις αποτελούν φλέγοντα προβλήματα, που δεν μπορούν να περιμένουν.

Αντίστοιχα, και στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης οι

δραματικές περικοπές χρηματοδότησης των ΑΕΙ και ΤΕΙ, η ακύρωση του τετραετούς προγραμματισμού, η άρνηση διορισμού επτακοσίων ήδη εκλεγμένων μελών ΔΕΠ, η αδρανοποίηση της πανεπιστημιακής έρευνας, η ανεπίτρεπτη καθυστέρηση στην πληρωμή των έκτακτων καθηγητών των περισσότερων ΤΕΙ της χώρας και η υπερβολική καθυστέρηση στην προκήρυξη νέων θέσεων, αποτελούν πληγές που και αυτές δεν μπορούν να περιμένουν. Δεν είναι η ειδυλλιακή ατμόσφαιρα για την παιδεία, που ακούσαμε χθες διά στόματος της κ. Διαμαντοπούλου.

Ανάλογη είναι και η εικόνα στον ευαίσθητο χώρο της δικαιοσύνης. Ο προϋπολογισμός του Υπουργείου είναι μειωμένος κατά 170.000.000 ευρώ. Αυτό σημαίνει μείωση 20% περίπου από πέρσι, την ώρα που, όπως γνωρίζετε, τα δικαστήρια ασφυκτούν και καθυστέρηση στην απονομή της δικαιοσύνης εγγίζει περίπου τα όρια της αρνησιδικίας.

Κλείνοντας, θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι απέναντι στη φοροεισπρακτική, αντιαναπτυξιακή και αδιέξοδη πολιτική του ΠΑΣΟΚ, που βύθισε τη χώρα σ' ένα φαύλο κύκλο παράλυσης, υπάρχει μία άλλη λύση. Αναφέρομαι στην πρόταση της Νέας Δημοκρατίας για την έξοδο από την κρίση, όπως αναλύθηκε από το γενικό εισηγητή μας κ. Σταϊκούρα και τους ειδικούς εισηγητές κ. Καρασόγλου, Μπεκίρη και Δερμεντζόπουλο.

Είναι μία πρόταση που στηρίζει την ανταγωνιστικότητα, ενισχύει τη μεσαία τάξη, αξιοποιεί και δεν εκποιεί τη δημόσια περιουσία, προστατεύει την κοινωνική συνοχή, προσφέρει ευκαιρίες, τείνει να ανατρέψει την εθνική κατάθλιψη και να την μετατρέψει σε ελπίδα.

Ζητάτε συναίνεση, αλλά επιδιώκετε συνενοχή. Δεν αντέχετε την κατακραυγή του κόσμου και θέλετε να τη μοιραστείτε. Αυτή είναι η αλήθεια. Γι' αυτό προσπαθείτε να αποδομήσετε την αναλυτική, κοστολογημένη, υλοποιήσιμη πρόταση της Νέας Δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολιτικός εγωισμός δεν νοείται τέτοιες κρίσιμες ώρες. Η συνειδησή μας, η ευθύνη απέναντι σε όσους μας εμπιστεύτηκαν και μας έστειλαν στην Εθνική Αντιπροσωπεία, αλλά κυρίως το καθήκον, μας υποχρεώνουν να καταψηφίσουμε τον προϋπολογισμό που εισηγείστε. Είναι ένας προϋπολογισμός που θίγει νέους, τρίτεκνους, πολύτεκνους, ανθρώπους με αναπηρία, προσβάλλει τους πολίτες και αδικεί κατάφορα την πατρίδα μας.

Αυτή είναι η στάση ευθύνης μας. Αυτή είναι η στάση της ζωής μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε την κυρία Βόζεμπεργκ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Τρικάλων του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστος Μαγκούφης, για επτά λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση, υπό την επίδραση των αναγκών για τη σωτηρία της οικονομίας πολιτικών του μνημονίου, κατέθεσε τον κρισιμότερο προϋπολογισμό της μεταπολεμικής Ελλάδας, που βιώνει μία πολυδιάστατη κρίση.

Η επιτυχής έκβασή του θα αποδείξει την ικανότητα της Κυβέρνησης να σχεδιάζει και να υλοποιεί τις αναγκαίες τομές, λαμβάνοντας υπ' όψιν τη βασική συνιστώσα του δικαίου, που αποτελεί τον καταλύτη του κοινωνικού *reactio* στο κυβερνητικό *actio*.

Εν προκειμένω, η Κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου με τον παρόντα προϋπολογισμό κόβει το γόρδιο δεσμό των αγκυλώσεων, που οδήγησαν κατά το παρελθόν στο δημοσιονομικό εκτροχιασμό και την οικονομία στο κόκκινο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σαφές ότι το οξύμενο πρόβλημα στην οικονομία προέκυψε από το στρεβλό παραγωγικό σύστημα, το μεγάλο σπάταλο και πελατειακό κράτος, τη φούσκα του χρηματιστηρίου και την έξοδο πολλών δισεκατομμυρίων από τη χώρα, το διογκωμένο κόστος των Ολυμπιακών Αγώνων, το καταναλωτικό πρότυπο της γενιάς μας να ζει με δανεικά, τα υπερβολικά ελλείμματα των ΔΕΚΟ και πρωτίστως από τις λαθεμένες πολιτικές επιλογές του πολιτικού συστήματος της γενιάς μας, που δανείστηκε υπέρμετρα την ευμάρειά της από την επόμενη. Προφανώς, προκύπτουν ευθύνες για όσους κυβέρνησαν και όχι

μόνο. Ας αναλάβει η κάθε παράταξη και ο καθένας μας το μερτικό του στην ευθύνη.

Αξιοσημείωτο είναι, όμως, ότι κατά την τελευταία περίοδο που κυβέρνησε η Νέα Δημοκρατία, από το 2004 έως το 2009, έγινε κάτι πρωτοφανές εγκληματικό, καθ'ότι ενώ είχαμε ονομαστική αύξηση του ΑΕΠ κατά 40%, η αύξηση των πρωτογενών δαπανών της κεντρικής Κυβέρνησης ανήλθε στο 87%, ενώ τα φορολογικά έσοδα αυξήθηκαν μόνο κατά 31%. Τότε, προέκυψε ο μεγαλύτερος εκτροχιασμός των δημοσιονομικών μεγεθών με αποκορύφωμα το 2009, όπου το έλλειμμα από 9,85 αυξήθηκε σε 36,2 δισεκατομμύρια ευρώ. Το δε δημόσιο χρέος αυτής της περιόδου εκτινάχθηκε από τα 168 δισεκατομμύρια ευρώ στα 298 δισεκατομμύρια ευρώ.

Τα γεγονότα αυτά μείωσαν την όποια θετική συμβολή του δημόσιου χρέους κατά τις δεκαετίες '80 και '90, μέσω του οποίου προχώρησε η ανάπτυξη, εφαρμόστηκε το κοινωνικό κράτος, σχεδιάστηκαν και υλοποιήθηκαν οδικές υποδομές, χτίστηκαν σχολεία, πανεπιστήμια και νοσοκομεία, κάθε ελληνική οικογένεια απέκτησε ένα άνετο σπίτι και επί της ουσίας δημιουργήθηκε η μεσοαστική τάξη στη χώρα.

Δυστυχώς, η εκτίναξη στα ύψη του δημόσιου χρέους έφερε τη χώρα στα πρόθυρα της χρεοκοπίας κι ένα βήμα πριν από το γκρεμό. Το διεθνές οικονομικό περιβάλλον κατέστη αρνητικό και αβέβαιο, καθ'ότι η εγκληματική χρηματοπιστωτική απληστία των κερδοσκόπων έπληξε και πλήττει, με πρωτοφανή αγριότητα, τις αδύναμες χώρες, μεταξύ των οποίων και την Ελλάδα.

Ως κατάληξη αυτής της στρατηγικής προέκυψε το πρόβλημα στην ευρωζώνη και ο πόλεμος ευρώ-δολαρίου. Είναι ένας πόλεμος που βρήκε πρόσφορο έδαφος στην προβληματική αρχιτεκτονική της Ένωσης, που δεν ολοκληρώθηκε ως πολιτική, παραμένοντας απλώς ως ΟΝΕ.

Σήμερα, έχει πλέον αποδειχθεί πως δεν αρκεί ένα κοινό νόμισμα και η ΕΚΤ, για να επιλύσουν το δομικό πρόβλημα των εθνικών οικονομιών των χωρών της Ένωσης, αλλά απαιτείται εγρήγορση και φύλαξη της κερκόπορτάς της, προκειμένου να μην αλωθεί. Ήδη, οι πολιορκητές έχουν πολλαπλασιαστεί και καταρδοκούν, παρεμβαίνοντας δυναμικά στον παγκόσμιο καταμερισμό εργασίας, ενώ ο κίνδυνος για την Ευρωπαϊκή Ένωση διευρύνεται.

Είναι καιρός, οι πολιτικές ηγεσίες της Ένωσης να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων, έναντι τους οράματος για την Ευρωπαϊκή Ένωση των λαών και να υπερισχύσει η πολιτική έναντι της αισχροκέρδειας της αγοράς.

Η κοντόφθαλμη πολιτική της κ. Μέρκελ αποδείχθηκε καταστροφική για πολλές χώρες της Ευρωζώνης και πρόχειρη για την υπόσταση του ευρώ.

Ήδη, οι φωνές αμφισβήτησης των επιλογών της πληθαίνουν, εντός και εκτός Γερμανίας, ενώ οι εξελίξεις δικαιώνουν τον Γιώργο Παπανδρέου και τις πολιτικές του πρωτοβουλίες.

Η υπέρβαση της χρήσης του ευρώ είναι εκ των ουκ άνευ, αλλά προϋποθέτει τη σωτηρία των αδυνάτων χωρών της Ευρωζώνης. Αυτό για την Ελλάδα συνεπάγεται την αναγκαιότητα της χρονικής επιμήκυνσης αποπληρωμής του δανείου των 110 δισεκατομμυρίων ευρώ, χωρίς πρόσθετους και επαχθείς όρους, που θα ανέτρεπαν την όλη προσπάθεια της δημοσιονομικής εξυγίανσής της.

Ήδη, κατά τη διάρκεια του 2010, με τις θυσίες του ελληνικού λαού επιτεύχθηκε ο πιο σημαντικός στόχος της μείωσης του ελλείμματος κατά 6% του ΑΕΠ, που μεταφράζεται σε 14 δισεκατομμύρια ευρώ, πράγμα πρωτοφανές που δεν έχει επιτευχθεί σε καμία οικονομία και χώρα του κόσμου.

Αυτό το θετικό επίτευγμα του ΠΑΣΟΚ κατά το 2010 ισοδυναμεί αριθμητικά με την αντίστοιχη ζημιά της Νέας Δημοκρατίας του 2009. Ως εκ τούτου, θα περίμενα από τον κ. Σαμαρά, αντί να μιλάει «για γλάστρες και βασιλικούς» αναφερόμενος στην περίπτωση της Ιρλανδίας, να ζητήσει ταπεινά συγγνώμη για τα σφάλματα της παράταξής του και να σταθεί με πατριωτική συνείδηση στο ύψος των αναγκών για τη χώρα περιστάσεων.

Όσοι σήμερα δεν αντιλαμβάνονται την κρισιμότητα των καιρών και την τιτάνια προσπάθεια του Γιώργου Παπανδρέου και της Κυβέρνησής του, είναι εξαρτημένοι από το μικροκομματικό

τους σύνδρομο και την αγωνία για τη μελλοντική τους πολιτική ύπαρξη. Πατριωτικό είναι να επιβραβεύεις τα θετικά για τη χώρα επιτεύγματα μιας κυβέρνησης και όχι να προσδοκάς την αποτυχία της, με στόχο τα πολιτικά σου οφέλη ως Αντιπολίτευση.

Για τους φίλους μου της άλλης Αριστεράς, οφείλω να τονίσω ότι η φυγή από την πραγματικότητα και η αναζήτηση της ουτοπίας δεν αποτελεί λύση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο νέος προϋπολογισμός θέτει υψηλούς στόχους. Δεν είναι αρεστές, είναι, όμως, αναγκαίος και επιβεβλημένος από τη στυγνή πραγματικότητα. Είναι ένας προϋπολογισμός συνέχειας και συνέπειας, με στόχο την έξοδο της χώρας από την κρίση. Είναι ένας οροϋπολογισμός που συμβάλει στην αναδιάρθρωση του παραγωγικού συστήματος της οικονομίας και στην ανασυγκρότηση του κράτους. Εξασφαλίζει τη σταθερή ροή της δανειακής χρηματοδότησης της χώρας. Αποκαθιστά τη χαμένη αξιοπιστία της Ελλάδος έναντι των εταίρων της, αφού οι στοχεύσεις και οι προβλέψεις του βασίζονται σε πραγματικά στοιχεία καταγραφής από την ΕΛΣΤΑΤ και ελέγχου από την EUROSTAT. Συνεχίζει τη δημοσιονομική προσαρμογή, θέτοντας νέους στόχους και προκλήσεις.

Ειδικότερα, η εκτέλεσή του αποβλέπει στην περαιτέρω μείωση του ελλείμματος κατά 5 δισεκατομμύρια ευρώ, στοχεύει στην αποκλιμάκωση του πληθωρισμού από το 4,7% στο 2,2% και επικεντρώνει την προσπάθεια της Κυβέρνησης στην επίτευξη μεγάλων προκλήσεων, όπως στη διαχείριση και τον έλεγχο των δημόσιων δαπανών, στην αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής, στη μείωση των ελλειμμάτων των δημοσίων οργανισμών, στη μεταρρύθμιση του δημοσίου τομέα, στην αντιμετώπιση της σπατάλης στο χώρο της υγείας, στις εργασιακές σχέσεις, στην απελευθέρωση των επαγγελματιών, στη στήριξη του χρηματοπιστωτικού τομέα, στην αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας και την αποκρατικοποίηση, στο επιχειρηματικό περιβάλλον και την ανάπτυξη.

Ειδικότερα για την ανάπτυξη, οφείλω να τονίσω ότι πρέπει να γίνει στη βάση κριτικών πλεονεκτημάτων κάθε τομέα και περιοχής και ιδίως εκείνων που έχουν αδικηθεί, μεταξύ των οποίων και ο Νομός Τρικάλων. Και δεν το λέω αυτό, επειδή προέρχομαι από εκεί, αλλά επειδή ο νομός μου ανήκει στους αδικημένους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας, οφείλω να τονίσω την αδήριτη ανάγκη της αποκλιμάκωσης του τεράστιου δημόσιου χρέους. Προ πολλού ο Ανδρέας Παπανδρέου με τη ρήση «η Ελλάδα θα αφανίσει το δημόσιο χρέος ή το χρέος την Ελλάδα» είχε προειδοποιήσει. Αυτή η αποκλιμάκωση του δημόσιου χρέους θα επιτευχθεί μόνο με τη δημιουργία πρωτογενών πλεονασμάτων, δίχως να μεταθέτουμε την αντιμετώπιση του προβλήματος στις επόμενες γενιές.

«Οι καιροί ου μενετοί» και η ευθύνη δική μας. Γι' αυτό σας καλώ να ψηφίσουμε τον προϋπολογισμό του 2011.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ τον Βουλευτή Τρικάλων, κ. Χρήστο Μαγκούφη.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής Κέρκυρας της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικόλαος Δένδιας, για επτά λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μια εποχή στην οποία δεν είναι εύκολο κανείς να είναι πολιτικός. Από την άλλη, όμως, θα μου επιτρέψετε να θεωρήσω την εποχή αυτή ως προνομία, υπό την έννοια ότι δίνει τη δυνατότητα στον καθένα από εμάς, απευθυνόμενοι στην ελληνική κοινωνία, να της πούμε την αλήθεια, την απόλυτη αλήθεια, έστω και αν αυτό δεν είναι ευχάριστο, αλλά οφείλω να πω ότι πιθανότατα, λόγω της κρισιμότητας της στιγμής, είναι ιδιαίτερα απαραίτητο. Το γνωστό ρητό «εν δεινές και χαλεπές και πατρίδος συμφοραίς, δει πάντα πολίτην λέγειν τ' αληθή» νομίζω ότι βρίσκει σε αυτήν την ιστορική συγκυρία την απόλυτη δυνατότητα εκπλήρωσής του.

Και θα μου επιτρέψετε, ξεκινώντας την ολιγόλεπτη ομιλία, να απευθυνθώ πρώτα στους κυρίως συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ. Δεν προτίθεται να υπερασπίσω την κυβερνητική θητεία της Νέας Δη-

μοκρατίας. Είμαι εξ αυτών που υπήρξα Υπουργός της Νέας Δημοκρατίας και αισθάνομαι πάντα δύσκολα να υπερασπίσω τον εαυτό μου.

Ήθελα, όμως, εάν θα μου επιτρέψετε, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, να σας διατυπώσω δύο ρητορικά ερωτήματα. Το πρώτο: Ακούω όλες αυτές τις ώρες φιλιππικούς εναντίον των δικών μας πραγμάτων. Εάν πάρουμε ως σημείο έναρξης τις εκλογές του 2009, τον Οκτώβρη του 2009, εάν υποθέσουμε ότι ο χρόνος μπορούσε να επανέλθει πίσω, το χρονικό διάστημα από τον Οκτώβρη του 2009 μέχρι τον Απρίλη του 2010 θα το αξιοποιούσατε τώρα με τον τρόπο που τον αξιοποιούσατε τότε; Έχετε, για να το πω αλλιώς, την αίσθηση ότι ο τρόπος με τον οποίο εργάστηκε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ από τον Οκτώβρη του 2009 μέχρι τον Απρίλη του 2010 ωφέλησε τα συμφέροντα της χώρας;

Και θα μου επιτρέψετε να σας θέσω ένα δεύτερο ρητορικό ερώτημα: Εάν υποθέσουμε ότι είχαμε πάλι τη δυνατότητα να επιστρέψουμε πίσω, στον Απρίλη του 2010 και εάν κάνουμε και μία δεύτερη υπόθεση εργασίας, ότι υπήρχε ανάγκη εξωγενούς χρηματοδότησης και πάλι, της μορφής που τελικά πήραμε, η διαπραγμάτευση η οποία έγινε για το μνημόνιο θα τύγχανε τώρα της αποδοχής σας ή αλλιώς, ο τρόπος με τον οποίο διαπραγματευθήκατε το μνημόνιο ως Κυβέρνηση, κατά την κρίση σας, υπήρξε επαρκής; Και αν υπήρξε επαρκής, τότε γιατί συνεχώς οι Υπουργοί της Κυβέρνησής σας προσπαθούν να βρουν τρόπους επαναφοράς των ζητημάτων, επανάκρισής τους, διαφορετικής διατύπωσής τους;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι η κατάσταση είναι ομιλούσα. Υπάρχουν συνάδελφοι εδώ οι οποίοι εμφανίζουν τον σεβαστό Πρωθυπουργό της χώρας, τον κ. Γιώργο Παπανδρέου, ως Μεγαλέξανδρο, ο οποίος με το σπαθί λύει το γόρδιο δεσμό, οδηγεί τις διαρθρωτικές αλλαγές, αλλάζει την πραγματικότητα στη χώρα.

Εγώ πήρα και διάβασα τον προϋπολογισμό και τον απολογισμό του Υπουργείου, στο οποίο ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Αντώνης Σαμαράς, μου έχει κάνει την τιμή να είμαι υπεύθυνος, του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, πρώην Δημόσιας Τάξης. Όλες οι οικονομίες τις οποίες κάνατε τον προηγούμενο χρόνο, στην πραγματικότητα προέρχονται από έναν κωδικό, τον κωδικό της μισθοδοσίας, 200 εκατομμύρια περίπου. Από εκεί κάνατε τις οικονομίες.

Πάμε να δούμε το εξής: Ας υποθέσουμε ότι τον προηγούμενο χρόνο δεν ήσασταν έτοιμοι, αλλά τώρα, το 2011, είσατε πλέον έτοιμοι για διαρθρωτικές αλλαγές, για σημαντικές αλλαγές που θα αλλάξουν την πραγματικότητα. Η πρώτη περικοπή την οποία κάνατε σε ποσοστό 23%, ξέρετε από πού προέρχεται; Από τα έξοδα τροφοδοσίας των προσωρινά κρατούμενων. Και ξέρετε γιατί; Όχι γιατί θα ελευθερωθούν οι προσωρινά κρατούμενοι, αλλά επειδή έχετε την εντύπωση ότι με τη νέα λογική του ασύλου, ένα κομμάτι από αυτά τα χρήματα θα έλθουν από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το δεύτερο ποσό ξέρετε από πού έρχεται, σε ποσοστό 20%; Από τα καύσιμα, που μεταφράζεται σε λιγότερες περιπολίες στους δρόμους, αγαπητοί κύριοι Υπουργοί. Ερωτώ: Αυτές είναι οι διαρθρωτικές αλλαγές;

Όμως, ας αφήσουμε το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, να πάμε στη γενικότερη εικόνα. Ποιες είναι οι σημαντικές διαρθρωτικές αλλαγές στο δημόσιο τομέα που προωθεί η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ; Ποιες είναι οι σημαντικές συγχωνεύσεις νομικών προσώπων; Ποια είναι η συνολική αλλαγή οργανογράμματος; Τι είναι αυτό το οποίο ριζικά αλλάζει στη χώρα; Σε τι αλλάζει ο τρόπος συλλογής των φορολογικών εσόδων, των εσόδων του κράτους; Σε τι αλλάζει ο τρόπος λειτουργίας των πολεοδομιών; Πώς μαχόμαστε τη διαφθορά; Τι είναι αυτό που συνολικά λέτε ότι θα αλλάξετε και αλλάζετε στον τόπο;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το στενάχωρο είναι: Απλές περικοπές εύκολα περικοπτομένων δαπανών, με κορυφαίες πάντοτε τις μισθοδοσίες και μάλιστα, οριζόντια -η λαϊκή έκφραση «κούρεμα»- όχι κάθετα, όχι αξιολογώντας το ρόλο του καθενός, όχι δημιουργώντας μια πραγματικότητα ότι η παραγωγικότητα, η εντιμότητα, η εργατικότητα αμείβεται, αλλά οριζόντια, από όλους, ώστε να την πληρώνουν όλοι, ώστε να μην θέλει να ερ-

γαστεί και να διακριθεί ο οποιοσδήποτε.

Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζετε τη μεγάλη κρίση της πατρίδας. Και όταν μιλάτε για διαφάνεια και καταπολέμηση της διαφθοράς, στην πραγματικότητα το μόνο πράγμα το οποίο έχετε κάνει είναι να έχετε στήσει τη γνωστή βιομηχανία εξεταστικών επιτροπών. Για ποιο λόγο; Όχι, βεβαίως, για να βοηθήσετε την απονομή της δικαιοσύνης, αλλά για έναν και μόνο λόγο, για να έχετε την Αντιπολίτευση αιχμάλωτη των διαφόρων επιτροπών, ώστε να μπορείτε αύριο το πρωί να καυχάστε ότι με αυτόν τον τρόπο έχετε πετύχει κάποιο αποτέλεσμα. Αυτό είναι παντελώς ανακόλουθο.

Και το άλλο που κάνετε και το οποίο ειλικρινά είναι στενάχωρο, είναι αυτή η απίστευτη διγλωσσία σας. Όταν είστε μεν στο εξωτερικό, κατακεραυνώνετε τη χώρα, την κοινωνία και τους πολίτες. Παρουσιάζετε την ελληνική κοινωνία ως αρνησίπατρη, την Ελλάδα ως διεφθαρμένη. Χρησιμοποιείτε επίθετα τα οποία ουδείς εύκολα θα χρησιμοποιούσε για τον τόπο, το λαό, το έθνος και την κοινωνία του. Και από την άλλη, όταν έρχεστε μέσα στη χώρα, τι κάνετε; Κάνετε ακριβώς το ανάποδο.

Μιλάτε στην ελληνική κοινωνία δεν μπορείτε να επιβιώσει. Αυτοί ξένων, ως δυστυχούντες, όπου οι κακοί ξένοι σας επιβάλλουν να πάρετε μέτρα, τα οποία είναι βαθύτατα άδικο. Εσείς δεν θέλετε. Εσείς είστε θερμοπυλοκρατούντες. Μάχεστε σε Θερμοπύλες. Αλλά, οι κακοί ξένοι βάζουν τα άδικο μέτρα!

Αυτή η διττή πραγματικότητα δεν μπορεί να επιβιώσει. Αυτό το οποίο χρειάζεται να κάνετε -αν θέλετε χρειάζεται να κάνουμε κι εμείς, έχουμε «βάλει πλάτη» εκεί που χρειάζεται με κόστος είναι κατ' αρχάς να είστε ειλικρινείς. Το τελευταίο νομοθέτημα για τις ΔΕΚΟ είναι λαμπρό παράδειγμα του πώς μία Αντιπολίτευση στηρίζει μία Κυβέρνηση στα δύσκολα. Πρώτα, λοιπόν, πρέπει να είστε ειλικρινείς με τον εαυτό σας, γιατί το κράτος το οποίο πρέπει να ξηλώσετε είναι το δικό σας κράτος, το κράτος που εσείς επί δεκαετίες δημιουργήσατε. Αυτό είναι το κράτος ΠΑΣΟΚ. Εναντίον αυτού του κράτους οφείλετε πρώτα να προσπαθήσετε, αυτό το κράτος να θέσετε υπό έλεγχο. Κι από εκεί και πέρα, να απευθυνθείτε στην υπόλοιπη κοινωνία, η οποία είναι έτοιμη να στηρίξει κάθε πραγματική προσπάθεια. Εάν αυτό δεν γίνει, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι ο χρόνος της Κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ είναι περιορισμένος και ήδη μετράει ανάποδα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Δένδια.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Σάμου του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Βαρδίκος Πυθαγόρας.

Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο για επτά λεπτά για να αναπτύξετε τις θέσεις σας.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Θα ήταν πιο καλά, κύριε συνάδελφε, να ήσασταν έτοιμοι πριν από ένα χρόνο κι όχι να φεύγατε από την εξουσία. Θα ήταν πιο καλά για όλους μας.

Αναμφίβολα, η χώρα στροβιλιζόταν στη δίνη της δυσμενέστερης συγκυρίας από τη Μεταπολίτευση. Σε τέτοιες εποχές, η ψήφιση του προϋπολογισμού γίνεται ένα ακόμα πιο σημαντικό πολιτικό γεγονός. Εντύπωση προκαλούν αναφορές στελεχών της Νέας Δημοκρατίας -ακόμα και του τελευταίου Υπουργού της στην Οικονομία- που ισχυρίζονται ότι για τον ασύλληπτο δημοσιονομικό εκτροχιασμό του 2009 ευθύνεται το ΠΑΣΟΚ. Ο εκπρόσωπός της, δε, θεωρεί το σημερινό Υπουργό Οικονομικών υπεύθυνο για την εκτίναξη των spreads, που οδήγησαν στην κρίση δανεισμού και στο μνημόνιο. Γιατί; Επειδή έκανε δήλωση για μεγαλύτερο έλλειμμα τον Οκτώβριο του 2009. Δηλαδή, το πρόβλημα δεν ήταν το υπερδιπλάσιο από αυτό που δήλωναν έλλειμμα, αλλά το ότι ανακοινώθηκε. Γι' αυτό στο χωριό μου λένε «κρύψου και χούγιαζε».

Δικαίωμά τους, βέβαια, είναι να λένε ό,τι θέλουν. Θα περίμενε κάποιος, όμως, τουλάχιστον να είναι πιο προσεκτικοί αυτοί που πριν από δύο ακριβώς χρόνια σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα ψήφιζαν έναν προϋπολογισμό με ένα έλλειμμα 2%, μας είπαν ότι ήταν 6% και στο τέλος βγήκε 15,4%. Αυτό, δε, μεταφράζεται σε 31,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Τόσο έπεσαν έξω. Είναι το 30% του μνημονίου.

Η κορυφαία, βέβαια, στιγμή της νεοδημοκρατικής φιλολογίας

βρίσκεται στον ισχυρισμό του Προέδρου της για μηδενισμό του ελλείμματος σε δέκα οχτώ μήνες. Δυστυχώς, όμως, δεν βλέπω να υπάρχει καμμία δυνατότητα να γίνουμε ευεργέτες της ανθρωπότητας και να δώσουμε σ' όλους τους λαούς της γης τη συνταγή πώς να περνούν καλά δανειζόμενοι για τριάντα χρόνια, να μηδενίζουν τα ελλείμματα και να αποπληρώνουν τα χρέη σε ενάμιση χρόνο και να αρχίζουν πάλι από την αρχή.

Υπάρχουν, όμως και πολλές φωνές στην Αξιωματική Αντιπολίτευση που είπαν την αλήθεια.

Έχει δηλώσει σύμβουλος επί οικονομικών θεμάτων του κ. Σαμαρά στον «ΑΘΗΝΑ 9,84»: «Η χώρα θα φτύνει, αν δεν έπαιρνε τα χρήματα του μνημονίου. Είναι βέβαιο ότι αν έπρεπε να ψηφίσουν εκατόν ογδόντα ένα, η Νέα Δημοκρατία θα έβαζε πλάτη και θα ψήφιζε το μνημόνιο».

Έχει επίσης δηλώσει ο Αναπληρωτής Τομεάρχης Οικονομίας της Νέας Δημοκρατίας στις 14 Φεβρουαρίου 2010 στο «ΜΕΓΑ», όταν ήταν Αντιπρόεδρος των Ελλήνων Τραπεζιτών του Λονδίνου: «Εκτινάχθηκαν τα spreads, γιατί κατάλαβαν πως είμαστε πολύ περισσότερο χρεωμένοι απ' ότι νομίζαμε, ότι δεν χρωστάμε 100% του ΑΕΠ, αλλά 120%, επειδή το έλλειμμα δεν είναι 6, αλλά 12 και για να το φέρεις πίσω στο 3, θα έχεις τρία με τέσσερα χρόνια με μεγάλα ελλείμματα. Και αν όλα αυτά τα προσθέσεις, φτάνεις το δημόσιο χρέος στο 130%-140% του ΑΕΠ.»

Εύχομαι αυτές οι φωνές να γίνουν περισσότερες και πιο δυνατές. Είναι αναξιопιστία στο πολιτικό μας σύστημα να βλέπει κανείς τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας να είναι λάβρα κατά του μνημονίου. Λες και δεν κυβέρνησαν ποτέ αυτήν τη χώρα και λες και δεν ήταν αυτοί που κυβερνούσαν κυρίως το τραγικό 2009.

Πρέπει όλοι ή έστω σχεδόν όλοι –γιατί πάντα υπάρχει το «πλην Λακεδαιμονίων»– να φύγουμε από αυτό το φαύλο κύκλο της μιζέριας και της απαισιοδοξίας, να βρούμε έναν κοινό τόπο να λειτουργήσουμε και να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά την κρίση, να συνειδητοποιήσουμε όλοι πως το μνημόνιο δεν είναι η αρρώστια μας, είναι το πικρό φάρμακο. Η αρρώστια είναι τα ελλείμματα και πρωτίστως το δημόσιο χρέος. Αρρώστια είναι το να ζεις με δανεικά. Δεν υπάρχουν άλλες συνταγές. Αν υπήρχαν, πρώτοι εσείς, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, θα τις είχατε εφαρμόσει. Βλέπατε τι έρχεται και ήταν και πολύ ευκολότερα να πράγματα τότε. Για την οικονομία, για τον προϋπολογισμό του 2008 προκαλέσατε και κερδίσατε τις εκλογές του 2007. Πώς έγινε και φτάσαμε στον εκτροχιασμό του 2009; Αυτό είναι το μεγάλο ερώτημα. Για να δούμε πότε θα απαντηθεί και κυρίως ποιος θα το απαντήσει.

Για τους Λακεδαιμόνιους δεν έχω πολλά να πω στα επτά λεπτά της ομιλίας μου. Καλούν τους πολίτες να αντισταθούν. Να αντισταθούν! Μετά τι; Πτώχευση; Δραχμή; Εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης; Ας έχουν κατά νου πως με 340 δραχμές περάσαμε στο 1 ευρώ. Τώρα, όμως, οι περισσότεροι αναλυτές μιλούν για πέρασμα από το ευρώ στις 700 δραχμές, ακόμη και στις 1.000 δραχμές. Μπορεί κανείς να φανταστεί τι μας περιμένει! Θα δώσουμε αποβραδής 1 ευρώ για να πάρουμε 340 δραχμές και από το επόμενο πρωί για να πάρουμε 1 ευρώ, θα θέλουμε 1.000.

Κάπως ξεκαθάρισε την κατάσταση το Κομμουνιστικό Κόμμα, που μίλησε για την ανάγκη ανατροπής του καπιταλισμού. Δεν μας είπε, όμως, πότε και πώς. Ο ΣΥΡΙΖΑ ακόμη δεν λέει τίποτα, εκτός από τη διαγραφή του χρέους. Πώς;

Για να φτάσουμε εκεί που θέλουμε, σε μία οικονομία που θα παράγει και θα μοιράζει δίκαια πλούτο, σε μία κοινωνία που θα στηρίζει τον αδύναμο και τον ανήμπορο, είναι μονόδρομος η προσαρμογή στα σύγχρονα δεδομένα με περιορισμό του δημόσιου τομέα, με ισχυροποίηση των θεσμών, με αύξηση της ανταγωνιστικότητας, με απελευθέρωση των κλειστών επαγγελματιών, με καταπολέμηση της διασπάθισης του δημόσιου χρήματος και της διαφθοράς, με πάταξη της φοροδιαφυγής. Είναι μονόδρομος να αξιοποιήσουμε τα δάνεια από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, από την Ευρωπαϊκή Ένωση, από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, που όσοι βέβαια το δαιμονοποιούν, αγνοούν ή αποκρύπτουν ότι οι δεκατρείς από τις είκοσι τέσσερις χώρες που κατέφυγαν σ' αυτό σώθηκαν. Και μάλιστα οι δύο από αυτές, η Τουρκία και η Βραζιλία, έχουν βρεθεί σήμερα στο G20 με θυσίες

των λαών τους βέβαια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να κλείσω με μία έκκληση και μία δήλωση.

Η έκκληση είναι άμεση εκδίκαση των δικαστικών υποθέσεων που αφορούν διαφθορά και φοροδιαφυγή. Αν απαιτηθεί, να έρθει και στη Βουλή άμεσα κι εδώ μια σχετική νομοθέτηση κι εδώ μας χρειάζεται ένα fast track. Δεν είναι δυνατόν σήμερα ούτε ένας πολιτικός να μην έχει θεωρηθεί υπεύθυνος για την κρίση και να μην έχει πληρώσει γι' αυτό.

Ασχολούμαι με τα κοινά από το 1994 ως Νομάρχης και ως Βουλευτής. Δεν έχω αποκτήσει ούτε ένα περιουσιακό στοιχείο. Σε ένα σπίτι των παππούδων μου μένω στη Σάμο και σ' ένα σπίτι των γονιών μου στη Αθήνα μένουν τα παιδιά μου. Δεν ανέχομαι και δεν αντέχω να με φωνάζουν κλέφτη, έστω και με τον τρόπο που το ακούμε τώρα τελευταία.

Η δήλωση μου είναι ότι στα επόμενα μέτρα κατά της διαφθοράς και της φοροδιαφυγής, λέω «ναι». Στα επόμενα μέτρα που θίγουν προνόμια και προνομιούχους, λέω «ναι». Όμως, στα επόμενα μέτρα που θα συρρικνώσουν κι άλλο το εισόδημα του μικρού και του μέσου Έλληνα εργαζόμενου και συνταξιούχου, λέω «όχι». Όσα ήταν να πάρουμε από αυτόν, τα πήραμε. Εύχομαι κι ελπίζω να μη βρεθούμε ξανά μπροστά σε μία τέτοια οδυνηρή κατάσταση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Βαρδίκο, παρακαλώ συντομεύετε.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Τέλειωσα, κύριε Πρόεδρε.

Τον προϋπολογισμό θα τον ψηφίσω. Στηρίζω και θα στηρίξω τις προσπάθειες της Κυβέρνησης να βγάλει τη χώρα από την κρίση. Η ελπίδα υπάρχει. Η προοπτική υπάρχει. Ως αντίδοτο στη μιζέρια και την καταστροφολογία έρχεται η επιτακτική ανάγκη να αποκτήσουμε ως πολιτικοί την αξιοπιστία και την αξιοπρέπεια μας και ως λαός την αισιοδοξία μας. Θα τα καταφέρουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να κάνω μία ανακοίνωση προς το Σώμα.

Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξης Τσίπρας και οι Βουλευτές του Κόμματός του κατέθεσαν πρόταση νόμου: «Διαμόρφωση θεσμικού πλαισίου λειτουργίας των κέντρων πρόληψης της χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής Αχαΐας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αλέξανδρος Χρυσανθακόπουλος.

Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, η αναμέτρηση με το σύστημα ξεκινά με την εσωκομματική πάλη και όσοι έχουμε παλέψει εσωκομματικά, για να μην πάρει τον κατήφορο ο πολιτικός χώρος στον οποίο ανήκαμε, ξέρουμε πολύ καλά τι σημαίνει αυτό. Σημαίνει άρνηση του Υπουργείου, σύγκρουση με την ηγεσία, αναμέτρηση με το σύστημα, «κόψιμο» από τα μέσα ενημέρωσης, διωγμός, παγίδες, επιθέσεις, γενικευμένη απαξίωση. Σημαίνει να έχεις καθαρή τη συνείδησή σου και να μένεις σε νοίκι και να ντρέπεσαι γι' αυτούς που μένουν στις βιλάρες τους!

Και, βέβαια, οι ίδιοι καμαρώνουν, γιατί ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία ερίζουν σήμερα, ενώ ακριβώς αυτά που είχαν να μοιράσουν, τα μοίρασαν ως σκυλιά αλληλοτρωγόμενα, αλλά με συγκεκριμένες συνθήκες! Μαζί γεμίσατε τον άβακα της διαφθοράς, μαζί ανορθώσατε λίθο-λίθο το λόφο των σκανδάλων, μαζί εκπληρώσατε τις εντολές του διεθνούς συστήματος, τα ίδια εγκλήματα είχατε διαπράξει!

Είστε οι πολιτικοί μεταπράτες, το υπηρετικό πολιτικό προσωπικό των διαφθορών σας! Μαζί τα φάγατε όλοι οι βαρώνοι του συστήματος! Και έχετε εξασφαλίσει τη γενικευμένη ατιμωρησία σας, ακριβώς διότι πίσω από εδω, όταν γίνονται εξεταστικές, δεν καλούνται αυτοί που οφείλουν και κάποιοι που έχουν την βαρύτητα ευθύνη για όσα συντελέστηκαν στη χώρα, στέλνουν υπομνήματα για να κρυφτούν!

Το ΠΑΣΟΚ ως Κυβέρνηση, δυστυχώς, είναι πλέον ένα πάλαι ποτέ σοσιαλιστικό κόμμα. Έμεινε στα μισά του δρόμου ως ανο-

λοκλήρωτο πολιτικό υποκείμενο. Κυριάρχησε πάλι, δυστυχώς, αυτό που ο Ανδρέας Παπανδρέου κατήγγειλε την περίοδο του 1965, δηλαδή η αμερικανική ομπρέλα. Ο όψιμος φιλοαμερικανισμός και, βέβαια, ο νεοφιλελευθερισμός δεν ήταν καθόλου τυχαίος. Ας δούμε, το Μάνο και τον Ανδριανόπουλο την περίοδο του 2004. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι αυτό το κόμμα απορροφήθηκε και μεταλλάχθηκε μέσα σ' αυτό το σύστημα. Εξόντωσε το πατριωτικό ΠΑΣΟΚ και τώρα απομακρύνει την κοινωνική του βάση. Είστε, δυστυχώς, προνομιακοί απολογητές της νέας τάξης πραγμάτων! Συναγελάζεστε σ' ένα άλλο επίπεδο το οποίο, δυστυχώς, έχει να κάνει με νέους κύκλους εξουσίας, οι οποίοι είναι εκτός χώρας και έχουν αλλότρια σχέδια!

Και, βέβαια, σε λίγο καιρό θα καλεστεί αυτός ο λόχος να ψηφίσει το φασιστικό εκλογικό νόμο, με τον οποίο θα διορίζονται οι Βουλευτές και βέβαια με μυστική διπλωματία προχωρούν μία σειρά εξελίξεις, για τις οποίες θα μας βρείτε απέναντι!

Εμείς δεν θα επιτρέψουμε την Κυπριοποίηση της Θράκης – φτιάξατε τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» μ' αυτούς τους τρεις δήμους τους ισλαμικούς και τα παρεπόμενα- δεν θα επιτρέψουμε τη διχοτόμηση του Αιγαίου και ελπίζουμε στις αρχές του Γενάρη ο κ. Παπανδρέου, όταν θα ανακοινώνει με τον κ. Ερντογάν τις συμφωνίες τους –και εδώ έλεγε ότι δεν έκλεισε καμμία συμφωνία, ενώ εκεί θα αποκαλύψει ξαφνικά ότι έκλεισε- να μην αποτελεί αυτό εθνική υποχώρηση. Εμείς δεν θα επιτρέψουμε να δώσετε το όνομα «Μακεδονία» στα Σκόπια ούτε να φέρετε πάλι το σχέδιο Ανάν στην Κύπρο.

Στον οικονομικό τομέα, δυστυχώς, υπάρχει μία μεγαλύτερη υποκρισία απ' ό,τι φαίνεται μέσα στο διεθνές πλέγμα ανταγωνισμού Ευρώπης και ΗΠΑ. Οι ΗΠΑ βρίσκονται σε χειρότερη θέση απ' ό,τι βρίσκεται το ευρώ. Το ευρώ, όμως, έχει πολιτική αστάθεια και ακριβώς εκεί έγκειται το μεγαλύτερο πρόβλημα. Η παγκόσμια φούσκα του δολαρίου είναι αυτή που συμπαρασύρει τις εξελίξεις. Η υπονόμευση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της ευρωπαϊκής συνοχής γίνεται ακριβώς με τους αδύναμους κρίκους του ευρωπαϊκού νότου.

Το δολάριο –και πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε αυτό- έχει να κάνει με τα εξής στοιχεία, τα οποία έχουμε από σήμερα. Ανατιμήθηκε τεχνητά σε σχέση με το ευρώ, χωρίς καμμία υπόσταση. Το τρέχον σωρευτικό έλλειμμα των ΗΠΑ διαμορφώνεται στα 1,56 τρισεκατομμύρια δολάρια, στο 10,6 του αμερικανικού ΑΕΠ. Δεν είδαμε μέτρα λιτότητας. Είδαμε να κόβεται ατελείωτο χαρτί! Είδαμε να κόβουν 1,3 τρισεκατομμύρια δολάρια το προηγούμενο διάστημα, για να καλύψουν τα ελλείμματά τους και η Βουλή και η Γερουσία πήραν αποφάσεις αλληλοδιαδόχως, για να καλύψουν ακριβώς αυτό το τέχνασμα. Υπήρχε αύξηση του αμερικανικού χρέους στα 12,394 τρισεκατομμύρια δολάρια!

Για να το αντιμετωπίσουν, λοιπόν, αυτό, κόβουν νόμισμα –χαρτί είναι- όσο θέλουν! Και έχουμε αυτή τη στιγμή ένα μεγάλο παιχνίδι στα παράγωγα που έχει ξεπεράσει τα 700 τρισεκατομμύρια δολάρια! Μέσα σε μία πενταετία έφτασε από τα 150 τρισεκατομμύρια δολάρια στα 700 τρισεκατομμύρια δολάρια! Και βλέπουμε το παγκόσμιο ΑΕΠ αντί να είναι 60 τρισεκατομμύρια δολάρια, το παγκόσμιο χρέος να ξεπερνάει πλέον τα 60 τρισεκατομμύρια δολάρια!

Άρα, λοιπόν, τι συμβαίνει μπροστά μας; Τι γίνεται με τον παγκόσμιο οικονομικό πόλεμο; Πώς δικαιολογούνται τα τετράκις τρισεκατομμύρια δολάρια που κυκλοφορούν; Πώς αντιμετωπίζεται αυτός ο κίνδυνος; Έρχονται και μας λένε για παγκόσμια διακυβέρνηση, για παγκόσμιο νόμισμα. Ετοιμάζουν πράγματι το παγκόσμιο οικονομικό πραξικόπημα! Πώς αλλιώς θα σβήσουν τα χρέη τους; Θα πρέπει να καταρρεύσουν! Οι ίδιοι το ομολογούν στις μελέτες τους! Και αυτό πλέον έχει γίνει κοινό μυστικό! Τι θα εμποδίσει τις τράπεζες των ΗΠΑ και τους πελάτες τους να δημιουργήσουν ένα τρισεκατομμύριο δολάρια, δέκα τρισεκατομμύρια δολάρια, πενήντα τρισεκατομμύρια δολάρια, μέσα από τα πληκτρολόγια των υπολογιστών τους και να αγοράσουν όλα τα ομόλογα και τις μετοχές στον κόσμο, μαζί με τη γη και τα άλλα περιουσιακά στοιχεία προς πώληση, με την ελπίδα να αποκομίσουν κεφαλαιακά κέρδη και να τσεπώσουν τη διαφορά των επιτοκίων, τα spreads, χρησιμοποιώντας δανειακά με κόστος επιτοκίου μικρότερο του 1%;

Αυτή είναι μία ερώτηση, την οποία δεν μπορούν να απαντήσουν οι μεγιστάνες οικονομολόγοι του κόσμου ούτε οι παγκόσμιοι τοκογλύφοι! Αυτό που σας θέτω, τέθηκε σε όλες τις συσκέψεις της «Global Crisis» και στις συναντήσεις του Νταβός και παντού και κανείς δεν απαντά, γιατί δεν υπάρχει καμμία ρήτρα ευθύνης παγκόσμια!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και μας απαντούν πολιτικά «θα φτιάξουμε την παγκόσμια κυβέρνηση»! Το λέει ο Πρωθυπουργός της χώρας! Τρία χρόνια τώρα μας το λέει! Δηλαδή, πώς θα γίνει και το παγκόσμιο νόμισμα; Ίσως, λέει, με μία δέσμη νομισμάτων υποστήριξης. Αν, όμως, θέλουν να σβήσουν το χρέος, θα μηδενίσουν την αξία του ευρώ και του δολαρίου μαζί και μ' αυτόν τον τρόπο θα φτιάξουν καινούργιο νόμισμα, το οποίο θα μπει στην αγορά, θα καταργήσει όλες τις άυλες αξίες και θα μείνουν μόνο οι τίτλοι ιδιοκτησίας! Όλο το χαρτονόμισμα, όλα τα ομόλογα δεν θα έχουν καμμία αξία! Δεν τους συμφέρει να έχουν ανταλλακτική αξία! Αυτό είναι το παγκόσμιο πραξικόπημα, για να σβήσουν τα δικά τους χρέη και να χρεωκοπήσουν την Κίνα, την Ινδία, τη Ρωσία μαζί και όλους τους άλλους.

Έχουμε, λοιπόν, αυτό το αδιέξοδο! Αν αυτό θα γίνει σε έξι μήνες ή σε ένα χρόνο ή σε ενάμιση χρόνο ή σε δύο, κανείς δεν γνωρίζει ακριβώς το πότε μεθοδεύεται. Σίγουρα, όμως, είναι σε αδιέξοδο, γιατί όλοι αντιλαμβάνομαστε ακριβώς ότι ξαφνικά εμείς που βρεθήκαμε να χρωστάμε 150 δισεκατομμύρια ευρώ, δανειζόμαστε τα 110 δισεκατομμύρια ευρώ, που είναι για να πληρώσουμε τους τόκους! Δεν είναι για να βγούμε από την κρίση!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είμαστε σε ύφεση! Όλα τα εισπρακτικά μέτρα της Κυβέρνησης οδηγούν σε ένα αποτέλεσμα, τη χρεοκοπία! Καμμία λύση δεν προκύπτει απ' όλες αυτές τις πολιτικές ούτε ισχύουν αυτά που λέτε για τους αναπτυξιακούς νόμους και τα υπόλοιπα! Την αγορά τη βουλιάξατε! Είστε μέρος αυτού του παγκόσμιου προβλήματος και συστήματος. Το υπηρετείτε πιστά και θέλετε να οδηγήσετε τη χώρα στον όλεθρο!

Εμείς –και ολοκληρώνω μ' αυτό- ένα μικρό σε μέγεθος κόμμα, σηκώσαμε τεράστιο, υπερβολικό βάρος για τις πλάτες μας στο διάστημα που πέρασε, δείχνοντας μέγιστη καλή θέληση και υπομονή, ελπίζοντας ότι θα μας ακούσετε, ότι θα ακούσετε την κοινή λογική του πολίτη που καθημερινά μας τροφοδοτεί με μηνύματα και προτάσεις.

Δυστυχώς, καφεύσατε! Ακούτε τα αφεντικά σας που οδηγούν τη χώρα στην καταστροφή και εσείς είστε οι ίδιοι άνθρωποι, οι οποίοι κάποτε ήταν σοσιαλιστές, τώρα νεοφιλελεύθεροι και αύριο ουραγοί και ίσως εξαφανισμένοι από τη χώρα με ειδικά τσάρτερ!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό το λόγο έχει ο Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Ανδρέας Λοβέρδος.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για δεκαοκτώ λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, καλησπέρα! Ο τομέας της υγείας στη χώρα μας θα βρεθεί τα επόμενα δύο χρόνια σε κίνηση, σε μία κίνηση πάρα πολύ έντονη, για να καταργηθούν οριστικά τα βάρβαρα κατάλοιπα του παρελθόντος.

Αναφέρω δύο χαρακτηριστικά παραδείγματα, όπως το 20% που έχει μείνει από το παλαιότερο βάρβαρο και αδυσώπητο για τον άνθρωπο σύστημα αντιμετώπισης των ψυχικώς ασθενούντων! Ακόμα, να εξαφανιστούν εκείνες οι στιγμές ταλαιπωρίας των ανθρώπων, όταν ασθενούν και μπορεί κανείς να τις φωτογραφίσει, βλέποντας τους θαλάμους των νοσοκομείων που ακόμα υπάρχουν, όπου για οκτώ, δέκα, δώδεκα κρεβάτια, οι άνθρωποι ταλαιπωρούνται και δεν υπάρχει ούτε καν ένας χώρος για τις προσωπικές τους ανάγκες.

Αυτός είναι ο πρώτος λόγος, για τον οποίο τα επόμενα δύο

χρόνια θα δουλέψουμε πάρα πολύ σκληρά, αλλά υπάρχει ακόμη ένας άλλος πάρα πολύ σοβαρός από την εκπλήρωση του οποίου εξαρτάται και η πραγματική εφαρμογή των όσων στοχεύουμε για τον πρώτο μας στόχο, για να μπορέσουμε να βοηθήσουμε, δηλαδή, τους πολίτες, τους ανθρώπους στη πιο ευαίσθητη στιγμή τους, όταν δηλαδή ασθενούν.

Αυτός ο δεύτερος τομέας, είναι ένας τομέας που μας είναι γνωστός λόγω της κρίσης και των προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε. Είναι η ανάγκη να βρούμε χρήματα γι' αυτά που πρέπει να κάνουμε από το ίδιο το σύστημα, από την περιστολή της κακοδιοίκησης, της σπατάλης και της ρεμούλας, της διαφθοράς, η οποία εκδηλώνεται στο χώρο της υγείας ως παράγωγο φαινόμενο, ως φαινόμενο όχι πρωτογενές, ως φαινόμενο που προκύπτει, επειδή ακριβώς υπάρχει η κακοδιοίκηση, υπάρχει η ακαταστασία, υπάρχει η τσαπατσουλιά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Κυρίες και κύριοι, ο Έλληνας και η Ελληνίδα πληρώνουν σήμερα ως εθνική δαπάνη 25 δισεκατομμύρια ευρώ το χρόνο για την υγεία τους. Έχουν άραγε αντίστοιχες υπηρεσίες; Πόσο πληρώνουν οι άλλοι; Όσο πληρώνουν οι Αμερικάνοι ή οι Γερμανοί πληρώνουμε και εμείς. Είμαστε η έκτη χώρα στον πλανήτη σε εθνική δαπάνη για την υγεία. Είμαστε και η έκτη χώρα του πλανήτη, όμως, στην παροχή αντίστοιχων υπηρεσιών; Δίνουμε στα χρήματα του φορολογούμενου, του Έλληνα και της Ελληνίδας, την αξία που αυτός δίνει όταν μας τα πληρώνει; Όχι και αυτό πρέπει να αλλάξει.

Ένας μόνο τρόπος χρηματοδότησής μας υπάρχει. Ένας μόνο, κανένας άλλος: Η αυτοχρηματοδότησή μας. Κανένας σοβαρός Υπουργός στο χώρο της υγείας δεν μπορεί να ζητήσει από τον Πρωθυπουργό να δώσει περισσότερα. Ο Πρωθυπουργός πρέπει να ζητάει και ζητάει ο Γιώργος Παπανδρέου από τον Υπουργό Υγείας να βρει χρήματα από τη σπατάλη, να βρει χρήματα από την ακαταστασία, να βρει χρήματα από την καλή, επιτέλους, διοίκηση του χώρου της υγείας.

Ο χώρος αυτός, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι ένας χώρος πολιτικά βατός, γιατί όλοι οι πολίτες είναι κοντά μας στους στόχους αυτούς που έχουμε. Δεν υπάρχει πολίτης που να διαφωνεί. Όμως, διοικητικά είναι ο πιο δύσβατος χώρος της ελληνικής διοίκησης, γιατί δεκαετίες συσσωρεύουμε προβλήματα χωρίς να δίνουμε τις λύσεις που χρειαζόμαστε.

Έχουμε αίφνης υπερδιπλάσιο αριθμό γιατρών σε σχέση με όλες τις αναπτυγμένες χώρες του κόσμου, αλλά υποτριπλάσιο αριθμό νοσηλευτών. Δεν έχω χρόνο να εξηγήσω τι σημαίνει αυτό στην πράξη. Έχουμε ένα σύστημα υδροκέφαλο, ένα σύστημα που πάσχει και στο μεγάλο κέντρο, αλλά πάσχει και στη περιφέρεια όπου ακτινώνονται εκατόν τριάντα δύο δημόσια νοσοκομεία της χώρας, που τοποθετήθηκαν στον, ας τον πούμε έτσι, υγειονομικό χάρτη της χώρας όχι με τις ανάγκες των Ελλήνων και των Ελληνίδων, αλλά με βάση τις ανάγκες του πελατειακού κράτους που στο χρόνο της Μεταπολίτευσης, στον κρίσιμο αυτό χρόνο, δούλεψαν τα πελατειακά θέματα ως πρωτεύοντα θέματα και διαμόρφωσαν και στο χώρο της υγείας τα πάρα πολύ κακά τους αποτελέσματα και δεδομένα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταντήσαμε σήμερα, φτάσαμε στο απελπιστικό σημείο κατά βάση –οι γιατροί μέσα στην Αίθουσα θα με καταλάβουν- να έχουμε με όλους τους προηγμένους του κόσμου ίδια ημερήσια διάταξη ως προς τους τίτλους των θεμάτων, αλλά όταν αρχίζουμε και μπαίνουμε στο περιεχόμενο των θεμάτων, εκεί να αποκλίνουμε δραματικά. Για να γίνω σαφής, λέμε τα ίδια πράγματα που λένε και οι Γερμανοί, οι πολιτικοί, οι γιατροί και το νοσηλευτικό προσωπικό. Όταν, όμως, λένε αυτοί για την ανάγκη συγκράτησης των δαπανών της υγείας μέσω της πρόληψης και της τηλεϊατρικής, εμείς λέμε μέσω της μηχανοργάνωσης των αποθηκών και των νοσοκομείων.

Επιτέλους πια, πόσο θα ανεχόμαστε αυτήν την κατάντια, αυτό το πρόβλημα; Επιτέλους πια, πρέπει να δώσουμε τις απαραίτητες λύσεις και όχι απλώς να συζητάμε γι' αυτές.

Οι κατάλληλες, όμως, λύσεις, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δίνονται από την πολιτική δύναμη εκείνη και τους πολιτικούς εκείνους που θα στοχοθετήσουν, θα χρονοδιαγράψουν και σταδιακά,

μήνα με το μήνα, θα δίνουν λύσεις σε προβλήματα. Δεν δίνονται από αυτούς –χρησιμοποιώ έκφραση του συνάδελφου του Κώστα Γείτονα- που μπαίνουν στο χώρο ως ταύροι εν υαλοπωλείω. Αυτοί απεδείχθη ότι σπάνε και το πρόσωπό τους και ό,τι τζάμι βρουν μπροστά τους, λύσεις, όμως, δεν δίνουν. Πρέπει να πάμε σταδιακά και με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα και χωρίς καμμία διάθεση ή τάση αναβολών.

Πρώτη ανάγκη είναι να κάνουμε επιτέλους έναν ειλικρινή προϋπολογισμό, έναν προϋπολογισμό που θα τον εφαρμόσουμε εξετάζοντας ανά εβδομάδα την εφαρμογή του και από τον οποίο θα εξαρτηθεί και το 2012 και το 2013 και το 2014 και το 2015 και τα επόμενα χρόνια για το χώρο της υγείας. Ή λειτουργούμε από φέτος ή θα σπάσουμε τα μούτρα μας και εμείς, αλλά και η χώρα, γιατί όλο και περισσότεροι κοιτούν την υγεία ως θέμα της χώρας, που δεν αφορά μόνο τον πολίτη ή τον ασθενή, αλλά που αφορά όλη την Ελλάδα, όλες τις Ελληνίδες και όλους τους Έλληνες.

Κάνουμε μία προσπάθεια, όπως διατάξαμε τον προϋπολογισμό –και θα μιλήσω γι' αυτό αμέσως τώρα- να περιορίσουμε την σπατάλη και την κακοδιοίκηση, όχι όμως και τις υπηρεσίες προς τους ανθρώπους. Να, το πιο ντελικάτο έργο που έχει να κάνει η Κυβέρνηση στο χώρο της υγείας στην Ελλάδα, που δεν αφορά μόνο την υγεία, που αφορά όλους τους τομείς της κρατικής δράσης για το 2011. Αυτός είναι ο δύσκολος στόχος, να εγχειρίσεις, αλλά με το νυστέρι του χειρουργού, όχι να δώσεις λύσεις με τη βαριοπούλα ή με τον μπαλτά.

Πρέπει να πάμε με ευαίσθητους τρόπους, ντελικάτους, επιδέξιους τρόπους στην πηγή του προβλήματος. Κοντολογίς από τα περίπου 8,5 δισεκατομμύρια που δαπανήσαμε για την υγεία το 2010, πρέπει να πάμε στα επτά δισεκατομμύρια περίπου για την υγεία του 2011, χωρίς –επαναλαμβάνω- αυτό να σημαίνει την παραμικρή μείωση της παροχής των υπηρεσιών υγείας και των λοιπών υπηρεσιών, που αυτό το Υπουργείο προσφέρει στους πολίτες.

Η δαπάνη που θα αφορά το κεντρικό κράτος, το Υπουργείο Υγείας, τους εποπτευόμενους από αυτό Οργανισμούς δεν θα πρέπει να ξεπεράσει τα περίπου 5,5 δισεκατομμύρια για το έτος 2011 και ό,τι θα δαπανήσουμε για τα νοσοκομεία μας δεν θα ξεπεράσει τα 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ σε σχέση με τα περίπου τρία δισεκατομμύρια ευρώ, που δαπανήθηκαν το 2010. Είναι ποσό ες προς τα νοσοκομεία, ίδιο περίπου με αυτό που δαπανήθηκε και το 2009, κατά κάτι οπωσδήποτε λιγότερο. Αυτή η προσπάθεια είναι προσπάθεια που για να επιτύχει πρέπει να ξεκινήσει να εφαρμόζεται από την 1η του νέου έτους.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, περίπου από τα χρήματα αυτά, τα 1.350.000.000 ευρώ, θα πρέπει τα 600.000.000 ευρώ να τα εξοικονομήσουμε από τις πολιτικές που μεταφέρονται στο 2011 από το 2010 και είναι πολιτικές του Υπουργείου Οικονομικών, είναι πολιτικές που απέδωσαν για το έτος 2010 αυτά τα οποία το Μάιο είχαμε καθορίσει. Και από εκεί και πέρα τα υπόλοιπα χρήματα πρέπει να τα βρούμε από τα νοσοκομεία, όπου και πάλι –επαναλαμβάνω- δεν υπάρχει περίπτωση να περικόψουμε υπηρεσίες, αλλά και από ορισμένες λειτουργίες της κεντρικής διοίκησης.

Λίγο ή πολύ 150.000.000 ευρώ πρέπει να συγκρατηθούν από τη φαρμακευτική δαπάνη του Εθνικού Συστήματος Υγείας, των νοσοκομείων. Περίπου 250.000.000 ευρώ θα εξοικονομηθούν από τις προμήθειες, από τις ίδιες προμήθειες με λιγότερα χρήματα. Περίπου 150.000.000 ευρώ στοχεύουμε να εξοικονομήσουμε από τον εξορθολογισμό της χορήγησης των επιδομάτων χωρίς, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να θίξουμε τελικά τις οικογένειες, με κριτήριο και όριο εισοδηματικό.

Σχεδιάσαμε και εξετάσαμε το φαινόμενο στα μέτρα, που θα πάρουμε, να μπει και ένα εισοδηματικό κριτήριο για τις οικογένειες. Οι επιδόσεις των επιλογών μας, να βάλουμε, ας πούμε, 40.000, 45.000 ή 50.000 ευρώ εισοδηματικό κριτήριο είναι κοινωνικά προβληματικές, ενώ δεν μας δίνουν τις απαιτούμενες πηγές σε έσοδα.

Συνεπώς, αποφασίσαμε με το Υπουργείο Οικονομικών αυτό το μέτρο να το εξαλείψουμε από τις δικές μας τουλάχιστον στοχεύσεις για το 2011.

Δεν σταματάμε, όμως, εδώ. Θέλουμε να εξοικονομηθούν χρή-

ματα από τον καλύτερο τρόπο λειτουργίας των νοσοκομείων, ας πούμε από την ολοήμερη λειτουργία τους. Ο Υφυπουργός, κ. Τιμοσίδης είναι εδώ. Έχει κατορθώσει –γιατί ο ίδιος το ανέλαβε– μέσα σε λίγους μήνες αυτό το θεσμό που ψήφισε η Βουλή των Ελλήνων να τον φέρει σε λειτουργία ξεκινώντας με στόχευση είκοσι πέντε νοσοκομείων πριν από δύο εβδομάδες και απ' αυτά να δουλέψουν τα είκοσι ένα. Μάλιστα σ' ένα ήμουν παρών την πρώτη μέρα της λειτουργίας του. Στη συνέχεια σε λίγες μόνο μέρες τα λειτουργούντα ολοήμερως νοσοκομεία θα έχουν ξεπεράσει, αν είναι πραγματικός ο τελευταίος αριθμός, τα σαράντα πέντε και έχουμε τη βεβαιότητα ότι ο θεσμός θα επεκταθεί σε όλα σχεδόν τα νοσοκομεία της χώρας.

Έχουμε επίσης την εφαρμογή της εισπραξης των 3 ευρώ στα εξωτερικά ιατρεία των νοσοκομείων και τη σύναψη προγραμματικών συμφωνιών, επιτέλους, με τις δημόσιες επιχειρήσεις. Πληρώνουν τα νοσοκομεία όσο πληρώνει κι ένα σπίτι. Να πληρώνουν, λοιπόν, με βάση κάποιες προγραμματικές συμφωνίες τις δημόσιες επιχειρήσεις αφού είναι εκατόν τριάντα δύο νοσοκομεία και έχουν πολλά να διεκδικήσουν μέσα από προγραμματικές συμφωνίες ως πάρα πολύ σοβαροί και μεγάλοι καταναλωτές.

Να εξορθολογίσουμε τον ΟΠΑΔ, αυτό το δήθεν ασφαλιστικό Ταμείο των δημοσίων υπαλλήλων. Να το κάνουμε ασφαλιστικό Ταμείο. Οι σχετικές προβλέψεις υπάρχουν ήδη στο πολυνομοσχέδιο που εγκρίθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο και σε λίγες μέρες με την εξάντληση της διαβούλευσης θα κατατεθεί στη Βουλή.

Κυρίες και κύριοι, πώς θα τα κάνουμε αυτά; Πώς θα γίνουν αυτά; Αυτοί είναι αριθμοί. Εμένα δεν μου αρέσουν οι αριθμολογίες, δεν μου αρέσει η ανταλλαγή επιχειρημάτων με αριθμούς, γιατί ο καθένας μπορεί να χειριστεί τους αριθμούς στη συζήτηση του προϋπολογισμού. Πρέπει να δώσεις το στίγμα με τις πολιτικές σου. Πώς θα πας στο στόχο σου; Ποια είναι τα μέσα σου;

Είπα στην αρχή, ότι για να φτάσεις το στόχο, πρέπει να χρονοδιαγράψεις. Εγώ ήλθα εδώ για να δώσω τους χρόνους, για να μπορώ να ελεγχθώ, για να μην μπορεί κάποιος να πει «είσαι ασυνεπής, δεν κάνεις αυτά που λες». Έχω μία προηγούμενη καλή εμπειρία, έχω κάπου να πατήσω, εν πάση περιπτώσει, λέγοντάς σας, ότι δεν κορόιδεψα την Εθνική Αντιπροσωπεία. Όταν έδινα χρονοδιαγράμματα, τα τηρούσα. Δεν λέω χρόνους για να κάνω τον έξυπνο για μία δημοσιογραφική κάλυψη ή για ένα χειροκρότημα συναδέλφου. Αυτά που λέω τα λέω, επειδή τα πιστεύω και τα χρονοδιαγράμματα που θα σας δώσω θα παλέψουμε εγώ στο Υπουργείο, ο κ. Τιμοσίδης, ο κ. Αηδόνης, οι γενικοί γραμματείς, να τα τηρήσουμε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έως το Μάρτιο του 2011.

Θα πρέπει να έχουμε βάλει στην πράξη, όχι στις θεωρίες, τα νοσοκομεία να λειτουργούν με μηχανοργάνωση και με ψηφιοποιημένο διπλογραφικό λογιστικό, όχι να έχουν την «τέχνη». Το κεντρικό Υπουργείο έχει πληρώσει είκοσι εφαρμογές μηχανοργάνωσης και δεν δουλεύει καμμία. Δεν λέω να έχουν. Λέω να τα λειτουργούν και αν δεν γίνει αυτό με επιτυχία, εγώ δεν θα είμαι στη θέση αυτή. Έβαλα το στόχο, τον προχωράμε όλοι μαζί και απ' ό,τι φαίνεται, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα τον πετύχουμε. Έχουμε πολύ μεγάλες πιθανότητες.

Θα έχει μεταφερθεί έως το τέλος Ιανουαρίου η αρμοδιότητα να καθορίζονται οι τιμές των φαρμάκων από το Υπουργείο Οικονομίας στο Υπουργείο Υγείας. Από την 1η Απριλίου θα καθορίζουμε εμείς, ο φορέας που ενδιαφέρεται αμέσως για την τελική επίδοση, τις τιμές των φαρμάκων. Έως το τέλος Ιανουαρίου θα πρέπει να έχουμε δουλέψει στην πράξη το νέο σύστημα πληρωμής των προμηθευτών.

Γιατί παροξύνονται οι τιμές, κυρίες και κύριοι Βουλευτές; Διότι πληρώνουμε μετά από πέντε χρόνια, μετά από έξι χρόνια. Πού συμβαίνει αυτό; Γιατί συνέβαινε αυτό; Πώς να το χαρακτηρίσω αυτό; Διότι μεταφέραμε κάθε δαπάνη μιας χρήσης των νοσοκομείων σε επόμενες χρήσεις –αυτό βέβαια συνέβαινε και σε άλλους τομείς– με βάση τη δημιουργική λογιστική και το κάναμε όλοι επί πάρα πολλά χρόνια. Τουλάχιστον τα δέκα χρόνια που είμαι Βουλευτής αυτό γινόταν και μαθαίνω ότι γινόταν και πριν. Δεν είναι δυνατό να συνεχίσουμε έτσι. Και μόνο η έγκαιρη πληρωμή σημαίνει καλύτερες τιμές. Αφήστε δε που είναι γνωστό ότι

θα προτείνουμε στη Βουλή να νομοθετήσει νέο σύστημα προμηθειών για να «δουλέψει» από το 2012.

Επίσης, θα πω κάτι με μία φράση. Το είπα και στο Υπουργικό Συμβούλιο, το λέω κι εδώ. Υπάρχει το σύστημα Πρωτοβάθμιας Υγείας. Να μην το πω έτσι, γιατί αυτή η φράση έχει γίνει κωμωδία. Τη λέμε χρόνια, δεκαετίες και δεν την κάνουμε. Εμείς είπαμε στο Υπουργείο: «Δεν θα την πούμε, θα την κάνουμε». Ψηφίσαμε το καλοκαίρι στο Ασφαλιστικό τη δυνατότητα να υπαχθούν οι Μονάδες Υγείας των ασφαλιστικών Ταμείων και οι συμβεβλημένοι γιατροί τους στο ΕΣΥ. Λέγαμε: «Καλώς, τα' παν κι άλλοι». Τώρα το νομοθετούμε επί του συγκεκριμένου.

Εμείς θα το κάνουμε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, γιατί είναι απλό, γιατί είναι πάρα πολύ απλό, αρκεί να έχεις μυαλό να σκεφτείς την κατάλληλη λύση που δεν θα σε μπλέξει σε περιπέτειες πολιτικές, κοινωνικές, δικαστικές. Γίνεται, σας διαβεβαιώνω. Από την 1η Ιουνίου αυτό θα εφαρμόζεται στην πράξη σε δύο περιοχές της χώρας, Θεσσαλονίκη και Κρήτη, με σκοπό μέχρι το τέλος του 2011 ή τις αρχές του 2012 να εξαπλωθεί.

Θα κάνουμε πράξη μία κατεύθυνση που μόνο οι Έλληνες δεν είχαμε, να συνταγογραφούν οι γιατροί μας κατά 50% γενόσημα. Οι Βρετανοί που είναι σε χώρα-παραγωγή συνταγογραφούν 80% γενόσημα. Αυτός είναι ο εθνικός τους στόχος. Εμείς τι είμαστε δηλαδή, που παραβλέψαμε όλη αυτή τη στοχοθεσία και σήμερα είμαστε στο 10% με 12%; Το βάλαμε στο 30%, δουλεύεται και από την 1η Ιανουαρίου ο στόχος είναι 50% και θα πρέπει αυτό να εφαρμόζεται ελεγχόμενο μήνα με το μήνα.

Επίσης, μέχρι το τέλος του Δεκεμβρίου πλάι στην πρόσληψη –όχι στην στρατηγική των προσλήψεων– στην ανάληψη υπηρεσίας, έχουμε βάλει το στόχο των δύο χιλιάδων οκτακοσίων νοσηλευτών. Αυτήν τη στιγμή έχουμε καλύψει τα 2/3 της σχετικής προσπάθειας. Ξαναλέω: Όχι αυτός που θα πει το ΑΣΕΠ ότι προσελήφθη, αλλά αυτός που ανέλαβε υπηρεσία. Για όλους αυτούς, οι οποίοι θεωρούν φλυαρία, υπόσχεση και ψέματα όλα αυτά, ένα στοιχείο έχω για να αποδείξω τα όσα λέω, τους αριθμούς και την πείρα που συγκεντρώνεται ανά νοσοκομείο.

Δεν τελειώνουμε εδώ. Να αναθεωρήσουμε εντάσσοντας ώριμα έργα. Το Υπουργείο Υγείας είναι ουραγός στο ΕΣΠΑ. Δεν πρέπει να είναι ουραγός, γιατί κάθε έργο που γίνεται εκεί σημαίνει διαγραφή κομματιού του απαράδεκτου παρελθόντος μας, να δεχόμαστε να είναι δώδεκα άνθρωποι στο ίδιο δωμάτιο χωρίς τουαλέτα σ' ένα νοσοκομείο και αυτό να συμβαίνει και στην Αθήνα και στην περιφέρεια. Το ΕΣΠΑ μάς κάνει να τελειώνουμε μ' αυτά και είναι υποχρέωσή μας να το προχωρήσουμε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πλάι σ' αυτά που εμπεριέχουν στόχους με χαρακτήρα συμμαζέματος, εξορθολογισμού, πρόοδου, θα κατορθώσουμε να κάνουμε τα δεκαεπτά κέντρα απεξάρτησης. Άκουσα ότι ο ΣΥΡΙΖΑ καταθέτει πρόταση νόμου. Ευπρόσδεκτη. Αν κάτι μας λείπει, να το εντάξουμε, όμως αυτό το πρόγραμμα για τα δεκαεπτά νέα κέντρα σε νοσοκομεία –αυτή είναι η νέα παρέμβαση– έχει ξεκινήσει και δεν πηγαίνει άσχημα. Πηγαίνει καλά. Θα μιλήσουμε στην Εθνική Αντιπροσωπεία γι' αυτό σε λίγες εβδομάδες.

Επίσης να κάνουμε το εθνικό τεστ για τον τράχηλο και το μαστό σ' όλες τις γυναίκες σαράντα πέντε έως πενήντα ετών με τα Ταμεία να καλύπτουν τη δαπάνη και να εξορθολογίζουν τον τρόπο της «επισκεψιμότητας» στο πλαίσιο του εθνικού προγράμματος για την αντιμετώπιση του καρκίνου. Το καταγράψαμε αυτό, όχι για να το πούμε, αλλά για να το κάνουμε κι εδώ θα είμαστε για να ελεγχθούν οι του Υπουργείου Παιδείας αν είναι σοβαροί, αν είναι ειλικρινείς, ή αν είναι απλώς δημαγωγοί που πετάνε δύο λόγια και δεν σκέφτονται πώς θα τα κάνουν πράξη την επομένη το πρωί.

Κυρία Πρόεδρε, κλείνοντας, θέλω να αναφέρω μόνο τους τίτλους –δεν προλαβαίνω να δώσω τα περιεχόμενα– αυτών των προσπαθειών που έχουμε χρονοδιαγράψει από τον Απρίλιο του 2011 και μετά.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σας μίλησα κατά βάση γι' αυτά που γίνονται τώρα το Δεκέμβριο και που θα γίνουν το Γενάρη, το Φλεβάρη και το Μάρτιο. Έχουμε όμως φιλοδοξίες, έχουμε ένα πρόγραμμα, όχι θέλοντας να τα κάνουμε όλα. Δεν γίνεται έτσι. Έχουμε ένα πρόγραμμα για το τι ουσιαστικότερο για τον άν-

θρωπο, για τον πολίτη, θα γίνει από την 1η Απριλίου και μετά.

Και το βασικότερο απ' όλα είναι ο εξορθολογισμός της διάταξης στον υγειονομικό χάρτη της χώρας των εκατον τριάντα δύο νοσοκομείων.

Και τι δεν έχουμε ακούσει πάνω σ' αυτό, κυρία Πρόεδρε! Και μάλιστα, η διασπορά φημών για το ότι εμείς κλείνουμε το άλφα ή το βήτα νοσοκομείο δεν γινόταν μόνο την κρίσιμη προεκλογική περίοδο για τις δημοτικές εκλογές, αλλά γίνεται και τώρα και γίνεται από συγκεκριμένους ανθρώπους δια της εκμεταλλεύσεως των τηλεοπτικών μέσων. Και κάθε μέρα παραλαμβάνουμε κρίσεις, γιατί θα κλείσουμε, όπως λένε, ένα νοσοκομείο και θα απολύσουμε γιατρούς. Όλα αυτά τα ψεύδη ταιριάζουν σ' αυτούς που τα λένε, γιατί έτσι έμαθαν να δουλεύουν πολιτικά τόσες δεκαετίες. Και γι' αυτό η χώρα πήγε εκεί που πήγε!

Εμείς λέμε ότι θα πρέπει να υπάρχει σύνθεση, συνεργατικότητα και ανταλλαγή δυνάμεων. Δεν μπορεί να έχεις επτά καρδιολογικές κλινικές στα δέκα χιλιόμετρα και όλες να έχουν ανάγκη προσωπικού! Εμείς, επίσης, λέμε ότι θα πρέπει να υπάρξει συνένωση δυνάμεων και μετατροπές. Και έχουμε πει «ναι» στον κοινωνικό διάλογο 1η και 2 Απριλίου, για να τελειώσει τον Ιούνιο και από τον Ιούλιο να μπορούμε στις εφαρμογές. Εμείς ετοιμαζόμαστε γι' αυτό, αλλά θα πρέπει να ετοιμαστούν και όλοι οι άλλοι. Και όπως πάντα, κάθε συνάδελφος στην Εθνική Αντιπροσωπεία με βασικό του στόχο τον εξορθολογισμό και τον πολίτη του νομού του, θα πρέπει να συνεισφέρει σ' αυτήν την προσπάθεια.

Ακόμα, θα ήθελα να σας πω ότι το πρώτο θέμα που με υποδέχθηκε, κυρίες και κύριοι, στο Υπουργείο ήταν όταν ορκίστηκε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Επρόκειτο για μια διαδήλωση αποφοίτων της ιατρικής που ήθελαν να πάρουν ειδικότητα και περίμεναν οκτώ χρόνια! Άλλοι περιμένουν δέκα χρόνια! Θα το κοιτάμε ακόμα αυτό το πρόβλημα; Ποιον φοβόμαστε; Ποιον φοβίζει η ανάγκη αλλαγής; Φοβάται κανέναν η Βουλή των Ελλήνων; Κανέναν δεν φοβάται! Θα προχωρήσουμε, λοιπόν, στις απαραίτητες αλλαγές για να τελειώνει αυτή η ντροπή, να έχουμε άριστους ανθρώπους...

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Εξετάσεις θα κάνετε, κύριε Υπουργέ;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Νασιώκα, την 1η Απριλίου περιμένω την εισήγηση του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας. Και από την 1η Απριλίου αυτό το θέμα θα συζητηθεί...

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Εξετάσεις, κύριε Υπουργέ, όπως σε όλον τον κόσμο!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ναι, κύριε συνάδελφε. Αυτό μου το λέτε και στην επιτροπή. Ξέρω ότι είναι αυτονόητη –όχι αυτό που λέτε– η επίλυση του προβλήματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Εκείνο, όμως, που επίσης ξέρω είναι ότι έχουν περάσει τριάντα έξι μεταπολιτευτικά χρόνια και συνεχίζουμε να κοιτάμε το πρόβλημα, μέχρι που το πρόβλημα γιγαντώθηκε, μέχρι που έγινε ντροπή. Και αυτό ως ευθύνη μας βαραίνει όλους. Θα λυθεί, όμως.

Και για να κλείσω, θα ήθελα να σας πω ότι θα αλλάξει και το Κεντρικό Συμβούλιο Υγείας με αλλαγές που θα προτείνει το ίδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Υπουργέ, πρέπει να ολοκληρώστε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Δεν προλαβαίνω να σας τα πω αναλυτικά.

Έχουμε, λοιπόν, να κάνουμε πάρα πολύ δουλειά, την οποία μάλιστα έχουμε κοστολογήσει. Ξέρουμε το πόσο επιδέξια διοίκηση προϋποθέτει αυτή, όπως ξέρουμε ότι επιδέξια διοίκηση ορίζοντος στη χώρα δεν έχουμε.

Εμείς στο Υπουργείο μας έχουμε και ειδικά προβλήματα από

διοικητικής πλευράς. Όμως, θα τα παλέψουμε. Και για να γίνει αυτό, πέραν των προσπαθειών, χρειάζεται, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, και κάτι ακόμα, που το έχουμε δει και σ' αυτό το Υπουργείο, αλλά το είδαμε ως πολιτική ηγεσία και στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

Αυτό που χρειάζεται, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πέραν της επιδεξιότητας και της πολλής δουλειάς, είναι η συναίνεση. Και η συναίνεση είναι κάτι που επιτυγχάνεται, επειδή το επιδιώκει κατά βάση ο πρώτος, επειδή κατά βάση το επιδιώκει ο κοινοβουλευτικός ισχυρότερος, παραμερίζοντας το παρελθόν. Και η συναίνεση επιτυγχάνεται, όταν κάθε Υπουργός προσπαθεί στον τομέα του να διαρθρώσει μορφές συνεργασιών και συνεννοήσεων που μπορεί να οδηγήσουν σε συγκλήσεις, αλλά και σε συμπτώσεις. Να, λοιπόν, πώς επιτυγχάνεται η συναίνεση με μέσα που καταλαβαίνει ο κάθε Υπουργός ότι μπορεί στο δικό του τομέα να είναι αποτελεσματικότερα.

Επίσης, επιτυγχάνεται, όταν ζητάς να μην πάρεις τον μπαλάκι, όταν λες ότι χρειάζεσαι επιδέξιες πολιτικές, ότι χρειάζεσαι κόπο, ότι χρειάζεσαι επιδέξια καθοδήγηση της διοίκησης, όπως και την απολύτως απαραίτητη συνεννόηση των πολιτικών κομμάτων που ποτέ –πλην σπανίων περιπτώσεων στη Μεταπολιτευτική Ελλάδα– δεν είχαμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Το λόγο έχει ζητήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριος Ροντούλης.

Κύριε Ροντούλη, έχετε το λόγο για δώδεκα λεπτά. Σας παρακαλώ, να τηρήσετε το χρόνο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να απευθυνθώ στον κ. Λοβέρδο.

Κύριε Υπουργέ, σας άκουσα με μεγάλη προσοχή και θα ήθελα να κάνουμε τα πράγματα περισσότερο συγκεκριμένα, όσον αφορά τις προθέσεις σας σε σχέση με τη σχεδιαζόμενη μέχρι τώρα –ας το πω έτσι– περικοπή των οικογενειακών επιδομάτων βάσει εισοδηματικού ορίου. Μιλάμε για πεντακάσιες χιλιάδες οικογένειες, κύριε Υπουργέ!

Είπατε, λοιπόν, ότι το εισοδηματικό κριτήριο δεν θα ισχύσει. Παράλληλα...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Μου επιτρέπετε, κύριε συνάδελφε;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Βεβαίως, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κυρία Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κυρία Πρόεδρε, ο συνάδελφός μου θέτει ένα θέμα διευκρίνισης όσον αφορά τα επιδόματα. Θέλετε να απαντήσω τώρα ή μετά; Όπως θέλετε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Τώρα, κύριε Υπουργέ, για να ξέρω πώς θα μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Υπουργέ, εφόσον έχετε την άδεια από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο, έχετε το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε συνάδελφε, δεν είχα το χρόνο να είμαι λεπτομερής.

Σκεφθήκαμε πώς θα μπορούσαμε να εξοικονομήσουμε κάποια χρήματα...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Τα 150 εκατομμύρια ευρώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): ...για να μειώσουμε το κόστος μέσα από το πεδίο των επιδομάτων για τις οικογένειες με πολλά μέλη. Καταστρώσαμε, λοιπόν, ορισμένες πολιτικές με γνώμονα να μην περιορίσουμε τον αριθμό, αλλά ούτε και το ύψος.

Ο ένας τρόπος είναι όποιος είναι δικαιούχος του τριτεκνικού επιδόματος και καθίσταται τετράτεκνος κ.λπ., να παίρνει το δεύτερο επίδομα. Ένας άλλος τρόπος είναι να μην γίνει η τιμαριθμική αναπροσαρμογή.

Αυτές οι δύο μέθοδοι δίνουν μια εξοικονόμηση της τάξης των 100 εκατομμυρίων ευρώ. Εμείς στοχεύαμε στο 150 εκατομμύρια ευρώ, αλλά δεν μπορούμε να τα φτάσουμε.

Η θέσπιση εισοδηματικού κριτηρίου δίνει ελάχιστα χρήματα και πολύ μεγάλη πολιτική αντιπαράθεση. Επίσης, προκαλεί και πολύ μεγάλη –αν τη δεις στοχευμένα σε μια συγκεκριμένη οικογένεια– ενδεχομένως δυσκολία.

Σκεφθήκαμε, λοιπόν, να απαλείψουμε αυτήν τη μέθοδο, αυτό το μέσο. Το καταργούμε, λοιπόν, αυτό –συνεννοηθήκαμε με το Υπουργείο Οικονομικών– και μένουμε στα άλλα δύο και κοιτάμε γενικότερα τις λειτουργίες του συστήματος, προκειμένου να βρούμε αυτά τα χρήματα. Αυτή είναι, κύριε συνάδελφε, η πληροφόρηση.

Και επειδή πρέπει να είμαι δίκαιος ως προς όλους τους Βουλευτές, θα ήθελα να απευθυνθώ στην κ. Παπανδρέου-Παπαδάκη που έθεσε και το ερώτημα. Όμως, είναι και άλλοι τέσσερις ή πέντε συνάδελφοι που με είχαν ρωτήσει αυτές τις μέρες του προϋπολογισμού και τους λέγαμε ότι δεν θα τους απαντήσουμε ακόμα, γιατί κοιτούσαμε το θέμα. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι δεν σας λέγαμε ανακριβείς. Ερευνούσαμε το θέμα και διαπιστώσαμε ότι δεν βγαίνει προς τα εκεί.

Κύριε συνάδελφε, αυτά είχα να σας πω.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Άρα, λοιπόν, όπως καταλάβατε, αγαπητοί συνάδελφοι, «θα βάλουν χέρι» στα οικογενειακά επιδόματα. Αυτό είναι το συμπέρασμα. Καταργούμε, δηλαδή, το εισοδηματικό όριο, γιατί θα μας έπαιρναν με τις λεμονόκουπες...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Καλά, κύριε συνάδελφε!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Όχι «ε, καλά», κύριε Υπουργέ, γιατί το γνωρίζετε πολύ καλά.

Και τώρα πάτε με άλλους τρόπους «να βάλετε χέρι» στα οικογενειακά επιδόματα. Ακούει ο κόσμος, κύριε Υπουργέ!

Και στο σημείο αυτό, πρέπει να σας πω ότι αυτό θα κοστίσει πολιτικά πάρα πολύ σε εσάς προσωπικά.

Ήμουν σε εκδήλωση πολύτεκνων μητέρων, όπου φώναζαν «Ηρώδης, Ηρώδης!»! Όταν ρώτησα ποιος είναι αυτός ο «Ηρώδης», μου απάντησαν «Ο Λοβέρδος. Δεν ξέρετε ποιος είναι ο «Ηρώδης»;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Είναι καλός άνθρωπος ο Υπουργός!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΙΔΗΣ: Είναι καλός άνθρωπος ο Υπουργός!

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Έχει τρία παιδιά ο κύριος Υπουργός!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Να ξέρετε, κύριε Υπουργέ, ότι παίζετε κορώνα- γράμματα το πολιτικό σας μέλλον. Δεν σας επιβάλλει κανένα μνημόνιο και καμμία τρόικα να «βάλετε χέρι» στα πολυτεχνικά και τριτεχνικά επιδόματα ούτε στις ισόβιες τιμητικές συντάξεις των πολύτεκνων μητέρων. Εσείς πάτε να το κάνετε, κύριε Υπουργέ!

Και βεβαίως, αγαπητοί συνάδελφοι, ενώ τα λέει αυτά ο κύριος Υπουργός, σήμερα είναι αναρτημένα στο Υπουργείο του τα άρθρα που αναφέρονται στις περικοπές των πολυτεχνικών επιδομάτων.

Καταργείτε, κύριε Υπουργέ, το εισοδηματικό όριο των 40.000 ευρώ, γιατί ξέρετε πολύ καλά ότι θα έχετε πάσης φύσεως προβλήματα, όπως προβλήματα συνταγματικότητας, κοινωνικά προβλήματα και προβλήματα πολιτικής αντιπαράθεσης και κρατάτε όλα τα υπόλοιπα.

Και ενώ αναφερόμαστε σε ζήτημα που αφορά πεντακόσιες χιλιάδες ελληνικές οικογένειες, γελάει ο κύριος Υπουργός.

Κύριε Υπουργέ, να σας χαίρεται η ελληνική κοινωνία!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Είστε απαράδεκτος!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Είστε απαράδεκτος εσείς που πάτε να βάλετε χέρι στην πολύτεκνη οικογένεια, στην τρίτεκνη οικογένεια. Εμείς θα σας χαϊρόμαστε.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να ξέρετε ότι δεν μας εκπλήσσουν καθόλου αυτά που κάνετε. Ήδη οι οικογένειες των πολύτεκνων και των τριτέκνων έχουν υποστεί μία απηνή δίωξη. Τους έχετε στήσει στο εκτελεστικό απόσπασμα. Ένα πογκρόμ εξελίσσεται εις βάρος των ανθρώπων αυτών.

Από πού να αρχίσω και πού να τελειώσω; Από τους διορισμούς των πολυτέκνων εκπαιδευτικών, από τις μετεγγραφές, από τη φορολογία που υφίστανται, από τους ημιυπαίθριους χώρους; Η μόνη αλλαγή που βρήκατε να κάνετε στο νομοσχέδιο Σουφλιά ήταν να καταργήσετε για τους ημιυπαίθριους τη μείωση κατά 50%, που προέβλεπε το νομοσχέδιο Σουφλιά. Αναφέρομαι σε 50% μείωση της εισφοράς, προκειμένου να «τακτοποιηθεί» ο ημιυπαίθριος χώρος κάποιου. Δηλαδή από τότε που ανέλαβε το ΠΑΣΟΚ την εξουσία, πάμε βήμα-βήμα και όλο αυτό το δίκτυ ασφαλείας που είχε στηθεί γι' αυτές τις οικογένειες ξεχαρβαλώνεται. Και εσείς συνεχίζετε να γελάτε!

Τι μας είπε ο κύριος Υπουργός; Προσέξτε. Λέει: «Θα καταργήσουμε αυτό το σαραντάρι -40 χιλιάδες ευρώ– ως όριο, αλλά υπάρχει μία εναλλακτική.» Αφήστε τα της τιμαριθμικής αναπροσαρμογής αλλού, γιατί θα το πάτε εκεί που θα σας πω τώρα: Εάν μία οικογένεια –για παράδειγμα τρίτεκνη– λαμβάνει το πολυτεχνικό επίδομα των 44 ευρώ το μήνα –πάρα πολλά λεφτά!– και παίρνει προσθετικά και το επίδομα τρίτου τέκνου, δηλαδή τα 177 ευρώ, τα κόβω τα πολυτεχνικά και θα μείνει με 177 ευρώ. Εκεί θα το πάτε το πράγμα.

Άρα, προσπαθείτε να κάνετε το εξής: Θα σας δώσω ένα παράδειγμα, κύριε Υπουργέ. Έχουμε μία οικογένεια τρίτεκνη με δύο γονείς άνεργους, οι οποίοι παίρνουν προσθετικά αυτό το πολυτεχνικό επίδομα και το επίδομα τρίτου τέκνου, δηλαδή 250 ευρώ το μήνα. Περί αυτού πρόκειται. Θέλετε να τους το περικόψετε τώρα. Να πετάξετε έξω τα πολυτεχνικά και να τους πείτε: «Πάρε το τριτεχνικό.» Σημειωτέον ότι το τριτεχνικό είναι μέχρι να συμπληρωθεί το έκτο έτος της ηλικίας του παιδιού. Μετά κόβεται.

Αυτά πάτε να κάνετε! Ντροπή σας! Σε μια τέτοια δυσχερέστατη οικονομική συγκυρία βρήκατε να χτυπήσετε ευάλωτες κοινωνικές ομάδες. Ξέρετε πόσος είναι ο δείκτης φτώχειας στις πολύτεκνες και πολυμελείς οικογένειες, μεσοκύησης της οικονομικής κρίσεως, κύριε Υπουργέ; Όμως, δεν κάνετε φτωχός, για να ξέρετε. Πρέπει να κάνεις φτωχός, για να το ζεις αυτό το πράγμα. Ο δείκτης φτώχειας είναι 32% και βαίνει αυξανόμενος. Και εσείς πάτε να χτυπήσετε αυτήν την οικογένεια, τον αιμοδότη του ελληνικού έθνους.

Έρχομαι να σας πω το εξής, γιατί δήθεν μας κάνετε και χατίρι που αποσύρουμε το εισοδηματικό όριο των 40 χιλιάδων ευρώ. Μα, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν είναι γελοίο να βάζεις εισοδηματικό όριο 40 χιλιάδες ευρώ; Και ως σκέψη μόνο απορώ πώς το κάνατε. Μικτά 40 χιλιάδες. Καθαρά 30 χιλιάδες. Να έχει κάποιος δηλαδή πέντε, έξι, επτά, οκτώ παιδιά, να παίρνει καθαρά 30 χιλιάδες ευρώ και να του λένε: «Το εισόδημά σου είναι τριάντα χιλιάδες συν ένα ευρώ. Άρα, δεν παίρνεις κανένα επίδομα.»! Θα σας έπαιρναν με τις λεμονόκουπες ή δεν θα σας έπαιρναν; Θα σας έπαιρναν. Άρα, αυτή η σκέψη ήταν βλακωδέστατη από την αρχή.

Δεύτερον, υπήρχε ένα μεγάλο πρόβλημα συνταγματικότητας, αγαπητοί συνάδελφοι. Το άρθρο 21 του Συντάγματος επιτάσσει την ειδική μέριμνα και προστασία των πολύτεκνων οικογενειών και επιβάλλει στο κράτος να οργανώνει μία δημογραφική πολιτική, προκειμένου να αντιμετωπιστεί το οξέυτατο δημογραφικό πρόβλημα της χώρας. Άρα, αυτό που πάτε να κάνετε ξέρετε ότι πήγε να το κάνει και ο κ. Σημίτης το 1997 και με την απόφαση 1995/2001 το Συμβούλιο της Επικρατείας απεφάνθη ότι μια τέτοια πρόταση που υλοποιούσε ο κ. Σημίτης είναι παράνομη και αντισυνταγματική. Δεν θα στεκόταν, λοιπόν, το εισοδηματικό όριο. Ποιήσατε την ανάγκη φιλοτιμία. Όμως, οι τρίτεκνοι και οι πολύτεκνοι ήταν και στις προθέσεις σας. Σήμερα, κύριε Υπουργέ, αυτό είναι αναρτημένο στο Υπουργείο σας.

Άρθρο 42, 43, 44. Θα τα αποσύρετε αυτά εντελώς; Όμως, φθάσατε στο σημείο –και το καταγγέλλω στην Αίθουσα, αγαπητοί συνάδελφοι– να θέλουν να μπουν άνθρωποι, για να γράψουν τα σχόλιά τους. Αυτό που σας λέω το έβγαλαν σε δημόσια διαβούλευση, με εισοδηματικά όρια κ.λπ.. Πάει άνθρωπος να μπει μέσα, για να πει την άποψή του και το σχόλιό του και δεν μπορεί να μπει. Τα ξέρετε αυτά, κύριε Υπουργέ; Σας τα λένε; Προφανώς, δεν σας τα λένε.

Έχω, όμως, να σας πω και κάτι ακόμη. Εάν πάτε να βάλετε

τώρα χέρι σε αυτά τα επιδόματα –που θα πάτε να το κάνετε αυτό το πράγμα- να ξέρετε, πρώτον και κύριο, ότι διακυβεύετε την αξιοπιστία όχι του ΠΑΣΟΚ –αυτή είναι γνωστή- αλλά της ελληνικής πολιτείας. Γιατί η ελληνική πολιτεία έδωσε κίνητρα και επιδόματα, ο άλλος έκανε πέντε-έξι παιδιά και στη συνέχεια θα έρθει και θα πει: «Όχι, τώρα στα περιορίζω και μεγάλωσέ τα, όπως καταλαβαίνεις, με όλα τα προβλήματά σου!» Αυτό είναι κράτος φερεγγυότητας; Είναι κράτος αξιοπίστο ή είναι κράτος-απατεώνας; Προφανώς, είναι κράτος- απατεώνας.

Βεβαίως, να σας πω το εξής: Εκθέτετε τον Πρωθυπουργό της χώρας. Σας θυμίζω, κύριε Υπουργέ, ότι ο κ. Παπανδρέου αμέσως αφού εξελέγη, δηλαδή το Νοέμβριο του 2009, απηύθυνε μήνυμα προς τις πολύτεκνες οικογένειες και έλεγε ότι εμείς, ως ΠΑΣΟΚ, υποσχόμαστε ότι όχι μόνο θα διατηρήσουμε τα κεκτημένα, αλλά θα ενισχύσουμε έτι περαιτέρω την πολύτεκνη οικογένεια, προκειμένου να δοθεί αυτό το κίνητρο δημογραφικής ανακάμψεως της χώρας.

Ξέρετε πού εδραζόταν η προγενέστερη απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας που σας είπα; Σε αυτό που σας λέω τώρα. Απεφάνθη δηλαδή το Συμβούλιο της Επικρατείας το 2001 ότι αυτό το επίδομα που δίδετε δεν είναι επίδομα κοινωνικής προνοίας, αλλά κίνητρο δημογραφικής ανακάμψεως. Είναι εν είδει βραβείου, που δίδεται στην πολύτεκνη μητέρα, προκειμένου να περάσουμε σε ολόκληρη την κοινωνία το μήνυμα της οξέυτητας της υπογεννητικότητας που αντιμετωπίζει η χώρα μας. Έτσι, δεν πέρασε τότε ο χειρισμός της κυβέρνησης Σημίτη.

Αυτά, λοιπόν, τα λαμβάνετε υπ' όψιν; Δεν τα λαμβάνετε υπ' όψιν. Ξέρετε γιατί; Γιατί το ΠΑΣΟΚ έκανε μια κεντρική επιλογή. Η κεντρική στρατηγική επιλογή του ΠΑΣΟΚ είναι μία, αγαπητοί συνάδελφοι: Θα λύσουμε ή θα συμβάλουμε το οξύτατο, πράγματι, δημογραφικό πρόβλημα της χώρας με την αθρόα λαθρομετανάστευση. Έτσι το πάτε το πράγμα.

Όμως, δεν λαμβάνετε υπ' όψιν πως όταν μιλάμε για δημογραφικό και για υπογεννητικότητα, ουσιαστικά μιλάμε για ένα ζήτημα που άπτεται πολλών διαστάσεων της πολιτικής της χώρας. Ασχολούμαστε ταυτοχρόνως, όταν μιλάμε για το δημογραφικό, με την άμυνα. Κάποιοι πρέπει να επανδρώσει τις στρατιωτικές μας δυνάμεις. Μιλάμε για το ασφαλιστικό μας σύστημα, το οποίο γνωρίζετε πολύ καλά. Πώς θα σταθούν τα ασφαλιστικά ταμεία, όταν θα περιορίζονται οι νέοι εργαζόμενοι; Μιλάμε για την ίδια την οικονομία της χώρας, διότι η οικονομία της χώρας πώς θα αναταχθεί, κύριε Υπουργέ; Με τους γέροντες; Έχουμε μεταβληθεί στην τρίτη πιο γηρασμένη χώρα της υφελίου.

Θα σας δώσω μόνο ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα: Το 1961 ο νεανικός πληθυσμός της πατρίδας μας ανέρχονταν στο 22%. Οι υπερήλικες τότε ήταν 8%. Σήμερα, εν έτει 2010-2011, αυτό έχει αναστραφεί πλήρως, δηλαδή οι υπερήλικες είναι στο 20% και ο νεανικός πληθυσμός της χώρας στο 8%. Δεν σας ανησυχεί αυτό το πράγμα; Φωνάζουμε συνεχώς ότι το υπ' αριθμόν «ένα» εθνικό πρόβλημα είναι το πρόβλημα της υπογεννητικότητας.

Και βεβαίως, δεν λαμβάνετε υπ' όψιν και κάτι άλλο και απορώ με τους εγκεφάλους αυτούς του οικονομικού επιτελείου. Η γέννηση κάθε παιδιού, σύμφωνα με μελέτη, κύριε Υπουργέ –και σας το λέω για να το επικαλείσθε- προσθέτει 3.000 ευρώ στο ΑΕΠ. Για κάθε δηλαδή παιδάκι που γεννιέται, ανεβαίνει το ελληνικό ΑΕΠ κατά 3.000 ευρώ. Ούτε απ' αυτά παίρνετε χαμπάρι.

Σας λέμε για το εθνικό ζήτημα, σας λέμε για το ασφαλιστικό ζήτημα, σας λέμε για το οικονομικό ζήτημα. Τίποτα. Μονόδρομος! Και βεβαίως θα αναγορευθείτε, εάν περάσουν τέτοιου είδους ρυθμίσεις, στο μεγαλύτερο εθνοκτόνο για το ελληνικό κράτος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Απηύθυνα ένα ερώτημα στον κύριο Υπουργό και επειδή ξέρω ότι δεν «μασάει» τα λόγια του, θα ήθελα να μας πει εάν αυτό εδώ που έδωσα θα αποσυρθεί από τον ιστότοπο του Υπουργείου του, εάν εντελώς θα φύγει, ή εάν μερικώς θα φύγει. Να το ξεκαθαρίσουμε αυτό το πράγμα.

Θα έρθω σε ένα τελικό ζήτημα και θέλω κι εδώ την εμπλοκή

του κυρίου Υπουργού, στο ζήτημα του Προγράμματος «Βοήθεια στο Σπίτι». Δεν μπορεί εδώ η Κυβέρνηση να ρίχνει το «μπαλάκι» από το ένα Υπουργείο στο άλλο. Ο κ. Λοβέρδος θα πει από το Υπουργείο Υγείας: «Δεν είναι δικό μας ζήτημα». Μήπως είναι του Υπουργείου Εσωτερικών; Θα πουν «Δεν είναι του Υπουργείου Εσωτερικών, είναι του Υπουργείου Περιφερειακής Ανάπτυξης».

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Δεν είναι του Εσωτερικών. Είναι του Εργασίας και το πρόγραμμα είναι εξασφαλισμένο, κύριε Ροντούλη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Αφήστε τα αυτά, που είναι εξασφαλισμένο. Οι άνθρωποι αυτοί...

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Μα, κύριε Ροντούλη...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Θα μας τα πείτε τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Ροντούλη, ολοκληρώστε σας παρακαλώ.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Ευθυμίου, εγώ περιμένω να μας πείτε πώς θα εξασφαλιστεί. Θα σας ακούσω με μεγάλη προσοχή.

Αυτήν τη στιγμή, όμως, η χρηματοδότηση είναι μέχρι 31 Δεκεμβρίου του 2010. Μιλάμε για 4,5 με 5 χιλιάδες εργαζομένους, που εξυπηρετούν πανελλαδικά εκατό δέκα χιλιάδες άτομα, τα οποία είναι είτε υπερήλικες είτε άτομα με ειδικές ανάγκες. Προσφέρουν νοσηλεία στα άτομα αυτά. Προσφέρουν στήριξη οικογενειακή στα άτομα αυτά. Προσφέρουν αποϊδρυματοποίηση, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Σας παρακαλώ, κύριε Ροντούλη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Και βεβαίως, κύριε Υπουργέ, πρέπει να σας πω το εξής. Τα άτομα αυτά, που εργάζονται στο Πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι», προσελήφθησαν με διαδικασίες ΑΣΕΠ. Εξυπηρετούν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, διότι απλούστατα ετησίως ανανεώνονται οι συμβάσεις τους, έχουν διαδοχικές συμβάσεις και οι άνθρωποι αυτοί, κύριε Ευθυμίου, είναι στον αέρα. Το ένα Υπουργείο τους έχει κάνει «μπαλάκι», καθώς τους ρίχνει στο άλλο Υπουργείο.

Περιμένω, λοιπόν, είτε από τον κ. Λοβέρδο, είτε από όποιον άλλο θεωρεί ότι είναι υπεύθυνος, τέλος πάντων, είτε από εσάς Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, να σηκωθείτε και να μας πείτε, συγκεκριμένα: Έτσι θα λυθεί το πρόβλημα, αυτή είναι η χρηματοδότηση, να μην ανησυχούν οι εργαζόμενοι και να μην ανησυχούν και τα εκατόν δέκα χιλιάδες άτομα, που δέχονται τις υπηρεσίες των ανθρώπων αυτών.

Τελειώνω απευθύνοντας μία έκκληση και αναφέρομαι στον Υπουργό Υγείας.

Κύριε Υπουργέ, δεν αμφισβήτησα ποτέ τις καλές σας προθέσεις, δεν αμφισβήτησα ποτέ την εργατικότητα σας, δεν αμφισβήτησα ποτέ τη μαχητικότητα σας σε σχέση με τη διεκδίκηση κάποιων ορθών και δικαίων πραγμάτων. Ζητώ, λοιπόν, με βάση αυτά που είπα, πρώτον, την εμπλοκή σας σε αυτό το ζήτημα, δηλαδή στο ζήτημα συνέχισης του Προγράμματος «Βοήθεια στο Σπίτι», γιατί σας αφορά και εσάς, έστω εμμέσως και δεύτερον, να μην βάλετε χέρι καθόλου στα οικογενειακά επιδόματα, γιατί η συγκυρία επιτάσσει κάτι τέτοιο. Εάν το κάναμε σε μια περίοδο παχιών αγελάδων, θα πω τέλος πάντων ότι μπορεί η οικογένεια να τα βγάλει πέρα. Τώρα δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα. Τους οδηγείτε στο κοινωνικό περιθώριο.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο, για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ, κύριε Ευθυμίου.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Μόνο για ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε, γιατί φυσικά είναι απόλυτα νόμιμο να τίθενται ερωτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής προς την Κυβέρνηση, αλλά είναι απόλυτα νόμιμο να τίθενται σ' αυτούς που μπορούν να απαντήσουν με τον τρόπο που επιβάλλει η κοινοβουλευτική τάξη.

Και επειδή κανείς δεν έχει το μονοπώλιο της ευαισθησίας, θα ήθελα να διαβεβαιώσω τον κ. Ροντούλη ότι το Πρόγραμμα «Βοή-

θεια στο Σπίτι» είναι πλήρως διασφαλισμένο από κοινοτικούς πόρους. Επομένως, επειδή ακριβώς όλοι είμαστε στην ίδια αγωνία, κάποιος δίνουν απαντήσεις και κάποιος θέτουν τα ερωτήματα. Η απάντηση είναι δεδομένη: Το πρόγραμμα είναι πλήρως διασφαλισμένο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε, κύριε Ευθυμίου.

Έχω την τιμή να καλέσω στο Βήμα τον Βουλευτή Σερρών του ΠΑΣΟΚ, κ. Μιχαήλ Τζελέπη.

Ορίστε, κύριε Τζελέπη, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΖΕΛΕΠΗΣ: Απλώς να προσθέσω για το Πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι» ότι είναι εξασφαλισμένοι οι πόροι και μάλιστα για τους ίδιους εργαζόμενους -γιατί υπήρχε μία αμφισβήτηση αν θα ξαναγινόταν προκήρυξη των θέσεων- εν αντιθέσει με την προηγούμενη κυβέρνηση, που από το 2007 μέχρι το 2009 αυτό το πρόγραμμα δεν μπόρεσε να το εντάξει πουθενά και ήταν στον αέρα και οι εργαζόμενοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σαφές ότι θα μπορούσε ο προϋπολογισμός του 2011 να καταλογιστεί ως πολιτική ιδεολογική στάση της Κυβέρνησης, αν η Κυβέρνηση, όμως, είχε τη στοιχειώδη δημοσιονομική ηρεμία, τους πόρους και το περιβάλλον, να ξεδιπλώσει τις ιδεολογικές της αρχές, αντανakλώντας έτσι το κοινωνικό της πρόσωπο.

Πώς, όμως, μπορεί να το πράξει αυτό στο μέγεθος που επιθυμεί η σημερινή Κυβέρνηση, όταν συγχρόνως πρέπει να διαχειριστεί μια οικονομική κρίση, την πιο δύσκολη και κρίσιμη της σύγχρονης ιστορίας της χώρας μας, όταν πρέπει να διορθωθούν οργανωτικές στρεβλώσεις, που μας ταλανίζουν από ιδρύσεως του σύγχρονου ελληνικού κράτους, όταν πρέπει να βελτιωθούμε όχι μόνο σε επίπεδο οικονομικών δεικτών, αλλά και νοοτροπίας.

Αντ' αυτού τι έκανε η προηγούμενη κυβέρνηση και βρισκόμαστε σε αυτό το σημείο σήμερα ως χώρα. Γιατί όταν άρχισαν τα πρώτα οικονομικά σύννεφα να μαζεύονται πάνω από τη χώρα μας, εσείς μιλούσατε, κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, για θωρακισμένη οικονομία. Κι εδώ πρέπει να απαντήσετε σήμερα, γιατί οι πολιτικές σας σώρευσαν τεράστια ελλείμματα, συντήρησαν ακραίες εισοδηματικές ανισότητες και είχαν ως αποτέλεσμα την αναστροφή των αξιών; Διέλυσαν, δε, κάθε πλαίσιο των θεσμικών λειτουργιών του πολιτικού συστήματος και έφεραν τη χώρα εφάμιλλη τριτοκοσμικών καταστάσεων.

Απαντήστε, λοιπόν, στα παραπάνω και μη γίνεστε κήνσορες μιας ηθικοπλαστικής αντίληψης της πολιτικής, που αφορά κυρίως ζηλωτές αιρέσεων και όχι υπεύθυνους πολιτικούς, που ανοιχτά και ξεκάθαρα αναζητούν λύσεις για το μέλλον της χώρας. Κι έχετε σήμερα το θράσος να μας εγκalaίτε για το μνημόνιο και για ελλειπείς διαπραγματεύσεις. Ποιους πιστεύετε πως κοροϊδεύετε, προσπαθώντας να εκμεταλλευτείτε την εύλογη δυσανεκία των πολιτών για τα πρόσφατα οικονομικά μέτρα που εσείς και η πολιτική σας ανικανότητα μας ανάγκασε να πάρουμε για να σωθεί η χώρα.

Πόσο θράσος, αλήθεια, μπορεί να έχει κάποιος σήμερα και να μιλάει ζητώντας μας και τα ρέστα, όταν αυτός συμμετείχε από τη θέση, μάλιστα, του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, στο μεγαλύτερο δημοσιονομικό εκτροχιασμό στην ιστορία της χώρας.

Πόσο θράσος μπορεί να έχει κάποιος, ο οποίος λιποτάκτησε, μαζί με όλη την Κυβέρνηση, μπροστά στο ενδεχόμενο χρεοκοπίας της χώρας και να σιωπά, δε, ακόμη σήμερα, χωρίς καμμία αυτοκριτική.

Αν αυτά που κάνουμε τώρα και μιλάμε για τις μεγάλες αλλαγές είχαν γίνει πριν από λίγα χρόνια, δεν θα είχαμε τα ίδια χρέη και ελλείμματα. Δεν θα χρειαζόμασταν το μνημόνιο. Δεν θα ήταν αναγκαίο να περικοπούν μισθοί και συντάξεις. Οι πολίτες ξέρουν ότι παραλάβαμε μία χώρα στα όρια της χρεοκοπίας και κάναμε αγώνα δρόμου για να την αποφύγουμε, ερχόμενοι σε σύγκρουση, πολλές φορές για να γίνει αυτό με τον ίδιο μας τον εαυτό. Και μιλάνε κάποιες γι' αυτό για ιδεολογικό εκτροχιασμό. Σωστά. Σαν να εγκalούν δηλαδή, έναν οικογενειάρχη, που χάνει το σπίτι του λόγω χρεών, γιατί δεν ποτίζει το γκαζόν στον κήπο του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός, όμως, ότι βρι-

σκόμαστε σε μία συγκυρία για τη χώρα και τους πολίτες, η οποία νομίζω ότι υπερβαίνει κάθε συζήτηση με αποκλειστικά κομματικά κριτήρια. Και αυτό κυρίως, γιατί στη συνείδηση των πολιτών έχει καταγραφεί με τον πλέον σαφή, συγκεκριμένο και αναλογικό τρόπο η ευθύνη όλων μας, του συνόλου δηλαδή του πολιτικού συστήματος και του κάθε κόμματος ξεχωριστά.

Ας μην λαϊκίζει, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία και η παραδοσιακή Αριστερά ας μην πολιτεύεται ακόμα με συνταγές του παρελθόντος.

Οφείλω να τονίσω για τους παραπάνω, ότι είναι πολύ επίκαιρη η ρήση «η ιδεολογία είναι μεγαλύτερη φυλακή, αν δεν βλέπεις την πραγματικότητα». Το πρόβλημα είναι εδώ, είναι μπροστά μας κι έχουμε χρέος απέναντι στον ελληνικό λαό να δώσουμε με τις πολιτικές μας τέτοιες διεξόδους, για να ξανά αποκτήσει η κοινωνία χαραμάδα ελπίδας για το αύριο. Το πρόβλημα, λοιπόν στην οικονομία είναι το άμεσο, είναι το πιεστικό, είναι το μεγάλο στοίχημα όχι μόνο της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, αλλά όλων.

Θα επιχειρήσουμε, λοιπόν, να το αντιμετωπίσουμε με ιδεολογήματα ή με πολιτικές ρεαλιστικές, εφαρμόσιμες και αποτελεσματικές;

Δεν υπάρχει, λοιπόν, αμφιβολία ότι η χώρα χρειάζεται ένα διαρθρωτικό σοκ, με την προϋπόθεση όμως ότι θα ξαναφέρει την αίσθηση δικαίου στους πολίτες. Σήμερα όσο ποτέ άλλοτε αποτελούν μονόδρομο εξόδου της χώρας από την κρίση η ανάπτυξη όλων των πλουτοπαραγωγικών δυνάμεων της χώρας με άμεση στήριξη της υγιούς επιχειρηματικότητας, όχι της ασύδοτης εργοδοσίας αλλά της επιχειρηματικότητας που διαισθάνεται την κοινωνική εταιρική ευθύνη, που ρισκάρει και καινοτομεί.

Είναι αναγκαία επίσης η πάταξη της κρατικής σπατάλης. Εδώ, όμως, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή στην Κυβέρνηση για το ότι ήδη διάφορες συντεχνίες έναντι αναδιάρθρωσης του κράτους επιδιώκουν και κλείσιμο περιφερειακών υπηρεσιών, που δεν έχουν κόστος, αλλά εξυπηρετούν τους πολίτες, χωρίς αυτοί να ταλαιπωρούνται. Αντιθέτως, δεν θέλουν να ταλαιπωρούνται οι ίδιοι οι εργαζόμενοι με το να πηγαίνουν στην περιφέρεια και να εξυπηρετούν τους πολίτες. Και θα αναφερθώ εδώ ιδιαίτερα στο σχεδιασμό που γίνεται στις δημόσιες οικονομικές υπηρεσίες.

Σημαντικό ρόλο στην έξοδο από την κρίση μπορεί να διαδραματίσει η ανασυγκρότηση του πρωτογενούς τομέα στη χώρα μας, του αγροτικού δηλαδή τομέα, γιατί είναι ο μόνος τομέας της οικονομίας που μπορεί να παράγει και να δημιουργήσει πλούτο μέσα σ' ένα χρόνο, να δώσει θέσεις εργασίας και παράλληλα να δώσει ώθηση στο δευτερογενή και στον τριτογενή τομέα.

Θα ήθελα να επισημάνω, ότι ευθύνη της Κυβέρνησης είναι επίσης να δει πώς θα διαμορφώσει μια πλατιά κοινωνική συμμαχία γύρω από το αναγκαίο πρόγραμμα αντιμετώπισης της κρίσης και να κατανοηθεί επιτέλους ότι αυτό είναι το σημείο που πρέπει ιδιαίτερα να προσεχθεί. Οι όποιες λύσεις δηλαδή δεν μπορούν να αποτελούν ζήτημα μόνο μιας απλής λογιστικής προσέγγισης, αλλά πρέπει να αποτελούν θέμα συνολικού πολιτικού σχεδιασμού, με την κοινωνία και τον πολίτη συμμετοχο κι όχι στο περιθώριο. Κι αυτό μπορεί να γίνει μόνον αν ο σχεδιασμός μας εκπέμπει επί της ουσίας το αίσθημα της κοινωνικής δικαιοσύνης. Τα βάρη, δηλαδή, να κατανέμονται αναλογικά σε όλους κι όχι στους συνήθεις υπόπτους, γιατί αλλιώς οδηγούμε μεγάλο κομμάτι των πολιτών στο πολιτικό και κοινωνικό περιθώριο. Και γνωρίζουμε ιστορικά πως όταν ένα πολιτικό σύστημα αδυνατεί να εκφράσει τα ευρύτερα συμφέροντα της κοινωνίας, καταρρέει, παραχωρώντας ελεύθερο χώρο σε κάθε λογής ακραίο συντηρητισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2011 είναι η τελευταία λέξη μιας περιόδου που τελειώνει και η πρώτη λέξη της νέας πορείας που ανοίγει η Κυβέρνηση. Είναι ένας δύσκολος προϋπολογισμός, που σηματοδοτεί τη συνέχιση της συνολικής προσπάθειας της Κυβέρνησης και των πολιτών για να βγει η χώρα από το τέλμα που βρίσκεται και να περάσει σε μία πορεία προοπτικής, δικαιοσύνης και αξιοπρέπειας για όλους, δημιουργώντας μια άλλη Ελλάδα για τις επόμενες γενιές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε το Βου-

λευτή Σερρών του ΠΑΣΟΚ, κ. Τζελέπη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Ευβοίας της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αφετηρία την ομιλία του μόλις κατελθόντος αξιότιμου συναδέλφου του ΠΑΣΟΚ που εκλέγεται στις Σέρρες και που μίλησε για ασύδοτη εργοδοσία, θα ήθελα να υπενθυμίσω στον κύριο συνάδελφο, ότι την ασυδοσία στην εργοδοσία την κάνατε νόμο πριν από λίγες μέρες. Την ψηφίσατε εσείς, κύριε συνάδελφε. Εσείς, η Πλειοψηφία, ψηφίσατε την παράταση των «ενοικιαζόμενων εργαζομένων» σε τριπλάσιο χρόνο απ' ό,τι ήταν πριν. Εσείς ψηφίσατε τον επί δοκιμή εργαζόμενο, ο οποίος θα φεύγει χωρίς αποζημίωση στον πρώτο χρόνο. Εσείς τα ψηφίσατε. Αυτά που σ' αυτήν την Αίθουσα συζητούσαμε ότι κακώς συμβαίνουν, εσείς τα κάνατε νόμο και καταργήσατε την ασυδοσία νομιμοποιώντας την! Με ποιο τρόπο; Με ποια αιτιολογία; Με μία αιτιολογία, ότι δηλαδή το εργατικό κόστος ευθύνεται για το έλλειμμα ανταγωνισμού της χώρας. Καταπληκτική δικαιολογία!

Ερώτημα, όχι ρητορικό αλλά πολιτικό και πολύ ουσιαστικό: Η Γερμανία, η μεγάλη αυτή βιομηχανική χώρα της Ευρώπης, που έχει υπερδιπλάσιο πλέον εργατικό κόστος στις βιομηχανίες της, γιατί είναι ανταγωνιστική και εξάγει; Προφανώς για άλλους και εντελώς διαφορετικούς λόγους: Διότι προώθησε την καινοτομία, γιατί προώθησε τις νέες τεχνολογίες, γιατί πλήρωσε την αυξημένη παραγωγικότητα, γιατί προφανώς έχει οικονομική στρατηγική. Αυτό περιμέναμε από την Κυβέρνηση και σ' αυτόν τον προϋπολογισμό: οικονομική στρατηγική, λύσεις για την κρίση. Για την κρίση συμφωνούμε όλοι. Για τη λύση διαφωνούμε, κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης. Οι λύσεις είναι λάθος. Γι' αυτό δεν ψηφίζουμε τον προϋπολογισμό. Δεν αρνιόμαστε την κρίση. Δεχόμαστε ακόμα κι αυτά που δεν κάναμε εμείς. Θέλετε για την οικονομία της συζήτησης και για την ουσία να παραδεχθώ ότι, ναι, υπήρχαν ελλείμματα στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας; Πράγματι, τα ελλείμματα προχώρησαν πολύ περισσότερο απ' όσο έπρεπε. Όμως αυτό δεν σημαίνει ότι εσείς έχετε λευκή επιταγή να προχωρήσετε στη λύση που εσείς επιλέξατε. Ποια λύση επιλέξατε; Επιλέξατε και υπογράψατε ένα μνημόνιο δανεισμού, με βάση το οποίο «τρέχουν» και θα «τρέχουν» οι επόμενοι προϋπολογισμοί, για να μειώσετε τα ελλείμματα.

Τι είναι το έλλειμμα, κύριοι συνάδελφοι; Είναι το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης διά του ΑΕΠ και βγαίνει ένα ποσοστό επί τοις εκατό. Πώς θα το μειώσουμε; Υπάρχουν δύο τρόποι. Εσείς επιλέξατε τον έναν: να μειώσετε τον αριθμητή, δηλαδή να μειώσετε το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης. Πώς; Αυξάνοντας τα έσοδα, δηλαδή αυξάνοντας τη φορολογία, την άμεση και την έμμεση, και μειώνοντας τα έξοδα με την εύκολη λύση, δηλαδή μειώνοντας τα εισοδήματα των συνταξιούχων, των χαμηλοσυνταξιούχων και των μισθωτών.

Εμείς σας προτείνουμε το εντελώς διαφορετικό και εμμένουμε ότι για να μειώσετε ένα κλάσμα, αν δεν θες να μειώσεις τον αριθμητή, μπορείς κάλλιστα να αυξήσεις τον παρονομαστή, δηλαδή αυξάνοντας το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν, δηλαδή παράγοντας πλούτο. Είναι απλή αριθμητική της δευτέρας τάξεως του Δημοτικού. Μεθερμηνευόμενο στην πολιτική σημαίνει, ότι αντί να επιλέξετε την οδό του να αυξήσετε τον πλούτο της χώρας, να παράγουμε περισσότερα και εξ αυτού να απολαύσουμε περισσότερους φόρους, μεγαλύτερες υπεραξίες, περισσότερες θέσεις εργασίας, δεν το αποτολμήσατε. Δεν το σκεφθήκατε; Δεν το πιστεύω. Δεν το πιστεύετε, δεν το πιστέψατε ποτέ. Να, λοιπόν, γιατί ο προηγούμενος συνάδελφος μιλούσε για το ιδεολόγημα, για την ιδεολογία του ΠΑΣΟΚ, που δεν επαληθεύεται σ' αυτόν τον προϋπολογισμό. Δεν πιστεύετε στην παραγωγή πλούτου στη χώρα. Είναι πολύ απλό. Να γιατί καταψηφίζουμε τον προϋπολογισμό. Να γιατί είστε λάθος. Και εν πάση περιπτώσει, το κάνατε αυτό. Είναι μια πολιτική επιλογή. Θα την κρίνει η Ιστορία και οι πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, που στηρίζετε αυτόν τον προϋπολογισμό, τι έχει κάνει η Κυβέρνησή σας για να στηρίξει τους χαμηλόμισθους και τους χαμηλοσυνταξιούχους, στην πλευρά του κοινωνικού κράτους; Μειώσατε, λοιπόν, τα εισοδήματα όλων

οριζόντια, ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, είτε κατευθείαν είτε εμμέσως από τους μειωμένους τζίρους.

Αυξήσατε τον αριθμό των ανέργων. Το κάνατε κι αυτό, με πολιτική απόφαση. Το γράφετε και στο μνημόνιο. Φέτος η ανεργία είναι 12%, του χρόνου θα είναι 15%. Κύριος οίδη τι θα είναι του παραχρόνου! Τι κάνατε για να στηρίξετε αυτούς που έχουν στεγαστικά δάνεια και που δεν τους βγαίνει η δόση και θα χάσουν το σπίτι; Τι κάνατε γι' αυτούς οι οποίοι δεν μπορούν να σπουδάσουν τα παιδιά τους; Τι κάνατε, παράλληλα μ' αυτό, για να στηρίξετε το τραπεζικό σύστημα της χώρας, να μειώσετε τις απαιτήσεις των τραπεζών, να αυξήσετε τη δυνατότητα του κράτους να βοηθήσει; Απολύτως τίποτα. Να γιατί μιλάτε για ιδεολογικό κενό στο ΠΑΣΟΚ! Να γιατί δεν μπορείτε να δικαιολογήσετε στην κοινωνία και στον εαυτό σας τον ίδιο, ότι αυτό που υπογράψατε είναι η πιο σκληρή νεοφιλελεύθερη πολιτική με ιδεολογικό περιτύλιγμα ΠΑΣΟΚ. Εκεί βρίσκεται η πεμπτούσια της αποτυχίας κι εκεί βρίσκεται η δικιά μας η διαφωνία. Ούτε εσείς ούτε εμείς είμαστε νεοφιλελεύθεροι. Απλά εμείς υπηρετούμε την απλή, κοινή λογική. Προσπαθούμε να σας την πούμε από την πρώτη ώρα που είστε Κυβέρνηση. Προσπαθούμε να σας πούμε «κάτε αυτό που έκανε η Ιρλανδία». Γιατί, δηλαδή, η Ιρλανδία πήρε τέσσερα χρόνια χάρη και επτά αποπληρωμή κι εμείς το κυνηγάμε τώρα από πίσω; Γιατί η Ιρλανδία δεν δέχθηκε παρά να αυξήσει το 2014 μια μονάδα τον ΦΠΑ κι εμείς τον αυξήσαμε τέσσερις φορές μέσα στον ίδιο χρόνο; Γιατί, η Ιρλανδία, στη συμφωνία, την οποία έκανε, δεν αύξησε πάνω από το 12,5% την άμεση φορολογία, την οποία είχε, και εμείς την έχουμε στο 20% στα διανεμόμενα και στο 40% στα αδιανέμητα κέρδη; Για ποιο λόγο οι Ιρλανδοί είναι πιο έξυπνοι από τους Έλληνες; Δεν υπάρχει κανείς λόγος. Απλούστατα μόνοι σας οδηγηθήκατε στη στενωπό, αυτοπαυθέντες ως Κυβέρνηση και υπογράψατε ό,τι σας δώσανε. Και τώρα «τρέχουν» οι προϋπολογισμοί και ζητάτε από μας, όπως είπε ο προλαλήσας Υπουργός, κ. Λοβέρδος, συνεννόηση και συναίνεση. Σε τι; Στο παράλογο; Ασφαλώς όχι. Να συνεννοηθούμε, ναι. Να συναινέσουμε, ναι. Όμως η συνεννόηση και η συναίνεση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει μια βασική ανατομική προϋπόθεση: Θέλει δύο στόματα και τέσσερα αυτιά. Τα δικά σας είναι βουλωμένα. Εδώ υπάρχουν δύο στόματα -που συζητάμε- και δύο αυτιά: μόνο της Αντιπολίτευσης, της εκάστοτε αντιπολίτευσης: ημών, των άλλων κομμάτων, της Αριστεράς, που τη σεβόμαστε, όλων των κομμάτων. Πρέπει να μάθετε να ακούτε. Διότι αν δεν μπορείτε να ακούσετε, αν είστε προσηλωμένοι 100% και αποδέχεστε μόνο το δικό σας το σχεδιασμό, δεν μπορούμε ούτε να συνεννοηθούμε και ασφαλώς δεν μπορούμε να συναινέσουμε.

Άρα, λοιπόν αυτήν την πιπίλα αφήστε τη, δεν είναι της ώρας.

Το μεταπολιτευτικό μοντέλο απέτυχε. Δεν ξέρω αν είναι δίκαιο ή άδικο που έσκασε στα δικά σας χέρια, αλλά κατά βάση έσκασε σε ολόκληρο το πολιτικό σύστημα. Γι' αυτό υπάρχει αυτή η απαξία.

Εγώ πιστεύω ότι το ΠΑΣΟΚ έχει τη μεγαλύτερη ευθύνη για τη διόγκωση του δημόσιου τομέα. Εμείς, ως Νέα Δημοκρατία, έχουμε ευθύνη για το γεγονός ότι δεν τολμήσαμε όταν μπορούσαμε να τον μαζέψουμε. Η Αριστερά έχει τη δική της ευθύνη, γιατί νόμιμα αντιπαράκειται σε οτιδήποτε καινούργιο υπάρχει σε αυτόν τον τόπο. Τώρα λοιπόν, ήρθε ο λογαριασμός. Και επειδή ήρθε ο λογαριασμός, αυτό το οποίο σας ζητάμε, είναι τουλάχιστον να ακούτε, να αντιλαμβάνεστε δηλαδή, ότι αυτό, το οποίο υπηρετείτε δεν βγάζει σε άκρη. Και ακούστε γιατί δεν βγάζει σε άκρη:

Το 2010 μαζέψαμε 5,8 δισεκατομμύρια ευρώ. Δεν τα πετύχαμε όλα. Βάλαμε και κάποια στο 2011. Το 2011 βάλαμε στόχο να μαζέψουμε 9,65 δισεκατομμύρια ευρώ, το 2012 βάλαμε στόχο να μαζέψουμε 5,5 δισεκατομμύρια ευρώ, το 2013 βάλαμε στόχο 5 δισεκατομμύρια και το 2014 βάλαμε στόχο να μαζέψουμε 5,75 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτό λέει το μνημόνιο. Αυτό θα λένε όλοι οι προϋπολογισμοί: Τριάντα δισεκατομμύρια μείωση των αναγκών της χώρας μέσα σε μία τριετία. Δεν βγαίνει, όπως καταλαβαίνετε. Και στο τέλος αυτής της τριετίας, αφού τελειώσει το μνημόνιο, το χρέος της χώρας θα έχει ξεπεράσει το 150% - 160%. Θα είναι το μεγαλύτερο χρέος μεταξύ όλων των χωρών του κόσμου αναλογικά. Τότε θα βγούμε στις αγορές ή θα συνυ-

πογράψουμε ένα διαφορετικό μνημόνιο, γιατί δεν θα μπορούμε να κάνουμε αλλιώς;

Να γιατί οι στιγμές αυτές είναι πολύ σοβαρές και επείγουσες, για να μπορούμε να καταλήξουμε –αν μπορούσαμε να καταλήγουμε μαζί- να πάμε σε μία διαφορετική πολιτική, που θα αυξήσει τον πλούτο και δεν θα κάνει τις επιχειρήσεις, όσες μένουν, να φύγουν και αυτές, είτε για τη Βουλγαρία είτε για άλλα μέρη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μόνο και μόνο για τους φόρους. Διότι και 100% αν φορολογήσετε το «μηδέν» μιας κλεισμένης επιχείρησης, μηδέν θα εισπράξετε πίσω, κύριοι συνάδελφοι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε. Και σας ευχαριστώ για την ανοχή σας.

Δεν έχει πτωχεύσει η χώρα. Και θα κάνουμε όλες οι δυνάμεις -πιστεύω- ό, τι μπορούμε για να μην πτωχεύσει. Φοβάμαι, όμως, ότι αυτό που πτωχεύει είναι η δική σας πολιτική. Και αυτό πρέπει να το αντιμετωπίσετε κατάματα.

Τέλος, θα ήθελα να κάνω μια κουβέντα για το ευρωμόλογο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε συνάδελφε, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Θα χρειαστώ μόνο τριάντα δευτερόλεπτα, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ο παραπάνω χρόνος είναι εις βάρος των άλλων Βουλευτών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι πολύ σημαντικό αυτό που θα πω:

Άκουσα τον αξιότιμο κύριο Πρωθυπουργό να μιλάει και να λέει ότι έφτιαξε και μια επιτροπή για να συλλέξει το ένα εκατομμύριο των υπογραφών για το ευρωμόλογο.

Ακούστε ποια είναι η αλήθεια, γιατί δεν ακούστηκε: Αυτό αποφασίστηκε στις 15 Δεκεμβρίου. Πρέπει να γίνει νόμος των κρατών-μελών της Ευρώπης. Μόνο που το ένα εκατομμύριο πρέπει να προέρχεται από επτά κράτη, δηλαδή από το 1/3 της Ευρώπης.

Το πρώτο ερώτημα είναι: Έχετε επιλέξει τους υπόλοιπους έξι εταίρους; Ξέρετε ότι αυτό θα ξεκινήσει το 2012; Γνωρίζετε ότι οι υπογραφές θα πρέπει να τελειώσουν μέχρι το τέλος του 2012 και άρα οι πιθανότητες του ευρωμόλογου είναι για το 2013; Τί συζητάμε; Το 2013, κύριοι συνάδελφοι, ή θα έχει τελειώσει το μνημόνιο ή θα έχει τελειώσει αυτό το οικοδόμημα, το οποίο χτίζετε. Αρα, περί τίνος συζητάμε εδώ;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτή είναι η ευρωπαϊκή πολιτική του ΠΑΣΟΚ. Και αυτή είναι η άκρατη επικοινωνία. Πείτε όλη την αλήθεια. Μαζί σας είμαστε. Αλλά μη λέτε, όμως, ότι θα μαζέψετε ένα εκατομμύριο υπογραφές, όταν πρέπει να βάλετε άλλα έξι κράτη και άλλα δύο χρόνια.

Αυτή είναι η αλήθεια και για το ευρωμόλογο και για την ευρωπαϊκή σας πολιτική. Κατά τα άλλα, το Δεκέμβριο –και έχουμε και το Γενάρη- η γραμμή της Γερμανίας έχει περάσει μέχρι τώρα και καμμία μα καμμία κουβέντα δεν άκουσα στη Σύνοδο Κορυφής.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Μαρκόπουλε.

Δεν ξέρω, όμως, εάν η υπέρβαση του χρόνου που γίνεται, όταν ο καθένας από εμάς ομιλεί περισσότερο, είναι προς όφελος τελικά της διαδικασίας. Κάποιοι Βουλευτές δεν θα μπορούσαν να μιλήσουν. Παρακαλώ για την τήρηση του χρόνου.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, Β' Αθηνών, κ. Λάμπρος Μίχος.

Ορίστε, κύριε Μίχο, έχετε το λόγο.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΜΙΧΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα ασχοληθώ με τα «φέσια» του κ. Μαρκόπουλου. Θα του θυμίσω απλά ότι υπάρχει και ο μύθος του Αισώπου «Η καμπούρα η δική μας είναι πίσω και δεν τη βλέπουμε, βλέπουμε του μπροστινού».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το άσχημο είναι ότι δεν ακούσαμε τις προειδοποιήσεις πριν από τριάντα χρόνια περίπου, όχι

τις προειδοποιήσεις των πολιτικών, αλλά τις προειδοποιήσεις των ποιητών, όπως είπε και προχθές ο εισηγητής της Πλειοψηφίας. «Πάρτε μαζί σας νερό. Το μέλλον μας έχει πολύ ξηρασία», έλεγε πριν από τριάντα χρόνια περίπου ο Μιχάλης Κατσαρός. Δυστυχώς, βρεθήκαμε σε μια έρημο και δεν ξέρουμε πιο δρόμο να πάρουμε. Είμαστε διψασμένοι και αποσταμένοι –όπως έλεγε ο παππούλης μου- και βλέπουμε στο βάθος μια όαση, που δεν ξέρουμε αν είναι πραγματικότητα ή ψευδαίσθηση. Πρέπει, όμως, να περπατήσουμε ως εκεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν επιλέγω να αναφερθώ διεξοδικά στους λόγους της πρωτοφανούς οικονομικής συγκυρίας, αφού τόσα έχουν διατυπωθεί εντός και εκτός του Κοινοβουλίου. Δεν έχω πρόθεση να αναλύσω τα αίτια της χρηματοπιστωτικής κρίσης, που έχει απειλήσει όχι μόνο την ελληνική οικονομία αλλά και τις προηγμένες οικονομίες μεγαλύτερων χωρών, την κρίση που στο διάβα της δεν εξαιρεί κανένα.

Θα σταθώ για λίγο στο πως η κρίση μπορεί να μας οδηγήσει σε εξορθολογισμό, σε εκλογίκευση των κονδυλίων που διαχειρίζεται το ελληνικό κράτος, τα Υπουργεία, οι ΔΕΚΟ, οι δήμοι, οι περιφέρειες, έτσι ώστε και ο Έλληνας πολίτης να κερδίσει τελικά, από την εμπειρία αυτή, με τη βελτίωση της καθημερινότητας του και το κράτος να επανακτήσει το σεβασμό στους θεσμούς, την εμπιστοσύνη στους μηχανισμούς του, η οποία έχει χαθεί στο λαβύρινθο της διαφθοράς, της αβελτηρίας, αλλά και των πελατειακών σχέσεων, των προνομιακών εξαιρέσεων. Για να συμπεράνω, ότι καμμία αλλαγή δεν έχει αξία αν δεν αντανάκλαται άμεσα ή έμμεσα, βραχυπρόθεσμα ή μακροπρόθεσμα στην καθημερινότητα των πολιτών, με δύο λόγια, στις συνθήκες υπό τις οποίες ένας άνθρωπος ζει, γεννιέται, μορφώνεται, εργάζεται, σπουδάζει και πεθαίνει ακόμα. Σε ό, τι διαπερνάει δηλαδή, την καθημερινή ζωή και δράση του καθενός μας, αυτό που λέμε ποιότητα ζωής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να σας πω, ότι οι αλλαγές στις ΔΕΚΟ, παραδείγματος χάριν των συγκοινωνιών, έχουν σημασία, αν εν τέλει πηγαίνει εύκολα και γρήγορα ο εργαζόμενος στη δουλειά του.

Το ζητούμενο στους δήμους όλης της επικράτειας είναι να μπορεί να πηγαίνει ο πολίτης το παιδί του στην παιδική χαρά, να παίζει στο πράσινο, να μη συναντά σκουπίδια, να έχει δυνατότητες κατάρτισης και να μη μαστίζεται από την ανεργία.

Εδώ ειδικότερα θα ήθελα να σταθώ, διότι το θέμα της ανεργίας είναι ένα κεφαλαιώδες ζήτημα. Φανταστείτε να δουλεύει μόνο ένας στην οικογένεια και να περιπέσει σε ανεργία. Μιλάμε για την ακραία απόγνωση. Και δυστυχώς οι μέσοι όροι αδικούν τους αδύναμους. Λέμε «ανεργία 15%», «ανεργία 20%», αλλά ο κάθε άνεργος είναι 100% άνεργος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο φόβος μου είναι –και ο φόβος όλων μας φαντάζομαι- μήπως κερδίσουμε σε ποσοστά και χάσουμε σε ανθρωπιά.

Η διαφορά των τεχνοκρατών που ασχολούνται με τους αριθμούς, από τους πολιτικούς που ασχολούνται με τους ανθρώπους, είναι κατά βάση ηθική. Είναι ηθική αυτή η διαφορά. Τα πρώτα συμπτώματα από την ανθρωποφαγική διάθεση όλων μας που καλλιεργούνται από αυτές τις συνθήκες κρίσης, φαίνονται.

Σας θυμίζω έναν οργανισμό, στον οποίο θα πήγαιναν κάποιοι μετατασσόμενοι υπάλληλοι και όμως οι υπάλληλοι του οργανισμού που θα τους υποδέχονταν, έκλεισαν τις πόρτες και δεν ήθελαν άλλους να μεταταγούν, για να μη χάσουν το δικό τους πλεονέκτημα να είναι λιγότεροι και να εξασφαλίσουν καλύτερα το μέλλον τους. Είναι η περίφημη θεωρία του λεωφορείου, που περιμένεις στη στάση, έρχεται το λεωφορείο και με τα χίλια ζόρια μπαίνεις μέσα και μόλις μπαίνεις ζητάς να κλείσουν οι πόρτες και να μη κάνει στάση το λεωφορείο στην επόμενη στάση για να παραλάβει άλλους επιβάτες.

Αυτό που είναι δηλαδή χαρακτηριστικό, είναι ότι έχουμε περισσότερους ναυαγούς απ' όσα σωσίβια διαθέτουμε. Και ίσως χρειαστεί να δώσουμε λύση, με ακραίες προτάσεις, σε αυτές τις ακραίες πραγματικά καταστάσεις. Να πιάσουμε δύο-δύο το σωσίβιο.

Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω απευθυνόμενος στους Υπουργούς μας, ότι έχουμε ευτυχώς επάρκεια

νόμων και δεν χρειαζόμαστε νέους νόμους για να επέμβουμε στην καθημερινότητα, για τις ουρές, για τις καθυστερήσεις στην απονομή των συντάξεων, για την εξυπηρέτηση των ασθενών στα νοσοκομεία, για τη βελτίωση των συγκοινωνιών, για την απελευθέρωση των παραλιών, για τον έλεγχο των τιμών, για τις άπειρες περιπτώσεις αδιαφορίας και περιφρόνησης προς τους πολίτες, ειδικά προς τους φτωχούς και τους αφανείς. Και χαίρομαι που άκουσα προηγουμένως όλες αυτές τις υποθήκες που βάζει για το πολύ κοντινό μέλλον ο κύριος Υπουργός Υγείας.

Επίσης, θέλω να επαινέσω τον παριστάμενο Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης για τις πρωτοβουλίες που έχει πάρει για τις τιμές, μη θεωρηθεί, δηλαδή, ότι τον αδικώ με την αναφορά που έκανα προηγουμένως.

Θα νιώσουν, πάντως, ποτέ αυτοί οι φτωχοί και οι αφανείς και τα παιδιά τους ότι η πατρίδα που έχουμε τους περιλαμβάνει και αυτούς, ότι ο πολιτισμός που φτιάξαμε τους αφορά και αυτούς, ότι η οικονομική πολιτική που ευαγγελιζόμαστε δεν τους θεωρεί περιττούς;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταλήγοντας θέλω να πω ότι σε συνθήκες κρίσης, για να μην φανόμαστε μεμψήμοιροι, ο κόσμος είναι δεκτικός σε μεγάλες μεταρρυθμιστικές αλλαγές. Είδαμε με πόση θέρμη αντιμετώπισε τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» και διαπιστώσαμε ότι πράγματι ο κόσμος δεν ήθελε να βλέπει τα ίδια πρόσωπα, τα ίδια όρια, τις ίδιες συμπεριφορές, τις ίδιες νοοτροπίες.

Ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ», λοιπόν, είναι μία πολύ μεγάλη ευκαιρία, ένας πολύ σημαντικός θεσμός, με τον οποίο αλλάζουν οι όροι διοίκησης και λειτουργίας του κράτους. Αλλάζει η δομή του κράτους. Το κράτος που λέγαμε ότι δεν προνοεί, δεν σχεδιάζει, δεν εφαρμόζει, δεν παρτάει και ιδίως δεν λογοδοτεί, να μία πολύ καλή ευκαιρία να αλλάξει. Αυτό θα ήταν, μπορώ να πω, ο πυρήνας της νέας κυρίαρχης ιδεολογίας, να αγωνιστούμε να ανατρέψουμε όλα αυτά που μας κρατάνε πίσω.

Είναι, λοιπόν, μία πολύ μεγάλη ευκαιρία να αξιοποιήσουμε, να κεφαλαιοποιήσουμε όλες αυτές τις καινοτομίες που δίνει ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ». Δυνάμεις παγιδευμένες σε μικρούς οργανισμούς, αναξιοποίητα οικονομικά μέσα, ανθρώπινο δυναμικό, παγιδευμένα σε ένα αντιπαραγωγικό κράτος, βρίσκουν την ευκαιρία να προχωρήσουν.

Εμπρός, λοιπόν. Είναι μία καλή ευκαιρία. Να ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ», μία καινούργια δυνατότητα που ανοίγεται, για να εφαρμόσουμε το αξίωμα της οριακής ωφέλειας, με τα ελάχιστα μέσα να παράγουμε το μέγιστο αποτέλεσμα, να ικανοποιούμε πραγματικές ανάγκες και όλες να έχουν ανθρωποκοινωνικό περιεχόμενο. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Μίχο, που η εμπειρία και το πάθος του για την αυτοδιοίκηση αποτυπώθηκε και στην αγόρευσή του.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής Μαγνησίας της Νέας Δημοκρατίας και πρώην Υφυπουργός Εσωτερικών, κ. Αθανάσιος Νάκος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χρονιά που φεύγει μπορεί σίγουρα να χαρακτηριστεί ως «η χρονιά των χαμένων ευκαιριών». Η Κυβέρνηση, αφού εξαπάτησε τον ελληνικό λαό, προκειμένου να αναρριχηθεί στην εξουσία, αφού επί μεγάλο χρονικό διάστημα από τότε αναλώθηκε στην εξεύρεση άλλοθι, προκειμένου να δικαιολογήσει αυτά που θα επακολουθούσαν, δημιουργώντας, ή έστω μεγιστοποιώντας, την κρίση δανεισμού, βρέθηκε στην ανάγκη, υπό την πίεση της πραγματικότητας και των επιταγών της τρόικας να αντιμετωπίσει παθογένειες, λάθη και παραλείψεις, που συσσωρεύτηκαν εδώ και τριάντα χρόνια και δημιούργησαν την εφιαλτική οικονομική πραγματικότητα την οποία βιώνουμε.

Όμως, η ανάγκη δημιουργήσε και την ευκαιρία να αντιμετωπισθούν τα κακώς κείμενα σε βασικούς τομείς της δημόσιας ζωής, όπως η αναποτελεσματική λειτουργία του διογκωμένου δημοσίου τομέα, οι ζημιογόνες ΔΕΚΟ, η διαφθορά, η φοροδιαφυγή, η εισφοροδιαφυγή και πολλά άλλα.

Δυστυχώς, η Κυβέρνηση έχασε, αν όχι όλες, σίγουρα τις περισσότερες από αυτές τις ευκαιρίες και άρα τη μεγάλη ευκαιρία

να εκσυγχρονίσει και να εξορθολογίσει τη δημόσια ζωή της χώρας. Και το πιο παράδοξο είναι ότι την ευκαιρία αυτή την έχασε τη στιγμή που είχε απέναντί της μία Αξιωματική Αντιπολίτευση η οποία έχοντας κάνει την αυτοκριτική της, με αίσθημα ευθύνης και με συνέπεια, είναι διατεθειμένη να βάλει πλάτη σε όλες τις χρήσιμες και αναγκαίες μεταρρυθμίσεις.

Γιατί κάποια στιγμή θα πρέπει να τελειώσει αυτό το παραμύθι ότι η Νέα Δημοκρατία είναι το κόμμα του «αντί» και της αντίδρασης. Ουδέποτε αρνηθήκαμε να στηρίξουμε επιλογές χρήσιμες για τον τόπο. Και αυτό το βεβαιώνει η θετική μας ψήφος στη Βουλή για πολλά από τα νομοσχέδια που έφερε η Κυβέρνηση και κρίναμε ότι ήταν προς όφελος της χώρας και των πολιτών.

Αυτό που καταγγείλαμε και μας έκανε να καταψηφίσουμε το μνημόνιο, δεν ήταν η διαφωνία μας για την ανάγκη οικονομικής στήριξης της Ελλάδας. Ήταν η διαφωνία μας στην αντανάπτυξιακή κατεύθυνση που επέλεξε η Κυβέρνηση επενδύοντας μόνο σε εισπρακτικά μέτρα, με αμφίβολα βραχυπρόθεσμα οφέλη και δυσανάλογα βαρύ κόστος, που βυθίζουν τη χώρα στην ύφεση και τους πολίτες στην απελπισία. Και, δυστυχώς, το αποτέλεσμα μας δικαιώνει.

Σήμερα η Κυβέρνηση έρχεται, δήθεν, να ζητήσει συναίνεση από την Αντιπολίτευση. Συναίνεση, όμως, επί προεπιλεγμένων αποφάσεων δεν νοείται. Η συναίνεση είναι προϊόν διαλόγου επί προτάσεων, χωρίς προαπαιτούμενα. Αυτά που ζητά σήμερα ο κ. Παπανδρέου, είναι συνενοχή. Είναι στην πραγματικότητα λευκή επιταγή, ώστε να έχει αργότερα άλλοθι έναντι των πολιτών για τις επιλογές του.

Το τελευταίο δείγμα γραφής της Κυβέρνησης, το περίφημο πολυνομοσχέδιο για τις εργασιακές σχέσεις, είναι απολύτως ενδεικτικό. Ο εξορθολογισμός του εργασιακού καθεστώτος των ζημιογόνων ΔΕΚΟ ήταν το ζητούμενο. Και αυτό το στηρίξαμε.

Στο ίδιο, όμως, τσουβάλι η Κυβέρνηση έβαλε και τα εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα. Αποφάσισε, χωρίς συνεννόηση και χωρίς διαπραγμάτευση, όπως ακριβώς έκανε και με το μνημόνιο, να προχωρήσει σε βίαιες αλλαγές, με αμφίβολο αποτέλεσμα και με δυσανάλογα μεγάλο κόστος για την κοινωνία και τους πολίτες. Έχασε έτσι άλλη μία ευκαιρία πραγματικής μεταρρύθμισης, υποβαθμίζοντας κι άλλο την αξιοπρέπεια των Ελλήνων πολιτών.

Την ίδια τακτική ακολούθησε καφεύοντας στις ενστάσεις μας, όταν επιμέναμε ότι ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ», πέρα από τις διαρθρωτικές και λειτουργικές αδυναμίες που παρουσιάζει, για να επιτύχει, είναι απαραίτητο να στηριχθεί οικονομικά, ότι χωρίς την απαραίτητη οικονομική στήριξη δεν θα πετύχει το στόχο του και ότι αντί για αναβάθμιση, υποβάθμιση θα επιφέρει στις υπηρεσίες που ο πολίτης, τόσο πολύ έχει ανάγκη.

Ο συζητούμενος προϋπολογισμός, δυστυχώς, επιβεβαιώνει τους φόβους μας, γιατί και αν ακόμη εφαρμοστεί ο προϋπολογισμός, πράγμα αδύνατον, η αυτοδιοίκηση, πέρα από τις τεράστιες λειτουργικές αδυναμίες που θα κληθεί να ξεπεράσει, θα βιώσει καθημερινά το άγχος της κάλυψης των λειτουργικών της αναγκών.

Για δε την κατασκευή των απαραίτητων έργων, ούτε λόγος να γίνεται. Εξηγούμαι. Ο προϋπολογισμός του 2009, 3.059 εκατομμύρια, συντάχθηκε με αυξημένους σε σχέση με το 2008 πόρους, προκειμένου να αυξηθούν οι αυξημένες λειτουργικές ανάγκες των δήμων, που προέκυπταν από τη μεταβίβαση αρμοδιοτήτων και την εφαρμογή του π.δ. 164 για τους συμβασιούχους. Η αύξηση αυτή, παρότι ήταν μικρότερη από την πραγματική δαπάνη που υπολογίστηκε απολογιστικά, θεωρήθηκε ότι ήταν στο όριο να καλύψει τις λειτουργικές ανάγκες των δήμων.

Τα χρόνια 2009 και 2010 οι δήμοι πήραν αθροιστικά λιγότερα 1.000 εκατομμύρια από τα προβλεπόμενα του 2009. Αποτέλεσμα; Η συντριπτική πλειοψηφία των δήμων ή δανείσθηκαν, αν μπορούσαν, ή άφησαν απλήρωτους προμηθευτές ή και μισθούς ακόμα. Οι περισσότεροι και δανείσθηκαν και φεύγοντας αφήνουν χρέη.

Ο προϋπολογισμός του 2011 προβλέπει 467 εκατομμύρια περισσότερα από αυτά του 2009. Όμως, με αυτά οι δήμοι τι θα πρωτοκάνουν, τι θα πρωτοκαλύψουν; Θα αποπληρώσουν τα συσσωρευθείτε χρέη; Θα καλύψουν το κόστος των μεταφερομένων

αρμοδιοτήτων ή μήπως τη δαπάνη της μισθοδοσίας και υλικοτεχνικής υποδομής των υπαλλήλων που μετατάσσονται σε αυτούς από την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση;

Για την κατασκευή έργων, προβλέπονται 620 εκατομμύρια, σχεδόν τα μισά από το 2009, τα οποία είναι βέβαιο ότι τελικά εξ ανάγκης θα κατευθυνθούν σε λειτουργικές δαπάνες. Η μόνη ελπίδα που θα απέμενε θα ήταν να προβλεπόταν γενναία χρηματοδότηση από το θεσμοθετημένο στον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» Εθνικό Αναπτυξιακό Πρόγραμμα Αυτοδιοίκησης. Γι' αυτό, όμως, ούτε νύξη δεν γίνεται στον προϋπολογισμό.

Τα ίδια ισχύουν και για τις περιφέρειες. Προβλέπει ο προϋπολογισμός ότι θα πάρουν 350 εκατομμύρια περισσότερα από ό,τι θα εισέπρατταν οι νομαρχίες το 2009. Όμως, με το καινούργιο καθεστώς οι περιφέρειες θα καλύπτουν από τα έσοδά τους τη δαπάνη μισθοδοσίας των υπαλλήλων που θα παραμείνουν στις περιφέρειες και αυτών που θα μεταταγούν από τις κρατικές περιφέρειες στις αιρετές περιφέρειες.

Θα φθάσουν αυτά τα 350 εκατομμύρια ευρώ; Θα περισσέψουν και για έργα; Εάν όχι –όπως ισχυρίζομαι– πώς θα ενισχυθεί η τοπική και η περιφερειακή ανάπτυξη και η άμβλυνση των περιφερειακών ανισοτήτων, που επαγγέλθηκε η Κυβέρνηση με τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ»; Αρκούν οι ευχές και οι μεγαλόστομες διακηρύξεις, από τις οποίες χορτάσαμε;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάνω την πρόβλεψη ότι θα έρθετε στα λόγια μας. Θα αποδειχθεί ότι τη διοικητική μεταρρύθμιση, για την οποία επιείκα, την κάνατε χωρίς την αναγκαία τεχνική προετοιμασία και χωρίς τη διασφάλιση των απαραίτητων πόρων. Την κάνατε για λόγους καθαρά πολιτικούς και όχι γιατί αυτό ήταν το συμφέρον της αυτοδιοίκησης και της χώρας.

Γι' αυτό η ευθύνη για τα προβλήματα που θα παρουσιαστούν, θα βαρύνει αποκλειστικά εσάς.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Αθανάσιο Νάκο.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη ο κ. Χρήστος Παπουτσης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εποχή μας χαρακτηρίζεται από βίαιες αλλαγές σε παγκόσμιο επίπεδο, χαρακτηρίζεται από βίαιες μεταβολές των τοπικών αγορών εργασίας ως αποτέλεσμα της παγκοσμιοποίησης και του φιλελευθερισμού.

Σε όλο τον κόσμο επιχειρείται η αποδυνάμωση του κράτους πρόνοιας και η υποχώρηση κεκτημένων δικαιωμάτων των εργαζομένων ως αποτέλεσμα της οικονομικής κρίσης. Όλα αυτά ανατρέπουν τον οικογενειακό προγραμματισμό και τα δεδομένα της ζωής για εκατομμύρια ανθρώπους σε ολόκληρο τον κόσμο. Εγκλωβίζονται έτσι σε ένα καθεστώς οικονομικής, κοινωνικής και τελικά υπαρξιακής ανασφάλειας.

Επομένως, η βία που ταλανίζει πλέον τη σημερινή κοινωνία και τη χώρα μας πρέπει να νοηθεί ως ένα αναπόσπαστο τμήμα ενός ευρύτερου πλαισίου ανασφάλειας και αδιεξόδων.

Αισθάνομαι, λοιπόν, την ανάγκη να μιλήσω καθαρά ενώπιόν σας, ιδιαίτερα μετά την τελευταία περίοδο την οποία παρακολούθησαμε όλοι εδώ στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις της χώρας. Οφείλω να επισημάνω, ότι η συστηματική συγκρουσιακή διεκδίκηση ορισμένων πολιτικών και κοινωνικών αιτημάτων μπορεί πράγματι να προσφέρει προσωρινές διεξόδους σε βαθύτερα πολιτικά και προσωπικά αδιέξοδα. Η συγκρουσιακή δράση μπορεί πράγματι να εξασφαλίζει σε ορισμένους βραχυπρόθεσμα πολιτικά οφέλη, καθώς ψαρεύουν στα θολά νερά της κοινωνικής ανασφάλειας και των αδιεξόδων.

Η αλήθεια, όμως, είναι ότι ως αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης, ολόκληρη η κοινωνία βυθίζεται σε ένα φαύλο κύκλο διαρκούς κλιμακούμενης βίας. Και από εκεί και πέρα η βία τροφοδοτείται από όλα τα εμπλεκόμενα μέρη, γιατί εντάσσεται σε ένα πλέγμα συνεχών αλληλεπιδράσεων και, σε ορισμένες περιπτώσεις, με μία ιδιόμορφη βεντέτα.

Ο φαύλος κύκλος της βίας έχει και μία άλλη συνέπεια. Είναι η μοιρολατρική αποδοχή της βίας από την κοινωνία ως μόνιμο στοιχείο του δημόσιου βίου. Έτσι, πέραν της απαξίωσης του πολιτικού κόσμου, που επιχειρείται συστηματικά από ορισμένους,

οδηγούμαστε στην ουσιώδη απαξίωση του να ζεις και να λειτούργεις με υπευθυνότητα σε ένα πλαίσιο ενός συγκεκριμένου κοινωνικού συνόλου.

Όλες αυτές οι συνέπειες είναι ολέθριες. Η μόνη λύση είναι ο απεγκλωβισμός από αυτόν τον φαύλο κύκλο της βίας. Σε ό,τι με αφορά ως Υπουργός Προστασίας του Πολίτη δεσμεύομαι να καταβάλω κάθε δυνατή προσπάθεια προς αυτήν την κατεύθυνση. Αλλά θα είναι προσπάθειες ατελέσφορες, χωρίς την αντίστοιχη σύμπραξη όλων των πολιτικών σχηματισμών και των ενεργών πολιτών της χώρας.

Έχω επανειλημμένως καταδικάσει απερίφραστα το φαινόμενο της αστυνομικής αυθαιρεσίας. Μια από τις προτεραιότητές μου είναι η διαρκής προσπάθεια για τον εκδημοκρατισμό της Αστυνομίας. Θεωρώ μάλιστα ότι η προώθηση του νομοσχεδίου περί σύστασης του Γραφείου Αντιμετώπισης Περιστατικών Αυθαιρεσίας, δεν είναι παρά μόνο το πρώτο βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση.

Η σκληρή αλήθεια είναι ότι υπάρχουν περιστατικά αστυνομικής βίας και αυθαιρεσίας. Η σκληρή αλήθεια είναι ότι ένας αιμόφυρτος τραυματισμένος διαδηλωτής, είτε είναι η υποψήφια δημοτική σύμβουλος της ανταρσίας είτε ο γραμματέας της νεολαίας του ΣΥΡΙΖΑ είτε δημοσιογράφος είτε επώνυμος φωτορεπόρτερ είτε ένας άγνωστος πολίτης, απεργός, εργαζόμενος, μαθητής ή φοιτητής, είναι όλοι τους θύματα της αστυνομικής βίας και αυθαιρεσίας. Λυπάμαι γι' αυτό. Διαφωνώ. Έχω ήδη επιβάλλει διοικητική έρευνα και εξέταση για όλες τις περιπτώσεις.

Είναι, όμως, θύματα της τυφλής βίας και της αυθαιρεσίας κάποιων και όλοι αυτοί που βρίσκουν σπασμένες τις βιτρίνες και λεηλατημένα τα καταστήματά τους, όλοι εκείνοι οι πολίτες που βρίσκουν καμένα τα αυτοκίνητά τους, επαγγελματίες και βιοπαλαιστές που δίνουν τον αγώνα της επιβίωσης σε μία ασφυκτική οικονομική συγκυρία. Όπως είναι θύμα του παραλογισμού της βίας κάποιων ένας πρώην Υπουργός και Βουλευτής, όπως είναι θύματα της τυφλής βίας και της αυθαιρεσίας κάποιων και οι αστυνομικοί με τραύματα από σιδηρολοστούς, από μολότοφ, από πέτρες και κομμάτια από μάρμαρο, όπως είναι βία και αυθαιρεσία αυτό που βιώνουν οι Αθηναίοι πολίτες που κατοικούν στον Άγιο Παντελεήμονα και στο κέντρο της Αθήνας, που συνθλίβονται ανάμεσα σε ακραίες δραστηριότητες αλλοδαπών, αλλά και ορισμένων αυτόκλητων προστατών των κατοίκων των περιοχών αυτών. Στην πραγματικότητα και οι μεν και οι δε καλλιεργούν στο ίδιο χωράφι της μισαλλοδοξίας και του ρατσισμού.

Μία δημοκρατική κοινωνία δεν διαπραγματεύεται τα ανθρώπινα δικαιώματα. Στη δημοκρατία μπορεί να μην υπάρχουν αδιέξοδα, υπάρχουν όμως όρια. Είναι προφανές ότι είναι εκτός αυτών των ορίων, όταν κάποιος επιλέγει να παραβιάσει τα δικαιώματα και την ασφάλεια του άλλου.

Δεν αρκεί, λοιπόν, να επαγγελλόμαστε την ανάγκη συνοχής και αλληλεγγύης στην κοινωνία. Πρέπει να την οικοδομούμε, να τη χτίζουμε ακούραστα, ακόμα και αν αυτή γκρεμίζεται κάθε βράδυ. Ας ενώσουμε, λοιπόν, όλοι τη φωνή μας, ολόκληρος ο πολιτικός κόσμος και ας πείσουμε τους νέους ανθρώπους που ερωτοτροπούν με τη βία, ότι η δύναμη των ιδεών και η αξία της οργανωμένης πολιτικής δράσης είναι πάντα μεγαλύτερη και πιο αποτελεσματική από τη βία. Η βία φέρνει μόνο βία και πάλι βία, χωρίς καμμία διέξοδο και καμμία προοπτική.

Η αλήθεια είναι ότι δεν μπορούσαμε να δημιουργήσουμε την κοινωνία που ονειρευτήκαμε στη γενιά μας. Αλλά χωρίς καμμία αμφισβήτηση, η πρόοδος σε όλους του τομείς έχει τεράστια διαφορά σε σχέση με την κοινωνία και τις δημοκρατικές δομές που παραλάβαμε.

Πώς θα μπορούσα, λοιπόν, να κατακρίνω τους νέους ανθρώπους, που συνεχίζουν να επιδιώκουν την επίτευξη ενός αξιακού πλαισίου, για το οποίο πάλεψαν επί δεκαετίες χιλιάδες άνθρωποι, πριν από όλους εμάς;

Πώς θα μπορούσα να ισχυριστώ ότι δεν ακούμε τα μηνύματα των νέων ανθρώπων, όταν ουσιαστικά εκφράζουν το πολύχρονο δίκαιο αίτημα ενός ολόκληρου λαού, να έχει καθαρό, ασφαλές και ελπιδοφόρο μέλλον, το δικό του μέλλον, της οικογένειάς του και των παιδιών του;

Η πείρα, όμως, δείχνει, ότι ο κύριος δρόμος που ακολουθούν

ορισμένοι –ευτυχώς στη μειοψηφία των νέων– ο δρόμος της βίας, είναι αδιέξοδος, όταν μάλιστα υιοθετείς διαρκώς βίαιη συμπεριφορά στην πολιτική σου δράση, προκαλείς αναπόφευκτα τη σκληρύνση της στάσης του κρατικού μηχανισμού καταστολής. Από αυτήν την έννοια η συλλογική βία ενδυναμώνει τελικά το μηχανισμό, που υποτίθεται ότι επιδιώκει να εξαλείψει και φυσικά δεν μπορεί να προσφέρει στην ελπίδα ενός καλύτερου μέλλοντος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ασφάλεια είναι δικαίωμα των πολιτών, όπως ορίζεται από το Σύνταγμα, και έχουμε υποχρέωση να το προασπίσουμε. Μόνο εάν υπάρχει η ασφάλεια μπορούν να έχουν οι πολίτες ποιότητα στη ζωή τους, να εργαστούν, να ονειρευτούν, να προοδεύσουν, να διεκδικήσουν.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Μόνο με την ασφάλεια μπορεί να υπάρξει η ανάπτυξη και η ευημερία. Αυτό ακριβώς το δικαίωμα του πολίτη εμείς, η Κυβέρνηση του Γεωργίου Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ, θα εγγυηθούμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Εμείς θα περιφρουρήσουμε τη δημοκρατία με κάθε τρόπο, όπως θα περιφρουρήσουμε και το δικαίωμα των ανθρώπων να διαδηλώνουν, το δικαίωμα των εργαζόμενων να εκφράζουν την αγωνία τους. Αλλά, ταυτόχρονα, υπενθυμίζω και την υποχρέωση όλων μας, να προστατεύουμε τη ζωή, την εργασία, τις περιουσίες των πολιτών και να εγγυηθούμε το δημόσιο συμφέρον.

Σ' αυτό το πλαίσιο ο ρόλος της Αστυνομίας είναι να επιτηρεί την εφαρμογή των νόμων. Είναι να εγγυάται και να διασφαλίζει τα δικαιώματα των νόμιμων κατοίκων της χώρας, όπως προσδιορίζεται από το Σύνταγμα και την έννομη τάξη. Δεν είναι ο ρόλος της Αστυνομίας να καλύπτει τα κενά του συστήματος εξουσίας στη χώρα, ούτε την ανυπαρξία διαλόγου και διαβούλευσης ανάμεσα στην πολιτική εξουσία και τις κοινωνικές δυνάμεις, όπου αυτή εμφανίζεται.

Για παράδειγμα, δεν είναι δουλειά της Αστυνομίας να πείσει τους κατοίκους της Κερατέας για την αναγκαιότητα της περιοχής τους, αλλά και ολόκληρης της Αττικής, να προχωρήσουμε στην κατασκευή χώρων υγειονομικής ταφής των απορριμμάτων. Το έργο της Αστυνομίας στην προκειμένη περίπτωση και παντού είναι να επιβλέψει στην εφαρμογή των αποφάσεων των δικαστηρίων, αλλά και στην έννομη τάξη, όπως προσδιορίζεται από το Σύνταγμα και τους νόμους της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας. Ούτε είναι δουλειά των Σωμάτων Ασφαλείας να επιδίδονται σε σχεδιασμούς ετοιμότητας για να αντιμετωπισθεί μία ενδεχόμενη κοινωνική αντίδραση.

Εκείνο που είναι προτεραιότητα για μας, στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, είναι να ενισχύσουμε την αποτελεσματικότητα των Σωμάτων Ασφαλείας για την αντιμετώπιση της εγκληματικότητας και για την εγγύηση της ασφάλειας στην κοινωνία. Η Αστυνομία δεν χρειάζεται επίδειξη πυγμής. Χρειάζεται διαρκή επίδειξη υπευθυνότητας, μα πάνω από όλα, χρειάζεται να εγγυάται τη δημοκρατία, τις προσωπικές ελευθερίες και τα ατομικά δικαιώματα των πολιτών.

Ωστόσο, στην Αστυνομία, στο Λιμενικό Σώμα, στο Πυροσβεστικό Σώμα απαιτείται εκσυγχρονισμός, με καλύτερη εκπαίδευση, κατάρτιση και επανακατάρτιση με σύγχρονους εξοπλισμούς, γιατί το οργανωμένο έγκλημα εκσυγχρονίζεται με απίστευτους ρυθμούς και τεράστιους πόρους. Στο πλαίσιο αυτής της προσπάθειας, έχουμε ιεραρχήσει τους στόχους μας και έχουμε αναλάβει μία εργώδη προσπάθεια τόσο σε νομοθετικό όσο και σε επιχειρησιακό επίπεδο.

Στο πλαίσιο αυτό, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, για να ελέγξει τις ροές των λαθρομεταναστών πήρε πρωτοβουλίες σε διεθνές επίπεδο. Δηλαδή, φέραμε την Ευρώπη στα δικά της σύνορα, εκεί όπου προσδιορίζονται από τη Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα εθνικά σύνορα, δηλαδή, της Ελλάδας. Ζητήσαμε από τους Ευρωπαίους εταίρους μας να ορίσουν επιτέλους έμπρακτα ότι το πρόβλημα αυτό δεν είναι τοπικό, δεν είναι ελληνικό, αλλά είναι καθαρά ευρωπαϊκό. Έτσι, με τις δυνάμεις του FRONTEX, η Ευρώπη δείχνει πλέον την αλληλεγγύη της προς την Ελλάδα, έχοντας αναλάβει να συνδράμει τις ελληνικές αρχές στην εφαρμογή της Συνθήκης του Σένγκεν, όσον αφορά τους μετανάστες που

εισέρχονται παράνομα στη χώρα μας.

Προχωράμε, επίσης, στην υλοποίηση του εθνικού σχεδίου δράσης για τη διαχείριση των μεταναστευτικών ροών και εξασφαλίζουμε τη χρηματοδότηση από τα ευρωπαϊκά ταμεία αλληλεγγύης για τη δημιουργία Κέντρων Κράτησης Μεταναστών, για τη δημιουργία τριών Κέντρων Πρώτης Υποδοχής Μεταναστών, για τη δημιουργία Κέντρων Απόελασης και για τη μίσθωση υπηρεσιών διερμηνέων, ψυχολόγων και κοινωνικών λειτουργών για τις ανάγκες των Κέντρων Κράτησης, αλλά και των Κέντρων Απόελασης των μεταναστών.

Επιπλέον, ψηφίστηκε ήδη σήμερα στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής το σχέδιο νόμου για την ίδρυση υπηρεσίας ασύλου και υπηρεσίας πρώτης υποδοχής που θα λειτουργεί στο κέντρο και στις περιφέρειες της χώρας.

Πέραν αυτών, με προεδρικό διάταγμα που έχουμε ήδη στείλει στο Συμβούλιο της Επικρατείας προχωράμε στη σύσταση της υπηρεσίας Οικονομικής Αστυνομίας και Δίωξης του Ηλεκτρονικού Εγκλήματος, μια νέα αυτοτελή κεντρική υπηρεσία, με πανελλαδική επιχειρησιακή εμβέλεια και ειδικό επιστημονικό και έμπειρο αστυνομικό προσωπικό. Σχεδιάζουμε και επιχειρούμε παρεμβάσεις στις δομές της Ελληνικής Αστυνομίας, με εξαιρετικά δύσκολο το διπλό στόχο, την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας και τον εκσυγχρονισμό, από τη μία πλευρά και από την άλλη, τη μείωση των δαπανών με την ορθολογική διαχείριση του προϋπολογισμού.

Για παράδειγμα, οι ομάδες δίκυκλης αστυνόμευσης με τις οποίες επιτεύχθηκε η ενίσχυση της εμφανούς αστυνομικής παρουσίας στα μεγαλύτερα αστικά κέντρα της χώρας, με το σκοπό της αποτελεσματικότερης αντιμετώπισης της εγκληματικότητας και παγίωσης του αισθήματος ασφάλειας των πολιτών. Αυτό το μέτρο, αυτή η προσπάθεια των ομάδων δίκυκλης αστυνόμευσης έχει ήδη τύχει της γενικής αναγνώρισης από το σύνολο σχεδόν των πολιτών και μάλιστα –αυτό έχει σημασία– πραγματοποιήθηκε με το ελάχιστο οικονομικό κόστος και με το υφιστάμενο προσωπικό των αστυνομικών υπηρεσιών.

Επιτρέψτε μου, όμως, στο σημείο αυτό να τονίσω ότι η υφιστάμενη δύναμη της Ελληνικής Αστυνομίας, όπως και των άλλων Σωμάτων Ασφαλείας, υπολείπεται σημαντικότητας της οργανικής δύναμης. Είναι προφανές ότι για τα Σώματα Ασφαλείας δεν θα πρέπει να ισχύσει ο γενικός κανόνας περί προσλήψεων με την αναλογία ένας προς πέντε. Ενδεχόμενη εμμονή στη γενική αυτή θέση θα οδηγήσει σε μείωση της αποτελεσματικότητας των Σωμάτων Ασφαλείας, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Η Κυβέρνηση αναλαμβάνει, επίσης, μια ουσιαστική πρωτοβουλία, ιδρύοντας το Αρχηγείο Λιμενικού Σώματος Ελληνικής Ακτοφυλακής, που θα αποτελέσει τον επιχειρησιακό βραχίονα δράσεων στη θάλασσα. Σ' αυτό το πλαίσιο, το Λιμενικό Σώμα, η Ελληνική Ακτοφυλακή θα έχει ως αποστολή τη φύλαξη των θαλασσίων συνόρων της χώρας μας, την αποτροπή των μεταναστευτικών πιέσεων, την καταπολέμηση της εγκληματικότητας στις θάλασσες, στα λιμάνια και στα πλοία, την προστασία της ανθρώπινης ζωής και της περιουσίας στη θάλασσα, όπως επίσης και την προστασία του θαλασσίου περιβάλλοντος, με διαρκή εμπλουτισμό σε τεχνολογικά προηγμένο εξοπλισμό και εκσυγχρονισμό των επιχειρησιακών μέσων και με ανασχεδιασμό του προγράμματος προμηθειών από τους εθνικούς και κοινοτικούς πόρους, δηλαδή, το ΕΣΠΑ, το Ταμείο Εξωτερικών Συνόρων της Ένωσης, το Ταμείο Επιστροφών και το Ταμείο της Αλιείας.

Στο Πυροσβεστικό Σώμα προωθούνται οι νομοθετικές πρωτοβουλίες για την αποκατάσταση των εποχικών πυροσβεστών, με τη σύσταση μιας νέας κατηγορίας προσωπικού με την ονομασία «επικουρικοί πυροσβέστες» και για θητεία πέντε ετών, ανανεώμενη, όπως επίσης προχωράμε στην αναβάθμιση του θεσμού του εθελοντή πυροσβέστη και των εθελοντικών πυροσβεστικών υπηρεσιών, καθώς επίσης και στην ίδρυση είκοσι ενός πυροσβεστικών κλιμακίων εθνικών οδών. Υλοποιείται το πρόγραμμα δορυφορικής σύνδεσης των συντονιστικών περιφερειακών κέντρων με τα κινητά επιχειρησιακά κέντρα, ενώ παράλληλα, αξιοποιείται το επιχειρησιακό Πρόγραμμα της Κοινωνίας της Πληροφορίας «Ψηφιακή Σύγκλιση», με σκοπό την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση των πυρκαγιών στα δάση.

Όσον αφορά την πολιτική προστασία, είναι μόνιμη η επαγρύπνηση και διαρκής η προσπάθεια για τη μείωση των κινδύνων των καταστροφών στο πλαίσιο της αειφόρου ανάπτυξης και την ενίσχυση της απόκρισης της χώρας μας στις επιπτώσεις από τις κλιματικές αλλαγές, με σχεδιασμό πρόληψης σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, με εκτέλεση διακλαδικών ασκήσεων πολιτικής προστασίας σε εθνικό και διακρατικό επίπεδο, με ενίσχυση της διεθνούς συνεργασίας της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας, μέσα από την ενεργό συμμετοχή στον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Πολιτικής Προστασίας και στα διαθεσίμα ευρωπαϊκά προγράμματα, ένα πεδίο εντελώς καινούργιο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στο οποίο η χώρα μας οφείλει να συμμετάσχει και να το αξιοποιήσει.

Τέλος, προωθούμε τη νομοθετική πρωτοβουλία του συστήματος εθελοντισμού της πολιτικής προστασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το στίγμα της δικής μου προσέγγισης, το πολιτικό στίγμα του Υπουργείου μας, το πολιτικό στίγμα του συναδέλφου μου Υπουργού Μανώλη Όθωνα και το δικό μου, η εντολή του Πρωθυπουργού και η κυβερνητική πολιτική είναι ασφάλεια και ανθρωπιά παντού, ασφάλεια και εργασία για τη ζωή των ανθρώπων, ασφάλεια για την ποιότητα στη ζωή των πολιτών. Η εντολή του λαού, η απόλυτη υποχρέωση είναι να τηρούμε το Σύνταγμα, να τηρούμε τους νόμους για να υπηρετούμε τον πολίτη, το δικαίωμά του στην ασφάλεια της ζωής του.

Δημοκρατία, λοιπόν και αξιοκρατία παντού, στην κοινωνία και στα Σώματα Ασφαλείας. Και σε αυτήν την κατεύθυνση εμείς θα παραμείνουμε σταθεροί.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χαλβατζής. Ακολουθεί ο κ. Δρίτσας.

ΣΥΡΙΖΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχουμε έναν ακόμη προϋπολογισμό ταξικό, αντιλαϊκό, αντικοινωνικό, έναν προϋπολογισμό που συνεχίζει να παίρνει από τους εργάτες, τα πλατιά λαϊκά στρώματα και πλουσιοπάροχα να δίνει στο μεγάλο κεφάλαιο.

Ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ, κλείνοντας την τοποθέτησή του, δήλωσε: «Ο προϋπολογισμός δεν είναι αριστερός, δεν είναι δεξιός, δεν είναι πράσινος, δεν είναι μπλε, δεν είναι κόκκινος».

Δυστυχώς, για τους εργαζόμενους, για τη μεγάλη πλειοψηφία του λαού, για άλλη μία φορά έχουμε ένα δίχρωμο προϋπολογισμό. Ο προϋπολογισμός είναι μαύρος, κατάμαυρος για την εργατική τάξη και τα πλατιά λαϊκά στρώματα, ενώ για άλλη μία φορά είναι ρόδινο για το μεγάλο κεφάλαιο. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Δεν ήταν και δεν είναι το μνημόνιο αυτό που οδήγησε και καθοδηγεί την Κυβέρνηση στην αντιλαϊκή της πολιτική, σε αυτόν τον προϋπολογισμό. Πολλοί Υπουργοί το δήλωσαν επανειλημμένως: Τα μέτρα που παίρνετε, τα παίρνετε γιατί είναι αναγκαία -έτσι είπατε- γιατί έπρεπε -λέει- να παρθούν πριν από πολλά χρόνια.

Η κρίση γίνεται τώρα -όπως πολλές φορές το τόνισε ο Πρωθυπουργός- ευκαιρία για να αλλάξουν όλα σε βάρος των εργαζομένων, δηλαδή να στραγγίσετε τους εργάτες, να ακυρώσετε όλα τα δικαιώματα, όλες τις κατακτήσεις του εργατικού και λαϊκού κινήματος του προηγούμενου αιώνα, όπως οκτώωρο, πενήνήμερο, σαραντάωρο, συλλογικές συμβάσεις, κοινωνική ασφάλιση. Κα γνωρίζουμε πολύ καλύτερα οι παλιότεροι ότι χύθηκε πάρα πολύ αίμα για το οκτώωρο, το πενήνήμερο, το σαραντάωρο και όχι μόνο πριν από εκατόν τριάντα χρόνια στο Σικάγο, αλλά και πριν από μερικές δεκάδες χρόνια εδώ στον τόπο μας.

Η Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ προηγούμενα με τη στήριξη της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και σήμερα κυριολεκτικά με πρόφαση την κρίση, καταστρέφει ό,τι οικοδομήθηκε μέχρι σήμερα. Είναι πρόφαση το μνημόνιο για να παρθούν αυτά τα σκληρά αντεργατικά μέτρα. Και όλα αυτά, βέβαια, παίρνονται στο πλαίσιο της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και αυτήν την πολιτική με θέρμη εφαρμόζει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και στηρίζει η Νέα Δημοκρατία, ο ΛΑΟΣ και τα υπόλοιπα κόμματα του ευρωμονόδρομου.

Αυτό δεν είναι μία αυθαίρετη εκτίμηση. Αν διαβάσει κανείς την ομιλία του Πρωθυπουργού προχθές το Σάββατο, θα δει ότι επιβεβαιώνει αυτήν την αλήθεια.

Η υποκρισία ήταν και παραμένει βασικό στοιχείο της πολιτικής της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και είναι υποκρισία όταν λέει ο Πρωθυπουργός ότι διασφαλίζονται τα δικαιώματα των εργατών και όλων των εργαζομένων με το πολυνομοσχέδιο που ψηφίστηκε την περασμένη εβδομάδα, ένα νομοσχέδιο που καταργεί τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας και ανοίγει το δρόμο για ατομικές συμβάσεις που τοποθετούν τους εργάτες «στον τοίχο» και όλους τους εργαζόμενους τους δίνουν βορά στο μεγάλο κεφάλαιο, χωρίς δικαιώματα και ουσιαστικά τους ρίχνουν στον Καιάδα. Αυτό το χαρακτηρίζει ο Πρωθυπουργός σαν θετικό βήμα για τους εργαζόμενους, όπως και η Υπουργός Εργασίας. Εδώ παρουσιάζεται το μαύρο, άσπρο. Αυτή είναι η σκληρή πραγματικότητα, την οποία όλο το προηγούμενο διάστημα προσπαθούσαν και προσπαθείτε και σήμερα να την παρουσιάσετε με ρόδινα χρώματα. Όμως, το μαύρο της ταξικής σας πολιτικής δεν μπορεί να αποχρωματιστεί. Το μαύρο είναι και παραμένει κατάμαυρο.

Τους εργατικούς και λαϊκούς αγώνες που μαχητικά απαντάνε σε αυτήν την επίθεση, σε αυτόν τον πόλεμο που εξαπέλυσε το μεγάλο κεφάλαιο, η κ. Μπακογιάννη τους χαρακτηρίζει «επαναστατική γυμναστική». Και αυτοί οι αγώνες συχνά αντιμετωπίζονται με τα ΜΑΤ και χημικά και από τη σημερινή Κυβέρνηση και από την προηγούμενη, στην οποία κεντρικό ρόλο είχε η κ. Μπακογιάννη.

Μια αλήθεια έρχεται στην επικαιρότητα: για να περάσει μια κατ' εξοχήν αντεργατική και αντιλαϊκή πολιτική, αυτή πρέπει να συνοδεύεται από τις δυνάμεις καταστολής. Αυτή είναι η πράξη και έχουμε συνεχώς ενίσχυση των δυνάμεων και των μηχανισμών καταστολής.

Ο κύριος Υπουργός Δημόσιας Τάξης, Προστασίας του Πολίτη που λέγεται τώρα, πριν από λίγο ανακοίνωσε ότι ιδρύεται μία καινούργια Αστυνομία, η Οικονομική Αστυνομία. Ο προϋπολογισμός για τους εργάτες, για τους συνταξιούχους κονδύλια δεν έχει. Για να προσλάβετε νοσηλευτές και νοσηλεύτριες δεν έχετε κονδύλια. Αλλά, για να προσλαμβάνετε συνεχώς χωροφύλακες, ειδικούς φρουρούς, ξεχωριστούς φρουρούς, ΜΑΤ και ειδικές δυνάμεις, πάντα βρίσκετε κονδύλια. Αυτή είναι η αλήθεια.

Ας δούμε και ορισμένα άλλα. Για μία δεκαετία, όλη τη δεκαετία που διανύουμε, υπήρξαν πολύ υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης. Αυτοί συνοδεύτηκαν από υψηλή κερδοφορία των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων. Γράφονταν παντού επίσημα στοιχεία ότι οι ελληνικές επιχειρήσεις ήταν πρώτες σε κερδοφορία στην Ευρωπαϊκή Ένωση και όλα αυτά γίνονταν σε μία εποχή που συμπεριζόταν συνεχώς το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων. Και βέβαια, αυτά τα χρόνια προωθήθηκαν παραπέρα οι ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις, τα ασφαλιστικά δικαιώματα και με την απελευθέρωση στρατηγικών τομέων της οικονομίας, αλλά και με την ιδιωτικοποίηση τραπεζών, του ΟΤΕ, της ΔΕΗ και άλλων επιχειρήσεων. Τι κέρδισαν οι εργαζόμενοι σε αυτήν τη δεκαετία; Το μεγάλο κεφάλαιο κερδίζει στην περίοδο της ανάπτυξης, κερδίζει και σήμερα στην περίοδο της κρίσης. Αυτοί που χάνουν -και χάνουν όχι από μόνοι, αλλά επειδή τους επιβάλλονται τέτοια αντιλαϊκά και αντεργατικά μέτρα- είναι οι εργαζόμενοι.

Βασικό επιχείρημα και επωδός για κάθε αντεργατικό, αντιλαϊκό μέτρο είναι από την πλευρά της Κυβέρνησης «για να σώσουμε τη χώρα, για να σώσουμε την πατρίδα». Ποια πατρίδα σώσατε; Τα μέτρα που παίρνετε είναι καταστρεπτικά για την εργατική τάξη, για τα λαϊκά στρώματα και κυρίως για τη νεολαία, την νεολαία, που όχι μόνο της ψαλιδίζετε καθημερινά τα φτερά, αλλά την απαξιώνετε συνολικά. Είναι σκληρά ταξικά μέτρα. Τα μέτρα σας σώζουν και ενισχύουν όχι την πατρίδα, αλλά το κεφάλαιο, τις τράπεζες, τους εφοπλιστές, τους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους. Την πατρίδα -γιατί το κεφάλαιο δεν έχει πατρίδα και το αποδεικνύει καθημερινά που σηκώνεται και φεύγει από τη χώρα για να βρει μεγαλύτερο ποσοστό κέρδους- που αποτελείται από τον εργαζόμενο λαό, ο οποίος μένει εδώ, αγωνίζεται εδώ, υποφέρει εδώ, βασανίζεται εδώ με αυτά τα μέτρα αυτού του προϋπολογισμού που φέρατε, δεν την πλήττετε απλά, αλλά την καταστρέφετε. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Μίλησε προηγούμενα ο Υπουργός Υγείας για περικοπές στον τομέα της υγείας, περικοπές, οι οποίες –λέει– δεν θα δημιουργήσουν κανένα πρόβλημα. Ένα παράδειγμα θέλω να σας πω, το οποίο έχουμε επαναλάβει, αλλά, δυστυχώς, συνεχίζεται και σήμερα: Στο Αττικό Νοσοκομείο, που είναι πανεπιστημιακό νοσοκομείο, εξακολουθούν να βγάζουν ακτινογραφίες σε παιδικά φιλμς γιατί δεν έχουν φιλμς. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και μου λέτε ότι με αυτές τις περικοπές θα σώσετε το λαό. Δεν θα σώσετε το λαό. Θα σώσετε αυτούς οι οποίοι καταστρέφουν το λαό και θα τον καταστρέψετε μαζί.

Συχνά υψώνονται οι τόνοι ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ σε δευτερεύοντα διαδικαστικά θέματα. Μιλάτε για λάθη, για παραλείψεις, για αδράνεις, για ανθρώπους που ολιγόωρσαν και οδηγήθηκε η χώρα στο δανεισμό και το μνημόνιο. Μα, για ποιον τα λέτε αυτά; Ούτε τα μικρά παιδιά δεν τα πιστεύουν. Αν δεν είναι συνειδητά ψέματα αυτά που λέτε μεταξύ σας και πολεμάτε πολύ συχνά με «ξύλινα σπαθία», είναι αφελή. Θα το ξαναπούμε: Η Ιρλανδία, η Πορτογαλία, η Ισπανία, η Ιταλία έχουν πολύ υψηλά χρέη και πολύ μεγάλα ελλείμματα. Είχαν και εκεί τα ίδια λάθη και τις παραλείψεις;

Όχι, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ. Η βαθιά καπιταλιστική κρίση δείχνει για άλλη μία φορά ότι το καπιταλιστικό σύστημα, το οποίο υπηρετείτε με φανατισμό, «έφαγε τα ψωμιά» του. Βρίσκεται συνολικά σε παρακμή. Το κύριο είναι να κατανοηθεί αυτή η αλήθεια από ακόμα περισσότερους εργατές, άλλους εργαζόμενους, από πλατιά λαϊκά στρώματα και τη νεολαία.

Εμείς, ως ΚΚΕ, σε αυτήν την κατεύθυνση δουλεύουμε για να αποκαλυφθεί η πραγματικότητα στα μάτια των εργαζομένων, του λαού, για να δημιουργηθούν όροι, συνθήκες και προϋποθέσεις για βαθύτερες αλλαγές μέχρι το επίπεδο της εξουσίας, για να καρπώνονται οι εργαζόμενοι τον πλούτο που παράγουν, για να σταματήσει η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, για μια λαϊκή εξουσία όπου ο αφέντης θα είναι ο εργαζόμενος λαός, εκεί όπου θα ικανοποιούνται οι σύγχρονες ανάγκες και οι απαιτήσεις του λαού και όχι να λεηλατείται ο παραγόμενος πλούτος από μία δράκα μεγαλοκαπιταλιστών.

Αυτά που ακούγονται ως ουτοπία, όπως είπε ο κ. Μαγκούφης προηγούμενως, αργά ή γρήγορα θα είναι πραγματικότητα. Για ρίξετε μία ματιά στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης σήμερα. Όλα τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης στην Ευρώπη, χθες και σήμερα, στέλνουν μαύρα μαντάτα για την κατάσταση της οικονομίας σε πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην Ελλάδα. Πολλά σχετίζονται με πολιτικά και οικονομικά παιχνίδια, με εκβιασμούς, με απειλές, με κερδοσκοπία. Αυτό είναι το καπιταλιστικό σύστημα. Γι' αυτό λέμε ξανά ότι ωριμάζουν οι προϋποθέσεις για την ανατροπή του.

Θλίβεται, είπε ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ, αλλά μίλησε για το χρέος αναλυτικά. Και πού κατέληξε; Είπε ότι για το χρέος φταίνει οι αμοιβές των εργαζομένων. Μεγαλύτερο ψέμα δεν θα μπορούσε να ειπωθεί!

Είπε, επίσης, ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ ότι η Αριστερά υποστηρίζει από τη μια μεριά κάθε διεκδίκηση και από την άλλη ζητά καινούργιες παροχές για την παιδεία και την υγεία.

Ναι, τα διεκδικούμε και τα παλεύουμε μαζί με τους εργαζόμενους, γιατί τα χρήματα που δίνετε συνεχώς στο μεγάλο κεφάλαιο αφαιρούνται απ' αυτά που έπρεπε να δίνονται στην παιδεία, την υγεία, την πρόνοια, την κοινωνική ασφάλιση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Δεν είναι ψέμα το ότι δίνετε στο μεγάλο κεφάλαιο. Είπαμε και χθες ότι η Νέα Δημοκρατία αποφάσισε να δώσει 28 δισεκατομμύρια ευρώ στις τράπεζες, ενώ η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αποφάσισε να δώσει 40 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή 68 δισεκατομμύρια ευρώ! Το 63% του δανείου που πήρατε, το δίνετε στις τράπεζες. Γι' αυτό φωνάζαμε, γιατί μειώσατε παραπέρα τη φορολογία στα μη διανεμόμενα κέρδη και τη φθάσατε στο 20%!

Αυτό φωνάζουμε εμείς εδώ και καιρό! Δώσατε και δίνετε λεφτά στο μεγάλο κεφάλαιο και δεν έχετε για τους εργατές και

τους συνταξιούχους! Δώσατε και δίνετε δισεκατομμύρια ευρώ για εξοπλιστικά νατοϊκά προγράμματα, τα οποία δεν έχουν ουδεμία σχέση με την καλώς εννοούμενη άμυνα και ασφάλεια της χώρας. Είναι αμυντικά εξοπλιστικά συστήματα, τα οποία είναι συμβατά μ' αυτά της Τουρκίας ή είναι κατ' εντολήν του ΝΑΤΟ, για να μπορεί να φθάνει πολύ μακριά η επεμβατική ιμπεριαλιστική δραστηριότητα του ΝΑΤΟ. Είναι δαπάνες και κονδύλια που δίνετε για να υπάρχουν Έλληνες στρατιώτες και στρατιωτικοί στο Αφγανιστάν, στο Ιράκ, στη Σομαλία, στη Βοσνία και αλλού. Και αυτά στο όνομα της υπεράσπισης του μεγάλου κεφαλαίου.

Ναι, όλοι μαζί συμφωνείτε σ' αυτήν την κατεύθυνση. Γι' αυτό λέμε ότι για άλλη μία φορά πρέπει να κάνουμε ως ΚΚΕ μία ακόμα προσπάθεια να πείσουμε, όπως πείθουμε καθημερινά –και πείθονται πλατιές εργατικές και λαϊκές μάζες– για την ανάγκη όχι απλώς μίας πάλης για τα καθημερινά –ναι, αυτά τα στηρίζουμε– αλλά μίας πάλης συνολικότερης για την ανατροπή αυτού του συστήματος που κατατρυφάει και βασανίζει τη συντριπτική μεγάλη πλειοψηφία του λαού.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε με τον κ. Δρίτσα, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ.

Κύριε Δρίτσα, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, ακυρώστε το. Μη μου δίνετε το λόγο. Είχα ζητήσει αυτό το τρίλεπτο για να ζητήσω από τον κύριο Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, τον κ. Παπουτσή, να μου απαντήσει σε διάφορα θέματα. Ο κύριος Υπουργός αποχώρησε και επομένως δεν θα κάνω χρήση του δικαιώματός μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Τότε το λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομικών κ. Σαχινίδης.

Κύριε Σαχινίδη, έχετε το λόγο για δεκαοκτώ λεπτά.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε για τον προϋπολογισμό του έτους 2011. Έχοντας παρακολουθήσει τις τοποθετήσεις των Βουλευτών της Αντιπολίτευσης και ιδιαίτερα της Μειζονος, διαπιστώνω ένα περίσσευμα υποκρισίας και ένα τεράστιο έλλειμμα υπευθυνότητας και διάθεσης για αυτοκριτική.

Συνοψίζω τα επιχειρήματα που ακούστηκαν, για να γίνουν κατανοητές σε όλους οι θέσεις που υπερασπιζόμαστε.

Η πρώτη θέση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είναι η εξής: Υποστηρίζετε, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι δεν πρέπει να γίνεται καμμία αναφορά στην περίοδο 2004, γιατί η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έχει πλέον έργο δεκαπέντε μηνών. Εδώ, όμως, υπάρχει ένα λογικό κενό. Τι θέλετε να πείτε; Λέτε ότι οι πολιτικές μας επιλογές να μειώσουμε το έλλειμμα το 2010 από τα 36 δισεκατομμύρια ευρώ στα 22 δισεκατομμύρια ευρώ, να το μειώσουμε περαιτέρω το 2011 στα 17 δισεκατομμύρια ευρώ και τα επόμενα χρόνια κάτω από τα 7 δισεκατομμύρια ευρώ, είναι επιλογές ανεξάρτητες από τα πεπραγμένα της περιόδου 2004-2009;

Δηλαδή, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αποφάσισε να προχωρήσει σε μείωση μισθών και συντάξεων και να δημιουργήσει αυτές τις δυσκολίες στους Έλληνες πολίτες, χωρίς να υπάρχει λόγος, χωρίς να υπάρχει κάποια αιτία; Και προχωρά σήμερα η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με τον προϋπολογισμό του 2011 σε διαρθρωτικές παρεμβάσεις στο χώρο της υγείας ή στο χώρο των ΔΕΚΟ, χωρίς ξανά να υπάρχει κάποιος λόγος;

Αυτό θέλετε να φανεί, αφού η ιστορική σας αφήγηση για τις σημερινές μας επιλογές και αποφάσεις θα πρέπει, όπως ισχυρίζεστε στη συζήτηση που γίνεται στη Βουλή, να αρχίσει από τον Οκτώβριο του 2009. Μα, αν δεν υπήρχε κανένα πρόβλημα στην οικονομία της χώρας, γιατί φύγατε από την κυβέρνηση τρομοκρατημένοι το 2009; Γιατί εν ώρα πτήσης επιλέξατε να κάνετε άλμα στο κενό; Γιατί δεν συνεχίσατε να κυβερνάτε, αυξάνοντας τις δαπάνες και μειώνοντας τους φόρους, όπως κάνατε και τα προηγούμενα πεντέμισι χρόνια, ώστε να είστε αγαπητοί στους πολίτες και να σας μνημονεύουν εφ' όρου ζωής;

Η αλήθεια, κύριοι συνάδελφοι, είναι απλή. Φύγατε γιατί στα πεντέμισι χρόνια που ήσασταν στην κυβέρνηση θέσατε τη χώρα σε επιτήρηση όχι μία αλλά δύο φορές. Αυξήσατε το έλλειμμα

από 5,7% το 2003, στο 15,4% το 2009 και το χρέος από τα 167 δισεκατομμύρια ευρώ, στα 300 δισεκατομμύρια ευρώ. Και αυξήσατε το χρέος όχι εξαιτίας των τόκων από τα χρέη των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, όπως σας αρέσει να λέτε. Γιατί επί των ημερών σας το έλλειμμα της κεντρικής κυβέρνησης, χωρίς τους τόκους, έφθασε από το 0,5 δισεκατομμύριο ευρώ, στα 21 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου το 2009.

Επίσης, δεν αυξήθηκε το έλλειμμα γιατί κάνατε περισσότερες επενδύσεις, γεγονός που όλοι σ' αυτήν την Αίθουσα θα αποδεχόμεσαν γιατί αυτές οι επενδύσεις θα ήταν ανταποδοτικές, θα ενίσχυαν την παραγωγική υποδομή της χώρας και θα βοηθούσαν την οικονομία να πάει μπροστά. Το έλλειμμα αυξήθηκε από τη σπατάλη που γινόταν σε όλα τα επίπεδα. Σας ακούω να δηλώνετε περήφανοι για το έργο της περιόδου 2004-2009. Γιατί ακριβώς νιώθετε περήφανοι; Νιώθετε περήφανοι για το ότι οδηγήσατε τη χώρα για δεύτερη φορά μετά το 1993 σε βαθιά ύφεση; Μήπως για το ότι αφήσατε το παραγωγικό πρότυπο της χώρας να αποσαρθρωθεί σε μία περίοδο κρίσιμων ανακατατάξεων στον παγκόσμιο καταμερισμό της εργασίας; Μήπως για το ότι αφήσατε τη χώρα να διολισθήσει στο μέτωπο της ανταγωνιστικότητας, με αποτέλεσμα το έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών να φθάσει στο 14,5 % του ΑΕΠ το 2009; Μήπως για το ότι αφήσατε τη χώρα γυμνή, απροετοίμαστη και με καταρρακωμένη τη διεθνή της αξιοπιστία, για να αντιμετωπίσει τη μεγαλύτερη παγκόσμια μεταπολεμική κρίση;

Μήπως νιώθετε περήφανοι για το ότι στερήσατε τη χώρα από οποιοδήποτε εργαλείο για την άσκηση πολιτικής; Διότι σε μία Νομισματική Ένωση, το μόνο όπλο που έχει μία χώρα είναι το δημοσιονομικό όπλο. Με τι δημοσιονομικό όπλο να πάμε στον πόλεμο, όταν το έλλειμμα είναι της τάξης του 15,4%;

Μιλάτε για άλλο μείγμα πολιτικής. Δηλαδή, τι προτείνετε ότι πρέπει να κάνει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ; Να συνεχίσει να αυξάνει το έλλειμμα, για να αποφύγουμε την ύφεση; Και πού να πάμε; Να πάμε στο 16%; Στο 17%; Στο 18%; Και πώς θα χρηματοδοτηθεί αυτό το έλλειμμα; Ποιος θα εξακολουθήσει να δανείζει μία υπερχρεωμένη χώρα, η οποία αμέριμνα θα εφαρμόζει μία πολιτική ελλειμμάτων στο όνομα της καταπολέμησης της ύφεσης;

Και ενώ ακόμα φοράτε το αλεξίπτωτο της ελεύθερης πτώσης του 2009, έρχεστε στη Βουλή να μας κάνετε μαθήματα διακυβέρνησης του αεροσκάφους! Και αφού έχετε τη μαγική συνταγή που μειώνει τα ελλείμματα σε δύο χρόνια, γιατί δεν καθίσατε στο πιλοτήριο να τα εφαρμόσετε όλα αυτά τα οποία ξέρετε και να μηδενίσετε το έλλειμμα σε δύο χρόνια; Αφού σύμφωνα με τα λεγόμενά σας, μπορεί η αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας να αποδώσει 50 δισεκατομμύρια ευρώ σε μηδενικό χρόνο, ποιος σας εμπόδισε μέχρι το 2009 να το κάνετε;

Αφού έχετε στα χέρια σας τη μαγική λύση για θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, γιατί δεν την εφαρμόσατε μέχρι τον Οκτώβριο του 2009, για να κρατήσετε την οικονομία έξω από την ύφεση; Γιατί όταν έπρεπε να πατήσετε το γκάζι των αλλαγών, εσείς πατήσατε το φρένο στις αλλαγές; Και γιατί ενώ έπρεπε να φρενάρετε την ανταγωνιστική διολίσθηση, εσείς πατούσατε γκάζι για να οδηγήσετε τη χώρα στον γκρεμό; Τελικά, φαίνεται ότι για πεντέμισι χρόνια μπερδεύατε το φρένο με το γκάζι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αν δεν αντιλαμβανόσασταν την Αίθουσα του Κοινοβουλίου ως αίθουσα εξάσκησης της υποκριτικής τέχνης, παίζοντας χαριτωμένα –κατά κοινή ομολογία– ρόλους από τη «Φρεναπάτη» του Κορνέιγ, αν είχατε την αίσθηση του μέτρου και της πραγματικότητας, οφείλατε αυτές τις τρεις μέρες που συζητάμε στη Βουλή να τοποθετηθείτε σ' αυτά τα κρίσιμα ερωτήματα και να αναγνωρίσετε ότι πρέπει να συζητήσουμε όχι μόνο για την περίοδο 2004-2009, αλλά και για το 1974 και μετά, τι κάναμε και αν το κάναμε σωστά.

Έτσι θα δούμε τελικά ποια Ελλάδα παραδώσατε το 1981. Γιατί μας ασκείτε κριτική για τα πεπραγμένα της περιόδου '81-'89. Με ποιους θεσμούς και με ποια οικονομία παραδώσατε την Ελλάδα το 1981 και που έφτασε τελικά η χώρα. Πρέπει βήμα-βήμα να κάναμε την αξιολόγηση, όχι για να επιμερίσουμε ευθύνες -αυτή τη δουλειά την κάνει και θα συνεχίσει να την κάνει ο λαός- αλλά

για να μην επαναλάβουμε τα λάθη.

Δεν έχουμε απαντήσει γιατί κάθε χρονιά από το 1975 και μετά, ήταν ελλειμματικός ο προϋπολογισμός. Γιατί κάθε χρόνο τελικά είχαμε αύξηση του χρέους; Γιατί κάθε χρόνο είχαμε απόκλιση μεταξύ των στόχων και των πραγματοποιήσεων στους προϋπολογισμούς; Γιατί δεν δίναμε έμφαση στην ποιότητα των στοιχείων αυτής της χώρας; Αυτά τα ερωτήματα περιμένουν να απαντηθούν σε μια δύσκολη, αλλά ειλικρινή συζήτηση. Πρέπει να γίνει επιτέλους αυτός ο απολογισμός με ειλικρίνεια και διάθεση αυτοκριτικής από όλους. Και απευθύνομαι και στην Αριστερά, η οποία έχει ως μόνιμη επωδό το γνωστό τροπάρι «Εσείς κυβερνάτε, όχι εμείς». Το οποίο είναι αλήθεια, αλλά εσείς όλα αυτά τα χρόνια έχετε υιοθετήσει και υποστηρίξει τα πιο ακραία αιτήματα που διατυπώνονται.

Κι ως καταθέσει ο καθένας τις προτάσεις του για το τι πρέπει να κάνουμε για να ξεφύγουμε από την κρίση, με την οποία βρίσκεται αντιμέτωπη η χώρα, ώστε οι θυσίες των πολιτών να μην πάνε χαμένες και να μην έρθουμε εμείς και κάποιοι άλλοι μετά από μας, μετά από κάποια χρόνια να συζητάνε ξανά για το τι έφταιξε στη χώρα.

Εμείς αναλάβαμε τις ευθύνες μας και πήραμε αποφάσεις, δύσκολες αποφάσεις που ταλαιπωρούν και δυσκολεύουν τους Έλληνες πολίτες. Δίνουμε με τον προϋπολογισμό αυτό και με το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής πολιτικής που θα καταθέσουμε στο πρώτο τρίμηνο του επόμενου χρόνου, τον οδικό δημοσιονομικό χάρτη της χώρας. Περιγράψαμε ποιο είναι το παραγωγικό πρότυπο της χώρας, στο οποίο στοχεύουμε, για να βγάλουμε τη χώρα από την ύφεση. Ένα πρότυπο που επιτρέπει να έχουμε μια διατηρήσιμη ανάπτυξη, που περνά μέσα από την αύξηση των εξαγωγών και την πραγματοποίηση επενδύσεων.

Αυτή είναι η μόνη ανάπτυξη που διασφαλίζει σταθερά θέσεις εργασίας και μισθούς. Είναι η μόνη που θα αποφέρει σταθερά έσοδα μαζί με την ενίσχυση των ελεγκτικών μηχανισμών για να έχουμε τη δυνατότητα να χρηματοδοτήσουμε την υγεία, την παιδεία και την πρόνοια. Είναι η μόνη που θα μας επαναφέρει στον παγκόσμιο χάρτη ως μία χώρα σταθερή και αξιόπιστη, με μία ισχυρή οικονομία.

Καταθέσαμε τα εργαλεία πολιτικής που θα μας βοηθήσουν να υλοποιήσουμε αυτόν το μετασχηματισμό. Πείτε μας εσείς ποια πρόταση ακριβώς καταθέτετε, όχι γενικά και αόριστα; Απαντήστε στο ερώτημα: «Να μειωθούν τα ελλείμματα ναι ή όχι»; Εάν η απάντησή σας είναι «ναι», να μας πείτε πώς. Με την περικοπή των δαπανών; Και αν «ναι», από πού; Συγκεκριμένα βήματα και προτάσεις με στόχο και ποσά. Με αύξηση των εσόδων; Αν πάλι η απάντησή είναι «ναι», να μας πείτε πώς και τι ποσά περιμένετε να συγκεντρώσουμε από τον τρόπο τον οποίο εσείς καταθέτετε, βήμα-βήμα, για να δούμε πώς προκύπτει αυτό το οποίο καταθέτετε στο δημόσιο διάλογο.

Μιλάμε όλοι σ' αυτήν την Αίθουσα για ανάπτυξη, μιλάει η Κυβέρνηση, μιλάει η Αντιπολίτευση, η οποία ελέγχει την Κυβέρνηση και λέει ότι δεν παίρνει τα σωστά μέτρα και δεν κάνει τις σωστές κινήσεις για να βοηθήσει την οικονομία να βγει έξω από την κρίση. Όλοι συμφωνούμε σε αυτό το θέμα, ότι, δηλαδή, τα προβλήματα της χώρας δεν θα λυθούν, δεν θα απαντηθούν, εάν δεν καταφέρουμε να δρομολογήσουμε μια σταθερή, διατηρήσιμη αναπτυξιακή διαδικασία. Μία ανάπτυξη, όμως, που δεν θα στηρίζεται στην κατανάλωση, η οποία τροφοδοτείται από τον τραπεζικό δανεισμό των ιδιωτών. Μία ανάπτυξη η οποία δεν θα στηρίζεται στην κατανάλωση του κράτους, που τροφοδοτείται από το δημόσιο δανεισμό. Αλλά μία ανάπτυξη, η οποία θα περνάει, όπως είπα και προηγουμένως, από την αύξηση των εξαγωγών, και από την προσέλκυση επενδύσεων, είτε από εγχώριους επενδυτές είτε από επενδυτές του εξωτερικού.

Ρωτούμε τους συναδέλφους της Βουλής: «Εμείς καταθέσαμε τις προτάσεις μας, καταθέσαμε με ποιον τρόπο θέλαμε να επαναφέρουμε την οικονομία σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, προχωρούμε στη λήψη όλων των αναγκαίων διαρθρωτικών αλλαγών». Εσείς από την Αξιωματική Αντιπολίτευση λέτε ότι «αυτά εμείς τα ψηφίζουμε». Αυτό μπορεί να είναι αλήθεια, αλλά δεν μας λέτε, από πού θα βρεθούν τα χρήματα για να συνεχίσει η χώρα την πορεία της; Διότι την ώρα που ψηφίζετε τις διαρθρωτικές αλ-

λαγές, λέτε ότι «όλα τα υπόλοιπα δεν τα ψηφίζουμε, γιατί είμαστε ενάντια στο μνημόνιο», το οποίο δίνει τη δυνατότητα να έχει η χώρα εκείνα τα χρήματα που είναι αναγκαία για να συνεχίσει την πορεία της. Διότι τελικά αποδεικνύεται ότι όσα έχετε καταθέσει μέχρι τώρα είναι τόσο γενικά και αόριστα και όπως λέει και ο Όμηρος «μόλις εξέρχονται από το έρκος των οδόντων σας, γίνονται έπαια πτερόεντα». Κοινώς πομφόλυγες και φληναφήματα, για να θυμηθούμε και τον ιστορικό ηγέτη της ΕΔΑ Ηλία Ηλιού.

Ποια είναι η δεύτερη θέση, που διατυπώνουν οι Βουλευτές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης; Λέει η ιστορική τους αφήγηση, όπως την ακούμε αυτές τις ημέρες στη Βουλή, ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με δική της υπαιτιότητα έχει οδηγήσει τη χώρα στη συμφωνία των 110.000.000.000 ευρώ με την τρόικα, στην οποία συμμετέχει, λέει, και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Για τη συμμετοχή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου στο μηχανισμό δεν ευθύνεται η ελληνική Κυβέρνηση, αλλά ήταν μια συνειδητή επιλογή των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωζώνης.

Αλλά, εν πάση περιπτώσει, αν έχετε αντιρρήσεις για τη συμμετοχή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου στο μηχανισμό, είτε τον ελληνικό είτε τον ευρωπαϊκό είτε αμύριο-μεθαύριο το μόνιμο, γιατί δεν βγαίνετε στα δημόσια φόρα να πείτε στα κόμματα με τα οποία έχετε αδελφικές σχέσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι είστε αντίθετοι με τη συμμετοχή του, ότι η Νέα Δημοκρατία προτείνει να υπάρχει ένας μηχανισμός, στον οποίο δεν θα συμμετέχει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Εάν, λέει η αφήγησή σας στη συνέχεια, είχε ακολουθήσει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ τις προτάσεις που κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία, δεν θα είχε οδηγηθεί η χώρα εκεί. Για ποιες προτάσεις μιλάτε; Η Νέα Δημοκρατία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υποστηρίζει ότι καθώς η Κυβέρνηση ενημέρωσε την Ευρωπαϊκή Ένωση τον Οκτώβριο του 2009 ότι το έλλειμμα ήταν της τάξης του 12,9%.

Σύμφωνα με τη Νέα Δημοκρατία έπρεπε να κοροϊδίσουμε τους «κουτόφραγκους» παίρνοντας από τις αγορές όσα δισεκατομμύρια περισσότερα μπορούσαμε και όσα ήταν διαθεσιμμένοι αυτοί να μας δανείσουν και μετά, αφού εξασφαλίζαμε ένα ικανοποιητικό απόθεμα, ώστε να μπορούμε να μείνουμε έξω από τις αγορές, να αποκαλύψουμε ποιο ήταν το πραγματικό έλλειμμα. Δηλαδή, η Νέα Δημοκρατία προτείνει συνειδητά ότι η σωστή επιλογή για τη χώρα ήταν να τσακίσουμε ακόμα περισσότερο την αξιοπιστία της χώρας στις διεθνείς αγορές.

Το γεγονός βέβαια ότι τελικά το έλλειμμα κατέληξε να είναι όχι 8%, όχι 9%, όχι 10% και 12%, αλλά 15,4% το ξεπερνούν με το επιχείρημα ότι «το ΠΑΣΟΚ το φούσκωσε και οι κουτόφραγκοι δέχτηκαν για άλλη μία φορά ότι τους λέει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ». Το γεγονός ότι τα στοιχεία αυτά προέκυψαν από τον επιτόπιο έλεγχο της EUROSTAT σε συνεργασία με την ανεξάρτητη ΕΛΣΤΑΤ και ότι για πρώτη φορά τα στοιχεία της χώρας δεν συνοδεύονται από αστερίσκους, αποσιωπάται από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας. Γιατί αυτή είναι μία ενοχλητική λεπτομέρεια, που δεν είναι συμβατή με τους μύθους που διακινούν εντός και εκτός της Βουλής.

Αλήθεια, όταν συναντάται ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης με τους Πρωθυπουργούς, ηγέτες των αδελφών κομμάτων, οι οποίοι κάθε τρεις μήνες προσέρχονται στα Κοινοβούλια των χωρών τους και ζητούν από τους Βουλευτές τους να ψηφίσουν την εκταμίευση των χρημάτων για την Ελλάδα, διατυπώνει αυτές τις καινοφανείς απόψεις; Τους λέει, για παράδειγμα, ότι «το 2009 το έλλειμμα δεν ήταν αυτό το οποίο σας παρουσιάζει η EUROSTAT, δεν ήταν αυτό το οποίο είπε η Κυβέρνηση ότι είναι 15,4%, αλλά ήταν τελικά το 6% που δήλωσε η απερχόμενη Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τον Οκτώβριο του 2009». Αυτά συνηθίζει να λέει ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης όταν συναντάται με τους ηγέτες;

Και συνεχίζει η αφήγηση της Νέας Δημοκρατίας: «Αν είχαμε δανειστεί πριν ανακοινώσουμε τα στοιχεία, δεν θα μπαίναμε στον μηχανισμό. Δείτε για παράδειγμα -μας έλεγαν πριν από λίγο καιρό- την περίπτωση της Ιρλανδίας». Και πριν αλέκτορα φωνήσαι, τρις..., η Ιρλανδία προσέφυγε στο μηχανισμό. Πείτε μας σήμερα ποια είναι η πρότασή σας; Ποια είναι η χώρα πρότυπο την οποία θα θέλατε η Ελλάδα να ακολουθήσει προκειμένου να ξε-

περάσει τα προβλήματα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας έπρεπε από μόνη της να αντιμετωπίσει τα τεράστια προβλήματά της χωρίς να χρειαστεί να τα περιγράψει το οποιοδήποτε μνημόνιο. Γιατί ο βασιλιάς ήταν τελικά γυμνός. Γιατί η χώρα βρέθηκε παγιδευμένη σε μία κερδοσκοπική επίθεση που εκμεταλλεύτηκε τις θεσμικές αδυναμίες της Ευρωζώνης, που επί χρόνια τώρα η χώρας της απόφυγαν να αντιμετωπίσουν.

Αντί, λοιπόν, να συνεισφέρετε στην προσπάθεια της χώρας να ξεφύγουμε από την κρίση και σε συνεργασία με τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες, εσείς της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης μαζί με τα υπόλοιπα κόμματα κηρύξατε «αντι-μνημονιακό αγώνα». Εξισώσατε τη ρητορική της Νέας Δημοκρατίας με τη ρητορική οργανώσεων της Επαναστατικής Αριστεράς που ονειρεύονται μια παγκόσμια κατάρρευση του καπιταλισμού, για να αναλάβουν να εκπληρώσουν τον ιστορικό τους ρόλο. Έχετε ενσωματώσει στην ιστορική αφήγηση της Νέας Δημοκρατίας ταυτόχρονα την αφήγηση του Χάικελ και του Ζίτσεκ, του Ποσάδας και του Ρεϊμόν Αρόν.

Η χώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρίσκεται σε πόλεμο. Στον πόλεμο ειδικά όταν δεν έχεις υπεροπλία, μπορείς και πρέπει να ακολουθήσεις και ανορθόδοξες τακτικές, γιατί αυτό που έχει σημασία δεν είναι οι οδηγίες που περιγράφει το εγχειρίδιο πολέμου, αλλά το αποτέλεσμα.

Και όταν κάποια στιγμή, το 2013 «ντάλα μεσημέρι» θα πάμε στους πολίτες να τους εξηγήσουμε τι κάναμε, γιατί και πώς τα καταφέραμε, δεν θα μας ρωτήσουν οι πολίτες, γιατί δεν ακολουθήσαμε την οδηγία στη σελίδα 32 του εγχειριδίου περί διάταξης στρατεύματος εν ώρα μάχης.

Σας καλώ όλους λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να στηρίξετε την προσπάθεια που κάνει αυτή τη στιγμή η χώρα. Να αντιληφθείτε την κρισιμότητα των στιγμών και να υπερψηφίσετε τον προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Μετά τον κ. Σαχινίδη, το λόγο έχει η Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης του ΠΑΣΟΚ κ. Χρυσή Αράπογλου.

ΧΡΥΣΗ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Καθώς είθισται να φέρνουμε τις ειδήσεις από την περιοχή μας, θα σας δείξω τις δύο σημερινές πρώτες ειδήσεις της Θεσσαλονίκης. «Κραχ ανεργίας στη Θεσσαλονίκη», «Πανελλαδικό ρεκόρ με 16% στο τρίτο τρίμηνο», «Απέρριψαν το αίτημα για ειδικό ανακριτή στη μεγάλη και γνωστή πλέον υπόθεση της υπεξαίρεσης». Δεν κρίνω βεβαίως τη νομική πλευρά του θέματος. Είναι οι δύο μεγάλες, σημερινές ειδήσεις της Θεσσαλονίκης. Μια γιγαντιαία μαύρη τρύπα σε δημοτικά ταμεία που τα προηγούμενα χρόνια της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας δεν τάραζε τη νηφαλιότητα των δημοσίων λειτουργών και όσοι τα καταγγέλαμε, έμοιαζε να βρισκόμαστε εκτός κλίματος, κοινώς να χαλάμε, κύριοι πρώην Υπουργοί, την πιάτσα.

Και η ανεργία στο ζενίθ, αποτέλεσμα της άλλης μακαριότητας του οικονομικού αυτοματισμού, γιατί και πάλι όσοι φωνάζαμε ότι μπορούσε η «SIEMENS» να μείνει στην πόλη, όπως και τα Λιπάσματα, όπως η «BIAMYΛ», με απλές κυβερνητικές κινήσεις και πρόνοιες της Νέας Δημοκρατίας, έμοιαζε να ζούμε και πάλι εμείς εκτός εποχής.

Αυτές οι δύο ειδήσεις μας δείχνουν το δρόμο του πολιτικού καθήκοντος: Έλεγχος και ανάπτυξη.

Κυρίες και κύριοι, είναι τόσο κρίσιμη η κατάσταση της οικονομίας και της λειτουργίας του κράτους που παρέλαβε η Κυβέρνηση, που η κυρίαρχη προτεραιότητα ήταν και παραμένει να σωθεί η χώρα. Και αυτόν τον αγώνα μόνο μαραθωνοδρόμοι μπορούν να τον τρέξουν. Η ιστορία θα αποτυπώσει τη διορατικότητα και την τόλμη του Γιώργου Παπανδρέου να θέσει πρώτος ζητήματα ευρωπαϊκού μηχανισμού στήριξης, αναδεικνύοντας κατ' ουσίαν τα δομικά ελλείμματα του οικοδομήματος. Έτσι, η ανάγκη αποκάλυψης ονομάτων και πρακτικών για λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης -γιατί δεν τα φάγαμε όλοι μαζί, κύριοι Υπουργοί- αλλά και ορθής πολιτικής πρακτικής, παραμένει κοινωνικό αίτημα που περιμένει τη σειρά του.

Καλούμαστε σήμερα να ψηφίσουμε με βαθιά συναίσθηση ευθύνης και σε κλίμα χαμηλών κοινοβουλευτικών τόνων -είναι αλή-

θεια- και συγκρατημένης προσδοκίας τον κρατικό προϋπολογισμό του ερχόμενου δύσκολου 2011.

Προσπερνώντας τα μεγέθη που με διαύγεια τίθενται από το Υπουργείο Οικονομικών -και μάλιστα σε ένα καινούργιο θεσμικό περιβάλλον με ανεξάρτητη στατιστική αρχή, κανόνες διαφάνειας και μηχανισμούς παρακολούθησης- αυτό που επιθυμώ να καταθέσω στη σημερινή συζήτηση είναι ότι πέραν όλων των άλλων, έχουμε καθήκον όλοι μας να αλλάξουμε το δημόσιο λόγο που εκθέτουμε και που αναπαράγεται και από τα μέσα ενημέρωσης.

Κορυφαίο πολιτικό καθήκον είναι να λέμε την αλήθεια. Όμως, το ύψιστο καθήκον μας, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι να μην αφήσουμε τη χώρα να την καταλάβει ο φόβος. Αριθμοί, δισεκατομμύρια, ελλείμματα, χρέη, spread, χρηματιστήρια έχουν κατακυριεύσει τη ζωή των Ελλήνων.

Εάν διδάσκει κάτι η γιγαντιαία προσπάθεια της Κυβέρνησης είναι η σχετικότητα του χρόνου. Το 2010 ο χρόνος συμπυκνώθηκε. Νοοτροπίες, πολιτικές προτεραιότητες, δημόσια ραθυμία, βολικοί αυτοματισμοί που χαρακτήρισαν δεκαετίες και βέβαια χαώδη ελλείμματα έπρεπε να ανατραπούν.

Η οικονομική εξάρτηση της χώρας από διεθνή χρηματοπιστωτικά κέντρα, σε συνδυασμό με την ασύδοτη διαχείριση και σε σχέση πάντα με την αλλαγή εποχής, μας δείχνουν ένα δρόμο ο οποίος είναι μονόδρομος: Να συμμαζέψουμε τη χώρα, αλλά και ναβάλουμε τις τουρμπίνες μπροστά, συμπυκνώνοντας το χρόνο και αλλάζοντάς τα όλα τώρα και όχι με διαδοχή προτεραιοτήτων, κύριοι Υπουργοί. Ταυτοχρόνως!

Ο φετινός, όπως και ο περσινός προϋπολογισμός -και αυτό το αναγνωρίζει και η Αντιπολίτευση- είναι ειλικρινής, σκληρός και αναγκαίος. Όμως, σήμερα η δημοσιονομική περιστολή δεν μπορεί να είναι σημερινή μόνο και αύριο να περιμένουμε την ανάπτυξη. Πρέπει να γίνουν ταυτοχρόνως.

Η Ελλάδα είναι σαν να βρίσκεται στο χείλος του γκρεμού σε ένα έδαφος που υποχωρεί. Είναι εξαιρετικά σημαντικό να ενισχύσουμε το έδαφος. Όμως, το μεγάλο στοίχημα είναι να δώσουμε την προωθητική δύναμη να πηδήξουμε πάνω από το γκρεμό με εθνική αποφασιστικότητα και να περάσουμε απέναντι. Και αυτό είναι χρέος όλων μας, της Κυβέρνησης, της Βουλής, των κομμάτων, των νέων συλλογικοτήτων, της Αυτοδιοίκησης. Είναι ευθύνη διαβαθμισμένη αλλά κοινή.

Η λέξη στο σύγχρονο κόσμο, αρκετά αόριστη για να χωρά δημόσιες και παραγωγικές νοοτροπίες και λειτουργίες αλλά και ιδιαιτέρως δυνατή για να εμπνέει συλλογικότητες και ατομικές διαφοροποιήσεις και πειραματισμούς είναι καινοτομία. Είναι καινοτομία και εκσυγχρονισμός στην παραγωγή, καινοτομία στη διάθεση προϊόντων και στην αναζήτηση αγορών. Καινοτομία του ξεχασμένου αυτονόητου στην αγροτική παραγωγή, της μικρής και ευλογημένης ελληνικής καλλιέργειας και της μοναδικής βιοποικιλότητας που είναι ταυτότητα, είναι ποιότητα, είναι υψηλή τυποποίηση. Και, βέβαια, δεν είναι ούτε επιδοτήσεις αλλά ούτε και ο χορός των φωτοβολταϊκών.

Καινοτομία και αριστεία στην έρευνα και την εκπαίδευση, καινοτομία στη διαχείριση των ορυκτών πόρων και των υδάτινων πόρων. Καινοτομία στη χωροταξία των πόλεων, απομάκρυνση από το μοντέλο των επεκτάσεων, υιοθέτηση των σύγχρονων απόψεων για τις συμπαγείς πόλεις. Καινοτομία στη δημόσια αντίληψη τού τι θεωρούμε επένδυση.

Σημαντικές οι προοπτικές των μεγάλων επενδύσεων, αλλά η συζήτηση για τα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα ως χώρα κάποτε πρέπει να γίνει συγκεκριμένη. Έχουμε το πιο δυνατό brand name παγκοσμίως. Μνημειακός πλούτος, ιστορία, πολυνησία, Διασπορά, διακεκριμένοι Έλληνες, υψηλής αξίας διατροφή, ανθρώπινο δυναμικό, ορυκτός πλούτος, γεωθερμία! Όλα αυτά πρέπει να αποτελέσουν τον κορμό καθετοποιημένων επιχειρησιακών σχεδίων που θα δώσουν ορμή στην τοπική και την εθνική ανάπτυξη. Μαζί και πέραν του μνημονίου, χρειαζόμαστε ένα εθνικό σχέδιο ανάπτυξης με διατρέχουσα την έννοια της καινοτομίας και με μέτρο αποδοτικότητας την καινοτομία.

Καινοτομία στον τρόπο λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης. Καινοτομία για τα μέτρα μας, καινοτομία -λογική κατάκτηση για άλλους- στην αλλαγή της Δημόσιας Διοίκησης. Δεν αρκεί να μει-

ώνουμε αριθμητικά και οριζόντια το δημόσιο τομέα, αλλά να παρουσιάζουμε τεκμηριωμένες καταγραφές και επιστημονικές αλλαγές στα οργανογράμματα και τα επιχειρησιακά σχέδια. Καινοτομία στον τρόπο λειτουργίας της πολιτικής.

Και χωρίς το μνημόνιο είναι ολοφάνερο ότι η μεταβιομηχανική εποχή έχει ανάγκη από καινοτομίες στη συλλογική λειτουργία, στη λειτουργία των κομμάτων και για την ουσία αλλά και για την εικόνα μας.

Καινοτομία στον τρόπο λειτουργίας της Βουλής. Εφαρμογή και στα καθ' ημάς της ανοιχτής διαβούλευσης με την κοινωνία, με την ίδρυση επιτροπών για το μέλλον μας, ανάλογες των «future committee» άλλων χωρών, οι οποίες βρήκαν το κλειδί της ανάπτυξης.

Κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συνάδελφοι, η ελπίδα και η πίστη δεν είναι έννοιες μεταφυσικές. Είναι η κινητήρια δύναμη ατόμων και λαών που πιστεύουν στη δύναμή τους. Η σύγχρονη ανάπτυξη βασίζεται στην ηθική και υλική ενίσχυση των καλών ιδεών, δηλαδή της καινοτομίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Και το μήνυμα που πρέπει να εκπέμψουμε είναι η πίστη και η ενθάρρυνση ότι θα τα καταφέρουμε, κάτι που αποτελεί το χρέος μας στην νέα γενιά. Μόνο εάν τα παρακράτηματα από τα εισοδήματα γίνουν κεφάλαια ενθάρρυνσης της νέας γενιάς, τότε μόνο θα έχουμε πετύχει.

«Καλές γιορτές και καλή δύναμη για το 2011»!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε την κ. Αράπογλου.

Το λόγο έχει ο κ. Χαρακόπουλος Μάξιμος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στη Λάρισα.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2011 αναμφίβολα έχει ιδιαίτερη σημασία, καθώς η ελληνική κοινωνία διανύει σήμερα τη δυσκολότερη φάση των τελευταίων δεκαετιών και είναι ο πρώτος προϋπολογισμός που καταρτίζεται στη μετά το μνημόνιο εποχή.

Την ίδια ώρα, η ψυχολογία της κοινωνίας έχει φτάσει στο ναδίρ, η απαισιοδοξία για το μέλλον της οικονομίας και το αύριο της χώρας έχει πάρει καθολικά χαρακτηριστικά.

Η απαξίωση του πολιτικού συστήματος με ανεύθυνες γενικεύσεις που εξυπηρετούν αλλότριους σκοπούς δημιουργεί τις προϋποθέσεις για θλιβερά επεισόδια, όπως η βάρβαρη επίθεση σε βάρος του συναδέλφου Κωστή Χατζηδάκη.

Η βία και η κοινωνική αναταραχή το μόνο που επιτυγχάνουν είναι να περιπλέκουν περαιτέρω τα αδιέξοδα της χώρας. Γι' αυτό και απαιτούνται λύσεις στα προβλήματα της οικονομίας, λύσεις με προοπτική, λύσεις προς όφελος του ελληνικού λαού και κυρίως της νέας γενιάς. Λύσεις, που, δυστυχώς, δεν δίνει ο προϋπολογισμός που φέρνει η Κυβέρνηση, όπως δεν έδωσε και η πολιτική που ακολουθείται όλο αυτό το χρόνο που το ΠΑΣΟΚ βρίσκεται στην εξουσία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ιστορία στην οποία ο Πρωθυπουργός αναφέρθηκε έχει ήδη καταγράψει τα πραγματικά γεγονότα. Οι ευθύνες της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ για το απόλυτα αρνητικό, ζοφερό οικονομικό τοπίο της χώρας είναι βαρύτατες. Αρχικά ανέβαλε τη λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση της διεθνούς κρίσης που χτύπησε την Ελλάδα. Αντ' αυτού διόγκωσε εσκεμμένα το έλλειμμα και διέσυρε με μειωτικές δηλώσεις την εικόνα της χώρας στο εξωτερικό.

Ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Το αποτέλεσμα ήταν το πρόβλημα χρέους να μετατραπεί σε κρίση δανεισμού με την εκτόξευση των spreads. Η διαπίστωση αυτή είναι πλέον με τη βούλα της Κομισιόν. Καταθέτω στα Πρακτικά σχετικό δημοσίευμα της εφημερίδας «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ», που αναφέρεται σε έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που καταλογίζει ευθύνες στον Υπουργό Οικονομικών για τους χειρισμούς του, που είχαν ως αποτέλεσμα την εκτίναξη των spreads.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος κα- ταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο

βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η Κυβέρνηση, χωρίς να διαπραγματευτεί ουσιαστικά, κατέφυγε στην ψήφιση του μνημονίου, με σειρά μέτρων, τα οποία επικαιροποιούνται πριν από τη λήψη κάθε νέας δανειακής δόσης. Ενίοτε με διαδικασίες μειωτικές για την αξιοπρέπεια της χώρας οδηγηθήκαμε σε δυσμενέστερη οικονομική κατάσταση. Με μονοδιάστατη πολιτική, που περιλαμβάνει, κυρίως, έμμεσους φόρους και περικοπές μισθών και συντάξεων πλήγηκαν πρωτίστως τα πιο αδύναμα κοινωνικά στρώματα της ελληνικής κοινωνίας.

Το αποτέλεσμα των λανθασμένων κυβερνητικών επιλογών είναι η ασφυξία της αγοράς, ο πολλαπλασιασμός των λουκέτων, η εκτίναξη της ανεργίας και η γενίκευση του αισθήματος ανασφάλειας στους πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έφυγε –βλέπω– ο συντοπίτης μου Υφυπουργός Οικονομικών κ. Σαχινίδης, αλλά καλό θα ήταν να μας εξηγήσει κάποιος από την Κυβέρνηση γιατί όλες...

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Αν γνώριζε ότι θα μιλούσατε τώρα εσείς ειδικά, θα παρέμενε.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Καλό θα ήταν κάποιος από την Κυβέρνηση, κύριε Ευθυμίου, επιτέλους, να μας απαντήσει γιατί όλες οι προβλέψεις του κυβερνητικού επιτελείου μέχρι σήμερα έχουν διαψευσθεί.

Η ύφεση στο 4% έχει παγώσει την αγορά. Τα έσοδα, αντί για αύξηση 13,7%, έχουν πιάσει πάτο. Ο πληθωρισμός καλπάζει σχεδόν στο 5%. Η ανεργία σκαρφάλωσε στο 12,4%.

Σήμερα όλοι οι παραγωγικοί φορείς συνομολογούν ότι η πολιτική σας βυθίζει την οικονομία στο φαύλο κύκλο της ύφεσης και των χρεών, χωρίς να διαφαίνεται φως στο τούνελ.

Η κριτική –και μάλιστα οξεία– ακούγεται πια έντονα και από τα κυβερνητικά έδρανα. Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ μεταφέρουν –και έχουν χρέος να το κάνουν– την αντίδραση της κοινωνίας σε ό,τι συντελείται. Ο Πρωθυπουργός θα πρέπει να εξηγήσει στην ελληνική κοινωνία πώς οι «μισθοί Βουλγαρίας» θα ενισχύσουν την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας, πώς η απελευθέρωση των απολύσεων θα χτυπήσει τη Λερναία Ύδρα της ανεργίας, πώς η διαγραφή των 24 δισεκατομμυρίων χρωστούμενων φόρων, που τελευταία ώρα αποσύρθηκε, θα βοηθούσε τα δημόσια έσοδα και την ενίσχυση της διαφάνειας.

Τα μεγάλα λόγια και οι λεονταρισμοί, που το ΠΑΣΟΚ αρέσκεται να χρησιμοποιεί, για να παραπλανά την κοινή γνώμη, ακούγονται όπως πραγματικά είναι: κούφια λόγια.

Ακόμη και οι συνοδοιπόροι σας της «συμμαχίας των προθύμων» φροντίζουν πια να κρατούν αποστάσεις, φοβούμενοι την κοινωνική απομόνωση και κατακραυγή. Απέναντι στην πολιτική σας υψώνουν φωνή διαμαρτυρίας το σύνολο σχεδόν των παραγωγικών τάξεων: έμποροι, βιοτέχνες, εργάτες, υπάλληλοι, αγρότες. Ακόμη και αυτή η Εκκλησία της Ελλάδος εκφράζεται με λόγους πρωτοφανούς ανησυχίας για την κατάσταση της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι για την υπέρβαση της κρίσης απαιτούνται μέτρα ανάπτυξης. Όμως, για αναπτυξιακά μέτρα δεν βλέπουμε διαδικασίες κατεπείγοντος, όπως ακολουθεί η Κυβέρνηση στα νομοσχέδια για την περιστολή μισθών, συντάξεων και την επιβολή νέων φόρων.

Αντίθετα, «τα ζώα μου αργά», κύριε Ευθυμίου, που λέμε στη Θεσσαλία. Κάθε καθυστέρηση, όμως, σε αναπτυξιακές πρωτοβουλίες καθιστά δυσκολότερη την προσπάθεια για ανάκαμψη.

Η Νέα Δημοκρατία έχει προτείνει σειρά μέτρων ανάπτυξης που θα κινητοποιήσουν την οικονομία μας: Τη μείωση των φορολογικών συντελεστών για την ενίσχυση των επενδύσεων, την αποκλιμάκωση των ασφαλιστικών φορών, για να διατηρηθούν θέσεις απασχόλησης, την επιδότηση των στεγαστικών δανείων για την αναθέμενη της οικονομικής δραστηριότητας, στην οποία απασχολούνται πάνω από εκατόν τριάντα επαγγέλματα, την αξιοποίηση της τεράστιας ανενεργούς ακίνητης περιουσίας του δημοσίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία στήριξε κάθε προσπάθεια διαρθρωτικών αλλαγών. Τώρα μαθαίνουμε για την πρόθεση της Κυβέρνησης να μειωθούν οι μισθοί και στις ΔΕΚΟ, που είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο.

Η κίνηση αυτή, κύριοι Υπουργοί, θα είχε νόημα, αν το κέρδος

που θα προκύψει πάει στον καταναλωτή, αν θα μειωθούν τα τιμολόγια της ΔΕΗ ή της ΕΥΔΑΠ, έτσι ώστε οι καταναλωτές να ανακουφισθούν και ο πληθωρισμός να αποκλιμακωθεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χωρίς αντιπολιτευτική διάθεση, αλλά με ειλικρινή αγωνία για τη χώρα και τους πολίτες, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι, δυστυχώς, και ο προϋπολογισμός του 2011 δεν διαθέτει αναπτυξιακή προοπτική και θα αποδειχθεί το ίδιο μη ρεαλιστικός και ανεφάρμοστος, όπως και ο προηγούμενος προϋπολογισμός του 2010. Το γεγονός αυτό συνεπάγεται τη λήψη και νέων μέτρων σε συνθήκες εντεινόμενης οικονομικής κρίσης και κοινωνικής απογοήτευσης. Γι' αυτό τον καταψηφίζω.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεχίζουμε με τον κ. Μάρκο Μπόλαρη, Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ από το Νομό Σερρών.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις μέρες μας, σε μια εποχή μεγάλης ρευστότητας διεθνώς, εμφανιζόμαστε, ομιλούντες από του Βήματος, πολύ σίγουροι και πολύ βέβαιοι. Εμφανιζόμαστε αυτάρεσκοι. Γι' αυτό να μου επιτρέψετε να αρχίσω την ενώπιόν σας τοποθέτησή μου με μια σειρά από ερωτήματα, που απασχολούν έτσι και αλλιώς την κοινωνία, τους πολίτες, την πατρίδα.

Λένε κάποιοι ότι αντιμετωπίζουμε κρίση και αναρωτιούνται αν αυτή είναι κρίση δανεισμού ή κρίση χρέους. Δίλημμα; Κάποιοι αναρωτιούνται ποιος φταίει γι' αυτήν την κρίση. Είναι η κρίση μας απλώς οικονομική, δημοσιονομική ή έχει και άλλες διαστάσεις; Σχετίζεται η οικονομική και δημοσιονομική μας κρίση με την αυξανόμενη απαξίωση των πολιτικών στη χώρα, στην Ευρώπη και γενικότερα;

Είναι σκόπιο και δόκιμο, μιλώντας κάποιος απ' αυτό το Βήμα στη συγκεκριμένη κορυφαία διαδικασία έγκρισης του προϋπολογισμού, να μη χρησιμοποιεί αριθμούς, στοιχεία, συγκρίσεις και στατιστικές; Προσφέρεται η συζήτηση για τον προϋπολογισμό της χώρας σε αυτήν την κρίσιμη συγκυρία για την κατάθεση πολιτικού προβληματισμού; Στο τέλος, η έγκριση του προϋπολογισμού είναι λογιστική, δημοσιονομική διαδικασία ή είναι πρώτιστα πολιτική πρόκληση;

Λέω σύντομα κάποια δυο-τρία αυτονόητα, για να προχωρήσω. Η χώρα είναι σε περιδίνηση κρίσης. Η χώρα είναι στο χείλος μιας χρεοκοπίας. Βέβαια, θα μου επιτρέψετε να υπογραμμίσω ότι φθάσαμε σε αυτό το χείλος της χρεοκοπίας την εποχή που είχαμε ολοκληρώσει την εκταμίευση από τρία κοινοτικά πλαίσια στήριξης. Καταφέραμε δηλαδή, να φθάσουμε στα όρια της χρεοκοπίας, ενώ εκταμιεύσαμε κάποιες δεκάδες δισεκατομμύρια ευρώ από τα κοινοτικά ταμεία.

Θα μου επιτρέψετε μετά απ' αυτά, αξιότιμες κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ισχυριστώ ενώπιόν σας ότι η χώρα δεν έφθασε στο σημείο αυτό, λόγω κρίσης ή αδυναμίας δανεισμού, αλλά λόγω της εμμονής μας σε ένα λάθος μοντέλο ανάπτυξης. Σε ένα αναπτυξιακό μοντέλο, που κόντρα στα αυτονόητα ζημιώνει τη χώρα και τους πολίτες. Σε ένα μοντέλο που δεν κατάφερε ακόμη να διακρίνει τη διαφορά ανάμεσα στην Κυβέρνηση της χώρας από τη διοίκηση της χώρας και που ακόμη παλεύει να διακρίνει την Κυβέρνηση από το κόμμα.

Είμαστε μάρτυρες όλοι μας, αυτού του μοντέλου που επεχείρησε να θεμελιώσει την ανάπτυξη της πατρίδας μας στις επιδοτήσεις, χωρίς να υπάρχουν μηχανισμοί ελέγχου της ποιότητας και της αξιοποίησης των χρημάτων, στην κρατικοδίαιτη επιχειρηματικότητα που πολλαπλασίαζε αναπαιδολογητά τη δαπάνη του έργου σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, στην άκριτα επιδοτούμενη γεωργία, ενώ κατέρρεε η ποιότητα των προϊόντων αγροδιατροφής, στις επιχειρήσεις που εδράζουν την ανταγωνιστικότητά τους στην φοροδιαφυγή ή την εισφοροδιαφυγή χωρίς ορίζοντα και προοπτική εξωστρέφειας, στο κράτος που επιχειρήσαμε να το μετατρέψουμε σε μηχανή κανονοποίησης ανόμων αιτημάτων, ρουσφετιών, με μηχανισμούς αναποτελεσματικότητας, αδιαφάνειας και διαφθοράς, στο κράτος που το μετατρέψαμε σε εργοδότη ξεδεύοντας πακτωλούς χρημάτων για «STAGE», επιχειρώντας να επιλύσουμε με εσφαλμένο τρόπο τα τεράστια ζητήματα της ανεργίας, στο μοντέλο που κατέστρεψε τα ιστορικά κέντρα των πόλεων, την Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, τις

Σέρρες, στη λογική μιας αντιπαροχής εύκολου κέρδους, στο μοντέλο που εφαρμόζουμε στην παιδεία στέλνοντας τα παιδιά μας στο εξωτερικό, ενώ έπρεπε να είναι τα ελληνικά πανεπιστήμια κέντρο παιδείας και πολιτισμού.

Μέχρι το πρωί μπορεί κανείς να αναφέρει παραδείγματα, θέλοντας να περιγράψει αυτό το λάθος αναπτυξιακό μοντέλο, που το υπηρετήσαμε με λάθος πολιτικές προτάσεις και επιλογές, όλοι μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λάθος ιδεολόγημα, λάθος οι επιλογές. Φτάσαμε στο χείλος της χρεοκοπίας. Οι ευθύνες, βέβαια, δεν μοιράζονται εξίσου. Κάποιοι έχουν πολλές, κάποιοι λιγότερες. Ο Πρωθυπουργός, ο Γιώργος Παπανδρέου βάσιμα στη συζήτηση επαναφέρει τα αυτονόητα και τα υπογραμμίζει, χωρίς το φόβο του πολιτικού κόστους, χωρίς το φόβο μήπως ελεγχθούμε εμείς στο ΠΑΣΟΚ για λάθη του παρελθόντος ή προκλήσεις που αποκαλύπτονται.

Είμαστε σε κρίση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή το λάθος αναπτυξιακό μοντέλο έφτασε στα όριά του. Δεν έφτασε το πολιτικό σύστημα στα όριά του. Το αναπτυξιακό μας μοντέλο κατέρρευσε. Δεν χρειάζεται να το σώσουμε, ούτε να το συντηρήσουμε. Άλλο μοντέλο χρειαζόμαστε. Το πολιτικό μας σύστημα μετρά τις αντοχές του, γιατί έχει πολιτικές ευθύνες για τις εσφαλμένες αναπτυξιακές διαδρομές και στρατηγικές επιλογές της χώρας. Το πολιτικό προσωπικό της χώρας σήμερα έχει ευθύνη για την επιλογή και δόμηση άλλου αναπτυξιακού συστήματος. Στο μέτρο και στο βαθμό που αυτή η κρίσιμη επιλογή αναδεικνύεται, η χώρα αλλάζει, μπορεί να αλλάξει, μπορεί να ελπίζει και οι πολιτικοί στη χώρα να σηματοδοτούμε με την καθημερινή μας δράση την καθοριστική αυτή αλλαγή, τιμώντας την εντολή των πολιτών, για το παρόν και το αύριο της χώρας.

Εάν απεναντίας η επιλογή είναι, να δώσουμε μάχες οπισθοφυλακής, τόσο οι της πλειοψηφίας όσο και η αντιπολίτευση, ενός συστήματος αναπτυξιακού, ενός μοντέλου που σωριάστηκε, απειλώντας να παρασύρει τη χώρα, τότε υπηρετούμε και την κατάσταση του ίδιου του πολιτικού συστήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Έλληνες έχοντας κάνει μία διαδρομή πολλών δεκάδων αιώνων, έχουμε αντιμετωπίσει τα αντίξοα κύματα της ιστορικής συγκυρίας πολλές φορές και τα καταφέραμε. Τώρα στη μάχη μπαίνουμε αλλάζοντας νοοτροπία, αλλάζοντας στερεότυπα, όχι επειδή κάποιοι έτσι νομίζουν ότι πρέπει να το κάνουμε, αλλά επειδή ο δρόμος που ακολουθήσαμε ως τώρα μας έβγαλε σε αδιέξοδο.

Αυτή τη φορά θα λειτουργήσουμε όχι με προσμονή επιδοτήσεων, αλλά επενδύοντας έξυπνα στην καινοτομία, στην ποιότητα του προϊόντος, λειτουργώντας με εξωστρέφεια, συνεπείς στη φορολογική και ασφαλιστική υποχρέωση, αποφεύγοντας λογικές της οριζόντιας διανομής, υποστήριξης που σπαταλά χρήματα, δυνάμεις, αδικεί όσους παρεμβαίνουν στοχευμένα, ανταγωνιστικά, καινοτόμα, αξιώνοντας από την Κυβέρνηση να οργανώσει τη διοίκηση με διαφάνεια, με αξιοκρατία, με αξιολόγηση, απαιτώντας από τη δικαιοσύνη να αποδίδεται το δίκαιο, χωρίς προφάσεις. Δημοκρατία χωρίς σωστή απονομή δικαιοσύνης, δεν υπάρχει, είναι φενάκη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, τελειώνω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο τόπος δεν μπορεί να συνεχίσει με την επαπειλούμενη μαζική κατάθλιψη. Μπορούμε με τη σωστή ανάλυση, με σωστές πολιτικές, με σωστή στρατηγική και με το νέο πατριωτικό, που επιηγείται ο Πρωθυπουργός της χώρας, να πετύχουμε. Δεν είμαστε απλά αισιόδοξοι. Έχουμε τη βεβαιότητα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Βλάχος, Βουλευτής Νομού Αττικής της Νέας Δημοκρατίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινώ την ομιλία μου με μία αναφορά-δήλωση για όσα συμβαίνουν αυτές τις μέρες στην πε-

ριοχή μου. Καλώ, λοιπόν, την Κυβέρνηση να δώσει τέλος στην αστυνόμευση της Κερατέας, να δώσει λύση αποδεκτή από την τοπική κοινωνία, που θα βασίζεται στη δημιουργία τοπικού συνδέσμου, που θα διαχειρίζεται με σύγχρονη μέθοδο μόνο τα απορρίμματα της περιοχής και μόνο ένα μικρό μέρος να φτάνει στους ΧΥΤΑ.

Όσο επιμένετε, κύριοι της Κυβέρνησης, με την παρουσία δυνάμεων καταστολής στη δημιουργία ΧΥΤΑ, αναλαμβάνετε την ευθύνη για ό,τι συμβαίνει και για ό,τι συμβεί.

Σε ό,τι με αφορά, επειδή πιστεύω ότι υπάρχει λύση, θα αγωνιστώ μαζί με τους πολίτες της Κερατέας, για να μην περάσουν σχέδια που εξυπηρετούν συμφέροντα, που καταστρέφουν τον τόπο μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρασαν δεκαπέντε μήνες από τότε που το ΠΑΣΟΚ με μία άνετη πλειοψηφία ήρθε στην εξουσία. Από τότε, που ούτε ο πιο απαισιόδοξος δεν υπολόγιζε ότι θα φτάναμε σήμερα εδώ. Έπρεπε να περάσει αυτό το χρονικό διάστημα, για να απογυμνωθούν όλοι εκείνοι που πίστεψαν τότε ότι μπορούν να φορτώσουν όλες τις αδυναμίες του κράτους στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Κανείς δεν πιστεύει πια ότι, το ΠΑΣΟΚ δεν γνώριζε τα πραγματικά στοιχεία χρέους και ελλείμματος, διότι τάχα τα είχε αποκρύψει η τότε Κυβέρνηση. Δεν ξέρετε γιατί αυξήθηκε το χρέος τα προηγούμενα χρόνια. Δεν ξέρετε για το έλλειμμα τα νούμερα που ακούγονταν τότε, ήταν εκτιμήσεις και ότι ο τελικός υπολογισμός θα γινόταν στις αρχές του 2010, μετά το οικονομικό κλείσιμο της χρονιάς. Όλα τα ξέρατε. Σας τα είχε πει στις κατ' ιδίαν συζητήσεις με τους πολιτικούς Αρχηγούς ο τότε Πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής.

Το σύνολο των οικονομικών στοιχείων, όμως, το ξέρατε και μάλιστα, από την πιο υπεύθυνη πηγή, το Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος. Αν ο κ. Προβόπουλος τότε σας είπε ψέματα, αν σας έκρυψε την αλήθεια, αν δεν γνώριζε τα πραγματικά στοιχεία, κακώς παραμένει στη θέση του. Και μη μου πείτε ότι έχει θητεία. Αλλά πώς να αντικαταστήσετε έναν άνθρωπο, που και την αλήθεια σας είπε και σας προειδοποίησε

Συγκεκριμένα, το χρέος αυξήθηκε σχεδόν 100 δισεκατομμύρια ευρώ, εκ των οποίων τα 80 δισεκατομμύρια, σχεδόν το σύνολο, πήγαν για αναχρηματοδότηση υποχρεώσεων των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, στις οποίες, σημειωτέον, συμμετείχε και ο κ. Παπανδρέου, εκτός αν δεν ήξερε γιατί ταξίδευε πολύ. Φταίει, λοιπόν, αυτός που πήρε δάνεια τα οποία φαγώθηκαν ή αυτός που δανειώθηκε για την εξόφληση των χρεών

Και για το έλλειμμα, επιλέξατε να το ανεβάσετε από περίπου 8% -θυμίζω κι αυτό ήταν εκτίμηση- στο 12,7% μη εισπράττοντας ή πληρώνοντας μη αναγκαίες για το 2009 υποχρεώσεις, περίπου 10 δισεκατομμύρια ευρώ. Αν στο τέλος του 2009 είχαμε αυτά τα 10 δισεκατομμύρια ευρώ, το έλλειμμα θα ήταν περίπου 8%. Σε κάθε περίπτωση θα ήταν μονοψήφιο.

Εδώ αρχίζει ο φαύλος κύκλος και η δικιά σας ευθύνη. Πώς θα παίρνατε όλα αυτά τα μέτρα, χωρίς το υψηλό ποσοστό ελλείμματος που, δήθεν, σας έκρυψε η Νέα Δημοκρατία. Έτσι διώξατε τους δανειστές, αφού όπως αναφέρει και η έκθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο καταλύτης για την άνοδο των επιτοκίων δανεισμού, τα περίφημα spreads, ήταν η δική σας ανακοίνωση του προσχεδίου προϋπολογισμού, που προέβλεπε έλλειμμα 12,7% του ΑΕΠ. Ανοίξατε, λοιπόν, την πόρτα στην τρόικα. Επιλέξατε να γίνει η χώρα πειραματόζωο, αφού τη συνταγή που δοκιμάζουν σε εμάς με βελτιώσεις, την εφαρμόζουν σε άλλες χώρες.

Γιατί έγινε η Ελλάδα πειραματόζωο. Γιατί δεν έγινε κάποια άλλη χώρα. Γιατί η Κυβέρνηση της Ελλάδας, μιλώντας πολύ, συκοφαντώντας με υπερβολές τη χώρα και τους πολιτικούς της αντιπάλους, παγιδεύτηκε σ' αυτό το ρόλο. Είναι γνωστή η παραίτηση εκ μέρους της «WALLSTREET JOURNAL» για περιορισμό των δηλώσεων του Πρωθυπουργού.

Εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης, μιλούσατε πολύ. Εσείς ομολογήσατε, πριν σας ρωτήσουν. Δεν παλέψατε για την τιμή της χώρας. Μα, να λέγατε και την αλήθεια! Όλες οι χώρες της Ευρωζώνης έπεσαν έξω στις εκτιμήσεις τους στον υπολογισμό του ελλείμματος. Γι' αυτό αναθεώρησαν και τις εκτιμήσεις τους δύο και τρεις φορές.

Αυτό που για τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες ήταν δικαίωμα, γιατί για μας ήταν αμάρτημα; Γιατί έπρεπε να μας λιοδορεί ολόκληρη η οικουμένη; Ακόμη και αν έφταιγε η προηγούμενη κυβέρνηση, γιατί δεν ζητήσατε εξηγήσεις από τον Κώστα Καραμανλή πριν διαπομπεύσετε τη χώρα κατηγορώντας την ελληνική κυβέρνηση; Έτσι φθάσαμε εδώ και το «παραμύθι» ότι παραλάβατε μία χώρα που πήγαινε για χρεοκοπία ως τελειώσει.

Η Ελλάδα δεν χρεοκόπησε το 2009. Η Ελλάδα μπορούσε να δανείζεται με λογικά επιτόκια μέχρι τις αρχές του 2010. Οδηγήθηκε εδώ γιατί εσείς επιλέξατε –ή σας επέλεξαν– τη συγκεκριμένη πολιτική. Από το «πιστόλι πάνω στο τραπέζι» και το «δεν ζητάμε χρήματα» και όσα άλλα είπατε, παραδώσατε τη χώρα σε ξένα χέρια.

Την ίδια ώρα που το «σπίτι» μας «καίγεται», ο κ. Παπανδρέου ως Πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς θέλει να σώσει τον κόσμο. Η χώρα έγινε ανυπόληπτη με τη δική σας μαρτυρία και τώρα βραβεύουν τον Πρωθυπουργό αυτής της ανυπόληπτης χώρας. Αυτό μόνο ο κ. Παπανδρέου πρέπει να το καταλαβαίνει. (Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Θα πει κάποιος: «Υπήρχε άλλος δρόμος; Δεν έπρεπε να παρθούν μέτρα για διαρθρωτικές αλλαγές;». Μα, εμείς πρώτοι και μόνι μιλήσαμε γι' αυτό. Τη συναίνεση που εσείς της Κυβέρνησης τώρα ψελλίζετε –και λέω «ψελλίζετε» γιατί δεν την εννοείτε και δεν μπορείτε να την εννοείτε γιατί δεν αποφασίζετε πια εσείς– τη ζητάγε, πραγματικά την εκλιπαρούσε ο Κώστας Καραμανλής το 2009, τότε που εσείς δεν βλέπατε οικονομική κρίση, τότε που ζητούσατε εδώ και τώρα εκλογές, τότε που μας λέγατε να φύγουμε και όταν άλλαξε η Κυβέρνηση με απόφαση του ελληνικού λαού, μας είπατε ότι το βάλαμε στα πόδια. Έχετε σύγχυση και έλλειψη πολιτικής που σας οδηγεί σε επικίνδυνους ακροβατισμούς.

Ας ξεχάσουμε όσα είπατε και κάνατε πριν τις εκλογές. Αν μετά τις εκλογές ζητούσατε συναίνεση για την αντιμετώπιση της κατάστασης, θα μας είχατε συμπαραστήτε. Εμείς και ως κυβέρνηση και ως αντιπολίτευση λέγαμε και λέμε «ναι» στις διαρθρωτικές αλλαγές. Εσείς έχετε πρόβλημα. Πρέπει να εξηγήσετε γιατί διαδηλώνετε πέρσι για να μην έλθουν οι Κινέζοι και φέτος κατηγορείτε όποιον δεν τους χειροκροτεί δυνατά.

Πώς θα απαιτήσετε συναίνεση για προβλήματα που πέρσι δεν αναγνωρίζατε; Άλλα λέγατε πέρσι για την Ολυμπιακή, τον ΟΤΕ, τα λιμάνια, τον ΟΣΕ και άλλα κάνατε φέτος. Πέρσι απειλούσατε τους επενδυτές για να μην έλθουν και φέτος τους παρακαλάτε, γι' αυτό δεν σας πιστεύει κανείς. Δεν είναι «στραβός ο γιालός», απλά «στραβά αρμενίζετε». Απαξιώσατε το σύνολο της δημόσιας ζωής –κόμματα, πολιτικούς, συνδικαλιστές– για να μπορέσετε να υλοποιήσετε τα μέτρα που σας υποδεικνύουν. Λέω ότι σας υποδεικνύουν επειδή εσείς μας είπατε ότι τα μέτρα είναι έξω από τη δική σας λογική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για το μέλλον της πατρίδας μας δεν μπορεί να στηρίζεται σε μια εμφύλια αντιπαράθεση, ακόμα και αν την ευθύνη κατά τη γνώμη μας την έχει η πλευρά της Κυβέρνησης με τις πολιτικές της επιλογές. Χρέος όλων είναι να συμβάλλουμε να ξεπεραστεί η περιπέτεια που ζει η πατρίδα μας, μόνο που τον πρώτο λόγο σε μία τέτοια γνήσια συναινετική πορεία τον έχει η πλευρά που ο ελληνικός λαός σ' αυτή τη φάση όρισε σαν πλειοψηφία. Η Νέα Δημοκρατία έτσι κι αλλιώς με βήματα σταθερά μπαίνει και πάλι στο κέντρο της πολιτικής ζωής. Η πρόταση του Αντώνη Σαμαρά γίνεται σιγά-σιγά ελπίδα για τον κόσμο και αποκτά δυναμική δίνοντας την προοπτική που ζητά ο τόπος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μίλησα για τον προϋπολογισμό χωρίς οικονομικά μεγέθη και αριθμούς γιατί πιστεύω ότι ακόμη και σήμερα το πρόβλημα της χώρας είναι πολιτικό. Χρειάζεται υπεύθυνη κυβέρνηση, χωρίς έπαρση και αλαζονεία. Χρειάζεται όλοι να βάλουμε πλαφόν στη ζωή και στη συμπεριφορά μας, ιδιαίτερα όσοι αποφασίζουμε για τη ζωή των άλλων, πλαφόν όχι μόνο προς τα πάνω αλλά κυρίως προς τα κάτω τόσο όσο να μην στερείται κανείς τα απαραίτητα. Εσείς μιλάτε για αριθμούς κι εμείς σας μιλάμε για ανθρώπους. Πατήστε επιτέλους στη γη και θα μας βρείτε συμπαράστατες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Βλάχο και για το ευσύνοπτο του χρόνου.

Παρακαλείται ο γιατρός και Βουλευτής Θεσπρωτίας κ. Κατσούρας του ΠΑΣΟΚ να λάβει το λόγο.

Κύριε συνάδελφε, έχω αυτή την εξοικείωση διότι είμαι Θεσπρωτός εκ πολιτογραφήσεως. Υπηρέτησα εκεί.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΟΥΡΑΣ: Ξέρετε, κύριε Πρόεδρε, ότι η πρώτη θέση της χώρας, η Θεσπρωτία, σας περιμένει πάντα για φιλοξενία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Σας ευχαριστώ πολύ.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΟΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλές φορές τους τελευταίους μήνες τα συνθήματα των διαδηλωτών και οι ήχοι των συλλαλητηρίων ακούστηκαν μέχρι εδώ. Οι Έλληνες, όπως και πολλοί άλλοι Ευρωπαίοι πολίτες, είναι οργανωμένοι με όσα συμβαίνουν. Στην Αγγλία, τη Γαλλία, την Ιταλία – και ποιος ξέρει πού αλλού σε λίγο– τα παιδιά είναι στους δρόμους γεμάτα οργή γιατί νιώθουν ηττημένα πριν δώσουν τη μάχη τους, προσβεβλημένα που μοιραστήκαμε τους πόρους τους αλλά και έτοιμα να αμφισβητήσουν τα πάντα.

Αυτό το συναίσθημα δεν είναι επιτετιακό, ώστε να εκτονώνεται κάθε Δεκέμβρη. Δεν ξεθυμαίνει εύκολα οργή που με «τροφή» το ψέμα «τράφηκε» τόσο καιρό. Αυτά τα παιδιά πλέον δεν μας εμπιστεύονται. Μας προσπερνούν και καταφεύγουν στο μέλλον μετά το τέλος μιας εποχής που δύει, γιατί το παρόν που εμείς ορίζουμε και οριοθετούμε αλλάζει διαρκώς, γιατί εκείνο που βαρύνει αυτό το παρόν είναι η μνήμη του παρελθόντος και ο φόβος για το δρόμο που πήραμε.

Η φτώχεια, η ανέχεια, η καθήλωση δημιουργούν αναπόφευκτες «ρωγμές» στον κοινωνικό «ιστό». Μια γενικότερη κρίση αγγίζει την ίδια τη μορφή, αν όχι και το περιεχόμενο των θεσμών. Οι κυβερνήστες κινδυνεύουν να γίνουν κυβερνώμενοι, δράστες αλλά και θύματα μαζί καθώς διάφοροι, ανενόχλητα, περιφέρονται ως «γκουρού» της οικονομίας και επιχειρούν στην ουσία να επιβάλουν τις δογματικές εμμονές τους περί των αγορών, οι οποίες δεν πρέπει να λειτουργούν κατ' αυτούς ως συμπλήρωμα αλλά ως υποκατάστατο της κύριας αγοράς, της πολιτικής και της δημοκρατίας.

Μας είπαν: «Είμαστε εδώ γιατί μας χρειαζέστε». Μας είπαν: «Οι Έλληνες θα πρέπει να μάθουν να ζουν σύμφωνα με τις δυνατότητές τους». Δεν μας είπαν ότι οι Ευρωπαίοι δεν ήθελαν τη δημιουργία δυνατοτήτων ελέγχου όταν καθιερώθηκε το ευρώ, ούτε καν τον έλεγχο της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας, όπως αποκάλυψε ο Ρομάνο Πρόντι. Εμπεδώνουμε μόνοι μας σιγά-σιγά με τον πλέον επώδυνο τρόπο ότι το δικό μας έλλειμμα αποτελεί επίσης και το πλεόνασμα κάποιων άλλων.

Ζούμε μια μεταβατική περίοδο, μια εποχή σκληρής οικονομικής πίεσης και προσαρμογής, όπου πολλά από τα προφανή αμφισβητούνται. Χωρίς περιστροφές, δίχως υπεκφυγές τα μέτρα που έλαβε η Κυβέρνηση είναι επώδυνα. Σε κάποιες περιπτώσεις το δικαίωμα στην εργασία και σε μία αξιοπρεπή αμοιβή της καθώς και η αξιοπρεπής σύνταξη πλήττονται και αυτή η οικονομική πραγματικότητα μας στοιχειώνει όλους. Είναι ένας επιείκτης που πρέπει να τελειώσει γρήγορα. Το πόσο γρήγορα, θα εξαρτηθεί από την απόδοση των μέτρων, την κοινωνική συναίνεση, την κυβερνητική συνέπεια, το διεθνές περιβάλλον, την εξωτερική μας πολιτική και τη δυνατότητα άρθρωσης διεθνών συμμαχιών. Σύμφωνα με το καλό «σενάριο» στο τέλος του νέου έτους, αν δεν έχει μεσολαβήσει κοινωνικό χάος και πολιτική αστάθεια, ενδέχεται να έχουμε αφήσει πίσω μας τις οξείες παρενέργειες μιας πρωτοφανούς και υπερταχείας προσαρμογής της ελληνικής οικονομίας σ' ένα πιο λιτό και πιο πειθαρχημένο μοντέλο. Ένα ευνοϊκότερο επενδυτικό κλίμα θα αρχίσει να διαμορφώνεται, ικανό να συμβάλλει ουσιαστικά στην ανάκαμψη της οικονομίας και στην παραγωγή εθνικού πλούτου. Είναι μία «αχτίδα φωτός» στο μακρύ «χειμώνα» του 2010.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία κομφορμιστική αντιπολίτευση μοιάζει ακόμα φοβισμένη να πει την αλήθεια, όμως ούτε οι μαζικές επιθέσεις εναντίον της Κυβέρνησης ούτε η σιωπή και η

άκριτη συνηγορία υπέρ της βοηθούν στην επίλυση των προβλημάτων. Ο τόπος έχει ανάγκη έστω και αργά τη δημιουργία ενός πραγματικού δημόσιου χώρου διαλόγου για τα σημαντικά προβλήματά του, για το είδος της οικονομίας που χρειαζόμαστε, για το επίπεδο εκπαίδευσης και έρευνας, για την περιφερειακή του ανάπτυξη που κινδυνεύει να γίνει κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση ενός εθνοκεντρικού κράτους, για το ενεργειακό ζήτημα, για τα εθνικά ζητήματα, για την ειλικρινή αυτοκριτική των κομμάτων. Χρειάζεται, δηλαδή, ένα συνολικό σχέδιο που να ξεφεύγει από τον ασφυκτικό κλοιό του εφήμερου και που θα στηρίζεται σ' ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο. Χωρίς αυτό, το έργο της Κυβέρνησης γίνεται πιο δύσκολο. Πρέπει μόνιμη να αγνοεί τις όποιες «κορώνες» που καθηλώνουν την κοινωνία στην ακινησία και το τέλμα, να υλοποιήσει επώδυνες και τολμηρές αποφάσεις και μεταρρυθμίσεις, «να βγάλει το φίδι από την τρύπα» και να λύσει μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα προβλήματα δεκαετιών.

Όσο πόνο και ξεβόλεμα και αν προκαλούν οι αλλαγές αυτές, οι περισσότεροι συμφωνούν ότι οι περισσότερες έπρεπε να έχουν γίνει εδώ και χρόνια. «Σκόνταφταν» όμως στο πολιτικό κόστος.

Τώρα, λοιπόν, η Κυβέρνηση πρέπει να λύσει γόρδιους δεσμούς της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας. Κατά τον ίδιο τρόπο τα συνδικάτα και οι συνδικαλιστές, πληγωμένοι κι αυτοί από το παρελθόν τους, αντί να δίνουν μάχες οπισθοφυλακής, σφειλουν να κοιάζουν το μέλλον και να εξασφαλίσουν την ασφαλέστερη, ταχύτερη και μαζικότερη μετάβαση στη νέα πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι σίγουροι δρόμοι είναι ανύπαρκοι. Είμαστε υποχρεωμένοι να δράσουμε, να σταθούμε τολμηρά απέναντι στο πρόβλημα της χώρας, χωρίς να ξέρουμε την έκβαση των προσπαθειών μας. Εικάζουμε ότι τα χειρότερα θα περάσουν σύντομα, αλλά αυτό θα το ξέρουμε με σιγουριά στο τέλος μιας μακράς διαδρομής. Προς το παρόν μόνο οι θυσίες είναι ορατές.

Όμως για όσους ξεχνούν, να υπενθυμίσω ότι γι' αυτήν την προσπάθεια και σ' αυτήν την προσπάθεια έχουμε ανάγκη τα χρήματα μιας σύμβασης και για την εξασφάλισή τους απαιτείται η εφαρμογή κάποιων όρων, που είναι συχνά σκληρότεροι απ' αυτούς που μπορεί να αντέξει η ελληνική κοινωνία και μοιάζουν επαχθέστεροι απ' αυτούς που μπορεί να υπερασπιστεί η Κυβέρνηση.

Από την άλλη πλευρά πρέπει να αποκαταστήσουμε την τρωθείσα αξιοπρέπεια και αυτοσεβασμό του Έλληνα, να δείξουμε ότι ο διάλογος με τους άλλους δεν μας ξεπερνάει ως περαστικούς και ότι δεν μας κυριεύει η αμηχανία, η έλλειψη επιπόνησης, δηλαδή η αδυναμία να φέρουμε σε πέρας μια αποστολή. Χρειάζεται να υπερβούμε τον εαυτό μας ή, όπως λέει ο Οδυσσεάς στο «Φιλοκτήτη» του Μίλερ, «τόσο βαθιά χωθήκαμε μέσα σε τούτη την υπόθεση, παγιδευμένοι από το δικό μας και το ξένο βήμα, που διέξοδο δεν έχουμε παρά αν τραβήξουμε το δρόμο παραπέρα».

Ψηφίζω το σχέδιο νόμου της Κυβέρνησης για τον προϋπολογισμό του οικονομικού έτους 2011, γιατί, πέραν όλων των άλλων, δεν υπάρχει τίποτε άλλο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κατσούρα.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας από την Εύβοια κ. Γεώργιος Μαρίνος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι εργατικές λαϊκές οικογένειες έχουν απέναντί τους έναν ακόμη αντιλαϊκό, βάρβαρο προϋπολογισμό, ο οποίος σε συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης, κρίσης υπερσυσσώρευσης κεφαλαίου, ολομέτωπης επίθεσης κατά των εργασιακών, ασφαλιστικών, κοινωνικών δικαιωμάτων, φορτώνει το λαό με νέα φορολογικά βάρη, μειώνει ακόμη περισσότερο τα κονδύλια για τις κοινωνικές υπηρεσίες, αναδιανέμει τον πλούτο που παράγουν οι εργαζόμενοι, υπέρ του μεγάλου κεφαλαίου.

Προχθές αντιμετωπίσαμε το νομοσχέδιο που καθήργνησε τις κλαδικές συμβάσεις, έβαλε ταφόπλακα σε θεμελιώδη εργασιακά

δικαιώματα και άνοιξε το δρόμο για τρομακτική μείωση των μισθών και συνεπώς και των συντάξεων.

Την προηγούμενη περίοδο αντιμετωπίσαμε την κατάργηση ασφαλιστικών δικαιωμάτων και άλλες αντιδραστικές αλλαγές στην υγεία, στην πρόνοια, στην παιδεία, σε όλους τους τομείς. Συνολικά πρόκειται για στρατηγικού χαρακτήρα αλλαγές, που έχουν αποφασιστεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση με τη συμμετοχή των ελληνικών κυβερνήσεων και επιβάλλονται διαδοχικά αυτή την περίοδο, αξιοποιώντας το μνημόνιο της φτώχειας, τα ελλείμματα και το χρέος, που προκαλούνται από την πολιτική που δίνει κίνητρα, προνόμια στην πλουτοκρατία και χρηματοδοτεί τις επιθετικές, ιμπεριαλιστικές ανάγκες του ΝΑΤΟ.

Η αντιλαϊκή αυτή πολιτική γίνεται συνεχώς και πιο επικίνδυνη. Έχει οδηγήσει το λαό όχι μόνο σε σχετική εξαθλίωση, που εκφράζει τη συνεχή διεύρυνση του χάσματος ανάμεσα στη δύναμη, τα κέρδη της πλουτοκρατίας και την κατάσταση των εργατικών λαϊκών οικογενειών, αλλά και σε απόλυτη εξαθλίωση, που εκφράζει τη χειροτέρευση στη ζωή τους σε σχέση με την προηγούμενη περίοδο. Και αυτό την ώρα που μέσα στο 2009 πεντακόσιες μεγάλες επιχειρήσεις μετρούν κέρδη πάνω από 16 δισεκατομμύρια ευρώ και η Κυβέρνηση χρηματοδοτεί πολύμορφα τους μεγάλους οικονομικούς ομίλους.

Αυτό που πρέπει να κατανοηθεί βαθύτερα είναι το εξής βασικό ζήτημα. Το νήμα που διαπερνάει αυτή την κατάσταση, ο καθοριστικός παράγοντας που γεννάει και οξύνει τα λαϊκά προβλήματα είναι αυτός, ο ίδιος ο καπιταλιστικός δρόμος ανάπτυξης, που έχει ως στόχο την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών του μεγάλου κεφαλαίου, για να διατηρήσει την κερδοφορία του, να γίνει πιο ανταγωνιστικός στις συνθήκες της κρίσης και να εκτιναχθεί στις συνθήκες της ανάκαμψης, η οποία προβλέπεται ότι θα είναι ασθενική και θα εμπεριέχει το σπέρμα μιας νέας κρίσης.

Η επιθετικότητα του συστήματος και της στρατηγικής που το υπηρετεί τονίζει ότι ο καπιταλισμός ως εκμεταλλευτικό σύστημα έχει ξεπεραστεί ιστορικά. Είναι σε παρακμή και γίνεται συνεχώς και πιο αντιδραστικός, ό,τι και να ισχυριστούν το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, αλλά και οι άλλοι διαχειριστές και απολογητές του. Δεν υπάρχει πολιτική διαχείρισης αυτού του σάπιου συστήματος που θα λειτουργήσει προς όφελος του λαού. Και αυτό αφορά τόσο το λεγόμενο «νέο παραγωγικό μοντέλο» του ΠΑΣΟΚ όσο και τα διαχειριστικά μείγματα, που προβάλλουν Νέα Δημοκρατία και τα άλλα κόμματα του ευρωμονόδρομου. Άλλωστε όλα αυτά τα μοντέλα έχουν δοκιμαστεί και χειροτέρευσαν τη ζωή των λαών στην Ιρλανδία, στην Νότια Κορέα, γενικότερα στους λεγόμενους «ασιατικούς τίγρεις» και σε άλλα καπιταλιστικά κράτη που η αστική τάξη της Ελλάδας και οι πολιτικοί της εκφραστές είχαν ως πρότυπα.

Οι προσδοκίες που καλλιεργεί η Κυβέρνηση και η Νέα Δημοκρατία για την ανάκαμψη και την ανάπτυξη της οικονομίας ως παράγοντα επίλυσης των λαϊκών προβλημάτων διαψεύδονται και με την πείρα της προηγούμενης περιόδου, όπου βασικό στοιχείο της πολύχρονης ανόδου της οικονομίας ήταν η μεγάλη αύξηση των κερδών της πλουτοκρατίας και η ένταση της κοινωνικής ανισότητας.

Γι' αυτό το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας λέει με ευθύνη στην εργατική τάξη, στις λαϊκές δυνάμεις, ότι έχουν δοκιμαστεί όλοι οι τρόποι διαχείρισης του εκμεταλλευτικού συστήματος και οδήγησαν σ' αυτά τα χάλια. Τώρα είναι ώρα για σπουδαίες αποφάσεις, ώρα να ξεπεραστούν δισταγμοί, και οι εργατικές λαϊκές δυνάμεις να κρίνουν τις εξελίξεις με κριτήριο που αντιστοιχεί στα δικά τους συμφέροντα, να οργανωθούν στα συνδικάτα και να παλέψουν για τον ταξικό, αγωνιστικό προσανατολισμό τους, καταδικάζοντας τον εργοδοτικό, κυβερνητικό συνδικαλισμό, να οργανωθούν στους τόπους δουλειάς και κατοικίας, να συναντηθούν με το ΠΑΜΕ, με το Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο και τις άλλες αγωνιστικές συσπειρώσεις, που εκφράζουν τα συμφέροντα της αγροτιάς, των μικρών αυτοαπασχολούμενων της πόλης, των γυναικών, της νεολαίας μας. Τώρα είναι η ώρα για σπουδαίες αποφάσεις, για να συναντηθούν πλατιές λαϊκές δυνάμεις με το ΚΚΕ, που πρωταγωνιστεί στον ταξικό αγώνα διαθέτοντας επισημονικά επεξεργασμένη, εναλλακτική λύση, η οποία να τονίζει ότι δεν είναι μοιραίο η εξουσία να είναι στα χέρια των λίγων, των

τραπεζιτών, των βιομηχάνων, των εφοπλιστών και των άλλων τμημάτων της πλουτοκρατίας.

Ο λαός έχει δύναμη και μπορεί να διεκδικήσει την εξουσία ως προϋπόθεση για να οργανωθεί η οικονομία με κριτήριο τις λαϊκές ανάγκες, με εργαλεία την κοινωνικοποίηση των συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής, τον παραγωγικό συνεταιρισμό, τον κεντρικό σχεδιασμό, τον εργατικό κοινωνικό έλεγχο. Αυτή είναι η λύση για τον απολυμένο και τον άνεργο, για τις λαϊκές δυνάμεις που βασανίζονται από την ανασφάλεια και την ανέχεια. Αυτή είναι η λύση για την εξασφάλιση του δικαιώματος της πλήρους, σταθερής εργασίας για όλους, την παροχή δωρεάν, αναβαθμισμένων κοινωνικών υπηρεσιών, την αποδέσμευση της χώρας μας από τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς.

Αυτόν το δρόμο επιβάλλεται να ανοίξει ο λαός μας σε ρήξη με τις δυνάμεις του κεφαλαίου, με αλλαγή του συσχετισμού δύναμης, με την πλήρη αποδυνάμωση του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, την οικοδόμηση της λαϊκής συμμαχίας ανάμεσα στην εργατική τάξη, την αγροτιά, τα μεσαία στρώματα της πόλης.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Μαρίνο.

Το λόγο έχει τώρα ο Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Παναγιώτης Μπεγλίτης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για το σχέδιο του προϋπολογισμού του 2011 διεξάγεται κάτω από πρωτόγνωρες συνθήκες οικονομικής και κοινωνικής κρίσης για την πατρίδα και για το Μεταπολιτευτικό πολιτικό σύστημα. Εάν για κάθε συνάδελφο Υπουργό η βασική και θεμελιώδης υποχρέωση είναι να συμβάλει στην υπέρβαση της κρίσης μέσα από τη δημοσιονομική εξυγίανση, μέσα από τη συνδρομή κάθε Υπουργείου στον εξορθολογισμό των δημοσίων δαπανών, για την πολιτική ηγεσία Εθνικής Άμυνας αυτή η ευθύνη είναι διπλή.

Πρώτον, οφείλουμε να συμβάλουμε από την πλευρά μας σε αυτήν την αναγκαία δημοσιονομική εξυγίανση, ταυτόχρονα όμως, υπερασπιζόμενοι θεμελιώδεις αρχές της πατρίδας μας, την εθνική ανεξαρτησία, την εθνική ακεραιότητα, την ασφάλεια και την άμυνα της Ελλάδας, διατηρώντας σε υψηλό βαθμό την επιχειρησιακή ικανότητα, ετοιμότητα και αποτελεσματικότητα των Ενόπλων Δυνάμεων, συγχρόνως δε, διατηρώντας σε υψηλό επίπεδο τη διεθνή αξιοπιστία μας στη στρατιωτική διπλωματία, στην εξωτερική αμυντική πολιτική, στη συμμετοχή της Ελλάδας σε διεθνείς αποστολές που καλύπτονται κάτω από τη νομιμοποιητική ομπρέλα των αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ένας στόχος διπλός, εξαιρετικά δύσκολος, σύνθετος όταν πρόκειται να διαχειριστείς τόσο ευαίσθητα και καίρια ζητήματα που βρίσκονται στην καρδιά του κράτους, στην καρδιά της εθνικής ασφάλειας και άμυνας της πατρίδας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Δεκέμβριο του 2010 στη συζήτηση του προϋπολογισμού βάλαμε κάποιους βασικούς στόχους. Σήμερα μπορούμε να πούμε ότι αυτοί οι στόχοι έχουν υλοποιηθεί. Γι' αυτό, από αυτήν την πλευρά εκ μέρους της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας μπορώ να πω ότι ο αμυντικός προϋπολογισμός, ο προϋπολογισμός του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας αποτυπώνεται με τον πιο ρεαλιστικό και ειλικρινή τρόπο. Τους ίδιους ρεαλιστικούς και ειλικρινείς στόχους θέτουμε για το 2011. Και επειδή θέλω να είμαι σαφής σε αυτό που λέω, θα ήθελα να σας παρουσιάσω έναν απολογισμό του 2010 και βεβαίως μια προοπτική για τον προϋπολογισμό του Υπουργείου μας το 2011:

Το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας θα διαχειρίζεται το 2011 ένα συνολικό προϋπολογισμό ύψους 4,8 δισεκατομμύρια ευρώ που αντιπροσωπεύει το 4% του προϋπολογισμού της γενικής Κυβέρνησης, έναντι 6,73% το 2010, που αντιστοιχεί στο 2,13 του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Με άλλα λόγια, έχουμε σε πρακτικούς, ρεαλιστικούς όρους μια μείωση που υπερβαίνει τις δύομισι ποσοστιαίες μονάδες.

Ο προϋπολογισμός του Υπουργείου μας είναι μειωμένος κατά 20% σε σχέση με το 2010 και κατά 25% σε σχέση με το 2009. Η

μείωση αυτή αφορά όλα τα σκέλη του προϋπολογισμού του Υπουργείου μας. Οι λειτουργικές δαπάνες ανέρχονται σε 993 εκατομμύρια ευρώ, μειωμένες κατά 23% έναντι 0,94% το 2009 και 0,86% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος για το 2010. Τα εξοπλιστικά προγράμματα ανέρχονται σε 1,6 δισεκατομμύρια ευρώ, μειωμένα κατά 20% και αντιπροσωπεύουν ουσιαστικά το 0,70% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Οι αποδοχές είναι 2,28 δισεκατομμύρια, μειωμένες κατά 18,7% ποσοστό που αντικατοπτρίζει τη μείωση των επιδομάτων κατά 20% που έγινε με απόφαση της Κυβέρνησης μας το 2010.

Σημειώνω, εξάλλου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι πάνω από το 46% του προϋπολογισμού του Υπουργείου καλύπτουν σήμερα οι ανάγκες για μισθούς και συντάξεις. Έχουμε δηλαδή, ένα ισχυρό και σοβαρό ποσοστό ανελαστικών δαπανών στο Υπουργείο. Αυτό είναι μια απάντηση σε όλους εκείνους που βλέπουν στις αμυντικές δαπάνες μόνο το σκέλος των αμυντικών εξοπλισμών ή μόνο το σκέλος των λειτουργικών δαπανών.

Και επειδή αντιλαμβάνομαι ότι ορισμένοι από τους συναδέλφους ενδιαφέρονται και για το δημοσιονομικό έλλειμμα και για το δημόσιο χρέος, άρα ενδιαφέρονται για τις δαπάνες πληρωμών και τις δαπάνες παραλαβών, σας ενημερώνω ότι το 2011 το ύψος των ετήσιων παραλαβών οπλικών συστημάτων υπολογίζεται στα 770 εκατομμύρια ευρώ που αντιπροσωπεύει το 0,33 του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, έναντι 1,24 δισεκατομμυρίων ευρώ που αναμένουμε να κλείσει ο προϋπολογισμός το 2010. Υπενθυμίζω ότι οι παραλαβές των οπλικών συστημάτων για το 2009 ανήλθαν στα 2,9 δισεκατομμύρια ευρώ. Με άλλα λόγια έχουμε μια δραστική μείωση της ροής των παραλαβών για τα δύο δύσκολα χρόνια 2010 και 2011, γεγονός ασφαλώς κρίσιμο για τη γενική διαμόρφωση του δημοσιονομικού ελλείμματος. Και αυτό μέσα από μια ορθολογική κατανομή παραλαβών και πληρωμών για τα επόμενα χρόνια, κάτι για το οποίο -δεν το καταλαβαίνω- ασκήθηκε κριτική απ' ό,τι είδα στα πρακτικά της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων από την Αξιωματική Αντιπρόθεση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κρίση αυτή ορίζει το τέλος μιας εποχής και σε αντιλήψεις, προσεγγίσεις, επιχειρήματα σε σχέση με την Εθνική Άμυνα της χώρας. Για πάρα πολλά χρόνια -και δεν είναι καθόλου πολιτικά τυχαίο- οι αμυντικές δαπάνες αποτελούσαν «ταμπου» για τη Βουλή των Ελλήνων. Ποτέ δεν είχαμε μια συζήτηση εδώ, κυρίως από τα κόμματα εξουσίας που κυβέρνησαν μετά το '74. Ψηφίζαμε τις αμυντικές δαπάνες χωρίς κανέναν έλεγχο. Αυτό πιστεύω ότι τελειώνει σήμερα. Τελειώνει, πρώτον, με μια μείζονα κοινοβουλευτική και δημοκρατική τομή που δεν είναι άλλη από τη θεσμοθέτηση της αρμόδιας Επιτροπής για τον Έλεγχο των Αμυντικών Εξοπλισμών, με τη νέα λογική που διέπει γενικότερα τον προϋπολογισμό για την κατάρτιση των τριετών προϋπολογισμών προγραμμάτων. Θα προσέθετα -και αυτό στο πλαίσιο των μεγάλων αλλαγών και μεταρρυθμίσεων που πρέπει να κάνουμε στη συνέχεια- και την ανάγκη να εξετάζουμε με μεγαλύτερη προσοχή, με αυστηρότερο Κοινοβουλευτικό Έλεγχο τις αμυντικές δαπάνες σε συνεργασία της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων και της Επιτροπής Αμυντικών Εξοπλισμών. Πιστεύω ότι τόσο ο Πρωθυπουργός, όσο και η Κοινοβουλευτική μας Ομάδα, την επόμενη περίοδο, στην επόμενη μεταρρύθμιση του Κανονισμού της Βουλής θα είμαστε θετικοί για να επιφέρουμε νέες τομές σε ένα πολύ κρίσιμο τομέα όπως είναι ο έλεγχος των αμυντικών δαπανών και εξοπλισμών.

Διότι γνωρίζουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι καλούμαστε να διαχειριστούμε ένα χώρο με υψηλό βαθμό δυσπιστίας. Καλώς ή κακώς. Και υπάρχει ένας υψηλός βαθμός δυσπιστίας ακριβώς επειδή για πάρα πολλά χρόνια δεν υπήρξαν διαφανείς κοινοβουλευτικές διαδικασίες, οι οποίες διασφαλίζονται σήμερα. Και αυτό πιστώνεται στην Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, πιστώνεται στον Πρωθυπουργό Γιώργο Παπανδρέου, μια μείζονα δημοκρατική τομή σε ένα θέμα που μας αφορά όλους και συγκρατεί το ενδιαφέρον της ελληνικής κοινωνίας και των πολιτών.

Μιλάμε όλοι για την ανάγκη διαχείρισης της δημοσιονομικής κρίσης μέσα από τη μείωση των αμυντικών δαπανών και πολλές φορές βλέπουμε ένα δίλημμα πολύ στενά και πολύ στατικά: Αύξηση ή μείωση των αμυντικών δαπανών;

Όμως πιστεύω -και αυτό έδειξε η εμπειρία της διαχείρισης του

Υπουργείου Εθνικής Άμυνας τους τελευταίους δεκατέσσερις μήνες- ότι μπορούμε να φτάσουμε στη μείωση των αμυντικών δαπανών μέσα από ένα γενναίο εξορθολογισμό των λειτουργικών δαπανών και των δαπανών για τους αμυντικούς εξοπλισμούς, εξορθολογισμό που ήταν είδος εν ανεπαρκεία, εκλογίκευση και ορθολογισμός της διαχείρισης του Υπουργείου Άμυνας, που ήταν είδη εν ανεπαρκεία για πάρα πολλά χρόνια.

Στο όνομα της υπεράσπισης των εθνικών συμφερόντων της χώρας, στο όνομα μιας ανταλλακτικής διπλωματικής αξίας από τους αμυντικούς εξοπλισμούς, με άλλα λόγια στο όνομα της «εξαγοράς» της εύνοιας και της υποστήριξης μεγάλων εταίρων, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής προχωρήσαμε οι κυβερνήσεις τα τελευταία χρόνια σε αμυντικούς εξοπλισμούς με μια λογική ποσοτική, με μια λογική εκτατική, χωρίς αυτή η αντίληψη, αυτή η προσέγγιση να στηρίζεται στα στέρεα θεμέλια μιας εθνικής αμυντικής στρατηγικής, μιας πολιτικής εθνικής άμυνας και ασφάλειας, που λαμβάνει υπ' όψιν τις μεγάλες αλλαγές που συμβαίνουν στην περιφέρειά μας, στην Ευρώπη, στο διεθνές σύστημα. Μια προσέγγιση που είχε ως αποτέλεσμα να σωρεύουμε αμυντικούς εξοπλισμούς, οι οποίοι πολλές φορές ήταν σε αναντιστοιχία με τις πραγματικές επιχειρησιακές και αμυντικές ανάγκες της χώρας. Και όλα αυτά προστιθέμενα με ένα πέπλο αδιαφάνειας, με ένα πέπλο ανεξέλεγκτου, λόγω της μη συμμετοχής και συμβολής του Κοινοβουλίου, της Εθνικής Αντιπροσωπείας.

Σήμερα τελειώνει μια ολόκληρη εποχή και μια καινούργια εποχή αρχίζει και στο χώρο της εθνικής άμυνας. Νέες προσεγγίσεις και νέες αντιλήψεις για το ρόλο των Ενόπλων Δυνάμεων. Οι Ένοπλες Δυνάμεις ως σταθερός παράγοντας ισχύος, οι Ένοπλες Δυνάμεις ταυτόχρονα ως παράγοντας που αναδεικνύουν τον κοινωνικό τους ρόλο, οι Ένοπλες Δυνάμεις ως παράγοντας, επίσης, που συμβάλλει στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη μέσα από την εμπέδωση αισθήματος εθνικής ασφάλειας. Με άλλα λόγια, οι Ένοπλες Δυνάμεις παράγοντας παραγωγής αισθήματος ασφάλειας, αλλά και παράγοντας υπεράσπισης εθνικών συμφερόντων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο χώρο της εθνικής άμυνας αλλάζουν όλα. Αλλάζουμε και εμείς οι ίδιοι. Αλλάζουν και οι αντιλήψεις που είχαμε ως κόμμα εξουσίας και ως Κυβέρνηση για πολλά χρόνια που κυβερνήσαμε τον τόπο. Και πρέπει πάνω απ' όλα να αλλάξουμε μια σειρά από αντιλήψεις που είχαμε για τον περιβάλλοντα χώρο.

Τι σημαίνει σήμερα απειλή για την Ελλάδα; Ποιες είναι οι πραγματικές απειλές; Πόσο συνδέονται οι παραδοσιακές απειλές με τις νέες απειλές που δημιουργεί ένας περιβάλλον χώρος τρομακτικής ρευστότητας; Παράλληλα, πώς αντιμετωπίζουμε και διαχειριζόμαστε νέες προκλήσεις, νέους κινδύνους, νέες ασφαλώς απειλές;

Γιατί δεν αρκεί στον 21ο αιώνα να πορευτούμε αντιμετωπίζοντας με συμβατικά «όπλα» και προσεγγίσεις τον γνωστό παραδοσιακό, εντός ή εκτός εισαγωγικών, εχθρό, την παραδοσιακή αναθεωρητική απειλή. Γιατί πρέπει πάνω απ' όλα να αντιμετωπίσουμε, να απαντήσουμε, να υπερβούμε κύριες αντιφάσεις, που το ίδιο το πολιτικό σύστημα και εμείς οι ίδιοι παρήγαμε και δυστυχώς πολλές φορές συνεχίζουμε να παράγουμε. Γιατί εάν η Τουρκία ορίζεται και σήμερα με τους γνωστούς όρους του '74 ως κυρίαρχη απειλή για τη χώρα, τότε θα πρέπει να αναθεωρήσουμε κύριες πλευρές της εθνικής στρατηγικής απέναντι στην Τουρκία. Γιατί εάν βλέπουμε και σήμερα –και φοβάμαι ότι πολλοί και σ' αυτήν την Αίθουσα βλέπουν- απειλές από το Βορρά, τότε πρέπει να ξαναδοούμε πολλές από τις αντιλήψεις που είχαμε και για τη χώρα μας και για το ρόλο που θέλει να παίξει η χώρα μας και ασφαλώς για το ρόλο των Ενόπλων Δυνάμεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Καταλήξτε, κύριε Υπουργέ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό τελειώνω.

Αυτό που τονίζω είναι ότι δεν έχουμε ανάγκη μόνο από τεχνοκρατικές αλλαγές, από μεταρρυθμίσεις μεγάλου βεληνεκού, που θα έχουν -και ήδη έχουν-ως αποτέλεσμα μειώσεις δαπανών, εξορθολογισμό, επιχειρησιακή ενίσχυση, επιχειρησιακή αποτελεσματικότητα. Αυτό που κυρίως τονίζω ως ανάγκη για το πολιτικό σύστημα, μια μεγάλη πολιτική, πολιτιστική αλλαγή στον τρόπο που σκεφτόμαστε το ρόλο της Ελλάδας στον 21ο αιώνα, στον τρόπο που προσλαμβάνουμε τον περιβάλλοντα χώρο, στον τρόπο που προσλαμβάνουμε τους γείτονές μας, τους Ευρωπαίους εταίρους μας, τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής.

Δύσκολη προφανώς αποστολή, πλην όμως αναγκαία για όλους, για να μπορέσουμε να μπούμε στη νέα εποχή, γιατί βεβαίως καταγράφουμε το τέλος μιας εποχής, αλλά για να δημιουργήσουμε τις ασφαλείς συνθήκες για τη νέα εποχή, χρειάζεται μια «πολιτιστική επανάσταση» για όλους.

Άρα –και τελειώνω με αυτό- έχουμε μπροστά μας το 2011 στο χώρο του Υπουργείου της Εθνικής Άμυνας την ευθύνη, θα υλοποιήσουμε μεγάλες αλλαγές, τόσο στη δομή διοίκησης όσο και στη δομή δυνάμεων, τόσο στο ρόλο των αμυντικών βιομηχανιών όσο και στον κοινωνικό ρόλο των Ενόπλων Δυνάμεων, αλλαγές επιχειρησιακές, αλλά και αλλαγές αντιλήψεων, γιατί για εμάς οι Ένοπλες Δυνάμεις είναι μέρος της κοινωνίας, είναι δυναμικό κομμάτι της κοινωνίας. Οι ένστολοι πολίτες, στελέχη και πολιτικό προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων, είναι ένα ζωντανό κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας. Δεν είναι έξω από την ελληνική κοινωνία, όπως για πάρα πολλά χρόνια υπήρχε αυτή η αντίληψη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Απεγκλωβιστείτε, κύριε Υπουργέ. Χρησιμοποιώ στρατιωτικό όρο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Για πάρα πολλά χρόνια έγινε η διαχείριση των Ενόπλων Δυνάμεων με συντηρητικές αντιλήψεις.

Το 2011 θα είναι κρίσιμο για την πατρίδα, θα είναι κρίσιμο για την Ελλάδα και την ελληνική κοινωνία, θα είναι ασφαλώς κρίσιμο και για το χώρο του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.

Θέλω να σας διαβεβαιώσω και εκ μέρους του συναδέλφου Υπουργού κ. Βενιζέλου, ότι στο πλαίσιο των γενικών κυβερνητικών οδηγιών, στο πλαίσιο των γενικών κατευθυντήριων γραμμών του Πρωθυπουργού, θα υπερασπιστούμε μια πολιτική που εμπεδώνει το εθνικό αίσθημα ασφάλειας, αλλά ταυτόχρονα μια πολιτική που παράγει μέρισμα ειρήνης, δηλαδή κοινωνικό μέρισμα μέσα από τον εξορθολογισμό των αμυντικών δαπανών.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Μπεγλίτη.

Παρακαλείται ο κ. Ηλίας Θεοδωρίδης, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ από το Νομό Πέλλης, να λάβει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι είμαστε σε μια αποφασιστική καμπή για τη χώρα, την οικονομία, το λαό μας, την πολιτική, την κοινωνία, τον πολιτισμό. Η κρίση μάς αλλάζει όλους, άλλους λιγότερο, άλλους περισσότερο.

Αυτή η κρίση έχει δύο πυλώνες. Ο ένας είναι ο διεθνής πυλώνας. Έχουν συμβεί τεράστιες μεταβολές στον παγκόσμιο χώρο, όπου εμείς ήμασταν απλά θεατές. Πρώτη μεταβολή είναι η κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης και οι νέες αγορές που δημιουργήθηκαν. Την απουσία της Ελλάδας σε αυτόν τον τομέα τη ζω προσωπικά και τη ζουν οι αγρότες, η αγροτική παραγωγή σε πολύ μεγάλο βαθμό.

Δεύτερον, η μεταβολή στην Ευρωπαϊκή Ένωση που εδώ και δεκαπέντε χρόνια συντελείται και εμείς σήμερα ζούμε και νιώθουμε αυτές τις συνέπειες. Ήταν πράγματι πολύ μεγάλη υπόθεση αυτό που δεν προεβλέπετο πουθενά, η δημιουργία αυτής της δανειακής σύμβασης, η οποία θεωρείται από ένα μέρος του Κοινοβουλίου δεδομένη. Αυτή απαιτούσε μια διαπραγμάτευση και είναι η κύρια διαπραγμάτευση που έγινε στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Και βλέπω τώρα και από τον Πρωθυπουργό ότι αναλαμβάνει τη συνέχεια αυτής της διαπραγμάτευσης, για να ανοίξουν ορίζοντες μιας μακροχρόνιας δόμησης μηχανισμών στήριξης αδύναμων ή προβληματικών οικονομιών, σε βάθος χρόνου, με σταθερά

χαρακτηριστικά, με όλες τις μορφές που μπορεί να πάρει η στήριξη, η οποία τέθηκε από πολλούς συναδέλφους και στην οποία δεν θα επανέλθω.

Τρίτον, η σπουδαιότερη μεταβολή είναι ότι έχει υπάρξει τεράστια υπερσυσσώρευση κεφαλαίων σε ένα τμήμα της καπιταλιστικής οικονομίας. Είναι ο χρηματοπιστωτικός τομέας, όπου είχε κρίση ποσοστού κέρδους. Αυτή είναι μια τεράστια μεταβολή, όπου σήμερα τις επιπτώσεις τις δέχονται λαοί, κυβερνήσεις, κράτη, συνασπισμοί χωρών, ακόμη και νομίσματα.

Σ' αυτήν τη κρίση παίρνουμε μια άλλη μεγάλη πρωτοβουλία με τον Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ και Πρωθυπουργό της χώρας, όπου από το επίπεδο της σοσιαλιστικής διεθνούς βάζει ένα τεράστιο σημασία ζήτημα, το ζήτημα της παγκόσμιας διακυβέρνησης για να μπει τέρμα στην ασυδοσία αυτής της πλευράς του κεφαλαίου, για να υπάρξει έλεγχος από τις πολιτικές των κυβερνήσεων αυτής της πλευράς του παγκόσμιου κεφαλαίου.

Τα αποτελέσματα ο λαός μας τα έζησε στο εσωτερικό της χώρας, στο Χρηματιστήριο. Τα ζούμε για δεύτερη φορά σε αυτή την κρίση της χώρας στον παγκόσμιο χώρο από τις παγκόσμιες επιδράσεις αυτού του κεφαλαίου, που κινείται απειλητικά, επιθετικά απέναντι σε «ελαττωματικές» χώρες, απέναντι σε χώρες που είναι «άρρωστες» οικονομικά. Αυτές χτυπάει πρώτα. Αυτό σήμερα το ζούμε σαν μια βασική παράμετρο της κρίσης, που περνάει η χώρα.

Τέταρτον, υπήρξε μία παγκόσμια μεταβολή, η παγκοσμιοποίηση σε συνθήκες διεθνούς σκληρού ανταγωνισμού με νέους παίκτες στο παιχνίδι, όπως οι χώρες της Ασίας και της Νότιας Αμερικής. Σε αυτές τις συνθήκες ανταγωνισμού η χώρα έμεινε θεατής.

Πάμε τώρα στον εσωτερικό πυλώνα της κρίσης. Η Ελλάδα ζούσε όλες αυτές τις δεκαετίες ως θεατής, ως παρατηρητής, ζούσε στον εσωτερικό μικρόκοσμο της Ελλάδας. Δεν αντιλαμβανόταν το τι γινόταν γύρω της, ότι ο κόσμος ερχόταν πάνω-κάτω. Σήμερα αρχίζει να συζητά για τις επιρροές, τις επιπτώσεις αυτής της κρίσης στη χώρα.

Αγαπητοί φίλοι, όλα αυτά τα χρόνια στο εσωτερικό της η χώρα κινήθηκε γύρω από ορισμένους παθολογικούς άξονες της πολιτικής, της οικονομίας και της κοινωνίας: Πρώτον, μία εθνική απομόνωση, δεύτερον, έναν κρατικό προστατευτισμό, τρίτον, ένας υπερκαταναλωτισμός που δημιουργούσε μόνο πρόσκαιρες συνθήκες μίας μη βιώσιμης ανάπτυξης, τέταρτον, μία κρατικοδίαιτη οικονομία, η οποία συντηρούσε ένα τεράστιο παρασιτικό, μεταπρατικό, εισαγωγικό, μέρος της οικονομίας, το οποίο αυτό καταδίκασε τη χώρα σε αυτές τις συνθήκες.

Ζούμε, λοιπόν, σε συνθήκες τελικής κρίσης. Η χώρα όσον αφορά τις κυκλικές οικονομικές κρίσεις που πέρασε –γιατί δεν είναι η πρώτη φορά που περνάει κρίση– μοιάζει με έναν κοχλία, κάθε στροφή και βυθίζεται προς το έδαφος. Και αυτή είναι η τελική στροφή.

Αντιμετωπίσαμε τις προηγούμενες κρίσεις συγκυριακά, γιατί κυριαρχούσε στις προηγούμενες κυβερνήσεις μια αντίληψη καθαρά διαχειριστική και μόνον. Κινούνταν γύρω από το πλαίσιο μιας λαϊκίστικης αντίληψης, ενός λαϊκισμού που κυριάρχησε ως μετατροπή, ως μετεξέλιξη του πλατιού δημοκρατικού αιτήματος του λαού μας, του μεταδικτατορικού αιτήματος του λαού μας να συμμετέχει στις κοινωνικές και στις πολιτικές εξελίξεις. Αυτό το αίτημα δέχθηκε έναν βαρύ εκτροχιασμό, έναν σοβαρό εκφυλισμό.

Θέλω να αναφέρω, επίσης, ένα κεντρικό χαρακτηριστικό του ελληνικού πολιτικού συστήματος, που είναι στη βάση και έχει το σύνολο των ευθυνών αυτής της κρίσης. Αυτό το χαρακτηριστικό είναι ο πολιτικός μεταπρατισμός, που σημαίνει την πλήρη εμπορευματοποίηση των πολιτικών σχέσεων, από τη προσπάθεια απόσπασης συλλογικά της συναίνεσης μέσα από την ικανοποίηση λαϊκίστικων εκδηλώσεων –η πιο καλή εκδοχή– μέχρι το σύνολο των ατομικών και των συλλογικών συναλλαγών, που έφθαναν στα επίπεδα του πολιτικού χρήματος και της μίζας. Αυτό ήταν το πολιτικό σύστημα.

Η μεγάλη σπέκουλα γίνεται στις επιπτώσεις της κρίσης. Οι δύο τουλάχιστον από αυτές είναι αναπόφευκτες. Η μία είναι η αναπόφευκτη πτώση του βιοτικού επιπέδου του λαού και η ανεργία.

Αυτό είναι αναπόφευκτο αποτέλεσμα της σημερινής κρίσης. Μέχρι σήμερα διατηρούσαμε μονοψήφια νούμερα ανεργίας.

Δεύτερο αποτέλεσμα είναι η ύφεση. Δεν μπορεί να πάει το τρένο κατευθείαν στο σταθμό της ανάπτυξης. Δεν μπορούμε με ελληνικές πονηριές να παρακάμψουμε το σταθμό της ύφεσης. Δεν μπορούμε –και ως αυτό το σημείο παραμένει λαϊκισμός ο ισχυρισμός του αντιθέτου– να πάμε κατευθείαν στην ανάπτυξη.

Αλλά όταν αυτό επιχειρείται να μεταβληθεί και σε πολιτική αποσταθεροποίηση, τότε αγγίζει τα όρια πολιτικού τυχοδιωκτισμού. Το ζήσαμε στις τοπικές αυτοδιοικητικές εκλογές, όταν μεσούσης της κρίσης επιχειρήθηκε να μεταφερθεί αυτή η αντιπαράθεση, μνημόνιο-αντιμνημόνιο, στο επίκεντρο, στην καρδιά των εκλογών για την αυτοδιοίκηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω. Υπάρχουν τρία προβλήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Καταλήγεται. Συμπεραίνετε. Εάν αναλύσετε τρία προβλήματα, θα βγούμε εκτός χρόνου.

ΗΛΙΑΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ: Τελειώνω σε ένα λεπτό.

Κλείνω με το τελικό συμπέρασμα. Υπάρχει ένας τρόπος κατάκτησης της συναίνεσης του ελληνικού λαού. Αυτός ο τρόπος είναι άμεσος και στοχεύει στην ουσιαστική συναίνεση του λαού. Τι ζητάει ο λαός; Λέει ότι κάνουμε θυσίες, αλλά θέλουμε παράλληλα ουσιαστική καταπολέμηση της διαφθοράς, ολοκληρωση προσπαθειών κάθαρσης στο ελληνικό πολιτικό, κοινωνικό και οικονομικό στερέωμα. Πρέπει, λοιπόν, να υπάρξει κάθαρση και αποκατάσταση του αισθήματος δικαίου του ελληνικού λαού, το οποίο εκκρεμεί. Αυτό πρέπει να δώσουμε στον ελληνικό λαό και νομίζω ότι αυτή η πορεία θα έχει αίσιο τέλος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Θεοδωρίδη.

Το λόγο έχει η Βουλευτής Αργολίδας της Νέας Δημοκρατίας, αρχιτέκτων από το Μπέρκλεϊ, κ. Έλσα Παπαδημητρίου.

ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να αρχίσω, όπως θα ακούσετε, απογοητεύοντας όσους χαρακτήρισαν τη φετινή παρέμβασή μου για τη συζήτηση για τον προϋπολογισμό –που μάλιστα χρονοθέτησε στη χθεσινοβραδινή συζήτηση– ως έχουσα, δηλαδή, ακουστεί στη Βουλή με μπολντ γράμματα σε δημοφιλέστατη στήλη έγκριτης εφημερίδας «ως κατεδάφιση του δικού της κόμματος». Του δικού μου, δηλαδή, κόμματος...

Η προφητεία κινητοποιήσε και κάποιους –ευτυχώς ελάχιστους– Αργολιδείς, ηρακλειδείς της κοιμητικής νομιμότητας και καθαρότητας, που θα συνεχίσω να αγνώω –πέραν αυτού– και μόνον του βήματος– όχι επειδή «ου γαρ οίδασι τι ποιούσι και τι λέγουσι», αλλά κυρίως επειδή κρίνω ότι αδικούν όσους δήθεν στηρίζουν και δεν αξίζει κανένας τέτοια στήριξη.

Θα απογοητεύσω, λοιπόν, πολύ όσους με ονειρεύτηκαν χθες βράδυ πάνω σε τσάπα. Πρώτον, γιατί πάντα πίστευα –και πιστεύω και σήμερα– ότι η παράταξη που υπηρετώ είκοσι χρόνια με συνέπεια σε όλη τη διαχρονία της επένδυσε και ασκήθηκε στη θεμελίωση, στην προσεκτική ανέγερση και βέβαιο ενίστε, όπου ήταν απαραίτητο και στην καθαίρεση και διορθωτική αναδόμηση προβληματικών δομικών παρεμβάσεων από άλλους χώρους, που κατά καιρούς υπήρξαν εντολοδόχοι του ελληνικού λαού.

Δεύτερον, θα τους απογοητεύσω, διότι το πεδίο που επιλέγω να παρέμβω είναι αυτό της σημερινής ευρωπαϊκής πραγματικότητας. Και αυτή φοβάμαι ότι είναι εξίσου προβληματική, αν όχι προβληματικότερη από αυτή που βιώνουμε όλοι ως εθνική, ελληνική πραγματικότητα και για να διευρύνω λίγο τη ματιά μου, ως εθνική πραγματικότητα πολλών, των περισσότερων ίσως, κρατών-μελών της Ευρώπης.

Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα, όντως, δύσκολα που αντιμετωπίζουν οι πολίτες των πληττομένων χωρών, φοβούμαι ότι είναι λιγότερο επικίνδυνα από την ωρολογιακή βόμβα που απειλεί το ίδιο το ευρωπαϊκό οικοδόμημα. Οι παλιοί Βουλευτές σαν και μένα θυμούνται τις συγκινητικές και σε ύψος εορταστικές συνθήκες συνεδριάσεις σ' αυτήν την Αίθουσα, που ακολού-

θησαν τις υπογραφές των Συνθηκών της Ρώμης -πριν από εμένα- του Μάαστριχτ και εν τέλει της Λισαβόνας.

Η έννοια της συνοχής, οικονομικής και κοινωνικής, που μας υπέσχοντο, εμπεδώθηκε σε όλους μας ως το δίδυμο της ελπίδας για μία ευημερούσα δημοκρατική χώρα, μέλους μίας Ευρώπης ηγετικής δύναμης, ισχυρής σε έναν κόσμο που στόχευσε στα υψηλότερα ιδανικά που έχουν αρθρωθεί ποτέ και που τα Ηνωμένα Έθνη, με βασικούς εταίρους τις ΗΠΑ και την Ευρωπαϊκή Ένωση σμίλεψαν προσεκτικά για όλους τους λαούς της γης.

Θυμάμαι σ' αυτήν την Αίθουσα δύο ιστορικές ομιλίες του άλλοτε Πρωθυπουργού κ. Σημίτη. Ήταν στους δύο πρώτους Προϋπολογισμούς των δύο κυβερνητικών θητειών του. Με εύγλωττα και εξαιρετικά συμπαθητικά στοιχεία, στην κρίση μου, με επιτηδευμένη σεμνότητα, ανεφέρθη στους οικονομικούς θριάμβους των διακυβερνήσεων ευθύνης του, ως κατακτήσεις της οικονομικής συνοχής, προσθέτοντας και τις δύο φορές: «Αφοσιωθήκαμε στο οικονομικό σκέλος της συνοχής. Τώρα προχωρούμε γρήγορα και αποφασιστικά για την κατάκτηση της κοινωνικής συσχέτισης».

Η Ελλάδα, κυρίες και κύριοι, δεν συνάντησε ποτέ την κοινωνική συνοχή -δεν ξέρω πού της κρύφτηκε- η δε Ευρώπη ξέρουμε ότι επένδυσε πολλά αλλά ανορθολογικά, όπως απεδείχθη. Και σήμερα ξεδιάντροπα αναζητεί τρόπους για να την παρακάμψει, στήνοντας τραπέζια επαναδιαπραγματεύσης των ιδών των αρχών, των στόχων και των κριτηρίων, που πλαισίωσαν και ώθησαν το μεγαλύτερο πολιτικό διακύβευμα του ίδιου του ανθρώπινου πολιτισμού, όχι μόνο της ανθρωπίνης ιστορίας, το διακύβευμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η ελληνική κρίση και όσες έπονται είναι τρανές αποδείξεις του ισχυρισμού μου. Διότι η κρίση νωρίτερα ή αργότερα θα περάσει, αλλά οι επιπτώσεις της θα είναι τραγικές, φοβούμαι, αν πορευτούμε με τις φυγόκεντρες τάσεις της κ. Μέρκελ, που, ως Ανατολικογερμανίδα, δεν διδάχθηκε όσα χαράχτηκαν με πόνο στις συνεδριάσεις των δυτικών αδελφών της μετά το 1945. Θα είναι πάρα πολύ επικίνδυνες οι εξελίξεις, αν θα πιάσουν τόπο οι κεντρομόλες υποδείξεις του κ. Στρος Καν για μετάλλαξη του κράτους μας ως κράτους κιμπούτς.

Και επειδή ο χρόνος είναι ελάχιστος και επειδή πιστεύω ότι οι λύσεις είναι απαντήσεις σε ερωτήσεις που πρέπει να θέσουμε, παρακαλώ να προβληματιστούμε: Έχει αποδυναμωθεί πράγματι η Ευρώπη και αν, ναι, ποιοι ωφελούνται από αυτό; Είμαστε εμείς άμοιροι της ευθύνης για την κατά Κίσινγκερ μετατόπιση του κέντρου βάρους λήψης των παγκοσμίων αποφάσεων -«όλων», λέει ο Κίσινγκερ- από τον Ατλαντικό στον Ειρηνικό και τον Ινδικό. Είναι η σημερινή πολιτική ηγεσία της Ευρώπης και όλων των οργάνων της αντίξεια του οράματος των εμπνευσμένων εκείνων ανθρώπων δύο γενιών που θεμελίωσαν την Ευρώπη και δούλεψαν μέσω και του ατυχήσαντος Ευρωσυντάγματος για τη Συνθήκη της Λισαβόνας;

Πιστεύει κανένας, αγαπητοί φίλοι, ότι εκείνη η Ευρώπη, η ενιαία πολιτική προσωπικότητα που οραματιστήκαμε, ταυτίζεται με την κ. Κάθριν Άστον, που δεν της επιτρέπεται να μιλήσει σε Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ, που δεν καλείται να εκφέρει την ευρωπαϊκή άποψη στο ισραηλοπαλαιστινιακό απαράδεκτα εξελισσόμενο ζήτημα, καίτοι η Ευρώπη παραμένει η μεγαλύτερη οικονομικά βοηθούσα χώρα για την Παλαιστίνη;

Τι έχει υλοποιηθεί από εκείνους τους καταπληκτικούς λόγους του Ομπάμα στην Πράγα και το Κάιρο;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ.

Πώς ερμηνεύτηκε η πρόσφατη απουσία από τη Μαδρίτη του κ. Ομπάμα, αλλά και η παρουσία της κ. Κλίντον, αφότου ορκίστηκε μόνο στις Βρυξέλλες ως έδρας του ΝΑΤΟ, όχι ως πολιτικής έδρας της Ευρώπης; Και μετά, η επίσκεψή της μεταξύ των χωρών του Συμβουλίου της Ευρώπης, μόνο στην Ελβετία και στην Τουρκία που δεν είναι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Ποιες είναι σήμερα οι διατλαντικές σχέσεις σε σχέση με τη στάση των ισχυρών κρατών απέναντι στις αδύναμες; Ποια είναι η ξεχωριστή σχέση και στάση των παραδοσιακών Ατλαντιστών

Ευρωπαίων;

Αν ήταν σήμερα ο Κολ, ο σημερινός Γερμανός παίκτης, στο δισηπύλο ευρωπαϊκό πάζλ, δεν θα αναλάμβανε, πιστεύετε και δεν θα έπειθε, όχι μόνο τους Γερμανούς, αλλά και όλους τους Ευρωπαίους, ότι με μόνο μεγάλη Ενωμένη Ευρώπη μπορεί να υπάρξει μεγάλη Γερμανία;

Αγαπητοί συνάδελφοι, θέλουμε ενωμένη συνεκτική δημοκρατική Ευρώπη και να ναι, μπορούμε επιτέλους να την οικοδομήσουμε; «Ναι, μπορούμε», είναι η απάντηση και την εννοώ πολύ περισσότερο από εκείνο το διαβόητο «Yes, we can».

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας -και επιτρέψτε μου- θέλω να κάνω μία μικρή πρόταση. Δεν θα ήταν καθόλου άστοχο για εμάς, ως εκπρόσωποι ενός λαού που μας αμφισβητεί και μας προπηλακίζει -εντελώς άδικα, προσωπικά πιστεύω- να του δώσουμε το χέρι και να αξιοποιήσουμε μαζί ένα δικό του δικαίωμα, κατάκτηση της Λισαβόνας, το European Citizen's Initiative, την πρωτοβουλία των Ευρωπαίων πολιτών. Ας υπογράψουμε εμείς, οι τριακόσιοι, πρώτοι και ας τρέξουμε -ηλεκτρονικά, βεβαίως- για το ένα εκατομμύριο υπογραφές που θα απαιτηθούν, ζητώντας από το Ευρωπαϊκό Κέντρο να κρατηθεί σταθερός και ολόισιος ο «γιαλός» της αλληλεγγύης, ο γιαλός των συνθηκών της συνοχής, έστω και αν εμείς κακώς αρμενίσουμε, για λίγο ή για περισσότερο καιρό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Παπαδημητρίου.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής Λασιθίου και Γενικός Γραμματέας του ΠΑΣΟΚ κ. Μιχάλης Καρχιμάκης.

Ορίστε, κύριε Καρχιμάκη, έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Βουλή καλείται να ψηφίσει τον προϋπολογισμό μίας δύσκολης χρονιάς, στο τέλος της οποίας τοποθετούμε την αρχή της ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας.

Οφείλω δε να επισημάνω ότι μου έκαναν εντύπωση οι τοποθετήσεις των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας: Μισές αλήθειες, μεγάλα ψέματα και πρωτοφανής επίδειξη έλλειψης μνήμης.

Αντιλαμβάνομαστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι θέλετε να ξεχάσετε, όσο γίνεται πιο γρήγορα, τα έργα και τις ημέρες της διακυβέρνησής σας, να ξεχάσετε πως οι πολιτικές σας είναι αυτές που μας οδήγησαν στη σημερινή κατάσταση. Δυστυχώς, όμως, για εσάς, παρά τα προβλήματα, δεν το ξεχνά ο ελληνικός λαός.

Και επιτρέψτε μου να φρεσκάρω λίγο τη μνήμη σας. Πήρατε έλλειμμα περίπου 9,85 δισεκατομμύρια ευρώ και το παραδώσατε στα 36,2 δισεκατομμύρια ευρώ. Σχεδόν το τριπλασιάσατε.

Πήρατε χρέος τα 170 δισεκατομμύρια και το πήγατε στα 300. Και φορτώσατε τη χώρα με χρέος 130 δισεκατομμύρια και πάνω σε πέντε χρόνια. Ακόμα και την τελευταία χρονιά της διακυβέρνησής σας, τη στιγμή που η κρίση κορυφωνόταν, καταφέρατε να αυξήσετε τις δαπάνες του δημοσίου κατά 10 δισεκατομμύρια ευρώ.

Κατά τ' άλλα, εξακολουθείτε να εμφανίζεστε ως νοικοκύρηδες. Μετά, αντί να αναλάβετε τις ευθύνες σας, στηρίζοντας την προσπάθεια που κάνουμε για να σώσουμε τη χώρα, αρχίσατε τις κουτοπονηριές και τις υποκρισίες. Γιατί είναι κουτοπονηρία να ισχυρίζεστε ότι δεν έτρεχε τίποτα, αρκεί να κρύβαμε την πραγματική κατάσταση της χώρας, να δανειζόμασταν και μετά να λέγαμε την αλήθεια. Ξέρετε ότι αυτό θα έκανε ακόμα πιο δύσκολα τα πράγματα.

Είναι, επίσης, υποκριτική η στάση σας για το μνημόνιο. Εντός των συνόρων είστε πολέμοι του. Μόλις βγαίνετε έξω, βάξετε πολύ «μνημόνιο στο κρασί σας». Καταστρέψατε τη χώρα και αρνείσθε να συμμετάσχετε στην προσπάθεια για τη διάσωσή της, ανεύθυνα κυβερνήσατε, ανεύθυνα αντιπολιτεύεστε.

Θα ήθελα να απευθυνθώ και στους συναδέλφους της Αριστεράς. Διακρίνεστε για την υπερβολική καταγραφή των ευθυνών του ΠΑΣΟΚ. Εκεί που έχετε μια δυσκολία είναι να αναφερθείτε στις ευθύνες της Νέας Δημοκρατίας. Δύο φορές, με ευθύνη της Νέας Δημοκρατίας, η χώρα μπήκε υπό επιτήρηση. Αυτό δεν το έχετε αναφέρει ούτε μία φορά. Γιατί αυτή η δυσκολία;

Ξέρετε ότι παραλάβαμε τη χώρα στα πρόθυρα της χρεοκοπίας. Γιατί δεν το λέτε; Και γιατί δεν λέτε στον ελληνικό λαό τι θα σήμαινε χρεοκοπία; Γιατί δεν λέτε, ότι θα σήμαινε πως το κράτος δεν θα μπορούσε να πληρώσει κανένα μισθό και καμμία σύνταξη; Γιατί δεν λέτε, ότι το μεγαλύτερο μέρος των ελληνικών επιχειρήσεων θα έκλεινε από τη μια μέρα στην άλλη; Ποιος θα ήταν τότε ο μεγάλος χαμένος; Οι έχοντες και οι κατέχοντες ή οι εργαζόμενοι και οι άνθρωποι του καθημερινού μόχθου; Θα υπήρχε μεγαλύτερη κοινωνική αδικία από το αποτέλεσμα που θα επέφερε μια χρεοκοπία;

Αυτήν τη μεγάλη κοινωνική αδικία καταφέραμε να την αποτρέψουμε με δύσκολες και οδυνηρές αποφάσεις, με μεγάλο κόστος. Αλλά σας ρωτώ: υπάρχει μεγαλύτερο κόστος από τη χρεοκοπία της χώρας; Για εμάς, που έχουμε μάθει να βάζουμε πάνω από το κομματικό, το πατριωτικό συμφέρον, δεν υπάρχει.

Σήμερα, ένα χρόνο μετά, όλοι αναγνωρίζουν τη μεγάλη προσπάθεια που κατέβαλε η χώρα μας, αναγνωρίζουν ότι οι θυσίες του ελληνικού λαού δεν πάνε χαμένες, πιάνουν τόπο. Οι μόνοι που δεν το αναγνωρίζουν είναι τα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Επιμένετε να καλλιεργείτε κλίμα απαισιοδοξίας και μιζέριας. Επιμένετε να καλλιεργείτε ένα κλίμα ηττοπάθειας. Επιμένετε να περνάτε στον ελληνικό λαό την καταστροφική άποψη πως ό,τι και να κάνουμε, είμαστε χαμένοι από χέρι.

Εδώ βρίσκεται η μεγάλη μας διαφορά. Εμείς ούτε στην αποτυχία των προσπαθειών του ελληνικού λαού ποντάρουμε ούτε την επιστροφή στη δραχμή οραματιζόμαστε. Εμείς, σε αντίθεση με εσάς, πιστεύουμε στις δυνατότητες του ελληνικού λαού, στις δυνατότητες της Ελλάδας.

Απ' ό,τι βλέπετε -ό,τι και αν λέτε- τα καταφέρνουμε, με κόστος, με πολιτικές δυσκολίες, αλλά τα καταφέρνουμε. Σώζουμε την Ελλάδα από τη χρεοκοπία. Αλλάζουμε την Ελλάδα προωθώντας ριζικές αλλαγές παντού. Διορθώνουμε παθογένειες δεκαετιών.

Θέλουμε από αυτό το Βήμα, παρά τις δυσκολίες και με τη συναίσθηση ότι δεν είμαστε ούτε χαρούμενοι ούτε ευτυχημένοι γι' αυτά που παραλάβαμε, αλλά και γι' αυτά που περνάμε, να στείλουμε πραγματικά ένα μήνυμα ευγνωμοσύνης, ελπίδας και αισιοδοξίας σε κάθε Ελληνίδα και κάθε Έλληνα. Τα δύσκολα έχουν περάσει. Βεβαίως, έχουμε ακόμη δρόμο. Έχουμε κι άλλα δύσκολα μπροστά μας. Αλλά, δεν υπάρχει περίπτωση -ό,τι κι αν κάνετε, ό,τι κι αν λέτε- να μην τα καταφέρουμε.

Το 2011 θα είναι μία δύσκολη χρονιά αλλά και καθοριστική. Αυτήν τη χρονιά δεν θα αρκεστούμε μόνο στην προσπάθεια να βάλουμε τάξη στα οικονομικά μας. Δεν θα αρκεστούμε μόνο στην προώθηση των μεγάλων διαρθρωτικών αλλαγών που έχει ανάγκη ο τόπος. Στόχος μας είναι με σχεδιασμένες δράσεις να βοηθήσουμε αυτούς που πραγματικά το έχουν ανάγκη. Και το κάνουμε ήδη στο μέτρο του δυνατού. Και δέσμευσή μας είναι στη δύσκολη αυτή διαδρομή, όσο πετυχαίνουμε τους στόχους μας, όσο το επιτρέπουν τα οικονομικά μας, να αποκαθιστούμε το εισόδημα αυτών που δεν έφταγαν για την κρίση, αλλά «έβαλαν πλάτη» για το ξεπέρασμά της.

Κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, μπορείτε να προφητεύετε ό,τι θέλετε, αλλά για ένα να είστε σίγουροι. Εμείς δεν πρόκειται να λιποτακτίσουμε. Από το γήπεδο ούτε θα φύγουμε ούτε θα πετάξουμε την μπάλα στην εξέδρα, ούτε θα είμαστε θεατές μιας εθνικής προσπάθειας, την αποτυχία της οποίας θα προφητεύουμε κάθε μέρα. Άλλωστε, όσοι επέλεξαν την τακτική αυτή προσβλέποντας είτε την κατάρρευση της Κυβέρνησης είτε την ολική τους επαναφορά, πήραν πρόσφατα αποστομωτική απάντηση από τον ελληνικό λαό και θα την πάρουν ξανά αν συνεχίσουν να επενδύουν στην αποτυχία της χώρας, στην αποτυχία του αγώνα για τη σωτηρία της πατρίδας μας.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δίνουμε καθημερινά τη μάχη μας και θα πετύχουμε όχι για εμάς, όχι για την εξουσία αλλά για το καλό της Ελλάδας. Θα πετύχουμε για το καλό του τόπου και για το καλό των ανθρώπων.

Μη γελάτε, αγαπητοί συνάδελφοι. Καταστρέψατε τον τόπο! Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Καρχιμάκη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Βοιωτίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Μιχαήλ Γιαννάκης.

Ορίστε, κύριε Γιαννάκη, έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι κατανοητή η αγωνία του συναδέλφου που μόλις κατέβηκε από το Βήμα. Άλλωστε, όλοι θυμόμαστε ότι ο συγκεκριμένος συνάδελφος ήταν αυτός που πρωτοστατούσε πεντέμισι χρόνια σε ακραίο αντιπολιτευτικό λόγο και τώρα είναι υποχρεωμένος ό,τι κατήγγειλε όλο αυτό το διάστημα, να το υπηρετήσει. Όποια πρωτοβουλία πήρε η Κυβέρνησή μας προς την κατεύθυνση της ανάπτυξης, προς την κατεύθυνση των διαρθρωτικών αλλαγών, ο συγκεκριμένος συνάδελφος με κάθε τρόπο, με επίθετα που -αν θέλετε- ξέφυγαν από τον πολιτικό πολιτισμό, κατήγγειλε καθημερινά και τώρα είναι υποχρεωμένος ό,τι κατήγγειλε με ακόμη πιο βάρβαρο τρόπο να το υπηρετήσει. Άρα η αγωνία του είναι κατανοητή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δύο είναι τα βασικά -κατά την άποψή μου- ερωτήματα που πρέπει να απαντήσουμε: Ο συγκεκριμένος προϋπολογισμός έχει συνταχθεί όπως το Σύνταγμα ορίζει και οι κανόνες της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας από την Κυβέρνηση καθ' ολοκληρίαν; Νομίζω ότι η απάντηση είναι δεδομένη. Τα βασικά στοιχεία του προϋπολογισμού, που σήμερα συζητάμε, σαφώς έχουν επιβληθεί από τους δανειστές μας, από την τρόικα.

Ένα άλλο ερώτημα: Τους τελευταίους μήνες οι Βουλευτές, η Βουλή, αποφασίζουμε, συζητάμε ελεύθερα, ανεπηρέαστα, όπως θα έπρεπε; Μπορεί ο Βουλευτής σήμερα να βρίσκεται κοντά στην κοινωνία, κοντά στο λαό -ιδιαίτερα στις μεγάλες πόλεις- να κυκλοφορεί δίπλα στον πολίτη, να συνδιαλέγεται μαζί του; Τα τελευταία περιστατικά βίας εναντίον συναδέλφου δείχνουν το πρόβλημα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε όλοι μας καθημερινά. Και το ερώτημα που γεννάται είναι αν ο προϋπολογισμός αυτός δίνει διέξοδο ή προσπαθεί αυτό το αρνητικό κλίμα να το γιатρέψει; Νομίζω πως όχι, γιατί είναι ένας Προϋπολογισμός που μόνο ύφεση υπόσχεται στην ελληνική κοινωνία και την οικονομία.

Πώς μπορείς να δώσεις ελπίδα στην ελληνική κοινωνία, πώς μπορείς να ψηφίσεις έναν προϋπολογισμό, όταν η ίδια η Κυβέρνηση αποδέχεται ότι το 2011 θα έχουμε διακόσιες χιλιάδες νέους άνεργους; Το νούμερο είναι εφιαλτικό!

Θα μπορούσαμε να συμφωνήσουμε ή να διαφωνήσουμε με τη χθεσινή εγκύκλιο της Εκκλησίας της Ελλάδας που μιλά για χώρα υπό κατοχή, αλλά είναι βέβαιο, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι η Εκκλησία σήμερα παίζει ένα σημαντικό ρόλο. Αρκεί να επισκεφθούμε τις ενορίες μας και να δούμε πώς στέκονται οι χιλιάδες ιερείς μας δίπλα στο χειμαζόμενο πολίτη, στην κοινωνία. Και θα πρέπει αυτήν την προσπάθεια να την αγκαλιάσουμε όλοι και να βοηθήσουμε ο καθένας από την πλευρά του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πω μία παρομοίωση που πιστεύω ότι είναι εύστοχη. Αυτήν τη στιγμή, κάλλιστα μπορεί κάποιος να παρομοιάσει την Κυβέρνηση με το ναρκωμανή που όταν έρχεται η ώρα να πάρει το δόση του, κάνει τα πάντα. Πολλές φορές φθάνει ακόμα και στο έγκλημα. Γι' αυτό βλέπουμε ότι δεν υπάρχει σχέδιο. Βλέπουμε να λαμβάνονται αποφάσεις υπό το βάρος και υπό την πίεση των δανειστών μας, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ευθύνη είναι διαχρονική και για να κάνεις κριτική στον πολιτικό σου αντίπαλο, πρέπει να ξεκινήσεις κάνοντας αυτοκριτική. Πρέπει να παραδεχθούμε, λοιπόν, ότι σαν παράταξη, παρ' όλες τις προσπάθειες, παρ' ότι κληθήκαμε εμείς πρώτοι να αντιμετωπίσουμε αυτή τη βαθιά, την παγκόσμια οικονομική κρίση, δεν κάναμε τις προσπάθειες εκείνες, ώστε να φέρουμε το επιθυμητό για όλους μας αποτέλεσμα. Και καθυστερήσεις υπήρξαν και λάθη. Αυτό το αναγνωρίσαμε. Άλλωστε, ο ελληνικός λαός μας τιμώρησε γι' αυτές τις καθυστερήσεις που είχαμε και για τις λανθασμένες επιλογές.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ζητούμενο σήμερα είναι πώς θα πάμε μπροστά και πώς θα υπάρξει ανάπτυξη. Και σ' αυτόν τον τομέα της ανάπτυξης, οι τράπεζες που θα έπρεπε να ήταν μπροστά για να διοχετεύσουν τη ρευστότητα που ήδη έχουν στην αγορά, δυστυχώς τις βλέπουμε απούρες.

Και εδώ θα πρέπει να τονίσουμε ότι και η Κυβέρνησή μας και

η Κυβέρνησή σας φέρθηκαν απόλυτα πλουσιοπάροχα προς τις τράπεζες. Εμείς πριν από ενάμιση χρόνο νομοθετήσαμε 28 δισεκατομμύρια ευρώ και εσείς άλλα 35 δισεκατομμύρια ευρώ. Πού βρίσκονται αυτά τα χρήματα; Γιατί για τις τράπεζες δείχνουμε μία ανοχή, υπάρχει μία ομπρέλα και ένα δίχτυ ασφαλείας και κανένας δεν πιέζει τους τραπεζίτες, οι οποίοι την τελευταία δεκαετία κάθε χρόνο περίπου διπλασιάζουν τα κέρδη τους; Γιατί αυτήν την κρίσιμη στιγμή να μη βρεθούν δίπλα στην επιχείρηση, δίπλα στον πολίτη;

Άρα η ευθύνη μας είναι τεράστια. Και επειδή όλο αυτό το διάστημα συμφωνούμε ότι διέξοδος θα υπάρξει μόνο μέσα από την ανάπτυξη, νομίζω ότι αυτή τη στιγμή, δεκαπέντε μήνες μετά, μία κυβέρνηση που δεν έχει καταφέρει να μας φέρει ένα αναπτυξιακό εργαλείο, έναν αναπτυξιακό νόμο, δείχνει πόσο πίσω είμαστε, πόσο έχουμε καθυστερήσει σε κρίσιμους τομείς της οικονομίας μας.

Και επειδή ο τομέας της ενέργειας και των φυσικών πόρων είναι ένας τομέας όπου, ευτυχώς, παρ' όλη την κρίση, δείχνει να υπάρχει έντονο επενδυτικό ενδιαφέρον, δυστυχώς και εκεί δεν υπάρχει ενεργειακή στρατηγική. Υπάρχει ένα αφάνταστο αλαλούμ και ανεπίτρεπτες καθυστερήσεις.

Θα σας πω μόνο ένα παράδειγμα που δείχνει πώς λειτουργεί και σχεδιάζει το ενεργειακό μέλλον της πατρίδας μας σήμερα η Κυβέρνηση. Και μιλώ για την επένδυση στον Αστακό. Εκθέσατε, κύριοι της Κυβέρνησης, τον ίδιο τον Πρωθυπουργό. Μας διαβεβαίωνε απ' αυτό εδώ το Βήμα ότι η επένδυση θα προχωρήσει, θα ολοκληρωθεί και δύο μέρες μετά ανακοινώθηκε η ματαίωση της επένδυσης.

Όμως, δεν είναι μόνο αυτό. Πήρατε τη σκυτάλη από μία κυβέρνηση που, τουλάχιστον, στον ενεργειακό τομέα είχε να παρουσιάσει ένα τεράστιο έργο, με τη διπλωματία των αγωγών, με τον Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, με τον «South Stream», με τις συμφωνίες με την Τουρκία, το Αζερμπαϊτζάν, τη Βουλγαρία, την Ιταλία. Δυστυχώς όλα αυτά έχουν καθυστερήσει.

Όσον αφορά τον Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, υπάρχει ένα νομοσχέδιο για το οποίο πέντε φορές έχει βγάλει δελτίο Τύπου το αρμόδιο Υπουργείο ότι θα το φέρει στη Βουλή και δεκαπέντε μήνες τώρα ακόμα περιμένουμε.

Ο φορέας έρευνας και ανάπτυξης των υδρογονανθράκων είναι άλλο ένα νομοσχέδιο έτοιμο, που και αυτό το περιμένουμε δεκαπέντε μήνες.

Επίσης, όσον αφορά στην απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας, έχουμε καθυστερήσει ανεπίτρεπτα. Μόλις σήμερα η Κυβέρνηση ανακοίνωσε το μοντέλο της απελευθέρωσης που επέλεξε. Πρόκειται για ένα μοντέλο, για το οποίο είχαμε πάλεψει διαχρονικά στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Χαιρόμαστε που είναι προς τη σωστή κατεύθυνση και εμάς μας βρίσκει σύμφωνους.

Όσον αφορά τη ΔΕΗ, την ηλεκτρική ενέργεια, είχαμε ένα συγκριτικό πλεονέκτημα έναντι των ανταγωνιστών μας, δηλαδή τη φθηνή ηλεκτρική ενέργεια. Δυστυχώς, το τελευταίο διάστημα έχουμε απανωτές αυξήσεις. Είχαμε δύο φορές αύξηση του ΦΠΑ, για πρώτη φορά ειδικό φόρο κατανάλωσης στην ενέργεια, φόρο υπέρ των τελωνειακών, μεγάλη αύξηση του τέλους υπέρ ΑΠΕ και από 1ης Ιανουαρίου νέα αύξηση στα τιμολόγια της ΔΕΗ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε μία οικονομία που βρίσκεται σε κρίση, αντί να διαφυλάξουμε αυτό το αναπτυξιακό μας πλεονέκτημα, δυστυχώς με την πολιτική σας οδηγείτε τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις σε ακόμα δυσκολότερες μέρες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, κλείνοντας θα ήθελα να μεταφέρω ένα μήνυμα αγωνίας από τους συμπολίτες μου της Βοιωτίας, γιατί δυστυχώς πρόκειται για μία περιοχή όπου στο παρελθόν υπήρχε έντονη ανάπτυξη –βιομηχανική και όχι μόνο– ενώ σήμερα χειμαζείται. Το εισόδημα των αγροτών μειώνεται δραματικά, δεκάδες μεγάλες επιχειρήσεις και εκατοντάδες μαγαζιά ήδη κλείνουν και χιλιάδες συμπολίτες μου στη Βοιωτία παίρνουν το δρόμο της ανεργίας.

Τελευταίο παράδειγμα αποτελεί η εταιρεία «ΠΕΤΖΕΤΑΚΗΣ», όπου διακόσις πενήντα εργαζόμενοι εδώ και πέντε μήνες είναι απλήρωτοι και βρίσκονται ήδη στο δρόμο.

Όλα αυτά αποτελούν ένα εκρηκτικό μείγμα που, δυστυχώς, καλούμαστε να το αντιμετωπίσουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς ο προϋπολογισμός δεν δίνει απαντήσεις, δεν δίνει ελπίδα, αυτό δηλαδή που έχει ανάγκη σήμερα η κοινωνία μας. Όταν μιλά και παραδέχεται η ίδια η Κυβέρνηση ότι το 2011 θα έχουμε διακόσιες χιλιάδες άνεργους, όπως είπα στην αρχή της ομιλίας μου, αυτό δείχνει το δρόμο που έχουμε επιλέξει. Είναι ένας δρόμος που δεν οδηγεί ούτε στην ανάπτυξη ούτε σε καλύτερες μέρες.

Θα θέλαμε να στηρίξουμε έναν κρίσιμο προϋπολογισμό όπως είναι αυτός του 2011, ο πιο κρίσιμος μετά τη Μεταπολίτευση, αλλά δυστυχώς, όταν ο ίδιος ο Πρωθυπουργός δεν μπορεί να πείσει την Κυβέρνησή του, τους Βουλευτές του, καταλαβαίνετε ότι για την Αξιωματική Αντιπολίτευση είναι ακόμα πιο δύσκολο να πειστεί.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Γιαννάκη.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Αυτές τις ώρες δεν έχετε το λόγο, κύριε Καρχιμάκη. Δεν υπάρχει προσωπικό. Είδα λόγο, αντίλογο, λήξις! Σας παρακαλώ! Καλύτερα να μείνουμε σ' ένα ήρεμο κλίμα.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ: Μόνο για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Παρακαλώ τον κ. Καρχιμάκη να σεβαστεί την άποψη που έχει το Προεδρείο, η οποία δεν τον αδικεί. Ευχαριστώ πολύ!

Το λόγο έχει τώρα ο Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού, κ. Παύλος Γερούλανος.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συχνά ακούω σ' αυτήν την Αίθουσα, ακόμα και από Βουλευτές της δικής μας παράταξης, τη φράση «και το 2011 θα είναι δύσκολη χρονιά», εννοώντας βέβαια ότι το 2011 θα είναι η συνέχεια της προσπάθειας μείωσης του χρέους και, άρα, ύφεσης της οικονομίας.

Όμως, αυτή είναι η μισή αλήθεια, διότι για την Ελλάδα και για κάθε Έλληνα το 2011 καμία σχέση δεν θα έχει με το 2010. Καμία σχέση δεν θα έχει και για την Κυβέρνηση. Το 2010 πήραμε μέτρα που δεν θέλαμε να πάρουμε, για να σώσουμε την Ελλάδα από τη χρεοκοπία. Τα μέτρα αυτά δεν ανήκαν στο πρόγραμμα και στις αρχές του ΠΑΣΟΚ και δεν ανήκουν στις προγραμματικές δεσμεύσεις κανενός κόμματος στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Όμως, αυτό ήταν το χρέος μας και το κάναμε με πλήρη συνείδηση του πολιτικού κόστους που θα είχαμε.

Το 2011 θα είναι μία διαφορετική χρονιά. Χωρίς να σταματούν οι δυσκολίες, το 2011 θα είναι μία χρονιά επιτάχυνσης της υλοποίησης των πραγματικών μας δεσμεύσεων, των δεσμεύσεων του κινήματός μας απέναντι στον Έλληνα πολίτη. Αν το 2010 ήταν η χρονιά που η χώρα έπρεπε να εξασφαλίσει το μηχανισμό στήριξης, το 2011 θα είναι η χρονιά που θα εξασφαλίσουμε ότι η κοινωνία μας θα είναι πιο δίκαιη, πιο παραγωγική, πιο δυναμική στο διεθνές στερέωμα. Αν το 2010 ήταν η χρονιά που δέσποσαν οι δεσμεύσεις της χώρας μας σε τρίτους, το 2011 θα είναι η χρονιά κατά την οποία θα δεσπούν οι δεσμεύσεις του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος απέναντι στον ελληνικό λαό.

Με αποφασιστικά και γρήγορα βήματα φεύγουμε από μια χρονιά που έπρεπε να δείξουμε το έργο μας σε άλλους για να εξασφαλίσουμε κονδύλια για την Ελλάδα και μπαίνουμε σε μια χρονιά που ανοίγουμε νέους δρόμους για την Ελλάδα που μπορεί, για την Ελλάδα της ανάπτυξης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Θα αναφερθώ ειδικά στο Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού. Είναι ένα από τα Υπουργεία που θα βρεθεί στην πρώτη γραμμή της αναπτυξιακής προσπάθειας της Κυβέρνησης. Είναι ένα πολύ καλό παράδειγμα της μετάβασης από μια χρονιά που

έπρεπε να πάρουμε μέτρα που δεν θέλαμε, σε μια χρονιά που υλοποιούμε το δικό μας αναπτυξιακό πρόγραμμα.

Πριν από ένα χρόνο δεσμευθήκαμε για ένα νέο μοντέλο οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης βασισμένο στην ανάδειξη και αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της Ελλάδας. Αυτή ακριβώς τη λογική ακολούθησε η Κυβέρνηση όταν ένωσε τα Υπουργεία Πολιτισμού και Τουριστικής Ανάπτυξης. Με τον πολιτισμό δώσαμε μια πολύ ισχυρή ταυτότητα στον τουρισμό μας. Με τον τουρισμό δώσαμε μια νέα αναπτυξιακή δυναμική στην αξιοποίηση του πολιτισμού. Ο κάθε τομέας από μόνος του είναι ένα από τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας, μαζί, όμως, μπορούν να αποδειχθούν σε κεφαλαιώδη κινητήρια δύναμη της οικονομίας.

Θα περίμενε κανείς ότι μια τέτοια συνεργασία, τέτοιου μεγέθους, χρειάζεται ένα εύλογο χρονικό διάστημα για να ξεδιπλώσει τη δυναμική της. Είμαστε περήφανοι που μόλις ένα χρόνο μετά τη συνένωση των Υπουργείων η επιλογή αυτή έχει αποφέρει απτά αποτελέσματα που τονώνουν και τους δυο τομείς.

Κινηθήκαμε στους τρεις άξονες που είχαμε εξαγγείλει. Πρώτον, περιορίσαμε τις σπατάλες και εδραιώσαμε μηχανισμούς για να τις εξαλείψουμε. Δεύτερον, αναπτύξαμε εθνικά και περιφερειακά σχέδια συντονισμού των δράσεών μας σε όλους τους τομείς του Υπουργείου, αλλά και των άλλων Υπουργείων, ώστε να πολλαπλασιάσουμε την αποτελεσματικότητα των παρεμβάσεών μας. Τρίτον, κινητοποιήσαμε προς την ίδια κατεύθυνση διαθέσιμες δυνάμεις που επιτελούν παράλληλο έργο για να μεγιστοποιήσουμε την παρεμβατική μας ικανότητα. Αν σήμερα ο ορατός απολογισμός μας εστιάζει ιδιαίτερα στον περιορισμό της σπατάλης, αυτό συμβαίνει διότι διαφορετικά δεν θα μπορούσαμε να μπορούμε σε τροχιά ανάπτυξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φέτος βάλαμε τάξη. Η ΕΡΤ, το ΤΑΠΑ, η Εθνική Λυρική Σκηνή, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, φορείς που η Νέα Δημοκρατία μάς παρέδωσε σε τραγική κατάσταση, είναι μερικοί μόνο από αυτούς που ξαναβρίσκουν σιγά-σιγά το βηματισμό τους, χάρη στη μεθοδική δουλειά που κάνουμε. Τα στοιχεία μιλούν από μόνα τους. Σε ένα μόλις χρόνο κάναμε την ΕΡΤ πλεονασματική για πρώτη φορά μετά από χρόνια. Δεσμευθήκαμε ότι θα κοστίζει λιγότερο στον Έλληνα φορολογούμενο και το πετύχαμε. Ήδη σήμερα αρχίζει να αποπληρώνει τα οφειλόμενα του παρελθόντος. Τη χρονιά που έρχεται θα επικεντρωθούμε στην ποιότητα των υπηρεσιών που προσφέρει στον Έλληνα φορολογούμενο ένα νέο πρόγραμμα για να προσφέρει σοβαρή ενημέρωση, κοινωνικό διάλογο, έγκυρη πληροφορία και ποιοτική ψυχαγωγία.

Στον ΕΟΤ καταφέραμε μέσα σε ένα χρόνο να μειώσουμε το χρέος των 120 εκατομμυρίων προς Ξένα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης στα 55 εκατομμύρια ευρώ και την ίδια ώρα να αποκαταστήσουμε τη σχέση μας μαζί τους.

Στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ανακαλύφθηκε, μετά την αλλαγή της διοίκησης, χρέος προς ιδιώτες προμηθευτές που ξεπερνούσε τα 6 εκατομμύρια ευρώ. Για έναν οργανισμό αυτό είναι τεράστιο ποσό, κυρίως σε μικρομεσαίες εταιρείες της πόλης της Θεσσαλονίκης. Δρομολογήθηκε και εδώ ο διακανονισμός και η εξόφληση των χρεών, γιατί πολιτική μας είναι να μην πληρώνει τα οφειλόμενα της διακυβέρνησης Καραμανλή ο μικρός επιχειρηματίας και ο εργαζόμενος. Το φετινό Φεστιβάλ ήταν από τα πιο πετυχημένα των τελευταίων χρόνων, με προϋπολογισμό σημαντικά μικρότερο από πέρυσι, αναδεικνύοντας έτσι τη διαφορά μεταξύ της χλιδής και της σπατάλης της Νέας Δημοκρατίας και της ποιότητας, που εμείς θέλουμε να αναδείξουμε.

Στη Λυρική, που παραλάβαμε στο πλαίσιο της χρεοκοπίας, μειώσαμε τα έξοδα μισθοδοσίας από 21 εκατομμύρια ευρώ στα 16 εκατομμύρια ευρώ. Ρυθμίσαμε το χρέος για τις ασφαλιστικές εισφορές και από τα 3.600.000 ευρώ σήμερα έχει πάει στο μισό εκατομμύριο ευρώ. Διαπραγματευτήκαμε και διακανονίσαμε τα χρέη προς τους προμηθευτές με όφελος 1 εκατομμύριο ευρώ και μειώσαμε το κόστος μισθωμάτων κατά 1,5 εκατομμύριο ευρώ. Η Λυρική δεν έχει βγει ακόμα από το τούνελ, κυρίες και κύριοι, αλλά επιτέλους βλέπει φως.

Να πάμε τώρα στο χώρο του αθλητισμού. Στους Special

Olympics μειώσαμε τον προϋπολογισμό από 86 εκατομμύρια ευρώ σε 66 εκατομμύρια ευρώ, αλλά το σημαντικό δεν είναι αυτό. Επαναδιαπραγματευθήκαμε τη συμφωνία διοργάνωσης, ώστε το κράτος να υποχρεούται πλέον να καλύψει μόνο τα 26 εκατομμύρια ευρώ που δεσμεύθηκε και όχι το υπόλοιπο. Είχαμε, δηλαδή, μείωση 40 εκατομμυρίων από τον προϋπολογισμό της Νέας Δημοκρατίας.

Στους Μεσογειακούς Αγώνες επεξεργαζόμαστε ένα πρόγραμμα μείωσης του προϋπολογισμού τους. Καταφέραμε ήδη, ακούστε τα νούμερα, μια μείωση από 168 εκατομμύρια ευρώ στα 88 εκατομμύρια ευρώ, που θα καλύψουν τόσο τους αγώνες όσο και τα έργα, χωρίς να θιγεί η ποιότητα των αγώνων. Εξηγήστε μας εσείς πώς έγινε αυτό. Μένει να μειώσουμε δραστικά το κόστος φιλοξενίας, για να είμαστε σίγουροι ότι οι αγώνες θα γίνουν και θα γίνουν σωστά.

Αν πετυχαίνουμε τη μείωση που θέλαμε και εξασφαλίζαμε τα χρήματα, ο συνολικός προϋπολογισμός θα είχε μειωθεί από 318 εκατομμύρια ευρώ σε κάτω από 140 εκατομμύρια ευρώ, χωρίς αρνητικό αντίκτυπο στους αγώνες, στην ποιότητα και το κύρος της διοργάνωσης. Έτσι δίνουμε μια πραγματική ελπίδα υλοποίησης αυτού του εγχειρήματος, το οποίο μπορεί να φέρει σημαντικά οφέλη για τη Θεσσαλία. Στο αμέσως προσεχές διάστημα θα είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε αν μπορούμε να εξασφαλίσουμε κονδύλια για να υλοποιήσουμε το πρόγραμμα.

Χαρακτηριστικό, επίσης, παράδειγμα εξοικονομισμού αποτελεί η μείωση των λειτουργικών δαπανών στο ΟΑΚΑ και στο ΣΕΦ. Από τα 36,5 εκατομμύρια ευρώ το 2009 πάμε το 2011 στα 23 εκατομμύρια ευρώ και έπεται συνέχεια. Είχαμε, δηλαδή, μείωση μεγαλύτερη από το 30%.

Την ίδια αποτελεσματικότητα επιδείξαμε και σε άλλους εποπτευόμενους φορείς, όπως το Φεστιβάλ Αθηνών, το Εθνικό Θέατρο, το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, χωρίς ουσιαστικά να μειώσουμε την αποτελεσματικότητά τους. Επίσης δρομολογήσαμε την κατάργηση των φορέων όπως ο ΟΠΕΠ, το Έργο Πολιτών, η ΑΓΡΟΤΗΜΑ εξοικονομώντας εκατομμύρια ευρώ για τον Έλληνα φορολογούμενο.

Βεβαίως υπήρξαν και περιπτώσεις που η ασυδοσία σε βάρος του δημοσίου και το όργιο σπατάλης σε βάρος του Έλληνα φορολογούμενου ήταν τέτοιο που χρειάστηκε να ζητήσουμε τη συνδρομή της δικαιοσύνης. Διενεργήσαμε σε συνεργασία με τον Επιθεωρητή-Ελεγκτή Δημόσιας Διοίκησης σειρά οικονομικών, διαχειριστικών, διοικητικών ελέγχων, στείλαμε έντεκα υποθέσεις στον εισαγγελέα και αναμένουμε τώρα από τους δικαστικούς λειτουργούς να βγάλουν τις δικές τους αποφάσεις για το ποιες ευθύνες αναλογούν και σε ποιους.

Επίσης, δημιουργήσαμε αξιόπιστους μηχανισμούς μέσα στο Υπουργείο, ώστε να διασφαλίσουμε πως δεν θα εμφανιστούν ξανά φαινόμενα σπατάλης και διαφθοράς και ρουσφετιού. Το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το Μητρώο Πολιτιστικών Φορέων, το οποίο έθεσε τέλος στη νοσηρή κατάσταση που είχε δημιουργηθεί και αποσυμφόρησε το γραφείο του Υπουργού από χιλιάδες αιτήματα για ρουσφέτια που έφταναν από παντού.

Παράλληλα, βελτιώσαμε τη λειτουργία των κεντρικών υπηρεσιών του Υπουργείου. Μειώσαμε δραστικά τον αριθμό των επιτροπών και όσες κρατήσαμε, τις κάναμε άμισθες. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, που και μόνο η κατάργηση τριάντα δύο επιτροπών εξοικονόμησε 3 εκατομμύρια ευρώ στον Έλληνα φορολογούμενο.

Και, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το έργο που κάναμε το 2010 δεν ήταν μείωση της σπατάλης, ήταν η δημιουργία των προϋποθέσεων για μια αναπτυξιακή πορεία τόσο για το Υπουργείο όσο και για τους τομείς της κοινωνίας και της οικονομίας που μας αφορούν, έτσι ώστε να εξασφαλίσουμε ότι πράγματι το 2011 θα είναι πολύ διαφορετικό από το 2010.

Αθόρυβα, αλλά πολύ αποτελεσματικά επιταχύνουμε τους ρυθμούς του ΚΑΣ και του ΚΣΝΜ και ξεμπλοκάραμε επενδύσεις που χρόνιζαν. Σε έναν μόλις χρόνο καταφέραμε να περάσουμε πάνω από χίλιες οκτακόσιες υποθέσεις, αριθμός ρεκόρ στην ιστορία του ΚΑΣ συγκρινόμενος ακόμα και με την περίοδο προετοιμασίας των Ολυμπιακών Αγώνων. Βρήκαμε διέξοδο σε ό,τι αφορά τις αρχαιολογικές ανασκαφές, που σχετίζονται με τα μεγάλα

έργα και απελευθερώσαμε επενδύσεις η καθυστέρηση των οποίων προκαλούσε απώλεια τεράστιων εσόδων και δώσαμε εργασία στο ελληνικό δημόσιο.

Αξιοποιήσαμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο το ΕΣΠΑ στους χώρους του πολιτισμού και του τουρισμού. Έχουν δημοσιευτεί οι προσκλήσεις συνολικού προϋπολογισμού 458 εκατομμυρίων ευρώ από την ώρα που αναλάβαμε. Εντός αυτών των προσκλήσεων έχουν ήδη ενταχθεί εκατόν εβδομήντα τέσσερα έργα υποδομών, τα οποία υλοποιούνται από υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού σε συνολικό προϋπολογισμό 298 εκατομμυρίων ευρώ.

Επίσης, έχουν ενταχθεί δέκα έργα δράσεων φορέων σύγχρονου πολιτισμού εποπτευομένων από το Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού, όπως η Έκθεση Βιβλίου Θεσσαλονίκης και η Μπενάλε του Κρατικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης, συνολικού προϋπολογισμού πάνω από 30 εκατομμύρια. Σε φάση αξιολόγησης βρίσκονται άλλα εκατόν πέντε τεχνικά δελτία συνολικού προϋπολογισμού 75 εκατομμυρίων ευρώ, ενώ παράλληλα υπάρχει μια μεγάλη δεξαμενή ώριμων έργων.

Στο κομμάτι του τουρισμού υλοποιούμε μια σειρά από έργα, τα οποία αφορούν τόσο σε υποδομές όσο και σε ενισχύσεις επιχειρήσεων τουρισμού, με στόχο τη βιώσιμη τουριστική ανάπτυξη στο σύνολο της ελληνικής επικράτειας καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Και εδώ κληρονομήσαμε μια απαράδεκτη κατάσταση, συνδέσαμε, όμως, φορείς διαχείρισης των δυο Υπουργείων για να μεταφέρουμε την τεχνολογία από το επιτυχημένο πρόγραμμα ΕΣΠΑ του πολιτισμού στο ατροφικό ΕΣΠΑ του τουρισμού.

Ίσως, όμως, το σημαντικότερο έργο που πετύχαμε στο Υπουργείο, η σημαντικότερη επένδυση για το μέλλον ήταν να φέρουμε στο ίδιο τραπέζι όλους τους φορείς που μπορεί να βοηθήσουν στο έργο που έχουμε μπροστά μας. Κάναμε την κρίση ευκαιρία και φέραμε σε επαφή όλους εκείνους που πρέπει να συνεργαστούν για να εξασφαλίσουν την ανάπτυξη του προγράμματός μας.

Μέσα στο Υπουργείο η ΕΡΤ για πρώτη φορά συνεργάζεται με τον ΕΟΤ, ο ΟΠΑΠ συνεργάζεται με τις Εφορείες Αρχαιοτήτων, οι πολιτιστικοί φορείς της Θεσσαλονίκης συνεργάζονται κάτω από ένα κοινό πρόγραμμα, που θα έχει αποτελέσματα και για τον τουρισμό, αλλά και με εξωτερικούς φορείς, ο ΕΟΤ συνεργάζεται συστηματικά με ανθρώπους του κλάδου, με τον Απόδημο Ελληνισμό και ανθρώπους διαφήμισης που προσφέρουν αφλοκερδώς τη δουλειά τους. Οι φορείς του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού συνεργάζονται με ιδιώτες για να γίνει η Αθήνα τουριστικός προορισμός, με πιο απότο παράδειγμα τη διοργάνωση του Κλασικού Μαραθωνίου, την οποία είχαμε αφήσει το έλεός της τόσα χρόνια. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση συνεργάζεται με τις υπηρεσίες του Υπουργείου.

Με φορείς Τοπικής Αυτοδιοίκησης υπογράψαμε μόνο μέσα στο 2010 συνολικά πενήντα τέσσερις προγραμματικές συμβάσεις συνολικού ποσού πάνω από 25 εκατομμύρια, που έχουν τη μορφή χορηγίας προς το Υπουργείο Τουρισμού και αφορούν τόσο αρχαιολογικά έργα όσο και δράσεις σύγχρονου πολιτισμού.

Δημιουργήσαμε, λοιπόν, μια μεγάλη συμμαχία δυνάμεων, αναδείξαμε κοινούς αναπτυξιακούς στόχους και συνεργαστήκαμε και με άλλα Υπουργεία για να τους πετύχουμε.

Με το Υπουργείο Οικονομικών προχωρήσαμε σε μείωση του ΦΠΑ στα τουριστικά καταλύματα στο 6,5%. Αυτό ήταν το πιο αναπτυξιακό μέτρο που έχει ληφθεί σ' αυτήν τη χώρα σε ό,τι αφορά τον τουρισμό.

Με το Υπουργείο Θαλασσίων Υποθέσεων δρομολογήσαμε το τέλος της στρέβλωσης που επέβαλε το καμποτάζ και ανοίγουμε τις δυνατότητες ανάπτυξης της κρουαζιέρας.

Με το Υπουργείο Εξωτερικών απλοποιήσαμε τις διαδικασίες για τη χορήγηση βίζας σε επισκέπτες από ραγδαία αναρριχώμενες τουριστικές αγορές. Ενώ οι αφίξεις από τη Γερμανία και την Αγγλία μειώθηκαν δραστικά λόγω της ύφεσης που υφίσταται η Αγγλία και λόγω των σχέσεων με τη Γερμανία τον τελευταίο χρόνο, τις αναπληρώσαμε από τη Ρωσία, από τη Σερβία και το Ισραήλ.

Θέλω να ευχαριστήσω εδώ τους συναδέλφους για την εξαι-

ρητική συνεργασία τη χρονιά που μας πέρασε, καθώς και δύο πολύτιμους συνεργάτες και συνοδοιπόρους του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού, τους κυρίους Τηλέμαχο Χυτήρη και Γιώργο Νικητιάδη. Η συμβολή τους σ' αυτό το τεράστιο έργο είναι καθοριστική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η άμεση και έμμεση συμβολή του τουρισμού, του πολιτισμού, του αθλητισμού, αλλά πλέον και των μέσων στο ακαθάριστο εθνικό προϊόν ξεπερνά το 20%. Φιλοδοξούμε να γίνει ακόμα μεγαλύτερο δημιουργώντας συνέχεια νέες ευκαιρίες, δημιουργώντας συνεχώς συνθήκες συνεργασίας και προοπτικής και απελευθερώνοντας τις δημιουργικές δυνάμεις του τόπου από χρόνιες αγκυλώσεις.

Αν η χρονιά που πέρασε ήταν χρονιά συμμαζέματος, η χρονιά που έχουμε μπροστά μας είναι η χρονιά που κάνουμε πράξη τις δεσμεύσεις μας για την ανάπτυξη.

Προσβλέπουμε στην επιτάχυνση της υλοποίησης του ΕΣΠΑ, στην υλοποίηση των νέων προγραμμάτων προβολής και ανάπτυξης του τουρισμού, ένα για την Αθήνα, ένα για τη Θεσσαλονίκη και ένα για την περιφέρεια γενικά.

Προσβλέπουμε στην αναβάθμιση των υπηρεσιών που παρέχονται στους επισκέπτες των μνημείων, στην επένδυση χρημάτων στον οπτικοακουστικό τομέα, χάρη στα φορολογικά κίνητρα και το αναπτυξιακό πλαίσιο που δημιουργεί ο νέος νόμος για τον κινηματογράφο.

Προσβλέπουμε στην πλήρη ανάπτυξη του προγράμματός μας για το βιβλίο και τον ιδιωτικό τομέα, με στόχο τη μέγιστη δυνατή εξωστρέφεια.

Προσβλέπουμε σε μετατάξεις που να μας επιτρέψουν να κρατάμε ανοιχτά τα μνημεία και τα μουσεία μας όλο το χρόνο και όλη τη ημέρα.

Προσβλέπουμε, επίσης, στην πλήρη ανάπτυξη των νέων εργαλείων ηλεκτρονικής προώθησης του ΕΟΤ, αλλά και στην ανάπτυξη συνεργασιών με τους φορείς για την προβολή της Ελλάδας στο εξωτερικό.

Προσβλέπουμε στη δημιουργία συνθηκών μέσα από τα προγράμματα για την ισόρροπη ανάπτυξη του τουρισμού σε όλη τη χώρα και όλο το χρόνο, στην υλοποίηση διαφορετικών προγραμμάτων προσέλκυσης επισκεπτών από κάθε χώρα ξεχωριστά.

Προσβλέπουμε, επίσης, στην αξιοποίηση της περιουσίας μας, αλλά και συγκεκριμένων ακινήτων, όπως του Ταε-Κβο-Ντο, σκοπός του οποίου είναι η ανάπτυξη του συνεδριακού τουρισμού, αλλά και στην ευρύτερη αξιοποίηση της ολυμπιακής περιουσίας μας από φορείς και οργανώσεις που ψάχνουν στέγη.

Μέσα στη χρονιά που έρχεται, θα οργανώσουμε και θα αναπτύξουμε τις υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού, έτσι ώστε να αξιοποιήσουμε τα νέα δεδομένα του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», με αποκεντρωμένες υπηρεσίες Υπουργείου σε κάθε περιφέρεια μέσα από ένα νέο οργανισμό.

Προσβλέπουμε σε ένα νέο πρόγραμμα λειτουργίας και ανάπτυξης των ΔΗΠΕΘΕ, σε ενισχυμένες δομές ελέγχου και πιστοποίησης τουριστικών υπηρεσιών.

Το 2011 θα εντείνουμε, επίσης, την προσπάθειά μας να μπει τέλος στις εκκρεμότητες, ώστε να δοθεί μια νέα προοπτική ανάπτυξης.

Με το ΥΠΕΚΑ θα προχωρήσουμε με ταχείς ρυθμούς για την ολοκλήρωση του χωροταξικού για τον τουρισμό.

Με τη Νέα Χάρτα θα δώσουμε ζωή στο όραμα της αναπληρωσης των αρχαιολογικών χώρων που παραμελήθηκε τα τελευταία χρόνια.

Με το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης προωθούμε το σχέδιο νόμου για τον αγροτουρισμό.

Με το Υπουργείο Υγείας συνεργαζόμαστε για τη διαμόρφωση πλαισίου για τον τουρισμό υγείας.

Τη χρονιά που έρχεται θα φέρουμε προς συζήτηση νομοσχέδια για τον αθλητισμό με ειδική έμφαση στη βία και στο ντόπιγκ. Θα φέρουμε νομοσχέδια για τον ιαματικό τουρισμό και τη μείωση της γραφειοκρατίας στις επενδύσεις του τουρισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είπα και στο ξεκίνημα ότι το 2011 δεν θα έχει καμμία σχέση με το 2010. Αν το 2010 βάλουμε τα θεμέλια για την ανάπτυξη, το 2011 είναι η ώρα να χτίσουμε την

Ελλάδα που όλοι μας οραματιστήκαμε. Τώρα είναι η κρίσιμη στιγμή. Τώρα είναι η ώρα να αγωνιστούμε για την Ελλάδα, την Ελλάδα που δεν πνίγεται στα προβλήματά της, αλλά απελευθερώνει τις μεγάλες δυνατότητές της, τις δυνάμεις όλων μας. Θέλει δουλειά για να κάνουμε το κράτος μας αποτελεσματικό. Θέλει δουλειά για να χτίσουμε μια γερή οικονομία, να ζωντανέψουν ξανά οι προοπτικές της χώρας μας.

Εγώ δεσμεύομαι να στηρίξω την προσπάθεια του κάθε Έλληνα να δημιουργήσει. Δεσμεύομαι να σταθώ απέναντι σε κάθε αδικία και να ξεπεράσουμε τους εαυτούς μας και να δημιουργήσουμε την Ελλάδα που θέλουμε, μια Ελλάδα που ξέρει την αξία της, μια Ελλάδα που μπορεί. Αυτά τα λόγια δεν είναι δικά μου. Είναι η πιο ισχυρή προεκλογική και η πιο περιεκτική δέσμευση του Πρωθυπουργού. Από αυτήν τη δέσμευση δεν έχουμε αλλάξει ούτε μία λέξη. Το 2011 δεσμευόμαστε να αναδείξουμε την Ελλάδα που θέλουμε, ώστε το 2012 να αρχίσουμε να βλέπουμε τα αποτελέσματα της δουλειάς μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού κ. Παύλο Γερουλάνο.

Το λόγο έχει για επτά λεπτά η κ. Μαρία Σκραφνάκη, Βουλευτής Ηρακλείου του ΠΑΣΟΚ.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Κύριε Υπουργέ, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα στη Βουλή τον Προϋπολογισμό του κράτους για το 2011 βιώνοντας όλοι ίσως τη δυσκολότερη οικονομική και κοινωνική κατάσταση που έχει περάσει ποτέ η χώρα μας.

Θα έλεγα ότι ζούμε πραγματικά κάτω από το καθεστώς ενός ανελέητου και αδυσώπητου οικονομικού πολέμου με χιλιάδες θύματα, θύματα κατά κύριο λόγο πολίτες από κάθε κοινωνικό στρώμα, όπως εργαζόμενοι, συνταξιούχοι, άνεργοι, αγρότες, κτηνοτρόφοι, μικροί και μεσαίοι επιχειρηματίες σε κάθε μεριά της Ελλάδας.

Τα αρνητικά επιτεύγματα της Νέας Δημοκρατίας τα συναντάμε καθημερινά μπροστά μας.

Επιτέλους, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, σταματήστε τους λαϊκισμούς και τη μικροπολιτική και πείτε ένα «συγγνώμη» στον ελληνικό λαό για την κατάσταση που μας οδήγησατε. Πάρτε μια φορά την ευθύνη και ομολογήστε ευθαρσώς ότι εσείς είστε οι υπαίτιοι που βάλατε τη χώρα υπό καθεστώς επιτήρησης, εσείς εκτοξεύσατε το έλλειμμα στο 15,4% του ΑΕΠ, εσείς παραδώσατε καμμένη γη με ένα χρέος στα 298 δισεκατομμύρια ευρώ, από τα 168 δισεκατομμύρια που παραλάβατε.

Ας αναλάβει τελικά ο καθένας τις ευθύνες του. Και εσείς τις δικές σας, αλλά και εμείς αυτές που μας αναλογούν. Και επιτέλους ας τιμωρηθούν και μερικοί πολιτικοί που πλούτισαν εκμεταλλευόμενοι τη θέση τους, αλλά και οι πολίτες που λειτούργησαν εις βάρος του κοινωνικού συνόλου.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και ο Πρόεδρος μας Γιώργος Παπανδρέου προσπαθούν τόσους μήνες να σώσουν τη χώρα από τη χρεωκοπία. Πασχίζουν δυνατά και ακατάπαυστα να φέρουν ξανά την ανάπτυξη και την ευημερία στον τόπο μας.

Οφείλουμε όλοι μαζί σήμερα εδώ στη Βουλή να πούμε ένα μεγάλο «ευχαριστώ» στον ελληνικό λαό, γιατί χάρη στις δικές του θυσίες η χώρα μπαίνει σήμερα στο δρόμο της οικονομικής εξυγίανσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταφέραμε μέσα σε ένα χρόνο τη μεγαλύτερη δημοσιονομική προσαρμογή της τάξεως του 6% του ΑΕΠ. Το έλλειμμα, λοιπόν, διαμορφώνεται στο 9,4% το 2010, από 15,4% που ήταν το 2009.

Επίσης, καταφέραμε με τη συνεχή προσπάθεια του Πρωθυπουργού μας να κερδίσουμε διαγά-σιγά τη χαμένη αξιοπιστία της χώρας μας. Μειώσαμε τις δαπάνες και τις σπατάλες του κράτους κατά ένα μεγάλο ποσοστό.

Επίσης, πετύχαμε μεγάλες μεταρρυθμίσεις και σημαντικές διαρθρωτικές αλλαγές, οι οποίες έπρεπε να έχουν γίνει πολλά χρόνια πριν, για να μη φτάσουμε στη σημερινή δύσκολη συγκυρία για τη χώρα, όπως την ασφαλιστική μεταρρύθμιση για τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος, το νέο δικαιότερο φορολογικό σύστημα, τη διοικητική μεταρρύθμιση του «ΚΑΛΛΙ-

ΚΡΑΤΗ», τον εξορθολογισμό και τη βελτίωση στην απονομή της διοικητικής και ποινικής δικαιοσύνης, την καθολική υπαγωγή των προσλήψεων στο ΑΣΕΠ, το Πρόγραμμα «ΔΙΑΥΓΕΙΑ», το θεσμικό πλαίσιο για την προστασία των υπερχρεωμένων επιχειρήσεων και νοικοκυριών, την απελευθέρωση των οδικών μεταφορών. Τέλος, καταφέραμε να μειώσουμε τις δαπάνες στην υγεία κατά 20% και να θεσμοθετήσουμε την ολοήμερη λειτουργία των νοσοκομείων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 2011 θα είναι επίσης μια δύσκολη χρονιά, γιατί πρέπει να συνεχιστεί η δημοσιονομική προσαρμογή. Ο προϋπολογισμός του 2011 είναι ειλικρινής, είναι κρίσιμος και αναγκαίος και είναι η προϋπόθεση για τη συνέχιση των εκταμιεύσεων της δανειακής σύμβασης των 110 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Κύριε Υπουργέ, στην εκτέλεση του Προϋπολογισμού του 2011 το βάρος μας πρέπει να πέσει στην αναθέρμανση της οικονομίας, στην επαναφορά της χώρας σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, βασισμένους στα συγκριτικά πλεονεκτήματα κάθε περιοχής, αλλά και σε συντονισμένες, πολιτικές και δράσεις για να αντιμετωπίσουμε την ανεργία που μαστίζει τους νέους μας.

Πρέπει ακόμη να πατάξουμε τη φοροδιαφυγή και τη φοροκλοπή, δημιουργώντας αξιόπιστους μηχανισμούς.

Ακόμη πρέπει, κύριε Υπουργέ, να ψηφίσουμε άμεσα το νέο αναπτυξιακό νόμο, για να δοθεί ώθηση σε νέες επενδύσεις και να στηριχθεί στις υφιστάμενες επιχειρήσεις. Είναι πολύ θετική η προσπάθεια του Υπουργού Περιφερειακής Ανάπτυξης κ. Χρυσόχοϊδη για τη μείωση των τιμών σε βασικά αγαθά, αλλά αυτή η πρωτοβουλία πρέπει να επεκταθεί ακόμη περισσότερο.

Θετική, επίσης, είναι η προσπάθεια του κ. Χρυσόχοϊδη για τη δημιουργία του Ταμείου Επιχειρηματικότητας και Ανάπτυξης, που θα χρηματοδοτήσει τις επιχειρήσεις. Πρέπει, όμως, να πιεστούν και οι τράπεζες να μεταφέρουν τη ρευστότητα που τους έδωσε το κράτος με εγγυήσεις και μετρητά στην οικονομία και στις επιχειρήσεις.

Επίσης, πρέπει να προχωρήσουμε στην απλοποίηση των διαδικασιών αδειοδότησης των επιχειρήσεων, στη μείωση της γραφειοκρατίας, στην απενεργοποίηση του fast track για την προσέλκυση επενδύσεων και να αξιοποιήσουμε άμεσα τη δημόσια περιουσία.

Επίσης, πρέπει να ρίξουμε το βάρος μας στην απορρόφηση των πόρων του ΕΣΠΑ για την άμεση ωρίμανση και δημοπράτηση των προγραμματισμένων έργων, τα οποία θα δώσουν θέσεις εργασίας και ανάπτυξης στη χώρα μας.

Η περιοχή μου, κύριε Υπουργέ, ο Νομός Ηρακλείου, έχει δύο συγκριτικά πλεονεκτήματα, για τα οποία είναι υπερήφανη όλη η Ελλάδα, τον τουρισμό και τη γεωργία. Εκεί πρέπει να δώσουμε έμφαση στην ανάπτυξη στο Νομό Ηρακλείου, συμπληρώνοντας, βέβαια, κύριε Υπουργέ, και τις υποδομές που μας λείπουν με την υλοποίηση του βόρειου οδικού άξονα και το διεθνές αεροδρόμιο Ηρακλείου στο Καστέλι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στόχοι του φετινού προϋπολογισμού είναι να μειωθεί περαιτέρω το έλλειμμα και ο πληθωρισμός να μειωθεί και να πέσει από το 4,7% στο 2,2%. Η φετινή χρονιά θα είναι δύσκολη και ανηφορική, αλλά θα τα καταφέρουμε, θα αγωνιστούμε και θα βρούμε νικητές, όπως πάντα. Το χρωστάμε στην Ελλάδα. Το χρωστάμε στα παιδιά μας. Γι' αυτό το λόγο στηρίζω και ψηφίζω τον προϋπολογισμό του Κράτους το 2011 και ζητώ με αίσθημα ευθύνης να το ψηφίσετε όλοι σας.

Εύχομαι σε όλους καλές γιορτές, δύναμη, υπομονή, αισιοδοξία και υγεία.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Μαρία Σκραφνάκη, Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ από το Ηράκλειο της Κρήτης.

Ο κ. Ευστάθιος Κωνσταντινίδης, Βουλευτής Φλωρίνης της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, έχει το λόγο από του Βήματος για επτά λεπτά.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Και εμείς, κύριε συνάδελφε.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά τη συζήτηση του τελευταίου προϋπολογισμού της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, απευθυνόμενος στον κύριο Παπανδρέου και τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, είχα ζητήσει να μου υποδείξουν ποιος είναι ο μάγος τους που θα μετακινούσε την Ακρόπολη στην Κίνα και το Σινικό Τείχος στην Αθήνα. Τέτοιες μαγικές συνταγές έταζε τότε ο σημερινός Πρωθυπουργός στον ελληνικό λαό για τη λύση των προβλημάτων του.

Βέβαια, σήμερα τα πράγματα είναι διαφορετικά. Το ΠΑΣΟΚ είναι στην Κυβέρνηση και, φυσικά, μάγος δεν υπάρχει. Το άκουσα πολλές φορές αυτές τις ημέρες από τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και από τον ίδιο τον κ. Παπακωνσταντίνου: «Μαγικό ραβδάκι δεν υπάρχει». Όταν ήταν, όμως, στην Αντιπολίτευση αυτό το πράγμα δεν ήθελε να το ξέρει. Συγγνώμη, αλλά και πρωθυπουργικές αποφάσεις δεν υπάρχουν σήμερα απ' όσο ξέρω, γιατί οι πρωτοβουλίες ανήκουν στην τρόικα.

Κουράστηκα αυτές τις ημέρες να ακούω από τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ ότι στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκοινί. Συμφωνώ απόλυτα. Και τις πέτρες να ρωτήσεις σε αυτήν τη χώρα, θα σου πουν ποιος έφτιαξε τις κλαδικές, ποιος ζητούσε πράσινες κάρτες, ποιος ασκούσε πολιτικές με δανεικά και ποιος έκανε τη δημιουργική λογιστική. Και οι πέτρες το ξέρουν αυτό το πράγμα. Γι' αυτό μας κατηγορούσαν το προηγούμενο διάστημα κάποιοι ψηφοφόροι μας, γιατί δεν ακολουθήσαμε την ίδια εύκολη τακτική. Το έχω ακούσει ενώ πάρα πολλές φορές στα τρία χρόνια που είμαι Βουλευτής. Το μόνο σίγουρο και αξιόπιστο που έχει αυτή η Κυβέρνηση είναι ότι άλλα έλεγε χτες και άλλα κάνει σήμερα.

Τέτοιες μέρες πέρυσι ο κ. Παπανδρέου διοργάνωσε φιέστες για την οικονομία στο Ζάππειο. «Είναι εύκολο» έλεγε, κύριοι συνάδελφοι, «να μειώσουμε μισθούς και συντάξεις, για να ικανοποιήσουμε προσωρινώς τις αντιλήψεις της διεθνούς οικονομικής ελίτ, που θεωρεί ότι εκεί είναι το πρόβλημα. Όμως, δεν είναι εκεί το μεγάλο μας πρόβλημα». Παράλληλα, όμως, δήλωνε ότι η οικονομία μας βρίσκεται στην εντατική.

Ο Υπουργός Οικονομικών, κινούμενος στο ίδιο μήκος κύματος, δήλωνε ότι η χώρα μοιάζει με Τιτανικό. Ακολούθησε, συστηματικά, σειρά άστοχων ενεργειών και οι διεθνείς αγορές και οι κερδοσκόποι άλλο που δεν ήθελαν.

Η οικονομική κρίση μετατράπηκε σε κρίση δανεισμού και η κρίση δανεισμού έγινε το απαραίτητο άλλοθι για την ένταξη μας και την είσοδό μας στο ΔΝΤ. Και εκεί ακόμη με τα χέρια ψηλά, χωρίς να διαπραγματευτούμε σχεδόν τίποτα, με λευκή σημαία.

Όταν το Σεπτέμβριο του 2009 δηλώναμε ότι το έλλειμμα εξαιτίας της διεθνούς κρίσης μπορεί να έφθανε το 8%, αν δεν λαμβάνονταν τα απαιτούμενα μέτρα, ήταν μια αλήθεια. Το επιβεβαιώνει και ο Διοικητής της Τραπεζής της Ελλάδος, ο οποίος το Νοέμβριο του 2009 δήλωσε στη Βουλή πως έχει ενημερώσει τους πολιτικούς Αρχηγούς, πως το έλλειμμα θα μεγάλωνε, αν δεν λαμβάνονταν τα απαραίτητα μέτρα.

Για τα μέτρα αυτά ο Κώστας Καραμανλής με υπευθυνότητα και εντιμότητα προκήρυξε τις πρόωρες εκλογές, ώστε να λάβει νωπή εντολή. Δεν έκρυψε τίποτα από την προεκλογική περίοδο, όπου συνήθως τα πράγματα ωραιοποιούνται και στρογγυλεύονται. Μίλησε με θάρρος για δυσάρεστα, αλλά αναγκαία μέτρα, όταν, κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑΣΟΚ έλεγε το περίφημο «λεφτά υπάρχουν», εννοώντας τα 30 δισ. ευρώ των ανεισπρακτών οφειλών προς το δημόσιο, τα οποία πριν από λίγες μέρες χωρίς ντροπή επιχείρησε να διαγράψει νύχτα, αλλά δεν τα κατάφερε. Και δεν τα κατάφερε χάρη στην αντίδραση σύσσωμης της Αντιπολίτευσης, αλλά και στην οργή αρκετών δεκάδων δικών του Βουλευτών, Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτό τους τιμά αυτή η ενέργεια τους συναδέλφους της Πλειοψηφίας.

Όσον αφορά το έλλειμμα, σαφώς στο τέλος του χρόνου πλησίασε το 10%. Μπορεί να πέσαμε έξω στην πρόβλεψή μας. Όμως, λόγω της διεθνούς κρίσης, μπορώ να σας θυμίσω ότι η Ολλανδία προέβλεπε πλεόνασμα 1,2% και είχε τελικά έλλειμμα 5,4%, η Πορτογαλία προέβλεπε έλλειμμα 3,4% και είχε 9,3%, η Μεγάλη Βρετανία 7,2% και είχε 11,4%. Εκεί, όμως, οι εκτιμήσεις δεν ποινικοποιούνται, ώστε να διασύρονται οι χώρες τους.

Ακούσατε ποτέ τους Πρωθυπουργούς της Ιρλανδίας, της Πορ-

τογαλίας ή της Ισπανίας, που έχουν τα ίδια προβλήματα, να απαξιώνουν τις χώρες τους στο εξωτερικό με τέτοιο συστηματικό τρόπο; Όμως, δεν αρκεστήκατε μόνο σε αυτό και στις δηλώσεις σας. Φουσκώσατε το έλλειμμα τεχνητά και σήμερα πληρώνουμε τις εγκληματικές σας πολιτικές. Αυτά τα έχουμε αναλύσει πολλές φορές.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας περιέγραψε με σαφήνεια τις αστοχίες του προϋπολογισμού. Δεν θα αναφερθώ σε περισσότερες λεπτομέρειες, όμως δεν μπορώ να μην αναφερθώ σε ένα θέμα που καίει την περιοχή μας, τη δυτική Μακεδονία και τη Φλώρινα. Πρόκειται για την εξομοίωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης του πετρελαίου θέρμανσης με το πετρέλαιο κίνησης, κύριε Υφυπουργέ.

Αναλογίζεστε, κύριοι της Κυβέρνησης, τι πάτε να κάνετε; Έχετε σκεφθεί τι σημαίνει αυτό για τη δυτική Μακεδονία και για το Νομό Φλώρινας; Εξομοιώνετε τους δυο μήνες του φθινοπώρου –ξέρω πολύ καλά τι λέω– της Νότιας Ελλάδας με τους επτά μήνες βαρύ χειμώνα της Φλώρινας. Βάζετε οριστικά ταφόπλακα στην Ελλάδα των συνόρων. Αυτά δεν είναι λόγια του αέρα, αλλά η πραγματικότητα και θα σας το αποδείξω αμέσως.

Ελάτε, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, να ζήσετε λίγες μέρες –ο κύριος Πρόεδρος ζει στην Καστοριά και ξέρει– στη Φλώρινα, για να νιώσετε το χειμώνα και στο μεδούλι σας, αλλά και στην τσέπη σας.

Ενδεικτικά θα σας παραθέσω θερμοκρασίες των μηνών του φθινοπώρου. Στις 2 Σεπτεμβρίου η θερμοκρασία ήταν 5,8 βαθμοί, στις 10 Οκτωβρίου μείον 0,6, στις 30 Οκτωβρίου μείον 3,1, στις 13 Νοεμβρίου 3,2, το Δεκέμβριο μείον 4,5, μείον 18,5.

Καταλαβαίνετε τι γίνεται. Εάν η εξομοίωση ανεβάσει την τιμή του πετρελαίου θέρμανσης στα 1380 ευρώ, σύμφωνα με τις σημερινές τιμές, καταλαβαίνετε τι θα γίνει, όταν με αυτές τις κλιματολογικές συνθήκες η κατανάλωση αγγίζει το μισό τόνο μηνιαίως. Πώς θα πληρώσει ο συνταξιούχος του ΟΓΑ, του ΟΑΕΕ, των άλλων ταμείων, με σύνταξη 300 ή 500 ευρώ; Πώς θα ζεσταθεί ο άνεργος και τα άτομα με ειδικές ανάγκες; Οι ασθενέστεροι κυριολεκτικά θα σβήσουν και η μεσαία τάξη θα περάσει στην κατηγορία των ασθενεστερών.

Δεν έχω να σας πω περισσότερα. Καταθέτω στα Πρακτικά και τις κλιματολογικές συνθήκες στη Φλώρινα και το μισθό ενός υπαλλήλου με δώδεκα χρόνια προϋπηρεσίας, ο οποίος λαμβάνει 1135 ευρώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ευστάθιος Κωνσταντινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πώς θα μπορέσει αυτός ο άνθρωπος να πληρώσει αυτό το πετρέλαιο και να ζήσει; Η Πρόεδρος της ΓΣΕΕ έπρεπε να είναι ή Πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ. Και μιλάμε για τη συντριπτική πλειοψηφία των κατοίκων του Νομού Φλώρινας. Εάν οι άνθρωποι που δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν σήμερα να πληρώνουν τον τόνο 700 ευρώ, φανταστείτε πώς θα μπορέσουν να ανταπεξέλθουν, όταν ο τόπος από 1/10/2011 θα γίνει 1.400 ευρώ, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό σας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχω άλλο χρόνο. Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Εμείς και ο Αντώνης Σαμαράς έχουμε έντιμα και υπεύθυνα δηλώσει στο παρελθόν ότι η Νέα Δημοκρατία δεν θα διστάσει να στηρίξει κάθε προσπάθεια σε κάθε πολιτική της Κυβέρνησης, που αφορά το εθνικό και συλλογικό συμφέρον. Και αυτό το κάναμε πράξη. Έχουμε ψηφίσει τα μισά νομοσχέδια της Κυβέρνησης.

Αλλά πρέπει να θυμηθείτε εσείς, όταν ο Πρωθυπουργός σήκωνε τη γροθιά του και στις απεργίες και στις πορείες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ, αρνούμενος κάθε προοπτική διαρθρωτικών αλλαγών, που σήμερα μας λέτε γιατί δεν τις κάναμε. Συμμέτοχοι, όμως, στην πολιτική εξαπάτηση του ελληνικού λαού δεν θα γίνουμε.

Αναλογιστείτε, κύριοι συνάδελφοι –και μ' αυτό κλείνω– πότε έλεγε αλήθεια ο Πρωθυπουργός. Όταν τον Ιούνιο του 2009 δήλωνε στη συνέντευξή του ότι το ΔΝΤ δεν φημίζεται για την κοι-

νωνική του δικαιοσύνη, ότι κόβει το μέλλον της χώρας και την οδηγεί στην υπανάπτυξη σε μόνιμη βάση, ότι αν παγώσουμε τους μισθούς, θα παγώσουμε την αγορά ή σήμερα που θέτει εκβιαστικά διλήμματα ΠΑΣΟΚ και ΔΝΤ ή χρεοκοπία

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Ευστάθιο Κωνσταντινίδη από τη Φλώρινα, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

Ακολουθεί η Βουλευτής Επικρατείας του ΠΑΣΟΚ κ. Ελένη Παναρίτη.

Ορίστε, κυρία Παναρίτη, έχετε επτά λεπτά από το Βήματος.

ΕΛΕΝΗ ΠΑΝΑΡΙΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 2011 θα είναι μία χρονιά εξαιρετικά κρίσιμη. Στο επόμενο δωδεκάμηνο θα κριθεί η έκβαση της μεγάλης προσπάθειας που έχουμε κάνει μέχρι τώρα για τη δημοσιονομική εξυγίανση, θα κριθεί αν θα αποδοθούν ή αν θα πάνε χαμένες οι σκληρές θυσίες που υφίστανται όλοι οι Έλληνες, ανεξάρτητα.

Ο προϋπολογισμός που συζητάμε θέλει να σημάνει τη μεγάλη και οριστική στροφή, το πέρασμα σε μία νέα εποχή, όπου η οικονομία μας θα λειτουργεί χωρίς το βάρος των ελλειμμάτων και με τις διαρθρωτικές αλλαγές να πυροδοτούν μια καινούργια, υγιή και βιώσιμη αναπτυξιακή πορεία. Η στροφή αυτή θα συντελεστεί εάν πετύχουμε πέρα από την περικοπή των δαπανών, να εξαφανίσουμε και τη διάχυτη μέχρι σήμερα αβεβαιότητα, να γίνει κοινή πεποίθηση ότι δεν πάει άλλο, ότι βαδίζοντας το δρόμο του χθες δεν θα φθάσουμε πουθενά, ότι μόνο αν στην κρίσιμη κοινή προσπάθεια συμμετάσχουμε όλοι και αναλάβουμε όλοι τις ευθύνες και το βάρος που μας αναλογεί. Τότε και μόνο τότε θα δούμε φως στην άκρη του τούνελ.

Σκεφθείτε ότι καταφέραμε να ρίξουμε το έλλειμμα κατά έξι ποσοστιαίες μονάδες, μοναδικό επίτευγμα στην Ευρώπη, μια Ευρώπη που ακόμα ψάχνει να βρει τα βήματά της. Το καταφέραμε αυτό με τόσες αντιδράσεις από μία κοινωνία αμήχανη, που δεν είχε καμμία προετοιμασία για την πραγματικότητα που υπήρχε στη χώρα μας και με μια Αντιπολίτευση που αρνείται να βάλει το δάκτυλο στον τύπο των ήλων, πάνω σε ένα σώμα που τελικά είναι το σώμα όλων μας. Φανταστείτε πόσο καλύτερα θα ήταν τα πράγματα, εάν υπήρχε ένα μίνιμουμ συναίνεσης και ένα μίνιμουμ ειλικρίνειας.

Ασφαλώς καταλαβαίνω ότι η Αντιπολίτευση κάνει τη δουλειά της, αλλά εδώ μιλάμε για πόλεμο επιβίωσης. Χρειάζεται μια στοιχειώδης συναίνεση. Όλοι θα βγούμε, ξέρετε, κερδισμένοι και πιο ώριμοι από αυτό, τελικά. Το λέω εγώ, επειδή έχω ζήσει ανάλογες προκλήσεις, έχω εργαστεί για την αντιμετώπισή τους και είμαι πεπεισμένη ότι η διέξοδος χωρίς στοιχειώδεις συγκλίσεις, έστω και βραχύβιες, δεν γίνεται ακόμα και σε περιβάλλον πολιτικών που αποκλίνουν ιδεολογικά.

Όπως ο κάθε προϋπολογισμός, έτσι και τούτος που συζητάμε αποτυπώνει ορισμένους πολιτικούς στόχους, μεταφράζοντάς τους σε ένα οικονομικό σχέδιο. Η συναίνεση θα βοηθούσε, ασφαλώς, να πετύχουμε κυρίως την πρόκληση της ανάπτυξης. Αλλά και χωρίς αυτή είμαστε αποφασισμένοι να ανταποκριθούμε στη λαϊκή εντολή για τη σωτηρία της χώρας, αυτήν την εντολή να αυτό το πράγμα που κάνουμε εδώ και ένα χρόνο τώρα.

Για την Ελλάδα σήμερα αυτή είναι η μεγάλη πρόκληση, η αναπτυξιακή. Αν την αντιμετωπίσουμε με επιτυχία, τότε θα μπορέσουμε να βγούμε από την ασφυξία και από το αδιέξοδο. Η ελληνική κρίση δεν είναι ένα προϊόν κάποια υπερθέρμανσης, όπως είναι άλλες κρίσεις σε άλλες χώρες. Έχει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά με μία κεντρική αιτία, την τεράστια και ανακυκλούμενη απώλεια πόρων, λόγω ενός περίπλοκου διοικητικού και νομικού καθεστώτος, που δημιουργεί ιδανικές συνθήκες και για την επώαση της διαφθοράς.

Εκείνο, όμως, που έχει τώρα σημασία είναι πώς θα βάλουμε ξανά σε κίνηση τη μηχανή της οικονομίας. Πώς θα τροφοδοτήσουμε την ανάπτυξη, όταν το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων είναι αναγκαστικά συρρικνωμένο, εξαιτίας της αναγκαιότητας της δημοσιονομικής προσαρμογής;

Θα το πετύχουμε απελευθερώνοντας την υγιή επιχειρηματι-

κότητα από τα δεσμά των αγκυλώσεων, που μας καθηλώνουν στις τελευταίες θέσεις του πίνακα της διεθνούς ανταγωνιστικότητας. Είναι αυτή η λεωφόρος που θα μας οδηγήσει στην ανάπτυξη με πολύ μεγάλο πολλαπλασιαστή. Σκεφθείτε ότι μόνο η αλλαγή των διαδικασιών για την αδειοδότηση και την έναρξη λειτουργίας μίας επιχείρησης, θα απαλλάξει την παραγωγική οικονομία από ένα κόστος ίσο με το 21% του ετησίου εισοδήματος κάθε Έλληνα πολίτη. Μάλιστα, αυτό μπορεί να γίνει με μηδενικό δημοσιονομικό κόστος.

Θα πετύχουμε την τροφοδότηση της ανάπτυξης με την ενσωμάτωση της άτυπης οικονομίας στην επίσημη, ώστε να απελευθερώσουμε οικονομικούς και ανθρώπινους πόρους, τεράστιους, ικανούς να βάλουν ξανά σε κίνηση την παραγωγική μηχανή της χώρας. Έτσι μπορεί να αυξήσουμε τα έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού μέχρι και 30%. Γιατί η άτυπη οικονομία δεν είναι μόνο η μαύρη οικονομία, το χρήμα που παράγεται παράνομα και διακινείται υπόγειο. Είναι όλο εκείνο το χρήμα που ξοδεύεται, χωρίς να φαίνεται σε μη παραγωγικές ανάγκες του κάθε επιχειρηματία και του κάθε πολίτη.

Θα πετύχουμε την ανάπτυξη ολοκληρώνοντας μια ριζική, σωρωτική μεταρρύθμιση του κράτους και της λειτουργίας του, που θα μας λυτρώσει οριστικά από την ιστορική παθολογία της ελληνικής δημόσιας διοίκησης, από τη δαιδαλώδη, αναχρονιστική, δυσκίνητη κρατική γραφειοκρατία, από την απίστευτη πολυνομία, από το χάος των υπηρεσιών που αλληλεπικαλύπτονται και αλληλοσυγκρούονται, τους ασαφείς κανόνες, τις χρονοβόρες διαδικασίες, τις αρμοδιότητες που ανήκουν και εδώ και εκεί και σε όλους και σε κανέναν, με μοναδικό αποτέλεσμα να μη βρίσκει κανένας άκρη, όποιος προσπαθεί έντιμα να αναπτύξει επιχειρησιακή δράση.

Θα το πετύχουμε κάνοντας το επιχειρησιακό κλίμα φιλικό και ελκτικό, όχι μόνο για τους ξένους επενδυτές, αλλά κυρίως για τους ντόπιους, για τους Έλληνες μικρούς, μεσαίους και μεγάλους επιχειρηματίες, με τη δραστική απλοποίηση της διαδικασίας αδειοδότησης, με ένα φορολογικό πλαίσιο που πρέπει οπωσδήποτε να περιλαμβάνει και φορολογικές απαλλαγές, με συνειδηση ότι αυτόν το δρόμο βαδίζουμε, βασανιστικά και κάποιες φορές με αργό ρυθμό.

Θα ήθελα σήμερα από εδώ να υπερψηφίσω αυτόν τον προϋπολογισμό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε πολύ, κυρία Παναρίτη.

Ακολουθεί ο κ. Νικόλαος Καντερές Βουλευτής από τη Νέα Δημοκρατία του υπολοίπου Αττικής.

Να ετοιμάζεται η κυρία Αριάδνη Αγάπη του ΠΑΣΟΚ.

Κύριε Καντερέ, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΝΤΕΡΕΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Υπουργοί και Βουλευτές, συζητούμε αυτές τις ημέρες το δεύτερο Προϋπολογισμό της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Είναι, όμως, ο πρώτος προϋπολογισμός που καλείται να κυρώσει η Βουλή στη νεότερη ελληνική ιστορία και ο οποίος κατάρτιστηκε μέσα σε μια ιδιαίτερη, δυσμενή οικονομική συγκυρία και μετά από μια ασύλληπτη καταγίγδα εξελίξεων τους περασμένων μηνών.

Τα όσα συζητάμε πολιτικά, οικονομικά και κοινωνικά, από τη στιγμή που η χώρα προσέφυγε στο μηχανισμό στήριξης και την υπογραφή του μνημονίου αναμφίβολα θα στιγματίσουν το μέλλον της Ελλάδας και όλων των Ελλήνων για τουλάχιστον μια γενιά. Είναι κατά συνέπεια, επιβεβλημένο η συζήτηση να ξεπεράσει τα στενά όρια μιας «οικονομικής ανάλυσης» των πεπραγμένων, αλλά και των στόχων που θέτει η Κυβέρνηση για το επόμενο οικονομικό έτος.

Θεωρώ ότι ο ελληνικός λαός αυτές τις δύσκολες ώρες ζητά συγκεκριμένες απαντήσεις σε κρίσιμα ερωτήματα που βασανίζουν το μυαλό του.

Το βασικότερο ερώτημα είναι το πώς πρέπει να πορευτούμε από δω και πέρα ώστε να απεγκλωβιστούμε το γρηγορότερο δυνατόν απ' αυτόν τον οικονομικό και κοινωνικό εφιάλτη που ζούμε σαν χώρα και σαν λαός.

Εμείς σαν Νέα Δημοκρατία λέμε εδώ και πάρα πολλούς μήνες ότι χρειαζόμαστε ένα άλλο μείγμα πολιτικής. Καταθέσαμε προτάσεις και σχέδιο το οποίο μ' άλλες σκληρές και απαραίτητες μεταρρυθμίσεις προβλέπει διάφορα αναπτυξιακά μέτρα που θα δώσουν «ανάσα» και προοπτική σ' ολόκληρη τη χώρα. Με τη δραστητική αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής, με την αποτελεσματική μείωση της σπατάλης του ελληνικού κράτους και την ουσιαστική αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου θα μπορούσε να υπάρξει πραγματική αντιμετώπιση των βασικών προβλημάτων της ελληνικής οικονομίας, μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος και μείωση του δημοσίου χρέους.

Ας εξετάσουμε όμως τις θέσεις και κυρίως τις πράξεις της Κυβέρνησης. Στον προϋπολογισμό του 2010 η Κυβέρνηση δεν κατέφερε να πιάσει ούτε ένα στόχο. Δεσμευτήκατε για αύξηση των εσόδων κατά 13,3% που μετά βίας τελικά ξεπερνά το 5%. Αν δεν είχατε δρομολογήσει και την περαίωση, ούτε αυτό θα πιάνατε. Δεσμευτήκατε για την είσπραξη διαφυγόντων φόρων και την πάταξη της φοροδιαφυγής. «Ανθρακας» κι αυτός ο «θησαυρός». Οι επενδύσεις και η ανάπτυξη βρίσκονται ολόκληρο το χρόνο «στην κατάψυξη». Εδώ και ένα χρόνο η χώρα δεν έχει αναπτυξιακό νόμο. Το ΕΣΠΑ έχει «βαλτώσει». Το 2009 ήμασταν πέμπτοι στην απορρόφηση των κονδυλίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το 2010 «κατρακυλήσαμε» στην εικοστή τρίτη θέση.

Το συμπέρασμα τελικά είναι ότι η μείωση του ελλείμματος βασίστηκε αποκλειστικά στην περικοπή μισθών και συντάξεων, στη μείωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων και στη μείωση κρίσιμων δαπανών στην παιδεία, στην υγεία και στην άμυνα. «Στραγγαλίστηκε» η οικονομία και η αγορά για να πετύχει το ΠΑΣΟΚ για το 2010 τη λογιστική μείωση του ελλείμματος. Αυτή είναι η αλήθεια.

Επανειλημμένως έχουμε τονίσει ότι η πολιτική σας επικεντρώνεται αποκλειστικά σε εισπρακτικά μέτρα και δεν δίνει καμία δυνατότητα δημιουργίας νέων οικονομικών πόρων. Δεν αφήσατε στους πολίτες και στις επιχειρήσεις τα απαραίτητα περιθώρια για να δημιουργήσουν πάλι την αναγκαία επάρκεια πόρων για να συνεχίσουν την ύπαρξή τους. Οι πολίτες δεν έχουν χρήμα για να κινηθεί η αγορά. Οι επιχειρήσεις δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους. Σαν επακόλουθο βλέπουμε μια «παγωμένη» αγορά, παντού λουκέτα και απολύσεις.

Κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, θέλω να σας παρακαλέσω να σχολιάσετε τη δική σας προεκλογική δήλωση ότι ποτέ καμία οικονομία δεν έχει βγει από την ύφεση «παγώνοντας» μισθούς και αυξάνοντας φόρους. Εμείς συμφωνούμε απόλυτα μ' αυτή σας τη διαπίστωση, όμως διαφωνούμε κάθετα με την πολιτική που τελικά ακολούθησε.

Η Κυβέρνηση μέσα στους τελευταίους μήνες έχει μειώσει τις μέσες πραγματικές ακαθάριστες αποδοχές κατά 17% στο δημόσιο και κατά 8% στο σύνολο της οικονομίας. Έχει αυξήσει τρεις φορές τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στα ποτά, τα τσιγάρα, τα καύσιμα και δύο φορές το ΦΠΑ. Αυτή η πολιτική δεν έρχεται τελικά σε πλήρη ρήξη με τις ίδιες τις δηλώσεις σας, κύριε Υπουργέ;

Μία δεύτερη ερώτηση: Πριν από ένα μήνα δηλώνατε ότι τα μέτρα που προβλέπονται στο προσχέδιο του προϋπολογισμού και στο μνημόνιο, δηλαδή τα 9,1 δισ, ήταν αρκετά για το 2011. Τελικά, κύριε Υπουργέ, γιατί στον Προϋπολογισμό που καταθέσατε στη Βουλή διαβάζουμε ότι απαιτούνται νέα μέτρα ύψους 14,3 δισεκατομμύρια και όχι 9,1 δισεκατομμύρια;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα μιλάμε για αριθμούς και ποσοστά αλλά πολύ φοβάμαι ότι η Κυβέρνηση έχει ξεχάσει ότι πίσω απ' αυτούς τους αριθμούς βρίσκονται ανθρώπινες ζωές, είτε αναφερόμαστε στα ποσοστά ανεργίας -που δυστυχώς ήδη έχουν εκτιναχθεί πάνω από το 12% και μέσα στο 2011 προβλέπεται να ξεπεράσουν το 16%- είτε αναφερόμαστε στις περικοπές δώρων και μισθών σε συνταξιούχους και ιδιωτικούς υπαλλήλους των επτακοσίων, οκτακοσίων ή και εννιακοσίων ευρώ. Οι αριθμοί ποτέ δεν θα μπορέσουν να αποτυπώσουν το ανθρώπινο δράμα που ζει ένας άνεργος πατέρας που δεν μπορεί να εξασφαλίσει τα αναγκαία για την οικογένειά του, μιας υπερήλικης γυναίκας που λαμβάνει την πενιχρή σύνταξη του ΟΓΑ που δεν αρκεί ούτε για τα φάρμακά της ή ενός νέου ανθρώπου που μετά από σπουδές και μεταπτυχιακά καλείται να ξεκινήσει τον

επαγγελματικό του βίο με αρχικό μισθό στα 592 ευρώ και αυτό σε μια αγορά εργασίας που μαστίζεται από ανεργία και λουκέτα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτές τις ημέρες που εμείς συζητάμε στη Βουλή τον προϋπολογισμό του 2011 υπάρχουν εκατομμύρια Ελληνίδες και Έλληνες που αυτές τις γιορτές όχι μόνο δεν μπορούν να αγοράσουν δώρα στους αγαπημένους τους αλλά δυστυχώς δεν μπορούν να πληρώσουν ούτε καν τα βασικά είδη.

Αυτή είναι η Ελλάδα του 2010, η χώρα όπου τουλάχιστον ένας στους πέντε Έλληνες ζει στην εξαθλίωση, κάτω από κάθε όριο φτώχειας. Είναι ντροπή ανεξαρτήτως κομμάτων και ιδεολογιών που είτε λόγω αδυναμίας είτε λόγω σφαλμάτων επιτρέψαμε να φτάσει η Ελλάδα ως εδώ. Δεν το λέω αυτό για να αναδείξω ευθύνες του ενός ή του άλλου πολιτικού χώρου, ούτε πρόκειται για κάποιο τέχνασμα για την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης των πολιτών προς το πολιτικό σύστημα. Αυτό το «τρένο» το χάσαμε προ πολλού και θα περάσουν αρκετά χρόνια για να αποκατασταθεί μια υποτυπώδης σχέση εμπιστοσύνης των πολιτών προς τους πολιτικούς.

Στόχος μας πρέπει να είναι η διάσωση της Ελλάδας και των πολιτών. Ο συγκεκριμένος προϋπολογισμός όμως δεν μας οδηγεί εκεί. Στον προϋπολογισμό του 2011 προβλέπεται ότι τα επόμενα δύο χρόνια το χρέος της χώρας θα αυξηθεί περαιτέρω κατά 65 δισ. ευρώ ή 30% του ΑΕΠ. Πώς άραγε θα καλυφθεί αυτό το δυσθεώρητο ποσό που θα προστεθεί «στις πλάτες» του κράτους και των πολιτών; Ζητάτε από τη Νέα Δημοκρατία και τα υπόλοιπα κόμματα συναίνεση και σας απαντάμε ότι με την αναπτυξιακή πολιτική που ακολούθησε η Κυβέρνηση όλους τους περασμένους μήνες και συνεχίζει να ακολουθεί, η συναίνεση είναι συνηγορία. Κατά συνέπεια εμείς συνένοχοι σ' αυτό το έγκλημα δεν θα γίνουμε.

Κλείνοντας θα πω ότι εμείς θα καταψηφίσουμε τον προϋπολογισμό διότι στο κέντρο της πολιτικής μας βρίσκεται ο ασθενής και όχι η πιθανή επιτυχία της επέμβασης.

Σας ευχαριστώ και καλές γιορτές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Καλές γιορτές και σε σας, αγαπητέ Νίκο Καντερέ.

Η κ. Αριάδνη Αγάτσα, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Βοιωτίας, έχει το λόγο για επτά λεπτά.

ΑΡΙΑΔΗΝΗ ΑΓΑΤΣΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρία Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα σ' αυτήν την Αίθουσα συζητάμε για τον προϋπολογισμό του 2011. Για να φτάσουμε στη συζήτηση του νέου προϋπολογισμού υπήρξε μία αγωνιώδης προσπάθεια της Κυβέρνησης και προσωπικά του Γιώργου Παπανδρέου, επιτυγχάνοντας ταυτόχρονα τη μεγαλύτερη δημοσιονομική προσαρμογή που έχει επιτευχθεί διεθνώς, μια προσαρμογή της τάξεως του 6% του ΑΕΠ.

Άκουσα με προσοχή τους γενικούς και ειδικούς εισηγητές και βεβαίως τους εισηγητές των κομμάτων της Αντιπολίτευσης. Διαπίστωσα ότι η πλειοψηφία των συναδέλφων που τοποθετήθηκαν μέχρι τώρα έχουν ως κοινή συνισταμένη -πέρα από οποιεσδήποτε διαφοροποιήσεις- την αναγκαιότητα συστράτευσης για την αντιμετώπιση της κρίσης που διέρχεται η πατρίδα μας. Ίσως αυτή η κοινή συνισταμένη θα μπορούσε να είναι η απαρχή μιας κοινής στάσης αντιμετώπισης των δύσκολων προβλημάτων της χώρας μας. Δυστυχώς διαπιστώνω πως για τις όποιες κομματικές σκοπιμότητες δεν έχουμε επιλέξει όλοι και όλες το συλλογικό αγώνα για να αντιστρέψουμε τη κρίση και τις συνέπειες της κρίσης ώστε να μετατρέψουμε την Ελλάδα σε χώρα ευνομίας και ανάπτυξης.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, για να κατατεθεί ο σημερινός προϋπολογισμός για το 2011 η Κυβέρνηση και προσωπικά ο Πρωθυπουργός της χώρας έχουν διατρέξει μεγάλη προσπάθεια, μία προσπάθεια δημοσιονομικής εξυγίανσης με όντως επώδυνα μέτρα που μας πονούν όλους, που όμως στοχεύουν στη μείωση των δαπανών και την αύξηση των εσόδων, μέτρα διαρθρωτικού χαρακτήρα που θα απαλλάξουν την ελληνική οικονομία από τις παρωχημένες δομές της οι οποίες αποτελούν εμπόδιο για τις απαιτήσεις του σκληρού ανταγωνισμού που συνεπάγεται

η συμμετοχή της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πρέπει όλοι και όλες να αναρωτηθούμε το γιατί. Τι παρέλαβε ο Γιώργος Παπανδρέου με την ανάληψη της ηγεσίας της χώρας; Μήπως μία «ωρολογιακή βόμβα» που «έσκασε» στα χέρια μας; Μήπως η προηγούμενη κυβέρνηση αναχώρησε εσπευσμένα για να «σκάσει η βόμβα» σε μας;

Σε κάθε περίπτωση η κατάσταση της χώρας στα τέλη του 2009 ήταν δραματική. Η αναθεώρηση των στοιχείων για το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης από την EUROSTAT και η ενσωμάτωση των νέων φόρων και οργανισμών στη γενική κυβέρνηση έφεραν στο φως το πραγματικό μέγεθος του δημοσιονομικού εκτροχιασμού της χώρας έως το 2009 με το έλλειμμα να αναθεωρείται από το 13,6% στο 15,4% του ΑΕΠ.

Το 2010 βρεθήκαμε μπροστά σε δεδομένα που δεν μπορούσε να φανταστεί ο νους του πολίτη: ένα τεράστιο, υπέρογκο έλλειμμα στον κρατικό προϋπολογισμό, ένα τεράστιο δημόσιο χρέος. Αυτά μας στοίχισαν την αδυναμία πρόσβασής μας στις διεθνείς αγορές για χρηματοδότηση.

Μπροστά σ' αυτήν την κατάσταση, με τις πρωτοβουλίες και την κινητικότητα του Γιώργου Παπανδρέου αποφύγαμε τη χρεοκοπία της χώρας. Πετύχαμε τη δημιουργία ενός πρωτοφανούς για τα ευρωπαϊκά δεδομένα μηχανισμού στήριξης, αποτελούμενου από τις χώρες-μέλη της Ευρωζώνης και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Εξασφαλίσαμε σωτήρια δανειοδότηση ύψους 110 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Σ' αυτήν την προσπάθεια του Πρωθυπουργού συναντήσαμε από την Αντιπολίτευση έλλειψη πολιτικής συνεννόησης και παλιές νοοτροπίες, αδιέξοδες πολιτικές περασμένων δεκαετιών. Όμως, χάρη στις θυσίες του ελληνικού λαού, στον οποίο οφείλουμε την ευγνωμοσύνη μας, η χώρα μπαίνει σήμερα στο δρόμο της δημοσιονομικής εξυγίανσης και ανακάμπτει η αξιοπιστία της στο διεθνές επίπεδο.

Παρά τις δυσχέρειες και τα προβλήματα που παραλάβαμε, καταφέραμε να φέρουμε σημαντικά αποτελέσματα. Η εμπιστοσύνη προς την ελληνική οικονομία έχει αρχίσει ήδη να ανακάμπτει, ενώ βρίσκονται σε εξέλιξη μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές, που θα διασφαλίσουν τα επόμενα χρόνια τη δημοσιονομική σταθερότητα και την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της χώρας.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτήν τη συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2011 οφείλω να επισημάνω και να καταθέσω αναπτυξιακές δράσεις που έχει ανάγκη η εκλογική μου περιφέρεια, τι αναμένουν δηλαδή οι πολίτες της Βοιωτίας, ενός νομού της χώρας μας που μαστίζεται, όπως πολλοί άλλοι, από οξυμμένα προβλήματα που αναζητούν λύσεις. Η ψήφιση και η υλοποίηση του προϋπολογισμού για το 2011 θα πρέπει να ξεκινήσει παράλληλα με την υλοποίηση σημαντικών διαρθρωτικών παρεμβάσεων στις περιφέρειες.

Ειδικότερα για τη Βοιωτία θα ήθελα να επισημάνω επιγραμματικά και στο λίγο χρόνο που έχω στη διάθεσή μου, πρώτον, τα περιβαλλοντικά προβλήματα, τα οποία είναι οξυμμένα. Παρά τις προσπάθειες, συνεχίζεται η ρύπανση του Ασωπού με βιομηχανικά απόβλητα. Ο κόσμος ανησυχεί.

Έχουμε σημαντικά προβλήματα με τα επιφανειακά και υπόγεια νερά σε μεγάλο μέρος της Βοιωτίας. Σοβαρό είναι το πρόβλημα διαχείρισης των υδάτινων πόρων στη λίμνη Υλίκη και στην παράπλευρη Παραλίμνη.

Πρόσφατη έρευνα-σοκ του εργαστηρίου Χημείας Τροφίμων του Πανεπιστημίου της Αθήνας προκαλεί την έντονη ανησυχία και κυριαρχεί στους παραγωγούς της Βοιωτίας, τόσο για τα προϊόντα τους αλλά και για την υγεία των ιδίων και των οικογενειών τους.

Τα περιβαλλοντικά προβλήματα της περιοχής και οι επιπτώσεις τους τόσο στον τομέα της γεωργίας όσο και σε όλους τους τομείς του νομού συνδέονται άμεσα με την ανάπτυξη της Βοιωτίας, δηλαδή τον τουρισμό, τον πολιτισμό και άλλα. Γι' αυτό απαιτούνται άμεσες παρεμβάσεις και λύσεις. Το δικαίωμα στην υγεία, την προστασία του περιβάλλοντος και την ποιότητα της ζωής μας δεν είναι διαπραγματεύσιμα.

Τα προβλήματα της βιοτικής οικονομίας είναι αρκετά έντονα. Η διογκούμενη ανεργία του νομού αγγίζει τους υψηλότερους δείκτες της χώρας. Τα προβλήματα της επιχειρηματικότητας που

αντιμετωπίζει η Βοιωτία αναζητούν λύσεις και προοπτικές μέσα από τον προϋπολογισμό και το ΕΣΠΑ. Δεν αναζητούμε μια μικρή ανάσα, αλλά μια νέα αναπτυξιακή πνοή και προοπτική.

Η γεωργία και ο τουρισμός είναι τομείς αναγκαίοι στην πολυμετωπική ανάπτυξη της Βοιωτίας -ανάπτυξη που θα διέπεται από τις αρχές της αειφορίας και θα υπακούει στους περιβαλλοντικούς όρους και κανόνες, όπως επανειλημμένα έχω επισημάνει την ανάδειξη του πολιτισμού και της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, η οποία είναι πυλώνας ανάπτυξης και προοπτικής για τη Βοιωτία, τη σχέση μας με την Ιστορία, δηλαδή με το παρελθόν και με το μέλλον.

Ο τόπος διαμορφώνει τη σχέση μας τόσο με τον εαυτό μας όσο και με τους άλλους. Ο τόπος μας επιτρέπει να αντιληφθούμε τόσο το τοπικό όσο και το παγκόσμιο. Ο πολιτισμός είναι κίνηση, αντίληψη ζωής, ανάπτυξη.

Η παιδεία και η στήριξη, η διέγερση και η ανάπτυξη των προνοιακών δομών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης για τη στήριξη των ευπαθών κοινωνικών ομάδων, που πρώτοι απ' όλους αντιμετωπίζουν τα οικονομικά προβλήματα της κρίσης, οφείλουν να αντιμετωπιστούν με γενναία πολιτική προσπάθεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω εμπιστοσύνη στον Πρωθυπουργό της χώρας και την Κυβέρνηση. Η εισηγητική έκθεση για τον προϋπολογισμό αποκαθιστά την αξιοπιστία των δημοσίων οικονομικών. Αυτή την σημαντική ώρα για το Κοινοβούλιο, στη συζήτηση του προϋπολογισμού για το 2011, έχουμε καθήκον να συνειδητοποιήσουμε την αναγκαιότητα της προσπάθειας που καταβάλλει η Κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου. Θεωρώ ιστορική αυτή τη συγκυρία, μία συγκυρία μεγάλων αλλαγών. Είναι όντως το τέλος μίας εποχής και η αυγή μίας νέας. Υπερψηφίζω τον προϋπολογισμό, γιατί πιστεύω πως, παρά τις δυσκολίες, παρά τις θυσίες του ελληνικού λαού, ανοίγει δρόμους προόδου και ανάπτυξης. Θα προχωρήσουμε με ειλικρίνεια, ευθύνη και αξιοπιστία. Δεν έχουμε άλλο δρόμο παρά μόνον μπροστά και όλοι μαζί!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Κι εμείς ευχαριστούμε. *Aria fresca* ήταν ο λόγος σας, κυρία Αγάτσα!

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής Ηρακλείου του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Μιχαήλ Κριτωτάκης, για επτά λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΩΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Προϋπολογισμός, λοιπόν, εν μέσω κρίσης και θα έλεγα ότι αυτή η κρίση είναι και του συστήματος -κι αυτό φαίνεται καθαρά, αφού αφορά σ' όλη την Ευρώπη, σ' όλο τον κόσμο, θα έλεγα, και στις μεγάλες και ισχυρές χώρες αλλά και στις ανίσχυρες μικρές, και στις νότιες και όχι μόνο αυτές- είναι όμως και μια κρίση διαχειριστική. Αυτό φαίνεται στην Ελλάδα. Η διαφορετικότητα στην Ελλάδα της έντασης και του βάθους της κρίσης, αλλά και της ποιότητας αυτής της κρίσης έχει να κάνει και με τη διαχείριση, τη διοικητική διακυβέρνηση μέχρι τώρα, όλα τα τελευταία χρόνια, επί δεκαετίες. Νομίζω ότι πρέπει να αναφερθούμε και στα δύο. Εγώ τουλάχιστον έχω την άποψη ότι δεν πρέπει να αφήσουμε κανένα από τα δύο έξω από την κριτική, όχι μόνο γιατί αυτό είναι σωστό, αλλά και γιατί αυτό είναι και ισορροπημένο και αυτό βοηθά. Το να αναλύσεις κάτι, ένα πρόβλημα δηλαδή, νομίζω ότι είναι η αρχή της λύσης.

Το δεύτερο που θέλω να πω είναι ότι αυτή η κρίση δεν έπεσε από τον ουρανό, αυτή η κρίση που μας αναγκάζει να έχουμε αυτόν τον Προϋπολογισμό. Πάντα είχαμε προβλήματα στους προϋπολογισμούς. Όμως αυτή τη φορά νομίζω ότι έχουμε έναν διαφορετικό προϋπολογισμό. Και το θέμα είναι ποιος τη δημιούργησε, με ποια συνταγή δημιουργήθηκε, δηλαδή με ποιο πολιτικό σκηνικό, με ποια κόμματα στη διακυβέρνηση, με ποια πρόσωπα, με ποιες πολιτικές. Και δεν θα εξορκιστεί, δεν θα μπει με τις ίδιες πολιτικές και με το ίδιο πολιτικό σκηνικό στο περιθώριο αυτή η κρίση. Δεν έγινε καμμία ουσιαστική κριτική -και αυτό είναι μια παρατήρηση που νομίζω ότι πρέπει να την κάνουμε- από τους κυβερνήσαντες, από το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία ή από τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, για να μην στεναχωρήσω και τον κ. Καρχιμάκη που λέει ότι δεν έχουμε ισορροπημένη κριτική. Αυτό μας μάρανε! Το θέμα δηλαδή δεν είναι η κρίση και το

ποιος τη δημιούργησε, αλλά είναι το ποιος από τους δυο έχει το περισσότερο μερίδιο ευθύνης και εκεί «θα στάξει η ουρά του γαιδάρου», που λέει κι ο ελληνικός λαός! Κανείς δεν κάνει ούτε καν αποτίμηση, πόσω μάλλον αντικειμενική, και δεν αναλαμβάνει την ευθύνη του λογαριασμού. Κανείς από τους δύο δεν ρίχνει βάρος αλλού, παρά μόνο σ' αυτούς που δεν φταίνει, σ' αυτούς που δεν δημιούργησαν αυτήν την κρίση. Θα σας πω ότι τα μέτρα που έρχονται είναι σκληρά, αλλά θα σας πω επίσης κι ότι απ' αυτήν την κρίση αυτοί που δεν ωφελήθηκαν αλλά βλάφθηκαν, αυτοί θα την πληρώσουν. Έχουν ήδη ξεκινήσει και θα συνεχίσουν.

Είναι, λοιπόν, ανεξέλεγκτος ο φετινός προϋπολογισμός. Δεν αναφέρει τίποτα για την παραγωγική βάση -προσέξτε το αυτό-, που είναι μια από τις βασικές αιτίες που στην Ελλάδα έχουμε αυτό το πρόβλημα. Το έλεγε ο αείμνηστος Ανδρέας Παπανδρέου, ότι «καταναλώνουμε περισσότερα απ' όσα παράγουμε». Μειώνουμε συνεχώς αυτή την παραγωγική βάση και ο προϋπολογισμός δεν έχει καμία -και προσέξτε το-, μα καμία αναφορά, έστω και μικρή.

Όσον αφορά την ανάπτυξη, δεκατέσσερις μήνες τώρα δεν έχει έρθει ο αναπτυξιακός νόμος και δεν μένουν χρήματα βέβαια για την ανάπτυξη με αυτήν την πολιτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση ετούτη. Το ΕΣΠΑ καθυστερεί αδικαιολόγητα. Οι ελεγκτικοί μηχανισμοί δεν ενισχύονται. Δεκατέσσερις μήνες έρχεται, αλλά δεν φθάνει στην πόρτα της Αίθουσας αυτής το νομοσχέδιο για το ΣΠΕ. Δεν ενδιαφέρον οι έλεγχοι για την εργασία. Δεν γίνονται οι αναγκαίες παρεμβάσεις στον ΟΑΕΔ και αλλού. Αντίθετα, γίνονται αρνητικές επεμβάσεις στον ΟΜΕΔ και θα πω παρακάτω γι' αυτό. Και το παράδειγμα που νομίζω ότι είναι εξοργιστικό είναι τα ευρωπαϊκά προγράμματα για την απασχόληση. Και σε ερώτηση του Ευρωβουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ κ. Νίκου Χουντή δίνεται μια απάντηση από επίσημα χείλη από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Έχουμε τον κ. Απτορ, ο οποίος εξ ονόματος της Επιτροπής λέει ότι οι ρυθμοί απορρόφησης των πόρων του ΕΚΤ από τη χώρα μας για τη χρηματοδότηση επιχειρησιακών προγραμμάτων κατά την προγραμματική περίοδο 2007-2013 είναι από μηδενικοί έως ελάχιστοι. Είναι 6,2%, για την απασχόληση και την ανεργία. Λέμε, δηλαδή, ότι εκτός από λάθος πολιτική έχουμε και μια εξοργιστική ολιγωρία στην απορρόφηση προγραμμάτων για την απασχόληση. Έχουμε καταθέσει και μια ερώτηση στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Περιμένουμε, αλλά δεν έρχεται απάντηση και γι' αυτό.

Μια παρατήρηση θα κάνω. Δείτε τι λέει το Οικονομικό Επιμελητήριο της Ελλάδας, που εκπροσωπεί ενενήντα δύο χιλιάδες οικονομολόγους και δείτε την πρώτη σελίδα της κριτικής που κάνει σ' ένα βιβλιαράκι που έχει πάει στις θυρίδες όλων μας.

Θα ήθελα να πω ακόμη ότι ο μνημονιακός προϋπολογισμός του 2011 είναι ο πιο εικονικός και ταυτόχρονα ο πιο βάρβαρος προϋπολογισμός του ελληνικού κράτους μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Και φέρνει και άλλα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Επιπλέον, πενήντα ΔΕΚΟ θα αναγκαστούν να μπουν στο πρόγραμμα των περικοπών. Η Κυβέρνηση ψάχνει 14,3 δισεκατομμύρια ευρώ με σαράντα τρεις παρεμβάσεις. Από την άλλη μεριά, έχουμε την αύξηση της συμμετοχής στα επείγοντα των δημόσιων νοσοκομείων -το λέω, δεν είναι το μεγαλύτερο, αλλά είναι πολύ ενδεικτικό- και θα πάει από τα 3 ευρώ στα 5 ευρώ. Αυτό το γράφουν όλες οι εφημερίδες. Και ξέρουμε ποιος τα διαρρέει αυτά. Δεν το είπε σήμερα ο κ. Λοβέρδος στον απολογισμό που έκανε στην ομιλία του. Ας το διαψεύσει, όμως, όποιος μπορεί, εν πάση περιπτώσει, απ' αυτήν την Κυβέρνηση.

Θα σας πω ότι τους τελευταίους μήνες δεχθήκαμε τη μεγαλύτερη επίθεση όλων των εποχών στα εργασιακά, στα μισθολογικά και στα ασφαλιστικά δικαιώματα, τόσο στο δημόσιο, όσο και στον ιδιωτικό τομέα. Μειώθηκαν μισθοί στο δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα, καταργήθηκαν δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα, μπήκαν οι βάσεις για την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, καταργήθηκε ο κατώτατος μισθός, αυξήθηκε το όριο των ομαδικών απολύσεων και μειώθηκε η αποζημίωση λόγω απόλυσης.

Δεν θα αναφέρω όλα αυτά που είχα σκοπό να πω. Τα έχουμε ξαναπει και νομίζω ότι τα γνωρίζουμε όλοι. Θα αναφέρω όμως

ότι προωθείται η κατάργηση του σημερινού ΟΜΕΔ και του μοναδικού νομοθετήματος που έτυχε της απόλυτης στήριξης τόσο των κομμάτων, όσο και των κοινωνικών συνομιλητών και στη θέση του έρχεται ένα σχέδιο νόμου, στο οποίο οι δικλείδες που υπάρχουν οδηγούν στην κατάργηση της διαίτησας και σε συνδυασμό με τις άλλες ρυθμίσεις για τις συμβάσεις οδηγεί σε συλλογικές διαπραγματεύσεις που πηγαίνουν στο απόσπασμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Στο νέο οργανισμό οι διαιτητές-μεσολαβητές θα πρέπει να τύχουν της ομόφωνης έγκρισης των προέδρων του ΣΕΒ, της ΓΣΕΕ, της ΓΣΕΒΕΕ και της ΕΣΕΕ, καθώς και των εκπροσώπων εργοδοτών και εργαζομένων στο διοικητικό συμβούλιο. Αν δηλαδή, διαφωνεί έστω και ένας από την εργοδοτική πλευρά, ο διαιτητής -μεσολαβητής θα απορρίπτεται.

Θα παραλείψω και άλλα, γιατί δεν έχω κάνει καλή διαχείριση του χρόνου.

Θα άξιζε να μιλήσει κανείς για την περιφέρεια της Κρήτης και να το δει αυτό ως ένα θέμα «Κρήτη και προϋπολογισμός» και «Κρήτη ως περίπτωση και ως ενδεικτικό παράδειγμα». Θα σας πω ότι δεν φαίνεται σε αυτόν τον Προϋπολογισμό τίποτα για την περιφέρεια, δεν αναφέρει τίποτα για την παραγωγική βάση, δεν αναφέρει τίποτα για το βόρειο οδικό άξονα της Κρήτης, ένα έργο από τη χούντα μέχρι τώρα που είναι ανεκτέλεστο, δεν λέει τίποτα για τις πύλες εισόδου όπου δεν υπάρχει ούτε πρόχειρη στρατηγική, για το αεροδρόμιο δηλαδή του Ηρακλείου, για τους σχεδιασμούς και το μεγάλο λιμάνι με ασιατικούς και όχι ελληνικούς σχεδιασμούς και φέρνεται τη λογική των ΣΔΙΤ και των συμβάσεων παραχώρησης για να πληρώσουμε τρίτη φορολογία μετά την άμεση, την άδικη και βαριά, την έμμεση που είναι η μεγαλύτερη στην Ευρώπη και να πάθουμε ότι γίνεται στην Αττική και στην Ηπειρωτική Ελλάδα με τα χαράτσια των διοδίων.

Οι Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας με την απόλυτη εμπορευματοποίηση και την έλλειψη δημοκρατικού προγραμματισμού που αφήνει τον προγραμματισμό στην αδηφάγα επιχειρηματικότητα κινδυνεύει από ευχή να γίνει κατάρα. Δείτε το καλώδιο που σχεδιάζεται προς το Βορρά, το καλώδιο προς το Νότο που δεν το είχε αποφασίσει κανείς, αλλά το βλέπουμε στον Τύπο, τα επείσοδα και τις αδικίες στο Αποπηγάδι στα Χανιά. Και θα σας πω ότι η έρευνα εκπέμπει sos από την περιφέρεια. Το ΙΤΕ λέει ότι δεν θα μπορεί το 2011 να διαχειριστεί τα ευρωπαϊκά προγράμματα. Μειώνονται οι μισθοί των ερευνητών κατά 30%. Όλα αυτά τα λέτε στο μνημονιακό σας προϋπολογισμό, δεν λέτε, όμως, τίποτα για τη διαχείριση των υδάτινων πόρων, που υπάρχει ο κίνδυνος προστίμων, γιατί δεν εγκαθίσταται οι διαχειριστικές αρχές, δεν λέτε τίποτα για τη διαχείριση των απορριμμάτων που είναι ένα θέμα άλτο, που δεν έχει στρατηγική, που δεν έχει χρήματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Τέλος, πέρα από την απαράδεκτη φορολογική περαίωση, προωθείται και την περαίωση των ελεύθερων και δημόσιων χώρων και την πώληση της δημόσιας περιουσίας και στην περιφέρεια. Να θυμίσω τα επτακόσια πενήντα στρέμματα της πρώην αμερικανικής βάσης των Γουρνών. Να θυμίσω ότι τα swaps δεν προωθούνται και κινδυνεύει στο Δήμο Ινναχωρίου το Ελαφονήσι, δεν υπάρχει πολιτική για το λάδι και δεν ακούτε τα αιτήματα των αμπελουργών.

Τέλος να σας πω ότι η Κνωσός δεν είναι στον κατάλογο των μνημίων της ανθρωπότητας της UNESCO και ούτε γι' αυτό προβλέπεται -που χρειάζεται- ένα κονδύλι για να θεραπευθεί αυτή η ντροπή για την Κρήτη και για την Ελλάδα.

Επίσης, το Αρχαιολογικό Μουσείο του Ηρακλείου είναι τέσσερα χρόνια κλειστό και προβλέπεται να παραμείνει για άλλα δύο, εάν δεν ενισχυθεί.

Θα σας πω τελικά ότι ο πολιτισμός του μνημονίου ή ο πολιτισμός κάποιων είναι το μνημόνιο; Φαίνεται ότι εκτός από τα θέματα τα εργασιακά, τα οικονομικά και τα θέματα της κρίσης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώστε σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Αυτό είναι η τελευταία μου λέξη,

κύριε Πρόεδρε.

...είναι και θέμα πολιτισμού, εν τέλει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Μιχαήλ Κριτσωτάκη, Βουλευτή Ηρακλείου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Το λόγο έχει η κυρία Αφροδίτη Παπαθανάση, Βουλευτής Φωκίδος από το ΠΑΣΟΚ.

Ορίστε, κ. Παπαθανάση, έχετε το λόγο.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρία και κύριοι Βουλευτές, οι περισσότεροι συνάδελφοι από το Βήμα αυτό έκαναν αναφορά στις τελευταίες ιδιαίτερες, δύσκολες συνθήκες της χώρας μας, δύσκολες συνθήκες και για τη χώρα και για τους πολίτες, κάτω από τις οποίες λαμβάνει σήμερα συζήτηση ο προϋπολογισμός του 2011.

Βέβαια, η κατάσταση της χώρας σήμερα ούτε άχρωμη πολιτικά, ούτε τυχαία είναι. Και ούτε με ευχές ή μαθητευόμενους μάγους που άλλα λέγουν εντός και άλλα εκτός της χώρας, ή με επιπόλαιες συστάσεις περί αναδιάρθρωσης του χρέους και επιστροφή στη δραχμή μπορούμε να κερδίσουμε τη μάχη με το χρόνο, τη μάχη με τις ανοχές και τις αντοχές της κοινωνίας, τη μάχη με τον έλεγχο επί των δημοσιονομικών στοιχείων, τη μάχη της χαμένης αξιοπιστίας και τέλος τη μάχη της ανάπτυξης.

Το ερώτημα είναι: Θέλουμε να τα καταφέρουμε; Πιστεύουμε ότι μπορούμε να βγούμε από την κρίση αυτή; Ακούμε διάφορα και πολλά περί μείγματος πολιτικής ή διαφορετικής στρατηγικής επιλογής. Στο συγκεκριμένο χρόνο το ερώτημα είναι: Τώρα, μέσα στο χρόνο που τρέχει, τώρα που υπάρχει η πίεση, τί μπορώ να κάνω και να μην μιλώ γενικώς και αορίστως για διάφορα ιδιαίτερα και ευχάριστα πράγματα.

Αυτή η εποχή είναι ήδη διαφορετική. Αυτά τα χρόνια από εδώ και πέρα, όλα θα είναι διαφορετικά. Και η ανάλυσή μας οφείλει να είναι διαφορετική και να λάβει, επιτέλους, υπ' όψιν τι συμβαίνει στην Ευρώπη και τι συμβαίνει στις διεθνείς εξελίξεις. Διότι, οι δυσάρεστοι αριθμοί πλέον δεν μπόρεσαν να μείνουν άλλο επιμελώς κρυμμένοι και επηρέασαν τόσο πολύ την εύθραυστη καθημερινότητά μας. Το τεράστιο έλλειμμα και χρέος επηρέασαν τη ζωή μας, επηρέασαν τους μισθωτούς, τους συνταξιούχους και τους νέους ανθρώπους. Η κατάρρευση του παραγωγικού μας μοντέλου, ένα μοντέλο με στρεβλώσεις, με κατανάλωση και υπερδανεισμό έδωσε τη χαριστική βολή σ' αυτό που μέχρι τώρα μας ήταν τόσο εύκολο και οικείο: Την τυπική, καλή ή κακή διαχειριστική στάση απέναντι σε όλους τους τομείς. Και σ' αυτό αναφέρθηκε νωρίτερα ένας συνάδελφος, λέγοντας ότι πέρασαν τρία Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης στη χώρα και παρ' όλα αυτά αυτή η χώρα έφθασε στα πρόθυρα χρεοκοπίας.

Δεν μπορούμε να μένουμε πλέον σε λεπτές ισορροπίες, στο να μη θίξουμε και να μην θυμώσουμε κανέναν, τη στιγμή που εδώ και δεκαετίες έπρεπε να έχουμε φέρει τα πάνω-κάτω. Ταυτόχρονα, η Ευρωζώνη, στην οποία ανήκουμε, είναι σε μία κρίσιμη καμπή, σε ένα σημείο που πρέπει να πάρει αποφάσεις για το μέλλον της, αποφάσεις που θα κρίνουν όχι μονάχα το μέλλον όλης της Ευρωζώνης, αλλά εν πολλοίς και το μέλλον της δικής μας χώρας.

Το οικονομικό περιβάλλον χαρακτηρίζεται σήμερα από ρευστότητα και αστάθεια. Η κρίση χρέους που υπάρχει σε όλη την Ευρώπη -και δεν είναι ίσως τόσο μεγάλη στη δική μας χώρα- χαρακτηρίζει όλο και περισσότερες και μεγαλύτερες οικονομίες από τη δική μας. Η κερδοσκοπική επίθεση που γίνεται σε περιφερειακές οικονομίες δημιουργεί -αν και με σαφή πολιτική υστέρηση της Ένωσης- την ανάγκη να υπάρξει μία νέα ρύθμιση στις αγορές. Τίθενται σαφώς μη ευχάριστες επιλογές: Η δημοσιονομική εξυγίανση, η σταθεροποίηση, τα βήματα για να πάμε στην ανάπτυξη. Και αυτά δεν αφορούν μόνο τη δική μας χώρα, αλλά ολόκληρη την Ευρώπη. Άρα, συμπεραίνουμε ότι η περίοδος της ανεμελιάς τελείωσε άπαξ διαπαντός.

Η τόσο καταστροφική και επιπόλαιη για τους θεσμούς και τις αξίες επένδυση στην κακώς εννοούμενη επικοινωνία, δηλαδή μόνο στην προσωπική προβολή και επιβίωση έναντι της στάσης ευθύνης, της ειλικρινούς πολιτικής συμπεριφοράς, της αλήθειας,

της ανάληψης των ευθυνών τελειώνει σύντομα και αυτή, ακόμη και εάν πολλοί από εμάς δεν το έχουν καταλάβει στο βαθμό που θα έπρεπε. Διότι, σήμερα είναι μία άλλη εποχή. Διότι, σε πολλά πράγματα θα πρέπει να ξεκινήσουμε ξανά από την αρχή. Διότι, η ελληνική κοινωνία θα έχει αντοχή μόνο όσο ακούει αλήθειες -αν και οι αλήθειες είναι δύσκολες και βαριές- και βλέπει σοβαρή στάση στα πράγματα, όσο βλέπει πολιτικούς που αναλαμβάνουν την ευθύνη και δεν δραπετεύουν.

Το πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας και η κατάρρευση προ των πυλών δεν δημιουργήθηκε από το πουθενά, επιβεβαιώθηκε όμως ειδικά. Από το 2004 έως το 2009 πέντε Προγράμματα Σταθερότητας δεν τηρήθηκαν. Πέντε προϋπολογισμοί έπεσαν έξω. Υπήρξαν προβλήματα και λανθασμένες πολιτικές επιλογές, κληρονομιά, δυστυχώς, από την προηγούμενη κυβέρνηση. Και δυστυχώς, αν και δεν ευθύνονται όλα τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, είναι πολλοί σήμερα που αρνούνται να αναλάβουν τις ευθύνες που τους αναλογούν. Και δεν μιλάμε για όλες τις ευθύνες, γιατί όλο το πολιτικό σύστημα έχει ευθύνη γι' αυτό που έχει συμβεί, σίγουρα, όμως, αυτές που αναλογούν σε κάθε χώρο.

Είναι γνωστό -το έχουν πει πολλοί συνάδελφοι- τί έγινε το κρίσιμο έτος 2009. Το δημοσιονομικό έλλειμμα ξεπέρασε τα 36 δισεκατομμύρια ευρώ, το πρωτογενές έλλειμμα τα 23 δισεκατομμύρια ευρώ, το δημόσιο χρέος έφθασε τα 300 δισεκατομμύρια ευρώ.

Χωρίς ιστορικό προηγούμενο η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έστειλε λάθος στατιστικά στοιχεία στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Για ποιο λόγο;

Ανάλογο παράδειγμα έγινε με τα χρέη των νοσοκομείων. Στη μία επίσημη απάντηση προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή μίλουσε για 2 δισεκατομμύρια ευρώ χρέος, η έτερη επίσημη απάντηση προς το ελληνικό Κοινοβούλιο μίλουσε την ίδια περίοδο για 6 δισεκατομμύρια ευρώ χρέος.

Αυτό έφερε κρίση αξιοπιστίας. Και αυτό ήταν κάτι που πολύ δύσκολα μπορούσε η ελληνική Κυβέρνηση, η Ελλάδα να ξεπεράσει. Γνωρίζουμε ότι οι πόρτες των διεθνών αγορών έκλεισαν τόσο για το δανεισμό της χώρας, όσο και για το δανεισμό των τραπεζών. Και ο μηχανισμός διάσωσης δεν ήταν κάτι δεδομένο. Ο μηχανισμός διάσωσης στήθηκε με πολύ δουλειά, με διεθνείς και πολιτικές επιλογές σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο, με την πολιτική διαπραγμάτευση που έγινε. Και τα στοιχεία που μας έφεραν στο μηχανισμό στήριξης, μας οδήγησαν μόνο στο να πάρουμε μία ανάσα, στο να μη χρεοκοπήσουμε. Δεν μας οδήγησαν αυτόματα και δεν μας οδηγούν αυτόματα σε εύκολες λύσεις και καταστάσεις αποφυγής της κρίσης. Οι λύσεις για τα αδιέξοδα της χώρας δεν θα είναι σύντομες και για όλα τα διαρθρωτικά προβλήματα και τις στρεβλώσεις δεν θα είναι εύκολες οι λύσεις αυτές.

Ήταν και είναι δουλειά και ευθύνη του πολιτικού δυναμικού, που θέλει να αλλάξει τα πράγματα και όχι των επώνυμων δημοσιογράφων ή των πρωινών εκπομπών, το να αλλάξουν τα πράγματα. Είναι δική μας δουλειά να αλλάξουμε τα πράγματα. Ήταν και είναι δουλειά και ευθύνη του πολιτικού δυναμικού, που μπορεί να αναλάβει το πολιτικό κόστος και βάρος. Δεν μπορούμε να μένουμε στο «καλώς έχει», στο «δικό μας έχει» ή στο «δικό μας καλώς», όταν δίπλα μας χώρες και λαοί τρέχουν και αλλάζουν και μας επηρεάζουν τόσο άμεσα και καθοριστικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κατάσταση είναι διαφορετική. Στην κατάσταση αυτή πρέπει να μιλήσουμε με όρους ευθύνης, με όρους χρέους. Τα πράγματα δεν θα είναι εύκολα. Αυτό το αναγνωρίζει η κοινωνία. Θέλει, όμως, ειλικρινή στάση απέναντί της.

Σας καλώ να υπερψηφίσετε τον προϋπολογισμό που έχει κατατεθεί.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Αφροδίτη Παπαθανάση, Βουλευτή Φωκίδας του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο κ. Σταμάτης Δημήτριος, Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας της Νέας Δημοκρατίας, για επτά λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Ξέρετε, κύριοι Υπουργοί, σήμερα διάβασα στο διαδίκτυο ότι έρχονται και άλλα μέτρα. Και τα μέτρα

αυτά συνίστανται στη μείωση των μισθών στο δημόσιο τομέα και στην επιμήκυνση του χρόνου εργασίας των δημοσίων υπαλλήλων. Το λέω αυτό για να σας πω ότι το θεωρώ τουλάχιστον άστοχο, με την έννοια ότι δεν έχετε να μειώσετε τίποτε άλλο από πλευράς μισθών, συντάξεων, εισοδημάτων. Το μόνο που μπορεί να μειώσει πλέον η Κυβέρνηση, είναι το προσδόκιμο ζωής των Ελλήνων, έτσι ώστε να πετύχει να πληρώνονται ως συνταξιούχοι για πολύ λίγο χρόνο. Δυστυχώς, αυτή είναι η πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, «όσο πιο μακρύ είναι ένα αδιέξοδο, τόσο πιο πολύ μοιάζει με δρόμο». Αυτή η φράση του Ντορόφσκι είναι η μοναδική διαπίστωση με την οποία μπορεί κάποιος σήμερα να αποδώσει την ουσία του προϋπολογισμού τον οποίο συζητάμε σ' αυτήν την Αίθουσα.

Μέσα σε ένα κλίμα γενικευμένης ύφεσης, με αρνητικό πρόσημο στο δείκτη ανάπτυξης, με εκτιμήσεις στον αέρα, η σημερινή Κυβέρνηση επιχειρεί στη μέση ενός μεγάλου οικονομικού χειμώνα να προϋπολογίσει το «χιόνι», κάνοντας ασκήσεις επί χάρτου, έχοντας ταυτόχρονα ξεχάσει ότι κανένας κυβερνήτης, όπως λέει και ο Αγάθωνας, δεν πρέπει να ξεχνάει ο ίδιος ότι «τον άρχοντα τριών δει μέμνησθαι». Τρία πράγματα πρέπει να θυμάται αυτός ο οποίος κυβερνάει, ότι πρώτον, επί ανθρώπων άρχει, ότι κατά νόμο άρχει και ότι ουκ αεί άρχει.

Και εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης, τα ξεχάσατε αυτά και τα τρία. Ξεχάσατε πρώτα-πρώτα ότι κυβερνάτε ανθρώπους. Ξεχάσατε ύστερα ότι σήμερα τους κυβερνάτε με νόμους, τους οποίους οπωσδήποτε κάποτε θα κληθείτε να τους αιτιολογήσετε. Και τέλος, μάλλον ξεχνάτε ότι δεν θα κυβερνάτε για πάντα. Δυστυχώς, χάσατε το μέτρο. Και όπως λέγεται: «πάντων χρημάτων μέτρον άνθρωπος».

Σήμερα συζητάμε έναν προϋπολογισμό που οδηγεί ακόμη παρκατάω τα χαμηλά όρια επιβίωσης για σημαντικά τμήματα της ελληνικής κοινωνίας. Προσέξτε τη λέξη παρακαλώ. «Επιβίωσης» λέω, όχι «διαβίωσης».

Καλείτε, κύριοι της Κυβέρνησης, τον ελληνικό λαό σε θυσίες, όμως ξεχνάτε ότι η έννοια της θυσίας εμπεριέχει την προσφορά. Και εσείς σήμερα οδηγείτε έναν ολόκληρο λαό στον πιο αρνητικό καταναγκασμό, να το πω έτσι ήπια, της ιστορίας του. Εάν σήμερα παγώσουμε τους μισθούς, θα παγώσουμε την αγορά. Εάν αυξήσουμε τους φόρους στη μεσαία τάξη, θα μειώσουμε την αγοραστική της δύναμη, θα βαθύνουμε την ύφεση, θα μειώσουμε τα έσοδα του κράτους.

Αυτά δεν είναι δικά μου λόγια. Είναι σκέψεις και λόγια του κ. Παπανδρέου, δύο, τρία χρόνια πριν. Τα επόμενα χρόνια –και αυτό δεν το λέμε εμείς, εσείς το λέτε και ο λαός εκεί έξω το ξέρει– το χρέος θα αυξάνεται συνεχώς. Το 2009 ήταν 290 δισεκατομμύρια. Το 2010 θα φτάσει το 330 δισεκατομμύρια. Το 2011 θα ξεπεράσει τα 348 δισεκατομμύρια.

Αυτό, κύριοι της Κυβέρνησης, ξέρετε πώς λέγεται στην ιδιαίτερη πατρίδα μου; Λέγεται «τοκογλυφία». Και στη χώρα μου, απ' όσο ξέρω, η τοκογλυφία τιμωρείται, είναι ποινικό αδίκημα. Δεν νομοθετείται. Τιμωρείται από τον ποινικό νόμο. Τα 110 δισεκατομμύρια που δανειστήκαμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο με κυμαινόμενο επιτόκιο 5% σήμερα, εκτινάσσουν στα ύψη τους τόκους, 12.325 το 2009, 12.260 το 2010, 15.920 το 2011. Ας τελειώσει κάποτε αυτό το παραμύθι, ότι δήθεν όλα γίνονται για την εξάλειψη του δημόσιου χρέους.

Τα επόμενα πέντε χρόνια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λήγουν τα δάνεια συνολικού ύψους 186 δισεκατομμυρίων ευρώ. Στην πλειοψηφία τους είναι τα δεκαετή δάνεια της Κυβέρνησης Σημίτη. Θυμάστε; «Η Ελλάδα των έργων». Θυμάστε αυτή τη φράση; Ένα είναι σίγουρο. Τα 110 δισεκατομμύρια του μνημονίου δεν τα καλύπτουν. Δεν χρειάζεται να διαβάσει κανείς τον προϋπολογισμό, αρκεί αν τον ξεφυλλίσει απλώς και θα γίνει μάρτυρας μιας συνεχούς και αδιάλειπτης επανάληψης των υποτιθέμενων ποιοτικών στόχων.

Θα ήθελα να σας πω, κύριοι Υπουργοί, ότι μόλις προχθές ανακοίνωσε ο κ. Χρυσοχοϊδής το νέο αναπτυξιακό νόμο, ο οποίος θα ισχύσει από τον Απρίλιο και θα αρχίσει βεβαίως, όπως καταλαβαίνουμε, να αποδίδει από το προσεχές φθινόπωρο. Δύο χρόνια χωρίς αναπτυξιακό νόμο, δύο χρόνια χαμένα, με μία απορρόφηση του ΕΣΠΑ που είναι μοναδική στα χρονικά, τόσο αργή, με

τόσο επιβραδυντικούς ρυθμούς και επιπλέον χωρίς κανένα πρόγραμμα για την επαρχία, χωρίς κανένα πρόγραμμα για την περιφερειακή ανάπτυξη. Άραγε, δεν προβληματίζεστε για το πού θα πάει αυτός ο τόπος, πού θα πάει αυτή η περιφέρεια;

Η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, η ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας, η ανταποδοτικότητα των δημοσίων υπηρεσιών. Αυτοί ήταν οι πολιτικοί στόχοι. Συγγνώμη για την ειρωνεία της φράσης, αλλά δεν βρίσκω καταλληλότερη να αναφέρω. Αυτά, άραγε, τα θέλετε και τα λέτε ή σας ξεφεύγουν.

Πώς, κύριοι, αυτές οι εκθέσεις ιδεών των οικονομικών σας επιτελείων θα δώσουν αποτέλεσμα; Με την αύξηση των άμεσων φόρων κατά 6,5%, με την αύξηση των έμμεσων φόρων κατά 1,6%; Αυτό, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, είναι που εσείς ονομάζετε δίκαιο φορολογικό σύστημα;

Άκουσα προχθές τον κ. Ντομινίκ Στρος Καν. Τον ακούσαμε όλοι στην Επιτροπή Οικονομικών. Πρώτα απ' όλα, μας είπε, ότι τον καλέσατε, δεν ήρθε, δεν ζήτησε να έρθει. Ύστερα, μας είπε ότι δεν φταίει ο γιατρός, φταίει η αρρώστια και τα φάρμακα που πρέπει να πάρουμε για να γίνουμε καλά. Αυτή, άλλωστε, όπως συνέχισε, είναι η δουλειά του γιατρού, να δίνει φάρμακα που δεν αρέσουν. Όμως, απ' ό,τι φαίνεται –έχετε ακούσει τη φράση– με τους εδώ βοηθούς του συγκεκριμένου γιατρού οδηγούμαστε στην τραγική διαπίστωση ότι η εγχείριση επέτυχε, αλλά ο ασθενής απεβίωσε.

Σήμερα, κυρίες και κύριοι, είμαστε αντιμέτωποι με το ξεκλήρισμα των αγροτών και την ποιοτική υποβάθμιση του πιο συρρικνωμένου αγροτικού τομέα που είχε ποτέ η χώρα. Η φτώχεια και η ανεργία συνεχώς αυξάνονται. Ο πληθυσμός συγκεντρώνεται στις πιο μεγάλες πόλεις της περιφέρειας χωρίς σχεδιασμό, χωρίς τις αναγκαίες υποδομές –ας είπα για τη περιφερειακή ανάπτυξη– χωρίς τις κοινωνικές παροχές.

Όλα τα μεγάλα νοσοκομεία της χώρας υπολειπονται. Τα μικρότερα διαλύονται. Το γνωρίζετε αυτό πολύ καλά, κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης.

Τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ υποβαθμίζονται. Έχουμε και εδώ έναν άλλο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» της παιδείας. Τα τιμολόγια των ΔΕΚΟ συνεχώς αυξάνονται. Η τοπική αυτοδιοίκηση ακροβατεί, σύμφωνα με εκτιμήσεις, ανάμεσα σε χρέη του μεγέθους των 1,7 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ», το πιο φιλόδοξο εγχείρημα της σημερινής Κυβέρνησης, όπως λέτε, ετοιμάζεται να στερήσει άλλα 500 εκατομμύρια ευρώ. Το χρηματοδοτικό πρόγραμμα το οποίο θα στηρίξει τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», παραμένει ακόμα στα χαρτιά ως αδιευκρίνιστη εξαγγελία.

Πάμε επιπλέον σε καινούργιες αυξήσεις του ΦΠΑ; Είναι έτσι, κύριε Υπουργέ; Δρομολογούνται αυξήσεις στις αντικειμενικές αξίες των ακινήτων;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώνετε, τη σκέψη σας, κύριε Σταμάτη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Έρχονται νέες περικοπές; Επιβάλλονται ειδικόι φόροι καταλάωσης στο πετρέλαιο και στο φυσικό αέριο; Ξέρετε πόσοι Έλληνες θα κρυσώσουν φέτος, γιατί δεν μπορούν να ανταποκριθούν στα οικονομικά μεγέθη του πετρελαίου θέρμανσης;

Θα ήθελα να με συγχωρήσετε, αλλά μετά από όλα αυτά ο προϋπολογισμός που μας ζητάτε σήμερα να ψηφίσουμε, δεν ικανοποιεί καν την ελάχιστη συνθήκη. Δεν είναι ούτε καν εικονικός. Είναι ένας προϋπολογισμός, ο οποίος έρχεται να εξαντλήσει κάθε απόθεμα του Έλληνα πολίτη. Δεν είναι απόθεμα χρημάτων. Αυτά, κύριε Υπουργέ, δεν υπάρχουν. Έρχεται να εξαντλήσει το τελευταίο απόθεμα ελπίδας του λαού μας.

Κυρίες και κύριοι της Συμπολίτευσης, στα χέρια σας κρατάτε ένα σφουγγάρι, το οποίο το πιέζετε πάνω σε λιγότες σταγόνες μιας οικονομίας, που της έχετε στερήσει τις πηγές, για να ρουφήξει αυτό το σφουγγάρι ό,τι έχει απομείνει.

Δυστυχώς για εσάς μοιάζετε με μαθητευόμενους μάγους, που χορεύουν το χορό της βροχής διατυμπανίζοντας δεξιά και αριστερά ότι όλα αυτά γίνονται για να βρέξει. Έξω, όμως, κυρίες και κύριοι, έχει αρχίσει ήδη να χιονίζει και χωρίς να θέλω να επι-

δείξω ικανότητες τις οποίες δεν έχω, επιτρέψτε μου να σας επισημάνω την προσοχή. Γιατί έξω φέτος, όπως δείχνουν τα πράγματα, θα έχουμε φέτος έναν πολύ κακό χειμώνα.

Και για να κλείσω, κύριε Πρόεδρε -και ευχαριστώ για την ανοχή σας- θα ήθελα να πω κάτι στον κύριο Υπουργό, ο οποίος μίλησε προ ολίγου. Τον άκουσα με προσοχή.

Θέσατε κάποια ερωτήματα, κύριε Υπουργέ. Μην τα θέτετε αυτά τα ερωτήματα. Ο ελληνικός λαός καταδίκασε τη Νέα Δημοκρατία. Σας έδωσε μία κυβέρνηση και μία πλειοψηφία με δέκα ποσοστιαίες μονάδες διαφορά. Ο ελληνικός λαός σας κάλεσε να κυβερνήσετε, για να διορθώσετε τα πράγματα.

Θα σας πω, όμως, και κάτι άλλο: Είναι δική σας η ευθύνη και της Κυβέρνησης και των οικονομολόγων, για το ποια θα είναι η λύση και το ποιος είναι ο δρόμος. Σίγουρα ο δρόμος δεν είναι το ΔΝΤ. Δεν υπάρχουν μονόδρομοι. Και στη δημοκρατία, όπως είχε πει ο αείμνηστος Μπακογιάννης, ξέρετε πολύ καλά ότι δεν υπάρχουν αδιέξοδα. Αναζητείστε, λοιπόν, εσείς να βρείτε τον άλλο δρόμο. Εκτός και αν το ΔΝΤ μας το επιβάλλετε για άλλους λόγους, οπότε πραγματικά η κατάσταση είναι τραγική.

Ευχαριστώ πολύ, κύριοι συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Βουλευτή Αττικοακαρνανίας της Νέας Δημοκρατίας, κ. Σταμάτη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Β' Αθήνας του ΠΑΣΟΚ, κ. Χρήστος Πρωτόπαπας, για επτά λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Δέκα λεπτά μίλησε ο προηγούμενος συνάδελφος, κύριε Πρόεδρε. Είναι σίγουρο ότι είστε δίκαιος και επομένως, εάν χρειαστεί, θα μου δώσετε το χρόνο που δώσατε στον κ. Σταμάτη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Βεβαίως, κύριε Πρωτόπαπα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Σταμάτη, αγαπητέ συνάδελφε, σίγουρα η Νέα Δημοκρατία καταδικάστηκε, όπως είπατε. Αλλά συνεχίζει να υπάρχει και αυτό είναι καλό και θετικό για το πολιτικό μας σύστημα.

Ο σκοπός, όμως, της ύπαρξης ενός κόμματος μέσα στο πολιτικό σύστημα είναι να συμβάλλει για να ξεπεράσουμε αυτά τα προβλήματα που ανάγκασαν το λαό να το καταδικάσει. Όχι απλά να κρίνει και να κατακρίνει, αλλά να συμβάλλει για να αντιμετωπισθούν. Αυτό φοβάμαι ότι η σημερινή Νέα Δημοκρατία δεν το κάνει.

Όπως και να το κάνουμε, κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, είναι εύκολο, εύπεπτο και ως φαίνεται της μόδας σήμερα να αυτοπροσδιορίζονται κόμματα και παράγοντες της πολιτικής ζωής ως αντιμνημονιακοί. Για όλα, κατ' αυτούς, φταίει το μνημόνιο. Βρέθηκε ο κύριος ένοχος. Το γιατί έγινε το μνημόνιο, το γιατί φθάσαμε στο μνημόνιο δεν απασχολεί ιδιαίτερα αυτή τη ρητορική. Το ποια είναι κατ' αυτούς η λύση, δεν το γνωρίζουμε ακόμη και φοβάμαι ότι ίσως δεν θα το μάθουμε ποτέ. Δεν πιστεύω, βέβαια, ότι μπορεί κανείς να είναι υπέρ της χρεοκοπίας!

Ναι, υπάρχουν προβλήματα στον κόσμο. Σαφώς υπάρχουν και είναι μεγάλα. Η φτώχεια και η ανεργία έχουν πάρει απειλητικές διαστάσεις στην κοινωνία μας. Το μόνο, όμως, που δεν χρειαζόμαστε σήμερα -πιστέψτε με- είναι οι μεγάλες και κενές κουβέντες, είναι τα ωραία λόγια που δεν έχουν περιεχόμενο. Είναι δυστύχημα ότι επέλεξε να ακολουθήσει αυτόν το δρόμο, αυτόν το συρμό, θα έλεγα, ακόμα και η ανακοίνωση της Ιεράς Συνόδου, προφανώς με την παρότρυνση κάποιων συντηρητικών κύκλων, τύπου Άνθιμου.

Δεν προσφέρουν, όμως, λύση αυτού του είδους οι επίπλαστοι διαχωρισμοί, «από εδώ το μνημόνιο και από εκεί το αντιμνημόνιο». Τι λέει το «από εκεί» και γιατί υπεγράφη το «από εδώ»; Και ούτε μπορεί να πιστέψει κανείς ότι στα μάτια των πολιτών η πραγματικά αυτή άγνη ρητορική τον απαλλάσσει από τις ευθύνες.

Όλοι μας καταδικάσαμε αυτό που έγινε με τον εκλεκτό συνάδελφο κ. Χατζηδάκη, τους τραμπουκισμούς, που σε τελική ανάλυση δυσφήμισαν και την ίδια τη μεγάλη συγκέντρωση και πορεία των εργαζομένων. Αλλά ως πάrouμε και το μάθημά μας, ότι κανένας δεν μπορεί να έχει την αίσθηση ότι αν το πολιτικό σύστημα αποτύχει, ότι εάν το πολιτικό σύστημα δεν δώσει λύσεις σε αυτά που χρειάζεται ο κόσμος και στην πορεία της

χώρας, δεν θα αναλάβει ένα μεγαλύτερο ή μικρότερο, αλλά σαφώς μέρος της ευθύνης. Αυτό ως το κατανοήσουμε όλοι!

Οι πολίτες απαιτούν -και σωστά- συγκεκριμένες απαντήσεις στις δύσκολες στιγμές που βιώνουμε. Διαμαρτύρονται έντονα και είναι λογικό. Είμαι, όμως, βέβαιος, ότι οι περισσότεροι, ακόμα και την ώρα που διεκδικούν και διαμαρτύρονται -και καλά κάνουν- κατανοούν και τις δυσκολίες και τις αναγκαιότητες, αναζητούν, όμως, την ασφάλεια αντί της αβεβαιότητας και του φόβου, την αισιοδοξία, την ελπίδα και την προοπτική, αντί της τυφλής σύγκρουσης και της απογοήτευσης που ορισμένοι καλλιεργούν.

Δεν θεωρούμε αντίπαλο τη διαμαρτυρία των πολιτών, δεν θεωρούμε αντίπαλους τις διεκδικήσεις τους. Στην πραγματικότητα αντίπαλοι των πολιτών δεν είναι ούτε η πολιτική ούτε εμείς οι πολιτικοί, εφόσον όμως μπορούσαμε να αποδείξουμε ότι ο δρόμος που επιλέγουμε, οδηγεί στην ασφάλεια, στη σταθερότητα, την ανάπτυξη και την έξοδο από την κρίση. Αλλιώς μας πήρε και μας σήκωσε.

Γι' αυτό κι εμείς δεν θέλουμε τον κόσμο στη γωνία, δεν θέλουμε την κοινωνία στη γωνία. Και τώρα γνωρίζουμε ότι αν και μέσα στις δύσκολες στιγμές, μέσα στις αναγκαιότητες των κρίσιμων στιγμών πήραμε δύσκολες και επώδυνες αποφάσεις, ξεκινώντας -είναι αλήθεια- από τους μισθούς και τις συντάξεις, είναι ώρα να ξαναβάλουμε τα πράγματα στη θέση τους.

Για την Ελλάδα μονόδρομος είναι οι αλλαγές, οι αναδιαρθρώσεις. Μόνο εάν αλλάξουν δομές, νοοτροπίες, κατεστημένα δεκαετιών, θα πάμε μπροστά, θα αναπτυχθούμε, θα δημιουργήσουμε θέσεις εργασίας, θα βρούμε τη νέα διακριτή θέση μας μέσα στην Ευρώπη.

Ναι, οι αλλαγές γίνονται πιο βίαια από ό,τι θα γινόταν εάν ήμασταν σε μια άλλη εποχή, αυτό είναι μία πραγματικότητα. Αλλά υπάρχει η πίεση των υποχρεώσεων. Η ουσία, όμως, δεν αλλάζει. Έπρεπε να γίνουν και πρέπει να γίνουν. Αυτό δεν μας το επιβάλλει η τρέχουσα, αυτό δεν πρέπει να μας το επιβάλλει το μνημόνιο. Αυτό είναι δική μας επιλογή. Είναι επιλογή ευθύνης απέναντι στο μέλλον της χώρας και των παιδιών μας. Είναι δική μας επιλογή η δημοσιονομική εξυγίανση.

Τι θα κάνουμε συναδέλφισσες και συνάδελφοι; Θα συνεχίσουμε να στηρίζουμε στην Ελλάδα της φούσκας, του υπερδανεισμού, της σπατάλης και της διαφθοράς; Επιχειρούμε να ανταποκριθούμε στην απαίτηση του κόσμου για δίκαιη κατανομή του βάρους των θυσιών. Αυτό είναι επιβεβλημένο. Αλλά δεν μπήκε έκτακτη εισφορά στα μεγάλα κέρδη; Δεν μπήκε η φορολόγηση των offshore, των βραχυπρόθεσμων χρηματιστηριακών συναλλαγών της μεγάλης ακίνητης περιουσίας;

Η εξυγίανση δεν αφορά μόνο μισθούς και συντάξεις. Αφορά πια -και αυτό λέει ο νέος προϋπολογισμός- την αντιμετώπιση της σπατάλης και της διαφθοράς, σε νοσοκομεία, σε ασφαλιστικά ταμεία, στους ΟΤΑ και στο δημόσιο.

Ματαιοπονούν όσοι νομίζουν ότι χωρίς υγιή και δυνατή οικονομία θα έρθει κανείς να κάνει ανάπτυξη, να βάλει τα λεφτά του και ότι θα υπάρξει ιδιωτικός τομέας που θα βάλει τα λεφτά του σε μία άρρωστη και καταδικασμένη οικονομία.

Ήρθε, όμως, η ώρα μετά τις θυσίες να μιλήσουμε ανοιχτά για το συνολικό σχέδιο της πολιτικής μας, το σχέδιο για την ανόρθωση της χώρας, την κοινωνική συνοχή, τη νέα σχέση με τον πολίτη. Δεν υπάρχει μόνο το μνημόνιο, αρκετά μιλήσαμε για μέτρα, αλλά υπάρχουν και συγκεκριμένες κινήσεις, που σήμερα προωθούνται και αλλάζουν θετικά τη ζωή μας.

Σήμερα γίνεται πράξη η αλλαγή και ο εκσυγχρονισμός του κράτους με τον «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ», με την αξιολόγηση, με τη διαύγεια και εν συνεχεία με την κάρτα του πολίτη και τα ηλεκτρονικά ΚΕΠ.

Σήμερα, που μιλάμε, προωθείται η διαφάνεια και η εξυγίανση του πολιτικού μας συστήματος στις μεγάλες συμβάσεις, στο πόθεν έσχες και αμέσως μετά συνεχίζεται με το νέο εκλογικό νόμο και το νέο νόμο περί ευθύνης Υπουργών και μετά την αναθεώρηση του Συντάγματος.

Σήμερα γίνεται πράξη το νέο θεσμικό πλαίσιο για την ανάπτυξη και τις επενδύσεις. Το fast track είναι πραγματικότητα. Ο νέος επενδυτικός νόμος κατατίθεται, το Εθνικό Ταμείο Επιχειρηματι-

κότητας, οι πράσινες επενδύσεις, το εθνικό σχέδιο για την εξωστρέφεια και η μεγάλη μεταρρύθμιση στην παιδεία, που δεν έχουμε ακόμα τοποθετηθεί όλοι, που ανοίγει και ενσωματώνει τη σύγχρονη γνώση.

Σήμερα που μιλάμε, μέσα σε αυτές τις δυσκολίες και τα προβλήματα, αλλάζουμε και το κοινωνικό κράτος. Εξοικονομούμε πόρους από τη σπατάλη για δεκαεπτά μέτρα καταπολέμησης της ανεργίας που αφορούν εξακόσιες πενήντα πέντε χιλιάδες άνεργους και εργαζομένους, για την αναβάθμιση της πρωτοβάθμιας υγείας, για την ανάπτυξη της κοινωνικής οικονομίας και εν συνεχεία, την αναβάθμιση του ΣΕΠΕ, του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας, ώστε να εγγυηθούμε, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς ορισμένων, την προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Καλώςδεχτη είναι η κριτική, αναγκαία για το πολιτικό μας σύστημα. Πρέπει να υπάρχει κριτική και να υπάρχει ισχυρή Αντιπολίτευση, γιατί και εμείς λάθη κάνουμε και περιθώρια για βελτιώσεις υπάρχουν. Πάντα υπάρχουν. Όμως, εμείς θα τα εξηγήσουμε αυτά στους πολίτες. Θα εξηγήσουμε το σχέδιό μας στους πολίτες, θα μιλήσουμε ανοιχτά γι' αυτό, θα δώσουμε τα θετικά μηνύματα που έχει ανάγκη και πάλι ο κόσμος για να πιστέψει, για να αισθανθεί την ελπίδα, την αισιοδοξία και την προοπτική που θα τον βγάλει από το καβούκι του και θα τον οδηγήσει μπροστά στην προσπάθεια που χρειάζεται η χώρα.

Δεν θέλουμε μόνο τη σωπή ή την ανοχή κανενός. Έχουμε ανάγκη να μπει ενεργά η κοινωνία στο παιχνίδι και στην προσπάθεια για να γίνουν αυτοί οι στόχοι πράξη. Και αν κάποιοι επιμένουν στη στείρα άρνηση και στις κορώνες, δικαίωμά τους. Όμως, εμείς θα συνεχίσουμε να επιδιώκουμε το διάλογο, τη διεύρυνση του μετώπου της ευθύνης και της δημιουργίας με συνείδηση ότι ναι, έχουμε την πρώτη ευθύνη -εμείς κυβερνάμε, έχουμε την ευθύνη του κόστους διακυβέρνησης- αλλά χρειάζομαστε όλους στην προσπάθεια και οφείλουμε να συζητούμε, να ακούμε και να υιοθετούμε ό,τι θετικό έχει να ειπωθεί για τη συνέχεια της δουλειάς μας.

Όλοι μας θα κριθούμε. Εμείς κοιτάμε τους πολίτες στα μάτια. Έχουμε καθαρό στόχο. Έχουμε πλήρη συνείδηση των δυσκολιών, αλλά και της πορείας μας. Έχουμε αισιοδοξία για το αποτέλεσμα. Γι' αυτό κάνουμε αυτές τις μέρες ένα ακόμα βήμα στην πολιτική μας, ψηφίζοντας με πλήρη συνείδηση τον προϋπολογισμό του 2011.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Βουλευτή Β' Αθήνας του ΠΑΣΟΚ, κ. Χρήστο Πρωτόπαπα.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Άρτας της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κωνσταντίνος Παπασιώζος για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΣΙΩΖΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτές τις μέρες καλούμαστε να τοποθετηθούμε για το προτεινόμενο, από την Κυβέρνηση, προϋπολογισμό του 2011, ίσως τον κρισιμότερο προϋπολογισμό των τελευταίων δεκαετιών, που καθορίζει σε μεγάλο βαθμό την πορεία του ελληνικού κράτους, δηλαδή, την πορεία της οικονομίας μας, τη συνοχή της κοινωνίας μας. Γι' αυτό το λόγο και όχι μόνο, οι ευθύνες όλων μας εδώ μέσα είναι μεγάλες για τη στάση που θα κρατήσουμε απέναντι στον ελληνικό λαό και τις μελλοντικές γενιές.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ήρθε πριν ένα χρόνο στην εξουσία με το σύνθημα «Η αλλάζουμε ή βουλιάζουμε». Δήλωνε διαρκώς πως δεν θα γίνουν μειώσεις στους μισθούς ούτε θα υπάρξουν νέοι φόροι, γιατί λεφτά υπάρχουν. Δυστυχώς, όμως, για τον ελληνικό λαό που σας εμπιστεύτηκε, τίποτα από όσα εξαγγείλατε προεκλογικά δεν κάνατε, εκτός ίσως από ένα, το να μας βουλιάξετε πραγματικά σε ένα κατάπτυστο μνημόνιο.

Σήμερα, στην παρουσίαση του Προϋπολογισμού, μας λέτε πως το 2010 η Ελλάδα πραγματοποίησε τη μεγαλύτερη δημοσιονομική προσαρμογή που επιτεύχθηκε ποτέ στη χώρα μας και η οποία ανέρχεται σε 6% του ΑΕΠ και πως ο προϋπολογισμός του 2011 αποτελεί τη συνέχεια της μεγάλης προσπάθειας δημοσιονομικής εξυγίανσης που ξεκίνησε το 2010, μία από τις πιο κρίσιμες και σημαντικές χρονίες στην ιστορία της χώρας μας.

Εγώ σας λέω πως το 2010 οδηγήσατε τη χώρα μας στη χει-

ρότερη οικονομική κατάσταση της νεότερης ιστορίας της. Την κατασικοφαντήσατε διεθνώς, όπως δεν έκαναν οι χειρότεροι εχθροί μας. Προκαλέσατε τη χειρότερη εξαθλίωση από την περίοδο της Κατοχής στον ελληνικό λαό και φέρατε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο να κυβερνήσει για τα επόμενα ποιος ξέρει πόσα χρόνια.

Με τις πολιτικές σας μας καταντήσατε χώρα μειωμένης εθνικής κυριαρχίας και αντί να σωπάσετε για το καλό της πατρίδας μας, έχετε το θράσος να το παραδέχεστε και να ζητάτε ακόμα μεγαλύτερες θυσίες από τον ελληνικό λαό.

Συνεχίζοντας, αγαπητοί συνάδελφοι, θεωρώ πως ο κάθε προϋπολογισμός πρέπει να είναι αναπτυξιακός και να διασφαλίζει την κοινωνική συνοχή, να δίνει ευκαιρίες για επιχειρηματική ανάπτυξη και να λειτουργεί ευεργετικά για την κοινωνική συνοχή, ιδιαίτερα για εκείνους τους συμπολίτες μας που αντιμετωπίζουν έντονο πρόβλημα επιβίωσης.

Δυστυχώς, όμως, η παρούσα Κυβέρνηση με τον προτεινόμενο προϋπολογισμό, δείχνει πως δεν έχει την αντίληψη της σημερινής οικτρής κατάστασης που βρισκόμαστε, διότι αυτός δεν πληροί κανένα απολύτως από τα προαναφερόμενα βασικά κριτήρια. Δεν δίνει λύση στα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζει η οικονομία και η κοινωνία. Είναι αποκλειστικά ένας προϋπολογισμός φοροκαταιγίδας, που θα επιφέρει ακόμα μεγαλύτερη εξαθλίωση στους μισθωτούς και συνταξιούχους, ενώ θα αποτελειώσει και τις τελευταίες ζωντανές επιχειρήσεις της χώρας.

Η επαναφορά του τεκμηρίου φορολόγησης των ελευθέρων επαγγελματιών και των ατομικών επιχειρήσεων, η επιβολή ειδικής εισφοράς σε κερδοφόρες επιχειρήσεις που είχαν κέρδη άνω των 100.000 ευρώ κατά την οικονομική χρήση 2009, η μεταφορά στον υψηλό συντελεστή ΦΠΑ 23% του ενός τρίτου των αγαθών και υπηρεσιών που είναι σήμερα στο 11%, η αύξηση των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων κατά μέσο όρο 30% και εν τέλει, η επιβολή πρόσθετων φόρων 4,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, είναι μερικά μόνο από τα μέτρα που εξαγγείλατε. Και αναφέρω πώς θα λειτουργήσουν ως ταφόπλακα για ολόκληρη την οικονομία, για ολόκληρη την κοινωνία.

Μου κάνει, όμως, τρομερή εντύπωση πως δεν αντιλαμβάνεστε πως οδηγείτε την οικονομία σε εξαφάνιση και την κοινωνία σε διάλυση.

Κύριοι της Κυβέρνησης, υποθηκέυσατε το μέλλον της Ελλάδας με ένα μνημόνιο, που κατάντησε τη χώρα μας έρμαιο των πιεστών της στερώντας μας κάθε δικαίωμα παρέμβασης και προστασίας.

Αν αμφιβάλλετε, αγαπητοί συνάδελφοι, διαβάστε καλά το μνημόνιο, δείτε τι λέει η παράγραφος 1 του άρθρου 14: «Εφαρμοστέο δίκαιο και δικαιοδοσία για το χαρακτήρα της σύμβασης», πως αυτή διέπεται και ερμηνεύεται σύμφωνα με το βρετανικό δίκαιο. Δεν απορήσατε γιατί μία ελληνική Κυβέρνηση να αποδεχθεί ένα τέτοιο εξευτελισμό, απαξιώνοντας τους δικούς της θεσμούς, αλλά και την ευρωπαϊκή της υπόσταση και να δεχθεί μία συμφωνία που θα βασίζεται αποκλειστικά σε ξένο δίκαιο;

Όμως και η παράγραφος 5 του ίδιου άρθρου δεν αφήνει πολλά περιθώρια για παρερμηνείες. Σε περίπτωση αδυναμίας μας να ανταποκριθούμε στους πιστωτές μας, στερούμαστε κάθε δικαίωμα ασυλίας των περιουσιακών μας στοιχείων, της πατρίδας μας.

Λέτε ότι κόπτεσθε για την πορεία της οικονομίας, αλλά οι πράξεις σας το αντίθετο μας δείχνουν και μας βάζουν σε μεγαλύτερη ύφεση. Δεν κάνατε απολύτως τίποτε για να αξιοποιήσετε την ακίνητη περιουσία του δημοσίου, που θα μπορούσε να φέρει αρκετά έσοδα στα ταμεία του κράτους. Αυτό, όμως, που κάνατε ήταν να προβείτε σε ακόμα μεγαλύτερες μειώσεις στα εισοδήματα των εργαζομένων και των συνταξιούχων, να κόψετε το επίδομα αλληλεγγύης το 2010, να ωθήσατε χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις σε κλείσιμο και να δημιουργήσατε δεκάδες χιλιάδες νέους άνεργους.

Όσον αφορά τους αγρότες μας, ξεχάσατε τι κάνατε πριν ενάμιση χρόνο, που τους ξεσηκώνατε με τα τρακτέρ στο Σύνταγμα για τις δήθεν χαμηλές τιμές των προϊόντων τους. Τι κάνατε σήμερα; Τους εγκαταλείψατε στην τύχη τους και αντί να ντρέπεστε που οδηγήσατε εκατοντάδες χιλιάδες νοικοκυριά στην εξα-

θλίωση, τους εμπαίζετε και από πάνω.

Πηγαίνετε στην πατρίδα μου την Άρτα, να δείτε πώς τα βγάζουν πέρα όλοι αυτοί οι άνθρωποι για να καταλάβετε σε τι συνθήκες ζουν. Είναι περισσότερο παρά ποτέ σήμερα ανάγκη η λύση της αγροτικής μας πολιτικής με ουσιαστικά μέτρα που θα καταστήσουν τα ελληνικά αγροτικά προϊόντα ελκυστικότερα στη διεθνή αγορά, πράγμα που σημαίνει σωστές, στοχευμένες δράσεις και όχι εξαγγελίες του αέρα.

Τα ίδια και χειρότερα θέλετε να κάνετε και στον ιδιωτικό τομέα, ώστε να διαμορφώσετε και εκεί νέες απεχθέστερες συνθήκες εργασιακού μεσαίωνα, που θα εξαθλιώσουν ακόμα περισσότερο τους εναπομείναντες εργαζομένους και θα οδηγήσουν σε μεγαλύτερη ύφεση την οικονομία μας.

Στα εθνικά μας θέματα εγκαταλείψατε κάθε έννοια αξιοπρέπειας, αφού πρώτα φροντίσατε να απαξιώσετε τους σημαντικότερους θεσμούς άμυνας και ασφάλειας της χώρας, τις Ένοπλες Δυνάμεις και τα Σώματα Ασφαλείας. Μας καταστήσατε χώρα μειωμένης εθνικής κυριαρχίας και τώρα μας ζητάτε να συναινέσουμε στις πολιτικές σας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Ε, όχι, κύριοι δεν θα συναινέσουμε σε αυτό το κατρακύλημα, σε αυτό τον σκόπιμο και απεχθή πόλεμο που έχετε ανοίξει με την ελληνική κοινωνία. Δεν θα μας βρείτε συννενοχούς σε αυτό το έγκλημα που διαπράττετε στη χώρα.

Διότι όσο και να το θέλετε, κύριοι της Κυβέρνησης, η ιστορία δεν παραγράφεται και η αλήθεια είναι πως για ακόμη μία φορά με τα ψέματά σας εμπαίζετε τον ελληνικό λαό.

Πήρατε μία οικονομία με 9% έλλειμμα και το φτάσατε στο 13,6%. Πήρατε τα spreads στις εκατόν τριάντα μονάδες και τα φθάσατε στις χίλιες. Επί μήνες δεν κάνατε απολύτως τίποτα για να βελτιώσετε την κατάσταση της οικονομίας, εκτός από το να διασύρετε τη χώρα διεθνώς. Και θα μείνετε στην ιστορία ως η ελληνική Κυβέρνηση που, μετά από πενήντα έξι χρόνια από την Κατοχή, παρέδωσε εθνική κυριαρχία σε ξένα κέντρα.

Με τέτοιες πολιτικές που θέλετε να εφαρμόσετε καθίστασθε επικίνδυνοι για το μέλλον της πατρίδας μας και το καλύτερο που έχετε να κάνετε είναι να φύγετε το γρηγορότερο για το καλό όλων μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Παπασιώζο, Βουλευτή Άρτας της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει ο κ. Σάββας Εμινίδης, Βουλευτής Καβάλας του ΠΑΣΟΚ.

Ορίστε, κύριε Εμινίδη, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΣΑΒΒΑΣ ΕΜΙΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 2011 έχει χαρακτηριστεί ως το κρισιμότερο και δυσκολότερο έτος για την οικονομία και τη χώρα των τελευταίων δεκαετιών. Στο κάλεσμα της Κυβέρνησης για συμμετοχή στην εθνική προσπάθεια και για τη διάσωση και ανάταξη της οικονομίας ανταποκρίθηκε η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών, εκτός από αυτούς που οδήγησαν τη χώρα στην καταστροφή και δεν αποδέχονται καμιά ευθύνη, αλλά και κάποιους άλλους που, κατά παράδοση, εθελουφλούν και προσπαθούν να πείσουν τον εαυτό τους ότι ζουν σε μία ειρηνική πραγματικότητα.

Όλους εσάς, αγαπητοί συνάδελφοι της Δεξιάς, του ΚΚΕ, του ΣΥΡΙΖΑ, σας αφήνουμε στην κρίση του ελληνικού λαού. Εμάς μας ενδιαφέρει να δώσουμε μία ελπίδα, μία προοπτική σε αυτούς που συνεισφέρουν τα μέγιστα και ιδιαίτερα στα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα που πλήττονται περισσότερο από όλους και η θυσία τους είναι ασύγκριτα μεγαλύτερη και δυσαναπλήρωτη από όλους τους άλλους.

Σ' αυτούς τους ανθρώπους, λοιπόν, πρέπει να πούμε ότι στο τέλος του 2011 θα είμαστε σε θέση να τους δώσουμε ημερομηνία εξόδου από την κρίση. Ο κόσμος σήμερα πιστεύει ότι δεν υπάρχει τέλος σ' αυτό που ζει, ότι δεν υπάρχει ούτε καν φως στο τούνελ. Αυτό, λοιπόν, οφείλουμε και έχουμε υποχρέωση να το

αλλάξουμε. Πρέπει να νιώσουν όλοι ότι υπάρχει έξοδος και σημείο εκκίνησης μίας αντίστροφης διαδικασίας για να επιστραφούν σε όσους αδικήθηκαν όλα όσα τους αφαιρέθηκαν.

Το μήνυμα που μπορούμε να στείλουμε σήμερα είναι ότι η χαμένη αξιοπιστία μας επανέρχεται και οι θυσίες θα πιάσουν τόπο. Αυτό αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι μετά από διαπραγμάτευση αποφύγαμε την αύξηση του ΦΠΑ στο 23%, που προέβλεπε το μνημόνιο, για το 30% των προϊόντων. Και μάλιστα, το Υπουργείο Ανάπτυξης ήρθε σε συμφωνία με τριάντα έξι μεγάλες επιχειρήσεις για απορρόφηση της αύξησης του 11% στο 13% του ΦΠΑ και σε χίλια πεντακόσια δέκα προϊόντα και μείωση έως 38% σε εξακόσια εξήντα είδη πρώτης ανάγκης.

Το 2011 δεν θα υπάρξουν επιπλέον περικοπές σε μισθούς και συντάξεις -και αυτό είναι ξεκάθαρο- ούτε περαιτέρω επιβαρύνσεις, πέραν όσων είχαμε δεσμευτεί και δεν θα γίνουν απολύσεις, ενώ θα εφαρμοστούν και μέτρα κοινωνικής στήριξης, όπως η πλήρης ιατροφαρμακευτική περίθαλψη στους ανέργους, αλλά και σε άλλες ευπαθείς ομάδες.

Το 2010 καταφέραμε όλοι οι Έλληνες μαζί -και αυτό είναι το σημαντικότερο, γιατί όλοι οι Έλληνες μαζί μπορούμε- και μειώσαμε το έλλειμμα κατά έξι μονάδες, 6%, από τα 36 δισεκατομμύρια σε 22.

Δεκατέσσερα δισεκατομμύρια σε ένα χρόνο, κύριοι!

Για το 2011 ο στόχος είναι η δημοσιονομική προσαρμογή να φθάσει το 2% του ΑΕΠ και έτσι από τα 22 να κατεβάσουμε στα 17 δισεκατομμύρια το έλλειμμα. Η πρόσφατη αναθεώρηση των δημοσιονομικών δεδομένων από τη EUROSTAT αύξησε το έλλειμμα το 2009. Αυτή η διαφορά θα καλυφθεί από παρεμβάσεις του 2011 που θα αποδώσουν το 2011, από παρεμβάσεις που ήδη προβλέπονται για το 2011, αλλά και από στοχευμένες διαρθρωτικές παρεμβάσεις στις ΔΕΚΟ, στην υγεία, στα ασφαλιστικά ταμεία, στην επιδοματική πολιτική και στη φοροδιαφυγή.

Παρ' όλα αυτά, καταφέραμε ο προϋπολογισμός του 2011 να περιλαμβάνει και αναπτυξιακές παρεμβάσεις, παραδείγματος χάριν, τη μεγάλη μείωση του ΦΠΑ στα ξενοδοχεία και τα φάρμακα, τη μείωση του συντελεστή φορολόγησης των κερδών των επιχειρήσεων, τα οποία επανεπενδύονται και την αναστολή της εφαρμογής του πόθεν έσχες στην πρώτη κατοικία για δύο χρόνια για να τονώσουμε τον κλάδο της οικοδομής.

Το 2011, όμως, μπορεί και θα χαρακτηριστεί έτος ανάπτυξης, γιατί με το νέο αναπτυξιακό και επενδυτικό νόμο, σε συνδυασμό με το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων -για το οποίο τελικά δεν θα υπάρχει μείωση, όπως προβλέπονταν στον προϋπολογισμό για 500 εκατομμύρια- αλλά και με τη μεγαλύτερη απορροφητικότητα του ΕΣΠΑ θα δώσουμε ώθηση για επανεκκίνηση της οικονομίας.

Όσον αφορά τον τομέα του αθλητισμού θα ήθελα να πω δύο λόγια. Η πρώτη μας προτεραιότητα ήταν να μπει μία τάξη στις δαπάνες μέσω διαφανούς, μακροχρόνιου εθνικού προγραμματισμού. Ξεκίνησε ήδη η καταγραφή σωμάτων και αθλητών, αλλά και αθλητικών εγκαταστάσεων, που θα συμβάλλει στον εξορθολογισμό των έργων που θα χρηματοδοτούνται ανά την επικράτεια.

Θα ήθελα να πω, επίσης, δύο λόγια για τον παραμελημένο Νομό Καβάλας. Θέλω να πιστεύω ότι θα υπάρχει ίση αντιμετώπιση με τους υπόλοιπους νομούς της Περιφέρειας της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης. Θα πρέπει να επανέλθει η επιδότηση του 12% στο κόστος εργασίας των επιχειρήσεων, να προχωρήσουν τα έργα ανάπτυξης, όπως οι υποδομές του νέου λιμανιού, καθώς και να υλοποιηθούν παρεμβάσεις, που βοηθούν την ανάπτυξη, όπως η δημιουργία του εφετείου, η αξιοποίηση του παλιού νοσοκομείου, αλλά και των άδειων στρατοπέδων της πόλης από το Δήμο Καβάλας υπέρ της τοπικής κοινωνίας. Ένα σημαντικό βήμα έγινε αυτές τις ημέρες με την υπογραφή της απόφασης για τη χρηματοδότηση ενός μεγάλου έργου στο νέο λιμάνι. Με τη χρηματοδότηση των αναγκαίων έργων υποδομής στο λιμάνι, η Καβάλα μπορεί να γίνει, όχι μόνο εθνικός εμπορικός κόμβος, αλλά και πύλη εισόδου του διεθνούς εμπορίου προς τα Βαλκάνια και τη Νοτιοανατολική Ευρώπη. Ελπίζω σύντομα να έχουμε και άλλα τέτοια ευχάριστα νέα, όπως είναι η επένδυση του Γυαλιού, γιατί ο Νομός Καβάλας βιώνει την κρίση εδώ και

πολλά χρόνια και με αυτήν την Κυβέρνηση πρέπει να κάνει βήματα μπροστά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2011 είναι ο κρισιμότερος των τελευταίων δεκαετιών και δεν μοιάζει με κανένα από τους προηγούμενους. Δεν θα χαρακτηρίσει μόνο όσους τον ψηφίσουν, αλλά και όσους δεν τον ψηφίσουν. Η ιστορία θα κρίνει και όσους βοήθησαν για να σωθεί η χώρα, αλλά και όσους εύχονταν την καταστροφή.

Υπερψηφίζω τον προϋπολογισμό με τη βεβαιότητα ότι δεν θα ξεχαστούν ούτε αυτοί που συμμετείχαν στην εθνική προσπάθεια, αλλά και ούτε αυτοί που είτε απείχαν, είτε την πολέμησαν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Σάββα Εμινίδη, Βουλευτή Καβάλας του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Κόλλιας, Βουλευτής Κορινθίας της Νέας Δημοκρατίας.

Έχετε το λόγο, κύριε Κόλλια, για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το φως στο τούνελ που βλέπει η κυρία συνάδελφος, που μίλησε πριν από λίγο, δυστυχώς δεν είναι η έξοδος, αλλά το τρένο που έρχεται κατά πάνω μας, γιατί η αποτυχία της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ, η πολιτική της ύφεσης, του πληθωρισμού και της ανεργίας, αποτυπώνεται με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο στον δεύτερο προϋπολογισμό της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Από τις εκλογές του 2009 μέχρι το μνημόνιο και τον προϋπολογισμό του 2011 μεσολάβησαν διγλωσσία, αστοχίες, εμπαιγμός και ολιγωρία.

Τι να πρωτοθυμηθεί κανείς; Τις υποσχέσεις για αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις πέρα από τον πληθωρισμό; Τα λεφτά που υπήρχαν και στη συνέχεια χάθηκαν και τώρα θέλετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, να τα διαγράψετε;

Ξεχάσατε ότι «φουσκώσατε» το έλλειμμα του προϋπολογισμού του 2009, προκειμένου να λέτε στη συνέχεια ότι το μειώνουμε; Τι τέχνασμα κάνετε; Πήρατε τα έσοδα, τα πήγατε το 2010 και σπεύσατε να πληρώσετε δαπάνες που δεν είχαν προϋπολογιστεί. Και γιατί το κάνατε αυτό; Το κάνατε, βεβαίως, για να πλήξετε τη Νέα Δημοκρατία.

Όμως, δεν πλήξατε το κόμμα μας, κύριε Υπουργέ, αλλά πλήξατε την αξιοπιστία της χώρας. Την καταστήσατε αναξιόπιστη και αφερέγγυα στα μάτια των Ευρωπαίων εταίρων μας και όχι μόνο.

Και σαν να μην έφθανε αυτό, είχαμε και τις δηλώσεις περί Τιτανικού και αδυναμίας πληρωμών και οδηγήσατε τη χώρα σε δανειακή κρίση. Τα spreads ήταν στις εκατόν τριάντα μονάδες το Γενάρη του 2010 και τα φθάσατε, βεβαίως, σε ύψη δυσθεώρητα. Να θυμηθούμε ότι ο Πρωθυπουργός μέσα στην ίδια εβδομάδα ζητούσε ευρωπαϊκή στήριξη, ταυτόχρονα απειλούσε ότι θα καταφύγει στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, ενώ παράλληλα δήλωνε ότι η Ελλάδα δεν έχει ανάγκη από τη βοήθεια κανενός.

Να θυμηθούμε ότι το Φεβρουάριο η Κυβέρνηση απέκλεισε αύξηση του ΦΠΑ και ένα μήνα μετά τον εφάρμοσε. Ξεχάσατε ότι ο Υπουργός Εργασίας κάθε τρεις και λίγο διαλαλούσε τα τρία «όχι» και, βεβαίως στη συνέχεια υπέγραψε αύξηση των ορίων ηλικίας, αύξηση των εισφορών, μείωση των συντάξεων.

Θυμηθείτε την απόσυρση που ξεκίνησε και αποσύρθηκε ή το ΕΚΑΣ που δώσατε την πρώτη δόση και στη συνέχεια το πήρατε πίσω.

Να θυμηθούμε ότι από το Μάιο υποτίθεται ότι θα ήταν έτοιμος ο αναπτυξιακός νόμος. Ακόμα τον περιμένουμε! Αν περιμένετε να τον φέρει ο Αϊ Βασίλης, νομίζω ότι θα περιμένετε για πολύ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ!

Θέσατε πολλές κόκκινες γραμμές, τις οποίες καταπατήσατε. Είχατε βάλει πολλούς στόχους που τους χάσατε. Βάλατε στόχο την αύξηση κατά 13,7% των κρατικών εσόδων. Όταν, όμως, είδατε ότι τα νούμερα δεν σας βγαίνουν, αναθεωρήσατε το στόχο στο 6%. Και είναι ζήτημα αν και αυτό θα το πετύχετε!

Βάλατε στόχο τη μείωση των κρατικών δαπανών. Επειδή όμως και εκεί αποτύχατε, στραφήκατε στην περικοπή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Από το προβλεπόμενο 4%, φθάσατε στο 11,3%, ενώ στην πραγματικότητα η μείωση είναι 24,6%.

Η Κυβέρνηση απέτυχε να μειώσει το δημοσιονομικό έλλειμμα. Ο στόχος του 36,9% κατέβηκε στο 30,2%. Και αυτό, βεβαίως, με λογιστικές αλχημείες. Με ποιον τρόπο; Από τη μια μεριά «φουσκώσατε» το έλλειμμα του 2009 και από την άλλη, βεβαίως, δεν πληρώνετε οφειλές προς τρίτους, το ύψος των οποίων φθάνει πάνω από 10 δισεκατομμύρια ευρώ!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, κύριε Υπουργέ, ο Υπουργός σας είχε δηλώσει ότι αν χρειαστεί να ληφθούν νέα μέτρα, θα έχει αποτύχει. Ο προϋπολογισμός του 2011 είναι ακριβώς αυτό, δηλαδή ομολογία αποτυχίας και συνταγή νέας ύφεσης. Τα μέτρα είναι έτσι σχεδιασμένα, ώστε να πλήξουν τους πολλούς, δηλαδή τους κοινωνικά αδύναμους, τους οικονομικά ασθενέστερους.

Έχουμε νέα αύξηση του ΦΠΑ στα τρόφιμα και στα είδη πρώτης ανάγκης, στα είδη ευρείας κατανάλωσης, από το 11% στο 13%. Να σας θυμίσω ότι στη Γερμανία, στη Γαλλία, στην Ισπανία, τα τρόφιμα εξαιρούνται από τον ενιαίο φόρο και ο συντελεστής κυμαίνεται από 4% έως 7%.

Μέσα σε ένα χρόνο, η Ελλάδα έγινε η πιο ακριβή χώρα στο πετρέλαιο κίνησης και τη βενζίνη. Και, βεβαίως, από το 2011 θα είμαστε πιο ακριβοί και στο πετρέλαιο θέρμανσης. Θα ακολουθήσει το φυσικό αέριο και το ηλεκτρικό.

Έχουμε την περικοπή των οικογενειακών επιδομάτων. Πού; Στην Ελλάδα της υπογεννητικότητας! Στην Ελλάδα του γερασμένου πληθυσμού και της μετανάστευσης!

Έχουμε έκτακτη εισφορά στις επιχειρήσεις που είχαν κέρδη το 2009. Και, βεβαίως, στις περισσότερες περιπτώσεις, αυτά τα κέρδη έχουν εξανεμιστεί.

Αλήθεια, κύριε Υπουργέ, ποιος θα επενδύσει σήμερα στην Ελλάδα, όταν η φορολογία φθάνει το 55%, όταν οι ασφαλιστικές εισφορές φθάνουν το 45% των ακαθάριστων αποδοχών του εργαζόμενου, όταν οι έκτακτες εισφορές έχουν γίνει πάγια τακτική;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Να σας αναφέρω ότι στην Κορινθία η κατάσταση είναι τραγική. Καθημερινά χάνουμε δεκάδες θέσεις εργασίας στις μικρές και τις μεγάλες επιχειρήσεις και τα καταστήματα. Να αναφερθώ και στους αγρότες που βιώνουν τραγικά αδιέξοδα, καθώς από τη μια μεριά οι τιμές είναι στον πάτο και από την άλλη το κόστος είναι στα ύψη. Με νόμο που ψηφίσατε μετατρέψατε τον ΕΛΓΑ από έναν φορέα με κοινωνικό περιεχόμενο που προστάτευε το εισόδημα του αγρότη, σε μία ασφαλιστική εταιρεία που πληρώνει, που αποζημιώνει, όταν και εφόσον μπορεί και όταν έχει πλεονάσματα.

Και βεβαίως ακόμα δεν ξέρουμε τι μας περιμένει. Πιθανόν να μειωθούν οι συντάξεις ακόμα περισσότερο, όπως και οι μισθοί ή να γίνουν απολύσεις στο δημόσιο. Πιθανόν να έχουμε ακόμα την κατάρρευση των εργασιακών δικαιωμάτων.

Η Κυβέρνηση δεν πήρε ούτε ένα μάθημα από τις αποτυχίες της. Έβαλε άμεσους φόρους που δεν μπορούν να πληρώσουν οι πολίτες. Βάλατε έμμεσους φόρους που έχουν γονατίσει την αγορά. Δεν αξιοποιήσατε τίποτα από τη δημόσια περιουσία. Δεν κάνατε ούτε ένα βήμα μπροστά ως προς την αποτελεσματικότητα του κράτους και των φοροεισπρακτικών μηχανισμών. Αντίθετα, σκάψατε βαθιά σε κάθε τσέπη, σε κάθε σπίτι, σε κάθε ταμείο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Καταψηφίζοντας αυτόν τον Προϋπολογισμό, καταψηφίζουμε την πολιτική, μία πολιτική ατελέσφορη που δεν οδηγεί πουθενά, παρά μόνο σε κοινωνικές αδικίες, οικονομικό τέλμα και μακρά ομηρία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Κόλλια, Βουλευτή Κορινθίας της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει τώρα η κ. Αγγελική Γκερέκου, Βουλευτής Κέρκυρας του ΠΑΣΟΚ.

Κυρία Γκερέκου, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 2011, η χρονιά που έχουμε μπροστά μας, είναι πράγματι η κρίσιμότερη χρονιά εδώ και δεκαετίες για τη χώρα μας. Το 2010 βρεθήκαμε κυριολεκτικά στο χείλος του γκρεμού, αλλά το χειρότερο το αποφυγάμε την τελευταία στιγμή με τις συντονισμένες προσπάθειες της Κυβέρνησης και προσωπικά του Πρωθυπουργού της χώρας μας Γιώργου Παπανδρέου, αλλά κυρίως με την προσπάθεια και τη στήριξη του ελληνικού λαού.

Όμως, η χρονιά που ακολουθεί είναι πιο κρίσιμη, γιατί σ' αυτή τη χρονιά θα κριθεί πραγματικά αν όλες αυτές οι προσπάθειες, αν όλες αυτές οι θυσίες που ζητήθηκαν και έγιναν από τους Έλληνες πολίτες θα μπορέσουν να εδραιωθούν και να οδηγήσουν και πάλι τη χώρα σε θετικά πρόσημα. Και, βέβαια, κανείς δεν πιστεύει πραγματικά ότι ήδη βρισκόμαστε εκτός της ζώνης κινδύνου, αλλά παραμένουμε ακόμη, δυστυχώς, στο κέντρο της.

Αγαπητοί συνάδελφοι, πιστεύω ότι η ουσία της συζήτησης του Προϋπολογισμού του 2011 είναι η προσπάθεια αναζήτησης συμφωνίας για τους βασικούς στόχους που πρέπει να πετύχουμε για την επόμενη χρονιά. Όμως, θα πρέπει να πούμε και κάποια πράγματα με το όνομά τους, αν θέλουμε να πετύχουμε αυτή τη μεταξύ μας συμφωνία.

Φυσικά και δεν είναι ευχάριστο σε κανέναν απολύτως να παρυσιάζει και να υποστηρίζει ένα οικονομικό πρόγραμμα, το οποίο προβλέπει ένα περιβάλλον ύφεσης σε ποσοστό 2,6% και ένα ποσοστό ανεργίας αυξημένο σε σχέση με την προηγούμενη χρονιά. Φυσικά και δεν υπάρχει κανείς που να μη θέλει να κάνει τις περισσότερες δυνατές παροχές προς τους πολίτες. Φυσικά και δεν υπάρχει κανείς που να μη θέλει σε τελική ανάλυση να είναι αρεστός.

Προσωπικά θα συμφωνήσω με όλους όσοι ανεξαρτήτως παρατάξεων υποστηρίζουν ότι το κλειδί στο όλο πρόβλημα, το αντίδοτο –αν θέλετε– σ' αυτήν την επώδυνη πραγματικότητα βρίσκεται στην ανάπτυξη. Αν εκεί δεν ρίξουμε το βάρος και την προσοχή μας, δεν υπάρχει δυνατότητα να ανακάμψουμε. Και αυτό είναι σαφές.

Αυτός ο προϋπολογισμός, στο μέτρο του δυνατού και με βάση τα περιθώρια που έχουμε, είναι ένας προϋπολογισμός που θέτει τις βάσεις της ανάπτυξης, μιας ανάπτυξης όμως ουσιαστικής, στοχευμένης και ενταγμένης στα πλαίσια μιας εθνικής στρατηγικής που θα σπάσει τις παθογένειες του δαιδαλώδους συστήματός μας.

Όμως, είναι γεγονός ότι αυτή τη στιγμή, το άλφα και το ωμέγα των αναπτυξιακών δυνατοτήτων μας είναι ο βαθμός απορρόφησης των κονδυλίων του ΕΣΠΑ. Από πλευράς Κυβέρνησης και αρμόδιων Υπουργείων, η προσπάθεια είναι τεράστια και ήδη έχουμε βελτιωμένα αποτελέσματα, αλλά η επόμενη χρονιά είναι πολύ κρίσιμη, όπως κρίσιμος είναι και ο ρόλος των εκλεγέντων νέων δημάρχων και περιφερειαρχών με βάση τη διοικητική δομή του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», ο οποίος είναι μια πραγματική επανάσταση στη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η προσπάθεια της ανάπτυξης οφείλει να έχει τόσο εθνική, όσο και περιφερειακή, αλλά και τοπική κατεύθυνση.

Στο εθνικό επίπεδο οι πρόσφατες ανακοινώσεις για την καθιέρωση και προώθηση των εθνικών brands, των εθνικών προϊόντων μας και η καλλιέργεια ενός πνεύματος εξωστρέφειας είναι εξαιρετικά σημαντική και είναι βέβαιο ότι θα έχει θετικά αποτελέσματα.

Σε τοπικό επίπεδο είναι απαραίτητη η δημιουργία των τοπικών ταυτοτήτων έτσι ώστε η ανάπτυξη να είναι στοχευμένη και αποτελεσματική για να μην σπαταλούνται δυνάμεις και κονδύλια χωρίς συγκεκριμένο σχέδιο. Στο σημείο αυτό η συνεργασία Βουλευτών με τους υπόλοιπους θεσμικούς φορείς της περιφέρειας έχει ιδιαίτερη κρίσιμη σημασία, κατά τη γνώμη μου, για την υποβολή και την επιτυχία του κυβερνητικού έργου.

Μία παρόμοια προσπάθεια δημιουργίας μίας νέας τοπικής, αναπτυξιακής ταυτότητας σε συνεργασία με όλους τους φορείς βρίσκεται τη στιγμή αυτή εν εξέλιξη στο νομό μου, την Κέρκυρα και οι προοπτικές της πρωτοβουλίας θέλω να πιστεύω ότι είναι πραγματικά ιδιαίτερα σημαντικές. Άποψή μου βέβαια είναι ότι αυτό πρέπει να συμβεί και σε περιφερειακό επίπεδο στην περι-

φέρεια Ιονίων νησιών και αυτό σε συνεργασία με τους Επτανήσιους Βουλευτές και πιστεύω ότι αυτό θα γίνει.

Είναι, όμως, σαφές και η πρόθεση στήριξης ορισμένων κομβικών κλάδων της ελληνικής επιχειρηματικότητας, όπως αναδεικνύεται μέσα από τον προϋπολογισμό και πολύ σωστά άλλωστε, όπως για παράδειγμα η υπαγωγή των ξενοδοχειακών υπηρεσιών σε καθεστώς μειωμένου ΦΠΑ, κάτι το οποίο άλλωστε και προσωπικά υποστηρίζα από την αρχή με κάθε τρόπο. Και για να είμαι απόλυτα ειλικρινής, άποψή μου ήταν και είναι το μέτρο αυτό να αφορά και όλες τις υπόλοιπες κατηγορίες της τουριστικής επιχειρηματικότητας. Οι συνθήκες, όμως, φαίνεται πως δεν επέτρεψαν δυστυχώς κάτι τέτοιο.

Πάντως το συγκεκριμένο μέτρο είναι εξαιρετικά σημαντικό σε όλες τις τουριστικές περιοχές, όπως είναι και η πατρίδα μου, η Κέρκυρα, αλλά και σε όλες τις περιοχές που αντιμετωπίζουν σοβαρό πρόβλημα με την πορεία του τουρισμού και που πραγματικά η οικονομία τους στηρίζεται μονομερώς, θα έλεγα, σε αυτόν τον τομέα που λέγεται τουρισμός και τουριστική ανάπτυξη.

Φυσικά και δεν πρέπει να ξεχνάμε άλλωστε, ότι μέσα σε όλο αυτό το δύσκολο περιβάλλον υπάρχουν και πράγματα που έχουν προχωρήσει και έχουν ολοκληρωθεί στις περιφέρειές μας. Και πάλι επιτρέψτε μου το παράδειγμα να είναι από την Κέρκυρα, όπου μετά από προσπάθειες ετών και ετών το νέο νοσοκομείο της Κέρκυρας επιτέλους ξεκίνησε τη λειτουργία του. Μάλιστα είναι και ο Υφυπουργός εδώ παρών απόψε και έχει βιώσει από πρώτο χέρι, όπως καταλαβαίνετε, όλη αυτή τη δύσκολη μεταγκατάσταση που χρόνια τώρα τόσο περιμέναμε, βελτιώνοντας πραγματικά μέρα με την ημέρα τις υπηρεσίες του προς τους πολίτες. Φανταστείτε ένας νομός, όπως η Κέρκυρα, τουριστικός να έχει τριτοκοσμικής συνθήκης νοσοκομείο, αν αυτό είναι δυνατόν. Και, όμως, επιτέλους έχουμε το νέο μας νοσοκομείο μέσα σε αυτές τις πολύ δύσκολες συνθήκες για τη χώρα.

Θέλω να πιστεύω και είμαι σίγουρη, θα έλεγα, ότι αυτή την κρίσιμη στιγμή της έναρξης λειτουργίας του νέου νοσοκομείου το θέμα της επαρκούς στελέχωσής του θα λυθεί έγκαιρα σύμφωνα με τις δεσμεύσεις, οι οποίες έχουν αναληφθεί και είμαι σίγουρη πως ο Υφυπουργός εδώ και ο Υπουργός, ο κ. Λοβέρδος, συμφωνούν απόλυτα σε αυτό.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η προσπάθεια είναι τεράστια, είναι δύσκολη, είναι επώδυνη. Τίποτα, όμως, δεν πρέπει και δεν πρόκειται να γίνει αυτόματα, τίποτα δεν πρόκειται να γίνει από μόνο του και τίποτα δεν μπορεί να γίνει με τον εύκολο τρόπο. Χρέος μας είναι να κοιτάζουμε μόνο μπροστά. Ήδη, το 2010, η χώρα μας μείωσε το έλλειμμα της κατά 6 μονάδες του ΑΕΠ, επιτυγχάνοντας τη μεγαλύτερη δημοσιονομική προσαρμογή που έχει πετύχει ποτέ η χώρα. Ο δρόμος βέβαια είναι μακρύς ακόμη, αλλά πιστεύω ότι μπορούμε, πλέον, να πούμε ότι ο στόχος μας έχει ήδη αρχίσει να είναι ορατός στο βάθος της διαδρομής.

Στηρίζω, λοιπόν, αυτήν την προσπάθεια και κυρίως στηρίζω τις θυσίες και τους κόπους των Ελλήνων πολιτών, που έχουν κάνει μέχρι αυτή την στιγμή και με τίποτα δεν πρέπει να πάνε χαμένοι. Για το λόγο αυτό, υπερψηφίζω τον προϋπολογισμό για το 2011.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Αγγελική Γκερέκου, Βουλευτή Κερκύρας του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο κ. Σωτήρης Χατζηγάκης, Βουλευτής Τρικάλων της Νέας Δημοκρατίας.

Ορίστε, κ. Χατζηγάκη, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αναμφισβήτητο και ομολογείται από όλες τις πτέρυγες της Βουλής, ότι η χώρα μας έχει μπει στη μεγαλύτερη κρίση, οικονομική και όχι μόνο, που περνά η χώρα αυτή τα τελευταία εξήντα με εβδομήντα χρόνια. Από αυτή τη διαπίστωση προκύπτουν δύο ερωτήματα. Το πρώτο είναι πώς φθάσαμε σ' αυτή την κατάσταση και το δεύτερο είναι εάν μπορούμε να βγούμε από αυτόν τον λαβύρινθο και εάν, σε τελική ανάλυση, η πολιτική που εφαρμόζει η Κυβέρνηση είναι σωστή.

Στο πρώτο ερώτημα για να ξεκαθαρίσουμε ορισμένα ψέματα, ορισμένες συκοφαντίες, ορισμένους λαϊκισμούς την προσπάθεια

αποπροσανατολισμού της κοινής γνώμης, ότι για όλα φταίει η πενταετία της Νέας Δημοκρατίας, το ερώτημα, το οποίο μπαίνει είναι πώς φθάσαμε σε μία τέτοια κρίση χρέους, όπως είναι η σημερινή; Πώς φθάσαμε σε αυτό το υψηλό επίπεδο;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο γνωστός διανοητής, διανοούμενος, πολιτικός -όχι εν ενεργεία-, πολιτικοποιημένος άνθρωπος, μεγάλος μουσικοσυνθέτης, ο Μίκης Θεοδωράκης, στη διακήρυξή του λέει το εξής για το χρέος και είναι χαρακτηριστικό, γιατί δεν το λέει ούτε κανένας δεξιός, ούτε κανένας νεοδημοκράτης, ούτε κανένας άλλος, τον οποίο θα ήθελε η Κυβέρνηση να τον απαξιώσει: «Στις αρχές της δεκαετίας του '80 το δημόσιο χρέος ήταν 32% του ΑΕΠ. Στο τέλος της δεκαετίας του '80, δηλαδή στις αρχές του '90, το χρέος αυτό εκτινάχθηκε στο 112%. Από το 1990 μέχρι το 2009 είχαμε κυβερνήσεις Μητσοτάκη, Παπανδρέου, Σημίτη, Κώστα Καραμανλή και το χρέος ανέβηκε 20%. Και στο χρόνο που κυβερνάει το ΠΑΣΟΚ, στο έλεγχο όλων, το χρέος ανέβηκε άλλο 10%». Δηλαδή, τι σημαίνει αυτό; Ότι από το 100% του χρέους, σε ποσοστιαίες μονάδες, το 80% είναι ευθύνη των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ, 70% του Ανδρέα Παπανδρέου και 10% του Γεωργίου Παπανδρέου και μόνο 20% αυτού του χρέους ήταν των κυβερνήσεων όλων των άλλων. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Φθάσαμε εδώ, διότι για να λέμε την πραγματικότητα, το πρόβλημα δεν είναι μόνο ελληνικό, το πρόβλημα προκλήθηκε από τις τράπεζες, οι οποίες με φθηνά επιτόκια έδιναν στον ιδιωτικό τομέα και δυστυχώς, ο ιδιωτικός τομέας δεν έκανε τις κατάλληλες επενδύσεις, απλώς κερδοσκοπούσε ο ίδιος.

Τρίτη αιτία που φθάσαμε εδώ είναι η πολιτική των καλούμενων εκσυγχρονιστικών, στην πραγματικότητα νεοφιλελεύθερων κυβερνήσεων και πολιτικών, που εφαρμόστηκαν κατά τη 10ετία το '90 έως το 2004. Οι κυβερνήσεις εκείνες, οι οποίες μείωσαν δραματικά τους φόρους και δημιούργησαν προβλήματα τύπου Ιρλανδίας, αποδόμησαν τις εργασιακές σχέσεις, στο όνομα, δήθεν, της τόνωσης της ιδιωτικής πρωτοβουλίας με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί ένα τεράστιο χρέος παγκόσμια, το οποίο έπληξε και την Ελλάδα. Η ελληνική Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή, κατ'αρχάς, επιδόθηκε τις τράπεζες με 28 δισεκατομμύρια. Έρχεται η σημερινή Κυβέρνηση, η οποία κατηγορούσε και εμέμφετο την προηγούμενη Κυβέρνηση ότι δίνει στις τράπεζες και δίνει άλλα 40 δισεκατομμύρια και όλο αυτό το μεγάλο, το τεράστιο ποσό έρχεται να το πληρώσει ποιος; Ο συνταξιούχος, ο μισθωτός, ο φτωχός, ο λαός μέσω του Κράτους.

Εδώ, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους, δεν σταμάτησε το θέμα. Ήρθε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και με διάφορους πομπόλυνες, με διάφορα ψέματα, είπε ότι έχουμε λεφτά, δημιούργησε ένα τμήμα αρνητικό στη διεθνή κοινή γνώμη, με αποτέλεσμα στην Ελλάδα να υπάρξει μία ζημία οικονομική και κυρίως μία ζημία που αφορά το δημόσιο χρέος.

Τώρα, έρχομαι στο δεύτερο ερώτημα γιατί με κυνηγάει και ο χρόνος, το οποίο είναι πώς αντιμετωπίζεται η κρίση, αν αντιμετωπίζει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, του κ. Παπανδρέου, την κρίση σωστά. Κατ' αρχάς να σας πω, θεωρητικά ποιοι δρόμοι υπάρχουν. Σε μία τέτοια κρίση, δύο δρόμοι υπάρχουν: ο νεοφιλελεύθερος και ο νεοκεϋνσιανιστικός δρόμος. Η Κυβέρνηση αυτή εφαρμόζει τον νεοφιλελεύθερο δρόμο.

Εφαρμόζει το δρόμο των «golden boys», το δρόμο των χρηματιστηρίων, εφαρμόζει εκείνο το δρόμο που δεν λαμβάνει καθόλου υπ' όψιν το κοινωνικό σώμα, τον κοινωνικό ιστό, με αποτέλεσμα να έχουμε αυτά τα αποτελέσματα.

Ο άλλος δρόμος είναι η καλή εξυγίανση του δημοσίου, οι επενδύσεις μέσω του δημοσίου -οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας μίλησαν για τον επενδυτικό νόμο, ο οποίος έρχεται και δεν έρχεται- και η τόνωση της ζήτησης. Η τόνωση της ζήτησης, όμως, δεν μπορεί να γίνει, όταν έχουμε σαφώς μείωση μισθών, ημερομισθίων και όλων αυτών των στοιχείων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η πολιτική, η πολιτική του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου στο οποίο οδηγηθήκαμε, μας φέρνει ως αποτέλεσμα αυτής της κακής οικονομικής συγκυρίας την οποία βιώνουμε, αλλά δημιουργεί και σχέση εξάρτησης και υποτέλειας της χώρας απέναντι στους δανειστές μας. Νομίζω

ότι το είπε ο κ. Παπασιώζος.

Θέλω, λοιπόν, να τονίσω και εγώ ότι ο κ. Κασσιμάτης, ο καθηγητής του συνταγματικού δικαίου, ο εγκρατής νομικός και επιστήμων, ο οποίος διετέλεσε και σύμβουλος του Ανδρέα Παπανδρέου, λέει ότι η πολιτική που εφαρμόζεται σήμερα είναι πολιτική «Σάιλοκ». Δηλαδή, κατηγορεί λίγο-πολύ τη σημερινή Κυβέρνηση σαν κυβέρνηση εθνικής μειοδοσίας, η οποία απεμπολεί τα εθνικά μας συμφέροντα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε ένα λεπτό θα καταλήξω, κύριε Πρόεδρε.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και ως πολιτικός του «μεσαίου χώρου» -όχι μόνο με την έννοια του ήπιου και μετριοπαθούς λόγου, αλλά και με τον πραγματικό προσδιορισμό του μεσαίου χώρου, δηλαδή της υπέρβασης και της σύνθεσης κατά την «εγγεληνική διαλεκτική» στο πολιτικό γίγνεσθαι- θέλω να προτείνω τη δημιουργία μιας πολιτικής πλατφόρμας εθνικής συνεννόησης για την έξοδο της χώρας από την κρίση. Σ' αυτό, όμως, θα πρέπει να συμφωνήσουν όλα τα κόμματα. Το θέλει αυτό το ΠΑΣΟΚ; Το θέλει η Κυβέρνηση; Αν πραγματικά το θέλει, θα πρέπει να άρει όλα αυτά τα ψέματα και τις συκοφαντίες που έχει εκτοξεύσει όλο αυτό το διάστημα κατά της Νέας Δημοκρατίας και του Κώστα Καραμανλή. Και θα πρέπει κάποια στιγμή να μετανιώσει για τη διαπόμπευση της χώρας και τους «εξυπναδικισμούς» του κ. Παπακωνσταντίνου περί δήθεν «Τιτανικού», για το ότι χρεωκοπήσαμε τη χώρα, για το πιστόλι στο τραπέζι κ.ο.κ.. Το εθνικό μέτωπο, λοιπόν, θα πρέπει να είναι ενιαίο και να μην είναι διασπασμένο.

Κατά δεύτερον, συμφωνία δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς να υπάρξει κοινή απόφαση εξόδου από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει σε ολόκληρη την οικουμένη παράδειγμα χώρας που να μπήκε στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και να βγήκε αλώβητη. Καμμία χώρα δεν σώθηκε. Αυτά τα οποία λένε περί εθνικής σωτηρίας είναι κουβέντες του αέρος. Δεν υπάρχει καμμία χώρα! Ας μας υποδείξουν μία χώρα που να μπήκε στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και να βγήκε σωστή.

Αυτό σημαίνει πως αν η Κυβέρνηση θέλει αυτή τη συνεννόηση, θα πρέπει να σταματήσει τα λεγόμενα «πάρτι τσαγιού», όπως και να σταματήσει την εφαρμογή ακραίων δογμάτων τύπου «shock» κατά την Κλάιν και δημιουργικής καταστροφής κατά την θεωρία του Σουμπέτερ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η φύση και η σπουδαιότητα των προβλημάτων που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα είναι τέτοια που δεν μπορεί να των επωμιστεί μόνο ένα κόμμα και όταν μάλιστα αυτό το κόμμα είναι το νεοφιλελεύθερο άγριο αντιλαϊκό κόμμα, όπως είναι το ΠΑΣΟΚ.

Προσωπικά τίθεται αλληλέγγυος σε κάθε σοβαρή και υπεύθυνη πρόταση συναίνεσης και συνεννόησης. Διαφορετικά, τα πράγματα καθίστανται ανεξέλεγκτα και επικίνδυνα.

Καλούμε, λοιπόν, την Κυβέρνηση να αναλάβει τις ευθύνες της. Και όσο ακόμα είναι καιρός, την καλούμε να αναλάβει πρωτοβουλία για την οικοδόμηση αυτού του κλίματος συναίνεσης και εθνικής συνεννόησης, γιατί ένα τέτοιο κλίμα είναι αναγκαίο για να βγει ο κόσμος από το αδιέξοδο.

Ωστόσο και μέχρι να υπάρξει αυτή η πρόταση, αυτή η κίνηση, εμείς θα καταψηφίζουμε με γνώμονα τη λογική και το συμφέρον του τόπου εκείνα τα νομοσχέδια και τις πολιτικές που θεωρούμε ότι οδηγούν τη χώρα στην καταστροφή.

Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ και για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Σωτήρη Χατζηγάκη, Βουλευτή Τρικάλων της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει για επτά λεπτά ο κ. Άγγελος Τόλκας, Βουλευτής Ημαθίας του ΠΑΣΟΚ.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΛΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε τον προϋπολογισμό του 2011 σε μία περίοδο οικονομικής κρίσης για την Ελλάδα και την Ευρώπη, σε συνέχεια της μεγάλης προσπάθειας να αλλάξουμε όλα όσα μας κληροδότησε η κατάρ-

ρευση μιας εποχής, η ανάγκη της χώρας για επανεκκίνηση και για ριζικές αλλαγές και όχι για διακανονισμούς και εξυπηρέτηση υπέρ ημετέρων.

Πραγματικά δεν θα μπω στον πειρασμό να τονίσω τις καταστροφικές επιλογές και αντιλήψεις της τελευταίας διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Αυτές κανείς δεν μπορεί και κυρίως δεν πρέπει να ξεχνά. Όμως, είναι υποκριτικό να παρουσιάζεται σήμερα το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης περίπου σαν περιπλανώμενος στοχαστής ή ιστορικός αφηγητής, σαν να μην καταλαβαίνει τι συμβαίνει και κυρίως τι έχει κάνει και να κατηγορεί την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ για το μνημόνιο.

Το μνημόνιο δεν είναι η αιτία του προβλήματός μας. Είναι η συνέπεια μιας κακής πολιτικής. Είναι η δεύτερη επιβολή επιτήρησης λόγω της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Οφείλουμε να μιλήσουμε με ειλικρίνεια και όχι με αυταρέσκεια για τη σημερινή πραγματικότητα. Θα πρέπει να είμαστε συνεπείς, ξεκάθαροι, δίκαιοι, αλλά και αποτελεσματικοί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε κανέναν δεν είναι ευχάριστη η σημερινή κατάσταση. Πολύ περισσότερο είναι δύσκολο για μας να ερχόμαστε αντιμέτωποι με πρωτόγνωρες καταστάσεις, δύσκολες αποφάσεις για όλους που καμμία Κυβέρνηση, κανείς Υπουργός, καμμία κοινοβουλευτική πλειοψηφία δεν θα ήθελε να αντιμετωπίσει.

Σήμερα ο κόσμος είναι φοβισμένος και βρίσκεται σε σύγχυση. Όμως, ζητά με αγωνία το βηματισμό του. Υπάρχει το εξής μόνιμο ερώτημα: Πού θα οδηγήσει αυτή η κατάσταση; Θα αποδώσουν οι θυσίες; Υπάρχει ελπίδα;

Την ίδια αγωνία βιώνουν οι συμπολίτες μου στην Ημαθία, ένα νομό με ιδιαίτερα προβλήματα, υψηλή ανεργία και συνεχή υποβάθμιση, οι αγρότες που βλέπουν το εισόδημά τους να συμπίεζεται συνεχώς ή να προσανατολίζεται σε άλλους κρίκους της παραγωγικής διαδικασίας και που είχαν μάθει να λειτουργούν κάτω από μία ιδιότυπη προστασία, οι έμποροι και οι επιχειρηματίες που βλέπουν την κίνηση στην αγορά να μειώνεται συνεχώς, γιατί μέχρι σήμερα είχαν απέναντί την πολιτεία, οι εργαζόμενοι που αντιμετωπίζουν το μέλλον τους με ανασφάλεια, επειδή οι επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν εντεινόμενα προβλήματα.

Και θα πρέπει να τονίσω και να δοθεί άμεση απάντηση στους εργαζόμενους των Κλωστηρίων που περιμένουν ακόμα το τι θα πράξει η πολιτεία με τις υποσχέσεις που έχει δώσει και οι οποίες πλήττουν την αξιοπιστία μας και την αποτελεσματικότητά μας.

Αλήθεια, όμως, ποια θα όφειλε να είναι η απάντησή μας σε όλες τις παραπάνω δυσκολίες; Θα έπρεπε να απαντήσουμε με παράνομες επιδοτήσεις, με κουτοπονηριές, με ενισχύσεις αεριτζήδικων επιχειρημάτων, με πρόχειρα μέτρα και υποσχέσεις προσλήψεων στο δημόσιο, με απάθεια και ανευθυνότητα, λες και το κράτος είναι ένας τεράστιος κουμπαράς που κάθε στιγμή μπορούμε να παίρνουμε όσα θέλουμε και όσα μας βολεύουν; Δηλαδή, θα έπρεπε να κάνουμε περίπου όλα αυτά τα οποία οδήγησαν στη σημερινή κρίση; Και δεν είναι μόνο οικονομική η κρίση, αλλά είναι κρίση πολιτική, κρίση κοινωνική και ηθική.

Επιλογή μας είναι να αναμετρηθούμε με όλα τα παραπάνω, να αναλάβουμε την ευθύνη και όχι να την αποφύγουμε φορτώνοντας τις απαραίτητες αλλαγές στο μέλλον ή σε άλλους. Και αυτό αποτελεί υπεύθυνη διακυβέρνηση και εντατική κοινοβουλευτική δράση. Αποτελεί υπευθυνότητα και χρέος μας να πραγματοποιούμε όλες τις μεγάλες αλλαγές που δεν έγιναν, που οι πολίτες ζητούν και η χώρα χρειάζεται, παρά τις αντιδράσεις κατεστημένων συμφερόντων και συντηρητικών ιδεολογημάτων.

Αυτός ο προϋπολογισμός κατατίθεται μετά από μια titάνια προσπάθεια της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού Γιώργου Παπανδρέου για την αποκατάσταση της διεθνούς μας αξιοπιστίας. Μετά από σκληρές διαπραγματεύσεις σε διεθνές και ευρωπαϊκό επίπεδο, η χώρα μας βρίσκεται στην πρώτη γραμμή του ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος, αλλά και αναλαμβάνει πρωτοβουλίες για τη βελτίωση του οικονομικού κλίματος μέσα στην ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση. Όμως, δοκιμάζονται όχι μόνο οι αντοχές των πιο ευαίσθητων οικονομικών, αλλά δοκιμάζεται και η πολιτική βούληση των ισχυρών για το κοινό μας μέλλον.

Αυτός ο προϋπολογισμός είναι προϋπολογισμός αυστηρής δημοσιονομικής προσαρμογής. Περιλαμβάνει μέτρα για να απα-

ντήσουμε σε ένα έλλειμμα που έφτανε το 2009 στο 15,4% και σε ένα εθνικό χρέος που έφτανε τα 300 δισεκατομμύρια ευρώ.

Και τα δύο μεγέθη πρέπει να τα μειώσουμε. Να τα μειώσουμε, εάν θέλουμε να ασκήσουμε άλλες πολιτικές, αυτές που πραγματικά θέλουμε. Να τα μειώσουμε όχι από αριθμολογνεία, αλλά επειδή δεν αφήνουν κανένα περιθώριο ανάπτυξης και ευημερίας.

Ήδη με αυτόν τον Προϋπολογισμό λαμβάνονται μέτρα ενίσχυσης της οικονομίας, όπως η μείωση του ΦΠΑ στα φάρμακα και στα ξενοδοχεία, η μείωση του συντελεστή φορολόγησης των διανεμόμενων κερδών σε επιχειρήσεις, η χορήγηση επιδόματος θέρμανσης για τα στρώματα που πλήττονται, αλλά και ευρύτερες πολιτικές πρωτοβουλίες, όπως η μείωση τιμών των προϊόντων ή η μείωση ασφαλιστικών εισφορών σε επιχειρήσεις, δηλαδή πρωτοβουλίες που στοχεύουν στην ενίσχυση της οικονομίας μας.

Όμως, και σε όλα τα μεγάλα ζητήματα απαντούμε με σημαντικές πρωτοβουλίες, που συντείνουν στον ίδιο στόχο για μια νέα και δυνατή Ελλάδα, στην ανάγκη για ταχύτερη δικαιοσύνη, για την αντιμετώπιση της διαφθοράς και της εγκληματικότητας, για τη διευκόλυνση λειτουργίας των δικαστηρίων και των φυλακών, για την απάντηση στο αίτημα της κοινωνίας για εξάλειψη της ατιμωρησίας - απαντούμε με συγκεκριμένους νόμους και μέτρα - για την ποινική και διοικητική δίκη, αλλά και για τη διαμεσολάβηση σε πολιτικές υποθέσεις.

Αναμορφώνουμε το σωφρονιστικό μας σύστημα προς πιο δίκαιες ρυθμίσεις, επεικέστερες, πιο ανθρώπινες, πιο ευέλικτες, αλλά και αποτελεσματικές, με ιδιαίτερη εύνοια για τα παιδιά και τους ανήλικους εγκληματίες.

Στην κακοδιοίκηση, στην ανομία, στην αδιαφάνεια και στην κατασπατάληση του δημόσιου χρήματος απαντήσαμε με τον «ΚΑΛ-ΛΙΚΡΑΤΗ», το νόμο «ΔΙΑΥΓΕΙΑ», το νόμο για την επιλογή προϊσταμένων, αλλά και με την ηλεκτρονική διακυβέρνηση και την κάρτα του πολίτη, που έρχεται το επόμενο διάστημα.

Χρειάζεται να εντείνουμε την προσπάθειά μας με αλλαγές στο πολιτικό σύστημα μέσα από τη Βουλή, από τα κόμματα, με την αλλαγή του νόμου περί ευθύνης Υπουργών, με μια γενναία συντακτική αναθεώρηση.

Η μεγάλη ανατροπή, όμως, γίνεται στην παιδεία. Εκεί βρίσκεται το στοίχημα της νέας Ελλάδας. Μετά από σημαντικές πρωτοβουλίες έχουμε ανοίξει το διάλογο για τα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ της χώρας, με σημαντικές ανατροπές και όχι απλές αναθεωρήσεις του υφιστάμενου πλαισίου.

Βάζουμε τρεις μεγάλες προτεραιότητες, που μέχρι σήμερα ταλανίζουν όχι μόνο την εκπαιδευτική κοινότητα, αλλά και ολόκληρη την κοινωνία μας: Αλλάζουμε τον τρόπο διοίκησης. Ενισχύουμε την κινητικότητα και τη διεπιστημονικότητα. Διεθνοποιούμε την ελληνική τριτοβάθμια εκπαίδευση. Με τον τρόπο αυτό δημιουργούμε ένα νέο, δυνατό, εξωστρεφές και ανταγωνιστικό περιβάλλον και δίνουμε αξία στα πτυχία μας και αναγνώριση των πτυχιούχων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι εποχή ανάληψης ευθύνης για όλους μας, πολίτες και πολιτικούς, φορείς και θεσμούς. Η σημερινή γενιά των νέων Ελλήνων είναι αυτή που έχει το μικρότερο μερίδιο συμμετοχής στην κρίση. Το γεγονός αυτό, όμως, δημιουργεί μια κυρίαρχη ανάγκη: Να αγωνιστεί, ώστε να μη χαρακτηριστεί ως γενιά της κρίσης, αλλά να χαρακτηριστεί ως γενιά της ανατροπής και της ανάκαμψης.

Είναι οι πολίτες που σήμερα περνούν δύσκολα, που τους πληγώνει αυτή η κατάσταση, που αναγκάζονται να σκέφτονται ακόμη και το εξωτερικό ως λύση. Είναι αυτοί οι πολίτες που θα δημιουργήσουν το καλύτερο μέλλον τους.

Ελπίζω και θα αγωνιστώ ή μάλλον θα αγωνιστούμε, κύριε Υπουργέ, ώστε ο Προϋπολογισμός του 2011 που υπερψηφίζουμε να είναι ο τελευταίος με αρνητικούς ρυθμούς, ώστε από τον επόμενο να στηρίξουμε κυρίως αυτούς που στηρίξαν την αποφυγή της χρεοκοπίας.

Είμαι αισιόδοξος ότι θα τα καταφέρουμε, γιατί πιστεύω στις δυνάμεις της χώρας μας, γιατί το μέτρο της επιτυχίας στην Κυβέρνηση, το μέτρο της επιτυχίας στο ΠΑΣΟΚ πρέπει να είναι -και είναι- η ευημερία των πολλών, η ανάπτυξη για όλους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κύριο Άγγελο Τόλκα, Βουλευτή Ημαθίας του ΠΑΣΟΚ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.24' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τρίτη 21 Δεκεμβρίου 2010 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος, νομοθετική εργασία: α) Συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οι-

κονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2011», β) Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού: «Ενίσχυση και ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης και άλλες διατάξεις» γ) Συνέχιση της συζήτησης και ψήφιση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Εξορθολογισμός και βελτίωση στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης», σύμφωνα με την συμπληρωματική ημερήσια διάταξη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

